

ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟಣೆ - ೩
ಸಾಹಿತ್ಯಮಾಲೆ - ೩

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು
ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ

ಹಮ್ಮು - ಬಿಮ್ಮು

ಹಮ್ಮು - ಬಿಮ್ಮು

ಮೂಲ :
ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್

ಅನುವಾದ :
ದೇ. ಜವರೇಗೌಡ

ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜೆ.ಸಿ. ರಸ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೦೨

HAMMU-BIMMU — Kannada translation of *Pride and Prejudice* by **Jane Austen**; Kannada Translation by **Prof. D. Javare Gowda**; Editor-in-Chief: **Dr. Pradhan Gurudatta**; Published by **Registrar, Karnataka Anuvada Sahitya Academy**, Kannada Bhavana, J.C. Road, Bangalore - 560 002. 2007; Pp. xxxii + 324, Price : Rs. 100/-.

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳು : ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುದ್ರಣ : ೨೦೦೭

ಪುಟಗಳು : xxxii+ ೩೨೪

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧೦೦/-

ಪ್ರತಿಗಳು : ೩೦೦

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಪಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜಿ.ಸಿ.ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದೂ : ೨೨೧೦೭೭೭೦

ಸಹಕಾರ :

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ : ಶ್ರೀಪಾದ್

ISBN : 978-81-904579-2-7

ಮುದ್ರಕರು :

ಮೆ|| ಮಯೂರ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಡ್ಸ್

ನಂ. ೬೯, ಸುಭೇದಾರ್‌ಭವನ ರೋಡ್

ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦೦೨೦ ದೂ : ೨೩೩೪೨೨೪೪

ಎಚ್.ಡಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ವಿಧಾನಸಭೆ
ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೦೧
ದಿನಾಂಕ : ೧೫/೦೩/೨೦೦೭

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ ಘಟನೆಯ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ 'ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಭ್ರಮಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮೂಲಕ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟಿತ್ತು. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವಣ ಪಾರಸ್ಪರಿಕ ಅರಿವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಮ್ಮ ನಾಡು-ನುಡಿಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಇತರ ಭಾಷಾ-ಬಾಂಧವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜಾಗತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಈ ಹೊತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ- ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿರಿಮೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ಹಿರಿಮೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

'ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ' ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ನಾಡು ನುಡಿಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಹಿರಿಯ ಚೇತನಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯ್ದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು 'ಸುವರ್ಣ ಅನುವಾದ ಮಾಲೆಯ' ಅಂಗವಾಗಿ ಹೊರತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಹೃದಯತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

(ಹೆಚ್.ಡಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ)

ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಮಹದೇವ ಪ್ರಸಾದ್
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಚಿವರು

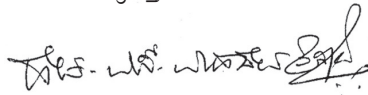
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ನಂ. ೩೩೦, ೩ನೇ ಮಹಡಿ,
ವಿಧಾನಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦ ೦೦೧
ದಿನಾಂಕ : ೦೮-೦೨-೨೦೦೭

ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಥ ಆದ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ತುಣಿದಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಸುರ್ವಾ ಸಂಭ್ರಮದ ಉತ್ಸವವೂ ಕೂಡಿಬಂದಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಗಾಂಧೀಜಿ, ನೆಹರೂ ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳೂ, ನಾಟಕಗಳೂ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕೃತಿಗಳೂ ಸೇರಿದ್ದು, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅನುಭವವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶೀ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಧನೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಬರುವಂಥ ಸಾರ್ಥಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವಾಚಕಲೋಕದ ಸಹೃದಯಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯುತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಸ್ವಾಗತ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳು ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನೊದಗಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

(ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಮಹದೇವ ಪ್ರಸಾದ್)

ಕ್ರ.ಸಂ. : ೨೨೨೨೨೨೨೨೨೨

೨೦೧೬೦೦೨

ಬಿ.ಎಂ. ವಿಠಲಮೂರ್ತಿ, ಭಾ.ಆ.ಸೇ.
ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ
ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವಾರ್ತಾ
ಹಾಗೂ ಪ್ರಚಾರವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲಾಖೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

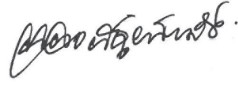
ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವಾಲಯ
ಕೊ.ನಂ.೨, ನೆಲಮಹಡಿ, ವಿಕಾಸಸೌಧ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೧

ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆ

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ 'ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾಭಾರತೀ' ಎಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ'ಯನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ (೨೦೦೬ರಲ್ಲಿ) ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಮೆರೆಯುವಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕವೇ ಮೊದಲನೆಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ತರುವಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪುನರ್-ರಚನೆಯ ಸುರ್ವೂ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭ ಕೂಡಿ ಬಂದದ್ದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಯೋಗಾಯೋಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸುರ್ವೂ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದ ಆಚರಣೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅನೇಕ ಮಹತ್ಕರ್ಮಗಳ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲೇಖಕರ ಹಲವಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಯಥಾವತ್ತಾದ, ಸಂಗ್ರಹದೂಪವಾದ, ಅಳವಡಿಕೆಯಂತಿರುವ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಅವರು ನಮಗೆ ಕೊಡಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಒಬ್ಬನೇ ಉಂಡ ಊಟ ಹಬ್ಬವಲ್ಲ; ಒಬ್ಬನೇ ಸವಿದ ರುಚಿ ರುಚಿಯಲ್ಲ' ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸುವಂತೆ, ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಪ್ರಸಿದ್ಧ, ಜನಪ್ರಿಯ, ಅಲಭ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು 'ಸುರ್ವೂ ಕರ್ನಾಟಕ' ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಹೊರತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಹೊಸ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ, ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ-ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅನುವಾದ ಇಂದು ತನ್ನ ಆಯಾಮವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಹರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಕಾಡೆಮಿ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಬಹುಮುಖೀ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು

ಮೆರೆದಿರುವ, ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ-ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕುಗೊಳಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲದ ಜೊತೆಗೆ, ಜನತೆಯ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವೇಚನಾಶೀಲರೂ, ಸಹೃದಯರೂ ಆದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಂಥ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಇತೋಪ್ಯತೆಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ; ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಗೆ ಹೊಸ ಅನುಭವಗಳ ಲೋಕವನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾರೈಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

(ಐ.ಎಂ. ವಿಠಲಮೂರ್ತಿ)

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಸುವುದೇ ರಾಜ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ್ದಾಗಿದೆ. ಜನವರಿ ೬, ೨೦೦೬ರಂದು ಅಂದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ಅವರು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಾಜಿ ಕುಲಪತಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿದ ಭಾಷಾಂತರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯರೂ ಆದ ಪ್ರೊ|| ದೇ.ಜವರೇಗೌಡ ಅವರೂ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಪ್ರೊ|| ಎಲ್.ಎಸ್.ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ ಅವರೂ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ದಿಕ್ಕು-ದೆಸೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ ವಿದೇಶೀಯ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಪರಿಚಯವಾದರೂ ಇರುವ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯದ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಬಹುಮಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಪರಸ್ಪರ ಕೊಳು-ಕೊಡೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಹೆಚ್ಚು-ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಎರಡು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ: (೧) ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ; (೨) ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ-ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹತ್ವದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಬೂಕರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಪಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಲೇಖಕರ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

ಹೊರತದವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ತನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಮಾನವಿಕ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತರುವ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮುಂದಿವೆ. ಇತರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ, ಅಂತೆಯೇ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವಿಭಾಗ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಿಂದಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಾವಲೀ ಆಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೂ ಅಕಾಡೆಮಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿ, ಅನುವಾದದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವ, ಸಮರ್ಥ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ-ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ-ಹಿಂದಿ, ಯಂತ್ರನುವಾದ, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅನುವಾದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೊರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಶಿಬಿರಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳ ಕಾರ್ಯಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಭಾಷಾಂತರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಆಲೋಚನೆಯೂ ಇದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ಯಾಮ್ ಪಿಟ್ರೋಡಾ ಅವರು 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅನುವಾದ ಮಿಷನ್' (National Translation Mission) ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಚಾರ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ, ಜ್ಞಾನ-ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ವರೆಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಉದ್ಯೋಗಸೃಷ್ಟಿಯ ಮಹತ್ತರ ಯೋಜನೆಯೂ ಆಗಲಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗುವ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ಅನುವಾದಕರ ಪಡೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಹೊಣೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಭಾಷಾಂತರ ವಿಭಾಗಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಕಾರ್ಯಶೀಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಶುಭಸೂಚಕವಾಗಿದೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ವಿಧ್ವಾಂಸರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಒಲವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾಗಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾಷಾಂತರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ-ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ದ್ವಿಭಾಷಾ ಮತ್ತು ಹುಬ್ಬಾಳಾ ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ಗಾದೆಗಳ ಕೋಶಗಳು, ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನಾರ್ಥಕ ಕೋಶಗಳು ಹಾಗೂ ವಾಕ್ಯರಚನಾ ಕೈಪಿಡಿಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವುದು - ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು

ಅಧ್ಯತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತರ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದು, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕನಕದಾಸ ಮಿಷನ್‌ನಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆ ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಶಾಂತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊರತರುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅನೇಕ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದು ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬಾರಿ ಸುರ್ವಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅಂಗವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ/ಅಲಭ್ಯ ಅನುವಾದಗಳ ಮರುಪ್ರಕಟಣೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು, ಮತ್ತಿತರ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಶೇಷವಾದ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದು ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ ಗೌರವದ, ಸಂತೋಷದ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ ಡ್ಯೂರಾಂಟ್ ಅವರ ಜಗತ್-ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಬೇರಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯಲ್ಲೂ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಕು ಕಾಣದಿರುವ 'ದಿ ಸ್ಟೋರಿ ಆಫ್ ಸಿವಿಲಿಜೇಷನ್' ಸಂಪುಟಗಳ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಹೊರತರುವಲ್ಲಿ ಪೊ. ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಾವ್ ಅವರೂ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೦ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗೊಂಡಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿಯಾದ ಸೋಮದೇವನ 'ಕಥಾಸರಿತ್ಸಾಗರ'ದ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಿ ಹೊರತರುವಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಪಿ.ಎಸ್.ರಾಮಾನುಜಮ್ ಅವರೂ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಹೃದಯಲೋಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಈ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹೃದಯತೆಯನ್ನು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ಅವರಿಗೂ, ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿ, ಎಲ್ಲ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಗೂ, ಮಾನ್ಯ ಉಪಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಹದೇವ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರಿಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿ ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರ-ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತ ಬಂದ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ಗಣೇಶ್ ಅವರಿಗೂ, ಚೈತನ್ಯಶೀಲರೂ, ದೂರಗಾಮಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಇಂದಿನ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಐ.ಎಂ.ವಿಠಲಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಹಿಂದಿನ ಆಯುಕ್ತರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಆರ್.ನಿರಂಜನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಫ್. ಯೋಗಪ್ಪನವರ್ ಅವರಿಗೂ, ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಕಾ.ತ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ ಅವರಿಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿ ವಿಶೇಷ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಎಲ್ಲ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಆಂಗ್ಲ ಲೇಖಕಿ ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಅವರ 'ಪ್ರೈಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಜುಡೀಸ್' ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರೊ ದೇಜಗೌ ಅವರು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದು, ಅದು ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಇಂಥ ಜನಪ್ರಿಯ ಅನುವಾದವೊಂದನ್ನು ಸುವರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಟಣೆ ಯೋಜನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಮರುಮುದ್ರಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರುವ ಪ್ರೊ ದೇಜಗೌ ಅವರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಕೃತಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನುವಾದಕರಿಗೂ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆ ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ ಗೌರವದ ಸಂಗತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಮರ್ಷ (ಗೌರವಧನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ) ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಕಾಡೆಮಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರೊ ದೇಜಗೌ ಅವರು ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸಹಾಯ-ಸಹಕಾರ-ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನತೆ ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಅನುವಾದ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಪಿ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರಡು ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೆರವಾಗಿರುವ ಡಾ. ಎಚ್.ಎಸ್. ಹರಿಶಂಕರ್ ಅವರಿಗೆ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿರುವ ಮೆ|| ಮಯೂರ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಡ್‌ನ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು.

ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಪ್ರವೇಶ

೧

ಆಂಗ್ಲ ಕಾದಂಬರಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಧುವ ತಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಪೂರ್ವವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವಳೆಂದು ಅವಳ ಸಮಕಾಲೀನನೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರನೂ ಆದ ಸರ್ ವಾಲ್ಟರ್ ಸ್ಕಾಟ್‌ನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕಾದಂಬರಿಕಾರಿಯರಲ್ಲಂತೂ ಅಗ್ರತಾಂಬೂಲ ಅವಳಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂಬ ವಿಷಯ ನಿರ್ಮಿತವಾದವಾದುದು. ಅವಳು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತುವಿನ ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಸಮಾಜದ ಪರಿಮಿತವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಜೀವನವನ್ನು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸುವ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಆಸ್ಟಿನ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ನಿಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆ, ನಿರಸವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವು ವಿಮರ್ಶಕರು ಟೀಕಿಸಿರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಆಸ್ಟಿನ್ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು ಬೇಲೂರಿನ ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯರನ್ನು ಹೋಲುವಂಥದೇ ಹೊರತು ಶ್ರುಣು ಬೆಳ್ಳಿಗಳದ ಗೊಮ್ಮಟನನ್ನು ಹೋಲುವಂಥವಲ್ಲ. “ಎರಡುಗುಲ ಅಗಲದ ದಂತದ ಚೂರೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಪ್ತರವಾದ ಕುಂಚಿಕುಯಿಂದ ಶ್ರುಮವಹಿಸಿ, ಸಣ್ಣ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಫಲ ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು”¹ ಎಂದು ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳ ತನ್ನ ಕಲಾಕೃತಿಯ ಬಗೆಗಿರುವ ಸ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಸ್ಟಿನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಣ್ಣು ; ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನವನ್ನು—ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಜೀವನವನ್ನು ಬಲ್ಲವಳು ; ನಗರವನ್ನಾಗಲೀ, ನಗರ ಜೀವನವನ್ನಾಗಲೀ ಬಲ್ಲವಳಲ್ಲ. ತಾನು ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಭವವಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಊಹಾಪೋಹಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಸ್ತವದೂರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಂದೂ ಅವಳು ಚಿತ್ರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕನಸಿನ ಮೇರುಪರ್ವತಕ್ಕಿಂತ ಕೈಹಿಡಿಯ ಹೊನ್ನೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕು.

೨

ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೭೭೫ನೆಯ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೫ರಂದು, ಹ್ಯಾಂಪ್‌ಷೈರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸ್ಪಿಂಬೆಂಟ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ. ಅವಳ ತಂದೆ ಜಾರ್ಜ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಮಹಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿ ;

1. Jane Austen and her Country-House Comedy by W. H. Helm : p. 64.

ತಾಯಿ ಕಸಾಂದ್ರಲೆ. ಏಳು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ² ಅವಳು ಆರನೆಯವಳು. ಉಳಿದ ಆರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ನಾಲ್ವರೂ ಕೊಟ್ಟಕೊನೆಯವನೂ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ; ಅವಳ ಒತ್ತಿನ ಅಕ್ಕನೇ ಕಸಾಂದ್ರ.

ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಗೆ ಕುಟುಂಬವೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಾಭಿರುಚಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೋಣಾನುರಕ್ತಿ ; ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವಭಾವಾನುಗುಣವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ, ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯ ಕ್ಷೇಮಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸದಾ ನಿರತ. ಶ್ರೀಮತಿ ಆಸ್ಟಿನ್ ಮನೆಗಾರಿಕೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣೆ. ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು ; ಕೊನೆಯಿಬ್ಬರು ನಾವಿಕರಾದರು ; ಮಧ್ಯದವನು ಜೇನ್‌ಳ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಚೇನಳ ಬಾಳನ್ನು ತಿದ್ದಿದ್ದ ಅವಳ ನೋವುನಿವೃಗಳಲ್ಲಿ ಏರುಬೀಳುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಮಭಾಗಿಯಾಗಿ, ಒಡಲೆರಡಾದರೂ ಒಂದೇ ಆತ್ಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದ, ಅವಳ ನೆರಳೆಂಬಂತೆ ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಅಕ್ಕ ಕಸಾಂದ್ರ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಚೋದಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಮದುವೆ ಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅತ್ತಿಗೆ ನಾದಿನಿಯರು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳು,³ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯ ನೆಂಟರು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ನಾಲ್ವಾರು ಕುಟುಂಬಗಳು, ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಮಿತಸಂಖ್ಯೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರು—ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವಳು ಕಂಡ ಸಮಾಜ; ಆ ಸಮಾಜದ ನಾನಾ ಮುಖಗಳನ್ನವಳು ನೋಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಒಲವು ನಿರ್ಸರ್ಗಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಮಾನವಜೀವನದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿತ್ತು.

ಜೇನ್ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಸ್ವಿವೆಂಟನ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಳು. ನಗರದ ಹೊಗೆ ಧೂಳುಗಳಿಂದ ಗಲಭೆ ಗಲಿಬಿಲಿಗಳಿಂದ, ಹೋರಾಟ ಮೆಲಾಟಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟಗಳಿಂದ, ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆ ವೈಷಮ್ಯಗಳಿಂದ ಕೋಪತಾಪ ಸಂತಾಪಗಳಿಂದ ಕದಡಿ ಬಗ್ಗಡವಾಗದ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಹೃಸ್ವಜೀವನದ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದಳು. ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ವ್ಯಾಸಂಗ,⁴ ವ್ಯಾಸಂಗ ಬೇಸರವಾದಾಗ ಮನೆಯವರೊಡನೆ ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆ, ಯಾರೂ ಬಳಿಯಿಲ್ಲದಾಗ ಅಧ್ಯಯನ ಮಂದಿರದ ಏಕಾಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತನ ಮಂಥನ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥನ—ಇದು

-
2. ಜನನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ : ಜೇಮ್ಸ್ (1765-1819), ಎಡ್ವರ್ಡ್ (1767-1852), ಹೆನ್ರಿ (1771-1850), ಕಸಾಂದ್ರ (1773-1845), ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ (1774-1865), ಚಾರ್ಲ್ಸ್ (1779-1829).
 3. ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಒಬ್ಬನಿಗೇ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರಂತೆ. ಜೇಮ್ಸ್ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತಂತೆ. ಜೇಮ್ಸ್‌ನ ಹೆಂಡತಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಅನ್ನಾಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೀರಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆ ತಂಗಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬಿತ್ತು.
 4. ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿನ ಓದಲಿಲ್ಲ ; ಸುಮಾರು 9-10 ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು ಅಕ್ಕನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಓದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ.

ಅವಳ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ಪರಿಪಾಠವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೆ ಸ್ಟಿನ್ಸ್, ಡೀಫೋ, ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್, ರಿಚರ್ಡ್‌ಸನ್, ಕುಮಾರಿ ಬರ್ರೆ, ಕುಮಾರಿ ಎಡ್ಜ್‌ವರ್ತ್, ಶ್ರೀಮತಿ ರ್ಯಾಡ್‌ಕ್ಲಿಫ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಸಾರಸ್ವತಭಕ್ತರು ಕಾದಂಬರಿಯ ತೇರನ್ನು ಬಹುದೂರ ಎಳೆದು ತಂದಿದ್ದರು. ಕೂಪರ್, ಕ್ಯಾಬ್ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಪ್ರಗಂವರು ಅವಳ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಾನ್‌ಸನ್‌ನಂತು ಅವಳ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಸರ್ ವಾಲ್ಟರ್ ಸ್ಕಾಟ್ ಅವಳ ಸಮಕಾಲೀನನಾಗಿದ್ದು ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಪಡೆದಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಅವಳ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಗೆ ನಾದಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಜೇನ್‌ಳಿಗೆ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು ; ಆದರೆ ಸೋದರಿ ಕಸಾಂದ್ರಳನ್ನಂತು ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೆಯ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೆಫ್ಟಾಯ್ ಎಂಬ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಿಳಾಮಣಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಜೇನ್‌ಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅಕ್ಕರೆ ; ಅವಳ ಪ್ರತಿಭಾವಹಿಮೆ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೋಚರವಾಗಿದ್ದುವು. ಜೇನ್‌ಳಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವಳು ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಕೈಹಾಕುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಪ್ರಥಮ ಯಶಸ್ಸು ಆ ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಜೇನ್‌ಳಿಗೆ ಹ್ಯಾನ್‌ಕಾಕ್ ಎಂಬ ವಿಧವೆ ಸೋದರತ್ತೆಯಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಗಳು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲೊದಿ, ಫೆಂಚ್ ತರುಣೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಗಂಡನನ್ನೂ ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅವಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಸ್ಪಿನ್‌ಳ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ಹೆನ್ರಿ ಆಸ್ಪಿನ್‌ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು. ಅವಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಕಸಾಂದ್ರೆಗೆ ಇಟ್ಯಾಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೇನ್‌ಳ ಏಕಾಂತಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನ ಸೋಜಿಗ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಅಗ್ರಿಷ್ಟಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಚಳಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಸೂಜಿ ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏನೋ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿದಂತಾಗಿ ನಕ್ಕು ನೆಗೆದು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ತಾಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಜಾಗೃತವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರ ಮಕ್ಕಳು ಕತೆ ಹೇಳೆಂದು ಪೀಡಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಸರಿಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಸ್ಪಿನ್‌ಳ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಅತಿ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿದ್ದು, ಅವಳ ಲೋಕಾನುಭವ ಪರಿಮಿತವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವಳಿದ್ದ ಸಂಕುಚಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿಯೆ ಅವಳ ಪ್ರತಿಭಾ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಕಲಾಪರಿಣತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಾವಕಾಶಗಳು ದೊರೆತುವು. ಅವಳನ್ನು ತೀರ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಬಲ್ಲ ಜನ, ಅವಳ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು⁵ ಓದಿದ ಸಹೃದಯರು ಅವಳ

5. ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ತುಂಬುವುದೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಳೆಂದು ಜೆ. ಇ. ಆಸ್ಪಿನ್ ಲೇ ಬರೆದ 'ಮೆಮಾಯಿರ್' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕತೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಎರಡು ಕೈಬರಹ ಪ್ರತಿಗಳೂ ಸಿಕ್ಕಿವೆ.

ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ತನ್ನ ೧೮-೧೯ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಪತ್ರಲೇಖನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸೆನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಳು. ತನ್ನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಯಾದ ಪ್ರೈಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಜುಡಿಸ್ (ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮು) ಗ್ರಂಥವನ್ನು ೨೧ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದಳು. ಅದು ಮುಗಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು 'ಫಸ್ಟ್ ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್'⁶ ಮರುವರ್ಷವೇ ಎಂದರೆ ೧೮೨೨ರಲ್ಲಿ ಸೆನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ೧೮೨೪ರಲ್ಲಿ ನಾರ್ತಾಗರ್ ಅಬ್ಬೆ⁷ ಎಂಬ ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕವಾದ⁸ ಮೂರನೆಯ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದಳು. ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಓದಿ ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಕಟಣಕಾರರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು, ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಲು ಖರ್ಚಿಷ್ಟಾಂತದಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನಂತೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ತನಕ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಕಾರ್ಯತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಸಾಂದ್ರಳ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನೆಂಟರ ಮುಂದೆ ಓದಿ, ಆವಶ್ಯಕತೆ ತೋರಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಆತ್ಮಪ್ರಿಯವಿತ್ತು. ತಂದೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ಹೆನ್ನಿ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಗಿಗೆ ನೆರವಾದನು.

ಬರಬರುತ್ತ ಜೇನಳ ಅನುಭವಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯ ನೆಂಟರಾದ ಲೇ ಪೆರ್ರಾಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕೂಪರ್, ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಲಾಂವ್ಡ್ ಮತ್ತು ಬಿಗ್ನ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರ ಸಂಪರ್ಕ ಕ್ರಮೇಣ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಗಾಡ್‌ಮರ್‌ಷ್ಯಾಮ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಥಾಮಸ್‌ನೈಟ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ದತ್ತುವಾಗಿ ಅವನು ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವನ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದನು. ಜೇನ್ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ೧೮೨೨ರಲ್ಲಿ ಜೇನಳ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ದುಃಖಕರವಾದ ಘಟನೆಯೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ಕಸಾಂದ್ರಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಥಾಮಸ್ ಫೌಲ್ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ದುಃಖದ ಪ್ರಸಂಗವದು.

-
6. ಇದನ್ನು ೧೮೯೬ನೆಯ ಆಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿ, ೧೮೯೭ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದಕಂತೆ (Jane Austen: Her life and letters by R. A. Austen Leigh and W. Austen Leigh); P. 96.
 7. ಶ್ರೀಮತಿ ರ್ಯಾಡ್‌ಕ್ಲಿಫ್ ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಡಂಬನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿ.
 8. ಅದರ ಮೊದಲ ಹೆಸರು 'ಸುಸಾನ್ಸ್,' ಸುಮಾರು ೧೮೦೩ರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಿದ್ದಿ ಹೆನ್ನಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ಲಂಡನ್‌ನ ಕ್ರಾಫಿ ಎಂಬ ಪ್ರಕಟಣಕಾರನಿಗೆ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅದನ್ನವನು ಪ್ರಕಟಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.
 9. ಲಂಡನ್ನಿನ ಪ್ರಕಟಣಕಾರ ಕಾಡೆಲ್ ಎನ್ನುವವನೊಬ್ಬ.

ಸುಮಾರು ೧೮೦೦ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಾರ್ಡ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಬಾತ್ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ನೆಲಸಿದನು ! ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಜೇನ್ ಸ್ಪಿವೆಂಟನ್ ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಲಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಶಾಂತ ಜೀವನದ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿದಿದ್ದ ಜೇನಳಿಗೆ ನಗರದ ಗಲಿಬಿಲಿ ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಡೆಪೋನ್‌ವೈರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಬ್ಬ ತರುಣನಲ್ಲನುರಕ್ತೆಯಾದಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೂಡಲೆ ಅಕಾಲಮರಣ ವನ್ನೈದಿದನು.¹⁰ ಅಕ್ಕನಿಗೊದಗಿದ ದುಃಖ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಣಯಭಂಗ-ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿಹೋಗಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ತನಕ ಲೇಖನಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೆಫ್ಲಾಯ್ ಮತ್ತು ತಂದೆ ಜಾರ್ಡ್ ತೀರಿಕೊಂಡರು.¹¹ ಆತ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರಣಯಭಂಗವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳೆಂದೂ ಅತಿಯಾದ ಭಾವಾತಿರೇಕಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದವಳಲ್ಲ.¹² ತಂದೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ಜೇನ್‌ಳ ಕುಟುಂಬ ಬಾತ್ ಬಿಟ್ಟು ಸೌತಾಂಪ್ಟನ್ ಊರು ಸೇರಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿದ್ದರು. ವಿಂಚೆಸ್ಟರ್ ಬಳಿಯ ಚಾಟನ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ಎಡ್ವರ್ಡ್ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವರ ಕುಟುಂಬ ೧೮೦೯ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿತು.

ಚಾಟನ್ ಮನೆ ಸುಂದರವಾದೊಂದು ಉಪವನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ವಿಂಚೆಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ರಾಜಮಾರ್ಗವಿತ್ತು. ಸ್ಪಿವೆಂಟನ್ ಹಳ್ಳಿಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದು ನಗರದ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಜೇನ್‌ಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ನವಚೈತನ್ಯ ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಯಿತು. ತಾಯಿ ಮಡಲನ್ನು ಸೇರಿದಂತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರ ಮಕ್ಕಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿ ಅತ್ತೆಯವರೊಡನೆ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅನ್ನಾಳನ್ನು ಕಂಡರಂತೆ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಈ ಪ್ರೇಮಮಯ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಕಾದಂಬರಿ ಕಲೆಗೆ ವಸಂತೋದಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂತಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೆನ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳ ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಗಾಢವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಪರಿಪಾಕಗೊಂಡ ಅನುಭವದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ (೧೮೧೧-೧೮೧೬) ಮ್ಯಾನ್ಸ್ಟೇಲ್ಡ್ ಪಾರ್ಕ್, ಎಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಪರ್ನಿಯೇಷನ್-ಈ ಮೂರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಿದ್ಧವಾದುವು. ಜೇನ್ ತುಂಬ ಗುಟ್ಟಿನ ಹೇಣ್ಣು. ತಾನು ಮತ್ತೆ ಕಾದಂಬರಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು

10. ಅನಂತರ ಹ್ಯಾರಿಸ್ ಬಿಗ್ ವಿದರ್ ಎಂಬುವನೊಡನೆ ಮದುವೆಯ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆದು, ಕೊನೆಗೆ ಅದೂ ಕಿತ್ತು ಹೋಯಿತಂತೆ (Life pp 89-90).

11. ೧೮೦೫ರ ಜನವರಿ.

12. ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ರ ಪ್ರಣಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಕಾತಿಯ ಆತ್ಮವೃತ್ತನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಯಾರಿಗೂ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ತನಕ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಅಣ್ಣ ಹೆನ್ನಿಗೂ ಕೂಡ ಆ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ತಿದ್ದಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ತನಕ ಯಾರಿಗೂ ಅದರ ಸುಳಿವು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಮೂರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೆ ಸೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸೆನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಜುಡಿಸ್ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅಚ್ಚಿನ ಮನೆ ಸೇರಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾದುವು.¹³ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಕರ್ತೃತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹುದಿನಗಳ ತನಕ ಜನಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವುಳಿಯಿತು. ಅವಳು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಂಗಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಾಭಿಮಾನವಿದ್ದ ಹೆನ್ನಿ ಕೊನೆಗೆ ಲೇಖಕಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಮೊದಮೊದಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಆ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಿಯವಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಸ್ಕಾಟ್‌ನಂಥ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದನು.

ಕ್ರೂರವಾದ ರೋಗದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಣ್ಣ ಹೆನ್ನಿಯನ್ನು ಪುಟಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಜೇನ್ ತನ್ನ ಕೊನೆಗಾಲದ ಕೆಲವು ದಿನ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ತುಂಬ ಕಳವಳಗೊಂಡಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮವೂ ಕುಸಿದುಹೋದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಅವನನ್ನು ದಿವಾಳಿಯೆಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಈ ವೃಥೆಯಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ಸೊರಗಿ ಹೋದಳು ; ದಿನೇ ದಿನೇ ದೇಹ ಕೃಶವಾಯಿತು ; ಅದೆಲ್ಲ ಕ್ಷಯರೋಗದ ಹಾವಳಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಔಷಧೋಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ವಿಂಚೆಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಗುಣ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಲಿಂಪಿಯೆ ಜುಲೈ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ಅವಳು ಇಹಲೋಕದಿಂದ ಮರೆಯಾದಳು.¹⁴

೩

ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳ ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತದಿಂದ ಅವಳ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಪ್ರೇಮ, ಕವಿ ಸಹಜವಾದ ಪ್ರತಿಭೆ, ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ಣವಾದ ಸತತಾಭ್ಯಾಸ, ಪರಿಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಲೋಕಾನುಭವ, ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನ, ಅವಳ ನಿಷ್ಠೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವಳು ರೊಮಾಂಟಿಕ್ ಯುಗದ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್, ಪೆಲ್ಲಿ, ಬೈರನ್ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳು

13. ಆಸ್ಟಿನ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಈ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದುವು. ಸೆನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ಪ್ರೈಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಜುಡಿಸ್ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ಮ್ಯಾನ್ಸ್ ಫೀಲ್ಡ್ಸ್ ಪಾರ್ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ಎಮ್ಮೆ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ನಾರ್ತಂಗರ್ ಆಬ್ಬೆ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಯೇಷನ್ (ಅವಳು ಸತ್ಕಾಂತರ) ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ ಉಳಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು : ದಿ ಲೆಟರ್ಸ್ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ಲಾವ್ ಅಂಡ್ ಫಂಡ್‌ಷಿಪ್ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ಲೇಡಿ ಸುಸನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಯಾಂಡಿಟನ್ ಒಲಿಂಪಿಯೆ ; ದಿ ವಾಟ್ಸನ್ಸ್ ಒಲಿಂಪಿಯೆ.

14. ಅವಳ ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಆಸ್ಟಿನ್ ತನ್ನ ಲೇಖನಿಯ ಮಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡಳು.

ಬದುಕಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೂ ಆ ಯುಗದ ಗಾಳಿ ಇವಳ ಮೇಲೆ ಬೀಸುವುದಿಲ್ಲ.¹⁵ ಆ ಯುಗದ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಮನೋಧರ್ಮವಾಗಲಿ ಅವಳನ್ನು ಸೋಲುವುದಿಲ್ಲ ; ಫ್ರಾನ್ಸಿನ ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಯ ಬೇಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದಂತೆ ಅವಳ ಪ್ರಪಂಚ ಭೌಗೋಲಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅತಿ ಸಂಕುಚಿತವಾದುದು. ಅವಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳಂತು ಪರಿಚಯದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು ; ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಲಂಡನ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡವು ; ಶ್ರೀಮಂತ ವನಿತೆಗಳಾಗಿ ಬಡಹುಡುಗುಗಳಾಗಿ ಸೇರಿದ ಜನ ಅವಳ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲೆಯೂ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೆ ಸಾಹಸ ತ್ರಿಯರಾದ ಯೋಧರಿಗೆ, ವಿಷಯಲಂಪಟರಿಗೆ, ಶರಣಿಗೇ, ಖಲರಿಗೇ, ದರೋಡೆಕೋರಿಗೇ, ಜೂಜುಗಾರರಿಗೆ, ನೀತಿಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಅವಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮಿತಿಯುಂಟು. "ಸುಶೀಲೆಯಾದ ನಾಯಕಿ, ಸುಂದರನಾದ ನಾಯಕ, ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯ ಬೆಡಗುಗಾತಿ, ಜನಮನಸ್ಸನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲನುರಕ್ತನಾದ ಪಾದ್ರಿ—ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಣಬಹುದೆ ಹೊರತು, ಖಲಸ್ವಭಾವದ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗಾಗಲಿ ನೀಚರಾಕ್ಷಸನಿಗಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ."¹⁶

ಆಸ್ಟಿನ್ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಾವೇಶ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ; ಅತಿರೇಕ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರೋಧವಾದುದು. ಇಲ್ಲಿ 'ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ದ್ವೇಷ ದಾಷ್ಟರ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಆಸುರೀಗುಣಗಳ ಹಾಹಾಕಾರವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರೇಮ ಸಹ ಆಂದೋಲನಕಾರಿಯಲ್ಲ ; ಪ್ರಶಾಂತ ನಿರ್ಮಲವಾದುದು. ಮನೆಮಾರು ಊರುಕೇರಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವ ಪಾಳೆಯಗಾರರಾಗಲಿ, ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಗಳನ್ನು ರುಳಿಸುವ ಚಕ್ರೇಶ್ವರರಾಗಲಿ, ಕುಡುವುಬ್ಬು ಕೊಂಕು ಮೂಗು ಗಳಿಂದ ಪ್ರಪಂಚವಿಜಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರಮಣಿಯರಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನ ಶಾಂತವಾಗಿ ಇಸ್ವೀಕೃತರಾದ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ನೃತ್ಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ, ಮಿತವಾಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆರ್ಭಟವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಣಯ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರು ಸದ್ಗೃಹಿಣಿಯರಾಗಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಗೃಹಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಬಿಡುವು ದೊರೆತಾಗ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಹೇಗೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತ, ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೋದುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬರವಿಲ್ಲ, ಅಟ್ಟಹಾಸವಿಲ್ಲ ; ಅವರ ನಡವಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಕ ಬೆಡಗುಗಳಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೇಮ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನೂ ಸಮಾಜವನ್ನೂ ಕೊಚ್ಚುವ ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ .

15. Jane Austen writes as one who is entirely ignorant of the growing force of Romanticism, which already has spread its power around her ; or rather she holds herself aloof, meeting its fascination with ironical immunity. P. 965; A History of English Literature by Louis Gazamian).

16. P. 15 : Jane and her Country-House Comedy by W.H. Helm.

ಅವಳು ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಲ್ಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣೆ. ಹಳೆಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಥವಾ ನವಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಗೋಚರಿಗೆ ಅವಳು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವಳ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಹನವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ. ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಹಾಗೆ ರಂಗು ಹುಟ್ಟು ವಿವರಿಸುವುದೇ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮನೋಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದೇ ಅವಳ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ. ಅವಳ ಮುಂದಿರುವ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿವಾಹಿತ ಕನ್ಯೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹಳ ಪ್ರಧಾನವಾದುದು. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು, ಜೀವನಯಾಪನೆಗಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಲವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಾಡು ನಾಯಿ ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸರ್ವವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಡಸರ ಕೈ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆ ಸೇರಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುವಂತಾದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಅಮರಲೋಕ ಕೈಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗುತ್ತದೆ ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರ ಜೀವನವೆಲ್ಲ ದುಃಖದ ಬೀಡಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ಗಂಡಂದಿರಾದರೂ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿರಕೂಡದು, ಜೂಜುಕೋರರಾಗಿರಕೂಡದು, ಬಡಾಯಿಗಾರರಾಗಿರಬಾರದು, ಲಂಘಂಗರಾಗಿರ ಬಾರದು ; ಅವರ ಕೈತುಂಬ ರೊಕ್ಕವಿರಬೇಕು, ಸಾಕಷ್ಟು ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿರಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತಿರಬೇಕು. ನೃತ್ಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಕೊಂಚ ಸಂಗೀತ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ವಧುಗಳೂ ವಧುಗಳ ಕಡೆಯವರೂ ಸ್ವರ್ಧಾಮನೋಭಾವದಿಂದ ವರಾನ್ವೇಷಣೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಗಂಡು ಅವರ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ, ಜಮಾಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅವರ ಫೇವ ವಾಣಿಜ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳುತ್ತೇವೆ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ ರೂಪ ಗುಣ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನನ್ನವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀತಿ ಕುಟುಂಬದ, ಸಮಾಜದ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅಡಿಗಲ್ಲಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಆಸ್ಪಿನ್‌ಳ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ. ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕರಾದ ತರುಣಿಯರು ತಮಗನುರೂಪರಾದ ತುಣುಕನ್ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗೌರವಯುತರಾಗಿ ಬಾಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಂತೆ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹಾರಾಡುತ್ತ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ದಾರಿಹೋಕರ ಸೈನಿಕರ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಹೋಗುವ ಚಿಲ್ಲುಗುಳಿ ಕೋರಿಯರು ; ಅಂತೆಯೇ ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಟ್ಟೆಗಿಡಿಸಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಚೊಕ್ಕವಾದ ಒಗೆತನ ವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ವಿಷಯಲಂಚರಾದ ಪಟಂಗರು ; ಸಮಾಜಘಾತಕರು, ಮಾತಾ ಪಿತೃ ದ್ರೋಹಿಗಳು ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಧರ್ಮಬೋಧೆಗಳು ಪಾದ್ರಿಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾದರೂ ಅವರು ಲೌಕಿಕರಂತೆ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿರಲಿಲ್ಲ—ಇದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಆಸ್ಪಿನ್ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿರುವ ಸಮಾಜ.

ಆಸ್ಪಿನ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಮೀಸಲು. ಅಲ್ಲಿ

ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳೆಲ್ಲ-ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲಿ, ಪಾದ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಸೈನಿಕರಾಗಲಿ, ವಕೀಲರಾಗಲಿ, ವರ್ತಕರಾಗಲಿ-ಹಳ್ಳಿಯವರು, ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಿದವರು. ಕೆಲವರು ಚಿಲ್ಲಗುಳಿ ಚೆಲುವೆಯರಿಗೆ, ತುಂಟಗುಳಿ ತುಂಡಾಡಿಗರಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಬದುಕು ನೀರಸವಾಗಿ, ಬಾಳು ಬೇಸರವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು; ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ನಂಟನ್ನುಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಂದಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕೋಪ ಕ್ರೋಧ ಮಾತ್ರಸ್ವರೂಪಿ ಕ್ಷೋಭಕಾರಿಗಳಾದ ಭಾವವೈರೋಪ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವು ನೋವುಗಳಿಗೂ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು 'ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಹರ್ಷಾಂತ ಕಾದಂಬರಿ'ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕಥಾನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿವೇಶ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ಥೂಲವ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾ ವಿಚಿತ್ರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ತೋರಿಸಿರುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದುದು. ಸ್ವೇತ್ತಬಲ್ಲವಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಅಧಿಪತಿಯೆ, ಎಚ್ಚರದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಅಥವಾ ಸಮಕಾಲೀನ ಲೇಖಕ ಲೇಖಕಿಯರ¹⁷ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾದರೂ ಅವಳ ಆತ್ಮತೇಜಸ್ಸಿನ ಪ್ರಖರತೆಯ ಮುಂದೆ ಅದು ಮಸಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಜೀವನ ಚಿತ್ರಣವೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಉಡುಪು, ತೋಟ, ಬೀದಿ, ಮನೆಗಳ ವರ್ಣನೆ ಲುಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಭೋಜನಕೂಟ, ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿ, ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆರ್ಟ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಜೀವಾಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಸಂಭಾಷಣೆ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ತೆಯಿಲ್ಲದ ಈ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಅತಿಯಾಯಿ¹⁸ತೇನೂ ಎಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಸ್ವರೂಪದ ಕುವಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಟೀಕಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾಟಕೀಯತೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅವಳ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳು, ಗುಣಾವರ್ಣಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ತಾನೇ ನೇರವಾಗಿ ಪಾತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಅವುಗಳ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಪ್ರಕರಣ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಸಮುಚಿತ ಪ್ರಯೋಗದ ನಾಟಕೀಯತೆಯಿಂದ ಕಾದಂಬರಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆಯಾದರೂ, ಪಾತ್ರಗಳ ಶೀಲಸ್ವರೂಪಾವಿವೃತ್ತಿಗೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸಾಧನವೆಂದೊಪ್ಪಬಹುದಾದರೂ ಅದರ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವದಿಂದ ಕಾದಂಬರಿ ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಲೆ

17. ರಿಚರ್ಡ್ಸ್, ಕುವಿರಿ ಬರೆದೊಂದಲಾದವರು.

18. The principle that it is always better that a character should be made to reveal itself than that it should be dissected from the outside, is thoroughly sound....It is one advantage which prose fiction possesses in comparison with the drama that the author himself may from time to time appear in the capacity of the expositor and critic; and when he avails himself of this privilege he may justly maintain that as he is writing a novel and not a drama, it is by the laws of the novel and not by those of the drama that he is bound (P. 194: The Study of Literature by W.H. Hudson).

ಇಬ್ಬಂದಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟೆಂದು ವಿವರಿಸುವ ಶಂಕೆ ಪಡುವುದುಂಟು. ಅಂಥ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಶೈಲಿ ಅನುಕರಣೀಯವಾದುದು;¹⁹ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ತಳಿವುಡಿಗಟ್ಟಿನ ತನಿತನಿಯಾದ ನಯನವುರು ಸೊಗಸು ಬನಿಗಳಿವೆ ; ದುಂಬುದೂಳಿಬ್ಬಿಸದ ನವನಸೆಗಳನ್ನು ರೇಗಿಸದ ಕೊಯೊಗರುಗಳನ್ನು ಕಾರದ ವ್ಯವಹಾರವಾದ ವಿಡಂಬನೆಯಿದೆ; ಪಾತ್ರಗಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಹೊಳಪಿದೆ ; ಮೇಲಾಗಿ ರೈಲ್ವೆ ಎಂಜಿನ್ನಿನಂತೆ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಚಾಲಕಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿಯಾದರೂ ಮುಖ ಚಿತ್ರಣವು ದಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು.

ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳ ತಂತ್ರಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖಸಂಧಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಅವಳಂತೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಧ್ವನಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಥೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬಹುಜನರಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯವ್ಯಂಧವನ್ನೋದಿದ ಕೂಡಲೆ ವಾಚಕನ ಕುತೂಹಲವಾಸಕ್ತಿ ಕೆರಳುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸು ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತದೆ. “ಜೀನ್ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳಂತೆ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವವರಾಗಲಿ ಬೆಳೆಸುವವರಾಗಲಿ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೈಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಜುಡಿಸ್ ಕಾದಂಬರಿಯ²⁰ ಮೊದಲನೆಯ ಗರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಕೀರ್ತಿ ಅಮರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಬ್ರಾಡ್ಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇವಳ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಲಾಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಡಿಕನ್ಸ್ ಥೇಕರಿ ಮೊದಲಾದವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿದ್ವಜ್ಞನರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಸ್ಟಿನ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಆಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿರುವ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಆ ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲ, ಅವಹೇಳನವಿಲ್ಲ, ಸೇಡಿಲ್ಲ, ಇಂತಿ ಕೊರೆತಗಳಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಮಾನವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ, ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಗೌರವವಿದೆ. ಅವಳ ಹಾಸ್ಯ ಹೃದಯಾಹ್ಲಾದಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಹೊರತು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲಾಪಲವನ್ನು ಕಡುವುದಿಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳ ಕಲೆಯ ಗುಟ್ಟು, ತನಗೆ ಅಪರಿಚಯವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಿಂದೂ ಅವಳು ಕಾಲಿಡುವುದಿಲ್ಲ ; ತನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಿಷಯಗಳ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದರ್ಶಕಯಂತ್ರದಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ನಗರಜೀವನದ ವರ್ಣನೆ ಅವಳ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ; ಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧವಾದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ವಿವಿಧ ರೂಪವೇಷಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಉನ್ನಾದೋತ್ಕರ್ಷಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ ; ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪುರುಷರ

19. She is one of the greatest, because one of the most accurate writers of dialogue of her own or any other age (P. 389: Miss Austen's English-sense and sensibility by Dr. Chapman.

20. ಮ್ಯಾನ್ಸ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಪಾರ್ಕ್ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಾರಂಭವೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದು.

ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು-ಕ್ಷುಣಿತವಾಗಿ ಬರುವ ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು²¹ ಬಿಟ್ಟರೆ-ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಲೇಖಕರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ವಿರಳ. ಕೆಲವರು ಆಪ್ತವಚನ ಅನುಮಾನ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದುಂಟು.²² ಆದರೆ ಅಂಥ ಸಾಹಸ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊರಗು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಥವಾ ರೋಮಾಂಚಕಾರಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ಬರೆಯಬಾರದೆಂದು ಯಾರೂ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಾಗ “ನಾನೆಂತು ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲಾರನೋ ಅಂತೆಯೇ ರೋಮಾಂಚಕಾರಕ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲಾರೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ.²³ ತನ್ನ ಸೋದರಸೋಸೆಯೊಬ್ಬಳು ತಾನು ಬರೆದ ಕತೆಯೊಂದರ ಬಗೆಗೆ ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದಾಗ “ನಾವಿಕರು ಐರ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ; ನಿನಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನೀನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದಿರುವುದೊಳ್ಳಿಯದು. ನೀನು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ.²⁴

ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಥವಾ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳ ತೂಕ ಬಣ್ಣ ತಿರುಳುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ತಾರತಮ್ಯ ಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಮೌಲ್ಯ ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಅದೂ ಹೋಗಲಿ, ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೂ ಲೋಕಗೌರವವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳಂತು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಮನೆಮನೆಯ ಆರಾಧ್ಯಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಜೀವನದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ರುಚಿ ಅಭಿರುಚಿಗಳು ಕಲಾತಂತ್ರಸಾಹಿತ್ಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಹಾಕವಿಯೆಂದು ಗಣ್ಯನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೆರೆಮರೆಗೆ ಸರಿಯಬಹುದು. ಜನಪ್ರಿಯತೆಯಾದರೂ ಗ್ರಂಥಪ್ರಮಾಣ

21. ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ವಾಟ್ಸನ್ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಒಂದೆರಡು ಸಂದರ್ಭಗಳೊದಗುತ್ತವೆ.

22. Knowledge of life may be obtained in various ways besides direct personal experience; it may in particular, be obtained through books and through conversation with other people who have touched the world at points where we have not touched it ourselves. A writer of real creative genius, with that power of absorbing and utilising all kinds of material derived from all kinds of sources and that sheer power of realistic imagination which habitually goes with this, may thus attain substantial fidelity even when he is handling scenes and incidents which had never come within the range of his own experience and observation (P. 178: The Study of Literature by W.H. Hudson)

23. p. 65 : Jane Austen and her Country-House Comedy by W.H. Helm.

24. p. 176: The Study of Literature by W.H. Hudson.

ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನುವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಓಮರ್, ಬೊಕಾಶಿಯೊ, ಬಾಸ್‌ವೆಲ್, ಥಾಮಸ್-ಎ-ಕೆಂಪಿಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಒಂದೊಂದೇ ಕೃತಿರತ್ನದಿಂದ ವಿಶ್ವಕಲಾವಿದರ ಅಗ್ರಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪುಣ್ಯ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್ ವಾಲ್ಮಿಕಿ ಕಾಳಿದಾಸ ತುಳಸೀದಾಸ ಹರಿಹರ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಜೀವಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕವಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ವರ ಪಡೆದು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಿಲ್ಟನ್ ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್ ಅಂಥ ಕವಿಗಳೂ ವಿಮರ್ಶಕರ ಉಗ್ರ ಖಂಡನೆಯ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿರುವುದುಂಟು. ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಸಹ ಇಂಥ ಖಂಡನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತೀರಿ ಕೊಂಡ ೯೧ ವರ್ಷದನಂತರ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಆಂಗ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು' ಎಂಬ ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಡೀಫೊ, ರಿಚರ್ಡ್‌ಸನ್, ಸ್ಮಾಲ್ಟ್, ಮೆರಿಡಿತ್, ಥೇಕರಿ ಮುಂತಾದ ಹನ್ನೊಂದು ಲೇಖಕರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೊಂದು ಸ್ಥಾನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. 'ಅವಳು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಜನಜೀವನದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಬಲ್ಲಳು ; ಅವಳ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿದೆ ನಯಗಾರಿಕೆ ಇದೆ....ಆದರೆ ಮಾನವಜೀವನದ ಗರ್ಭಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಪದರ ಪದರವಾಗಿ ಹುದುಗಿರುವ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಹೃದಯದ ಅನಂತಾನಂತ ರುದ್ರ ರಮಣೀಯ ಭಾವವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಹೊರದೆಗೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಳಲ್ಲಿಲ್ಲ' ಎಂದೂ ಕೆಲವರೂ,²⁵ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯೆಯಾದ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳಿಗಿಂತ ಜೀವನದ ನಾನಾಮುಖಿಗಳನ್ನು ಬೃಹತ್ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಮಹತ್ವ ಬೃಹತ್ವಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸುವುದಾದರೂ, ಉಪಯುಕ್ತತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಗದ ಕಲಾವಿದರೂ ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು.

೪

'ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮು' ಹೆಸರು: ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕಿಟ್ಟ ಹೆಸರು 'ಫಸ್ತ್ ಇಂಫೆಷನ್' (ಫಢಮ ಫಢವ). ಅದು ದಿನ ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಷ್ಕಾರಗೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರೈಡ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿಜುಡೀಸ್ (ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮು) ಆಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಹೊಂದಿತು. ತನ್ನ ಕೃತಿಯ ನಾಮಕರಣದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಟಿನ್‌ಳ ಜಾಣ್ಮೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೃತಿಗಿಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಕೃತಿಗೆ 'ಡಾರ್ಲಿ' ಎಂದೂ 'ಎಲಿಸಬೆತ್' ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆಗ ಆ ಹೆಸರು ತುಂಬ ಬೋಳಾಗಿ ನೀರಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಥೆಯ ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ, ಕಥೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಪ್ರೇಷಕವಾಗಿರುವ, ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ - ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳ

25. Charlotte Bronte in a letter of 2nd Feb. 1850 to W. S. Williams-Quoted in 'Jane Austen and Her art' p. 119.

ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಗತಿಮತಿಗಳನ್ನೂ ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸುವ ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮು ಎಂಬೆರಡು ಭಾವನೆಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ನಾವುಕರಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ವಾಚಕರ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಳಿಸಲನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಮೈತಳೆದಂತಿದ್ದಾನೆ ಡಾರ್ಲಿ ಅವನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ವಾರ್ಷಿಕಾದಾಯವುಳ್ಳ ಅನುಕೂಲಸ್ಥ. ಅವನ ತಂದೆ ಅವನನ್ನು ಯಾರ ಗುಂಪಿಗೂ ಸೇರಿಸದೆ ಕೇರ್ಟ್‌ವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದನು. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿದ್ದನು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಸಮಾಜದೊಡನೆ ಬೆರೆಯದೆ, ಓರಗೆಯ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಆಟಪಾಟವಾಡದೆ, ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳೇನೆಂಬ ದನ್ನರಿಯದೆ, ತಾನೊಬ್ಬ ಕುಲೀನ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಾನವಮದನನೆಂಬ ಬಿಂಕದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಯುವಕ. ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಭೋಜನ ಕೂಟದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅವನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತಾಡುವವನಲ್ಲ ; ಮಾತಾಡಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೊಂದಿಗಿದರೆ ಏನೂ ಅನುಗ್ರಹ ತೋರಿಸುವವನಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಜನರೆಲ್ಲ ಹಮ್ಮುಗಳಿಯೆಂದವನಿಗೆ ಹೆಸರಿಡುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮ್ಯಶೀಲದ ಗಯ್ಯಳಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ದೈನ್ಯದಾಸ್ಯಳೆ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿದ್ದ ಕೊಲಿನ್ಸ್-ಇವರನ್ನು ಕಂಡರಂತು ಅವನ ತಾಳ್ಮೆ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಸೆಲೆಯೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ಕುಲೀನೆಯಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೆಯೆ ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದಮನ ಮಾಡಿದಂತೆಲ್ಲ ಅದು ದ್ವಿಗುಣ ದಶ ಗುಣ ಶತಗುಣವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅದಮ್ಯವಾಗಿ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗಲೂ ಅವನ ಬಿಂಕ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಾನ್‌ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ತಾನೊಂದು ಸಲ ಅನುಗ್ರಹ ಕಣ್ಣಾಕ ಬೀರಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವಳು ತನಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾಳೆಂದವನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ದರ್ಪಕವಳು ಮಣಿಯದೆ ತನ್ನನ್ನು ತೃಣಸದೃಶವಾಗಿ ಕಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಚ್ಚಾನೋದಯವಾಗುತ್ತದೆ ; ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಪಾವಕನಿಂದ ದರ್ಪದ ಕಾಳಿಕೆ ದಗ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಮ್ಮು ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ಡಾರ್ಲಿಯ ಸಂಪತ್ತಾದರೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಸಿದ್ಧವಾದ ಬಿಮ್ಮು ಕಥಾನಾಯಕಿಯಾದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ತವನಿಧಿ. ಅವಳು ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆಕರ್ಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಸುಶೀಲೆ, ಚಾಣಾಕ್ಷಿ, ನಿಶಿತಮತಿ. ಆದರೆ ಅವಳಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೋಷವೆಂದರೆ, ಸುಲಭ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪರರ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಷ್ಟು ಸುಂದರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಥಮಭೇಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನೆ. ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಠಮಾರಿ, ಎದೆಗಾತಿ ; ಎಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವವಳಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಆಗಲಿ ತನ್ನನ್ನಾಗಲಿ ತನ್ನವರನ್ನಾಗಲಿ ಅವಹೇಳನಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅವರನ್ನು ತೂರಿಸಿ ಹಳಿದು ಹಾದಿರಂಪ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧ. ವಿಕಾರ್ಮನ ಚಾಡಿಕೋರತನದಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಹೋದರಿಯರ ಸ್ವಾರ್ಥಮೂಲವಾದ ಸಂಚಿನಿಂದ ಅವಳ ಬಿಮ್ಮು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟ ಅವಳ ಹುಟ್ಟುಗುಣ ; ಅವಿನಯಕ್ಕೆ ವಿನಯ, ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಅಹಂಕಾರ-ಅವಳ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಪಾಠ. ಆದರೆ ಅವಳೊಮ್ಮೆ ಒಲಿದರೆ ಅವಳ

ಹೃದಯ ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಕ್ಕನ ಮೇಲಣ ನಿರ್ವಾಜ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಪೆಂಬರಿಯ ಸೇವಕರಿಂದ, ತನ್ನತ್ತೆಯಿಂದ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾನುಭವದಿಂದ ಡಾರ್ನಿಯ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದೊಡನೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಹಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ; ತನ್ನಂತೆ ಮಾನವಗುಣಪರೀಕ್ಷಕರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಹಂಭಾವದ ಅವಳ ಮೆರೆತವಲ್ಲ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮಿನ ಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಕತೆಯ ಕ್ರಿಯೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕೃತಿಗಿಟ್ಟಿರುವ ಹೆಸರು ಸಮುಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಕಥೆ : ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಡುಕುವುದು ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತವರ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ನಾಲ್ಕಾರು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ದಂಡಿಯರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆಗ ಸ್ವರ್ಧ ಪ್ರತಿಸ್ವರ್ಧಗಳು ಭಯಂಕರಾಕಾರ ತಾಳಿ ಆ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಸವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಅಂಥ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಬೆನೆಟ್ ಕುಟುಂಬವೊಂದು ; ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಐವರು ಹೆಣ್ಣುಗಳು. ನೆರೆಯ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತಂಗಣೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಮನವೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಲ್ಕಾರು ಕುಟುಂಬದ ಕೋರಿಯರು ಬಲೆಯೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಡಾರ್ನಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ವಿಕಾರ್ಮ್ ಮತ್ತು ಕೊಲಿನ್‌ನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ನಾಟಕರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳು ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಾಯವಾದನಂತರ ಡಾರ್ನಿ-ಎಲಿಸಬೆತ್ತರ, ಬಿಂಗ್ಲಿ-ಜೇನರ, ವಿಕಾರ್ಮ್-ಲಿಡಿಯಾರ, ಕೊಲಿನ್-ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ರ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಕತೆ ಮಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಥಾಸಂವಿಧಾನ : ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಥವಾ ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ನಾಟಕದ ದೃಶ್ಯಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಗುಣದೋಷ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ, ಅವರ ತಪ್ಪುಕೆಲಸದಿಂದ ಹಲವಾರು ತೊಡರೆಡುಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ, ಪ್ರಮಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾದಗಳ ಸಂಘಟಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ನೂತನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಥಾಕ್ರಿಯೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ವಿರಾಮವಾಗಿ ಮಂದಗಮನದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕುತೂಹಲಾಸಕ್ತಿಗಳ ಬಿಸಿ ತಣ್ಣಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕತೆಯ ಕ್ಷುಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೊಡಕೂ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಕತೆ ಶಿಖರ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಪಾತ್ರರಚನೆ : ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಐವತ್ತಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಪಾತ್ರಗಳ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದವು ಹತ್ತು ಅಥವಾ ಹನ್ನೆರಡು. ಅಲ್ಲ ಪ್ರಧಾನವಾದ, ಆದರೆ ಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲವು ಪಾತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ : ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್, ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್, ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್, ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು, ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ — ಇವರು ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಕಥಾನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೋ ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿಯೊ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುವಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿವರು. ಉಳಿದವು ಊಳಿಗದವರಂತೆ ತೆರೆಯ

ಹಿಂದೆಯೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಮರೆಯಾಗುವಂಥವು : ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕಾರ್ಪರ್, ಡಾಸನ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಹಿಲ್, ಕುಮಾರಿ ಕಿಂಗ್, ಹರ್ಸೆಟ್ ದಂಪತಿಗಳು, ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಮೊದಲಾದವರು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರಗಳ ಗುಣಾವಗುಣಗಳಿಗೆ ಇವರು ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿ, ಕತೆಯ ತಿರುವಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗುವುದುಂಟು. ಡಾರ್ನಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವದಿಂದ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಬಿಮ್ಮಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮನಸ್ಸು ಡಾರ್ನಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ವಿದೂಷಕನಂತಿರುವ ಕೊಲಿನ್ ಪಾತ್ರ ಆವಶ್ಯಕವೆ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುವುದುಂಟು. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಬರಿಯ ವಿದೂಷಕನಲ್ಲ ; ಬೆನೆಟ್ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ವಾರಸುದಾರನಾಗಿ, ಬೆನೆಟ್ ಕುಮಾರಿಯರ ಮೊದಲ ಗಣಿಕಾರನಾಗಿ, ಎಲಿಸಬೆತ್ ಡಾರ್ನಿಯರ ಭೇಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಅವನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯೊದಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ಅನವಶ್ಯವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲ, ಮಿತಿಮಾರಿ ಬೆಳೆಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿರಲಿ, ಅಪ್ರಮುಖರಾಗಿರಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವರು ; ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪಡಿಯಚ್ಚಲ್ಲ.

ಸಾಮಂಜಸ್ಯ ಸಾಂಗತ್ಯ ಸುಸಂಬದ್ಧತೆ ಆಸ್ಪಿನ್‌ಳ ಪಾತ್ರರಚನೆಯ ಜೀವಾಳ. ಪಾತ್ರರಚನೆಯಲ್ಲವಳು ನಾಟಕೀಯ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತಾನೇ ಪಾತ್ರಗಳ ರೂಪ ಸ್ವರೂಪ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ವೇರ್ಷಿಸಿ ಟೀಕಿಸಿ, ಅವರ ವೇಷಭೂಷಣ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ವಿವರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ರುಚಿ ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮನೋಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿಧಾನ ಅವಳಿಗೆಷ್ಟು ಸಹಜವಾದುದಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿಧಾನದ ಮೂಲಕವೇ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಪರೋಕ್ಷ ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಸ್ವಪಕ್ಷಪರಪಕ್ಷದವರ ಸ್ವರೂಪಸ್ವಭಾವಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲವಳು ಸಿದ್ಧಹಸ್ತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಗಟ್ಟುವ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ಬಹಳ ವಿರಳ.

ಪಾತ್ರಪರಿಚಯ: ಡಾರ್ನಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತರು ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರೆಂಬಂತೆ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದವರು. ಅವರಿಬ್ಬರೇ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುಗಳು, ಮೇಟಿಗಳು. ಮೊದಮೊದಲು ನಮಗೆ ಡಾರ್ನಿಯ ಪರಿಚಯವಾಗುವುದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಮೂಲಕ. ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನೊಡನೆಯೊ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ಒಡನೆಯೊ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಒಡನೆಯೊ ಮಾತಾಡುವಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನು ಬಿಂಕುಗಳಿಯೆಂದೂ ಹಮ್ಮುಗನೆಂದೂ ನಯವಿನಯ ಶೂನ್ಯನೆಂದೂ ಕಪಟಿಯೆಂದೂ ಧೂರ್ತನೆಂದೂ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಹಳಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಅವನ ಆತ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಓದುಗರೂ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಪಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಾಡುವವರಿಲ್ಲ. ಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಏರ್ಪಾಡು ಅತ್ಯವಶ್ಯ.

ಆಸ್ತಿನ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಸಮ ಸಂಯಮದಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ಕುಲೀನನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಇತರ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಜೇನ್-ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ಪ್ರೇಮಸೌಧ ಬಿರುಕುಬಿಡಲು ಇವನೇ ಕಾರಣ. ಜೇನಳ ವಂಶಕ್ಕುಂಟಿ ಬಂದಿದ್ದ ಕಳಂಕವೊಂದು ನೆಪ. ಜೊತೆಗೆ ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪೇಕ್ಷೆ ತಾಳಿದ್ದಳೆಂದು ಹೇಗೂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಣಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಂಕದ ಕಳಂಕವಿದೆ. ಜೇನಳ ವಿವಾಹ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪವೆತ್ತಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೊನೆಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಲ್ಲಿ ಮಾರುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದ ಅವಳ ಸೌಮ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮಾರುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿಸಿದ ಪ್ರೇಮ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಮೂಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಬಿಂಕದ ಕಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ವಪರಿಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅಗವನು ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯ ನಯವಿನಯಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಲಂಡನ್‌ನ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ವಿಕಾರ್ಮನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅವನ ಔದಾರ್ಯ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್‌ಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೊಡಂಬಟ್ಟುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿವೇಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಡಾರ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ನಿರ್ಮಲಸ್ಯಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಗಳ ಪರಿಮಳ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲ ನಡೆನಡಿಗಳಿಂದ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ವಿಕಷಪಕವಾಗಿ ಅವಹೇಳನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಗೌರವ ತ್ಯಾಗಗಳ ಮೂಲಕ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಮೂಲಕ ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ , ಇಡೀ ವಾಚಕವೃಂದದ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯೊಂದು ಧುವವಾದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತೊಂದು ಧುವ. ಅವಳು ಅಕ್ಕ ಜೇನ್‌ಳಷ್ಟು ಸುಕುಮಾರ ಸುಂದರಳಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಕರ್ಷಕ ತರುಣಿ. ಡಾರ್ಲಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ನೇತ್ರದ್ವಯಗಳು ಸೌಂದರ್ಯದ ಸರೋವರವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವಳ ಕಂದುಕುಂದಿಲ್ಲದ ಶರೀರ ಸೌಷ್ಠವ, ಅವಳ ಅಸಾಧಾರಣ ಬುದ್ಧಿಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಪ್ರಶ್ನುತ್ವನುಮತಿ ವಿನೋದಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಅವಳ ಬಿಚ್ಚಿನುಡಿ ನೇರ್ಮಡಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದ ನಿಷ್ಕಪಟ ಮನೋಭಾವ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳು ಜನಸಮುದಾಯದೊರನೂ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತನೂ ಆದ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಸಹ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬೆಳಗುತ್ತವೆ; ಅವಳಿಗಿಂದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲವಳು ಸರ್ವರ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ , ತಂದೆಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಹಿಯಿಲ್ಲ, ಒಗಿರಿಲ್ಲ; ಸಂಜೀವನಶಕ್ತಿಯಿದೆ; ಅದು ತಂದೆಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗ್ರಹಣಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಲಿಡಿಯಾ ವಿಕಾರ್ಮ್ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ರ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಮಾತಿನಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಗತ್ತು ಬಿಂಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ನಿಜ; ಆದರೆ ಅವು ಸಭ್ಯತೆಯ ನೇಮಿರೇಖೆಯನ್ನು ದಾಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬೆನೇಟ್ ಡಾರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಸೊಗಸು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವಾದ ಗೌರವ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿ. ಅಕ್ಕನ ಮೇಲಣ ನಿಸ್ವಾರ್ಥವೂ ತ್ಯಾಗಮಯವೂ ನಿರ್ವ್ಯಾಜವೂ

ಅದ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಅವಳನ್ನು ಆದರ್ಶ ರಮಣಿಯರ ಶ್ರೇಣಿಗೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಬಿಮ್ಮಬಿಗುಮಾನಗಳೇ ಮಾನವ ಸಹಜವಾದ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿ ಅವಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿವೆ. ಈ ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ ತವರಾದ ಕಥಾ ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪಿನ್‌ಗಳ ಸ್ವೋಪಜ್ಞತೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಆಸ್ಪಿನ್ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಪಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಳೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಅಕ್ಕ ಜೇನ್ ಬೆನೆಟ್ ಕುಟುಂಬದ ಜ್ಯೇಷ್ಠಪುತ್ರಿ, ಕಾದಂಬರಿಕಾತಿ ಇವಳ ಮೂಲಕ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದ 'ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ'ಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ರತಿ, ಗುಣಸ್ವಭಾವ ಲಜ್ಜಾಶೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಶಕುಂತಲೆ, ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಡೀಲಿಯಾ ; ಮಿತಮೃದುಭಾಷಿಣಿ, ಅನಸೂಯೆ, ಮೃದುಹೃದಯ; ಅವಳ ನಡೆ ನುಡಿ ನೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕು ಡೊಂಕಗಳಿಲ್ಲ, ಬಿಂಕಬಿಗುಮಾನಗಳಿಲ್ಲ, ಕ್ರೌರಕಾರ್ತವ್ಯಗಳಿಲ್ಲ, ಸೇಡು ಮೊಂಡತನಗಳಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ನಿರಾಶೆಗಳೊಂದಿಗಿದಾಗಲೂ ಪರರಿಗೆ ದೋಷ ಕಳಂಕಗಳನ್ನಾರೋಪಿಸದ ಕ್ಷಮೆಯ ಮೈತಳೆದ ವಿಶುದ್ಧ ; ಆದರೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಣುವುದೆಲ್ಲ ಹಾಲೆನ್ನುವ ಮುಗ್ಧೆ ; ಬಕವೃತ್ತಿಯ ಶ್ವಾನವರ್ತನೆಯ ದವನಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಶ್ವಪಚರನ್ನು ಸಹ ದ್ವೇಷಿಸದ ಕಲ್ಯಾಣಿ ; ಸ್ವಜನ ಪರಜನ ಶತೃಜನರಿಂದ ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರಕಾದ ರೂಪರಾಣಿ ; ಪರರ ಉತ್ಕರ್ಷಾಪಕರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕರುಬು ಕಡುನೆಗೆಗಳನ್ನು ಕಾಣದ ವಿರಾಗಿಣಿ. ಅಕ್ಕ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾದರೆ, ತಂಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬದ ವಿವೇಕಮತಿ. ಕ್ಲೇಶ ಕಂಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಪಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಪ್ರತ್ಯಾಶೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡರು ತೊಡಕುಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಹ ವಿಯೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಂಚಲವಾಗದ ವಿಮುಖವಾಗದ ಕ್ಷಯವಾಗದ, ಯಾವ ಐಂದ್ರ ಪ್ರಲೋಭನಗಳಿಗೂ ಮರುಳಾಗದ, ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದಷ್ಟು ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುವ ಪ್ರೇಮವವಳದು. ಆದರೆ ಜೇನಳ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯದ, ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹಾಯದ, ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೂ ಸರ್ಪಸನ್ಯಾಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನತನವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಂಡುಗಳು ಸಮಾಜದ ನೈಫ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ತದ್ವಿದ್ಯದ್ದು. ಆದರೆ ಅಂಥ ತಂಗಿಯ ಅಕ್ಕರೆಯ ಮಡಲಿನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಹಸುಗೂಸಿನಂತೆ ಹಾಯಾಗಿ ನಿರ್ದ್ರಸಬಹುದು.

ಬೆನೆಟ್ ಕುಟುಂಬದ ಏರು ಬೀಳುಗಳಿಗೆ ನೋವು ನಲಿವುಗಳಿಗೆ ಕರೆ ಕೊರೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮ್ಯಸ್ವಭಾವದ ಗಯ್ಯಾಳ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರು ; ನಯ ವಿನಯಗಳರಿಯದ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದ, ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ, ಕುರುಚಿ ಕುಸುಮಗಳ, ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ ಬಾಯಿಬಡುಕಿಯವಳು. ಹೆಚ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚೆಗೂ ಅವಳ ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ ನಿಂದಾವಮಾನಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಷ್ಟ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ದೇಹಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ತಮಾನೆಯಿಂದ ವಿಕಾರವಾಗಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಔಚಿತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಾಗಲಿ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟೆನ್ನುವಂತೆ ಮನಸ್ಸು

ರೋಸಿಹೋಗುವಂತೆ ಹರಟುತ್ತಾಳೆ. ಅಪರಿಚಯಸ್ಥರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅವಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದರೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಗುಣವೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣುಕೃಷ್ಣ ಮೇಲಣ ಹುಚ್ಚು ಮಮತೆ. ಅವರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧ. ಮಾರ್ಜನಾಗೆ ಕೀಳರದ ಸಂಜೆ ಹೂಡುತ್ತಾಳೆ, ಗಂಡುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಂಚುಕಾಯುತ್ತಾಳೆ, ಭೋಜನಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ನೃತ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾಳೆ, ತರುಣರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಕ್ಕುಪ್ಪುತ್ತಾಳೆ. ಹೇಗೋ ಗಂಡುಗಳು ಅವಳು ತೋಡಿದ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಅವಳಿಗೆ ದೇವಲೋಕ ಕೈಗೆಟುಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹರೆಯದ ಕೊಬ್ಬು ಚೆಲುವಿನ ಡಬ್ಬುಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ, ಕುರುಚಿ ಕುಸುಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದಂತೆ ಚಂಡಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಸುಖದ ಬೇರಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ಹೊಯ್ದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೆ ಪರಮಾನ್ನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಸಕ್ತಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ, ತನ್ನಿಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನೂ ಕಂಡ ಬೆನೇಟ್; ಲೋಕಾನುಭವಶೂನ್ಯೆಯಾಗಿ ನೀತಿಜಡಳಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಕೀಟವಾಗಿ ಸ್ವಕಪೋಲ ಕಲ್ಪಿತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಕಾವಕಿಯಾಗಿ ವಿಹರಿಸುವ ಮೇರಿಯಾ ; ಅಂಕೆ ಸಂಕೇತಗಳಿಂದ ಮಾನವರೂಪಗಳಲ್ಲದೆ ಬೀದಿಬಸವಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದು, ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳಂತೆ ಸೈನಿಕರ ಹಿಂದೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುವ ಕಿಟ್ಟಿ ಲಿಡಿಯಾ-ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾದಂಬರಿ ಲೋಕದ ಶಾಶ್ವತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ನಾಯಕನಿಲ್ಲದ ವಿಚಿತ್ರವರ್ತನೆಯ ವಿರೂಪಕ, ಬೆನೇಟ್‌ನ ದೂರದ ನೆಂಟ ; ಪುತ್ರಸಂತಾನ ಶೂನ್ಯವಾದ ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸುದಾರ ; ಶ್ರೀಮಂತೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳ ಕೃಪಾಪೋಷಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯೆಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ದಾಸಾನುದಾಸನೆಂದು ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸಾರುವ ಶ್ವಪಚಿಲೀಲ ; ಸಮಾಜದ ಧರ್ಮಜೀವನಕ್ಕೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಯೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವ, ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಾಗಲೆಲ್ಲ ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ನೀತಿಬೋಧೆಯ ಬೈರಿಗೆ ಕೊರೆಯುವ ವಿಚಾರಹೀನ. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಪ್ರೇಮನಿರಾಕರಣೆಯಿಂದ ನಿರಾಶನಾಗದೆ, ಮರುಕ್ಷಾದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಶೀಲೆಯೂ ಸ್ನೇಹಪರಳೂ, ಆದರೆ ಲೋಕಾನುಭವವಿಲ್ಲದ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳನ್ನು ಲಗ್ನವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಅವನ ವ್ಯವಹಾರ ಕೌಶಲವನ್ನೂ ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನೂ ಆಶಾವಾದಿತ್ವವನ್ನೂ, ಹಾಗೆಯೆ ಅವನ ಗೃಹಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಕಲಾಪ್ರಜ್ಞೆ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರಗುಣ ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಿಬದ್ಧವಾದ ನೀತಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೆ ಅವನ ವಿಚಾರ ಹೀನತೆಯನ್ನೂ ಶ್ವಪಚಿಲೀಲವನ್ನೂ ಲೇಖನ ಭಾಷಣ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಶ್ರೀಮದ್ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರ ಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ನಗುವಿಗೆ ಕುಕುಳಿಯಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪೊಪ್ಪಗಳ ಬೆಪ್ಪರಿವುಗಳ ಕಲಬೆರಿಕೆಯಂತಿದ್ದು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಪಾತ್ರ ವಾಚಕರ ಕರುಣೆಯನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ನಯವಿನಯ ಸಂಪನ್ನನೂ ಸಾಧುವೂ ಸೌಮ್ಯನೂ ನಿಷ್ಕಪಟಿಯೂ ಪ್ರೇಮನಿಷ್ಠನೂ ಸ್ನೇಹಾರಾಧಕನೂ, ಆದರೆ ಅನ್ಯಭಾಯಾನುವರ್ತಿಯೂ ಆದ ಬಂಗ್ಲೆ; ಸಂಚುಹೊಂಬುಗಳ

ಮಾಯಗಾತಿಯರೂ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೂ ಆದ ಬಿಂಗೆ ಸೋದರಿಯರು ; ಅಷ್ಟು ಖಲ ಪಾತ್ರವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಡೌಲಿನ ದುಂದುಗಾರನೂ ವಿಷಯ ಲಂಪಟನೂ ದುರಾಚಾರಿಯೂ ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಯೂ ಕಪಟಿಯೂ ಕೀಳನೂ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕನೂ ಆದ ವಿಕ್ರಮ್ ; ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತೆಯೂ ಗರ್ವೋದ್ಧತೆಯಾದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತೆಯೂ ವಿವೇಕಶೂನ್ಯೆಯೂ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಪ್ರಿಯಳೂ ಸ್ವಯಂನಿಯಾಮಿತ ಮಹಾರಾಣಿಯೂ ಆದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ; ಆರತಿ ತೋರಿದರೆ ಉಷ್ಣವಾಗುವ, ತೀರ್ಥ ಕುಡಿದರೆ ಶೀತವಾಗುವ, ಮಾತಾಡಿದರೆ ಮರವಡುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದುರ್ಬಲ ದೇಹದ ಸಣಕಲ ಗಿಡ್ಡಿ ಅವಳ ಮಗಳು ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ; ಪುರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ರಾಜಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ; ದುಃಖಾರ್ತರಿಗೆ ರಕ್ಷಾಮಣಿಗಳಾಗಿ ಸದಾ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾದ ಆದರ್ಶ ದಂಪತಿಗಳಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸ್ನೇಹ ಸೌಗಂಧವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು—ಇವರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಓದುಗರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ; ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜೇನ್ ಆಸ್ಟಿನ್ ಕಾಲದೇಶಾತೀತವಾಗಿ ಸರ್ವಜನಾಂಗಗಳ ಸಹೃದಯ ಹೃನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ, ೧೯೨೧, ೧೯೨೧
ಗುರುಕೃಪಾ, ಮೈಸೂರು

ದೇಜಗೌ

ಪರಿವಿಡಿ

ಮುನ್ನುಡಿ	v
ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ	vi
ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆ	vii
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ	ix
ಪ್ರವೇಶ	xiii
ಹಮ್ಮ- ಬಿಮ್ಮ	೧-೨೩೪

ಹಮ್ಮು - ಬಿಮ್ಮು

ಒಂದನೆಯ ಗರಿ

ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ—ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತ ನಾಗಿದ್ದರೆ—ಹೆಂಡತಿಯೊಬ್ಬಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೆನ್ನುವುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವನು ನೆರೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ ಮೊದಲು ಅವನ ಮನೋಭಾವವಾಗಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಲಿ ಅಕ್ಕುಕ್ಕದವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುವಕ್ಕುಕ್ಕಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಅಕ್ಕುಕ್ಕದ ಮನೆಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುತ್ತದೆ.

“ಕೊನೆಗೂ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಪಾರ್ಕನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಿತೆ ?” ಎಂದು ಬೆನ್‌ಚೆನನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಅದು ತನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬೆನ್‌ಚೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

“ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ; ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಇದೇ ತಾನೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಳು” ಎಂದು ಅವಳು ಮಾರುತ್ತರವಿತ್ತಳು.

ಬೆನ್‌ಚೆ ಮರುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ಅದನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಷ್ಟಲ್ಲವೆ, ನಿಮಗೆ?” ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

“ನೀನು ಅದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಿಯೋ? ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.”

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್‌ಚೆಳ ಮಾತಿಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು.

“ನೋಡಿ, ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು : ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಬಡಗು ಸೀಮೆಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಯುವಕನೊಬ್ಬನು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಪಾರ್ಕನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ ; ಸೋವವಾರ ಎರಡು ಜೋಡಿ ಕುದುರೆ ಕುಟ್ಟಿದ ಸವಾರಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಥಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಮಾರಿಸ್ ಒಡನೆ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನಂತೆ ; ಮೈಕೇಲ್‌ಮಸ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನಂತೆ ; ಮುಂದಿನ ವಾರವೆ ಅವನ ಕೆಲವು ಸೇವಕರು ಆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಂತೆ.”

“ಅವನ ಹೆಸರು?”

“ಬಿಂಗ್ಲೆ”

“ಅವನು ವಿವಾಹಿತನೋ ಏಕಾಕಿಯೋ ?”

“ಓಹೋ ! ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏಕಾಕಿ ! ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತ ; ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ವರಮಾನ. ಇದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರ ಭಾಗ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು !”

“ಅದು ಹೇಗೆ ? ಇದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?”

“ಪ್ರಿಯ ಬೆನೆಟ್, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇಕೆ ಉದಾಸೀನ ? ಅವನು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಾರನೆ ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಅವರಿಗೆ ನೆಲಸುವುದರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅದೆಯೋ ?”

“ಏನು, ಸಂಚೆ? ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೂ ತರವೆ? ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನಾದರೂ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ನೀವು ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಮಾಡಬೇಕು.”

“ನಾನು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಬೇಡವೆ ? ನೀನೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ, ಅವರನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಅದೇ ಮೇಲೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಷ್ಟೆ ಚೆಲುವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚುಬಹುದು.”

“ಪ್ರಿಯ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದೆ ನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಅಪ್ರತಿಮಳೆಂದು ಸೋಗು ತಾಳಲಾರೆ. ಬೆಳೆದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿರುವಾಗ, ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಬಾರದು.”

“ಅಂಥ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯವಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದು !”

“ಪ್ರಿಯ, ಏನಾದರಾಗಲಿ, ಬಿಂಗ್ಲೆ ನೆರೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕು.”

“ಅದು ನಾನು ಮಾಡಲಾಗದ ಕೆಲಸ ; ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.”

“ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಎಂಥ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಸಬರನ್ನೆಂದೂ ನೋಡದು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಖಂಡಿತ ಹೋಗಿ

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಬೇಕು; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅನಂತರ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಮಿಂಚಿ ಹೋದೀತು.”

“ನೀನು ತುಂಬ ಚುರುಕಾದ ಹೆಣ್ಣು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಸುಪ್ರೀತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬಂದೆರೆಡು ಸಾಲು ಕಾಗದ ಬರೆದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಲುಪಿಸು. ನನ್ನ ಪುಟ್ಟಮರಿ ಲಿಸ್ಸಿಯ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೇಮವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಯಾರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಮದುವೆಯಾದರೂ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ !”

“ಅದಾಗಬಾರದೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶೆ. ಲಿಸ್ಸಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಜೇನಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲ ; ಲಿಡಿಯಳಷ್ಟು ವಿನೋದಶೀಲೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪಕ್ಷಪಾತ.”

“ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಗುಣಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಿವೆ ? ಇತರ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಾಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಪೆದ್ದೆಯರು. ಆದರೆ ಲಿಸ್ಸಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರಿಗಿಂತ ಚುರುಕು” ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

“ಬೆನೇಟ್, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀವೇ ಈ ರೀತಿ ತಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಸರಿಯೆ ? ನನ್ನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಆನಂದ. ನನ್ನಂಥ ಅಬಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲ.”

“ಪ್ರಿಯೆ, ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ದುರ್ಬಲವಾದ ನಿನ್ನ ನರಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವ. ಅವು ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಸಂಗಾತಿಗಳು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀನು ಹೀಗೆಯೆ ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ.”

“ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಸಂಕುಟ ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು ?”

“ಅದರಿಂದ ನೀನು ಮುಕ್ಕಳಾಗುತ್ತೀಯೆ. ನಮ್ಮ ನೆರೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ವರಮಾನವುಳ್ಳ ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀಯೆ.”

“ನೀವು ಅವರನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೆ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಬಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ?”

“ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿಯೂ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ಪ್ರಿಯೆ. ಈ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬು.”

ಕುಟುಕಿ, ಹಾಸ್ಯ ಸಂಕೋಚ ಮತ್ತು ಚಪಲ—ಈ ಮಿಶ್ರಣ ಸ್ವಭಾವದ ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಬೆನೇಟ್. ಅವನ ನಡವಳಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತುಮೂರು ವರ್ಷದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಸಾಲದಾಗಿತ್ತು ; ಅವಳ ಧೀಶಕ್ತಿಯೂ ಅಷ್ಟು ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳದು ಚಂಚಲ ಪ್ರಕೃತಿ ; ವಿಷಯ ಪರಿಚ್ಛೇದವಾಗಲಿ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅತ್ಯಪ್ತಿಯಾದಾಗ ಅವಳು ನರಗಳ

ಕಾಯಿಲೆಯೆಂದು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದೇ ಅವಳ ಜೀವನದ ಪದವಗಂತ್ಯವಾಗಿತ್ತು; ಅಪರಿಪು ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಮತ್ತು ಹಡುಕಿಯಿಂದ ಅವಳ ಬಾಳಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಎರಡನೆಯ ಗರಿ

ಬಿಂಗ್ಲಾಗಿ ಕಾದು ಕಂಡವರಲ್ಲಿ ಬೆನೇಟ್ ಮೊದಲಿಗನು. ಅವನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬೆನೇಟ್ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ದರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ತನ್ನಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊನೆಯತನಕ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ದಿನ ಸಂಜೆಯತನಕ ಅವಳಿಗೆ ಆ ವಿಷಯವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರಕಟವಾದ ರೀತಿ ಹೀಗೆ: ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಸೊಗಸುಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿದ್ದ ಎರಡನೆಯ ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಠಾತ್ತನೆ ಮಾತು ತೆಗೆದನು—

“ಲಿಸ್ಸೀ, ಬಹುಶಃ ನಿನಗೆ ಈ ಅಲಂಕಾರ ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ಸೊಗಸುಬಹುದು.”

“ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ? ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು.” ಹೀಗೆಂದು ತಾಯಿ ಸಿಡುಕಿದಳು.

“ಅಮ್ಮ, ನೀನು ಮರೆತೆಯೇನು, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.” ಎಂದಳು ಎಲಿಸಬೆಟ್.

“ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ನಾದಿನಿಯರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಅವಳೂ ಗಂಡ ಹಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಸ್ವರ್ಧಿ, ಆಷಾಢಭೂತಿ, ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸದ್ರೋಹಿ. ಅವಳ ಸುದ್ದಿ ಬೇಡ.”

“ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ಮರ್ಜಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯಲ್ಲ—ಅದೇ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ” ಎಂದನು ಬೆನೇಟ್.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೊಬ್ಬಳನ್ನು ಬಯ್ಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

“ಕಿಟ್ಟಿ ಏಕೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೆ? ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕು ಮಾಡು, ತಾಯಿ. ನನ್ನ ನರಗಳೆಲ್ಲ ಸೇದುತ್ತಾ ಇವೆ. ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕರುಣೆ ಬೇಡವೆ?”

“ಇದೇ ಸಮಯವೆ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಮ್ಮುವುದಕ್ಕೆ? ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ವಿವೇಕ ಬೇಡವೆ?” ಎಂದು ತಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನುಡಿದನು.

“ನಾನೇನೂ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಲಿಸ್ಸಿಯ

ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಮತ್ತೆ ನೃತ್ಯ ಯಾವಾಗ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾಳೆಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನಕ್ಕೆ”

“ಓ, ಹಾಗೂ. ಹಾಗಾದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣೆ ; ಅವರ ಪರಿಚಯವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೇ ಗುರುತಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಸರದಿ ನಿನ್ನದು. ನೀನೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು.”

“ಅಸಾಧ್ಯ ಬೆನೇಟ್, ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ನಾನೇ ಇನ್ನೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಹೀಗೆ ಪೀಡಿಸುತ್ತೀರಿ ?”

“ನೀನು ತುಂಬ ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಪರಿಚಯ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯೆ. ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ ನಾವಂತು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನಾರೂ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ನಾದಿನಿಯರು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಈ ಸಂಬಂಧ ಬೇಡವೆಂದ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಕೃತ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಣಿಯುತ್ತಾರೆ.”

ಹುಡುಗಿಯರು ತಂದೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬಿಡುಗಣ್ಣಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ “ಇದೇನು ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ” ಎಂದಳು.

“ನಿನ್ನ ಈ ಒತ್ತುಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನು ? ನಾನು ಮಾತಾಡಿದುದೆಲ್ಲ ಅಸಂಬದ್ಧವೇನು ? ನಾನಿದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಮೇರಿ, ನೀನೇನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ ? ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೀಯೆ, ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ತಿಳಿಸು, ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಗಂಡ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.

ಮೇರಿಗೇನೂ ವಿವೇಕದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ; ಆದರೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ.

“ಮೇರಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡೋಣ” ಎಂದು ಅವನು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು.

“ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ವಿಷಯ ರೋಸಿಹೋಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿ ರೇಗಿದಳು.

“ಏನು ಹೇಳಿದೆ ? ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿದೆ. ನೀನೇಕೆ ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತು ? ಬೆಳಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನಾಯ ? ನಾನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿಯಾಯಿತು; ಪರಿಚಯವೂ ಆಯಿತು ; ನಡೆದುದನ್ನಂತು ತಪ್ಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.”

ಹೆಂಗಸರನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳಿಸುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ನಂತು

ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತೆಯಾದಳು, ಸಂಭ್ರಮಾಸ್ವಿತೆಯಾದಳು. ತನ್ನಿಚ್ಛೆ ನೆರವೇರಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಂಡಳು.

“ಹೃದಯೇಶ್ವರ, ನೀವೆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರು ? ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ ? ಆದುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ಹೊಸಬರನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿ. ನನ್ನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರಹೇ ಇಲ್ಲ! ನನಗೆ ತಿಳಿಸದೆಯೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ ನೀವೆಂಥ ತಮಾಷೆಗಾರರು !”

“ಕಿಟ್ಟಿ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೆಮ್ಮಬಹುದು” ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತ ಹೆಂಡತಿಯ ಉನ್ನಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು, ಅವನು ಕೊಟಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಚಾರಿದನು.

ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೆ “ಮಕ್ಕಳೆ, ಇಂಥ ತಂದೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ನೀವೇ ಧನ್ಯರು ! ನಿಮಗಾಗಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ? ಅವರ ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ತೀರಿಸುವಿರಿ ? ಹೊಸ ಹೊಸ ಪರಿಚಯ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹಿತವಲ್ಲ ; ಆದರೆ ನಿಮಗಾಗಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧ. ಲಿಡಿಯಾ, ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಪುತ್ರಳೆಯೆ, ನೀನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವಳಾದರೂ, ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇದೆ” ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಓಹೋ, ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ? ನಾನು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕವಳಾದರೂ, ನಾನೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಉದ್ದ” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ಒದಿದಳು.

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಬಹುದು, ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಂಬಹುದು ಎಂಬ ಊಹಾಪೋಹದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಸಂಜೆ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು.

ಮೂರನೆಯ ಗರಿ

ತನ್ನ ಐವರು ಮಕ್ಕಳೊಡಗೂಡಿ ಎಷ್ಟೇ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಬಗೆಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ವಿವರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರತಿಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಊಹಾಪೋಹಗಳಿಂದ ಚಮತ್ಕಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕಾಡಿದರೂ ಅವನು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ವಿವರವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮ ನೆರೆಮನೆಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ತಂಗಳು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳ ವರದಿ ತುಂಬ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ತುಣು, ಸುಕುಮಾರ ಸುಂದರ, ಮೇಲಾಗಿ ಪ್ರಿಯಕರ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೆ ಅವನು ನೃತ್ಯಮೇಳದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವನಿದ್ದನು. ನೃತ್ಯಾನುರಕ್ತಿ

ಪೂರ್ವಾಸಕ್ತಿಯ ಮೊದಲ ಹಂತ. ಆದುದರಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅನೇಕ ಆಶಾಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಾಳಿದರು.

“ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೊಬ್ಬಳಿಗಾದರೂ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಮನೆಯೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುವ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸಿದರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನಿಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮದುವೆಯಾದರೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನನಗಿನ್ನೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಗಂಡನೊಡನೆ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಆಶೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತೋಡಿಕೊಂಡಳು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಬೆನೆಟ್‌ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಅವನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೂ ಕುಳಿತನು. ಬೆನೆಟ್‌ನ ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬ ಸೌಂದರ್ಯತಿಯರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಓರೊಣ್ಣಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನೆ ಹೊರತು ಕನ್ಯೆಯರ ಸುಳಿವೂ ಅವನಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯ ತರುಣಿಯರು ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಸವಿವರವಾಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅವನು ನೀಲಿ ಕೋಟುಟ್ಟಿದ್ದುದೂ, ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಯೇರಿ ಬಂದುದೂ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡಿತ್ತು.

ಅದಾದ ಕೂಡಲೆ ಬೆತಾಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನವೂ ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಗೃಹವಿಜ್ಞಾನದ ಪೌಡಿಷಮೆ ಸುಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಅನೇಕ ವರಿಸೆ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಂಗ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿತು. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದವಳೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್. ಇದೇ ತಾನೆ ನಗರದಿಂದ ಬಂದಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಅವನಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವಿದ್ದೀತೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಲಾರದಾದಳು. ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಾರಾಡುವುದೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವವಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಆತಂಕಗೊಂಡಳು. ನರ್ತನ ಕೂಟಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ವೃಂದವನ್ನು ತುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೂಕಾಸ್ ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಶಮನಮಾಡಿದಳು. ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ತರುಣಿಯರನ್ನೂ ಏಳು ಮಂದಿ ತರುಣರನ್ನೂ ಅವನು ತರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯೂ ತಕ್ಷಣವೇ ಮುಟ್ಟಿತು. ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೆನೆಟ್‌ನ ಕನ್ಯೆಯರು ತಳವಳಗೊಂಡರು. ಆದರೆ ಬಂದವರು ಆರೇ ಜನ—ಪಂಚ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ದಾಯಾದಿ—ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ತಂಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಘೋಶಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡವರು ಐದೇ ಜನ—ಬಿಂಗ್ಲಿ ಅವನ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರಿಯರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವಳ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಬೇರೊಬ್ಬ ತರುಣ.

ಬಿಂಗ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ತರುಣ ಮತ್ತು ಸುಸಂಸ್ಕೃತ; ಅವನ ನಡವಳಿ ಹಿತಕರವಾಗಿತ್ತು ಅವನ ತಂಗಿಯರಂತೂ ನಾಜೋಕಾದ ಚೆಲುವೆಯರು. ಅವನ ಭಾವ ಹರ್‌ಸ್ಟ್

ಸಂಭಾವಿತನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಎತ್ತರವಾದ ಗಾತ್ರದ, ಸುಂದರವಾದ ಮೈಕುಟ್ಟುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮಂತಶೀಲದ ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಡಾರ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನವನ್ನೂ ತನ್ನ ಕಣಿಗೆ ಸೆಳೆದನು. ಅವನ ವರ್ಷದ ಆದಾಯ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್. ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತನಾದುದರಿಂದಲೂ, ಬಿಂಗ್ಲೆಗಿಂತ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಆ ದಿನ ಸಂಜೆಯತನಕ ತುಣಿಯರ ಸುತ್ತಿಗೂ ಆಕರ್ಷಣೆಗೂ ಪಾತ್ರಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ದರ್ಪಾಹಂಕಾರಗಳ ಮುದ್ದೆಯೆಂದೂ, ಯಾರ ಸಂಗಕ್ಕೂ ಸೇರದ ಸ್ವಲ್ಪಮಾನಿಯೆಂದೂ ತಿಳಿಯಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಡವಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಯವಾಗಲೀ, ಮುಖಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಸರ್ವಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಡನೆಯೇ ಅಸಹ್ಯದ ಮತ್ತು ಜುಗುಪ್ಸೆಯ ವಸ್ತುವಾದನು. ಡರ್ಬಿಷ್ಪೆರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಆಸ್ತಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಗೌರವ ತರಲು ನೆರವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಆ ಭವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ, ನರ್ತನ ಮಾಡಿದನು. ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿ ಬಹಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಮುಗಿದುಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರಳಿದನು. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮಾರುಹೋದರು. ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಗೆಳೆಯನಿಗೂ ಅದೆಷ್ಟು ಅಂತರ ! ಡಾರ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಹೌಸ್‌ನೊಡನೆ ಒಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಸಹೋದರಿಯೊಡನೆ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ನರ್ತಿಸಿದನು. ಇತರ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ, ತನ್ನ ತಂಡದವನೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಸಾಯಂಕಾಲವನ್ನು ತಳ್ಳಿದನು. ಅವನ ನಡತೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಾನಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾರನೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪಾವೇಶವನ್ನು ತಾಳಿದವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳೂ ಒಬ್ಬಳು. ತನ್ನ ಮಗಳೊಬ್ಬಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಂಡುದರಿಂದ ಅವನ ನಡತೆಯ ಬಗೆಗೆ ತುಂಬ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡಳು.

ತನ್ನ ಜೋಡಿಗೆ ಗಂಡಸರಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬೆನೆಟ್ ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾರದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿ, ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ಸಂವಾದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಬಾ, ಡಾರ್ಲಿ ನೀನೂ ನರ್ತನ ಮಾಡು. ಮಂಕು ಬಡಿದವನ ಹಾಗೆ ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಾ, ನೀನೂ ಕುಣಿ.”

“ಖಂಡಿತ ನನ್ನಿಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ಜೋಡಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ನರ್ತನವೆ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಗುಪಾಟಲಾಗಬಾರದು. ಈಗಾಗಲೆ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಜೋಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ನಿಲುಕುವ ಹೆಣ್ಣು ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೂ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಸಮರಲ್ಲದವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದೂ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನವಲ್ಲವೆ ?”

“ನಾನು ನಿನ್ನಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮನಲ್ಲ. ನನ್ನಾಣೆ, ಇಂಥ ಮನೋಹರವಾದ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಹಲವರಂತು ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯರು” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಗೆ ನುಡಿದನು.

ಡಾರ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ “ಇಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರಿಯೆಂದರೆ ಒಬ್ಬಳೇ. ಅವಳನ್ನು ನೀನು ಜೊತೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದನು.

“ಹೌದಾದು ; ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಇವಳೇ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ. ಅಗೋ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡು. ಈಕೆ ಅವಳ ತಂಗಿ. ಅವಳೂ ಸುಂದರಿಯೆ ! ಅವಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡೆಂದು ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸರಿ ತಾನೆ ?”

“ಯಾರದು ?” ಎನ್ನುತ್ತ ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸುತ್ತ ಹೊರಳಿಸಿ, ಕ್ಷಣಕಾಲ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಒಡನೆಯೆ ಅವನ ನೋಟ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿತು. “ಅವಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂಥ ಚೆಲುವೆಯಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಟ್ಟವಳು. ಅಂಥ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನರ್ತನ ಮಾಡಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಾತಿಯ ಬಳಸಾಡು. ಅವಳ ಮಂದಹಾಸದ ಇಂಗಡಲಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವೃಥಾವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಡ.”

ಬಿಂಗ್ಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಡಾರ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದನು. ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಅವನ ಬಗೆಗೆ ಅನಾದರದಿಂದಿದ್ದಳು. ನಡೆದುದನ್ನು ಉಪ್ಪು ಹುಳಿ ಕಾರ ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬುದ್ಧಿ ತುಂಬ ಚುರುಕು.

ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ತುಂಬ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ವೃಂದ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದಳು. ಬಿಂಗ್ಗೆ ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ನರ್ತನ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಉಳಿದ ಸಹೋದರಿಯರಿಗಿಂತ ಅವಳು ಮೇಲಾಗಿ ಕಂಡಳು. ತಾಯಿ ಇದರಿಂದ ಆನಂದತುಂದಿಲಕಾಡಳು. ಜೀನಳೂ ಒಳಗೊಳಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೀನಳ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಳೂ ಭಾಗಿಯಾದಳು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿಯಂಥ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ತರಬೇತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆಗೆ ಮನದಾಚ್ಚುಗಿತ್ತು. ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೂ

ಜೊತೆಗಾರರು ದೊರಕಿದುದರಿಂದ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಇಡೀ ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಾವು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿತು. ಆಗ ಬೆನೇಟ್ ಇನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹೊತ್ತೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನ ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅಪರಿಚಿತನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಅವಳು ನಿರಾಶಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವನು ನಂಬಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೇಳಿದ ಕತೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಅವಳು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೆ “ಓ, ಪ್ರಿಯ ಬೆನೇಟ್, ಈ ಸಂಜೆ ಎಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿತ್ತು! ಆ ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿ ಅದೆಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿತ್ತು! ಗೊತ್ತೇ ನೀವೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಜೇನಳನ್ನು ಹೊಗಳುವವರೆ, ಅವಳ ಸೊಬಗನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವವರೆ! ಬಿಂಗ್ಲೆಗಂತು ಅವಳು ಬಹಳ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ನರ್ತನ ಮಾಡಿದನು. ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ: ಅವನು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ನರ್ತನ ಮಾಡಿದನು! ಅದೇನಿರಬಹುದು? ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದವರ ಪೈಕಿ ಇವಳೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಅವನು ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದು! ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಅವನು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳನ್ನು ಕರೆದ ಅವಳೆದುರಿಗೆ ಅವನು ನಿಂತ ರೀತಿಯೇ ಹಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಜೇನಳನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅವನ ಮುಖ ದೀಪ್ತವಾಯಿತು. ಅವಳು ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ; ಅವಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ; ಎರಡು ಸಾರಿಯಾದರೂ ತನ್ನೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಇತರರೊಡನೆ ನರ್ತಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದಳು.

“ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಂಯಮ ಬೇಡವೆ? ದೇವಾಣ್ಣೆ ಅವನ ಜೊತೆಗಾರರ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಡ. ಪ್ರಥಮ ನರ್ತನದಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಣಕಾಲು ಊನವಾಯಿತೆ?” ಎಂದು ಗಂಡ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

“ಇದೇನು? ಪ್ರಿಯ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರ. ಅವನ ಸಹೋದರಿಯರಾದರೂ ತುಂಬ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯರು! ಅವರಂತೆ ಅಂದಾಕಿರುವುದು ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ ತೊಟ್ಟವರನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಹೌಸ್‌ಬ್ಲೆಳು ಧರಿಸಿದ್ದ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಜರತಾರಿ ಪಟ್ಟಿಯಂತು...” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆನೇಟ್ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ, ಅಂಥ ಸೊಗಸುಗಾರಿಕೆಯ ವರ್ಣನೆ ಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದನು. ಅವಳ ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಕುಟು ತಿರಸ್ಕಾರ

ಬೆರೆತ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಡಿಯ ಅಸಭ್ಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು. “ಅವನ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಲ್ಪನಾಭಿರುಚಿಗೆ ಲಿಸ್ಸಿ ನಿಲುಕದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವಳೇನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಕೂರಿ, ನಿಷ್ಕರಣಿ ಮತ್ತು ಅಸಂಸ್ಕೃತ. ಅವನಂಥ ದುರಹಂಕಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ ! ತಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಬೀಗುತ್ತ ಈ ಕಡೆ ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೂ ಇರಲಿ, ಅವನೊಡನೆ ನೃತ್ಯಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ? ನೀವೇನಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ತುಂಬ ಛೇಮಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನನಗಂತು ಅವನನ್ನು ಕಂಡರಾಗದು” ಎಂದು ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಚೋಡಿಸಿದಳು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗರಿ

ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಇಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾಗ, ಬಿಂಗ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನೆನ್ನುವುದನ್ನು ಜೇನ್ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು.

“ಒಬ್ಬ ಕುಲೀನ ಯುವಕ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹಾಗೆಯೆ ಇದ್ದಾನೆ ಅವನು; ವಿವೇಕಿ, ವಿನೋದಶೀಲ, ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿ ; ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯವನನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ—ಕುಲೀನ ವಂಶಸ್ಥನಾದರೂ ಸ್ನೇಹಪರ.”

“ಅವನು ಸುಂದರನೂ ಅಹುದು. ಯೌವನದೊಡನೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಿಳಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸು ! ಆಗ ಅವನನ್ನು ಸರ್ವಲಕ್ಷಾಸಂಪನ್ನನೆನ್ನಬಹುದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ನರ್ತನಮಾಡೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಹಿಗ್ಗಿದೆ. ನಾನಂಥ ಗೌರವವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಅಹುದೇನು ? ನಾನಂತು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇದು. ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನಗೆ ಗೌರವ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒದಗುತ್ತದೆ ; ನನಗಂತು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ನಿನಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತುದು ಸಹಜವೇ. ನಾಟ್ಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಚೆಲುವನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ತುಣಿಯೇ ಆವನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಯೋಗ್ಯ. ನೀನೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದು. ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ನೀನು ನೋಡಿರುವವರೆಲ್ಲ ಮಡೆಯರು.”

“ನನ್ನ ಮೋಹದ ಲಿಸ್ಸಿ”

“ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸರಿಯೆ ನೀನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬಿಬಿಡುತ್ತೀಯೆ. ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ದೋಷ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಳ್ಳೆಗಿರುವುದೆಲ್ಲ ಹಾಲು.

ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ತನಕ ನೀನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೇ ಕುರಿತು ಕೇಳಿಲ್ಲದಿದ್ದು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ.”

“ಎತ್ತರವಾದ ನಿನಗೆ ನಾನೆಂದೂ ತನಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

“ಅದು ನಿಜ. ಅದೇ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ನಿನ್ನಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿ ಇತರರ ತಿಳಿಗೇಡಿತನವನ್ನಾಗಲಿ, ತಪ್ಪುನೆಪುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಗುರುತಿಸದಿರುವುದೇ ನನಗೆ ಸೋಜಿಗ. ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಿಷ್ಕಳಂಕವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೋಗುಗಾರರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕುಂದನ್ನರಿಯದ, ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವ ನಿರ್ಮಲ ಗುಣ, ನಟನೆ ಹೂಟಗಳ ಸೋಂಕದ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮನೋಭಾವ ನಿನಗೊಬ್ಬಳಿಗೇ ಮೀಸಲು. ಹೀಗೆಯೆ ಅವನ ತಂಗಿಯರ ಬಗೆಗೂ ನಿನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ ? ಆದರೆ ನಡೆನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಣ್ಣನಂತಲ್ಲ.”

“ನಿಜ, ಮೊದಮೊದಲು ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ತುಂಬ ಹಿತವಾದ ಹೆಂಗಸರೆಂದು, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನೊಡನಿದ್ದು ಮನೆ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯ ನೆರೆ.”

ಅಕ್ಕ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಟಿ ಪಿಟಕ್ಕನ್ನದೆ ಆಲಿಸಿದಳು ; ಆದರೆ ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಅವರ ನಡೆನಡಿಯ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ವೀಕ್ಷಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿತ್ತು ; ಸಮಯಾನುಕೂಲವಾಗಿ ಮಣಿಯದ ಚಿತ್ತಶೈಲ್ಯ ಅವಳ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚಾಗ್ರತೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಹೋದರಿಯರಲ್ಲಿ ವಿನೋದಶೀಲದ ಅಭಾವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಸಕ್ಕದವರಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣವೂ ಇತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸಾಕಷ್ಟಿತ್ತು. ಅವರು ರೂಪವತಿಯರು, ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಖಾಸಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು, ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳ ಆಸ್ತಿಯುಳ್ಳವರು, ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ದುಂದುಗಾರರು, ಸಮಾನವರ್ಗದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ರೂಢಿಯುಳ್ಳವರು; ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಪರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಗೌರವವೂ ಅವರಲ್ಲಿದ್ದವು. ತಾವು ಉತ್ತರ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕುಲೀನ ವಂಶೀಯರೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬಿಂಗ್ಲೆ ತಂದೆ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪೌಂಡಿನಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗಿದ್ದನು. ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ತಂದೆಯ ಅಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತ ಕೈಗೊಂಡವ ತನಕ ಅವನು ಜೀವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗನಿಗೂ ಮೊದಮೊದಲು ಅದೇ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ

ಅವನಿಗೊಂದು ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ, ತಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಜಹಗೀರುದಾರನಂತೆ ಇರಬಹುದಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಮನೆಯ ಯೋಚನೆ ಏಕೆ ? ಅವನು ಸುಲಭ ಜೀವನಾಪೇಕ್ಷೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಜನ, ಅವನು ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬಹುದೆಂದೂ, ಬೇರಾವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಾರನೆಂದೂ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಸ್ವತಃ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಅವನ ತಂಗಿಯರಲ್ಲಿತ್ತು. ಯಾರೊ ಬೇಕಾದವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲಿ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಬಂದು, ಅದರ ಆಯಕಟ್ಟು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆನುಕೂಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಯಜಮಾನ ತನ್ನ ಮನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಘನಸಂಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಬಿಂಗ್ಲಿ ಮತ್ತು ಡಾರ್ನಿಯರ ಗುಣಶೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ವಿರೋಧವಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಸ್ನೇಹವಿತ್ತು. ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಆರಾಮ ಮನೋಭಾವ, ಮುಚ್ಚುಪರೆಯಿಲ್ಲದ ನಡೆನುಡಿ, ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ-ಇವು ಡಾರ್ನಿಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಬಿಂಗ್ಲಿಗೂ ಡಾರ್ನಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಗೌರವ. ಗೃಹಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೆಯಾದರೂ, ಡಾರ್ನಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಗಿಂತ ಯುಕ್ತವಂತ. ಅವನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತ, ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವಭಾವದವನು, ಸಂಕೋಚ ಪ್ರಕೃತಿಯವನು ; ಕುಲೀನ ವಂಶಸ್ಥ ; ಆದರೆ ಅವನ ನಡೆನುಡಿ ಎತ್ತಿಹೊಡೆದಂತೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಂಗ್ಲಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರನಾಗುವ ಘನತೆ ಪಡೆದಿದ್ದನು.

ಮೆರಿಟನ್ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಬಗೆಗೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಬಿಂಗ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿಯೆ ಅಂಥ ಹಿತವಾದ ಜನರನ್ನಾಗಲಿ, ರಮಣೀಯವಾದ ತರುಣಿಯರನ್ನಾಗಲಿ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಗಮನವೂ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಔಪಚಾರಿಕ ಕ್ರಮವಾಗಲೀ ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮುಗಳ ಸುಳಿವಾಗಲೀ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮಂದಿರವೆಲ್ಲ ಅವನದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗಿಂತ ಸುಂದರಿಯಾದ ಅಪ್ಸರೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಟಕುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ನಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಂತು ಆ ಜನವೃಂದ ಸೌಂದರ್ಯವಿಹೀನವಾದ ಮತ್ತು ನಾಚೋಕಿಲ್ಲದ ಗುಬುಗುಂಪಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ ; ಯಾರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಚೆಲುವೆಯೆಂದೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅವಳು ಅತಿಸ್ಮಿತೆಯೆಂದು ಅವನ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್‌ಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಂಗಿ ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು ; ಚಿನ್ನದಂಥ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು. ಅವರ ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಅಣ್ಣ ಉತ್ತೇಜಿತನಾಗಿ ಸದಾ ಅವಳ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಮಗ್ನನಾದನು.

ಐದನೆಯ ಗರಿ

ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕೊಂಬುಕೂಗಳತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕುಟುಂಬ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಬೆನೆಟ್ ಮನೆಗೂ ತುಂಬ ಸಲುಗೆ. ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮೊದಲು ಮೆರಿಟನ್ನಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನು. ಅವನು ಮೇಯರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ದೊರೆಗೊಂದು ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ, ನೈಟ್‌ಹುಡ್ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ತಾನು ಬಿರುದಾಂಕಿತನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಸದಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗುಳಿಯುವುದು ತನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿತು. ಮೆರಿಟನ್ನಿನಿಂದ ಒಂದು ಮೈಲಿ ದೂರವಿದ್ದೊಂದು ಮನೆಗೆ ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಮನೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನಿವಾಸವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರದ ತಂಟೆ ತಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ, ತಾನೊಬ್ಬ 'ತಲೆ' ಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ತ್ರಪ್ಪಿಪಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವನು ಪೌರಹಿತಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ರಾಜವನ್ಮಣಿಗೆ ಪ್ರಾತ್ರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಇತರರ ಬಗೆಗೆ ತಾಪ್ತರ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿನಯ, ಸೌಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಪರೋಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವನು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ಬೇಕಾದವನಾಗಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಒಳ್ಳೆಯವಳು ; ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಷ್ಟು ಚತುರೆಯಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಮನೆ ತುಂಬ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮವತಿ ಮತ್ತು ತೀಕ್ಷ್ಣವತಿ, ಇಷ್ಟಕ್ಕೇಳು ವರ್ಷದ ತರುಣಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳು ಆಪ್ತಗಳಿತಿ.

ಎರಡು ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ನರ್ತನ ಗೋಷ್ಠಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕಷ್ಟೆ ! ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಕುಮಾರಿಯರು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರು.

“ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆ ನೀನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಕಣೆ. ನೀನೇ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಮೊದಲ ಆಯ್ಕೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಒಡನೆ ಗತ್ತಿನಿಂದ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು.

“ಹೌದ್ರಿ ; ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಅವನ ಒಲವು ಹೆಚ್ಚಿದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ಓಹೋ ! ಜೀನಳ ವಿಷಯವೇನು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ? ಎರಡು ಸಾರಿ ಅವಳೊಡನೆ ನರ್ತನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲ್ಲವೆ ನೀನು ಹಾಗೆ ಹೇಳೋದು ? ಅವನು ಅವಳನ್ನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸದಿರದು. ರಾಬಿನ್ಸನ್ ವಿಷಯ ಏನೋ ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಅದೇನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಅವನ ಮತ್ತು ರಾಬಿನ್ಸನ್ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆನೆಂದೆ ?

ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆ ? 'ಮೆರಿಟನ್ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಹಿತವಾಗಿದ್ದುವೆ ? ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯರಾದ ತರುಣಿಯರು ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದರೆ ? ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ ಯಾರು ?' ಎಂದೆಲ್ಲ ರಾಬಿನ್ಸನ್ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಕೊನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರವಾಗಿ, "ನಿನ್ನಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಸುಂದರಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವನು ತಕ್ಷಣ ಹೇಳಿಬಿಡಲಿಲ್ಲವೆ ?"

"ಆದರೆ-ಏಕೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನ-ಕೊನೆಗೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನಾಗುವಂತೆ ಕಾಣೆ."

"ಡಾರ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಪಾಪ ಎಲಿಸಸಬ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದ ? ಗೊತ್ತೆ" ಎಂದು ಚಾರ್ಲೆ ಕೇಳಿದಳು.

"ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಲಿಸ್ಸಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಡ. ಅದರಿಂದ ಅವಳು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವನೊಬ್ಬ ಅಸಹ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಿಂಕರಿಂದ ಅವನು ಬೀಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಅವಳ ಕಡೆ ಬೀಳದಿರುವುದೆ ಅದೃಷ್ಟವೆನ್ನಬೇಕು. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಹೇಳಿದಳು."

"ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೆ, ಅಮ್ಮ ? ಮತ್ತೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನೆ ನೋಡಿದೆ" ಎಂದು ಜೇನ್ ಒಡನೆ ನುಡಿದಳು.

"ಓ, ಹಾಗೊ-ಸೆರ್ಟ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಹಿಡಿಸಿತೆ ಎಂದು ಅವಳು ತಾನಾಗಿಯೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ನಟಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಅವಳೇ ಹೇಳಿದಳು."

"ತುಂಬ ಸಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮಾತಾಡುವುದೆ ಕಡಮೆ ; ಸಲುಗೆಯಿದ್ದವರಲ್ಲಂತು ಅವನ ಸಹವಾಸ ತುಂಬ ಹಿತವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು" ಎಂದು ಜೇನ್ ನುಡಿದಳು.

"ನಾನಂತು ನೀನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಷರವನ್ನೂ ನಂಬಲಾರೆ. ಅವನು ಅಂಥವನಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್‌ಳೊಡನೆಯಾದರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಗರ್ವದ ಮುದ್ದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ನರ್ತನ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಹಳೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಳೆಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ಹೇಗೊ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು."

"ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್‌ಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಎಲಿಸಸಬ ಚೊತೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಕುಣಿಯಬಹುದಿಲ್ಲವೆ ?" ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ಲೆಸ್ಲಿ ನಾನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಅವನೊಡನೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತಾಯಿ ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಇನ್ನೆಂದೂ ನಾನು ಅವನೊಡನೆ ಕುಣಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

“ಅವನಲ್ಲಿ ಗರ್ವವಿದೆ. ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮುಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ? ಕುಲೀನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಸುಂದರ ತುಣುನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಅಭಿಮಾನ ತಾಳುವುದು ಸೋಜಿಬೆ ? ಅದರಲ್ಲಿ ಅಂಥದೇನೂ ತಪ್ಪು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ವಾದಿಸಿದಳು.

“ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಬಿಂಕಬಿಗುಮಾನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದಳು.

“ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಮಾನವನ ಸಹಜ ದೌರ್ಬಲ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣವನ್ನು ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಲ್ಪನಾಸಾಧ್ಯವಾದ ಗುಣಗಣವನ್ನೆಲ್ಲ ತನಗೇ ಆರೋಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೂ ದುರಭಿಮಾನಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಅಗೋಚರವೂ ಆದ ಸೀಮಾರೇಖೆಯಿದೆ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಸ್ವಪ್ರಶಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನವಾದರೆ, ದುರಭಿಮಾನ ಅನ್ಯಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಮೇರಿ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ನಾನೂ ಡಾರ್ಲಿಯಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕಾರು ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಒಂದು ಶೀಸೆ ದ್ರಾಕ್ವಾರಸ ಕುಡಿದು ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ”. ಎಂದು ಅಕ್ಕಂದಿರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಹೇಳಿದನು.

“ಆಗ ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಕುಡಿದಾಗ ಆ ಶೀಸೆಯನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ”. ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಉಸುರಿದಳು.

ಆದಾಗ ಕೂಡದೆಂದು ಹುಡುಗ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದನು ; ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆಂದು ಅವಳು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತು ಇಂತು ಅಂದಿನ ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಆರನೆಯ ಗರಿ

ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ತರುಣಿಯರು ಬಹು ಬೇಗನೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ತರುಣಿಯರೂ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿಬಂದರು. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ಹಿತವಾದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್‌ಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವು. ಅವರ ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಡುಕು ಮೋರೆಯ ಹೆಂಗಸೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು ; ತಂಗಿಯರು ತುಂಬ ಚಿಕ್ಕುರಾದುದರಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದೂ ತರವಲ್ಲವೆನ್ನಿಸಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್‌ಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ನಡೆನುಡಿ ಚೇನಳಿಗೆ ಚೇನುಣಿಸಿಂತಿದ್ದವು ; ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವರ ರೀತಿ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಬೆರೆತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು. ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದ ಹೆಣ್ಣಾದುದರಿಂದ ಚೇನಳ ಬಗೆಗೆ ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಭಾವನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಚೇನಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಚೇನಳೂ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಮನಃಸ್ಥೈರ್ಯ, ಭಾವಪರಿಪಾಕ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಮಂದಹಾಸ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳು ಬಾಯಿಬಿಡುಕರ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಹುಸಿಮಾಡಿ, ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದವು. ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳಿಗೆ ಅವಳು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಳು.

“ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದೂ ಅನಾನುಕೂಲವೆ. ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರ ಕಣ್ಣು ಕುಚ್ಚುವುದಾಗಲಿ, ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕುವುದಾಗಲಿ ಎರಡೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದೂ ಬೆಪ್ಪುತನ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಾಗ ಸಂಕೋಚವನ್ನು ತುಸು ಅಡಗಿಸಿ, ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಹೃದಯಾನುರಾಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಾವಳಾವಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಇಷ್ಟ ; ಆದರೆ ಅವಳು ಪ್ರೇಮಪೋಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕೊನೆಯತನಕ ಇಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು.

“ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಷ್ಟೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಟ್ಟಿರುವ ಗೌರವವನ್ನವನು ಗ್ರಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬೆಪ್ಪುನೇ ಸರಿ.”

“ಚೇನಳ ಸ್ವಭಾವ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು, ಎಲಿಸ ?”

“ಯಾವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ತಾನಾಗಿಯೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಒಲವರವನ್ನು ನಡೆನುಡಿ ಸನ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆಯೋ ಗಂಡಾದವನು ಅದನ್ನರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

“ಅವಳ ಮರ್ಜಿಯನ್ನವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತಾಗ ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೇನ್ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರ ಭೇಟಿಯೆಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ, ಇತರರ ಜೊತೆಗೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರದರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾವಿಬ್ಬರೇ ಮಾತಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದು, ಅವನನ್ನೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜೇನ್ ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.”

“ನಿನ್ನ ಯೋಜನೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಮದುವೆಯಾಗುವುದೊಂದೇ ಜೀವನದ ಬಯಕೆಯಾದರೆ ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ಶ್ರೀಮಂತ ಪತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಾದರೆ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜೇನಳ ಬಯಕೆ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಚೂ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅವನನ್ನೆಷ್ಟು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆನ್ನುವ ಅರಿವೂ ಅವಳಿಗಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಪರಿಚಯವಾದದ್ದು ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ. ಮೆರಿಟನ್ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಅವನೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಅವನೊಡನೆ ಭೋಜನ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಳೆ. ಅವನ ಮರ್ಜಿಯನ್ನರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇವೂ ಸಾಲದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಅವಳ ಭೇಟಿ ಬರಿಯ ಭೋಜನಕೂಟದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಭೋಜನದ ರುಚಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಸಂಜೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದಿದ್ದಾರೆ—ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದಿತ್ತು?”

“ಹೌದು, ಆದರೆ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಜೇನಳಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶುಭ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಸುಖ ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದುದು. ವಿವಾಹಾನಂತರ ಏನಾಗುತ್ತೆಂದು ಯಾರೂ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ವಭಾವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗದು. ಹೊಸ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ

ಜೀವಮಾನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅಂಥವರ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಮೇಲು” ಎಂದು ಚಾರ್ಲೆಸ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತಿದೆ, ಚಾರ್ಲೆಸ್. ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸರಿಯೆಂದು ತೋರದು. ನೀನಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಹೀಗೆಯೆ ನಡೆಯಲಾದೀತೇ ?”

ಹೀಗೆಯೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲಿಯರನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಎಲಿಸಬೆತ್ ಯೋಚನಾಲಹರಿ ಸ್ವಪ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು. ತಾನು ಸುಂದರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಡಾರ್ಲಿ ತಿಳಿದಿದ್ದುದೂ, ನರ್ಕನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಯ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿದುದೂ, ಅನಂತರ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಟೀಕಿಸಿದುದೂ—ಇವೆಲ್ಲ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಕಿಡುವು.

ಡಾರ್ಲಿ ರುಢ್ಢಾಸ್ಥೋಷಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ದೇಹದ ಮಾಟವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದನು. ಅವಳ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆ ಅವನಿಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳ ಗಾತ್ರ ತೆಳ್ಳಗೆ ಬಳುಕುತ್ತ ಹಿಡಿತಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವಳ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆಯ ನಾಚೋಕ್ಕನವನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವು ಅಹಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿಯ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಮಾಜವನ್ನು ಸೇರದ, ಒಂಟಿ ಬಡಕನೆಂದೂ ತಾನು ಸುಂದರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅರಸಿಕನೆಂದೂ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ ಅವನು ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಡನೆಯೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಅವಳು ಬೇರೊಬ್ಬನೊಡನಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ಅವಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದದ್ದು ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಲ್ಯೂಕಾಸನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಂದು ನೆರೆದಿದ್ದಾಗ.

“ನಾನೂ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್‌ಟರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಡಾರ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಚಾರ್ಲೆಸಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಡಾರ್ಲಿಯೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು.”

“ಅವನು ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ನಾನವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವಕ್ರತೆಯಿದೆ, ವಿಡಂಬನವಿದೆ. ಅದು ನನಗೆ ಸರಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.”

ಡಾರ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಿದರು. ತಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುವ ದೈರ್ಯವಾದರೂ ಇದೆಯೆ ? ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ,

“ಏನಿ ಡಾರ್ಲಿ, ಮೆರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನರ್ತನ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಂದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಫಾರ್ಮ್ ಅನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಮಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

“ಅದು ಸದಾ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹುರುಪುಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯ ತಾನೆ ?”

“ನೀವೇಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ಎಲಿಸ, ನಾನೀಗ ಈ ವಾದ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬಾರಿಸು” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನುಡಿದಳು.

“ನೀನೊಳ್ಳೆಯ ಗೆಳತಿ ಕಣೆ ; ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಯಾರಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಘಟಾನುಘಟ ಕಲೆಗಾರರನ್ನು ನೋಡಿದವರ ಮುಂದೆ ನಾನು ಹಾಡುವುದೆಂದರೇನು ?” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ, “ಆಗಲಿ ಅದು ನಡೆಯಲೇಬೇಕಾದರೆ ನಡೆಯಲಿ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಮ್ಮೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕುಡಿನೋಟ ಬೀರಿ, “ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಾದ ತನ್ನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿರಲಿ” ಎಂಬ ಗಾಢ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾಜಿಸಲನುವಾದಳು.

ವಾದ್ಯಬಾಜನ ಅತ್ತುತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಡು ಮುಗಿದೊಡನೆಯೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಂದೆರಡು ಹಾಡುವಂತೆ ಸಭಿಕರು ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂಚೆಯೆ, ಅವಳ ತಂಗಿ ಮೇರಿ ಆ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಕಲಾಭಿಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅವಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಲೀ ಅಭಿರುಚಿಯಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದಲೇ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಗತ್ತು ರೀವಿಗಳು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೋರಿಕೆಯಾಗಲೀ ಆಡಂಬರವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಅದು ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯರ ಅಭೀಪ್ಸೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ಪಾಕ್ ಮತ್ತು ಐರಿಷ್ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದಳು.

ಎಲ್ಲರೂ ನರ್ತನ, ಸಂಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಸಂಜೆಯ ಸುಖವನ್ನನು ಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಡಾರ್ಲಿಯೊಬ್ಬನೇ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತಾಡದೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಬಿಗುಮಾನದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಅವನ ಯೋಚನೆಯೆಲ್ಲ ಸೌ ವಿಲಿಯಂ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ನ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ನೇ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು “ನರ್ತನದಂಥ ಕಲೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ, ಅದೆಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದುದು ! ತುಣುಕುಗಂತು ಅದರಂಥ ವಿನೋದದ ಹವ್ಯಾಸ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಕಲೆ ಅದೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ” ಎಂದು ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದನು.

“ನಿಜ, ಸ್ವಾಮಿ. ಪ್ರಪಂಚದ ಅನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲೆ ಅದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅನಾಗರಿಕನೂ ನರ್ತನ ಮಾಡಬಲ್ಲ; ನರ್ತನದಿಂದ ಆನಂದ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ.”

ವಿಲಿಯಂ ಮುಗುಳುನಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದನು. ತುಸು ತಡೆದು, ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ “ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಪರಿಶ್ರಮವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಪರಿಣತರಿರುವುದಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನರ್ತನವನ್ನು ನೀವು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ?”

“ನಿಜ, ನೋಡಿದೆ. ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡೆ. ನೀವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸೆಂಟ್ ಚೇಮ್ಸ್ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತೀರೇನು ?”

“ಇಲ್ಲವಲ್ಲ.”

“ಅಲ್ಲಿ ನರ್ತನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ?”

“ಅದು ನನ್ನಿಂದಾಗದ ಕೆಲಸ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭವೊದಗದಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

“ಹೋಗಲಿ, ನಗರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ ?”

ಡಾರ್ಲಿ ಹೂಗುಟ್ಟಿದನು.

“ನಾನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆ. ಉತ್ತಮ ವರ್ಗದ ಸಮಾಜದ ಮಧ್ಯೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಬಹುದಿನದ ಆಸೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳಿಗೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಹವೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದೇನೋ ಎಂದು ಆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ”

ವಿಲಿಯಂ ಡಾರ್ಲಿಯ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದನು. ಅವನು ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದ ವಿಲಿಯಂ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು “ಎಲಿಸ, ಏಕೆ ನೀನು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಡಾರ್ಲಿ, ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡಲೆ ? ಇವಳು ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೋಡಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ನರ್ತನವ್ಯಾಪೋಹದಿಂದ ನೀವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಿರಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಡಾರ್ಲಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ. ಡಾರ್ಲಿ ಚಕಿತನಾದರೂ, ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಿಂದ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಹನೆಯಿಂದಲೇ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೇನು ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಖಿಯಾಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗಾರನಿಗಾಗಿ ಈ ಕಡೆ ಬಂದೆನೆಂದು ತಾವು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

ಹಸ್ತಲಾಘವಕ್ಕಾಗಿ ಡಾರ್ರಿ ಮುಂದೆ ಕೈಚಾಚಿದನು ; ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೈಕೊಕ್ಕರಿಸಿದಳು. ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಒತ್ತಾಯದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಅವಳ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕದಲಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಎಲಿಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಮನೋಹರವಾದ ನರ್ತನವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು. ವಿನೋದದ ಆಟಪಾಟಗಳೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಡಿಸದು. ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಆದರೂ ಅರ್ಧತಾಸಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.”

“ಡಾರ್ರಿ ತುಂಬ ವಿನಯಸಂಪನ್ನರು !” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮುಗುಳ್ಳಗೆರೆದಳು.

“ಅಂದರೆ, ಅವರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆಂದೆ ? ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಂತಾರಿರುವಾಗ ಯಾರು ತಾನೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಣಕನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿ, ಮುನ್ನಡೆದಳು. ಡಾರ್ರಿ ಅವಳ ನಡತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, “ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದಳು.

“ಅಂಥದೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ”

“ಇಂಥ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಸಂಜೆಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಿರಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಜನರ ಸದ್ದು ಗದ್ದಲವೇ ಬರಿಯ ನಿಸ್ಸಾರ ; ಸ್ವತಃತೆಯೊ ತಿರುಳೇ ಇಲ್ಲದ್ದು.”

“ನಿನ್ನೂಹೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸುಪ್ತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ರಮಣಿಯೊಬ್ಬಳ ವದನಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಿಸುವ ಕಣ್ಣುಬಿಗಿಗಳ ಸೊಗಸನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ”

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ಅವನ ಧ್ಯಾನಕೇಂದ್ರವಾಗಬಲ್ಲ ಪುಣ್ಯವತಿ ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲಿಯಾದಳು. ಡಾರ್ರಿ ಉತ್ಸಾಹಭರದಿಂದ ಹೇಳಿದನು : “ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬೆನೆಟ್” ಎಂದು.

“ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ! ಅಹುದೆ. ನನಗಂತು ಪರಮಾರ್ಥ ! ಅವಳೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆಯಾದಳು ? ನಾನೆಂದು ಆ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಲಿ !” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹರ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಕಿತಳಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಇದನ್ನೇ ನೀನು ಕೇಳುತ್ತೀಯೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆ ನಾರಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ನೋವಿಹಾರಿ; ಮತ್ತು ತೀವ್ರಾಮಿ. ಅದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘನೆಯಿಂದ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ

ಪೊಯ್ದಿಂದ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಗರಿಗೆದರಿ ಹಾಡುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.”

“ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಹಹ, ನಿಮಗೆಂಥ ಅತ್ತೆ ದೊರಕುತ್ತಾಳೆ, ಗೊತ್ತೆ? ಅವಳು ಸದಾ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಪೆಂಬಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ.”

ಹೀಗೆಯೇ ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು; ಅದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಮನೋರಂಜನೆಯಾಯಿತು; ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನು ಅನುಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ಅವನ ಕದಡಿಲ್ಲದ ಬಗೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಕ್ಷೇಮವೆಂದು ಅವಳು ಮನಗಂಡಳು.

ಏಳನೆಯ ಗರಿ

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ವರಮಾನ ಬರುವ ಆಸ್ತಿ ಬೆನೇಟ್‌ನದು. ಗಂಡು ಸಂತತಿ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ, ಆ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ದೂರದ ನಂಟನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಹಣ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ತಂದೆ ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಕೀಲನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಗಳಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ದ್ರವ್ಯ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ತಂಗಿಯನ್ನು ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಎಂಬುವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮಾವನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೆ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಮಾವನ ವೃತ್ತಿಗೆ ತಗುಲಿಕೊಂಡನು. ಅವಳ ಸಹೋದರ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದನು.

ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ಸ್ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮೆರಿಟನ್‌ಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೈಲಿ; ಎಳೆಯ ಬಾಲೆಯರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೊಡನೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದು ಬರಲು ತುಂಬ ಸುಲಭದ ದಾರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರಾದ ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾರಿಗಂತು ತಲೆ ಬರಿದಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ, ಮೆರಿಟನ್‌ಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗಿ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಸಮಯವನ್ನು ವಿನೋದವಾಗಿ ಕಳೆದು, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಮಾತುಕತೆಗೆ ವಿಷಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸುದ್ದಿ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ, ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಮಾಚಾರ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಜಾ ಸೈನಿಕದಳವೊಂದು ಬಂದು ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುದರಿಂದ ತನಿ ತನಿಯಾದ ಸುದ್ದಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಡೀ ಚಳಿಗಾಲವೆಲ್ಲ ಆ ದಳ ಅಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಅವರು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಾತ್ರೆ ಬೋಧಕರಾದಾಗಿದ್ದು. ಪತಿ ನಿತ್ಯವೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೆಸರು, ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳ ವಿಷಯ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಕೋಶವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವೂ ಆಯಿತು. ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಅವರ ಬಿಡದಿಗಿ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದು, ಅತ್ತಿಗೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಆ ತರುವಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವ್ಯಾಪೋಹ ಅಂಕುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಧ್ವಜಧಾರಿಗಳಾದ ಸಿಪಾಯಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ತೃಣವೆಂಬಂತೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಉನ್ಮಾದದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಬೆನೆಟ್ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರುತ್ಸಾಹವಾಗಿ ಹೇಳಿದ : “ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಜಾಡಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮಂಥ ಪೆದ್ದ ಹಡಗಿಯದ ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಈ ರೀತಿ ಊಹಿಸಿದ್ದೆ ಈಗ ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೃಢವಾಗಿದೆ.”

ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಅಜ್ಜಿಬ್ಬಾಗಿ ನಿರುತ್ಸಾಹವಾದಳು. ಲಿಡಿಯಾ ಏನೂ ಕೇಳಿಸದವಳಂತೆ ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ರನ್ನು ಕುರಿತ ಶ್ಲಾಘನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಅವನು ಮುಂದಿನ ದಿನ ಮಂಜಾನೆಯೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಆ ದಿನವೇ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವ ಆಶೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

“ಇದು ಏನೊಂದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಪೆದ್ದರೆನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೂಡಿತು ? ಅದೇ ನನಗೆ ಸೋಜಿಗ. ಬೇರೆಯವರ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯರು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ನುಡಿದಳು.

“ಆದರೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಭಾವಕ್ಕೆ ಎಡೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ನನಗಂತು ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಕಾಣಿಸದು.”

“ಪ್ರಿಯ ಬೆನೆಟ್, ಪಾಪ, ಎಳೆಯ ಬಾಲೆಯರ ವಿವೇಕವನ್ನು, ನಮ್ಮಂಥ ಬೆಳೆದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ವಿವೇಕದೊಡನೆ ತೂಗಿ ಅಳೆಯುವುದು ತರವಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಅವರೂ ತಮ್ಮಂತೆಯೆ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಹಿಂದೂಮ್ನ ಕೆಂಪಂಗಿಯವೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದುದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿದೆ. ಐದಾದ ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಸಂಬಳ ತರುವ ಹರೆಯದ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲೊಬ್ಬಳನ್ನು ಬಯಸುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಬೇಡವೆನ್ನಲಾರೆ. ಮರ್ಣರಂಜಿತವಾದ ಸಮವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟು ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸೈಟ್ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟು ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೊತ್ತೇ ?”

“ಅಮ್ಮ, ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸೈಟ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕುಮಾರಿ

ವಾಟ್ಸನ್ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಚೀಚೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲವಂತೆ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಅವರನ್ನು ಕ್ಲಾರ್ಕ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ಉಸುರಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳು ಉತ್ತರ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವಷ್ಟಲ್ಲಿಯೆ ಒಬ್ಬ ಪಾದುಕಾರಿ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳಿಗೊಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದನು. ಆ ಕಾಗದ ಬಂದದ್ದು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಿಂದ. ಪತ್ರವಾಹಕ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳು ನೇತ್ರಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೀಪ್ತವಾದವು. ಮಗಳು ಕಾಗದವನ್ನು ತೆರೆದು ಓದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ “ಏನೆ ಮಗು, ಅದು ? ಯಾರಿಂದ ? ವಿಷಯ ಏನು ? ಏನಾಗಬೇಕಂತೆ ? ಎಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಹೇಳು, ಬೇಗ ಹೇಳು, ಚೆನ್ನ” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

“ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯಿಂದ” ಎಂದು ಜೇನ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದಳು : “ಪ್ರಿಯ ಗೆಳತಿ, ಈ ದಿನ ನಾನೂ ಮತ್ತು ಲೂಯಿಸ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಊಟಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡು. ಈಹೊತ್ತಾ ನೀನು, ಭೋಜನಕೂಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ತುಂಬ ಬೇಸರ ಬರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪತ್ರ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಂದುಬಿಡು. ನಮ್ಮಾಣ್ಣ ಮತ್ತು ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೆ ಸದಾ ಬಯಸುವ,

ಕ್ಯಾರೊಲಿನ್ ಬಿಂಗ್ಲಿ”

“ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ! ಹೌದೆ, ಹಾಗಾದರೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಈ ವಿಷಯ ನಮಗೇಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ ?” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ಒದ್ದಾಡಿದಳು.

“ನಾನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲೆ ?” ಎಂದಳು ಜೇನ್.

“ಬೇಡ ಮಗೂ, ಕುದುರೆಯೇರಿ ಹೋಗುವುದೊಳ್ಳೇದು. ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಬಹುದು.”

“ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದರೂ ಅದೊಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯವೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಕ್ಷಣ ನುಡಿದಳು.

“ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು” ಎಂದಳು ಜೇನ್.

“ಅದು ಹೇಗಾದೀತಮ್ಮ, ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸದ ಕಾಲ. ಅವು ಉಳುಮೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲವೇನಿ ? ಬೆನೆಟ್” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಗಂಡನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಹೌದು, ಹೊಲದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವೇನೊ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇ ಜಾಸ್ತಿ”

“ಏನೋ, ಒಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ದನಿಗೊಡಿಸಿದಳು.

ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಂದೆ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೇನ್ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ತಾಯಿ ಮಗಳನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು, ಶಕುನಗಳು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿರಲೆಂದು ಬಯಸಿದಳು. ಜೇನ್ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಳೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಮಳೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಳೆಂದು ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾದರೆ, ತಾಯಿ ಆನಂದಭರಿತಳಾದಳು. ಮಳೆ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಸಂಜೆಯೆಲ್ಲ ಸುರಿಯಿತು. ಜೇನ್ ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢವಾಯಿತು.

“ನನ್ನ ಯೋಚನೆ ಅದೆಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಲುಕುಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಮಳೆಯ ಸುರಿತಕ್ಕೂ ತಾನೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದಳು. ಬೆಳಗಿನತನಕ ಅದೇ ಯೋಚನೆ. ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನ ಆಳು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೊಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದನು.

“ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಿಂದ ನನ್ನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಿನ್ನೆ ನೆನದಿದ್ದೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ದಯಾರ್ಥ ಹೃದಯರು. ನನ್ನ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗುವತನಕ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸೋಡು. ನಾನು ಜೋನ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾದೀತೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವೇನೂ ಗಾಬರಿಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆನೋವು ಗಂಟಲು ನೋವು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಇತಿ ನಿನ್ನವಳು—”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಾಗದ ಓದಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. “ನೋಡಿದೆಯೆ, ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಖಾಯಿಲೆ ಉಲ್ಛಾಸವಾಗಿ, ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಯಾರಿಂದ ಗೊತ್ತೆ? ನಿನ್ನ ಆಚ್ಛೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಈ ಅನಾಹುತ ಸಂಭವಿಸಿತೆಂದು ದೂರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಬೆನೆಟ್ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

“ಓಹೋ, ಅವಳೆಂದು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೆಗೆಡಿಯಾದರೆ ಜನ ಸಾಯುತ್ತಾರೇನು? ಅವಳನ್ನು ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ತನಕ ಅವಳಿಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅತ್ಯಂತ ಕಾತರಳಾಗಿ, ಗಾಡಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ, ಹೋಗಿಬರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಕಾಲುನಡಿಗಳೇ ಶರಣುಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

“ಏನು ಪೆದ್ದೆಯೆ, ನೀನು. ಧೂಳು ತುಂಬಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗಬಹುದೆ ? ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೈ ಕೈ ತಲೆಯೆಲ್ಲ ಧೂಳು ತುಂಬಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತಾಯಿ ಒದರಾಡಿದಳು.

“ನಾನಲ್ಲೇ ಹೋಗುವುದು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಲ್ಲ ನಾನು ಜೇನುಕನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು.”

“ಲಿಸ್ಸಿ ಕುದುರೆ ಕಳುಹಿಸಲೆಂದು ನನಗೆ ಸೂಚಿಸುವ ಎಚ್ಚುಕೆಯೋ ಇದು?” ಎಂದು ತಂದೆ ನುಡಿದನು.

“ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಗಿರುವಾಗ ಇದೇನು ಮಹಾದೂರವೆ ? ಕೇವಲ ಮೂರು ಮೈಲಿ. ಸಂಜೆ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ”

“ನಿನ್ನ ಅನುಕಂಪೆ ಅಪಾರವಾದ್ದು, ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಆವೇಗಕ್ಕೆ ಕೈಮರವಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸವಾಗಬಾರದು” ಎಂದು ಮೇರಿ ಎಚ್ಚುಕೆಯಿತ್ತಳು.

“ನಾವೂ ಮೆರಿಟನ್ ತನಕ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಜೊತೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಳು. ಮೂವರು ಬಾಲೆಯರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೊರಟರು.

“ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡಿಗೆ ಜೋರುಮಾಡಿದರೆ, ಕ್ಯಾಥರ್ನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸಿದರೂ ಲಭಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇರೆಯಾದರು ; ಚಿಕ್ಕವರು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖವಾದರು; ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿ ನಡಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ದಾಷು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ, ಹೊಲಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಬೇಲಿಗಳನ್ನು ನೆಗೆದು, ಕೊಚ್ಚಿ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಹಾರಿ, ಮನೆ ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರವಾಗುವತನಕ ಏದುತ್ತ ಏದುತ್ತ ಮುನ್ನಡೆದಳು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೊಣಕಾಲು ಸೋತಿದ್ದವು, ಕಾಲುಚೀಲ ದೂಳಿಡಿದು ಕೊಳೆಯಾಗಿಿದ್ದವು, ಮುಖ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಮಾಣದ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿತ್ತು.

ಆಗತಾನೆ ದಿವಾನ್‌ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಹಾರ ಜರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ನೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡರು. ಮುಂಜಾನೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಕೆಟ್ಟ ಹವಾದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೈಲಿ ನಡೆದು ಬಂದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಮತಿ ಹೌಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಂಬಲಾರದೆ ಹೋದರು. ತಾನು ನಡೆದು ಬಂದುದು ಅವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿನೋದಶೀಲತೆಯನ್ನೂ ಔದಾರ್ಯವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಡಾರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೌಸ್ಟ್ ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಾಯಾಮದಿಂದ ಸುಂದರ ವದನಕ್ಕೊದಗಿದ ಅಪೂರ್ವ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಬಗೆಗೆ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಅವಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಿಗಾಗಿ ಬಂದುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನು ಎಂಬ ಸಂದೇಹ-ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಮನಸ್ಸು ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹರ್‌ಸ್ಟ್‌ನ ಯೋಚನೆಯೆಲ್ಲ ಉಪಾಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ತುಂಬ ಆಯಾಸವಾಗಿ, ಕೊಟಡಿಮಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಜೇನಳ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟಳು. ಜ್ವರದ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬೇಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇತರರಿಗೆ ತನ್ನಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗದಿರಲೆಂದು, ಎಲ್ಲ ನೋವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತಂಗಿ ಬಂದೊಡನೆಯೆ ಅವಳ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನವಚೈತನ್ಯ ಸಂಚಾರವಾಯಿತು. ಮಾತುಕತೆಯಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಂಗಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಾಗ ತನಗೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ವಿಶೇಷೋಪಚಾರ ಆದರಾತಿದ್ದದ್ದು ಬಗೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

ಉಪಾಹಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಹೋದರಿಯರು ಜೇನಳ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ಅಕ್ಕನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಡಗರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವರನ್ನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿದಳು. ವೈದ್ಯ ಬಂದು, ರೋಗಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಶೀತದ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ಜ್ವರದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿರುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿ, ಔಷಧಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೋದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನ ಬಳಿಯಿಂದ ಕದಲದೆ, ನಿರಂತರ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಹೋದರಿಯರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪದಿದ್ದರೂ ಹೊರಡಲನುವಾದಳು. ಗಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆಂದು ಜೇನ್ ತನ್ನ ಕಾತರತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳೂ ಇರಲೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಬಿಂಗ್ಲೆಕುಮಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತಿಳಿಸಲೂ, ಒಂದು ಜೊತೆ ಉಡುಪು ತರಲೂ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಆಳನ್ನಟ್ಟಿದರು.

ಎಂಟನೆಯ ಗರಿ

ಐದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಿಂಗೆ ಸೋದರಿಯರು ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಆರೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಕರೆ ಹೋಯಿತು. ಊಟದ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಭಾಗವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಗೆಯದೇ ಫ್ರಾನಾ ಪಾತ್ರ ಯಾವ ಫಲೈಗೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ನಡುನಡುವೆ ಹೂಗುಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಂಗೆ ಸೋದರಿಯರು ಜೇನಳ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಂಥ ಶೀತದ ಖಾಯಿಲೆ ಬರುವಾರದೆಂದೂ, ತಮಗೆ ಅದರಿಂದ ಅಪಾರ ದುಃಖ ಒದಗಿತೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಸಂತಾಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರ ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ಬೇರೆ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯಿತು. ಜೇನ್ ತಮ್ಮೆದುರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಅವಳ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿದ್ದರು. ಇದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿವಾಗಿ, ಅವರ ಬಗೆಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವಳು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದವನೆಂದರೆ ಅವರ ಅಣ್ಣ ಮಾತ್ರ. ಜೇನಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾತರತೆ, ಮತ್ತು ಅವಳ ಅನ್ನಪಾನಾದಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ಮೆಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಅಕ್ಕನೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹರ್‌ಸ್ಟ್‌ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಅವನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವನ ಯೋಚನೆಯೇ ಬೇರೆ. ಅವನು ಸೋಮಾರಿ. ಊಟ, ಇಸ್ವೀಟು ಆಟ, ಕುಡಿತ—ಇವು ಸಾಕಷ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೇನೂ ಬೇಡ.

ಊಟ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನೇರವಾಗಿ ಅಕ್ಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗೆ ಅವಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾದಳು. ಅವಳ ನಡೆನುಡಿ ಅಹಂಕಾರದ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗತನದ ಕಲಸು ಹೊಲಸೆಂದು ಸಾರಿದಳು. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಾತಿಯಲ್ಲ; ಅವಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬನಿಯಿಲ್ಲ, ನಯವಿಲ್ಲ, ರುಚಿಯಿಲ್ಲ, ಕಲಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ದೂರಿದಳು. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವಳು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚದುರೆಯೇ ಹೊರತು, ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಗುಣ ಯಾವುದೂ ಅವಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬೆಳಗಿನ ವೇಷವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ; ಕಾಡಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್‌ಸ್ಟ್‌ಳೂ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿದಳು.

“ನಜ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯಾಯಿತು. ಅದೆಂಥ ವೇಷ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡಿಕೊಂಡು ದಡಾದಡಿಯಿಂದ ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ

ಏನಿತ್ತು ? ಅಂಥ ವಿಪತ್ಯಾದರೂ ಏನಿತ್ತು ? ಕೆದರಿಹೋಗಿದ್ದ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಕೂದಲೋ ? ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನಪ್ಪ !

“ಅವಳ ಒಳಪಾವಡೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೆ ? ಆರೇಳು ಅಂಗುಲ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂದಿತ್ತು. ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಹೊದೆಯುವುದು ಒಳಪಾವಡೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲೆಂದು ; ಆದರೆ ಅದೂ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆತಂತಿತ್ತು.”

“ನಿನ್ನ ವರ್ಣನೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವಳು ಒಳಗೆ ಘನೀಶಿಸಿದಾಗ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಅವಳ ಕೊಳಕಿನ ಒಳ ಅಂಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಗೆ ನುಡಿದನು.

“ಏನು ಡಾರ್ಲಿ ನೀವೂ ನೋಡಿದಿರಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ಅಂಥದೇ ವೇಷದಿಂದ ಬಂದಳೆನ್ನಿ ; ನಿಮಗೆ ಅದು ರುಚಿಸುತ್ತದೆಯೆ ?” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಉಂಟೆ ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ.”

“ಒಬ್ಬಳೇ ಆ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಮೈಲಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದರೇನು ? ಅದೆಂಥ ಅಸಹ್ಯ ! ಅಸಭ್ಯ ರೀತಿಯ ದುರಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವನೋವೃತ್ತಿಯ ಅವಳ ವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಹೇಳೋರು ಕೇಳೋರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಔಚಿತ್ಯನೌಚಿತ್ಯದ ವಿವೇಚನೆ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೇಡವೆ ? ಅವಳಿಗೆ”

“ಅಕ್ಕನ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದನು.

“ಅವಳ ನೇತ್ರ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗೆಗಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಪಾತ ಅವಳ ಈ ವಿಷಮ ಸಾಹಸದಿಂದ ಮಸಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

“ಹಾಗಲ್ಲ ನೋಡು; ಅವಳ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಅವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತು ತೆಪ್ಪಾದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ ಸ್ಟ್ ಮಾತಿನ ಎಳೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ “ಜೀನಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಳು ಚಿನ್ನದಂಥ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳು ಸರಿಯಾದ ಕಡೆ ಸೇರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಲೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏನು ಮಾಡೋಣ ; ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣವರು ; ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ದೊರಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

“ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಕೀಲನೆಂದು ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದೆಯಲ್ಲವೆ ?”

“ಅಹುದು ; ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಚೀಪ್‌ಸೈಡ್‌ಪಾಳ್ಯದ ಬಳಿ ಅವನ ವಾಸ”

“ಅಹ, ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಂಧ!” ಎಂದು ಅವಳ ತಂಗಿ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸಿದಳು. ತಂಗಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಗೊಳೈದು ನಕ್ಕರು.

“ಚೀಪ್‌ಸೈಡ್ ಪಾಳ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಭರ್ತಿಮಾಡುವಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸಂಬಂಧಿಕರಿದ್ದರೂ, ಇವರ ಗುಣಶೀಲಗಳಿಗೆ ತುಣುಕು ಲೋಪವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಭರದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಇರುವ ಗಂಡು ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶ ಕಡಮೆ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮರುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ; ಅವನ ತಂಗಿಯರು ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಕುರಿತ ಅಣಕು ಚೋಕು ಕುಚೋದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರು.

ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟದ ಮನೆಯಿಂದ ರೋಗಿಯ ಕೊಟಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ ಸಮಯದ ತನಕ ಕುಳಿತರು. ಚೀನಳು ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಲಾಗಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಂಜೆಯತನಕ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಗಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಹಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋದಳು. ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಅವಳಿಗೂ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತದು. ಅವರ ಆಟ ಭಾರಿ ರೀತಿಯದಾಗಿ ಕಂಡುದರಿಂದ, ಅವಳು ಅಕ್ಕನ ನೆಪವೊಡ್ಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕೆಳಗಿಳಿದುಹೋಗಿ ಹೊತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ವಿಹಾರದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಹೌಸ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ನಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಇಸ್ವೀಟ್ ಆಟಕ್ಕಿಂತ ನಿನಗೆ ಪುಸ್ತಕ ಪಠನ ಸೊಗಸುತ್ತದೆಯೆ ? ಇದು ವಿಚಿತ್ರ!” ಎಂದನು.

“ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಳಿಗೆ ಎಲೆಯೆಂದರಾಗದು. ಓದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆನಂದ ದೊರಕದು” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿದಳು.

“ಸ್ತುತಿ, ನಿಂದೆ ಎರಡೂ ಬೇಡ ನನಗೆ. ನಾನಂಥ ಓದಾಳಿಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆನಂದ ಕೊಡುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಇನ್ನು ಅನೇಕವಿವೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಾರಿದಳು.

“ಅಕ್ಕನ ಶುಶ್ರೂಷೆಯೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಆನಂದವಲ್ಲವೆ ? ಅವಳು ಗುಣ ಮುಖಳಾದಳೆಂದರೆ ಅದು ಬಹು ಮಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಉಸುರಿದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ತೃಪ್ತಳಾಗಿ, ಹೈಡ್ರೋಜನ್‌ಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ, ಪುಸ್ತಕ ಹರಡಿದ್ದ ಮೇಜಿನ ಕಡೆಗೆ ಸರಿದಳು. ತನ್ನ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮುಂದಾದನು. “ನನ್ನ ಭಂಡಾರ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ ನನಗೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸೋಮಾರಿ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಾನು

ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ತನಗೆ ಸಾಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಡಾರ್ಲಿ, ಪೆಂಬರ್ರಿಯ ನಿಮ್ಮ ಭಂಡಾರ ಅದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ!” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ನುಡಿದಳು.

“ನೀನು ಹೇಳೋದು ನಿಜ; ಅದನ್ನು ಪೀಳಿಗೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಗೊತ್ತೆ?” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

“ನೀವೆಷ್ಟೋ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಚೊತೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ ? ನೀವು ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ.”

“ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೃಹ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು ನನಗೆ ಹಿಡಿಸದು.”

“ಅಸಡ್ಡೆಯೆ ? ಅಂಥ ಪ್ರಶಸ್ತ ಸೌಧದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೀವೆಂದೂ ಕೆಡಿಸಲಾರಿರೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಚಾರ್ಲ್ಸ್, ನೀನು ಕಟ್ಟುವ ಮನೆ ಪೆಂಬರ್ರಿ ಮನೆಯ ಸೊಬಗಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನೆ, ಅದೇ ನನ್ನ ಆಶೆ.”

“ನನ್ನ ಆಶೆಯೂ ಅದೆಯೆ.”

“ಪೆಂಬರ್ರಿಯನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ನೆರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಡಬ್ಲಿವ್ಹೈಂಗಿಂತ ಸೊಗಸಾದ ಪ್ರದೇಶ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ.”

“ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ಡಾರ್ಲಿ ಮಾರುವುದಾದರೆ ಪೆಂಬರ್ರಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳೋಣ.”

“ನಾನೇನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ ; ಪೆಂಬರ್ರಿಯನ್ನು ಅನುಕರಣ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಸುಲಭವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಕ್ಯಾರೋಲಿನ್.”

ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೆ ಮರೆತಳು. ಅದನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಆಟದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ಸಾರಿ, ಆಟ ನೋಡುವ ಹಂಬಲದಿಂದ, ಬಿಂಗ್ಲಿಗೂ ಅವನ ದೊಡ್ಡ ತಂಗಿಗೂ ನಡುವೆ ಕುಳಿತಳು.

“ನಾನು ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಕಳೆದ ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಈಗ ಅವಳು ತುಂಬ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನದ್ದು ?” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಅವಳಿಗೆ ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಸಮಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿರಬೇಕು-ಅಥವಾ ಅವಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ದವಿರುವುದು.”

“ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವಳಂಥ ಆಹ್ಲಾದಕಾರಿಯಾದ ಗೆಳತಿಯನ್ನೇ ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅದೇನು ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅದೇನು

ಶೀಲ, ಅದೇನು ಸೌಜನ್ಯ ಅವಳದು ? ಅವೆಲ್ಲ ಅವಳ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆದಿವೆ. ಅವಳ ಪಿಯಾನೊ ವಾದನವಂತು ಹೃದಯಾಪಹಾರಿ.”

“ಹುಡುಗಿಯರು ಏನು ಹಿಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೆಷ್ಟು ಸಹನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ? ಅದೇ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ನುಡಿದನು.

“ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದೆಯೆ, ಚಾರ್ಲ್ಸ್”

“ನಿಜ. ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಜುಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅಲಂಕಾರದ ಬಲೆಗಳನ್ನು ನೇಯುತ್ತಾರೆ, ಚೀಲಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವನ್ನು ಕಲಿಯದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೆ ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ, ನಾನೆಂದೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ.”

“ನೀನು ಹೇಳಿದ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಪಟ್ಟಿ ತೀರ ಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು. ನೀನು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಲಂಕಾರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಂಥವರು ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

“ನಿಜ. ನಾನೂ ಆ ಮಾತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ದನಿಗೂಡಿಸಿದಳು.

“ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತೆಯನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹೆಣ್ಣು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಡುವೆ ಮಾತುದೆಗೆದಳು.

“ಹೌದು.”

“ನಿಜ, ನಿಜ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತೆಯೆಂಬ ಬಿರುದಿಗೆ ಪಾತ್ರಾಗುವವಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದನ್ನೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು; ಇತರರು ಮಾಡಲಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ; ನೃತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಚಿತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿರಬೇಕು ; ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ನಡೆ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಜೀಕು ನಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿಯ ವಾದವನ್ನು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅನುಮೋದಿಸಿದಳು.

“ಆದರ್ಶ ತರುಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ಇರಬೇಕು, ಸರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸಾರಭೂತವಾದ ವತ್ತೊಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅವಳು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಅದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಸಂಗದಿಂದೊದಗುವ ಧೀಶಕ್ತಿ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಹೆಂಗಸರು ಐದಾರು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಇರಲಾರರೆಂದು ನನ್ನ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ.”

“ಏನು, ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೇ ಅಷ್ಟು ಸಂದೇಹವೆ ?

“ಈ ವರ್ಣನೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅಂದ ಚೆಂದ ವಿಲಾಸ ರಸಿಕತೆಗಳು ಒಂದುಗೂಡಿದ ಹೆಣ್ಣು ದುರ್ಲಭ”

ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅನಾದರ ಅನ್ಯಾಯ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್‌ಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದರು ; ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ವರ್ಣನೆಯ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ನೋಡಿರುವುದಾಗಿ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾರಿದರು. ಈ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ತಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಹರ್‌ಸ್ಟ್ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಡನೆಯೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋದಳು.

ಅವಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದುದೇ ತಡ, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಿಡಿಸುಡಿದಳು : “ಸ್ತ್ರೀಜಾತಿಯನ್ನೇ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿ, ಪುರುಷರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ ಎಲಿಸಬೆತ್. ಈ ಹೂಟ ಕೆಲವು ಗಂಡಸರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಂಥ ನೈಜ್ಯಾನುಸಂಧಾನ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ”

ಈ ಟೀಕೆ ತನಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿದ ಡಾರ್ಸ್ ಹೇಳಿದನು : “ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷರನ್ನು ಎದುರುಗೊಳಿಸಲು ಹೂಡುವ ಕಲೆಗಳೆಲ್ಲ ತುಚ್ಛವಾದವೆಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಕುಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತವಾದುದೆಲ್ಲ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದುದು.”

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಈ ಮಾತು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಖಾಯಿಲೆ ವಿಷಮವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತೆ ಬಂದಳು. ನಾಟೀವೈದ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೇನಳ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸದಿದ್ದರೆ ಜೋನ್ಸ್ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆಸುವುದೆಂದೂ ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿರ್ದರಿಸಿದನು. ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಅವನ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ವನಸ್ಸು ತುಂಬ ಕಳವಳಕ್ಕೀಡಾಯಿತು. ರೋಗಿಯನ್ನೂ ಅವಳ ತಂಗಿಯನ್ನೂ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೇವಕನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ತುಸು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದನು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಎಲಿಸಬೆತ್ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಅಕ್ಕನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಳೆದಳು. ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತಲೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಕುಳಿವಿದ ದಾದಿ ಬಂದು ರೋಗಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದುಶೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಯೇ ಮುದ್ದಾಗಿ ಬಂದು ಜೇನಳನ್ನು ನೋಡಿ, ರೋಗಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲೆಂದು

ಯೋಚಿಸಿ, ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಎಲಿಸ ಕಾಗದ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳೊಡಗೂಡಿ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಳು.

ಮಗಳ ಖಾಯಿಲೆ ಅಪಾಯದ ಅಂಚನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾದ ದುಃಖ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಸಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಮೇಲೆಂದು ಅವಳು ಆಶಿಸಿದಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳ ಇಷ್ಟ. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದುದೂ ವೈದ್ಯ ಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಒಂದೇ ಆಯಿತೆಂಬಂತೆ, ಅದೇ ತಾನೆ ಬಂದ ವೈದ್ಯ ರೋಗಿಯನ್ನು ಕದಲಿಸಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ತಾಯಿಯೂ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳೂ ಉಪಾಹಾರದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದರು. ಬಿಂಗ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಜೇನಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

“ಅವಳ ಖಾಯಿಲೆಯೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಗ್ರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅವಳನ್ನು ಕದಲಿಸಬಾರದೆಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಮಾಡೋದು ? ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಅವಳು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

“ಈಗಲೇ ಆ ಯೋಜನೆ ಕೂಡದು. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಳು” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ. ಜೇನ್ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ. ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ತುಸು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಂದಿಸಿದಳು. “ನೀವೆಂಥ ಸಜ್ಜನರು ! ನಿಮ್ಮಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳೆಯರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ? ಅವಳೇನೋ ಎಷ್ಟು ನೋವಿದ್ದರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಸಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಹನೆ ಸೌಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವಳು ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ನಾನು ನನ್ನಳಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಕ್ಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿಯಿರೆಂದು. ಇಂಥ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಕೋಣೆ, ನಿಮ್ಮಂಥ ದಯಾಳುಗಳಾದ ಜನ ಇರುವಾಗ ನನಗಿಷ್ಟೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಸಮನಾದ ಸ್ಥಳ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಬಿಡಲಾರಿರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

“ನಾನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ಕಣ್ಣುಮಿಟುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದು ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದ್ಭಕ್ತತು ಇದೇ ನನ್ನ ನೆಲೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಅವಳು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

“ನೀವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ” ಎಂದಳು ಎಲಿಸಬೆಟ್.

“ನಿಜ ; ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಅವನು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನುಡಿದನು.

“ಓಹೋ, ಖಂಡಿತ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ”

“ಲಿಪ್ಪಿ ನೀನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೆಂಬುದನ್ನು ಪರೆಯಬೇಡ. ನಿನ್ನ ವನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಂಡಾಬಟ್ಟೆ ಹರಟಬೇಡ” ಎಂದು ತಾಯಿ ಮಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು.

“ನೀವು ಜನರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತೀರೆಂದು ತಿಳಿದದ್ದು ಈಗಲೇ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದು ಹಿತವಾದ ಹವ್ಯಾಸವೇ ?” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಎಟುಕಿಸಿ ಮಾತಾಡಿದನು.

“ಆದರೆ ಜಟಿಲ ಸ್ಥಳವಾದ ಜನರ ಸ್ವರೂಪ ವರ್ಚಿ ತಿಳಿಯುವ ಕೆಲಸ ಇದೆ ನೋಡಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹಿತವಾದ ಹವ್ಯಾಸ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ”

“ಅಂಥ ಜನರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತಾರೆಯೇನು ? ಗ್ರಾಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಾಗಲಿ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಮಾನವ ಜೀವನ ಸದಾ ಪರಿವರ್ತನಶೀಲವಾದುದು. ನೋಡುವ ಕಣ್ಣಿದ್ದರೆ ಏನಾದರೂ ಹೊಸತು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.”

ಗ್ರಾಮ್ಯಜೀವನದ ಪ್ರಸ್ತಾವದಿಂದ ಕುದ್ಧಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ “ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿದೆಯೋ ಅದಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ಸವಾಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಪ್ರತಿಭರಾದರು. ಡಾರ್ಲಿ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಮೌನ ತಾಳಿದನು. ಈ ವಿಷಯದಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿತನಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅವಿರತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

“ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗಿಂತ ಲಂಡನ್ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೇಲೂ ನಾನು ಕಾಣೆ ಹಳ್ಳಿಯ ನಿಶ್ಚಯ ವಾತಾವರಣ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತದೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ”

“ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಿಡಲು ವನಸ್ಪಷ್ಟವು. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಕೆಲವು ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ ; ಇಲ್ಲದೋವು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ; ಅಲ್ಲದೋವು ಇಲ್ಲಲ್ಲಿ. ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ನಾನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

“ನಿಮ್ಮದು ಪರಿಪಾಕಗೊಂಡ ಮನೋಧರ್ಮವಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಿರಿ.” ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿ “ಆದರೆ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ” ಎಂದಳು.

ತಾಯಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿ “ಡಾರ್ಲಿಯವರನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಅಮ್ಮ. ಪಟ್ಟಣದ ವೈವಿಧ್ಯ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದು

ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ಹೊರತು, ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ನೀನೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾತ್ಮವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ಸರಿ, ಮಗು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದುದಿಷ್ಟೆ: ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅನೇಕ ರುಚಿ ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಒಂದೆಡೆ ಪರಸ್ಪರ ಕಲೆಯಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದು.”

ತಾಯಿಯ ಆಲೋಚನಾ ಪೂರ್ವಕವನ್ನು ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ತಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದದಿಂದಿಂದು ಚಾಡ್ಲೆಟಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳೆ ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. “ಅಹುದು. ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಾನೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ವಿಲಿಯಂ ಎಂಥ ಹಿತವಾದ ಮನುಷ್ಯ ಬಿಂಗ್ಲೆ ? ಎಂಥ ಸಭ್ಯ ! ಎಂಥ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ! ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಿವೇಕ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿ ಎಂದರೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು.”

“ಚಾಡ್ಲೆಟಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಊಟ ಮಾಡಿದಳೆ ?”

“ಇಲ್ಲ, ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಹುಶಃ ಅವಳಿಗೆ ಕೆಲಸವಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ, ಬಿಂಗ್ಲೆಯವರು, ಮನೆಗಲಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಸೇವಕರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಸಹೋದರಿಯರು ಸುಶೀಲೆಯರು. ಆದರೆ, ಪಾಪ, ಅಂಥ ಚೆಲುವೆಯರಲ್ಲ !”

“ಚಾಡ್ಲೆಟಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ನುಡಿದನು.

“ಓಹೋ, ಅವಳು ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗಿ, ನಿಜ ; ಆದರೆ ಸುರೂಪಿಯಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳೆ ಹಾಗೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ; ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಚೇನಳಷ್ಟು ಚೆಲುವೆಯರಲ್ಲವೆಂದು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚೇನಳು ತುಂಬ ಚೆಲುವೆಯೆಂಬುದು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದವರಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲ. ಅವಳಿನ್ನೂ ಹದಿನೈದನೆಯ ಹರೆಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನೊಡನಿದ್ದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಚೆಲುವಿಗೆ ಸೋತು, ಮೋಹಪರವಶನಾಗಿದ್ದ. ಅವಳು ಚಿಕ್ಕವಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನು ಮದುವೆ ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿದ, ಅವು ಸೊಗಸಾಗಿದ್ದುವು.”

“ಭಾವಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಚಟವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ದನಿಗೂಡಿಸಿದಳು.

“ಭಾವಗೀತೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಉದ್ದೀಪನಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಮಾತ್ರೆಯೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

“ನೀವು ಹೇಳೋ ಮಾತು ಪರಿಣತ ಪೂಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾಗದ ಅನುರಾಗವನ್ನು ಶೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಅಷ್ಟಾಷ್ಟಿವಿ ಸಾಕು.”

ಡಾರ್ಲಿ ಮುಗುಳುನೆಗೆ ಬೀರಿದನು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೌನ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು. ತನ್ನದೆಯ ಕಹಿ ಒಗರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಯಲು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ. ತುಸು ಹೊತ್ತು ಮೌನ ತಾಳಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್, ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಅಪಾರ ದಯೆಗಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿದಳು ; ಚೊತೆಗೆ ಲಿಪ್ಪಿಯನ್ನೂ ಇರಿಸಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಬೇಡಿದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ತುಂಬ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಂಗಿಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದನು. ಅವಳೂ ಒಪ್ಪಿ ಪ್ರತಿಗೌರವದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಳು. ಅಷ್ಟಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಗಾಡಿ ತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತಳು. ಈ ಸೂಚನೆ ದೊರೆತೊಡನೆ ಕಿರಿಯ ಮಗಳು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

ಲಿಡಿಯಾ ಗುಂಡುಗುಂಡೆಗೆ ತೋರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹದಿನೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ ; ಅವಳ ಮುಖದ ವರ್ಣ ಸ್ವ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿಗೆ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪಕ್ಷಪಾತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಎಳೆತನದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿ ಹೋದೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಲೆದಾಡಿ ಅನೇಕ ಜನರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೊಬ್ಬದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮೃಗೀಯ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರವಹಿಸಿತ್ತು. ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಯ ಭೋಜನಕೂಟದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದಳು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವಳ ಚೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ್ದನು. ಈಗ ಆ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಾಗ್ದಾನ ಭಂಗಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಅವಮಾನ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮಾತಿನ ಧಾಳಿಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಸಮಾಧಾನವಂತು ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಜೇನೊಗ್ಗವಾಗಿತ್ತು :

“ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಈಗಿಂದರೆ ಈಗ ಸಿದ್ಧ. ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವಾಗ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು ಹಾರಾಡುವುದು ತರವೆ ? ಅವಳು ಗುಣಮುಖವಾದ ದಿನವೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ”

ಲಿಡಿಯಾ ಸಂತೃಪ್ತಳಾಗಿ “ನೀವು ಹೇಳೋದೆ ಸರಿ. ಜೇನುಕು ಗುಣಮುಖಳಾಗುವ ತನಕ ಕಾಯುವುದೊಳ್ಳೆಯದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಮತ್ತೆ ಮೆರಿಟನ್‌ಗೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸರದಿ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಗ ಬರದಿರುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡೆಂದು ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನ ಸಮೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಅವಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳು ಆ ಇಬ್ಬರು ತರುಣಿಯರ ಮತ್ತು ಡಾರ್ನಿಯ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೀಡಾದವು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಕ್ಷಣಿಕಾಗಲಿ ವಾಗ್ವಿಲಾಸವಾಗಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳನ್ನು ನಿಂದಿಸುವಂತೆ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಹಿಂದಿನ ದಿನದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನವು ದುಃಖಿತ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯರು ರೋಗಿಯ ಬಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರು. ರೋಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗುಣಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಸಂಜೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಡಾರ್ನಿ ಪ್ರತೆ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು, ಅವನು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ನಡುನಡುವೆ ಅವನ ತಂಗಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಲ್ಲಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹರ್ಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಇಸ್ವೀಟ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು ; ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಸ್ಟ್ ಆಟ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ, ಡಾರ್ನಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಜೊತೆಗಾತಿಯರ ಸಲ್ಲಾಪವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಸೊಬಗು, ಪಂಕ್ತಿಗಳ ಋಜುತೆ ಮತ್ತು ಪತ್ರದ ವಿಸ್ತಾರ-ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಶ್ಲಾಘನೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಡಾರ್ನಿ ಮಾತ್ರ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಮುಂದುವರಿದನು.

“ಈ ಕಾಗದ ಕೈಸೇರಿದ ಕೂಡಲೆ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತೋ!” ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ನೀವು ಅದೆಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಬರಿತೀರಿ?”

“ನೀನು ಹೇಳೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ನಾನು ಬರೆಯುವುದೇ ನಿಧಾನ.”

“ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದ ಪತ್ರಗಳೆಷ್ಟು ? ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೀರೋ ನನಗಂತು ಅವನ್ನು ನೆನೆದರೇ ಹೇವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ.”

“ಅದರಿಂದಲೇ ದೇವರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.”

“ನಾನು ನೋಡಬಯಸಿದ್ದೇನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಗೆ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿರಿ.”

“ಆಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನೂ ನೆನಕೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ.”

“ನಿಮ್ಮ ಪೆನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿ ?”

“ವಂದನೆಗಳು—ನನ್ನ ಪೆನ್ನು ನಾನೇ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ”

“ಹಾರ್ಟ್ ವಾದ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದುದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಮೇಜುವಸ್ತ್ರ ಕಸೂತಿ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತೋರಿಸಿದ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ನಾನು ಮಾರುಹೋಗಿ ಪರವಶಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಒಂದು ಸಾಲು ಸೇರಿಸಿ.”

“ಕಾಗದ ಬರೆದು ಮುಗಿಸುವತನಕ ನಿನ್ನ ಪರಮಾನಂದದ ಹುಚ್ಚು ಹೊಸಲನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದರೆ ಮೇಲು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ”

“ನಾನವಳನ್ನು ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಡಾರ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಿರೇನು ?”

“ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಆಕರ್ಷಕತೆಯ ಬಗೆಗೆ ನಾನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ.”

“ಇಷ್ಟು ಸಲೀಸಾಗಿ ಉದ್ದನೆಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾತ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾರನೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತ.”

“ಅವನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಬರೆಯಲಾರ. ತಿಣುಕಿ ತಿಣುಕಿ, ತೂಗಿ ತೂಗಿ ಪದಗಳನ್ನು ಚೋಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎರಡಕ್ಕದ ಪದವನ್ನು ಚೋಡಿಸಬೇಕಾದರೆನೆ ತುಂಬ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಡಾರ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮಾತು ನಿಜವಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಅವಳಿಲ್ಲ ನುಡಿದನು.

“ನನ್ನ ಶೈಲಿಗೂ ನಿನ್ನ ಶೈಲಿಗೂ ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.”

“ನಮ್ಮ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಅಂತು ಅಸಾಧ್ಯ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಗೀಚುತ್ತಾನೆ. ಕೋಳಿ ಕಲಸಿದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಬರಹ. ಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಧಂಬರ್ಧವಾಗಿ ಬರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಯೋಚನಾಪ್ರವಾಹದ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ತತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ ; ಮಾತುಗಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಪತ್ರಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ”

“ನಿಮ್ಮ ದೈನ್ಯ ಸರ್ವದೋಷನಿವಾರಕವಾಗಿದೆ” ಎಂದಳು ಎಲಿಸಬೆತ್.

“ವಿನಯದ ತೋರಿಕೆಗಿಂತ ಬೇರೆ ಕಪಟವಿಲ್ಲ. ಆ ವಿನಯ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪರೋಕ್ಷವಾದ ಅಥವಾ ಪ್ರಚ್ಛನ್ನವಾದ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ನುಡಿದನು.

“ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ?”

“ಅದು ಪರೋಕ್ಷವಾದ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯೇ ಅಹುದು; ನಿನ್ನ ಲೇಖನದ

ಲೋಪದೋಷಗಳ ಬಗೆಗೆ ನೀನೇ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆ. ಯೋಚನಾ ಪ್ರವಾಹದ ತೀವ್ರತೆಯೆ ಆ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನ್ನ ಆಶ್ವಾಸನೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಮರೆಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ತಾನು ಸಾಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಶೀಘ್ರತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನುಕೆಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ನೀನು ಹೇಳಿದೆ : 'ನೆದರ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಬಿಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಐದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿಬಿಡುವುದಾಗಿ.' ಅದು ಸ್ವಪ್ನಶಂಸೆ, ಸ್ವಗುಣಗಾನವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ?”

“ಇದೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ಯೆಕೆತ್ತಿಶ್ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದೆನೋ ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದು ಈಗಲೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ತರುಣಿಯರು ನೋಡಲೆಂದು ಹೂಡಿದ ನಟನೆಯಲ್ಲ ಅದು. ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲೆಂದು ಕೊಚ್ಚಿದ ಜಂಬವಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ತನ್ನ ನಿಲವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು.

“ನೀನು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಕದಲುತ್ತಿಯೆನ್ನುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ನಡತೆ ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದುದು. ನೀನು ಕುದುರೆ ಹತ್ತುವಾಗ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬ 'ಬಿಂಗ್ಲೆ, ಈಗ ಹೊರಡಬೇಡ. ಒಂದು ವಾರ ನಿಂತಿದ್ದು ಹೋಗುವುದೊಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ಹೊರಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ—ಒಂದು ವಾರವಲ್ಲ ಒಂದು ತಿಂಗಳೇ ನಿಲ್ಲಬಹುದು.”

“ಅಂದರೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಶರಣಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ಅವರ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ನಿಮ್ಮ ಗುಣಕಥನವೆ ಅಧಿಕತರವಾದುದೆಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೆ ಕಾಣುವ ಔದಾರ್ಯ ನಿನ್ನದು ; ಅವನು ಮಾತೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಿನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ಅದಲ್ಲ. ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಒಮ್ಮೆ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದರೆ, ಆಗ ನಾನು ಅವನಿಂದ ಶಹಬಾಸ್‌ಗಿರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ನುಡಿದನು.

“ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಠಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಡಾರ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದಲ್ಲವೆ ?”

“ಡಾರ್ಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ; ಅವನೇ ವಿವರಿಸಬೇಕು.”

“ಯಾವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ ಅದು ನನ್ನದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದರ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಣೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧ. ಸ್ನೇಹಿತ

ಹೇಳಿದನೆಂದು ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ವಾದವನ್ನೂ ಒಡ್ಡದೆ ಕೈಬಿಡುವುದು ತರವೆ ? ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ”

“ಗೆಳೆಯನ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುವುದು ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಲ್ಲ- ಹೌದೆ ?”

“ಯಾವುದಾದರೊಂದು ತತ್ವದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ, ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಶರಣ ಹೊಡೆಯುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೌರವ ತರುವಂಥದಲ್ಲ.”

“ಡಾರ್ಲಿ, ಮಿತ್ರತ್ವ ಮತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ನೀವು ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಳುವವನಿಗೆ ಹೇಳುವವನಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿದ್ದರೆ ವಾದವಿವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮಾತಿಗೆ ಮಣಿಯುತ್ತಾನೆ. ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂಥದೊಂದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಘಟನೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ವರ್ತನೆಯ ಔಚಿತ್ಯಾನ್ವಿತವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರು ಪರಸ್ಪರಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ, ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಬಾಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ.”

“ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ದೂರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದ ಗಾಢತೆಯನ್ನನುಲಂಬಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೆ ?”

“ಅವರ ಎತ್ತರ ಗಾತ್ರಗಳನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ. ಆಗ ವಾದಕ್ಕೆ ತೂಕುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್, ನನಗಿಂತ ಡಾರ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನಿಷ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ ? ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಭಯಂಕರ ವಸ್ತುವೆ ಇಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾನುವಾರದ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು !” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ವಿವರಿಸಿದನು.

ಡಾರ್ಲಿ ನಕ್ಕನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ತೋರಿದುದರಿಂದ ಅವಳು ನಗುವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಳು. ಸ್ನೇಹದ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಾಗಿ ಅಣ್ಣ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಹಾಗೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತೆಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಳು.

“ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಸಂಚು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ವಾದ ನಿನಗೆ ಒಗ್ಗದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ” ಎಂದು ಗೆಳೆಯ ಹೇಳಿದನು.

“ವಾದ ವಾಕ್ಯಲಹವಾಗಬಾರದಷ್ಟೆ ನಾನು ಈ ಸ್ಥಳ ಬಿಡುವವರೆಗೆ ನೀವು ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ನಿಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

“ಅದಕ್ಕನಂತೆ ಆಗಬಹುದು ; ಡಾರ್ಲಿ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಲಿ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಡಾರ್ಲಿ ಪತ್ರ ಮುಗಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಡುವಂತೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನೂ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಒಡನೆಯೆ ಪಿಯಾನೊ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಳು; ವಾದನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆನೆಂದಾಗ ತಾನೆ ನುಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್‌ಸ್ಟ್‌ಳೂ ತಂಗಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮೇಳವಾದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದಳು. ಡಾರ್ಲಿಯ ದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಅವಳಲ್ಲಿಯೇ ನಾಟಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಡಾರ್ಲಿಯಂಥ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ವಸ್ತುವಾದೆನೆ ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು. ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಆದರ್ಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂನಾತೀರಣಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಅವನು ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಿದಳು. ಆ ಊಹೆಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನೋವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ ; ಅವನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಕಡೆ ಸಂಗೀತ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ರಾಗದಿಂದ ಸ್ವಾಚ್ ರಾಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಡಾರ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಹತ್ತಿರ ಸರಿದು “ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ರೀಲ್ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದನು.

ಅವಳು ಮೌನವಾಗಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬೀರಿದಳು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. “ನಾನೇನು ಕಿವುಡಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಆಗಲೇ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಕೂಡಲೆ ಉತ್ತರ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ರುಚಿ-ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯ ಅವಹೇಳನಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಹೂಟ ಹೂಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಇಂಥ ಹೂಟಗಳನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗು ಮಾಡಿ ವಂಚಕರನ್ನು ವಂಚಿಸುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅಮಿತಾನಂದ. ಆದುದರಿಂದ ರೀಲ್ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿವುಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನೀಗ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಪಡುವುದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದಾಗದು.”

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಅವನ ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ, ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾಧುರ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಎರಡೂ ಬೆರತ ಸ್ವಭಾವ ಅವಳದು. ಆದುದರಿಂದ ಪರಭಕ್ಷನೆ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ. ಡಾರ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಂಥ ಚಿತ್ತಬ್ರೂಹಕಾರಿಯಾದ ಭಾಮಿನಿಯನ್ನು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಕುಲೀನರಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಡಾರ್ಲಿಯ ಮನೋಗತವನ್ನರಿತ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯ

ಹೊಗೆಯಾಡಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಬಗೆಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ಡಾರ್ನಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ತುಂಬಿ ಚಿತಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಊರಾಚೆಯ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು. “ನೋಡಿ ಡಾರ್ನಿ ನೀವು ಯೋಚಿಸಿರುವ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಸಂಬಂಧ ಕೈಗೂಡುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮುನ್ನೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ನಾಲಗೆ ಬಿಗಿಹಿಡಿದಿರುವುದೊಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅಲೆದಾಡಬಾರದೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ವಿಷಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದೊ ಬಿಡುವುದೊ ನನಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಮಿತ್ರ ಅಭ್ಯುದಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆಮಾಜಬಾರದಷ್ಟೆ ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಆ ನಿಮ್ಮ ಭಾವೀ ಹೃದಯೇಶ್ವರಿಯ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು.”

“ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನದ ಸುಖಸಾಧನೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಉಂಟೆ ?”

“ಉಂಟು :-ಪೆಂಬರಿಯ ಕಲಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಾವ ಫಿಲಿಫ್ಸ್ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕತ್ತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಫ್ಸ್‌ರ ಚಿತ್ರಪಟಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ. ಹೊಸ ವಕೀಲ ಮಾವನ ಚಿತ್ರಪಟ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರಲಿ. ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಒಂದೆ ತಾನೆ—ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೇರೆಯಾದರೂ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಾಲ್ಪಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಸುವ ಗೋಚರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಯಾವ ಕಲಾವಿದ ತಾನೆ ಆ ಮೋಹಕ ನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ?”

“ಆ ಕಣ್ಣು-ಆ ಕಣ್ಣೆವೆಯ ಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮಾಟವಂತಿರಲಿ—ಅದರ ಭಾವ ಯಾವ ವರ್ಣಶಿಲ್ಪಿಯ ಕುಂಚಕ್ಕೆ ಸರೆಯಾದೀತು ?”

ಆ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಸ್‌ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಎದುರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಮಾತು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತೇನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯದ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ “ನೀವೂ ಗಾಳಿಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀರೆಂದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

“ನಾವು ಬರಬಾರದೆಂದೂ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಓಡಿಬಂದೆ.” ಎಂದು ಹರ್ಸ್‌ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಡಾರ್ನಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಬ್ಬಳೇ ಹಿಂದಾದಳು. ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮಾತ್ರ ಸಾಲಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು. ಡಾರ್ನಿಗೆ ಅವರ ಕಠಿಣಸ್ವಭಾವ ಹಿಡಿಸದೆ “ಈ ಹಾದಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಗಲವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸಾಲದು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣ.” ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. “ಬೇಡ, ಬೇಡ. ಅಲ್ಲೇ ಇರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಅದರ

ಸೋಗಸೇ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ. ಬರ್ರೇನೆ, ನಮಸ್ಕಾರ” ಎಂದು ನಗುತ್ತ ಉತ್ತರವಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಂಬಿ ಕಿತ್ತಳು. ಇನ್ನೇನು, ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಮಯ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯಿತೆಂದು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಭುಲಗೊಂಡಿತು. ಜೇನ್ ಗುಣಮುಖಳಾಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಗರಿ

ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನಾನಂತರ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಜೇನಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸೋದರಿಯರು ಜೇನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಘುವಾಗಿ ಬಂದುದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬ ಹರ್ಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಗಂಡಸರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆ, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ನೋಟ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಂದುವರಿದು, ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ಹೆರ್ಟ್‌ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗಿ, ಕೇವಲ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಅಭಿಮಂದನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ತೀವ್ರ ನಿಷ್ಠೆಯಾಗಲಿ, ಸಡಗರ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಲಿ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಜೇನಳಿಗೆ ಶೀತವಾಗದಿರಲೆಂದು ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯನ್ನು ಪಟಗೊಳಿಸಿದರು. ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿಬರುವ ಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಬಾರದೆಂದು, ಮರೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕುಳಿಸಿದರು. ದೂರದ ಎದರು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಟೀ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹೆರ್ಟ್ ನಾದಿನಿಯನ್ನು ಇಸ್ಪೀಟಾಟಕ್ಕೆ ಕರೆದನು. ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. ಇಡೀ ಗುಂಪಿನ ಮೌನ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಸೋಫದ ಮೇಲೆ ಮೈ ಚಾಚಿ ಮಲಗುವುದೊಂದೆ ಹೆರ್ಟ್‌ಗೆ ಉಳಿದ ದಾರಿ. ಡಾರ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡು ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ; ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಿದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹೆರ್ಟ್ ಬಳಿ, ಸದ, ಉಂಗುರಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ನಡುವೆ ತಾನೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಗಮನ ಡಾರ್ಲಿಯ ಓದಿನ ಕಡೆಗೂ ತನ್ನ ಓದಿನ ಕಡೆಗೂ ಹಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ನಡುನಡುವೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಅವನ ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಇಣಕಿ ನೋಡುತ್ತ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ

ಅವನು ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಿಡಿಮಾತು ಅಥವಾ ಹ್ಯೂಸನ್ನೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ತನ್ನ ಓದ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳಿಗಾದರೂ ಓದ ಉಲ್ಲಾಸ ತರುವ ಬದಲು ಆಕಳಿಗೆ ತಂದಿತು. ತುಟಿಕೂಡಲು ಬಿರಿಯುವತನಕ ಬಾಯೆಲ್ಲ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುವಂತೆ ಆಕಳಿಸಿ, “ಈ ರೀತಿ ಸಂಜೆ ಕಳೆಯುವುದೇ ಒಂದು ಸೊಗಸು. ಓದಿಗಿಂತ ಆನಂದಕರವಾದ ಹವ್ಯಾಸ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ! ಬೇರೆ ಹವ್ಯಾಸವಾದರೆ ಬೇಗನೆ ಸಾಕೋ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಬಾಳೇ ಬಿಹೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದಳು.

ಯಾರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಆಕಳಿಸಿದಳು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬದಿಗೊಗೆದು, ಅನ್ವೇಷಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೋಣೆಯ ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳೊಡನೆ ನೃತ್ಯದ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ “ಅಂದ ಹಾಗೆ ಚಾರ್ಲ್ಸ್, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯೆ ? ನೀನು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿರುವವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಮೇಲು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವರ ಪಾಲಿಗಾದರೂ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದೀತೆ ಹೊರತು ವಿನೋದವಾಗಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ” ಎಂದಳು.

“ನಿನ್ನ ಊಹೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಡಾರ್ನಿಯೆ ನಿಜವಾದರೆ, ನೃತ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೆ, ಮಲಗಬಹುದಲ್ಲ. ನೃತ್ಯವಂತು ಏನೆ ಆದರು ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ. ನಿಕೋಲ್ ಅಡಿಗೆ ಅಣಿ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಶತಪಥ ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅವಳ ಆಕೃತಿ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾರ್ನಿಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾವಭಾವಗಳ ಗುರಿ. ಆದರೆ ಅವನ ನಿಶ್ಚಲತೆ ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶೆಯ ಮಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಆಶಾಕಿರಣವೊಂದು ಹೊಳೆಯಲು, ಅವಳು ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸ, ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹೀಗೆಯೆ ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತಿರ್ದೀಯೆ. ಎದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯೆ ಅಡ್ಡಾಡಿದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗುತ್ತದೆ, ಗೊತ್ತೆ ?” ಎಂದಳು.

ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೊಪ್ಪಿದಳು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಫಲಿಸಿತು. ಡಾರ್ನಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದನು. ಅವನ ಕೈಲಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ತಾನಾಗಿಯೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ತಮ್ಮೊಡನೆ ತಿರುಗಾಡಲು ಅವರು ಕರೆದರು. “ನಿಮ್ಮ ಏಕಾಂತತೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. “ಹಾಗೆಂದರೆನು ? ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗದು. ಏನೆ ಎಲಿಸ, ನಿನಗೇನಾದರೂ ಅವರ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ ?” ಎಂದಳು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ

“ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತುಸು ಕಠಿಣರು. ಏನೂ ಕೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೆ

ಮೇಲು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿ ದಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸುವುದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಡಿಸದ ವಿಷಯ. ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಳು. “ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ನಾನು ಊಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೂ ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಚಾರ-ವಿನಿಮಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಹೀಗೆ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ; ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಕುಟ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಲೆಂದು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಾರದು ; ಎರಡನೆಯದೇ ಹೌದಾದರೆ, ನಾನು ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತೆ ನೋಡುವುದು ಚೆನ್ನು” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ತಡಬಡಿಸದೆ ಹೇಳಿದನು.

“ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನು ? ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿಯೆ ? ಅದಕ್ಕೇನು ಶಿಕ್ಷೆ ?” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಅದೇನು ಕಷ್ಟ ? ಅವರನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಡಬಹುದು ; ಅಣಕಿಸಬಹುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ತುಂಬ ಆಪ್ತವಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವ ವಿಧಾನ ಮೇಲೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ಸಲಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಸಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂತ ಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತು ಚಿತ್ತಶೈರ್ಯವುಳ್ಳ ಜನರನ್ನು ಕಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ನಕ್ಕು ಅಣಕಿಸುವುದೂ ಆಗದ ವಿಷಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಕ್ಕರೆ ನಾವೇ ನಗೆಪಾಟಲಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಬಾರದೆ ? ನಕ್ಕರೇನು ? ನನಗಂತು ನಗು ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟ”

“ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ನನ್ನ ಅರ್ಹತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಣಕವೇ ಜೀವನದ ಪ್ರಧಾನ ಧ್ಯೇಯ. ಅಂಥ ಜನರು ಅತ್ಯಂತ ವಿವೇಕಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮರೂ ಆದ ಜನರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದುಂಟು” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನೆಸೆದನು.

“ನಿಜ. ಅಂಥ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನಂಥವಳಲ್ಲ. ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೆಂದೂ ಗೇಲಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪುಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಕೊಂಕುಡೊಂಕುಗಳು ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಾಗ ನಾನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದುಂಟು. ಅವಾವುಗಳೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದಳು.

“ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ಯಾರೂ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ನೂರಕ್ಕ ನೂರು ಪಾಲು ಶುದ್ಧರಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಗೆಗೇಡಾಗುವಂಥ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದೆ ನನ್ನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಪಾಠವಾಗಿದೆ.”

“ದುರಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಸದಭಿಮಾನಗಳೇ ?”

“ದುರಭಿಮಾನ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ನಿಜ. ಆದರೆ ಸದಭಿಮಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಶಾಲಿಯ ಲಲಿತ ಲಕ್ಷಣ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಗುವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು.

“ಡಾರ್ಲಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯಿತೆ ? ಫಲಿತಾಂಶವೇನು ?” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.”

“ಅಂಥ ಆಡಂಬರ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸದು. ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ದೋಷಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವು ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾದುದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯೂ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಇತರರ ಅನುಕೂಲವರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಇತರರ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅವರು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧವನ್ನಾಗಲಿ ನಾನು ಮರೆಯಲಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆಯೆ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು.

“ಅದೊಂದು ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇ ಸರಿ. ದುರ್ದೈವ್ಯವಾದ ಕೋರ್ಟ್ ದೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಅಣಕದ ವಸ್ತುವಾಗದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

“ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದೋಷವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಇತರರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದೋಷ.”

“ಇತರರನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯ” ಎಂದವನು ನಗುಬೆರಸಿ ಹೇಳಿದನು.

“ಎಲ್ಲಿ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಗೀತ ನಡೆಯಲಿ. ಲಾಯಿಸ್, ಹಾರ್ಟ್ಸ್ ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?” ಎಂದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿ ಬೇಸರಗೊಂಡಿದ್ದ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಹಾರ್ಟ್ಸ್ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿದಳು. ಪಿಯಾನೊ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅಪಾಯವೊದಗಬಹುದೆಂದೂ ಸಂಶಯಕ್ಕೀಡಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಡಾರ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಗರಿ

ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು, ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೆ ತಾಯಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದರು. ಆ ದಿನವೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದದ ಒಕ್ಕುಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಮಂಗಳವಾರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೇನ್ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಸೇರಿ ಒಂದು ವಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆತನಕ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದ ತಾಯಿ ಕಳಿಸಿದ ಉತ್ತರ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ವನೆಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಸೂಜಿಯ ಮೊನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಂದಿನ ಮಂಗಳವಾರದ ತನಕ ಗಾಡಿಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಾಯಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಕೊನೆಯಲ್ಲೊಂದು ಮೋಟು ಪಂಕ್ತಿ ಸೇರಿಸಿ, ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಂಗಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅಂಥ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಯಾರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಪರರ ಮನೆಯ ಕೂಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ದಿನ ನಿಂತು ಬೇಸರಪಡಿಸುವುದೊಳಿತಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಗಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಂತೆ ಜೇನಳಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಬೆನೆಟ್ ಸಹೋದರಿಯರು ಆ ದಿನವೇ ವನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಹೋದರಿಯರು ವ್ಯಸನವನ್ನು ನುಚ್ಚಿಟ್ಟರು ; ಒಂದು ದಿನ ತಡೆದು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಅತ್ಯಂತ ಖೇದಗೊಂಡು, ಜೇನಳನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈಗಲೆ ಹೋಗುವುದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಜೇನ್ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ ; ಡಾರ್ಲಿಯಂತು ಆ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ವಾಲುತ್ತಿದ್ದುದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಕೊಕ್ಕುವಂತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಒರಟಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಡಾರ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಳಿಂದ ದೂರ ಇರುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲದೆ ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತ ಮೆಚ್ಚುಕೆಯ ಮಾತೆ ಎತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿದರೂ, ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಉಪಾಹಾರಾನಂತರ ಬೆನೆಟ್ ಸಹೋದರಿಯರು ಹೊರಡಲನುವಾದರು. ಆ ಅಗಲಿಕೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಳೊಡನೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಜೇನಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಬಹುಗುಣವಾಯಿತು ; ಲಾಂಗ್‌ಬಾರ್ನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಂದ ವಾಗ್ದಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಳು ; ಜೇನಳನ್ನು ಬಹಳ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿಗಿಡುತ್ತಿಹೋದಳು ; ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಳೊಡನೆ ಕೈಕುಲುಕಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಟಳು.

ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ತಾಯಿಯಿಂದ ಸಂಭ್ರಮದ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳಿಗೆ ಅವರ ಆಗಮನದಿಂದ ತುಂಬ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತು. ಹೊರಗೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಚೇನಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಶೀತವಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅವರ ತಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಭೋಜನಾನಂತರದ ಕೂಟಗಳು ನೀರಸವಾಗಿದ್ದುವು. ಬಿಕೋ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸಂಜೆ ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ತಂದೆ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಎಂದಿನಂತೆ ಮೇರಿ ಮಾನವಸ್ವಭಾವದ ಗುಣದೋಷಗಳ ತುಲನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸಿದರು. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ರಾಗವನ್ನೇ ಹಾಡಿದಳು. ನೀತಿ ಮೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದೆರಡು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಬೇರೊಂದು ಬಗೆಯ ಸುದ್ದಿಯೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಬುಧವಾರದಿಂದೀಚೆಗೆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಜರುಗಿದ್ದುವು. ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ ವಾಸನೆ ಅದೇ ತಾನೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಗರಿ

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉಪಾಹಾರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆನೇಟ್ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ಏನೇ, ಈ ದಿನ ಯಾರೂ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ; ಒಳ್ಳೆಯ ಔತಣವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೀಯೆ ತಾನೆ ?” ಎಂದನು.

“ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ ? ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬರುವಂತೆ ಕಾಣೆ. ನನ್ನ ಅಡುಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಊಟ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.”

“ನಾನು ಹೇಳುವ ಮನುಷ್ಯ ಒಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತ.”

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ಕಣ್ಣು ನಿಗಿನಿಗಿ ಮಿಂಚಿದುವು— “ಅಪರಿಚಿತ ಪುರುಷನೆ ? ಅವನು ಬಿಂಗ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಜೇನ್, ನೀನು ಏಕೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ ? ಬಿಂಗ್ಲಿ ಬಂದರೆ ನನಗೆ ಏನು ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ, ಗೊತ್ತೆ ? ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿನವೇ ಒಂದು ಚೂರು ಮೀನಾದರೂ ಬೇಡವೇ ? ಲಿಡಿಯಾ, ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸು, ಹಿಲ್ ಬರಲಿ, ಈಗಲೇ ಏನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದಳು.

“ಬಿಂಗ್ಲಿಯಲ್ಲ ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೆಂದೂ ನೋಡಿದರ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಬರುತ್ತಾನಂತೆ” ಎಂದು ಗಂಡ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವುಂಟುಮಾಡಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಐವರು ಮಕ್ಕಳೂ ಒಂದೆ ದನಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾತರತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಬೆನೇಟ್ ತುಸು ತಡೆದು “ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನನಗೊಂದು ಕಾಗದ ಬಂತು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರೆದೆ. ಉತ್ತರ ಜರೂರಾಗಿ ಬರೆಯಲೇ ಬೇಕಿತ್ತು ನನ್ನ ದಾಯಾದಿ ಕೊಲಿನ್ಸನ್ ಕಾಗದ ಅದು. ನಾನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಅವನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿಬಿಡಬಹುದು, ಗೊತ್ತೇ?”

“ಅಯ್ಯೋ, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಆ ಅಸಹ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಸಂಗತಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಲಾರೆ. ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಾಧೀನ ಮಾಡಲೊದಗಿದ್ದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ರು ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಿಂದೆಯೂ ನಡೆದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳಿಗೆ ಅದು ಹಿಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಐದು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದೂ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾದೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಮಹಾಪರಾಧವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

“ಅದು ಧರ್ಮಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ವ್ಯವಹಾರ ನಿಜ. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂಥ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಎಸಗಲಾರ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ನಿನಗೂ ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು” ಎಂದು ಬೆನೇಟ್ ಹೇಳಿದನು.

“ಖಂಡಿತ ಆಗಲಾರದು. ಅವನು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದದ್ದೇ ಅಧಿಕ ಪ್ರಾಂಶನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಮಿತ್ರಮೋಹಿಗಳೆಂದರೆ ನನಗಾಗದು. ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಅವನ ತಂದೆಯ ಕಾಟ ಸಹಿಸಿ ಸಾಕಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಅವನ ಮಗ ಸದಾ ಕಾಲು ಕೆರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ”

“ಕಾಗದ ಓದುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

ಹನ್ಸ್‌ಫ್ಲ್ಡ್, ವೆಸ್ಟರ್ ಹ್ಯಾಮ್ ಬಳಿ,
ಕೆಂಟ್, ೧೫, ಅಕ್ಟೋಬರ್.

ಪ್ರಿಯರೆ,

ಗತಿಸಿದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೂ ನಿಮಗೂ ಇದ್ದ ವಿರಸ ಸದಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ದೈವವಶಾತ್ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಕ್ಲೇಶವೆಲ್ಲ ಮರೆತುಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆಯ ವಿರಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮನಃಕ್ಷೇಶಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಿಂದ ಗತಿಸಿದ ತಂದೆಗೆ ಅಗೌರವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತುಸು ಹಿಂದೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವಾದಾಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ಗತಿಸಿದ ಸರ್ ಲ್ಯೂಯಿ ಡಿ ಬೌರ್ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೊದಗಿದೆ. ಅವರ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಮಠದ ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಆಸ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಯಜಮಾನಿಯವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾನದವರು ವಿಧಿಸಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಾಚಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲೂ ನಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಭಾವವಲಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದು ಪುರೋಹಿತನಾದ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆಯ ನಿರರ್ತನವಾಗಿ ನಾನೀಗ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನವಂಬರ್ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸೋಮವಾರ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ನೋಡಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ಶನಿವಾರ—ಭಾನುವಾರದವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆತಿಥ್ಯದಲ್ಲಿರಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಭಾನುವಾರದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬೇರೊಬ್ಬ ಪುರೋಹಿತ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಗೃಹಹಾಜರಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಯಾವ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನೂ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯವರಿಗೂ ಪುತ್ರಿಯವರಿಗೂ ನನ್ನ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

—ಸರ್ವದಾ ನಿಮ್ಮ ಹಿತಚಿಂತಕನೇ ಆದ,
ವಿಲಿಯಂ ಕೊಲಿನ್ಸ್.

“ಆದುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಈ ಶಾಂತಿದೂತನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಬೆನೇಟ್ ಪತ್ರ ಮಡಿಸುತ್ತ ನುಡಿದನು. “ಅವನು ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠನೆಂದೂ ವಿನಯಶಾಲಿಯೆಂದೂ

ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪರಿಚಯ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಸಂದೇಹ.”

“ಅವನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿರುಳಿದೆ. ಅವನು ಏನೂ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾನೇಕೆ ತಡೆಯಲಿ ?”

“ಅವರ ಪರಿಹಾರ ವಿಧಾನವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಯಾದರೂ ಅವರು ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು” ಎಂದು ಜೇನ್ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಬಗೆಗೆ ಅವನಿಗಿದ್ದ ಅಸಾಧಾರಣ ಗೌರವ ನಾವುಕೂಲಿ ವಿವಾಹ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಹಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಾತ್ರ-ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾದಳು. ಅವನ ಪತ್ರ ಆಡಂಬರ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಟೀಕಿಸಿದಳು. ಮೇರಿಗೆ ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯರಿಗಾದರೂ ಪತ್ರವಾಗಲಿ, ಅದರ ಕರ್ತೃವಾಗಲಿ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಡಸರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವು ವಾರಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಅತಿಥಿಯ ಆಗಮನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕೊಲಿನ್‌ನ ಪತ್ರ ತಾಯಿಯ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಆ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ಗಂಡನೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಸೋಜಿಗಾಗೊಂಡರು.

ಕೊಲಿನ್ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಳಿದನು. ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿತು. ಬೆನೇಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಸರು ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಲಿನ್‌ನಿಗಂತೂ ಯಾರ ಉತ್ತೇಜನವೂ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಎತ್ತರವಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಯುವಕ. ಅವನ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು. ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಅಂಥ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ, ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದನು. ಆ ಸಾಹಸದ ಮಾತು ಕೆಲವರಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಉತ್ತರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು :

“ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ದಯೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿದೆ.”

“ಬಹುಶಃ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಾರಿಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ?”

“ನಿಜ, ನಿಜ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದೆಂತಹ ಸಂಕಟಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಂದಿಗೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು

ಮನುಷ್ಯಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆಸ್ತಿ ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಾಗದು.”

“ನನ್ನ ಜ್ಞಾತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಗಳ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ, ತಾಯಿ. ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಅವಸರವಾಗಿ ಮಾಡಲಾರದು. ಈ ನನ್ನ ಬಂಧುಜನರನ್ನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಲಿಗೆ ಗಾಢವಾದಂತೆಲ್ಲ.....”

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವನ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕಡಿಯಿತು. ಹುಡುಗಿಯರು ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರಿದರು. ಅವನು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ದಿವಾನಖಾನೆ, ಭೋಜನ ಮಂದಿರ, ಸೋಫಾ ಕುರ್ಚಿ ಮೊದಲಾದ ಗೃಹಾಲಂಕಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದನು. ಆ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ತನ್ನದಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯ ಸೋಂಕು ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗದಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಹೃದಯ ಅವನ ಶ್ಲಾಘನೆಯಿಂದ ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಯಾವ ಕ್ಯಾವಣಿಯ ಹಸ್ತಗುಣದ ವಹಿವೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳು ಇಷ್ಟು ರುಚಿಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡುಗೆಯವನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ತನಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಅಡುಗೆಯವನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಲೂ ಸಹ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಷ್ಕರವಾಗಿಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟುಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಅವಳ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದನು. ತನಗೇನೂ ನೋವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳು ಮೇಲು ದನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದಳು. ಆದರೂ ಅವನು ಕಾಲು ತಾಸಿನ ತನಕ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಗರಿ

ಭೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆನೆಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದೆಗಡನಂತರ, ಅತಿಥಿಯೊಡನೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತೆಂದು ಬಗೆದನು. ಅವನ ಯಜಮಾನಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾತುಕತೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅವಳ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದನು. ಕೊಲಿನ್ ಅವಳನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದನು. ಹೊಗಳಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವನ ವಾಕ್‌ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಖರವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮಂತೆ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಸೌಜನ್ಯಾನುಗ್ರಹವಿಲಗುಳು

ಅಪೂರ್ವವಾದುವೆಂದು ಸಾರಿದನು. ಅವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತಾನಿತ್ತ ಉಪದೇಶಭಾಷಣ ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತೆಂದೂ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಭೋಜನಕೂಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ, ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಲು ಅವರು ತನಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕನ್ಯೆ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಅದನ್ನಿಟ್ಟಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದುದಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

“ನೀವು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲ ಸರಿ. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಂಗಸೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ದರ್ಜೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಅವರಂತಿರುವುದು ಅಪೂರ್ವ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಯಲ್ಲಿಯೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೇನು ?” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಅವರ ಮನೆಯ ಹೆಸರು ರೋಸಿಂಗ್ ಪಾರ್ಕ್ ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಮನೆಯಿರುವ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಒಂದು ಗಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ.”

“ಅವರು ವಿಧವೆಯೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲವೆ ? ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ?”

“ಅವರಿಗಿರುವವಳು ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಅವಳೇ ಅವರ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಾಧಿಕಾರಿ.”

“ಆ ! ಹಾಗಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಮಾರಿ. ಅವಳು ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ ? ಚೆಲುವೆಯೆ ?” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚಿತ್ತಾರ್ಹವಳಾದ ತರುಣಿ. ಶ್ರೀಮಂತ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ : ತನ್ನ ಮಗಳು ಸುಂದರಿಯರಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯೆಂದು ! ಕುಲೀನ ವಂಶೋದ್ಭವೆಯೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆಯೆಂದು ! ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅವಳು ರೋಗಿಷ್ಯೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು ಅವಳ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ತುಂಬ ವಿನಯಶೀಲೆ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸವಾರಿಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.”

“ಅವಳು ಎಂದಾದರೂ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳೆ ? ಅಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನೆನೆಪಿಲ್ಲ.”

“ಪಾಪ, ಅವಳ ಅನಿಶ್ಚಿತ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಪುಟ್ಟಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಆಸ್ಥಾನ ಉಜ್ವಲಾಭರಣವೊಂದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನನ್ನ ಇಂಥ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಾರ್ತುಗಳಿಂದ ಆ ಶ್ರೀಮಂತೆಯರು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಶ್ರೀಮಂತ ಪತ್ನಿಯಾಗಲೆಂದೇ ಹುಟ್ಟಿರುವಳೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಮಾರ್ತುಗಳು ಶ್ರೀಮಂತೆಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆ.”

“ನೀವು ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನವಿರಾಗಿ ನಯವಾಗಿ ಹೊಗಳುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸಮರ್ಥರು. ಈ ಹೊಗಳಿಕೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಭಾವಾವೇಶದ ಪರಿಣಾಮವೋ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘಾನುಭವ ಚಿಂತನೆಯ ಫಲವೋ ? ಕಾಣಿ.”

“ಅದು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಭಾವಾವೇಶದ ಪರಿಣಾಮವೇ ಇರಬಹುದು. ಅಂಥ ಶ್ಲಾಘನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೂ ಹಗುರವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ದಾಯಾದಿಯ ಬಗೆಗೆ ಏನೇನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದನೋ ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಯಿತು ; ಅವನು ಅಧಿಕ್ಷಾಫಂಗಿಯೆಂದೂ ಹುಚ್ಚನೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅವನ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷದಿಂದಲೂ ಉದ್ರೇಕರಹಿತವಾದ ನಿಶ್ಚಲ ಶಾಂತಿಯಿಂದಲೂ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಟೀ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಭಾಷಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕೋಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಟೀ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ಬೆನೆಟ್ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ದಿವಾನಖಾನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಓದಲು ಹೇಳಿದನು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಒಡನೆಯೆ ಒಪ್ಪಿದನು ; ಅವನದರಿಗೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇಡಲಾಯಿತು. ಅದು ಫೂರ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ್ದೆಂದು ಅದರ ಬೇರ್ಪುಟ್ಟಿಯೆ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು ತಾನೆಂದೂ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೆ ಓದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತಕ್ಷಣವೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ವಿಸ್ಮಯದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನು ಹಾಗೆಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಫಾರ್ಡೆಸ್ ಬರೆದ ಉಪದೇಶಾವಳಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಹಾಳೆ ತಿರುವುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ ಲಿಡಿಯಾ ಆಕಳಿಸಿದಳು ; ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ರುಚಿಕರಿಯಿಲ್ಲದ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಪುಟಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೆ, ಅವಳು ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ : “ಅಮ್ಮ, ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ರಿಚರ್ಡ್‌ನನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಿಬಿಡುವ ವಿಷಯ ? ಅವನನ್ನು ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಡೆಟ್ ಕೂಲಿಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನಂತೆ. ಶನಿವಾರವೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಳು. ನಾನು ನಾಳೆಯೆ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಹಾಗೆಯೆ ಡೆನ್ನಿ ಎಂದ ಪಟ್ಟಾಂಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು.

ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಅವಳ ಮೇಲೆ ರೇಗಿದರು. ಆದರೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತುಂಬ ನೊಂದುಕೊಂಡು, ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ, ಹೇಳಿದನು : “ಗಾಂಭೀರ್ಯಪ್ರಧಾನವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು-ಅವು ಎಷ್ಟೇ ಆತ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗಿರಲಿ- ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆಯೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ದಿಂದೊದಗುವ ಪ್ರಯೋಜನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಏನೆ ಇರಲಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡಲಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ”

ಅನಂತರ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಬೆನೆಟ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ಅವನನ್ನು ಹಾಸುಮಣಿಯಾಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಬೆನೆಟ್ ಆಟಕ್ಕೊಪ್ಪಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಲಿಡಿಯಾ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದರು ; ಮತ್ತೆ ವಾಚನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆ ತಪ್ಪು ಪುನರಾರ್ಥನೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದರು. ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗೆಗೆ ತನಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅವಳ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಅಪಮಾನವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದು, ಆಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬೆನೆಟ್ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತನು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಗರಿ

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವಿವೇಕಿಯೇನಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಾಗಲಿ, ಸಮಾಜದಿಂದಾಗಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕಾರವೊದಗಲಿಲ್ಲ ನಿರಕ್ಷುಕಕ್ಕಿಯೂ, ಜಿಪೂನೂ ಆದ ತಂದೆಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾಜರಾತಿ ಹಾಕಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಅದರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಅವನನ್ನು ಕಠಿಣ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನಲ್ಲಿ ಕೃಪಾವನೋಭಾವ ಸ್ವಲ್ಪವಿಹುನ್ನುವಂತೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತ್ತು. ತಾನೊಬ್ಬ ಭಾವೀ ಶ್ರೀಮಂತನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕುದಿನಿಂದ ಆ ವನೋಭಾವನೆ ಅಹಂಭಾವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ತಾನು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳಂಥ ಶ್ರೀಮಂತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದವನೆಂಬುದನ್ನೂ ಪೌರೋಹಿತೃದ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದ ಸಂಭಾವಿತನೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಅಹಂಕಾರ ದೈನ್ಯಗಳ ಕಲಬೆರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ ದೊರಕಿ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆತನದೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಚೆಲುವೆಯರೆಂದೂ, ಸ್ವಭವದೊಡನೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಈಗ ತಾನೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದನು. ಬೆನೆಟ್ ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕುದಾರಿಕೆ ತನಗೊದಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ವಿವಾಹದ ಮೂಲಕ ತಾನವರಿಗೆ ಉದಾರ ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು.

ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಅವನ ಯೋಜನೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಸುಂದರ ವದನವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು

ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೆ ಆ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕಾರಾವಿಷ್ಟೆ; ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅವನಿಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿಗೂ ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಸರಸಲ್ಲವು ನಡೆದಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಹೇಣ್ಣುವುಳ್ಳ ವಿವಾಹದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಕೂಡಲೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿ ಸುಳುಹುನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಳು. ಒಡನೆಯೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಜೇನಳಿಂದ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು. ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲೆಂತೂ ರೂಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ ಜೇನಳಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಈ ಸೂಚನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿಧಿಯೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು ; ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯೂ ಜಾಗ್ರತೆ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತೆಂದು ಸಂತೋಷಭರಿತಳಾದಳು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲೂ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳು ಈಗ ಬಹಳ ನಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದಳು.

ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಲಿಡಿಯಾ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯನ್ನುಳಿದ ಇತರ ಸಹೋದರಿಯರು ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಬಿಟ್ಟಿರುವರು. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ತಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೊಡುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ತಿಂಡಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನೂ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿನಂತೆ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗ್ರಂಥದ ಕಟ್ಟನ್ನು ನೆಪಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತನು. ಪುಸ್ತಕ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆ ಮತ್ತು ತೋಟಗಳ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿನ ತಾಳ್ಮೆ ಕೆಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಶಾಂತಿ ವಿರಾಮಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇತರ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತಂಟೆ ಪುಂಡಾಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಅವನ ಕುಟ್ಟಿಪ್ಪಣೆ. ಆದುದರಿಂದಲೆ ಅವನು ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಅವನು ಸಹ ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಿರುಗಾಟವೇ ಹಿತವೆಂದು ಬಗೆದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಡಲನುವಾದನು.

ಅವನು ಯಾವ ಆಡಂಬರವನ್ನೂ ತೋರಿಸದೆ ಹೇಣ್ಣುಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಹುಣ್ಣುಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೆರಿಟನ್ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು. ಒಡನೆಯೆ ಅವರ ಗಮನವೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಮಿಲಿಟರಿ ಆಫೀಸರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನೋಟ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡಿತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಂಗಡಿಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಟೋಪಿಯಾಗಲೀ ವಸ್ತ್ರೀ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಲೀ ಅವರ ನೋಟವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೀದಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಆಫೀಸರೊಂದಿಗೆ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಭ್ಯ ತುಣುನೊಬ್ಬ ಆ ತುಣುನಿಯೆರೆಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದನು. ಅವನನ್ನು ಅವರೆಂದೂ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಡೆನ್ನಿ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದನೆ ಎಂದ ವಿಚಾರಿಸಲು ಲಿಡಿಯಾ

ಬಂದಿದ್ದಳು. ಈಗ ನೋಡಿದ ಆಫೀಸರೇ ಡೆನ್ನಿ ಅವನು ತರುಣಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೀವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದರು. ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಅವನಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಎದುರಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ನೋಡುವ ನೆಪದಿಂದ ಬೀದಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ದಾಟಿ ಹೋದರು. ಕಾಲುದಾರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಅದೇ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಡೆನ್ನಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ವಿಕ್ರಾಮನನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ವಿಕ್ರಾಮ ನೆನ್ನೆತಾನೆ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ, ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನ ಮುಖಚರ್ಮ ತುಂಬ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿತ್ತು. ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಾರವೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿದಂತಿತ್ತು. ಅವನ ಮುಖಮುದ್ರೆ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರಮ್ಯತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಪರಿಚಯವಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಕಾತರನಾದನು. ಇಡೀ ಗುಂಪು ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಸಸ್ನೇಹವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳ ಶಬ್ದ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಡಾರ್ರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ಸವಾರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೇರವಾಗಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತು, ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಬಿಂಗ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಮಾತುಗಾರ, ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳೆ ಮಾತಿನ ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯ. ಅವಳ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಅವನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಡಾರ್ರಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ತಕ್ಷಣವೆ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಡಾರ್ರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡಿದ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತೆಯಾದಳು. ಇಬ್ಬರ ಮುಖವೂ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು—ಒಬ್ಬನ ಮುಖ ಬಿಳಿಬಿಳಿಯಾಯಿತು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ವಿಕ್ರಾಮ ವಂದನಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಡಾರ್ರಿ ಪ್ರತಿವಂದನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರ ಅರ್ಥವೇನಿರಬಹುದು ? ಅದನ್ನೂಹಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆಯೆ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಮರುಕ್ಷಣವೆ ತಾನು ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹೋದನು.

ಡೆನ್ನಿ ಮತ್ತು ವಿಕ್ರಾಮರು ತರುಣಿಯರೊಡನೆ ಫಿಲಿಪ್ಸರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿನತನಕ ಹೋದರು. ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿರೆಂದು ಕುಮಾರಿ ಲಿಡಿಯಾ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೂ, ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ದುಃಖಾನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದರೂ, ಅವರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋದರೇ ಹೋದರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತುಂಬ ಅಕ್ಕರೆ. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿದುದು ತನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತೆಂದೂ, ಜೇನ್ ಅಂಗಡಿಯ ಆಳು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿದನೆಂದೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ ಹೇಳಿದಳು. ಜೇನ್ ಕೊಲಿನ್‌ನನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ, ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ ಅವನನ್ನು ತುಂಬ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಕೊಲಿನ್ ಪ್ರತಿವಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಪೂರ್ವಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಡೆಸಿಂಗಿಯಂತೆ ಬಂದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಆ ತರುಣಿಯರ ಸಂಬಂಧವನ್ನೆ ನೆಪವೊಡ್ಡಿ ತನ್ನ ಆಗಮನದ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕ್ರಮೇಣ ಮಾತಿನ ಸೂತ್ರ ಡೆನ್ನಿ, ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಫೀಸರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೆ ಫಿಲಿಪ್‌ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟದ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆದಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯವರೂ ಬರುವುದಾದರೆ, ವಿಕ್ಯಾಮ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಬರುವಂತೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಆಟ ಆಡಿ, ಅನಂತರ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಊಟಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅಂಥ ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡು ಅವರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕೊಲಿನ್ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಬೇಡಿದನು. ಅದು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು.

ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಕೊಲಿನ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್‌ಗಳ ರೀತಿನೀತಿಯನ್ನೂ ಸ್ಫುಟೆಯನ್ನೂ ಹೊಗಳಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದನು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗಳನ್ನುಳಿದರೆ ಅವಳಂಥ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಿಳೆ ಬೇರಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ತಾನು ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ತುಂಬ ಆದರದಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿದಳೆಂದು ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ತೃಪ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಇಂಥ ಗೌರವವನ್ನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಗರಿ

ಕೊಲಿನ್ ಮತ್ತು ಆತನ ನೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಹೊತ್ತ ಗಾಡಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೆರಿಟನ್ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ದಿವಾನಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೆ ವಿಕ್ಯಾಮ್ ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದುದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಹುಡುಗಿಯರು

ತುಂಬ ಸಂತೋಷಗೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ನಂತರ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ವಿಕ್ಟಾರಿಯನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೋಡಿದನು. ಆ ಕೋಣೆಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡನು. ರೋಸಿಂಗ್ಸ್‌ನ ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ವೈಭವ ನಡುವೆ ತಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದಾಗಿ ಅವನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಮೊದಮೊದಲು ಆ ಹೋಲಿಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಅದರ ಯಜಮಾನಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಅರಿತ ಮೇಲಂತು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಅದಲ್ಲ ತನಗೆ ದೊರೆತ ಗೌರವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಬ್ಬಿಹೋದಳು.

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರಿನ್‌ಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸೌಧದ ಮಹಾ ವೈಭವ, ನಡುವೆ ತನ್ನ ಬಡ ಕುಟೀರದ, ಅಂದಚಂದಗಳ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ತಡೆಕಟ್ಟಿದಂಥ ಕೇಳಿದವಳೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಒಬ್ಬಳೇ. ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮೇಲಣ ಗೌರವವೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳು. ದಾಯಾದಿಯ ಮಾತು ಬೇಸರವಾಗಿ, ಏನಾದರೂ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಯುಗವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತು ಕೊನೆಗೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಆಹ್ವಾನಿತರು ಬಂದರು. ವಿಕ್ಟಾರ್ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಹಿಂದೆ ಅವನನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿದ್ದಂತೆ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಂಬಿಕಸ್ತರು, ಸಭ್ಯರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಗಾತ್ರ, ಮುಖಚರ್ಯೆ, ಗತ್ತು ಮತ್ತು ನಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಕ್ಟಾರ್ ಇತರರನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ್ದನು. ಅಗಲವಾದ ಮುಖದ, ಮಾಂಸ ತುಂಬಿದ ದೇಹದ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನೋಟವೆಲ್ಲ ವಿಕ್ಟಾರ್ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಅವನು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡುದರಿಂದ ಅವಳ ಸಂತೋಷ ತೀರದಾಯಿತು. ಮಳೆಗಾಲದ ರಾತ್ರಿ ತಣ್ಣಗೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಸಂಭಾಷಣೆ ತುಂಬ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಸಂವಾದ ಕೌಶಲದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣವೂ ನೀರಸವೂ ಚರ್ಚಿತ ಚರ್ಚಣವೂ ಆದ ವಿಷಯ ಅವಳಿಗೆ ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

ವಿಕ್ಟಾರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತೃಣವಾಗಿ ಕಂಡನು ; ತರುಣಿಯರ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಂತು ಅವನು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡನು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವಳೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಒಬ್ಬಳೇ. ಅವಳು ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ವಿಸ್ತೃ ಇಸ್ವೀಕೃತಕ್ಕೆ ಕರೆದಳು. ಅವನು ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು “ನನಗೇನೂ

ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಟ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿತಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯೇನೂ ಇದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ..." ಎಂದು ರಾಗ ಎಳೆಯಲು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ತೆಪ್ಪಾದಳು.

ವಿಕ್ಟಾರ್ ಆಟವಾಡಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾಳ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಅವರ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತನು. ಮೊದಮೊದಲು ಅವನು ಲಿಡಿಯಾಳ ಮಾತಿನ ಗಾರುಡಿಗೆ ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಮರುಗಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಆಟ ಇಷ್ಟವಾಗಿ, ಜೂಜು ಕಟ್ಟಲು ಕಾತರಳಾದಳು. ನಡುನಡುವೆ ವಿಕ್ಟಾರ್ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲು ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ಡಾರ್ಲಿಂಗೂ ಅವನಿಗೂ ಹೇಗೆ ಪರಿಚಯವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲ. ಆದರೆ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಎತ್ತುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಅವಳ ಕುತೂಹಲ ಹೇಗೋ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ವಿಕ್ಟಾರ್‌ನೇ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿದ. ಮೆರಿಟನ್ ಇಂದ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಎಷ್ಟು ದೂರವಿದೆಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಅವಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತಲೆ ಡಾರ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ತಂಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

"ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳಾಗಿರಬಹುದು," ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಿಳಿಸಿ, ಆ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತುಹೋದೀತೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ "ಡಬ್ಲ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಅವರು ತುಂಬ ಆಸ್ತಿಮಂತರಂತೆ ಹೌದೇ ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

"ಹೌದು. ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುರಿಯದೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಆದಾಯ. ಅವರ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಇನ್ನಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನನಗೂ ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ"

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಾತಿಲಿಯಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನ ಕೆತೆ ನೋಡಿದಳು.

"ನಿನ್ನೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ, ಅಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತಾಡದೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಡಾರ್ಲಿಗೂ ನಿಮಗೂ ತುಂಬ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೇ ?"

"ಸುಮಾರು ಪರಿಚಯವುಂಟು. ಅವನಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕಳೆಯಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ"

"ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀಡುವ ಹಕ್ಕಾಗಲಿ ಅರ್ಹತೆಯಾಗಲಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಾತವಾಗಿರಲಾರೆ. ಈ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೀನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾರೆಯೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದರಿಂದ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ"

"ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ ಈ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ

ಏನು ಹೇಳಬಹುದೋ ಅದನ್ನೇ ನಾನೀಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹರ್ಷಾಪ್ಪರನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆದರವಿಲ್ಲ. ಅವನ ಜಂಭ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಸರ ತರುವಂಥದೇ. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಾಡುವ ಜನರೇ ಇಲ್ಲ.”

ವಿಕ್ಟಾರ್ ತುಸು ತಡೆದು ಹೇಳಿದನು : “ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಆಗಲಿ ಅವನ ಅಂತ್ಯಸ್ಥನ್ನು ಮೀರಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಪ್ರಪಂಚ ಡಾರಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಗಮ್ಮತ್ತಿನಿಂದ ಕುರುಡಾಗಿದೆ. ಅವನ ಫ್ರೆನಾಚೊವರ್ವಕವಾದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಹೆದರಿದೆ, ಅವನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದೆ.”

“ನನ್ನ ಮತ್ತು ಅವನ ಪರಿಚಯ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯದು ; ಅದೂ ಗಾಢವಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಸಿಡುಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ನನಗನಿಸಿದೆ”. ವಿಕ್ಟಾರ್ ತಲೆದೂಗಿದನು.

“ಅವನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೂ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಇರುತ್ತಾನೆನು ?”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನೆರ್ದರ್ಫೀಲ್ಡ್ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೇನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ”

“ಓಹೋ ! ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಲಾರ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನೇ ಹೊರಟುಹೋಗಲಿ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಈಗ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ ಅವನು ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಥವನು ಹೇಗಾದನೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ವೃಥೆಗೆ ಕಾರಣ, ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್. ಗತಿಸಿದ ಅವನ ತಂದೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನಂಥ ಬೇರೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಡಾರ್ಲಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಹಳೆಯ ಪಳೆಯ ನಲ್ಲೆನಕೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅವನ ನಡತೆಯಿಂದ ನನಗೇ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಅವನ ಎಂಥ ವರ್ತನೆಯನ್ನಾದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಬಲ್ಲೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯ ಧೈರ್ಯಾದರ್ಶಗಳನ್ನು ಭಂಗಗೊಳಿಸಿ, ಅವನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕ ತರುವ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಹಿಸಲಾರೆ.”

ವಿಷಯ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಂತೆಲ್ಲ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ್ನ ಉತ್ಸಾಹ ವರ್ಧಿಸಿತು ; ಹೃದಯವೆಲ್ಲ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು ; ವಿಷಯ ವಿಷಮಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಅವಳ ನಾಲಗೆ ತೊದಲಿತು.

ಮೆರಿಟನ್, ಅದರ ನೆರೆಹೊರೆ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಸಮಾಜ ಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಕ್ಟಾರ್ ಮಾತುಕತೆಗಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುವಾಗ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹ ಉಜ್ವಲವಾಗಿತ್ತು. “ಸಮಾಜ ಜೀವನವೆಂದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ನಾನು ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಅದೇ ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರತೀಕವೆಂದೆ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಡೆನ್ನಿ ಸೈನಿಕಿಗೊದಗಿಸಿದ್ದ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮೆರಿಟನ್ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ ; ಸಂಕಟದಿಂದ ಬೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಂಟಿಬಾಳನ್ನು

ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಎರಡೂ ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕ. ಸೈನಿಕ ವೃತ್ತಿ ನನ್ನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಸಹಜವಾದುದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮಠಾಧಿಪತ್ಯ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕಲಿಕೆಯೂ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ವೃತ್ತಿ ಇಷ್ಟುಒಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ತುಂಬ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮಠಮಾನ್ಯದ ಪಾಠಪಠ್ಯಗಾರನಾಗಬೇಕಿತ್ತು.”

“ಹೌದೆ !”

“ಹೌದು. ಹಿರಿಯ ಡಾರ್ಸ್ ನನಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ದತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಧರ್ಮಪಿತ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಅನುರಾಗ, ಅಪಾರ ದಯೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲೆನೋ ನಾನರಿಯೆ. ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು ; ಉದ್ದೇಶ ನೆರವೇರಿದ್ದದ್ದಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ಪರ ಪಾಲಾಯಿತು.”

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ? ಅದರ ಬಗೆಗೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ? ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನೇಕೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ?”

“ವಿದ್ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಭ್ಯನಾದ ಮಾನವರ್ಮಾದೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಾನೂನು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ನೆರವೇರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಡಾರ್ಸ್ ಸಂಶಯಗ್ರಸ್ತನಾಗಿ ಆ ಕೊಡುಗೆ ಪರತ್ತಿನಿಂದ ಬದ್ಧವಾದುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ನಾನು ದುಂದುಗಾರನೆಂದೂ ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲನಲ್ಲವೆಂದೂ ನೆಪವೊಡ್ಡಿ ಆ ಕೊಡುಗೆಯ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡದಾಗಿ ಸಾರಿದನು. ನಾನು ಪ್ರಾಚಾರ್ಯನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆಯೆ ಆ ಉಂಬಳಿ ಪರ ಪಾಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಾಗುವಂಥ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದುಂಟು. ನಾವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮನುಷ್ಯರೆಂಬುದೂ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದೂ ವಸ್ತುತಃ ನಿಜ.”

“ಇದಂತೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿದೆ !—ಅಂಥವನ ಮಾನವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಕು.”

“ಇಂದೊ ನಾಕೆಯೊ ಅದು ಆಗಿಯೇ ತೀರಬೇಕು ; ಆದರೆ ನನ್ನಿಂದಲ್ಲ. ಅವನ ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಾಗಲಿ ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುವುದಾಗಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.”

ಅವನ ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ

ಅಂಕುರಿಸಿತು ; ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. “ಹಾಗಾದರೆ ಆತನ ಉದ್ದೇಶವೇನಿರಬಹುದು ? ಅವನು ಹಾಗೆ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು ?” ಎಂದು ಆಕೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಅಸೂಯೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾದ ದ್ವೇಷವೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ. ಅವನ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸದಿದ್ದರೆ, ಬಹುಶಃ ಅವರ ಮಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಂದೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅತಿ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಅವನ ಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಹದದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋದ.”

“ಡಾರ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಇಷ್ಟು ಕ್ಷೇಪಿಸೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಅಲ್ಪತನ ಅವನಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತೀಕಾರಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಇಂಥ ಪಾಶವೀಕೃತಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಾನೆಂದು ನಾನೆಂದೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.” ತುಸು ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅವಳು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು : “ನೆರ್ದೋಷಿಣ್ಣನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಅದಮ್ಯವಾದ ಭಾವಾತಿರೇಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡದ್ದು ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯಂಕರವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.”

“ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತೆ ಚಿಂತಾಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದು “ಏನು ನಿಮ್ಮಂಥ ಧರ್ಮಪುತ್ರರನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಮೇಲಾಗಿ ತಂದೆಯ ಇಷ್ಟವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಾಣುವುದೆ ?” ಎಂದು ಸೋಚಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. “ನಿಮ್ಮಂಥ ತರುಣನನ್ನು ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಕ್ಕುಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಮುಖಚರ್ಯೆಯುಳ್ಳ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದೆ ?” ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ತಡೆದಳು. “ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿದ್ದು ಎರಡು ಜೀವಗಳೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ನಿಮ್ಮನ್ನು....” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೆಪ್ಪಾದಳು.

“ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಒಂದೇ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ. ಬಾಲ್ಯಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಒಟ್ಟೇ ಕಳೆದೆವು. ವಿನೋದದಲ್ಲಿನಂತೆ ಪಿತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಒಂದೇ ಚಾವಣಿಯ ಕೆಳಗೆ ಬಾಳು ಸಾಗಿಸಿದೆವು. ಮೊದಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಹಿರಿಯ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೆ ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಉಳಿದ ತಮ್ಮ ಮೇಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಪೆಂಬರ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಡಾರ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತೈಷಿಯೆಂದೂ ಆಪ್ತಮಿತನೆಂದೂ ತಿಳಿದು ತುಂಬ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕಾರ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ತುಂಬ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತೆಂದು ಡಾರ್ಲಿ

ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ತಂದೆಯ ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲಣ ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.”

“ಇಸ್ವಿ ಅದೆಂಥ ವಿಚಿತ್ರ! ಅದೆಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯ! ನಿಮಗಾಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕೆಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಹಂಭಾವವೆ ಕಾರಣ.”

“ಅವನ ವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲ ಅಹಂಭಾವ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಜ. ಅಹಂಭಾವವೆ ಅವನ ಆಪ್ತ ಸಚಿವ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಅವನ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದುಂಟು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಅಹಂಭಾವಕ್ಕಿಂತ ಇತರ ಆಪೇಗಳೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿವೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ಅಸಹ್ಯವಾದ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ಎಂದಾದರೂ ಒಳಿತಾಗುವುದೆ ?”

“ಏಕಾಗಬಾರದು ? ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಅವನ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕಾರಣ. ಕೃಷಿಕೊಕ್ಕಿಸದೆ ಹಣ ಚೆಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೆ ದಾನ ಮಾಡಿ ಕುಳಗಳಿಗೂ ದೀನದಲಿತರಿಗೂ ತುಂಬ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಕುಲದ ಹೆಮ್ಮೆ ಜೊತೆಗೆ ತಂದೆಯ ಮೇಲಣ ಅಭಿಮಾನ ಅವನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆರಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕುಲದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕ ತರಬಾರದೆಂಬ ಮತ್ತು ಪೆಂಬಲ್ಲಿಯ ಘೋಷವ ಕುಂದಬಾರದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ತಾನು ಅಣ್ಣನೊಬ್ಬ ಅಭಿಮಾನ ತುಂಗಿಯ ಮೇಲಣ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ ಅಂಥ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಪಡೆದ ತಂಗಿಯೆ ಧನ್ಯೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕಂಡ ಜನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು.”

“ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಎಂಥವಳು ?”

ಅವನು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದನು—“ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ನೇಹಶೀಲೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಟ್ಟನುಡಿ ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳೂ ಅಣ್ಣನಹಾಗೆ ಜಂಬಗಾತಿ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದಳು ! ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ದಿನವೂ ಅದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಆಟವಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗೊತ್ತೆ ? ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಅಥವಾ ಹದಿನಾರರ ಚೆಲುವೆ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತೆ. ನಾನಂತು ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ದೂರದ ಯಾರೊ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆ ಸತ್ತಂದಿನಿಂದ ಅವಳು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.”

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆ ಈ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಂತರ, ಎಲಿಜಬೆತ್ ಮತ್ತೆ ಹಳೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು “ಅವನು ಬಿಂಗ್ಲಿಯೊಡನೆ ಅಷ್ಟು ಸಲುಗೆಯಿಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ, ಅದೇ

ನನಗೆ ಸೋಜಿಗ. ಬಿಂಗ್ಲೆ ವಿನೋದಶೀಲ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಪರ. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಕಾಣೆ ? ನಿಮಗೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಗೊತ್ತೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ.”

“ಅವನು ನಯ ವಿನಯಸಂಪನ್ನ, ಡಾರ್ಲಿಯ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೇನೂ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು.”

“ಬಹುಶಃ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು—ಆದರೆ ಡಾರಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬಲ್ಲ; ಆವಶ್ಯಕವಾದರೆ ಯಾರ ಚೊತೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಬಲ್ಲ. ಅವನು ಸಮಾನ ಧನಿಕರೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯ ಬೇರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯರೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯ ಬೇರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರೊಡನೆ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಉಚಿತ ರೀತಿಯ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.”

ಆಟ ಮುಗಿದ ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರೊಂದು ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಸೇರಿದರು. ಕೊಲಿನ್ಸ್, ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ನಡುವೆ ಕುಳಿತನು. ಆಟದ ಲಾಭ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಆಟಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಸಹಾನುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ, ಅಂಥ ಅಪಾರ ನಷ್ಟ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಹಣ ಕೇವಲ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದೂ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನು.

“ಆಟದಲ್ಲಿ ಸೋಲುಗಲುವುಗಳು ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೂ ಬಲ್ಲೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ಪಿಲ್ಲಿಂಗ್‌ಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಆಟದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಂಥ ಜನ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಇಂಥ ಅಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.”

ವಿಕ್ಯಾರ್‌ನ ಗಮನ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ಡಿ ಬೋರ್ ವನಿತನದ ಗಾಢ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೆ ಎಂದು ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವನಿಗೊಂದು ಮಠದ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದನೆಂಬುದು ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಶ್ರೀಮಂತೆಯನ್ನವನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜ.”

“ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಲೇಡಿ ಆನ್ನಿ ಡಾರ್ಲಿಯರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯೆರೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಡಾರ್ಲಿಯ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ.”

“ನಿಜಕ್ಕೂ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇನೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯತನಕ ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ನಾನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಅವಳ ಮಗಳು ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್‌ಳಿಗೆ ತುಂಬ ಆಸ್ತಿಸಿಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಮಗಳೂ

ದಾಯಾದಿ ಡಾರ್ಲಿಯೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ”

ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದುದೇ ತಡ ಬಡಪ್ರಾಣಿ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ನೆನದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಕ್ಕಳು. ಅವನು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಶವಾಗುವುದಾದರೆ, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಆದರೋಪಚಾರವೆಲ್ಲ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಧ ತೇದಂತೆ ಅವನ ತಂಗಿಯ ಮೇಲೂ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾದಂತೆಯೆ ಸರಿ.

“ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತುಂಬ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಶ್ರೀಮಂತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿರುವ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವ ಅವನನ್ನೂ ಅಂಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ; ಜೊತೆಗೆ ಅವಳು ಅಹಂಕಾರದ ಮತ್ತು ಸ್ವತ್ತಿಷ್ಟೆಯ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

“ಎರಡೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿವೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನವಳನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೆನಪಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವಳು ನನಗೆಂದೂ ಹಿಡಿಸಿಲ್ಲ. ಅವಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದ ದರ್ಶನವಿದೆ. ಅವಳ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಚಾತುರ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅವಳ ಸ್ಥಾನಮಾನದಿಂದ, ಅವಳೊಂದು ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಶನದಿಂದ, ಜೊತೆಗೆ ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳ ಭಾಗಿನೇಯನೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಅವಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆತಿದೆ.”

ವಿಕ್ಟಾರಿಯನ್ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವಿದೆಯೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆಟ ಮುಗಿದು ಊಟ ಅಣಿಯಾದೊಡನೆ ಅವರ ಮಾತು ನಿಂತಿತು. ಇತರ ಹೆಂಗಸರ ಗಮನ ವಿಕ್ಟಾರಿಯನ್ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಭೋಜನ ಕೂಟದ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನ ಸಭ್ಯವರ್ತನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿತಕರವಾಯಿತು. ಅವನು ಮಾತಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮುತ್ತಾಯಿತು, ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಮಂಗಳವಾಯಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ತಲೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಮನೆ ಮುಟ್ಟುವ ತನಕ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿಕ್ಟಾರಿಯನ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾತುಕತೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಯೋಚನೆಯೆ ಇಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹುಡುಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನು ಹೆಸರೆತ್ತಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೊಚ್ಚಿದ್ದೂ ಕೊಚ್ಚಿದ್ದೇ. ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳ ಸೌಜನ್ಯ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ, ತನಗೆ ಆಟದಲ್ಲೊಂದಿಗಿನ ನಷ್ಟದ ಬಗೆಗೆ ತಾನು ನಿರಾಸಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ, ಭೋಜನದಲ್ಲನುಭವಿಸಿದ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ಭಕ್ತಗಳ ವಾಣಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ಸಾಗಿತು. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ನಿಂತಾಗ ಅವನ ಮಾತಿನನ್ನೂ ಪೂರೈಸಿದರಲ್ಲ.

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಗರಿ

ತನ್ನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಜೇನಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಜೇನ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಡಾರ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸೌಜನ್ಯಸ್ವಭಾವದ ತರುಣನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬದಿರುವುದೆಂತು ? ಅವನು ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು. ಅವಳ ಬಗೆಗೆ ಏನೂ ತೋಚದಾಯಿತು. ಆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದಳು ; ಇಬ್ಬರ ನಡತೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸಿದಳು ; ಯಾವುದು ವಿವರಣೆಗೆ ಎಟಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನವಳು ಅದೃಷ್ಟದ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜಮಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾರೆ. ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸದೆ, ಅವರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಊಹಿಸುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನಿಜ. ಇಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀನೇನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ ?”

“ನನ್ನ ಲಿಪ್ಪಿ, ಡಾರ್ಲಿ ಎಂಥ ಅವಮಾನಕರವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ನೋಡು. ತಂದೆಯ ಆಪ್ತನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕಾಣಬಹುದೆ ? ಏನಾದರೂ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವನ ತಂದೆ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆ ? ಈಗ ಅದನ್ನು ಕುತೇಶಿಸುವುದು ತರವೆ ? ಮಾನವ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಮಾನವತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವವುಳ್ಳ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡುವುದೆಂದರೇನು ?- ಅದು ತರವಲ್ಲ.”

“ಅವನು ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಹೇಗೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಹೇಳಿದ ಕತೆ ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿರಲಾರದು. ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆದದ್ದೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಡಾರ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಾಧಿಸಲಿ. ಅವನ ನೋಟದಲ್ಲಂತು ನಿಜ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.”

“ಕಷ್ಟ ನನಗಂತು ಏನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಏಕೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಅದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಯುವ ವಿಷಯ.”

ಆದರೆ ಜೇನಳಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು- ಡಾರ್ಲಿಯ ನಡತೆ ಬಹಿರಂಗವಾದರೆ, ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂಕುಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು.

ಆ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರ ಸಂಭಾಷಣೆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತುಕತೆ ನಡಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದ ನೃತ್ಯಕೂಟಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಂಗಿಯರೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಬರುವ ಮಂಗಳವಾರ ಅದು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಯುಗವೇ ಕಳೆದುಹೋದಂತಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ತರುಣಿಯರೂ ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಅಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಅವಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಮನೆಯ ಉಳಿದವರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಂದ ಆದಷ್ಟು ದೂರವಾಗಿದ್ದರು ; ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡಿದರು ; ಉಳಿದವರ ಕಡೆಗೆ ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೆ ತುಸು ಕುಳಿತರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆಲಿ ಕಟ್ಟುಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಅವರು ಸರಸನೆದ್ದು ಹೊರಟರು. ಅವರಣ್ಣ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಅವರನ್ನೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು.

ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ನೃತ್ಯಕೂಟದ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ಸಾಹದಾಯಿಯಾಗಿತ್ತು. ಏನೋ ಒಂದು ಮಾಮೂಲಿ ಕಾಗದ ಕುಳಿಸಿದ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತಾನಾಗಿಯೆ ಬಂದು ಕರೆದುದು ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಹಿಗ್ಗಿದಳು. ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರಣ್ಣನ ಕಣ್ಣೆರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆದೀತೆಂದು ಜೇನ್ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಗೆ ಸವಿದಳು. ವಿಕಾರ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಣಿದು ಆನಂದಪಡಬಹುದೆಂದೂ, ಡಾರ್ಲಿಯ ನೋಟನಡತೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನಡೆದರೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಕುಣಿದರೆ ಸಾಲದು. ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಖ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ವೈವಿಧ್ಯವಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಮತ. ವಿಕಾರ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಹೊತ್ತು ಕುಣಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯ ನೆಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಗು ಸಹ ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿ ಅಹಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಲಾರೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು ಕಾಲ ಕೇಯುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಗಳು ಲೇಹ್ಯವಿದ್ದಂತೆ” ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದ ನೆರೆ ಏರಿತ್ತು. ಅವಳು ಅನವಶ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲಿನ್‌ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ

ಯಿದೆಯೆ ? ಸಾಯಂಕಾಲದ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಬರುವುದುಂಟೆ ? ಎಂದು ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ನರ್ತನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಆಗಲಿ, ವಾರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲಿ ಏನೆಂದಾದ ಎಂಬ ಭಾವಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಸೋಜಿಗವಾಯಿತು.

“ಸಭ್ಯಗೃಹಸ್ಥರ ಮುಂದೆ ಶೀಲವಂತ ಯುವಕರು ನಡೆಸುವ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷವೂ ಇರಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಕಠಿಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಸಂಜೆ ನನ್ನ ನೆಂಡತಿಯರ ಕೈಹಿಡಿದು ಕುಣಿಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರಕೇತೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲೇ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಜೇನ್ ತನಗೆ ಅಗೌರವವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಊಹಿಸುವಳೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಕೊಲಿನ್ ನುಡಿದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೋಸಹೋದಂತೆ ಭಾವಿಸಿದಳು. ವಿಕಾರ್ಮನೊಡನೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವನ ಬದಲಾಗಿ ಕೊಲಿನ್‌ನೊಡನೆ ನೃತ್ಯಮಾಡುವುದೆ ? ಒಡನೆಯೆ ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹ ಕಂದಿತು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದರೂ ಅವರ ಮಧುರ ಮಿಲನ ಒದಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಕೊಲಿನ್‌ನೊಡನೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಲು ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಮಾತಿನ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಅವಳಿಗೊಂದು ಸೂಚನೆಯೂ ಹೊಳೆಯಿತು. ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಲು ತನ್ನನ್ನು ಅವನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಚುರುಕು ನಡವಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಅವನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳ ಊಹೆ ದೃಢವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದರ ಬದಲು ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ತನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದೆಂದು ತಾಯಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಉತ್ತರ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಏನೂ ಕೇಳಿಸದವಳಂತೆ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದಳು. ಕೊಲಿನ್ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಲಗ್ನದ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾರ ; ಅವನು ಹಾಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವತನಕ ವಾದುವಿವಾದ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಾಡಾಗದಿದ್ದರೆ ಕಿರಿಯ ಬೆನೆಟ್ ಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗೊತ್ತಾದ ದಿನದಿಂದ ಮಳೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಜೊರೋ ಎಂದು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಮೆರಿಟನ್ ಕಡೆಗೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಕಾಲಿಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಬರದೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ತುಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹವಾ ಕೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಹ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದ ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾ ಸೊಡನೆ ಮತ್ತು ಕಲೆತು ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿಹೋದದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಕುಚವಾಯಿತು. ಅಂತು ಮಂಗಳವಾರ ನಡೆಯುವ ನೃತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ನೆನೆಯುತ್ತ ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಶುಕಾರ, ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಳೆದರು.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಗರಿ

ನೆರ್ದೋಲ್ಡನ ದಿವಾನನಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಕೆಂಪಂಗಿ ದಳದ ನಡುವೆ ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದಾದಳು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿರುವನೆಂದೇ ಬಗೆದು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಭೇಟಿ ಖಂಡಿತ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಳು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳು ಬಹಳ ಎಚ್ಚುಕೆಯಿಂದ ವೇಷಭೂಷಣಾಲಂಕೃತಳಾಗಿ, ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏಕೈಕ ಗುರಿಯಿಂದ, ಸರ್ವಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಡಾರ್ನಿಯ ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಪತ್ರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸದಿರುವುದೆಂದು ಅವಳು ಶಂಕಿಸಿದಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಗೈರುಹಾಜರಿಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಲಿಡಿಯಾ ಡೆನ್ನಿಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾವು ದೋ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನೆಂದೂ, ಅವನಿನ್ನೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಡೆನ್ನಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರಿ, ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಪೋಷಿಸಿದನು :

“ಅಂಥ ಮಹತ್ತರವಾದ ಜರೂರು ಕೆಲಸ ಏನಿತ್ತೋ ಕಾಣೆ. ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿ ತನಗಾಗದವನೊಬ್ಬನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬಾರದೆಂದು ಹಾಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿರುವುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

ಈ ಮಾತು ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೂ, ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾ ಬಾರದಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಡಾರ್ನಿ ಕಾರಣವಿರುವುದೆಂಬ ಅವಳ ಊಹೆ ದೃಢವಾಯಿತು. ಅವಳ ಈ ನಿರಾಶೆ ಡಾರ್ನಿಯ ಮೇಲಣ ಅಸಹನೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಿತು. ಅವನ ವಿನಯಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅವಳು ತುಸು ಒರಟವಾಯಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು. ಡಾರ್ನಿಗೆ ತಾನೇನಾದರೂ ಸಹನೆ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾದರೆ ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅವನೊಡನೆ ಯಾವ ಮಾತೂ ಆಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಗವನ್ನು

ದಮನಗೊಳಿಸಲಶಕ್ತರಾದಳು. ಡಾರ್ನಿಯ ಮೇಲಣ ಅವನ ಒಲವರವಂತು ಅವಳ ತಲೆಯ ಹುಳುವನ್ನು ಕೆದುಕಿತು.

ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲ ತಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಖವೆಲ್ಲ ನಿರ್ನಾಮವಾದರೂ ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹ ಆರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತನ್ನೆಲ್ಲ ದುಃಖವನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ದಾಯಾದಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಮೊದಲೆರಡು ನರ್ತನಗಳು ಸುಖಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಂದ ತೇಜೋವಧೆಯೂ ಆಯಿತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ವಕ್ರವಾಗಿ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ, ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೂ ಅದರ ಗಮನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂಥ ಅನಿಷ್ಟವಾದ ಜೊತೆಗಾರನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಃಖವಮಾನಗಳಂಟಾದವು. ಅವನಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದೊಡನೆಯೇ ಅವಳು ಹರ್ಷ ಪರವಶಳಾದಳು.

ಅನಂತರ ಅವಳು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಿದಳು. ವಿಕಾರ್ಮ್ ಸರ್ಕರ ಆದರಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನಿಂದ ತಿಳಿದು ಅವಳು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡಳು. ನರ್ತನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು. ಹಠಾತ್ತನೆ ಡಾರ್ನಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನರ್ತನದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗಾತಿಯಾಗೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾಗಿ, ತನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅವನು ಒಡನೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯವಿಲ್ಲದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ತುಂಬ ಗೋಳಾಡಿದಳು. ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲನುವಾದಳು :

“ಅವನು ನಿನಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

“ದೇವರಾಣೆ, ಅದಾಗದಿರಲಿ ! ಅದರಂಥ ದುರ್ದೈವ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆಯೊ ಅಂಥವನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಿಯ ನಾಗುತ್ತಾನೆ ! ನನಗೆ ಅಂಥ ಕೆಡುಕನ್ನು ಹಾರೈಸಬೇಡ.”

ನೃತ್ಯ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಡಾರ್ನಿ ಅವಳ ಹಸ್ತಗ್ರಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ವಿಕಾರ್ಮ್‌ನಿಗಿಂತ ಹತ್ತಿರವು ಪುಷ್ಟಿಯ ಕುಳವಾದ ಡಾರ್ನಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಡಾರ್ನಿಯ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದರಿಂದೊದಗುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಉಚಿತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಳಾದಳು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರೂ ತುಸು ಹೊತ್ತು ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೌನ ಹಾಗೆಯೇ ಕೊನೆಯತನಕ ಇರುವುದೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಮುರಿಯಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಜೊತೆಗಾರನನ್ನು

ಮಾತಾಡಿಸುವುದರಿಂದಲೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವಳು ನರ್ತನದ ಬಗೆಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೂಪವಾದ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದಳು. ಅವನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ತೆಪ್ಪಾಗಾದನು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳನಂತರ ಅವಳೇ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು : “ಡಾರ್ಲಿ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸರದಿ. ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕು. ನಾನು ನರ್ತನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದೆ. ನೃತ್ಯಮಂದಿರದ ಆಯ ಅಥವಾ ಅದು ಹಿಡಿಸುವ ನಟನಟಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಏಕೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದೀರಿ ?”

ಅವನು ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕನು. ಅವಳು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು.

“ಒಳ್ಳೇದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಉತ್ತರವೇ ಸಾಕು. ಬಹುಶಃ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನೃತ್ಯಮಂದಿರಗಳಿಗಿಂತ ಖಾಸಗಿ ನೃತ್ಯಮಂದಿರಗಳೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಿತಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆಂದು ಮುಂದೆ ನನಗನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಮೌನವಾಗಿಯೋಣ.”

“ಕುಣಿತದ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತೂ ಸಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಯಮವೇನು ?”

“ಕ್ಷುತಿಶ್ಲಾಗಿ ನಡನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತು ಬೇಕು. ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯತನಕ ತುಟಿಟುಟುಕ್ತೆಂದೆ ಮೌನ ತಾಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತು ಅತಿಯಾದರೆ ಸರಿಬೀಳದು. ಅವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗದಂತೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಏರ್ಪಡಬೇಕು.”

“ಇದು ನಿನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತೆ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ತ್ರಪ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಡಿದ ಮಾತೆ ?”

“ಎರಡೂ ನಿಜ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಕ್ರವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಹಾಗೆಯೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ “ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಸದಾ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಂಘಿಕ ಜೀವನ ಸರಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ; ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಿಶ್ರಾಪಿಗಳ ; ಇಡೀ ಸಮಾಜವನ್ನೇ ವಿಭವಗೊಳಿಸಿ, ಚಿರಕಾರ ನಿಲ್ಲಬಹುದಾದ ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ”

“ಇದು ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ನೀನಂತೂ ಇದು ನಿಜವೆಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ.”

“ಕೇವಲ ನನ್ನ ವರ್ತನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

ಅವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಡಾರ್ಲಿ “ನೀನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರು ಮೆರಿಟನ್ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾ ?” ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವಳು ‘ಹೂಂ’ ಎಂದು ತಲೆದೂಗಿ, ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ “ಹಿಂದೊಂದು ದಿನ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದು

ನೆನಪಿರಬಹುದು. ನಾವು ಅದೆ ತಾನೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಒಡನೆಯೆ ಸ್ವತಃಶ್ರೇಯ ಗಹನಭಾಯೆ ಅವನ ಆಕೃತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಹಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತೆ ಮಾತೆತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಡಾರ್ನಿಯೆ ಮಾತು ತೆಗೆದನು. “ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ವಿಕಾರ್ಮನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಗಳಿಸಿದ ಗೆಳೆತನವನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿವೆಯೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ” ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗುಮಾನದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ನಿನ್ನ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಾಗ್ಯಹೀನ ಅವನು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒತ್ತಿ ನುಡಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ಸಂಕುಚಪಡಬೇಕಾದೀತೇನೋ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಅವಳ ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಡಾರ್ನಿ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ; ವಿಷಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟವನಂತೆ ಕಂಡನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿದನು. ಕೊಟಡಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ಡಾರ್ನಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲು ಅವನ ನರ್ತನವನ್ನೂ ಜೊತೆಗಾತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಗೌರವಸೂಚನಾರ್ಥವಾಗಿ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತನು.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ, ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂಥ ಉತ್ತಮವಾದ ನೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದೆ ಅಪೂರವು. ನೀವು ಪ್ರಥಮಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದ ನೃತ್ಯಗಾರರನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾತಿಯಾದ ಈ ಚೆಲುವೆಯಿಂದ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಳೆಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿದೆ. ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸ (ಅವಳ ಅಕ್ಕ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ) ಕೆಲವು ಇಷ್ಟಕರವಾದ ಘಟನೆಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾನಂದಿಯೆಂಬಂತೆ ಇಂಥ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಒದಗಲಿವೆ! ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಿಷ್ಟೆ-“ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ಯಾರ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿವೆಯೋ ಅಂಥ ಸುಂದರಾಂಗಿಯೊಡನೆ ಮನಮೋಹಕವಾದ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ದಾರಿ ನಾನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ.”

ಅವನ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳು ಡಾರ್ನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಅವನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಿದ್ದುವು. ಅವನ ಅರ್ಧಗರ್ಜಿತವಾದ ನೇತ್ರಗಳು ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಮತ್ತು

ಚೇನರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದುವು. ಒಡನೆಯೆ ಡಾರ್ಲಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಚೊತೆಗಾತಿಯ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಅಡ್ಡ ಬಂದುದರಿಂದ ನಾವು ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು.

“ನಾವೇನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಅವನಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು. ಆಗಲೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಅವು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟಕಾದುವು. ಮುಂದೆ ಏನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೇ ಊಹಿಸಲಾರೆ.”

“ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?” ಎಂದು ಅವನು ಮಂದಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.

“ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ! ನೀವು ಓದಿದವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ನಾನೂ ಓದಿರಬೇಕು ; ಓದಿದ್ದರೂ ಸಮಾನಾನುಭವ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ ?”

“ನೀನು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿಷಯಕ್ಕೇನು ಬರಗಾಲವೆ ? ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಾಳೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೆ ?”

“ಕೂಡದು—ನೃತ್ಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಲಾರೆ. ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.”

“ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಹುದೆ?” ಎಂದು ಅವನು ಸಂದೇಹದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದನು.

ಅವಳ ಯೋಚನೆ ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿಷಯದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು ತಾನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದೆಯೆ “ಅಹುದು, ಸದಾ ಅದೇಯೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಅವಳು ಒಡನೆಯೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತವಳಂತೆ “ಡಾರ್ಲಿ, ಒಮ್ಮೆ ಮೂಡಿದ ರೋಷ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಮನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೂ, ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವೊದಗದಂತೆ ಎಚ್ಚಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ ನೀವು ಎಂದೋ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೆನಪಿದೆ. ಅದು ನಿಜವೆ ?” ಎಂದಳು.

“ಅಹುದು ” ಎಂದು ಅವನು ದೃಢವಾಗಿರಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದಿಂದ ಅಂಧನಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶವೊದಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?”

“ಆಗದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.”

“ಒಮ್ಮೆ ಮೂಡಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬದಲಾಯಿಸದ ಜನ ಮೊದಲೇ ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ ?”

“ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಗುರಿ ಏನೆಂದು ಕೇಳಬಹುದೋ ?”

ಗಂಭೀರಭಾವವನ್ನು ತೋಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಅವಳು “ನಿಮ್ಮ ಶೀಲವನ್ನರಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದೆ” ಎಂದಳು.

“ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆ ?”

ಅವಳು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ “ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿರುವ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ವರದಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿವೆ” ಎಂದಳು.

“ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ” ಆ ಮಾತಿನ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ “ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ನನ್ನ ಶೀಲನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಈಗ ನೀನು ಕೈಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಸಂದರ್ಭದ ನಡವಳಿಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಗೌರವ ಸಮಾಧಾನ ತರುವಂಥದಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಬಗೆಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡದಿದ್ದರೆ, ಇಂಥ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತೆ ಬದಗದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ?”

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವನು ಉದಾಸೀನದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು. ಅವಳು ತುಟಿಪಿಟಿಕ್ಕನ್ನುಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾದರು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ತಿಹಿಡಿದು ಆದರೆ ಡಾರ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿಹಿಡಿದು ಕೂಸುಮಾಡಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಗೆಗೆ ಉತ್ಕಟ ಭಾವನೆ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಅವನ ಕೋಪವೆಲ್ಲ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೌಜನ್ಯ ಬೆರೆತ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು : “ಹಾಗಾದರೆ, ಎಲಿಸ್ ನೀನು ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ವಿಕ್ಟಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದವುದು ನಿಜವೆ ? ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ದಿವಂಗತ ಡಾರ್ನಿಯ ಪಾಠಪಠ್ಯಗಾರನಾದ ಮುದುಕ ವಿಕ್ಟಾರಿಯ ಮಗನೆಂಬುದನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಆ ತರುಣ ಮರೆತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ : ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಬಾರದೆಂದು. ಡಾರ್ನಿ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು. ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ವಿಕ್ಟಾರಿಯ ಅವನನ್ನು ಹೇಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಮಾತ್ರ ವಿಕ್ಟಾರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕನಿಕರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಬಾಕಿ ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ವಿಕ್ಟಾರಿಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಾಕು, ಡಾರ್ನಿಯ ಸಹನೆ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಸುಳ್ಳು. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಆಹ್ವಾನಪತ್ರವನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸದಿರುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರವೇ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಬರದಿದ್ದರಿಂದ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವೆ ಆಯಿತು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಹೊಸ ಸೋಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು

ದುರಂಹಕಾರದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲಿಸ, ನಿನ್ನ ಆಪ್ತರ ದೋಷ ಬಯಲಾದದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಮನೆತನವನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಜನ ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾರರು.”

“ಅವನ ದೋಷಕ್ಕೆ ಅವನ ಗೋತ್ರವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನ್ನ ಮಾತಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವನು ಡಾರಿಯ ಪಾಠಪತ್ಯಗಾರನ ಮಗನಾದ್ದರಿಂದಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡುವಂತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದೋಷವನ್ನು ನೀನು ತೋರಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾನೊಬ್ಬ ಪಾಠಪತ್ಯಗಾರನ ಮಗನೆಂದು ಅವನೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ರೇಗಿದಳು.

“ನಾನು ಈ ವಿಷಯ ಎತ್ತರಾರದಿತ್ತು. ತಪ್ಪಾಯಿತು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಿನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ” ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಒದರಿದಳು.

“ಇವಳಿಗೆಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು!” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಳಗೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. “ಇಂಥ ಕ್ಷುದ್ರವಾದ ದೋಷಾರೋಪಣೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರೆ ನೀನು ಮೋಸಹೋಗುತ್ತೀಯೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಡಾರಿಯ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ದುರುದ್ದೇಶಮೂಲವಾದ ಅಜ್ಞಾನವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸದು.” ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಆ ವಿಷಯವಾಗಿಯೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಹೋದಳು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಜೇನಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಮಹದಾನಂದದ ಕಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡಿತ್ತು. ತತ್‌ಕ್ಷಣವೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವಳ ಮನೋಭಾವವನ್ನರಿತಳು. ಜೇನಳ ಭವಿಷ್ಯಜೀವನ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಭರದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತ ಕುತೂಹಲವಾಗಲಿ ತನಗಾಗದವರ ಮೇಲಣ ರೋಷವಾಗಲಿ ಮರೆಯಾದುವು.

“ವಿಕ್ರಾಮನ ಬಗ್ಗೆ ನೀನೇನು ಬಲ್ಲೆ ಹೇಳು. ಆನಂದಾಶಿತಿಯದ ಭರದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ನೀನು ಬೇರೆಯವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ತೋರದು. ಆದರೂ ಅದು ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧವಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳು ಹಸನ್ಮುಖ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ; ನಾನವನನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷಪುಂಜಿಮಾಡುವಂಥ ವಿಷಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಂಗ್ಲೆಮವರಿಗೆ ಅವನ ಚಿತ್ರೇಷಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಡಾರಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಅವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಚ್ಚರಿತ್ರೆಯ ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ ಮತ್ತು ಋಜುಮನೋಧರ್ಮದ ಬಗೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಹೋಣೆಗಾರನಾಗಿರಬಲ್ಲ. ಡಾರಿ ಈಗ ವಿಕ್ರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಗೌರವವೇ ಹೆಚ್ಚಿದು ಅವನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅವನು ಮತ್ತು ಅವನ ತಂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಕುಲೀನನಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ-ತನ್ನ ಅವಿಚಾರದಿಂದಲೆ ಅವನು

ಡಾರ್ಲಿಯ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಅಪಾತ್ರನಾದನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ತಂಗಿಗೆ ತಾನು ಕೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸ್ವತಃ ವಿಕಾರ್ಯಮನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದಲ್ಲವೆ ?”

“ಇಲ್ಲ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದ ಹಿಂದೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ವಿವರವೆಲ್ಲ ಅವನು ಡಾರ್ಲಿಯಿಂದ ಪಡೆದದ್ದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ನನಗಂತು ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಿರಲಿ, ಅವನ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?”

“ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಡಾರ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಈಗ ಬಿಂಗ್ಲೆಯವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವನಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಂತೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.”

“ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಆಣೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪರವಾಗಿ ತುಂಬ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವನ್ನು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡವು. ಆ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಏನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೋ ಅದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಈಗಲೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

ಅನಂತರ ಅವರ ಮಾತಿನ ಸರಣಿ ಬೇರೆ ಜಾಡನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು. ಮುಂದಿನ ವಿಷಯ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸೂ ಒಂದೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ಉತ್ಸಾಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು ; ತನ್ನ ವಾಕ್‌ಶಕ್ತಿಗೆ ನಿಲುಕುವಷ್ಟು ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದಳು. ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನರ್ತನದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವತ್ತಿಕೊಂಡು ಚೊತೆಗಾರನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೆ ಕೊಲಿನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ತಾನೊಂದು ಗುಟ್ಟು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದುದಾಗಿ ಹರ್ಷೋನ್ಮಾದದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ಈಗ ತಾನೆ ಈ ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಶ್ರಯದಾತೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಯೊಬ್ಬರು ಇರುವುದನ್ನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಂಡೆ. ಅವರು ಈ ಮನೆಯ ತುಣಿಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಾಯಾದಿ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಾಯಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದುದನ್ನು ಹೊಂಚಿ ಕೇಳಿದೆ. ಇಂಥ ಘಟನೆಗಳು ಎಷ್ಟು

ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ! ಈ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರ ದಾಯಾದಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವೊಂದಗಬಹುದೆಂದು ಯಾರು ತಾನೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರು ! ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಸುಯೋಗ ಲಭಿಸಿದುದೇ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ. ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ತುಸು ತಡವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಅಜ್ಞಾನ ಕ್ಷಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.”

“ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಆಗಬೇಡವೆ ?”

“ಖಂಡಿತ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲೇ ಆಗದಿದ್ದರಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಅವರು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರ ಭಾಗಿನೇಯರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅಮ್ಮಾವರು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡಿಸಿದವನನ್ನು ಅಧಿಕೃತರಂಗಿಯೆಂದು ಡಾರ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದೂ, ಅದು ಅಮ್ಮಾವರಿಗೆ ಗೌರವ ತರುವಂಥದಲ್ಲವೆಂದೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ, ಆ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲಕಾದಳು. ಭೇಟಿಯ ವಿಚಾರ ಮೊದಲೇ ಡಾರ್ಲಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಡಾರ್ಲಿ ತ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾದ್ದರಿಂದ ಪರಿಚಯದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ತನಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನು ಮಾಡುವ ನಿಶ್ಚಿತ ವನ್ನಿನಿಂದ ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಕೊಲಿನ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟನು. ಅವಳು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಲೇ “ಪ್ರೀತಿಯ ಎಲಿಸಬೆತ್, ನಿನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕುವ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಪು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಆಚರಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೂ ಪುರೋಹಿತವರ್ಗ ಆಚರಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಪೌರೋಹಿತ ಪದವಿ ಸಾಮಾನ್ಯದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪದವಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ್ದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡು. ಅದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸಲಹೆ ನನಗೆ ಸದಾ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಕೈದಿವಿಗೊಮ್ಮಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಲಹೆಯ ಅಭಿಮತ ಪಡೆಯಲು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನ್ನಂಥ ತರುಣಿಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗಾನುಭವಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಡೆದಿರುವ ನನಗಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಲೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನೆದುರಿಸಲು ಹೊರಟನು. ಅವನಿಗೆ ಡಾರ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊಲಿನ್ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ನಮಸ್ಕಾರದೊಡನೆ ತನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದನು. ಒಂದು ಮಾತು ಕೂಡ ಕೇಳಿಸದಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಳು ;

ಅವನ ತುಟಿಗಳ ಚಲನೆಯಿಂದ 'ಹುಮಾಪಣೆ', 'ಹನ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್', ಮತ್ತು 'ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರಿನ್ ಡಿ ಬೋರ್' ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪದೂಪ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊಲಿನ್ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಯೆ ಡಾರ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದನು. ಅದರಿಂದ ಕೊಲಿನ್ ಅಧೀರನಾಗದೆ ಮತ್ತೆ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದನು. ಭಾಷಣ ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಯ ತಿರಸ್ಕಾರ ಉಲ್ಟಾಗೊಂಡಿತು; ಅದು ಮುಗಿದುದೆ ತಡ, ಅವನು ನಮಸ್ಕಾರದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ತೆರಳಿದನು. ಕೊಲಿನ್ ಅನಂತರ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದನು.

“ನಾನು ಪಡೆದ ಸ್ವಾಗತ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಕರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿಗೂ ನನ್ನ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಹರ್ಷವಾಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಆದರಿಸಿದರು. ಸತ್ಪಾತ್ರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ತೋರದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರಿನ್‌ಳ ಗುಣಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದರ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವ ತೋರಿಸಿದರು. ಅದೆಂಥ ಸದ್ಭಾವನೆ! ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಆನಂದವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕೊಲಿನ್ ಅವಳೊಡನೆ ವಿವರಿಸಿದನು.

ಆ ಮಾತಿನ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಅಕ್ಕ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಸಿದಳು. ಅಕ್ಕನನ್ನು ಕುರಿತ ಆಲೋಚನೆಗಳು ತರಂಗ ತರಂಗವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕ್ಷಿಸಿದುವು. ಪ್ರೇಮವಿವಾಹದಿಂದೊದಗುವ ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ನೆಲಸಬಹುದೆಂದೂ, ಅಂಥ ಮಧುರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ತಾನೂ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಯ ಆಲೋಚನೆಗಳೂ ಆ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿದ್ದುವೆಂಬುದೂ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟುಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಮಾತು ಕೇಳಲು ಅವಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ತಾಯಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿಯೆ ಇದ್ದಳು. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ನೊಡನೆ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚುವರೆಂಬಿಲ್ಲದೆ ಬಳ ಬಳನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ರೇಜಿಗೆಯಾಯಿತು. ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ವಿವಾಹದ ಸುತ್ತ ಅವರ ಮಾತು ಬಳಸಿತ್ತು. ವಿಷಯವೇನೋ ತುಂಬ ಕಳಕಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಮಿಲನದ ಸೌಕರ್ಯಾನುಕೂಲಗಳ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳಿಗಂತು ಎಳ್ಳುತೂ ಆಯಾಸ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಿಂಗ್ಲಿ ಆರ್ಹುಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಮೇಲಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ, ಚೊತೆಗೆ ಅವನ ಮನೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕೇವಲ ಮೂರು ಮೈಲಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿದ್ದು-ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದುವು. ಬಿಂಗ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಯರು

ಚೀನಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ನೆನೆಸೆದುದು ಅವಳು ಹರ್ಷ ಪುಳಕಿತಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತೆ ಅವರಿಗೂ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅವಳ ಎಣಿಕೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಂಡಳು. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಹಣವಂತರಾದ ಗಂಡುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದಳು. ತಾನು ಬದುಕಿದ್ದಾಗಲೇ ಇತರ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಣೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲನುಕೂಲವಾದುದೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆ ಗುಂಪು ಈ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾದುದೂ ಅವಳಿಗೆ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ತನಗೆ ದೊರೆತ ಅದೃಷ್ಟು ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಗಳಿಗೂ ದೊರೆಯಲೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಾರೈಸಿ ಅವಳು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಒಳಗೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನಂಥ ಭಾಗ್ಯ ಅವಳಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರದೆಂದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ವಾಕ್ತವಾಹವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವಂತೆ, ಮಾಡಿದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ತಮ್ಮದಾದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಡಾರ್ಲಿ ಆ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದೇ ಅವಳ ಗಾಬರಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾನು ಅವಿವೇಕಿಯೆಂದು ತಾಯಿಯಿಂದ ಬಯ್ಯಿಕೊಂಡಷ್ಟೇ ತನಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿತ್ತು.

“ಆ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ನಾನೇಕೆ ಹೆದರಬೇಕೋ, ಕಾಣೆ ? ನನಗೂ ಅವನಿಗೂ ಯಾವ ಬಾದರಾಯಣ ಸಂಬಂಧ ? ಅವನಿಗೆ ಬೇಡವಾದ್ದನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬಾರದಂತೆ ! ಅಂಥ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಾದರೂ ಏನು ?”

“ದೇವರಾಣೆ, ಮೆಲ್ಲಗಾದರೂ ಮಾತಾಡವ್ವು, ತಾಯಿ. ಡಾರ್ಲಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿದರೆ ನಿನಗಾದರೂ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ ?”

ಅವಳೆಷ್ಟು ಸಾಹಸಪಟ್ಟರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಅದೇ ತಾರಸ್ತದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಾತಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದಳು. ನಾಚಿಕೆ ಗಾಬರಿಗಳಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ವಿರೂಪವಾಯಿತು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿಯೂ ಅವಳ ಭೀತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಸದಾ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮೇಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖಚರ್ಮ ಕ್ಷಮೇಣ ಪ್ರಶಾಂತ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು.

ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್‌ಟನ್ ಮಾತಿನ ಬೊಕ್ಕಸ ಬರಿದಾಯಿತು. ಅವಳ ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳು ತನಗೆ ದಕ್ಕುತ್ತವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾತಿನ ಮಳೆ ನಿಂತುದೆ ತಡ ಅವಳು ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದ

ಹಂದಿಯ ತೊಡೆ ಬಾಡು ಮತ್ತು ಕೋಳಿ ಮಾಂಸಗಳ ಆಸ್ವಾದನೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಈಗ ತುಸು ಉಸಿರೀಕೆಡುಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಆ ಶಾಂತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಭೋಜನ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಸಂಗೀತದ ಕಡೆ ಮಾತು ಹರಿಯಿತು. ನೆರೆದ ಜನ ಕೇಳಿದುದೆ ಸಾಕೆಂದು ಮೇರಿ ಹಾಡಲೊಪ್ಪಿದುದು ಅವಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಲಘುಮರ್ಮಾದೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಡವೆಂದು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ಕೈಸನ್ನೆ ಕನ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅವಳ ಬೇಡಿಕೆ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಮೇರಿಗೆ ಅವೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಶಲತೆಗಳೆ ದೊರಕಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಿಡಲಾದೀತೆ ? ಅವಳು ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಂಗೀತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಂಬ ಸಂಕುಟದಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂಗೀತದ ವಿವಿಧ ಗತಿ ಭಂಗಿಗಳನ್ನು ತುಸು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನೆರೆದವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅಭಿವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮೇರಿ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ತಡೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಹಾಡನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಮೇರಿಯ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಅಂಥ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ನಿಲುಕುಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಧ್ವನಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿತ್ತು; ರೀತಿ ವಿಹಾರಗೊಂಡಿತ್ತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಂಕುಟ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಜೇನಳ ಕಡೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳು, ಅವಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ; ಆದರೆ ಜೇನ್ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು; ಬಿಂಗ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಯರ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು; ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸನ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅಣಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು; ಡಾರ್ನಿಯ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದಳು; ಅವನು ಎಂದಿನಂತೆ ಗಂಭೀರ ಮುಖಮುದ್ರೆಯಿಂದಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೆ ಹಾಡುವಳೊ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲೆಂದು ಅವಳು ತಂದೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಇಂಗಿತವನ್ನರಿತುಕೊಂಡನು. ಮೇರಿ ಎರಡನೆಯ ಹಾಡು ಮುಗಿಸಿದೊಡನೆಯೆ ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ “ನಾಕು ಮಗು, ನಾಕು ಈಗ ನಿಲ್ಲಿಸು. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಕನ್ನು ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ಇತರರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಮೇರಿ ಕೇಳಿಸದವಳಂತೆ ನಟಿಸಿದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದಳು. ತನ್ನ ಕುತೂಹಲ ಸಂಕುಟಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಮರುಗಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಲಿನ್ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ ಭಾಷಣ ಸ್ತೋತ್ರ ಹರಿಸಿದನು : “ನಾನೇನಾದರೂ ಹಾಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸಂಗೀತವೊಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಕಲೆಯೆಂದೂ, ಪುರೋಹಿತವೃತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿನೋದವೆಂದೂ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಹಾಗೆಂದರೆ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ವೇಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಸಾಹಸ ನನ್ನದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ನಾಕಷ್ಟಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕ್ಷುಣ್ಣಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತನಗೆ ಲಾಭವಾಗಬೇಕು ; ತನ್ನ ಪೋಷಣೆಗೆ ಮನನೋಯಬಾರದು. ಅವನು ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನೂ ಬರೆಯಬೇಕು. ಉಳಿದ ವೇಳೆ ಮಠದ ಇತರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೂ ಮನೆಯನ್ನು ಚೊಕ್ಕುಟವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಲದು. ತನ್ನೆಡೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಉದಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ತನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಎಂಥ ಅವಕಾಶವಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು.” ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಧ ಜನಕ್ಕಾದರೂ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಡಾರ್ಗಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸಿದನು. ಹಲವರು ಅವನನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿದರು ; ಹಲವರು ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದರು. ಆದರೆ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಯಾರಿಗೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಂತು ಅವನ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು ; ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಸಭ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದೂ, ತುಂಬ ವಿವೇಕಶಾಲಿಯೆಂದೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

ಇನ್ನುಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತನ್ನೊಡನೆ ಕುಣಿಯಬೇಕೆಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಿದನು. ಎಷ್ಟು ಕಾಡಿದರೂ ಅವಳು ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಆ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಅವಳು ಇತರರೊಡನೆ ಕುಣಿಯುವುದೂ ತಪ್ಪಿತು. ಯಾವ ತರುಣಿಯನ್ನಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡುವೆನೆಂದೂ, ಒಪ್ಪಿದ ಹೆಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಕುಣಿಯಬಹುದೆಂದೂ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ನರ್ತನದ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದೂ, ಸಂಜೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವುದೆ ತನ್ನ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವೆಂದೂ ಅವನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು. ಅಂಥ ಸನ್ನಾಹವನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಒಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾನು ಡಾರಿಯ ಗವನದಿಂದ ಪಾರಾದದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅವನು ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ತಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿದ ಮಾತುಕತೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಹರ್ಷಭರಿತಳಾದಳು.

ನೆರವಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟುಕೊನೆಗೆ ಅಗಲಿದ ಗುಂಪೆಂದರೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯದು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟುಕ ಸಂಚಿನ ಫಲವಾಗಿ ಆ ಗುಂಪು ಎಲ್ಲರೂ ತೆರಳಿದನಂತರ ಕಾಲು ಗಂಟೆ

ಗಾಡಿಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆಯ ಸನ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಆ ಸಂಚಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಂಗಿ ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತಾಡಿ ನೆರವಿ ಸಮದನಂತರ ತಮಗಾಗುವ ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಮಾತು ತೆಗೆಯಲು ಅವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರುತ್ಸಾಹವಾಯಿತು. ನಡುನಡುವೆ ಕೊಲಿನ್‌ನೂ ದೀರ್ಘ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದನು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹೋದರಿಯರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಪ್ರಮೋದ ಗೋಷ್ಠಿಯ ವೈಖರಿಯನ್ನೂ ಅವರ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದ ವೈಭವವನ್ನೂ ಅವನು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದನು. ಡಾರ್ಸ್ ತುಟಿಪಿಟಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಬೆನೆಟ್ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಜೀನರು ಇತರಿಂದ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯರಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೂ ನಿಶ್ಚಲಮೌನವನ್ನು ತಾಳಿದಳು. ಲಿಡಿಯಾ ಸಹ ತುಂಬ ಆಯಾಸಗೊಂಡು “ಓ ದೇವರೆ, ಅದೆಷ್ಟು ದಣಿದಿದ್ದೇನಪ್ಪ!” ಎಂದುಕೊಂಡು ಕವಟಿ ಬಿರಿಯುವಂತೆ ಆಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವರೆಲ್ಲ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳಲು ಮೇಲೆದ್ದಾಗ, ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವನ್ನೇ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಳು. ಔಪಚಾರಿಕವಾದ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಔತಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಮಗೆಲ್ಲ ಮಹದಾನಂದವಾಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ತಾನು ವರುದಿನವೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆಯಿತ್ತನು. ಒಪ್ಪಂದದ ಮಾತುಕತೆ, ಗೊತ್ತುವಳಿ, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಇನ್ನು ಮೂರಾರ್ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆಲಸುತ್ತಾಳೆಂಬ ಸಿಹಿನೆನಪುಗಳನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಲಿನ್‌ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಅವಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಇತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಳು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ ಮತ್ತು ವರಸಾಮ್ಯ ಅವಳಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಮುಂದೆ ಅವಿಭಿನ್ನವೂ ತೂನೈವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಮದದಿನ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದೃಶ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪಡೆದಿದ್ದ ರಜ ಬರುವ ಶನಿವಾರವೇ ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಯಕೆ ಕೈಗೂಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಅಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿಧಿವಿಹಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಚರಿಸುವುದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬಗೆದನು. ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್, ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದಾಗ “ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಿರಾ ?” ಎಂದು ಅವನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಒಡನೆಯೇ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮುಖ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತಕ್ಷಣವೇ “ಓ ! ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ? ಖಂಡಿತ ಆಗಬಹುದು. ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಲಿಸ್ಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪುತ್ತಾಳೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಕಿಟ್ಟಿ, ಬಾ, ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು :

“ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ, ಹೋಗಬೇಡ. ಖಂಡಿತ ಹೋಗಬೇಡಮ್ಮ. ಕೊಲಿನ್ಸ್, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಇತರರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಂಥ ರಹಸ್ಯವೇನೂ ಅವರಲ್ಲಿರಲಾರದು. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೂ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತೇನೆ.”

“ಅದು ಕೂಡದು, ಲಿಸ್ಸಿ. ನೀನೊಬ್ಬಳು ಅವಿವೇಕಿ. ನೀನಿರುವ ಕಡೆಯಿಂದ ಕದಲಕೂಡದು, ಸರಿಯೆ.” ಬೆಚ್ಚಗಣ್ಣಾಗಿ ತಳಮಳಗೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕುರಿತು “ಲಿಸ್ಸಿ, ನೀನಲ್ಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ಇದು ನನ್ನಾಜ್ಞೆ ತಿಳಿಯಿತೆ” ಎಂದು ಅವಳು ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

ಅಂಥ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಿರೋಧಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒದಗಿರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ನಿವಾರಿಸುವುದುಚಿತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಬೇಗುದಿ ವಿನೋದಗಳ ನಡುವೆ ಹಂಚಿಹೋಗಿದ್ದ ಭಾವೋದ್ರೇಕವನ್ನು ಅದುಮಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಿಯರು ಹೊರಗೆ ಹೋದರು. ಕೂಡಲೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು :

“ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಎಲಿಸಬೆತ್, ನಿನ್ನಂಥ ತರುಣಿಯರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಭೂಷಣವಾಗುತ್ತದೆ ; ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಅದು ಮೆರಗು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನೀನು ಒಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೀನು ತುಂಬ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು. ಪೂಜ್ಯ ಮಾತೆಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಾನೀಗ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ನಿನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಠಾಳುವಾದ ನನ್ನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ನೀನು ಗ್ರಹಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಜೀವನದ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಭಾವಾವೇಶ ಹತೋಟಿ ಮೀರುವ ಮುನ್ನವೇ, ಮದುವೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಸಲು ಹೆಣ್ಣುಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿತು.”

ಅವನ ಭಾವೋನ್ಮಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ನಗುವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿತ್ತು. ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ವಿರಾಮವಾಯಿತು. ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಇನ್ನೇನು ಅವಳು ಹೇಳಬೇಕು, ಅಷ್ಟಲ್ಲ ಅವನ ವಾಕ್ಯಾಹ ಮತ್ತೆ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡತೊಡಗಿತು :

“ಮದುವೆಯಾದ ಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಕೊಡುವ ಕಾರಣಗಳಿವು : ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪುರುಷರೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಸೂಕ್ತ ಇದರಿಂದ ಅವನು ಮರಾಠಿಪತಿಗಳ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಸುಖ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ-ಇದನ್ನೇ ಮೊದಲು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು-ನನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತೆಯ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳು ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಸಾರಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೆನ್ರಿಯ ಬಿಡುವ ಹಿಂದಿನ ಶನಿವಾರದ ರಾತ್ರಿ ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು : ‘ಕೊಲಿನ್ ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು. ನಿನ್ನಂಥ ಪಾದ್ರಿ ಮದುವೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಯ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿ. ನನಗೋಸ್ಕರ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದೆಕೊ. ಹುಡುಗಿ ಚುಟುವಳಿಕೆಯಾಗಿರಬೇಕು, ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯವಳಾಗಿರಬೇಕು, ಬಂದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸಾರದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಅಂಥವಳಿಂದ ನಿನಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಅಂಥ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹೆನ್ರಿಯಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ನಾನೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಸುಂದರಿ, ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಡಿ ಬೋರ್ ಅವರ ಕುಣಿ ಅಪಾರವಾದುದು. ಅವರ ನಡವಳಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದಾಗ ನನ್ನ ವರ್ಣನೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ನೀನೇ ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ. ಅವರಷ್ಟಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತೆ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಹಜವಾದ ಭಂಗಿ ಭವಿಷ್ಯಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಅವಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿನ್ನ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಚತುರೋಕ್ತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ : ನನ್ನ ನೆರವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುವಂದಿ ಸ್ನೇಹಪೀಡೆಯಿಂದ ಲಾಪ್ಯವತಿಯಿರಿದ್ದರೂ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇಕೆ, ಗೊತ್ತೆ ? ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ (ಅವಳು ದೀರ್ಘಾಯವಾಗಿರಲಿ !) ನಾನೇ ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರ. ಅಂಥ ದುರದೃಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿದಾಗ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತುಂಬ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದುಃಖವನ್ನು ಕಡಿಮೆಯಾದುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು

ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಲೋಪವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ಪ್ರೇಮದ ಉತ್ಕಂಠೆಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸಲು ಮಾತು ಸಾಲದು. ಐಶ್ವರ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದ ಯಾವ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ನಿನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮದುವೆಯಾದನಂತರ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಕ್ಷೇಪೋಕ್ತಿಯೂ ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.”

ಈಗ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು.

“ನೀವು ತುಂಬ ದುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನೇನೂ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೀರಿ. ತಡಮಾಡದೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ತುಂಬ ವಂದನೆಗಳು. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಂಕುಚವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು.

“ಇದೆಲ್ಲ ಕೈಯೊಲೆತದಿಂದ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವಂಥ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೂ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆನನ್ನವು ತುಣಿಯರ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ. ಅವರು ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಅಂತೆಯೆ ನಟಿಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧೀರನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

“ನಾನು ನೀವು ಹೇಳಿದಂಥ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಂಥ ಪಡಪೋಲಿ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನನಗೆ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೂ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಈ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.”

“ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸುವರೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಲಾರೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿನ್ನ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಕೊಲಿನ್ಸ್, ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾನೇನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮವಳಾಗದಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೆ, ನೀವು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವಂತೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿ ನೀವು ನಂಬಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೀವು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿ.” ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೇಲೆದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುವಷ್ಟಲ್ಲ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು, ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿದನು :

“ಮತ್ತೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಠೋರೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಾನಾಗಿ ಬಂದ ಗಂಡನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದು ಸ್ವೀಚಾತಿಯ ಸಹಜ ಲಕ್ಷಣ. ಸ್ತ್ರೀಸಹಜವಾದ ಸ್ವಭಾವಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳೆನುಗುಣವಾಗಿ ನೀನು ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಗಿದೆ.”

“ಅದು ನಿಜವೇ ಕೊಲಿನ್ಸ್. ನಿಮ್ಮ ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ನನಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಬರಿಯಾಗಿದೆ. ಈತನಕ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಸೋಜಿಗವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮನೋಗತ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಅರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವಿದ್ದರೂ, ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಬಲ್ಲೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ಕಾರಣಗಳಿವು : ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಡಿ ಬೋರ್ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ನನಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ, ಹಾಗೂ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರ್ಸ್-ಇವು ನನ್ನ ಪರವಾಗಿರುವ ಅಂಶಗಳು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕ ಗುಣಗಳೆಷ್ಟಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆವು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಿದೆ. ನಿನಗೆ ಬರುವ ಸ್ವೀಧನ ಕಡಮೆ. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಗುಣಶೀಲಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಇಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ನಿರಂತರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯೆ ತಿರಸ್ಕಾರರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದೆಯೆಂದೂ ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಲಾವಣ್ಯವತಿಯರ ಆರ್ಷ ಸಂಪ್ರದಾಯ.”

“ಗೌರವಸ್ಥರನ್ನು ಪೀಡಿಸುವಂಥ ಲಾವಣ್ಯವಾಗಲಿ, ನುಟನೆಯಾಗಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ, ನನಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಸಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುದರಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಲಾರೆ. ಅವುಗಳ ನೆನಪೇ ನನಗೆ ಓಕರಿಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮನ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುವ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯೆಂದು ಬಗೆಯದೆ, ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ನಿಜವನ್ನು ನುಡಿಯುವ ವಿಚಾರವಾದಿಯೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ.”

“ನೀನೇನೆ ಹೇಳಿದರೂ ನೀನು ನನಗೆ ಮನೋಹರಿ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ

ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆತ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಅವನು ವಿಕಾರವಾದ ಕಾಮುಕಸಾಹಸದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದನು.

ಅವನ ಹಠಮಾರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಾದುತ್ತ ಕೊಡದೆಯೆ, ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಆ ಚಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೆ ಹಠ ಹಿಡಿದರೆ, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತುಸುಹೊತ್ತು ಪ್ರಣಯ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಭೇಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೇಸರಗೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್, ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ, ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಮುಂದಿನ ಸಂಬಂಧದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲನುವಾದನು. ಅವಳ ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಮತ್ತು ರಸಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಗಾಬರಿಯಾದಳು. ಮಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಬರಿಯ ನೆಪವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳು ಅದನ್ನು ನಂಬಲಾರದೆ ತನಗೆ ಹೊಳೆದುದನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು :

“ಕೊಲಿನ್ಸ್, ನಾನು ಲಿಪ್ಪಿಯನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವಳೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅವಳು ಬಹಳ ಹಠಮಾರಿ ಮತ್ತು ಅವಿವೇಕಿ. ತನ್ನ ಅಭ್ಯುದಯದಲ್ಲಿಯೆ ತನಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.”

“ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ, ತಾಯಿ, ಅವಳು ಮೊಂಡ ಹುಡುಗಿಯೆ ನಿಜವಾದರೆ ನನಗೆ ಅನುರೂಪಳಾದ ಪತ್ನಿಯಾಗಲಾರಳು. ವಿವಾಹಜೀವನ ಸುಖಪ್ರದವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶೆ. ಅವಳು ಸುಲಭ ಕೋಪಿಯಾದರೆ ಸಂಸಾರ ಸುಖವಯವಾಗಿರಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸದಿರುವುದು ಮೇಲು.”

“ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಲಿಪ್ಪಿ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಚಂಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನುಡಿದಳು.

ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೂ ಕಾಯದೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ಪತಿಯಿದ್ದೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ, ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರವನ್ನು ಘೋಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದಳು “ನೋಡಿ, ಬೆನೆಟ್, ನೀವಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬನ್ನಿ. ನಾವೆಲ್ಲ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ಲಿಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ. ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳು ಹಠ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಈಗ ತಡ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು.”

ಅವಳು ಘೋಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬೆನೆಟ್ ಹಣ್ಣಿತ್ತಿ ಫ್ರಾಂತ್ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂರಿದನು. ಅವಳ ಗಾಬರಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ಅವನ ಫ್ರಾಂತ್‌ತೆ ಕದಡಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು “ನೀನೇನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ನನಗರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲಿಸ್ಸಿಯರ ವಿಚಾರ. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲಿಸ್ಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಅವಳು ತನಗೆ ಬೇಡವೆಂದು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.”

“ಈ ನಡುವೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?—ಆ ವ್ಯವಹಾರ ಸರಿಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಲಿಸ್ಸಿಯೊಡನೆ ನೀವೇ ಮಾತಾಡಿ. ಅವನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ.”

“ಅವಳು ಕೆಳಗೆ ಬರಲಿ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿದಳು; ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

ಅವಳು ಗೋಚರಿಸಿದೊಡನೆಯೆ “ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ಮಗು. ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ವಿಚಾರವೊಂದಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನಂತೆ, ನಿಜವೇ?” ಎಂದು ತಂದೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಹುದೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಒಳ್ಳೇದು—ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆಯಂತೆ, ನಿಜವೇ?”

“ನಿಜ.”

“ಸರಿ. ನೇರವಾಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಸಂಬಂಧವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲವೆ? ಹೌದೆ, ಪ್ರಿಯೆ?” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಹೌದ್ದೊಡು; ಇಲ್ಲವೆ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಮಗು ಎಲಿಸಬೆತ್, ಈಗ ನಿನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ದಾರಿ ಎರಡೇ ಎರಡು.

ಇಂದಿನಿಂದ ನೀನು ನಿನ್ನ ಜನಕರಲ್ಲಿದ್ದ ಹತ್ತಿರ ಅಪರಿಚಯಸ್ಥೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀನು ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನೆಂದಿಗೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ; ನೀನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ನಾನೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ”

ಅಂಥ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಾಗೆ ಕೊನೆಗೊಂಡು ದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಗುವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಪತಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಯ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತುಂಬ ನಿರಾಶಳಾದಳು.

“ಏನು ಬೆನೆಟ್, ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ.”

“ಪ್ರಿಯೆ, ಈಗ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಎರಡು ಉಪಕಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು, ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕುವಂತೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ; ಎರಡು, ಈ ಕೊಟಡಿಯನ್ನು ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವುದು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇರುವುದಾದರೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಪುನಃ ಪುನಃ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದಳು. ಒಮ್ಮೆ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಒಮ್ಮೆ ಹೆದರಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಜೇನಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿದಳು. ಮೃದುಸ್ವಭಾವದ ಜೇನ್ ನಡುವೆ ತಲೆ ಹಾಕಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ವತ್ಸಲ್ಯವಿನ್ಮೋದವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾಯಿಯ ವಾದವನ್ನೆದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಗತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಸಡಿಲವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರಿತು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಅವನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ತುಸು ಪೆಟ್ಟಾಯಿತೆ ಹೊರತು, ಅವನಿಗೆ ಬೇರಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಅದರಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಾಯಿ ಅವಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಛೇದಿಸಿ ಮಾರಿ ಮಾಡುವುದಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿದ್ದನು.

ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಕುಟುಂಬ ಹೀಗೆ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆ, ಚಾರ್ಲ್ಸ್‌ಟೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಅವರೊಡನೆ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಡಿಯಾ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹಾರಿ “ನೀನು ಬಂದದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಇಲ್ಲೊಂದಷ್ಟು ತಮಾಷೆ ನೋಡಬಹುದು !-ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏನು ನಡೆಯಿತು, ಗೊತ್ತೆ ? ಲಿಸ್ಸಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

ಚಾರ್ಲ್ಸ್‌ಟಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡುವಷ್ಟಲ್ಲಿಯೆ ಕಿಟ್ಟಿ ಓಡಿ ಬಂದಳು.

ಅವಳೂ ಅದೇ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಳು. ಅವರು ಉಪಾಹಾರ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ನಡೆದ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಮಾತು ನಡೆಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಗೆಳತಿ ಲಿಸ್ಸಿಯನ್ನು ಎಂತಾದರೂ ಪುಸಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಚಾರ್ಲೆಟೆಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. “ಶ್ರೀಮತಿ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಪಕ್ಕ ಹಿಡಿದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾರಿಗೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ದುರ್ಬಲ ನರಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳು ದುಮ್ಮನದಿಂದ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು.

ಚೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು : “ಅಗೋ ನೋಡಲ್ಲಿ, ಅವಳೆಷ್ಟು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಲಿಸ್ಸಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸು. ಇದೇ ರೀತಿ ಬಂದ ಗಂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರಾಕರಿಸುವುದಾದರೆ, ನೀನೆಂದೂ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರು ಸಾಕಬೇಕೆಂದು ಕಾಣೆ. ನನ್ನಿಂದಂತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೀಗಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನಾಗಲೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ-ನಾನಿನ್ನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಅಕ್ಷುತ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ನಾನು ಮಾತಾಡಲಾರೆ. ನನ್ನಂತೆ ನರಗಳ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ನರಳುವವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಬಾರದು. ನಾನೆಷ್ಟು ಸಂಕುಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿಯದು. ಅತ್ತು ಕರೆಯದವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿಯ ವಾಗ್ದಾರೆಯನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಆಲಿಸಿದರು. ಅವಳೊಡನೆ ವಾದಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅವಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾಳೆನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಏನೂ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಮಾತಿನ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಯಿತು. ಕೊಲಿನ್‌ನ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಮಾತು ನಿಂತಿತು. ಅವನು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಗಂಭೀರ ಮುಖ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತಾಳಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು “ಏನೇ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಹಿಡಿಯಿರಿ. ಕೊಲಿನ್ ಮತ್ತು ನಾನು ತುಸು ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಚೇನ್ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಲಿಡಿಯಾ ಅವರ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಳು. ಅವಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮನೆಯವರ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಲಿನ್‌ನೇ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯನ್ನು

ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಕುಶಲಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅವಳು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಏನೂ ಕೇಳಿಸದವಳಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಳು. “ಓ ಕೊಲಿನ್ಸ್” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ದುಃಖದ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು.

“ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಮೌನವೆ ಮೇಲು, ತಾಯಿ.” ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ “ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ನಡತೆಗೆ ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಹಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದು ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಪ್ರೇಮಕುಶಲತೆಗೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಾಗದಿದ್ದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಗೌರವವನ್ನು ಬಗೆಯಲಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಹಾರದದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗಾತಿ ದೊರಕಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕು— ಇದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಕರವಾದ್ದೇನಾದರೂ ಕಂಡಿದ್ದರೆ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮುಗಿಸಿದನು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಗರಿ

ವಿವಾಹಸಂಬಂಧದ ಚರ್ಚೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಆದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷುಭಿತಗೊಂಡು ಬೇಗುದಿಗೊಳಗಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ತಾಯಿಯ ಭಕ್ಷನೆಯೂ ಅವಳನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹವಾಗಲಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಂದ ದೂರವಿರಲೂ ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಕವೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೌನವೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನು ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನವೆಲ್ಲ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಅವನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದಳು. ಅದರಿಂದ ಉಳಿದವರಿಗೆ—ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳ ಗೆಳತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡುಗಡೆ ದೊರಕಿದಂತಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಕು ಹರಿಯಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಾಗಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯವಾಗಲಿ ಕುದರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನೂ ಅದೇ ಅಟ್ಟಾಸದಿಂದಿದ್ದನು. ಹೊಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಹಳ ದಿನ ನಿಲ್ಲಲಾರನೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವನ ಯೋಜನೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶನಿವಾರದ ತನಕ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದೆಂದದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರವಾದನಂತರ ಹಡಗಿಯವು ಮೆರಿಟನ್‌ನಿಗೆ ಹೋಗಿ, ವಿಕ್ಟಾರಿಯನ್

ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಅವನು ಬಂದಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಊರು ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಮ್‌ನೂ ಬಂದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಪುತ್ರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆದುವು. ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗೆ ತಾನು ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

“ನಾನು ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆನಿಸಿತು. ಒಂದೇ ಭವನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅಹಿತವಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆಯಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯೂ ನನಗಿತ್ತು.”

ಅವಳು ಅವನ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಳು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ವಿರಾಮವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ವಿಕ್ರಾಮ್‌ನೂ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಗೆಳೆಯನೂ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ತ್‌ಗೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹರ್ಷವಾಯಿತು.

ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಬೆನಿತ್‌ಳಿಗೊಂದು ಲಕೋಟಿ ಕಾದಿತ್ತು ಅದು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ತರುಣಿಯ ಸುಂದರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದ್ದ ಹಾಲು ಕಾಗದದ ಹಾಳೆಯಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಕ್ಕನ ಮುಖಚರ್ಯ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದದನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಗಮನ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗುತ್ತಿದ್ದದನ್ನೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಚೇನ್ ಎಚ್ಚೆಗೊಂಡು, ಕಾಗದವನ್ನು ಎತ್ತಿಷ್ಟಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲನುವಾದಳು. ಆದರೆ ಅದೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ವಿಕ್ರಾಮ್‌ನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಹೊರಟು ನಿಂತರು. ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ ಚೇನ್ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕರೆದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಣ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಚೇನ್ ಕಾಗದವನ್ನು ಹೊರದೆಗೆದು “ಇದು ಕ್ಯಾರೋಲಿನ್ ಬಿಂಗ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ನನ್ನನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿದೆ ಈ ಮೇಳೆಗೆ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟು ನಗರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀನೇ ಕೇಳು” ಎಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ತಾವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಆ ದಿನ ಗ್ರಾಸ್‌ಮಾರ್ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹರ್ಟ್ ಗೆಳೆಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. “ಪ್ರಿಯ ಗೆಳತಿ, ಹರ್ಟ್‌ಫರ್ಡ್‌ಷೈರ್ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂಬ ವ್ಯಥೆ

ನನಗಿಲ್ಲ ; ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂಬ ದುಃಖ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವಿಷಯವೇನು? ನಿನ್ನ ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರತ್ಯವಹಾರದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮತಿಯಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ” — ಇದು ಎರಡನೆಯ ವಾಕ್ಯ. ಅವರ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಯಾವುದೂ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಂಗಿಯರು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಬರಬಾರದೇನು ? ಜೇನಳಿಗೆ ಅವರ ಜೊತೆ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಜೊತೆಯಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತದಲ್ಲವೆ ?

ಅವಳು ತುಸು ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು “ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯರು ಊರು ಬಿಟ್ಟಾಗ ನೀನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದೊಂದೇ ವ್ಯಥೆ. ಆದರೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಸುಖದ ಭವಿಷ್ಯ ಅವಳ ವೇಷಿಕೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಒದಗಿ ಬರಬಾರದು ? ಗೆಳತಿಯರಂತೆ ಅನುಭವಿಸಿರುವ ಆನಂದವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯರಂತೆ ಅನುಭವಿಸುವ ಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಕೂಡಿ ಬರಬಾರದು ? ಅವರು ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಡೆಹಿಡಿಯಲಾರರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ಈ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹರ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕ್ಯೂರಲಿನ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇಗೋ, ಓದುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು :—

“ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ತನ್ನ ಲಂಡನ್ನಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಮೂರನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಂದು ಊಹಿಸಿದ್ದನು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಪೆಟ್ಟಾಕೆ ಹೋದ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಜಾಗ್ರತೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಾರನೆಂಬುದೂ ನಮಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಟಲಿನ ಅಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಭವಿಷ್ಯವು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಾವೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಜನ ಚಳಿಗಾಲ ಕಳೆಯಲು ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀನೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಚಿಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀನು ಹರ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವೈಭವದಿಂದ ಆಚರಿಸುವೆಯೆಂದೂ, ಮಾಗಿಯ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯ ನಮ್ಮ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆಸುವುದೆಂದೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

“ಇದರಿಂದ ಅವನು ಈ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜ” ಎಂದು ಜೇನ್ ರಾಗ ಎಳೆದಳು.

“ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಆಶಯವೂ ಅದೇ ಇರಬಹುದು.”

“ಹಾಗೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ ? ಅವನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು. ತನಗೆ ತಾನೆ ಒಡೆಯ. ನಿನಗೆಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿಸುವ ಭಾಗವನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ನಿನ್ನಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿತಲಾರೆ.”

“ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಕಾತರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ; ನಮಗೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ. ಸೌಂದರ್ಯ, ಲಾವಣ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜಿಯಾನ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಸಮಾನರಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಅವಳಿಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಲಾಯಿಸಕನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಕಂಡರೆ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣೆ. ತಿಳಿಸದಿರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಅವು ಅಸಮಂಜಸವೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ ಆಗಲೆ ಅವಳನ್ನು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ನಿಷ್ಕುವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಎಂಥ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೃದಯವನ್ನಾದರೂ ಆಕರ್ಷಿಸಬಲ್ಲನೆಂದರೆ ಅದು ತಂಗಿಯ ಅಭಿಮಾನದ ಮಾತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಜನರು ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಘಟನೆ ನಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವುದು ತಪ್ಪೆ ಜೇನ್ ?”

“ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು, ಬಲ್ಲೆಯಾ ?” ಎಂದು ಜೇನ್ ಕಾಗದವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು. “ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲವೆ ? ನಾನವಳ ಅತ್ತಿಗೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕ್ಯಾರೊಲಿನ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಹಾರೈಸಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಈ ಕಾಗದದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೆ ? ಅವಳ ಅಣ್ಣನ ಉದಾಸೀನ ಮನೋಭಾವ ಕೂಡ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರೆಯೆಂಬುದೂ ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲಣ ದಯೆಯಿಂದ ಅವಳು ಈ ರೀತಿ ಎಚ್ಚಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ?”

“ಹೌದು, ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಬೇರೆ. ಹೇಳಲೇನು ?”

“ಖಂಡಿತವಾಗಿ.”

“ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನೆಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆವು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೆಂಬುದು ಅವಳ ಇಚ್ಛೆ. ಅವನು ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಲು ಈಗ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಅವಳು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.”

ಜೇನ್ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು.

“ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ, ಜೇನ್. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದ ಜನ ಅವನ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಗೆಗಿಂತ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಅವಳೇನು ಪೆದ್ದಿಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದ

ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ, ಮದುವೆಯುಡುಪುಗಳನ್ನು ಅಣಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಷಯವಿಷ್ಟೆ: ನಾವು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತರೂ ಅಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಲು ಅವಳ ಬಹಳ ಕಾತರವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಪರಂಪರೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಅವಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಇದು ಅವಳ ಕುಶಾಗ್ರಮತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್‌ಳಿಂದ ಯಾವ ಅಡಕೆಯೂ ಒದಗದಿದ್ದರೆ ಈ ಹಂಚಿಕೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ, ಪ್ರಿಯ ಜೇನ್, ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ತನ್ನಣ್ಣ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, ನಿಜ. ಇಷ್ಟೊಂದರೆ ಮಂಗಳವಾರ ನಿನ್ನಿಂದಗಲಿದಾಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನಾದರೂ ಸಹ ಅವಳು ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆಂದರೆ ನಂಬಲಾಗದ ಮಾತು.”

“ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಒಂದೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ವಿವರಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಂಬಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇತರರನ್ನು ಮಂಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕ್ಯಾರೊಲೀನ್‌ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವಳೇ ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.”

“ಅದು ಸರಿ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಿನಗೆ ಸರಿಬೀಳದಿರುವಾಗ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡುವುದು ಸಹಜ. ಅವಳು ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದಾಳೆಂದೇ ನಂಬಿಕೊ. ಅವಳ ಪರವಾಗಿ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀನು ಸಂಕುಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಮುದ್ದು ತಂಗಿ, ಕೊನೆಗೂ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟವೇ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಂದು ಹಾರೈಸೋಣ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮದುವೆಯಾಗೆಂದು ತಂಗಿಯರೂ ಗೆಳೆಯರೂ ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತೇನೆಯೆ ?”

“ಇದನ್ನು ನೀನೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು. ಆಮೇಲೆಯೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ಆ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರ ವಿರೋಧ ಕುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಯಾತನೆ ಮಿಗಿಲಾದುದೆಂದು ನಿನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದರೆ, ಅವನನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡೆಂದು ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

“ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೆ ?” ಎಂದು ಜೇನ್ ಮಂಕುನಗೆ ಸೂಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು. “ಅವರ ಅಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ತೀವ್ರ ವೇದನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಶಂಕಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು.”

“ಹಾಗಾದರೆ ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಒದಗಿಲ್ಲ”

“ಅವನು ಈ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಕತೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆದುಹೋಗಿರುತ್ತವೆ.”

ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಗೆ ಸುತರಾಂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾರೋಲೀನಳ ಗುಪ್ತ ಬಯಕೆ ಹಾಗೆ ಆಡಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆ ಬಯಕೆ ಬಿಚ್ಚಲಿ ಅಥವಾ ಮುಚ್ಚಲಿ, ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರವರ್ತಿಯಾದ ತರುಣನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆಂದು ಅವಳು ಕ್ಷಾಮಾತ್ರವೂ ಊಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ತೋಚಿದುದನ್ನು ಅವಳು ಆದಷ್ಟು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಕೂಡಲೆ ಅವಳ ಮಾತಿನ ಪರಿಣಾಮವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ನಿರಾಲೆ ಜೇನಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಧೈರ್ಯ ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೂ ಬಿಂಗ್ಲೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಹೃದಯದ ಬಯಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಈಡೇರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿತು.

ಕುಟುಂಬದ ನಿರ್ಗಮನ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೊರತು ಉಳಿದ ವಿವರ ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಆಂಶಿಕ ಸಮಾಚಾರವೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆತಂಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ ಸಲುಗೆಗಳು ದೃಢವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೊರಟುಹೋದುದು ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದು ಅವಳು ಕಣ್ಣೀರಿರೆದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಹ್ವಿಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಊಟಮಾಡುವನೆಂದೂ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಔತೂಕೂಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದರೂ, ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಭರ್ಜರಿ ಔತೂಕಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ನಿರ್ದರಿಸಿಕೊಂಡು ತೃಪ್ತಳಾದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಗರಿ

ಬೆನಿಟ್ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನದ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ಆ ದಿನದ ಬಹುಪಾಲು ವೇಳೆಯನ್ನು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮಾತುಕತೆ ಕೇಳುತ್ತ ಕಳೆದಿದ್ದಳು. “ಅವರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನ ಸಹವಾಸ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ತಾನು ಅವನೊಡನೆ ಕಳೆದ ವೇಳೆ

ವೃಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಚಾರ್ಲೆಟೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಸದಾ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅವನ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸೂ ಅವಳ ಕೆಲವು ಅತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಹರ್ಷಭೃಷ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ತಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳು ಅವನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೂ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಅವನು ದುಗುಡಿಸುವಂಥ ರಕ್ತನಿಂದ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮನೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವಳ ಪದತಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸ್ನಾಹ ಆ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವನು ಕಾತರವಾಗಿದ್ದನು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಂಬ ಶಂಕೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗುವವರೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಹಾವಭಾವಗಳಿಂದ ಅನುಮಾನ ದೂರವಾಗಿ ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯ ಮೂಡಿದ್ದರೂ, ಬುಧವಾರದ ಸಾಹಸ ಅವನ ಧೈರ್ಯವನ್ನುಡುಗಿಸಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ದೊರೆತ ಸ್ವಾಗತ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮನೆಯ ಕುಳಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮಾಳಿಗೆಯ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದಲೇ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಓಡಿದಳು. ತನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೇಮ, ಅಷ್ಟೊಂದು ವಾಕ್ಯಪತ್ತು ಕಾದಿದೆಯೆಂದು ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೊಲಿನ್‌ನ ದೀರ್ಘ ಭಾಷಣಗಳು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡವು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ತನ್ನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥ ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅಂಥ ಆತುರ ಅವಳಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಅವನ ಸುಖವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಪ್ರಣಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯತನಕ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅವನ ಮಂದಬುದ್ಧಿಗೆ ಎಟುಕದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ತನಗೊಂದು ನೆಲೆ ದೊರಕಬೇಕೆಂಬುದು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಆಶಯ. ಅದು ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ದೊರಕಿದರೆ ಸರಿ.

ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಮತ್ತು ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನವರು ಕೇಳಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅದೂ ಲಭಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಅವರೇನೂ ಕೊಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲಿನ್‌ನ ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಅವನು ಅನುರೂಪನಾದ ವರನೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸಾಕಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಅವನಿಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕಾದಿತ್ತು. ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಹಿಂದೆಂದೂ ಅರಿಯದ ಉತ್ಸಾಹಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ

ಬೆನೇಟ್ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬದುಕುಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಆಸ್ತಿಯ ಯಜಮಾನನಾದ ಕೂಡಲೆ ತಾನೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸೇಂಟ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದುಚಿತೆಂದು ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಆನಂದ ಹೇಳತೀರದು. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಾವು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುಹುದೆಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಚಾರ್ಲೆಸ್ ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ಯೆಯಾಗಿ ಸಾಯಬೇಕಾದ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹುಡುಗರು ಆಹ್ಲಾದಗೊಂಡರು. ಚಾರ್ಲೆಸ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಸಹ ಏನೂ ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಆದರೂ ವಿವೇಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಇಷ್ಟವಾದವನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಮೇಲೂ ಅವನ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಆದರೂ ಅವನು ಅವಳ ಗಂಡಾಗುವುದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಸ್ವಭಾವ ರೀತಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ವಿವಾಹಜೀವನದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಕುರಿತು ಅವಳು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿವಾಹವೇ ಅವಳ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಿಗೆ ಅದೊಂದು ರಕ್ಷಣವಚಿ. ಅವಳಿಗೇ ಆ ರಕ್ಷೆ ದೊರೆತಿತ್ತು. ರೂಪವತಿಯಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇಷ್ಟತೆಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡು ದೊರಕುವುದೂ ಅಪೂರ್ವ ಭಾಗ್ಯವೆಂದೇ ಅವಳು ಎಣಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬೆನೇಟ್‌ಳಿಗೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವಳ ಸಂಕುಚವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಹ ಎಣಿಸಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ಅಚಲವಾದುದಾದರೂ ಅವಳ ಅಸಮ್ಮತಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಾನೇ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಸುಳುಹು ಗೊತ್ತಾಗಲಾರದೆಂದು ಅವಳು ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ರಹಸ್ಯರಕ್ಷೆಯ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಗೃಹ ಹಾಜರಿಯಿಂದ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿತ್ತು. ಅವನು ಬರುತ್ತಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಳೆಗೆರೆದರು. ತನ್ನ ಪೂಯ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಉಪಾಯ ಉಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಡ್ಡದಾರಿಗಳೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮದುವಿನ ಮುಂಚಾನೆಯೆ ಅವನು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿದರು. ಹುಡುಗಿಯರು ಮಲಗಲು ಹೋದರು. ಅವಕಾಶವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ತಮಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಈ ಉಪಚಾರದಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆಯಮ್ಮ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅವನು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದನು.

ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಬಹು ಬೇಗನೆ ಅವನು ಪುನಃ ಬರುವುದು ಬೆನೇಟ್‌ನಿಗೆ ಹಿಡಿಸದಿದ್ದುದರಿಂದ ಒಡನೆಯೆ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದನು : “ಎನ್ನಿ, ನೀವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರನ್ನು ತೊರೆದರೂ ಸರಿಯೆ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು.”

“ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಆಶ್ರಯದಾತೆಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಖಂಡಿತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮಾರುತ್ತ ಕೊಟ್ಟನು.

“ಸದಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏನೆ ಆಗಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗಬಾರದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಾದರೆ ತೆಪ್ಪಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದುಬಿಡಿ. ನೀವು ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

“ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ವಂದನೆಗಳು. ನಾನು ಹೋದಕೂಡಲೆ ನಿಮಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ನನ್ನ ನೆಂಟತಿಯರಿಗೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.”

ಉಚಿತ ಸತ್ಕಾರಾನಂತರ ಹುಡುಗಿಯರು ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿತರು. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಅವನ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅವರೆಲ್ಲರು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡರು. ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೊಬ್ಬಳನ್ನು ಅವನು ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಸಾರಿ ಅವನನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮೇರಿಯ ಮೇಲೆ ಘನವ ಬೀರುಹುದೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಳು ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅಷ್ಟು ಚುರುಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಸಂಗಾಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಗುಣವೂ ವಿಕಾಸವಾಗುವುದೆಂದವಳು ಅರಿತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಈ ಕನಸೂ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ಉಪಾಹಾರಾನಂತರ ಬಂದು ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನಡೆದದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಹೇಗೂ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಹಿಂದೆಯೆ ಹೊಳೆದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಚಾಲ್ಡೆಕಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಅವಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಒಡಲೆರಡಾದರೂ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಷಣ್ಣಾವೂಂಡೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಸಹ ಮರೆತು ಅವಳು

ಆಶ್ಚರ್ಯೋದ್ವಿಗ್ನಳಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು : “ಕೊಲಿನ್ಸನೊಡನೆ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧವೆ ! ಪ್ರಿಯ ಚಾರ್ಲೆಸ್ಸಿ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಾರದು !”

ನಿರ್ವಿಕಾರ ಭಾವದಿಂದ ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಮೂದಲಿಕೆಯಿಂದ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಫ್ಲಬ್ಬಗೊಂಡಿತು. ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವಳು ಮೊದಲೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ, ಕೂಡಲೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು: “ಪ್ರಿಯ ಎಲಿಸ್ಸಿ, ನಿನಗೇಕಿಷ್ಟು ಸೋಜಿಗ ? ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಅವನು ಪಾತ್ರನಾಗದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ಹೇಣ್ಣಿನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಲಾರನೆಂದು ಬಗೆದೆಯಾ ? ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅದಾಗ ಕೂಡದೇನು ?

ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಳು. ಅವರ ಭಾವೀ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಾನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಲ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಸರ್ವ ಸನ್ಮಗಳ ಅವಳಿಗೆ ಒದಗಿಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಮುಲವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಕೊಲಿನ್ಸ ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದು, ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬೇರೆ ಕತೆ ಹೊರಳಿದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ನೀನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತೃಪ್ತಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ನಿನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆನೆ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾನು ಫ್ರಾಯ ಸಾಹಸಿಯಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಚಾಯಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ. ನನಗೊಂದು ಅನುಕೂಲವಾದ ಮನೆ ಸಾಕು. ಕೊಲಿನ್ಸನ ಗುಣಶೀಲ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಂದ ನನ್ನ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಮನದೃಷ್ಟಿದೆ” ಎಂದು ಚಾರ್ಲೆಸ್ಸಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

“ನಿನ್ನಂದೇಹವಾಗಿ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನೀರವವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ತುಸು ಹೊತ್ತು ಸ್ಮಶಾನ ಮೌನ ಆವರಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ಉಳಿದ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಸೇರಿದರು. ಚಾರ್ಲೆಸ್ಸಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ತಾನೊಬ್ಬಳೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಜೋಡಿಯ ಸಾಮ್ಯ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕತೆ ಓಡಾಡಿದ ಕೊಲಿನ್ಸನ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಂಡೂ ಚಾರ್ಲೆಸ್ಸಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿದುದು ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿತು. ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧದ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಪ್ರೇಯಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಎಳ್ಳಿನೀರು ಬಿಡುತ್ತಾಳೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲಿನ್ಸನ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಚಾರ್ಲೆಸ್ಸಿ ! ಅದೆಂಥ ಅವಮಾನಕರವಾದ ಚಿತ್ರ ! ಅವಳು ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಳು. ಆದೂ ಇರಲಿ, ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ತನ್ನ ಗೆಳತಿ ಸುಖಪಡುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಇನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಿಲಮಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರನೆಯ ಗರಿ

ಈ ಹೊಸ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದೆ ಬೇಡವೆ ಎಂದು ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನಳಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೊಡನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟಲ್ಲ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮದುವೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಮಗಳಿಂದ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದನು. ಈ ಕೊಳುಕೊಡೆಯಿಂದ ತಮ್ಮೆರಡು ಮನೆತನಗಳ ಸಂಬಂಧ ಕುದುರುತ್ತದೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನಂಬಲಾರದೆ ಹೋದರು. ಅವನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಕಟುಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದಳು. ಸಂಯಮ ಸೌಜನ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತ ಲಿಡಿಯಾ "ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಇದೂ ಉಂಟೆ! ಏನಿ ವಿಲಿಯಮ್, ಈ ಕತೆಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರ. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಲಿಸ್ತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಹಾಕಿದಳು.

ಅಂಥ ಅಸಭ್ಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಿಕನೊಬ್ಬನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮಾತ್ರ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಕುಲೀನನಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ತಾನು ಹೇಳಿದ ಸುದ್ದಿ ಸತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೂ ಆ ಹೆಂಗಸರು ತಣ್ಣಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಅವರ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವನ್ನು ಅವನು ಸಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಅವನನ್ನು ಆ ಕಹಿಯಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಹೊಣೆಯೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಮೊದಲೇ ಚಾಡ್ಲೆಸಿ ತನಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ, ಆ ಸುದ್ದಿಯ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಖೇದವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಗುಣಕಥನ ಮಾಡಿ, ಅಂಥ ದಂಪತಿಗಳ ಜೀವನ ಸುಖವಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಬಾಯಾರಿ ಹೊಗಳಿ, ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು. ಜೇನಳು ಸಹ ತಂಗಿಯೊಡನೆ ದನಿಗೂಡಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಕಕ್ಕಾವಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಮಾತು ಮರೆತಳು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿದುದೆ ತಡ ಅವಳ ಭಾವಪ್ರವಾಹದ ತೂಬು ತೆಗೆದಂತಾಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಆ ಸುದ್ದಿ ಖಂಡಿತ ನಿರಾಧಾರವಾದುದೆಂದು ಹಠ ಹಿಡಿದಳು ; ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು ; ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಅವರೆಂದೂ ಸುಖವಾಗಿರಲಾರರೆಂದು ಕಣಿ ಹೇಳಿದಳು ; ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ ಆ ಚೋಡಿ ಕೂಡಲೆ ಮುರಿದು ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿದಳು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಈ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದಳು ; ಒಂದು, ಈ ಎಲ್ಲ ಅನಾಹತಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ ಎಲಿಸಬೆತ್ ; ಎರಡು, ತನ್ನೊಡನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದು. ಇಡೀ ದಿವಸವೆಲ್ಲ ಆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದುವು. ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವಳ ಕೋಪವಂತು ಆ ದಿನವೆಲ್ಲ ಇವರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರದ ತನಕ ಅವಳು ಬಯ್ಯದೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನನ್ನಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳನ್ನಾಗಲಿ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು ; ಆದರೆ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳ ತನಕ ಅವರ ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕ್ಷಮಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆನೆಟ್‌ನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ ವಿಕಾರಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಮೊದಲು ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು. ಈಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಷ್ಟೆ ಮೂರ್ಖೆಯೆಂದೂ, ತನ್ನ ಮಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವಿವೇಕಿಯೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿದನು.

ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜೇನಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸುಖವನ್ನು ಹಾರೈಸಿದಳು. ಅವರ ಜೀವನ ಸುಖದ ಹಾಸಿಗೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದರೂ ಜೇನ್ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳನ್ನು ಕರುಬಲಿಲ್ಲ. ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೆ ಹರಡಬಹುದೆಂಬುದೇ ಅವರ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನೊಬ್ಬಳು ಮಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಡೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅಟ್ಟಹಾಸ ಉಬ್ಬುಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲ. ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಅವಳು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿ, ತಾನೆಷ್ಟು ಸುಖಿಯೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಉಗ್ರದೃಷ್ಟಿಯೂ, ಕಠೋರ ಟೀಕೆಗಳೂ ಅವಳ ಸುಖಕ್ಕೆ ಹುಳಿ ಹಿಂಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯು ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಎತ್ತದೆ ಸಂಯಮದಿಂದಿದ್ದಳು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಿಜವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಳಿಯಲಾರದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಭಾವಿಸಿದಳು. ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಡಿದ ನಿರಾಶೆ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮೇಲಣ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅಕ್ಕನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರಾಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಅವಳು ಭಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಳು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು ಅವನು

ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸೂಚನೆಯೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ, ವ್ಯಾಕುಲ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಜೇನ್ ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಕ್ಯಾರೋಲೀನಳಿಗೆ ಮಾರೋಲೆ ಕಳಿಸಿ, ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ದಿನಗಳನ್ನಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲೇ ವಾಗ್ಲಾನ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ವಂದನಾಪತ್ರ ಮಂಗಳವಾರ ಅವರ ತಂದೆಯ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವನು ತನ್ನ ಅಪಾರ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಿಸಿದ್ದನು. ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸಳ ಪ್ರೇಮಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ತಾನೆಷ್ಟು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಸಹವಾಸ ಸುಖದ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಭವಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಾನು ಹೊಂದಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ ಮುಂದಿನ ಸೋಮವಾರದಿಂದ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಾಗಿಯೂ ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆಯೆಂದೂ, ಅದು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮದುವೆಯ ದಿನ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಾನು ಬರುತ್ತೇನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು.

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮತ್ತೆ ಹರ್ವರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ತಮಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆಂದೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನಂತೆಯೆ ಗೋಣಗುಟ್ಟುವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಫಾಯ ಸಾಹಸಿಗಳು ಅನಿಷ್ಟಂಜನವಾದ ಅವಳ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ನಿರಂತರ ಗೈರುಹಾಜರಿ ಅವಳ ಹೃದಯವೇದನೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿಸಿತ್ತು.

ಇದರಿಂದ ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಿದ್ದರು. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಅವನು ಬರುವ ಆಶೆ ದೂರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಂತು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಅವನು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಮೆರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಇದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ನನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು. ಅದೊಂದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಸಾರವೆಂದು ಅವಳು ಅಲ್ಲಗಳೆದಳು.

ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ತಂಗಿಯದು ಅವನನ್ನು ದೂರವಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆಂಬ ಭಯ ಮಾತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜೇನಳ ಸುಖಕ್ಕೆ ಮಾರಕವಾದ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗಣಕಾರನ ಸ್ಥಿರಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕುಂದು ತರುವ ಭಾವನೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದ ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಂಥ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು

ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮತ್ತು ಅವನ ಗೆಳೆಯನ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರ ಮುಪ್ಪರಿಗೂಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ, ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯ ಲಾವಣ್ಯ, ಜೊತೆಗೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳು ಅವನ ಸ್ನೇಹದ ಬಿಸುಗೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಹೆದರಿದಳು.

ಅನಿಶ್ಚಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದೊದಗಿದ ಕಾತರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಜೇನಳ ಸಂಕುಟ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಸಂಕುಟವನ್ನು ಮೀರಿಸಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಂಯಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಟೆಗೊಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತದೆ, ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿನವೂ ಅವನ ಬರವಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾದು ಬೇಸತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು ; ಆಗಾಗ್ಗೆ ಜೇನಳನ್ನು ಹಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೇನ್ ಈ ಆರೋಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರಾಕರಣವಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೊಲಿನ್ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಂತೆ ಸೋಮವಾರ ತಪ್ಪದೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದನು. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಸಾರಿ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆತ ಸ್ವಾಗತ ಈಗ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನ ಬಗೆ ಕದಡಲಿಲ್ಲ. ಫೂಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಇವರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರಲು ಅವನಿಗೆ ಬಿಡುವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಿನದ ಬಹುಭಾಗವೆಲ್ಲ ಅವನು ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ನಿಲಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಂದು, ಆ ದಿನದ ಗೈರುಹಾಜರಿಗಾಗಿ ಅವರ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಹೋದಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮದುವೆಯ ಸುದ್ದಿ ಅವಳ ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಯಾತನೆಯ ನರಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೆ ಅವಳಿಗೆ ವಾಕರಿಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಭಾವಿ ಹಕ್ಕುದಾರಕೆಂದು ನೆನೆಯಾಗಿ ಅವಳ ಮೈ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ಸರ್ಯ ದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚಾಡುಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದರೆ ಸರಿ, ಅದು ತನ್ನ ಮನೆ, ಅದು ಎಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಸೇರುತ್ತದೆಂದು ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೊಲಿನ್‌ನೊಡನೆ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಬೆನೆಟ್ ತೀರಿಕೊಂಡೊಡನೆಯೆ ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಮನೆಯಿಂದ ದೂಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ ಅವಳು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಊದುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಪ್ರಿಯ ಬೆನೆಟ್, ಚಾಡುಕೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಈ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾಗುವುದನ್ನೂ ನಾನವಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನವಳು ಆಕ್ರಮಿಸುವುದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ

ಬಾಳು ಹೊರೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ” ಎಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು.

“ಪ್ರಿಯೆ, ನೀನು ನಿರಾಶೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಡ. ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶಾವಾದಿಗಳಾಗಿರೋಣ. ಕೊನೆಗೆ ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗುಳಿಯುವವನು ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತೆಯಿಂದಿರೋಣ.”

ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ಸೆಟ್‌ಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಎಂದಿನಂತೆಯೆ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದಳು : “ಈ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಅವರ ಪಾಲಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರೆ ಮಾಡಲು ಜನಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ನಾನಂತು ಕಾಣೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಲಿನ್‌ನಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆ ? ಇತರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕು ?”

“ಅದನ್ನು ನೀನೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಬೆನ್ಸೆಟ್ ಹೇಳಿದನು.

ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಗರಿ

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಕಾಗದ ಬಂದು ಸಂದೇಹ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಚಳಿಗಾಲವೆಲ್ಲ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲ್ಲುವುದೆಂದು ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಿರ್ಣಯಪತ್ರದ ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಊರು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹರ್ಷಭಾಷೆಯೆನಿಸಿ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬರೆದಿದ್ದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಅಣ್ಣ ವಿಷಾದ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಕಾಗದ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತ್ತು.

ಆಶೆ ಭಗ್ನವಾಯಿತು ! ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಪ್ರೇಮ ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಪತ್ರ ಭಾಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಜೇನುಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಶ್ಲಾಘನೆಯ ಪತ್ರದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ಪದರಪದರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಳು. ದಿನೇ ದಿನೇ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಗಾಢವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಕ್ಯಾರೋಲಿನ್ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮೊದಲ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದ ಬಯಕೆ ಕೈಗೊಡುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ತಮ್ಮಣ್ಣ ಡಾರ್ಲಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಡಾರ್ಲಿ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು.

ಜೇನ್ ಓದಿದ ಕಾಗದವನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೌನಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಅಕ್ಕನ ಬಗೆಗೆ ಕಳವಳ, ಉಳಿದವರ ಬಗೆಗೆ ಕ್ರೋಧ—ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಅವಳ ಹೃದಯ ಹರಿದು

ಹಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಣ್ಣನಿಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಕ್ಯಾರೋಲೀನಳ ಮಾತನ್ನವಳು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಅವನಿಗೆ ಜೀನಕಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆಯೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದ ಅಭಾವವೂ ನಿರಾತಂಕ ಮನೋಭಾವವೂ ಅವನನ್ನು ಗೆಲೆಯರ ಸಂಚಿನ ಗುಳಿಗೆ ಕೆಡಹಿವೆಯೆಂದೂ, ಅವನ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವೃತ್ತಿಯ ಚಿಲ್ಲಾಟಗಳಿಗೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಖವನ್ನು ಅವನು ಬಲಿಗೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದೂ ಅವಳು ಅವಜ್ಜಿ ಬೆರೆತ ಕೋಪದಿಂದ ಮನದೊಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನೊಬ್ಬನ ಸುಖ ಮಾತ್ರ ಹಾಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಆಟವಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ತನ್ನಕ್ಕನ ಸುಖ ಅವನ ಸುಖದೊಂದಿಗೆ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದದರಿಂದ ಅವಳು ತವಕಪಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಜೇನ್ ತನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತಮ್ಮಿಂದಗಲಿದ ಮೇಲೆ, ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಮನೆ ಮತ್ತು ಆ ಮನೆಯ ಸಾಹಕಾರನ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಸಿಡುಕನ್ನು ಕುರಿತು ಜೇನ್ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು :

“ತಾಯಿ ತುಸು ಸಂಯಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ! ಅವಳ ಕುಟುಟೀಕೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಷ್ಟು ನೋಯುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ನಾನೇನೂ ಸಿಡಿಮಿಡಿಸಿಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಮರೆಯುವ ಕಾಲವೂ ಜಾಗ್ರತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ನಾವು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನಕ್ಕನ ಕಡೆಗೆ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳೆ ವಿನಾ ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಂದೇಹವೆ ? ಇಲ್ಲ” ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಸಭ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಷ್ಟೆ ಆಶೆಯಾಗಲಿ ಭಯವಾಗಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಆ ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲ. ಕಾಲ ಸವೆದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ಹೇಳಿದಳು.

ತಾರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ “ನನ್ನ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಾದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾನೇ ಹೊಣೆ; ಅದರಿಂದ ನನಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಇದಿಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ” ಎಂದು ಅವಳು ನುಡಿದಳು.

“ಶ್ರೀಯ ಜೇನ್, ನೀನು ಸಾಧು ಹೆಂಗಸು. ಅನಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಧುರಭಾವ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀಗುಣಗಳು. ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ಕಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಳವಳಿಸಿಗೊಂಡಿದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

ಯಾವ ಅಸಾಧಾರಣ ಗುಣಗಳೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ತಂಗಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಕ್ ಸಮರ್ಥಿಸಿದಳು.

“ಅಕ್ಕ, ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವೆ. ಇತರರ ವಿಷಯ ಕೆಟ್ಟಾಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ದೋಷರಹಿತೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೆದರಬೇಡ. ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆ; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದವ ಜನ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ. ನಾನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದಂತೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತಿದೆ; ದಿನ ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಅಸಂಬಂಧತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೊರತೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೇ ಜನರನ್ನು ನಂಬಬಾರದೆಂಬ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ನಿರರ್ಥನಗಳು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಒಂದನ್ನು ರಟ್ಟು ಮಾಡಲಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಚಾಲ್ಡೆಕಿಯ ಮದುವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು!”

“ಮುದ್ದು ತಂಗಿ, ಇಂಥ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ ; ಸುಖವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಸಂದರ್ಭ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾನವಸ್ವಭಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕೊಲಿನ್ಸನ ಗಣ್ಯತೆಯನ್ನೂ, ಚಾಲ್ಡೆಕಿಯ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಪರಿಚ್ಛಾನವನ್ನೂ ಗಮನಿಸು. ಅವಳು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದ ಮಗಳು. ನಮ್ಮ ದಾಯಾದಿಯನ್ನು ಅವಳು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆಂದು ಅತಿಸೋಣ.”

“ಅಕ್ಕ ನಿನಗಾಗಿ ನಾನೇನು ಬೇಕಾದರೂ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಇತರರಿಗಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ? ಚಾಲ್ಡೆಕಿ ಅವನನ್ನು ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದು ; ಆದರೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಗುಣಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯವೆಂದೇ ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ. ಕೊಲಿನ್ಸ ಅಹಂಭಾವದ ಅಟ್ಟಹಾಸದ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದ ಅವಿವೇಕದ ಮುದ್ದೆ. ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹೆಂಗಸು ಸ್ವತಂತ್ರಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಚಾಲ್ಡೆಕಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ಗತಿ ಸಿದ್ಧ ! ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ನೀತಿನಿಷ್ಠೆಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥತಾಸಕ್ತಿ ವಿವೇಕವೆಂದೂ, ಅಪಾಯದ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಸುಖದ ಸೇತುವೆಯೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.”

“ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸುಖದ ಜೀವನವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿನಗೇ ಈ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಸಾಕು. ನೀನು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಅವನನ್ನು ನೀನು ದೋಷಿಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ನೂಕಬೇಡೆಂದೆಂಬ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ತಂಗಿ. ನಮಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಅವನು ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಉತ್ಸಾಹೀ ತರುಣ ಸದಾ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಅಹಂಭಾವ

ನಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ನಡೆದೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ.”

“ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಂಚು ನಡೆಸಿರುವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಇತರರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ನುಸುಳುಬಹುದು, ಕ್ಲೇಶವೊದಗಬಹುದು. ಅವಿಚಾರತೆ, ಪರಹಿತನಿರಾಸಕ್ತಿ, ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದ ಅಭಾವ-ಇವು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತವೆ.”

“ಇದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಆರೋಪಿಸುತ್ತೀಯ ?”

“ಹೌದು ; ಕೊನೆಯತನಕ ಇದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನೀನು ಗೌರವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆಯೆ ಆರೋಪಣೆ ಹೊರಿಸುತ್ತ ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಿನಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಸಾಕು ಮಾಡೋಣ.”

“ಅವನ ತಂಗಿಯರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾರೆಂದು ಇನ್ನೂ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವೆಯ ?”

“ಹೌದು ; ಇದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಾಮೀಲನ ಇದೆ.”

“ನಾನಿದನ್ನು ನಂಬಲಾರೆ. ಅವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನೇಕೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕು ? ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಹೆಂಗಸೂ ಅವರನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಳು.”

“ಸುಖದ ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಇತರ ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಹಾರೈಸಬಹುದು. ಐಶ್ವರ್ಯಲಾಭ ಮತ್ತು ಗೌರವಸಂಪಾದನೆ ಅವರ ಬಯಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಗಣ್ಯಸಂಬಂಧ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯುಳ್ಳ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಇಚ್ಛೆ ಅವರಿಗಿರಬಹುದು.”

“ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅವಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದರ ತೋರಿಸುವುದು ಸಹಜ. ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ವನಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮಣ್ಣನ ಇಷ್ಟವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ಷೇಪಕರವಾದ ದೋಷವಿದ್ದರೆ ವಿನಾ ಯಾವ ತಂಗಿಗೆ ತಾನೆ ಅಣ್ಣನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ದೈವ್ಯವಿದ್ದೀತು ? ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾದರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾರರು. ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ತಪ್ಪಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ ಅಥವಾ ಅವರ ತಂಗಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸೋಣ.”

ಅಕ್ಕನ ಸದ್ಭಾವನೆಯನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೆತ್ತಲಿಲ್ಲ.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಏನು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೇಳದೆ, ಬಿಂಗ್ಲೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಪ್ರೀತಿಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೇನಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಅವನ ಪ್ರೇಮ ಕ್ಷಣಿಕವಾದ್ದೆಂದೂ,

ಅವಳು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಬತ್ತಿಹೋಯಿತೆಂದೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾಯಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. ಮೊದಮೊದಲು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಆ ಮಾತನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಹಳೆಯ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಳು ಮರೆಮುಕ್ತರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಆಶಾಕಿರಣ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು.

ಬೆನೆಟ್ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಒಂದು ದಿನ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು : “ಹಾಗಾದರೆ, ಲಿಸ್ಸಿ, ನಿನ್ನ ಕ್ಷಣ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಅಡಕಣೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಇದೆಲ್ಲ ಆಗುವುದೊಳ್ಳೆಯದು. ಇದರಿಂದ ಅವಳ ವಿಶೇಷತೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಸರದಿಯಾವಾಗ ? ಚೇನಕಡು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ನಿನ್ನ ಸರದಿ ತಡವಾಗಬಾರದಲ್ಲವೆ ? ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೆರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕ್ಯಾಮ್ ನಿನ್ನವನಾಗಲಿ ! ಅವನೂ ತಮಾಷೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಣಯ ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ !”

“ಒಳ್ಳೆಯದಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯದರ್ಜೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ನನಗೆ ಸಾಕು. ಚೇನಳ ಭಾಗ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭಿಸೀತೆ ?”

“ನಿಜ. ನಿನಗೇನೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಮತೆಯ ತಾಯಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.”

ಇತ್ತೀಚಿನ ಘೋರ ಘಟನೆಗಳು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದ ಕರಾಳ ಛಾಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ವಿಕ್ಯಾಮ್‌ನ ಸಹವಾಸ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಅವನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಈಗ ಅವನು ಸಂಹೋಜಕುಷುಪ್ಪಿಹೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಡಾರ್ನಿಯ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ, ಅವನಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಸಂಕಟ ಪರಂಪರೆ—ಇವೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳ ಕೂಲಂಕಷ ಪರಿಶೀಲನೆ ಎಲ್ಲರದರಿಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಾವು ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಭಜ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ಡಾರ್ನಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳು ಹರ್ಷಾಘೋಷ್ಯರಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂದರೆ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಒಬ್ಬಳೇ. ಅವಳ ಸರಳ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ ನಿಷ್ಕಳುಷ ಮನೋಭಾವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ನೀಚನೆಂದು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಗರಿ

ಪ್ರಾಯ ಯಾತ್ರೆಯ ಆನಂದೋತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆದನು. ಶನಿವಾರದ ದಿನ ಅವನು ಪ್ರಾಯಿಯಿಂದ ಅಗಲಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹರ್ಷಭಾಷ್ಪರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮದುವೆಯ ದಿನವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಮಹದಾಶೆ ಅವನ ವಿಯೋಗಯಾತನೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯ ನೆಂಟರಿಂದ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡನು ; ತನ್ನ ನೆಂಟಿಯರಿಗೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹಾರೈಸಿದನು ; ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಂದನಾಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದಾಗಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟನು.

ಮುಂದಿನ ಸೋಮವಾರ, ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ರಜಾದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಬಂದ ಸಹೋದರನನ್ನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ವಿವೇಕಿ, ಸಭ್ಯ ; ಸ್ವಭಾವ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಅಕ್ಕಿಗಿಂತ ತುಂಬ ಉತ್ತಮ. ಯಾವಾಗಲೂ ಗಡಂಗುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕೋಮಟಿಯನ್ನು ಕುಲೀನನೆಂದೂ, ನಯಗಾರನೆಂದೂ ಗೃಹಸಲು ನೆರಳಿಲ್ಲದ ಬಾಲೆಯರು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ತನ್ನ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ, ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಹೆಣ್ಣುವಕ್ಕಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರಾಗಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿರಿಯ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರಿಗೂ ಅವಳಿಗೂ ತುಂಬ ಸಲುಗೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅವಳೊಡನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ, ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಿವರ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಲ್ಲದೆ ಅವಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೊದಗಿದ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದುದೇ ತಡ, ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ಸುರಿದು ಕೊಂಡಳು :

“ನಾನು ಜೇನಳನ್ನು ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಲಿಸ್ಸಿಯ ವಿಷಯ ಏನು ಹೇಳಲಿ ? ಅವಳು ವಕ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ಅವನು ಇದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾಳೆ ; ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಪುರ ಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಕೃತ್ತಿಮದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುವುದೆ ಅವರ ಚಾಳಿ. ಇದುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಕುಂದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಂದಲೆ ನನಗೆ ಭಂಗವುಂಟಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಂದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಬಂದಿದೆ.”

ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರದ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡ್ಲಿನ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಚುಟುಕದಲ್ಲಿಯೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು ; ಎಲಿಸಬೆತ್ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಜೇನ್‌ಳ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧ ಘಟಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ನಿಂತುಹೋದುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂಗತಿಗಳು ದಂಡೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಿನ್ನ ವರ್ತನೆಯ ಬಿಂಗ್ಲಿಯಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಲಾವ್ಯವತಿಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಮೋಹಪರವಶವಾಗಿ, ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ತನಕ ಅವಳಲ್ಲಿಯೆ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆ ಅವರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಚಾಪಲ್ಯ ಮನುಷ್ಯಸಹಜವಾದುದು.”

“ಬರಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನು ಪುರುಷಾರ್ಥ ? ಈಗ ನಡೆದಿರುವುದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕಾನುಕೂಲವುಳ್ಳ ತರುಣ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ತನಕ ಪ್ರೇಮೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಧಿಕೆಯೆಂದು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಗೆಲೆಯರ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಅಸಂಗತ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. “ಪ್ರೇಮೋನ್ಮತ್ತ” ಎಂಬುದು ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವೂ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಆದ ಪದಸಮೂಹ. ಅರೆಗಳಿಗೆಯ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಮೂಡುವ ಭಾವತರಂಗಗಳಿಗೂ ಈ ಮಾತು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಪ್ರೇಮ ಹೇಗಿತ್ತು ? ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸು, ನೋಡೋಣ.”

“ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೊತ್ತೆ ? ಅಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ - ಕಾತರತೆಯನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವಳಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆ ಪ್ರೇಮಕಾತರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಹುಡುಗಿಯರು ಕಂದರೂ ಅವರೊಡನೆ ಕುಣಿಯದೆ, ಅವರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ. ನಾನೇ ಎರಡು ಸಾರಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದೆ ; ಆದರೆ ಅವನಿಂದ ಉತ್ತರವೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನ ಬೇಕೆ ?”

“ಸರಿ ಸರಿ, ನಾನು ವಿವರಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಅದು. ಬಡಪಾಯಿ ಜೇನ್ ? ಒದಗಿದ ವಿಪತ್ತನ್ನೆದುರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನಿದ್ದರೆ, ಲಿಸ್ಸಿ, ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ನಕ್ಕು ನಗಿಸಿ ಹೃದಯಭಾರವನ್ನು

ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಅವಳು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಯೆ ? ಕೆಲವು ಕಾಲ ವನೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಬರಬಹುದು.

ಈ ಸಲಹೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕನನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅವನು ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಮಗೆ ಸಿಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಾಸ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಾದರೆ ನಮ್ಮ ವಾಸ ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಹವ್ಯಾಸಗಳೇ ಬೇರೆ, ಅವನವೇ ಬೇರೆ. ನಾವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದೂ ಕಡಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಹೊರತು, ಅವರಿಬ್ಬರ ಭೇಟಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡ್ಸ್ ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ಅದು ಖಂಡಿತ ಅಸಾಧ್ಯ ಅತ್ತೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಜೇನಳನ್ನು ನೋಡಲು ಡಾಂರಿ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಲಾರ. ಬಹುಶಃ ಡಾಂರಿ ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ರಸ್ತೆಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ತಾನೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾಗ, ತನಗಂಟುವ ಕೊಳಕನ್ನು ತೊಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಎಡಬಿಡದೆ ಮೀಯಬೇಕು. ಅವನಿಲ್ಲದೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹೊರಗೆ ಕದಲುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಅದೂ ಲೇಸೆ. ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಲಾರರೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಆದರೆ ಜೇನ್ ಅವನ ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆ ? ಆ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನಾದರೂ ಜೇನ್ ನೋಡಿಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೆ ?”

“ಅವಳ ಪರಿಚಯವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆಯುತ್ತಾಳೆ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರಾಶೆಯ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿಯೂ ಆಶೆಯ ಕಿರಣವನ್ನು ಕಂಡಳು. ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಜೇನ್‌ಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಬಹುದು ; ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತೆ ಮರುಕೊಳಿಸಬಹುದು ; ಜೇನಳ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪ್ರಭಾವ ಮಸುಳಬಹುದು—ಹೀಗೆಲ್ಲ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಎಣಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಅತ್ತೆಯ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯರ ವಿಚಾರವೇ ಅವಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾರೊಲಿನ್ ತನ್ನಣ್ಣನೊಡನೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೆ, ಅವಳೊಡನೆ ಒಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು.

ಗಾರ್ಡ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ತಂಗಿದರು. ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ವನೆಯವೊಡನೆ ಹಾಗೂ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಅವರು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಾದಿನಿಯರ ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ಮನರಂಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಕಾರ್‌ಮನುತ ಎಂದೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ

ಗುಮಾನಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವರ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತಾನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಪರಸ್ಪರಾಭಿಮಾನ ಅವಳ ಬಗೆಯನ್ನು ಕಲಕಿತ್ತು. ಊರು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ಆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅಂಥ ಸಂಬಂಧಸಾಧನೆಯ ಅವಿವೇಕವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳಿಗೆ ವಿಕಾರ್ಮ್ ಅಪರಿಚಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೆ ಡಬ್ಲಿವೈರಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿದ್ದ ಹರಹಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಬಹಳ ಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಳು. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳ ಗೆಳತಿಯರ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಪೆಂಬೆರ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಳು. ದಿವಂಗತ ಡಾರ್ಲಿ ಕುಲೀನನೆಂದೂ ಗುಣನಿಧಿಯೆಂದೂ ಅರಿತಿದ್ದಳು. ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರ ಚರ್ಚೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಬಳಸಿತ್ತು. ಪೆಂಬೆರ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಕಾರ್ಮ್ ಮಾಡಿದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅವಳು ಹಳೆಪಳೆಯ ನೆನಪಿಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ತಾಳೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀಮಂತನ ಗುಣಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ, ತಾನೂ ಆನಂದಿಸುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಿರಿಯ ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಡಾರ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೂ ಆಗಿನ ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಳು ; ಅವನು ಅಹಂಕಾರಿಯೆಂದೂ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದವನೆಂದೂ ಕರ್ನಾಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ನೆನಪಿಗೊಂಡು ತೆಪ್ಪಾಗಾದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ಗರಿ

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ಏಕಾಂತವಾಗಿರುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತ ಕೂಡಲೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದುದನ್ನು ಮುಚ್ಚುವರೆಂಬಿಲ್ಲದೆ ವಿವರಿಸಿದಳು : “ಲಿಸ್ಸಿ, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೀನು ಪ್ರೇಮಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿದುದನ್ನು ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವನ ಮೇಲೆ ನನ್ನದೇನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಯುವಕ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅಡ್ಡಿ

ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭ್ರಾಂತಿ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಸೆರೆಯಾಗಬೇಡ. ನಿನಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊ. ನೀನು ಶೀಲವತಿಯಾಗಿ ಸಂಯಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಅವರನ್ನು ನಿರಾಶೆಗೊಳಿಸಬೇಡ.”

“ಎನತ್ತೆ ಇದು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯ ವಿಷಯವೆ ?”

“ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯಾಗಲಾರದೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ.”

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸದಾ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ತಾನೆ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ?”

“ಎಲಿಸಬೆತ್, ನೀನು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅತ್ತೆ, ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ವಿಕಾರ್ಮನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ನೋಡಿದವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವನು ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ... ? ಅದಾಗದಿದ್ದರೊಳ್ಳೆಯದು. ಓ, ಆ ಡಾರ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬ ಯಶಸ್ವಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ; ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ದುಃಖ ತಪ್ಪದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇನೋ ವಿಕಾರ್ಮನ ಪಕ್ಷಾಂತಿ. ಅತ್ತೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ದುಃಖ ತರುವ ಸಾಧನವಾಗಲಾರೆ. ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಬಡತನ ಅಡಚಣೆಯಾಗದೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಡೆಯುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ತೋರಿಸಬಹುದು. ನಾನೂ ಪ್ರತಿಯೋಭನೆಗೊಳಗಾಗುವ ಸಂದರ್ಭವಾದಾಗಿದೆ ಇತರರನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಗೆ ಮಾತು ಕೊಡಲಿ ? ಅಥವಾ ಆ ಪ್ರತಿಯೋಭನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವುದೇ ವಿವೇಕವೆಂದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಲಿ ? ನಾನು ಆತುರಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಮಾತು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಸಂಯಮದಿಂದಿರಲು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ಬಹುಶಃ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರದಿರುವುದೊಳ್ಳೆಯದು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಅವನನ್ನು ಬರಮಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ನೆನಪು ಕೊಡಬೇಡ.”

“ಹಿಂದೊಂದು ದಿನ ಮಾಡಿದಂತೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಬೀರಿದಳು. ನಾನು ಆದಷ್ಟು ದೂರವಿರುವುದೊಳ್ಳೆಯದು, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಈ ವಾರ ನೀವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಕರೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗದಂತೆ ಸಂಗ ಸಹವಾಸವನ್ನೊದಗಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಬಯಕೆ. ಯಾವುದು ಸರಿಯೆಂದು ವಿವೇಕ ತೋರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮನಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತೆ ?”

ಅತ್ತೆ ಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು ; ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಸೂಚನೆಗಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಂದಿಸಿದಳು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳೂ ಜೇನಳೂ ಹಾರ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟು ತಡೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಬಂದನು. ಈ ಸಾರಿ ಅವನ ಉತ್ಸಾಹವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿಡದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಂಚ್ಚೆಗೆ ಅವನಿಂದೇನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮದುವೆ ತೀರ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತೊರೆದಳು. ವಧೂವರರಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲೆಂದು ಅವಳು ಅಸ್ವಸ್ಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮದುವೆ ಗುರುವಾರವೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಬುಧವಾರವೆ ಕುಮಾರಿ ಉತ್ಸಾಹವು ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಹೊರಡಲು ಮೇಲೆದ್ದಾಗ, ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಂಚ್ಚೆ ಶುಭವಾಗಲೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಳು. ವಿಶ್ವಾಸರಹಿತವಾದ ಮತ್ತೆ ಅನಾದರಣೆಯ ಆಶೀರ್ವದವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಲಜ್ಜಾನ್ವಿತೆಯಾಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದಳು. ಅವರು ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಚಾಲ್ಡೆಸಿ ಹೇಳಿದಳು :

“ನನ್ನಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪತ್ರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ, ಎಲಿಸ.”

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ.”

“ನನ್ನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಕಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತೀಯಾ ?”

“ಹಾರ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ?”

“ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ನಾನು ಕೆಂಟ್ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹಾರ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಮಾತು ಕೊಡು.”

ಆ ಭೇಟಿ ಹಿತವಾಗಿ ಕಂಡುಬರದಿದ್ದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರಾಕುಸಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮೇರಿಯಾ ಮಾರ್ಟ್ಸ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಅವರೊಡನೆ ಬರುತ್ತೀಯೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರಲಿ? ಎಲಿಸ, ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ನಿನಗೂ ಅಂತೆಯೆ ಆತಿಥ್ಯ ನೀಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡು.”

ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಿತು : ವಧೂವರರು ಚೆರ್ಚ್ ಬಾಗಿಲಿನ ಮೂಲಕ ಕೆಂಟ್ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನ ತಮತಮಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯಿಂದ ಕಾಗದ ಬಂತು. ಅವರ ಪತ್ರವಹಾರ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಸಲಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಾಲ್ಡೆಸಿಯ ಮೊದಮೊದಲ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಹೊಸ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಬಹುದು, ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತ್ರೀತಿಸಬಹುದು, ತನ್ನ ತನವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು—ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಅವಳಿಗೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೇನು ಮೊದಲೆ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳೋ ಅದನ್ನೇ ಚಾಲ್ಡೆಸಿ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಅವಳ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು; ಸುಖಸೌಕರ್ಯಗಳು ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆ ನೆರೆ ರಸ್ತೆ ವರಮುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲ ತನ್ನ ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನೇರ್ಪಡಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಾದರಗಳು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ಉಳಿದದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗ್ರಹಿಸಿದಳು.

ತಾವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಲಂಡನ್ ತಲುಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಪಂಕ್ತಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಮುಂದಿನ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯರ ವಿಷಯ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತವಕದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಳು. ಅದೂ ಬಂತು. ಜೇನ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಕ್ಯಾರೋಲೀನಳ ಸುದ್ದಿಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಬರೆದ ಕೊನೆಯ ಕಾಗದ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ತನಗೆ ತಾನೆ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. “ಅತ್ತೆ ನಾಳೆ ಪಟ್ಟಣದ ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಸಹ ಗ್ರಾಸ್‌ವೆನ್‌ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಳು.

ಆ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಬರೆದಳು. ಈಗ ಅವಳು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಳು. “ಕ್ಯಾರೋಲೀನಳ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಹರ್ಷವಾಯಿತು. ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬರುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೈದಳು. ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕಾಗದ ಅವಳ ಕೈಸೇರಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಖಚಿತ. ಅವಳ ಅಣ್ಣನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತೆ; ಆದರೆ ಮೂರುಹೊತ್ತೂ ಡಾರ್ನಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ತಂಗಿಯರಿಗೇ ಕಷ್ಟವಂತೆ. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಕ್ಯಾರೋಲೀನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ನ್‌ಟ್ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ಜಾಗ್ರತೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನಾನವರನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು; ತನ್ನಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದವುದನ್ನು ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ವಿಧಿಯೇ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳು ಸರಿದುವು. ಜೇನಳಿಗೆ ಅವನ ಸುಳುಹೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಡಬಾರದೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಅನಾದರವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಸಂಜೆಯತನಕ ಬರೆದಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೊಂದು ನೆಪವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಜಾರಿತು. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಅವಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಳು. ಬಂದವಳು ಬಂದಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟುಹೋದುದರಿಂದ, ಅವಳ ನಡೆ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡುಬಂದುದರಿಂದ

ಚೇನ್ ಈ ಸಾರಿ ವಂಚಿತಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಪದರಿಸಿ ತೋರುತ್ತದೆ :

“ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಸಿಯ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿಡುತ್ತಾ ಅವಳ ಹಿಂದಿನ ನಡತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ ನಿನ್ನ ಸಂಶಯದಷ್ಟೆ ಸಹಜವಾದುದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೊಂಡಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಕ್ಯಾರೋಲೀನ್ ನಿನ್ನೆಯ ತನಕ ತನ್ನ ಸರದಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಒಂದು ಚೀಟಿಯನ್ನಾದರೂ ಬರೆದು ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಂದಾಗಲಂತು ಅವಳಲ್ಲಿ ಹರ್ಷವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲೆ ಬರೆದಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದಳು ; ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಸುಳಿವನ್ನಾದರೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ ; ಅವಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವಳ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಕೆಂದು ಅವಳು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವಳನ್ನು ದೂಷಿಸದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಗೆಳೆತನದ ಕೈಚಾಚಿದುದು ಅವಳ ತಪ್ಪು. ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಅವಳೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅಣ್ಣನು ಕ್ಷಮಕಾತರತೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಈಗೇಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಂಜಿಕೆಯೂ ಕಾಣೆ ? ಅವನಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ನಾನಿಲ್ಲಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತೆಂದು ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ರಾಣಿಯೆಂದು ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಮೋಸವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಣ್ಣೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಯಾತನೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನೂ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುವ ನಿನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸೋದರಮಾವ ಅತ್ತೆಯರ ಸಹಾನುಭೂತಿ—ಈ ಎರಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾಗದ ಬರೆ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ನೆರರ್‌ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಬರುವುದು ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವೆಂದೂ, ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡದಿರುವುದೊಳ್ಳೆಯದು. ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ನ ಗೆಳೆಯರು ಸುಖವಾಗಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಮತ್ತು ಮೇರಿಯಾ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಾ. ನೀನಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುವೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ— ಇತಿ ನಿನ್ನವಳು.”

ಈ ಕಾಗದವನ್ನೋದಿದಾಗ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಿಗೆ ತುಸು ನೋವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಚೇನ್ ಅವನ ತಂಗಿಯಿಂದ ಮೋಸಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. ಯೋಚಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಅವನ ಗುಣ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ತಂಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದೊಳ್ಳೆಯದೆಂದೂ,

ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಕ್ಟಾರ್ಮ್ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾದರೆ, ಚೇನಳನ್ನು ತಾನು ನಿರಾಕರಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವನು ವೃಥೆಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಆ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಈಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವಳ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೇನಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಳಿಸಿದ ಉತ್ತರದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅವನ ತೋರಿಕೆಯ ಪಕ್ಷಪಾತ ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಅವನ ಆದರೋಪಚಾರಗಳು ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದುವು ; ಅವನು ಬೇರೊಬ್ಬರ ಅನುರಾಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು ; ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದುದನ್ನಿದ್ದಂತೆಯೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಐಶ್ಯರ್ಯವೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನನ್ನುಳಿದು ಬೇರೆಯವರ ಕಡೆ ಖಂಡಿತ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಯಾವಳೂ ತದೇಶಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ವರಮಾನ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವನ ಗಮನ ಆ ಕಡೆ ವಾಲುವಂತಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸರ್ವಕೇವವನ್ನು ಹಾರೈಸಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅವಳು ಮತ್ತೆರೆಡು ಮಾತು ಜೋಡಿಸಿದಳು ; “ಅತ್ತೆ, ನನಗೆಂದೂ ಪ್ರೇಮದ ಅಮಲೇರಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಲ್ಲೆ. ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಧಕವಾದ ಶುದ್ಧಪ್ರೇಮದ ಸುಖವನ್ನು ಮೊದಲೇ ನಾನನುಭವಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನ ನಾಮಶ್ರೂ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ನನ್ನ ಮೈ ಉರಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅವನನ್ನು ಶಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ನಾನೀಗ ಅವನನ್ನು ಧ್ವೇಷಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಕುಮಾರಿ ಕಿಂಗಳನ್ನು ಹಳಿಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಫಲ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ನಂಟರಿಷ್ಟರ ಲಕ್ಷಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಘನತೆ ಕುಸಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ವೃಥೆಯಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕುಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿನ್ನೂ ಈ ಪ್ರಾಂಚನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿರುವುದೆಲ್ಲ ಹಾಲಾಗಿದೆ.”

ಇಪ್ಪತ್ತೇಳನೆಯ ಗರಿ

ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಘಟನೆಯೂ ಘಟನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಜನಮರಿ ಮತ್ತು ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳುಗಳುಳುಳಿದುವು. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ಗೆ

ಹೋಗಬೇಕೆತ್ತು ಮೊದಮೊದಲು ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಬಹುದಿನಗಳ ಸಂಪರ್ಕರಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆ ಉಲ್ಬಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಲಿನ್‌ನ ಮೇಲಿದ್ದ ಜುಗುಪ್ಸೆ ಕ್ಷಮಣ ಕರಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ತಾಯಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸಹವಾಸ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲದ ತಂಗಿಯರಿಂದ ಆ ಮನೆ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಳಬದಲಾವಣೆ ಅವಶ್ಯಕವೆನಿಸಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜೇನಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿಬರಲುಹದಂಬ ಆಶೆಯೂ ಕೊನರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲೊಂದು ರಾತ್ರಿ ತಂಗಬೇಕೆಂಬ ವಿವರವನ್ನೂ ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು.

ತಂದೆಯನ್ನಗಲುವ ಚಿಂತೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಅವನಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ತಾನೂ ಮಾರೋಲೆ ಬರೆಯುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವಳ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತಳು.

ವಿಕ್ಟಾರ್ ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ಈಗವನು ಮತ್ತೆಜ್ಜುಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನ ಪ್ರಣಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿದ ಮೊದಲ ಹೆಣ್ಣೆಂಬುದನ್ನಾಗಲಿ, ತನ್ನನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳಿಂದ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರ ಶ್ಲಾಘನೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರಕಾದ ಪ್ರಥಮ ಸುಂದರಿಯೆಂಬುದನ್ನಾಗಲಿ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಅವಳಿಗೆ ಸುಖಪ್ರಮಾಣ ಕೋರಿದ, ಮತ್ತು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಡಿ ಬೋರಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಉತ್ಕಂಠೆಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಅವನು ತಾನೆಂದೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೌರವಿಸಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲಿ, ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯಗಳ ಆದರ್ಶಮೂರ್ತಿಯೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅವಳು ಅವನಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಗಳು ಮೇರಿಯ ಚೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದಳು. ಮಗಳು ವಿನೋದಶೀಲೆಯಾದರೂ ತಂದೆಯಂತೆಯೆ ತಲೆಯಿಲ್ಲದವಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹುರುಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕುದುರೆಗಾಡಿಯ ದಡದಡ ಶಬ್ದದಷ್ಟೆ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅಸಂಗತ ಪ್ರಲಾಪ ಅವಳಿಗೆ ರುಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಸ್ವಭಾವ ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನೈಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆಯಲು ಕಾರಣವಾದ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವನು ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಸಮೆದುಹೋಗಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಸೌಜನ್ಯ ಸಹ ಸಮೆದುಹೋಗಿತ್ತು.

ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದ ದೂರ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳಾದುದರಿಂದ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ರಸ್ತೆ ಸೇರಲನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮುಂಜಾನೆಯೇ ಮನೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ಜೇನ್-ದಿವಾನಖಾನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಳು ; ಮನೆಯ ಮುಂದಂಡೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅವಳು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನ ಮುಖವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದಳು ; ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಲವಲವಿಕೆಗಳು ಕಂಡವು. ವಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಪು ಅಕ್ಕನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಸಹಜ ಸಂಕೋಚ ಲಜ್ಜೆಗಳು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ಸಂತೋಷದ ಸಡಗರ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ದಿನ ಹಿತವಾಗಿ ಕಳೆಯಿತು : ಬೆಳಗ್ಗೆಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳಾಟ ಓಡಾಟಗಳ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂಜೆಯೆಲ್ಲ ನಾಟಕವಂದಿರದಲ್ಲಿ.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅತ್ತೆಯ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅಕ್ಕನ ವಿಷಯದಿಂದ ಮಾತು ಮೊದಲಾಯಿತು : ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದಳು ; ಉತ್ಸಾಹ ಏಕೀತಿಯಾಗುಳಿಯುವಂತೆ ಅವಳು ಸತತವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಂಕು ಬಡಿದವಳಂತೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ತುಂಬ ನೊಂದುಕೊಂಡಳು. ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ಬೀದಿಗೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಜೇನಳಿಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅವಳು ಜೇನಳ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೊರೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ವಿಶದಪಡಿಸಿದಳು.

ಅನಂತರ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ವಿಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವಳನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡಿ, ಆ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದಳು. “ಆದರೆ, ಮಗು, ಆ ಕುಮಾರಿಕಿಂಗ್ ಎಂಥವಳು ಗೊತ್ತೆ ? ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಹೀಗೆ ಹೂಹದ್ದಿನಂತಾಗಬಹುದೆಂಬುದೊಂದೇ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ.”

“ವಿವಾಹ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೂ ವಿವೇಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನತ್ತೆ ? ವಿವೇಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ದುರಾಶೆಯ ಮೊದಲೆಲ್ಲಿ ? ಕಳೆದ ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ವಿವೇಕವಲ್ಲವೆಂದು ಬೆದರಿದೆ ; ಈಗ ಹತ್ತನಾಳಿ ವರಮಾನವುಳ್ಳ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನೊಬ್ಬ ಧನಲೋಭಿಯೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ.”

“ಕುಮಾರಿ ಕಿಂಗ್ ಎಂಥ ಹುಡುಗಿಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬಹುದು.”

“ಅವಳು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

“ಅವಳ ಅಜ್ಜ ತೀರಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಆಸ್ತಿಯ ಒಡತಿಯಾಗುವತನಕ, ಅವನು ಆ ಕಡೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.”

“ಅದು ಸರಿ ತಾನೆ. ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲವಾದರೆ, ನನ್ನಂತೆ ಬಡವಿಯಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅವನೇಕೆ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ?”

“ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಒಡನೆಯೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುವುದು ತರವೆ ?”

“ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯ, ಜರೂರಿಲ್ಲದ ಜನ ಅನುಸರಿಸುವ ಸಭ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳೇ ಆಕ್ಷೇಪಿಸದಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕು ?”

“ಅದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತೆ ? ಇದರಿಂದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯೊ ಭಾವವೂ ಕೊರತೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದಷ್ಟೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಸರಿ, ನಿನಗೆ ತೋರಿದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊ. ಅವನು ಧನತೋಭಿಯೇ ಆಗಲಿ; ಅವಳು ಅವಿವೇಕಿಯೇ ಆಗಲಿ.”

“ಹಾಗಲ್ಲ, ಲಿಸ್ಸಿ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಠಗಳ ಗೊಡವೆ ಬೇಡ. ಡಬ್ಬಿಷ್ಟರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿನವಿರುವ ತುಣುಕು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟುದನ್ನಾರೋಪಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ನೋಯುತ್ತದೆ.”

“ಓ, ಹಾಗಾದರೆ ಡಬ್ಬಿಷ್ಟರಿನಲ್ಲಿರುವ ತುಣುಕು ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಡಬ್ಬಿಷ್ಟರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು ಅವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮರಲ್ಲ. ನನಗಿಂತ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರೋಸಿಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ನಾಳೆ ಹೋಗುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹದಾದ ಗುಣವಾಗಲಿ, ಸುಚಾರಿತ್ವವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಿವೇಕವಾಗಲಿ ಎಷ್ಟುತೂ ಇಲ್ಲ.”

“ಜಾಗ್ರತೆ, ಲಿಸ್ಸಿ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯ ಛಾಯೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.”

ನಾಟಕ ಮುಗಿದು ಅವರು ಬೇರ್ಪಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಮುಂದಿನ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆಯರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ವಿಹಾರ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ದೊರೆತ ಆಹ್ವಾನ ಅವಳಿಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಹರ್ಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

“ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೋ, ಇನ್ನೂ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿಲ್ಲ; ಬಹುಶಃ ಸರೋವರ ಪ್ರದೇಶದತನಕ ಹೋಗಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ವಿಹಾರಯಾತ್ರೆಯಂಥ ಹರ್ಷಪ್ರದವಾದ ಹಂಚಿಕೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ; ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿದಳು. “ಅದೆಂಥ ಮಹದಾನಂದ, ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸು, ಅತ್ತೆ! ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ನವಚೈತನ್ಯವನ್ನೂ ಹುರುಪನ್ನೂ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ನಿರುತ್ಸಾಹ ನಿರಾಶೆಗಳು ಈಗಲೇ ತೊಲಗಲಿ !

ಮತ್ಸ್ಯಭೂಮಿಕೆಯ ನೀರಸ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಹುವರ್ಷರಂಜಿತವಾದ ಕ್ಲವಾಸ್ವಾದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿ ಬರೋಣ ! ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದುತುಣು ಸಹ ವಿವರಿಸಲಾರದ ಪ್ರಯೋಗಕರಂತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಾರದು. ನಾವು ಹೋದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾವು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಮನೋಹರವಾದ ಪರ್ವತ ನದಿ ಸಮುದ್ರಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದು ಅವಳು ಭಾವಲಹರಿಯನ್ನು ಹರಿಯಬಿಟ್ಟಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಗರಿ

ಮುಂದಿನ ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಹೊಸದಾದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿತ್ತು ; ಅವಳ ಸರ್ವೆಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಜಾಗ್ರತವಾಗಿ ರಸಾಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಕ್ಕನ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೀಗ ವ್ಯಥೆಯಿರಲಿಲ್ಲ ; ಭಾವಿ ವಿಹಾರಯಾತ್ರೆ ಸಂತೋಷದ ತವನಿಧಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಅವರು ರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹನ್ಸಲ್ಡ್ ಕಡೆಯ ಓಣಿಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಪಾದ್ರಿಯ ಮಠದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿತ್ತು ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಿರುಗಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಸುಳುಹನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರೋಸಿಂಗ್ ಪಾರ್ಕ್ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಗಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಕತೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮುಗುಳುನೆಗೆ ಬೀರಿದಳು.

ಕೊನೆಗೆ ಮಠದ ದೃಶ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಯಿತು. ರಸ್ತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಇಳಿಜಾರಾಗಿದ್ದ ತೋಟ, ಅದರೊಳಗಿನ ಮನೆ, ಮಠದ ಚೂಪುಗೋಲುಗಳ ಸುತ್ತಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಲಾರೆಲ್ ಬೇಲಿ—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವರ ಆಗಮನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊಲಿನ್ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಲೆಸ್‌ನ ಹಿಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಗಾಡಿ ಕಿಡಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ತಲೆಯೊಲಿತ ಮತ್ತು ಮುಗುಳುನೆಗಳ ನಡುವೆ ಗುಂಪು ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು ; ತನಗೆ ದೊರೆತ ಸಾದರ ಸ್ವಾಗತದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡಳು. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ದಾಯಾದಿಯ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ; ಅವನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೆ ವಿನಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ಸಂಸಾರದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಫರ್ನೇಶದ್ವಾರದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅವರು ದಿವಾನಖಾನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೆ ಡಾಂಭಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಬಡ ಬೀಡಿಗೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು.

ಅವನ ವೈಭವ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಲು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಳು. ದಿವಾನಖಾನೆಯ ಅಂದಚಿಂದಗಳನ್ನೂ ಅದರ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ- ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು ; ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದುದರಿಂದ ತನಗೇನು ನಷ್ಟವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂಗಡಿಸೋಡನೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಕಡೆಗೆ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂತೆ ಅವನು ಮಾತಾಡಿದಾಗ, ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿದುದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಅವರ ಮಾತಿನ ಕಡೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತು ಕಪಾಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೆಂಡತಡೆಯವರೆಗೆ ಆ ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿದರು ; ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಆ ತೋಟ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೂಷಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಖುದ್ದ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿದ್ದನು. ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆನಂದ ಹಾದಿಯಿಂದ ಹಾದಿಗೆ ತೆಪೆಯಿಂದ ತೆವರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು, ಜಮೀನಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗಾಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರವೂ ಅವನ ಉಗುರುತುದಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ದೂರದ ತೋಟಿನ ಮರಗಳ ಅಥವಾ ಜಮೀನಿನ ತಾಕುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಕೂಡಲೆ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ತೋಟವಾಗಲಿ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಪ್ರದೇಶವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯವಾಗಲಿ ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಯ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಯ್‌ಕಯ್ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನ ಮನೆಯೆಂದರಿಗೆ, ಎದ್ದ ತಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯಾನವನದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ, ತೆರೆತೆರೆಯಾಗಿ ಸಾಲ್ಮೊಂಡ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಸುಂದರ ಸೌಧವಾಗಿತ್ತು.

ಅವರ ನಡಗೆ ತೋಟದಿಂದ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ಹಿಮದ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲು ತಕ್ಕ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ತರುಣಿಯರು ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಸೌ ವಿಲಿಯಂ ಅವನ ಜತೆಗೊಡಿದನು ; ಚಾರ್ಲೆಟೆ ತನ್ನ ತಂಗಿ ಮತ್ತು ಗೆಳತಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ತನ್ನ ಗಂಡನಿಲ್ಲದಾಗ ತಾನೆ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಆನಂದಿಸಿದಳು. ಆ ಮನೆ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳೊಡಗುವಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿತ್ತು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ್ನು ಮರೆತಾಗ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಆನಂದ ಹಲವು ಮಡಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಮರೆಯುವುದೊಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇನ್ನೂ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಾಗ ಕೊಲಿನ್ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿದನು : “ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್, ಬರುವ ಭಾನುವಾರ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರನ್ನು ನೋಡುವೆಯಂತೆ. ಅವರ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕರುಣೆಯ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹದ ಪುತ್ಥಳಿ. ಪೂಜಾನಂತರ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಬೀಳಬಹುದು. ನೀವಿಲ್ಲದವಾಗ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ನಾದಿನಿ ಮೇರಿಯಾಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ಲೆಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯ : ವಾರದಲ್ಲೊಂದು ಬಾರಿ ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಕಾಲ್ಡನ್‌ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಅವರ ಕ್ಷುಪ್ತವಾಗಿ ಅವರ ಅನೇಕ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲೊಂದು ನಮಗಾಗಿಯೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಗೌರವಾರ್ಹರಾದ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನೆರೆ ಹೊರೆಯವರನ್ನಂತ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಮಾತು ಚೋಡಿಸಿದಳು.

“ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿಜ, ಪ್ರಿಯೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದವರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿಯೆ ಮೊಳೆಯುತ್ತದೆ.”

ಹೆರ್ಸೆಲ್‌ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಕಳೆಯಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತತೆಯ ಮಡಿಲನ್ನು ಸೇರಿ, ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಸಂಸಾರ, ಅವಳ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳ ಇತಿಮಿತಿ, ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಹನೆ-ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಭಾವನಾಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ದರ್ಜೆಧೋರಣೆಗಳ ನಡುವೆ, ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಯ ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತನ್ನ ಭೇಟಿ ಹೇಗೆ ಪಠ್ಯವಸಾನವಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಗದ್ದಲ ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದಂತಾಯಿತು ; ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಯಾರೋ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗುತ್ತ ಮಹಡಿ ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಒಡನೆಯೆ ಅವಳು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಮೇರಿಯಾಳನ್ನು ಕಂಡಳು.

“ಎಲಿಸ್ ಎಲಿಸ್ ಬಾ ಬೇಗ್ ಊಟದ ಮನೆಗೆ ಬಾ. ಅತ್ತಿಲ್ಲೆಂದು ತುಮಾಷೆಯಿದೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಗ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಾ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಸರಸರನೆ ಊಟದ ಮನೆಗೆಳಿದು ಬಂದು, ತೋಟದ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಮೇಲ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಜೋಡು ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರದ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು.

“ಇಷ್ಟೇನೆ? ಹಂದಿಗಳು ತೋಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದುವೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗಳು ಬಂದಿರುವಂತಿದೆ!” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

ಅವಳ ತಪ್ಪಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿದ ಮೇರಿಯಾ “ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ; ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರಲ್ಲ; ಆ ಮುದುಕಿ ಅವರ ಸಹನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಂಕಿನ್‌ಸನ್. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್. ಅವಳೊಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಜಂತು! ಅವಳು ಅಷ್ಟು ತೆಳ್ಳಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಮತ್ತು ಕುಳ್ಳಗೆ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ಯಾರು ತಾನೆ ಊಹಿಸಬಲ್ಲರು!” ಎಂದು ಮೇರಿಯಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ಈ ಕೊರಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆಯೆ ನಿಂತು ಮಾತಾಡಬೇಕೆ? ಒಳಗೇಕೆ ಬರಬಾರದು?”

“ಅವಕೆಂದೂ ಒಳಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಾಲ್ಡೆಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ; ಬಂದರೆ ಅಡೊಂದು ಪುಣ್ಯ.”

“ಅವಳ ಮುಖಚಿಹ್ನೆ ಹಿತವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ರೋಗಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಾಳೆ; ಅನುರೂಪಳಾದ ಮಡದಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.”

ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಲೆಟೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಮಹಿಮೆಯೆ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾದಂತಿದ್ದ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರಳ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಯುವುದೆ ತಡ ತಲೆಬಾಗಿ ಮಣಿಯುತ್ತ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಫೋಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಬಂಡಿ ಮುಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ತಮಗೊದಗಿದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿದನು. ಮದದಿನ ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೋಜನದ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಅಭಿನಂದನೆಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಆಹ್ವಾನದಿಂದ ಕೊಲಿನ್ಸನ ವಿಜಯಪತಾಕೆ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಆಶ್ರಯದಾತೆಯ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಭವವನ್ನೂ, ಅವರು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು; ಅಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಅನುಗ್ರಹ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾದನು : “ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಭಾನುವಾರ ನಮ್ಮನ್ನು ಟೇಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ರೋಸಿಂಗ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯೆಲ್ಲ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲವನಾದ್ದರಿಂದ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀವು ಬಂದ ತುಣದಲ್ಲಿಯೆ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ, ನಮಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸಮೂಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕರೆಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ?” ಎಂದು ಕೊಲಿನ್ ಸಡಗರದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ನನಗೇನೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದೊಡ್ಡದು ರೀತಿಯೇ ಹೀಗೆ; ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಂತ ಇಂಥ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಜನ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ಆ ದಿನ ಮತ್ತು ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ರೋಸಿಂಗ್ ವಿಷಯವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳು, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಆಳುಕಾಳುಗಳು, ಅತ್ಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಔತನ—ಇವೆಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಮೂಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಕೊಲಿನ್ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಎಳೆ ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದನ ಕ್ಲಬ್ಬುಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ, ಅವನು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳನ್ನು ಕುರಿತು “ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ, ಶೃಂಗಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ತಾವೂ ತಮ್ಮ ಮಗಳೂ ಧರಿಸುವ ಉಡುಪನ್ನು ಇತರರರು ತೊಡಬೇಕೆಂದು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ವಿಶೇಷಾಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭವೂ ಒದಗಿಬಂದಿಲ್ಲ. ಸರಕವಾದ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತಮ್ಮ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿನ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅವರು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಅವರ ಕೋಣೆಗಳ ಬಳಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತುಟ್ಟಿದನು ; ಭೋಜನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದರಿಂದ, ಜಾಗ್ರತೆ ಹೊರಡುವಂತೆ ಅವರನ್ನು

ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದನು. ಮಹಾರಾಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಭಯಂಕರ ಕತೆಗಳಿಂದ, ಅವಳ ವೈಭವಾಟ್ಟಣ್ಣಾಸಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಎಂದೂ ಸಂಘಸಂಪರ್ಕವನ್ನರಿಯದ ಮೇರಿಯಾ ಹೆದರಿದಳು.

ಹವಾ ಹಿತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಉದ್ಯಾನವನದ ಅಡ್ಡವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅರ್ಧಮೈಲಿ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ನಡೆದು ಹೋದರು. ಉದ್ಯಾನವನದ ರಮಣೀಯತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂಥ ಭಾವಾವೇಶ ಅವಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಿಟಕಿಗಳ ಎಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಸರ್ ಲೂಯಿಸ ಡಿ ಬೋರ್ ಅವರು ಆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ವಿಸ್ಮಯಚಕಿತೆಯಾದಳು.

ಅವರು ನವರಂಗದ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ಏರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮೇರಿಯಾಳ ನಡುಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು ; ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಸಹ ತನ್ನ ಬೆದರಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಾತ್ರ ಅಧೀರನಾಗಿಲ್ಲ. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳಲ್ಲಿ ಭಯಗೌರವ ಮೂಡಿಸುವಂಥ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಲಿ, ಅನನ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣ ಶೀಲಗಳಾಗಲಿ ಇದ್ದುದಾಗಿ ಅವಳು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ ; ಐಶ್ವರ್ಯದ ಡಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನೂ ವಂಶಪರಂಪರೆಯ ವೈಭವವನ್ನೂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದಳು.

ತಮಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಆಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಂದರ ದ್ವಾರಭವನದ ಮೂಲಕ ಅವರು ಮುಂಗೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್, ಅವಳ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಜಂಕಿನ್‌ಸನ್ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅನುಗ್ರಹವೆ ಮೇಲೆದ್ದಂತೆ ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಪೀಠದಿಂದೆದ್ದು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಮೊದಲೇ ಗಂಡನೊಡನೆ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವೋಪೇತವಾದ ಸೆಂಟ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಆಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಮೊದಲೇ ನೋಡಿದ್ದರೂ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ವೈಭವದಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು, ಭೂಮಿಗೆ ಕುಸಿದು ಮಣಿಯುವಷ್ಟೆ ದೈವ್ಯವೆಲ್ಲ ಬತ್ತಿಹೋಗಿ, ಮಾತಿಯಾಗಿ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಮೈಯೂರಿದನು. ಭಯದಿಂದ ಬಸವಳಿದ ಮಗಳು ಕಂಗಾಣದೆ ಕುರ್ಚಿಯ ಎಣಿನಲ್ಲಿಯೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಾತ್ರ ತಾಳ್ಮೆಗಡೆ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಮೂವರು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳದು ನೀಳವಾದ ಮತ್ತು ಸ್ಥೂಲವಾದ ದೇಹ ; ಅಚ್ಚೊತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವಳೊಮ್ಮೆ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವಳ ನಡೆನುಡಿಯ ಗತ್ತುಗಮ್ಮತ್ತುಗಳು, ಆಚಾರೋಪಚಾರಗಳ ರೀತಿ ಡಬ್ಬುಗಳು ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮೌನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಭಯಂಕರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಅವಳು ಮಾಡಿದದ್ದೆಂದೆ ಆತ್ಮಪ್ರಶ್ನಾಸೂಚಕವಾದ ಅಧಿಕಾರಕಂಠ ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು ಅಂದು

ಅವಳು ಪಡೆದ ಅನುಭವದಿಂದ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇವಳೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮುಖಚರ್ಮ ಮತ್ತು ವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನಂತರ ಅವಳ ಗಮನ ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಆಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಮುಖಚರ್ಮಯಲ್ಲಾಗಲಿ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ರೋಗಿಷ್ಯೆಯಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ; ರೂಪರೇಷೆಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವಳು ಮಾತೇ ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಂಕಿನ್ ಸನ್ನೆಗಳೊಡನೆ ಹುಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜಂಕಿನ್ ಸನ್ನೆಗಳ ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ; ಕುಮಾರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಡುತ್ತ, ಅವಳ ಸಹಚರಿಯಾಗಿದ್ದುದೇ ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಬಾಹ್ಯದೃಶ್ಯಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯಲೆಂದು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಲಿನ್ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು. ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೆಗೆ ಬೇಸಗೆಯ ಕಾಲವೆ ಮೇಲೆಂದು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಔತಣ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಕೊಲಿನ್ ಮೊದಲೇ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಂತೆ ಮನೆಯ ಸೇವಕೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂಡುಗೊಂಡಿದ್ದರು ; ಭೋಜನೋಪಕರಣಗಳೆಲ್ಲ ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅವನು ಮೇಜಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಮಾಂಸವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಲುಪ್ತ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಳಿಯ ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳ ತಾಳ್ಮೆಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಶ್ಲಾಘನೆಯಿಂದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಸಂತೃಪ್ತಳಾಗಿ ಕೃಪಾಪೂರ್ಣವಾದ ಮಂದಹಾಸವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾತುಕತೆ ಅತಿ ಮಿತವಾಗಿತ್ತು ಮಾತು ಷಡುವಾದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಚಾರ್ಲೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡದಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಜೆಂಕಿನ್‌ಸನ್ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಅವಳ ತಟ್ಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದು ಭಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಯಾವ ಸಂದೇಹಕ್ಕೂ ಎಡೆಗೊಡದಂತೆ ಮೇರಿಯಾ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡಸರು ಉಳಿದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತು ಊಟ ಹೊಗಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರು.

ಭೋಜನಾನಂತರ ಹೆಂಗಸರು ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಕಾಫಿ ಬರುವವರೆಗೆ

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ನಿರಂತರ ವಾಗ್ಧಾರೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬಾರದೆಂಬ ನಿರ್ಣಾಯಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಳು. ಚಾರ್ಲೆಟಿಯ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು ; ಚಿಕ್ಕ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಹದವರಿತು ಹೇಗೆ ಕ್ರಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ, ಹನು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಕಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಆ ಶ್ರೀಮಂತೆಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವಿರಲಾರದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಭಾವಿಸಿದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸೋಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಡನಡವೆ ಅವಳು ಮೇರಿಯಾ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು ; ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಸಂಬಂಧಗೊಳ್ಳಿದುದರಿಂದ ಅವಳೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಅವಳು ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಸುಂದರ ತರುಣಿಯೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸೋಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಂಗಿಯರೆಷ್ಟು ಜನ ? ಅವರು ಅವಳಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರೋ ಕಿರಿಯರೋ ? ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆ ? ಅವರು ಚೆಲುವೆಯರೆ ? ಅವರು ಓದಿದವರೆ ? ಅವರ ತಂದೆ ಎಂಥ ಗಾಡಿ ಮಡಗಿದ್ದಾನೆ ? ಅವರ ತಾಯಿಯ ಮೊದಲ ಹೆಸರೇನು ?-ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತೆ ಅವಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ಅನುಚಿತವೆಂದು ತಿಳಿದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ಕೊಲಿನ್ಸೋ ಹೆಸರಿಗಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಚಾರ್ಲೆಟಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಇದಾದುದು ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ; ನನಗೂ ಸಂತೋಷ ; ಸರ್ ಲ್ಯೂಯಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಂಗಸರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪರಭಾರಿಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ನಿನಗೆ ಸಂಗೀತ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ?”

“ಕೊಂಚ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಡು ಕೇಳಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವಾದ್ಯವಿದೆ. ಎಂದಾದರೂ ಅದನ್ನು ನುಡಿಸು. ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರಿಗೂ ?”

“ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ.”

“ಎಲ್ಲರೂ ಏತಕ್ಕೆ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ ? ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವೆಬ್ಸ್ ಕುಮಾರಿಯರೆಲ್ಲ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಬಲ್ಲರು. ಅವರ ತಂದೆಗೆ ನಿಮ್ಮಷ್ಟೂ ಆದಾಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನರ್ತನ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಿಮಗೂ ?”

“ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.”

“ಏನು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆ ?”

“ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಇಲ್ಲ.”

“ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಬಹುಶಃ ನಿಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ

ಪ್ರತಿ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಗುರುದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.”

“ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಲಂಡನ್ ಕಂಡರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.”

“ಮನೆ ಪಾಠದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಈಗ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆ ?”

“ನಮಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

“ಏನು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆ ? ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಿಲ್ಲದೆ ಐದು ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಅದು ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗೂ ಎಟುಕದ ವಿಷಯ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬ ಅಲ್ಪಕೃದಿಂದಿದ್ದಿರಬೇಕು.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೊಂಕನಿಗೆ ಬೀರಿ, ಅದು ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿದಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ, ನಿನಗೆ ಕಲಿಸಿದವರಾರು ? ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡವರಾರು ? ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬೇಕು ?”

“ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸುವುದಾದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಕಲಿಯುವ ಮನಸ್ಸೊಂದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಓದಲು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ; ಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಇದ್ದರು. ಸೋಮಾರಿಗಳಿಗೆ ಏನಿರಲಿ ಇರದಿರಲಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೆ.”

“ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಸೋಮಾರಿತನ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸತತವಾದ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಬೋಧನೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯೆ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ; ಅಂಥ ಬೋಧನೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನಾನೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಚಿಕ್ಕವರು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದರೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಜಂಕಿನ್ಸನ್‌ನ ಕಡೆಯ ನಾಲ್ವರು ಹುಡುಗಿಯರು ನನ್ನಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್, ನಿನ್ನೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮೆಟ್ರಾಫ್ ನನ್ನನ್ನು ವಂದಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆ ? ಕುಮಾರಿ ಪೋಪ್ ತನಗೊಂದು ನಿಧಿ ಎಂದು ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆಯೆ, ಬೆನೇಟ್ ?”

“ಹೌದು, ಎಲ್ಲರೂ.”

“ಎಲ್ಲರೂ ! ಏನು, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ? ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ !-ನೀನೇ ಎರಡನೆಯವಳು !-ಮೊದಲನೆಯವಳು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ

ಕಿರಿಯವರೂ ರಂಗಕ್ಕೆಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

“ನಿಜ, ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ತಂಗಿಗಿನ್ನೂ ಹದಿನಾರು ತುಂಬಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಅವಳಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವಳೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಿರಿಯವಳಿಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಯೋಗವಾಗಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಸಮಾಜವೊದಗಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗದಂತೆ ಕಿರಿಯವರನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಕ್ರೂರತನವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವನದ ಸುಖಾನುಭವಗಳಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯವಳೆಷ್ಟು ಬಾಧ್ಯಳೋ ಕೊನೆಯವಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಬಾಧ್ಯಳು. ಅವರು ಅವುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದರೆ ಸಹೋದರೀ ವಾತ್ಸಲ್ಯವು ಕುದುರುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ನನ್ನಾಣೆ, ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೀಯಲ್ಲ ; ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸೇನು ?”

“ಮೂವರು ಬೆಳೆದ ತಂಗಿಯಿರುವಾಗ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ರಾಣಿಯವರೇ ಊಹಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಗುನಗುತ್ತ ನುಡಿದಳು.

ನೇರವಾದ ಉತ್ತರ ಸಿಗದಿದ್ದುದರಿಂದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡಳು. ತನ್ನಂತೆ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವನ್ನು ಲಘುವಾಗಿ ಕಾಣಲು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಣಿ ಮತ್ತೊಂದಿರಲಾರದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಶಂಕಿಸಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರಲಾರದು ; ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇಕೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತೀಯೆ ?”

“ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದರ ಹತ್ತಿರ, ಹತ್ತಿರ.”

ಗಂಡಸರೂ ಗುಂಪು ಸೇರಿ, ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ, ಆಟದ ಮೇಜುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್, ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್, ಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸರು ಕ್ಲಡ್ಲಿಲ್ (ನಲವತ್ತೆಲೆಯ) ಇಸ್ವೀಟಾಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಕೆಸೀನೋ ಆಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಳು. ಜಂಕಿನ್‌ಸನ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರು ಅವಳೊಡನೆ ಕುಳಿತರು; ಹೆಚ್ಚು ಮಾತುಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಟ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ಉಳಿದ ಮೂವರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ನ ಮಾತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಹೂಗುಡುತ್ತ ತಾನು ಗೆದ್ದ ಕಾಯಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತ ತಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತ ಆಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡದೆ, ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನ ಕೂಜದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆಟವಾದ ಕೂಡಲೆ, ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳಿಂದ ನಾಳೆಯ ಹವಾಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿಮುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಯ ಸುತ್ತ ನೆರೆದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ

ಗಾಡಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅನಂತಾನಂತ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿದನು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ನಾಲ್ಕಾರು ಸಾರಿ ತಲೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು ; ಅನಂತರ ಗಾಡಿ ಸರಿಯಿತು. ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಭವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು ; ಚಾರ್ಲೆಸಿಯ ಮೇಲಣ ಪಕ್ಷಾಂತದಿಂದ ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿ ಹೋಗಿಳಿದಳು. ಅವಳ ಸುತ್ತಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗದ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತಾನೇ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೆಚಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಮೂವತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾರವಿದ್ದನು ; ಅಷ್ಟಿಂದಲೆ ತನ್ನ ಮಗಳು ಸುಖ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿರುವ ಮನೆ ಸೇರಿದವಳೆಂದೂ, ಅಂಥ ಗಂಡ ಮತ್ತು ನೆರೆಹೊರೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ದುರ್ಲಭವೆಂದೂ ಮನಗಂಡು ಹರ್ಷಭರಿತನಾಗಿದ್ದನು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಅವರೊಡನಿದ್ದಾಗ, ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿಯೂ, ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನ ತಲೆಹಾಕುವಿಕೆಯಿಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪಾರಾದಳು.

ಹೆಂಗಸರಿದ್ದ ಕೋಣೆ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಚಾರ್ಲೆಸಿ ತನಗಾಗಿ ನಡುಗೋಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೊದಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ನಡುಗೋಣೆ ಹಿಂಗೋಣೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವಾಗಿದ್ದು, ಹೊರಗಿನ ನೋಟ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ಕೋಣೆಗೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಯಿತೆಂಬುದು ಅನಂತರ ಅರಿವಾಗಿ ಅವಳು ಚಾರ್ಲೆಸಿಯ ವಿವೇಕವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಳು. ದಿವಾನಖಾನೆಗೆ ಬೀದಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರಳ ಗಾಡಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಂದು ಮುಂದೆ ಸರಿಯುವುದೆ ತಡ, ಒಳಗೋಡಿ ಹೋಗಿ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಚಾರ್ಲೆಸಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಕುಮಾರಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಗಾಗ್ಗೆ ರಾಣಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಭೇಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು; ಅವರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ

ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು ; ಮರಮುಟ್ಟುಗಳ ಚೋಡಣೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು; ಹೆಣ್ಣಾಳಿನ ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು ; ಅವಳು ಉಪಾಹಾರ ಪಾನೀಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇವಲ ದೋಷಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಮಹಾರಾಣಿ ನಿಯೋಜಿತ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬುದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಿಗೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ದೂರುಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ರಾಣಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಜಗಳಗಂಟಿಗಳೆಂದೂ, ತಾಪತ್ರಯದವರೆಂದೂ, ಬಡವರೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾದಾಗ, ತಾನೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ, ಅವರ ವೈಮನಸ್ಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ದೂರುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೇಡು ಗಳಿಸಿ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರೋಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಔತಣಕೂಟದ ಏರ್ಪಾಡು ವಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಕಾಟ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಗೈರುಹಾಜರಿ, ಇಸ್ಪೀಟಾಟಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೇಜು-ಇವೆರಡು ವಿನಾ ಉಳಿದ ದಿನಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮೊದಲನೆಯದರ ಪಡಿದೊಪವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ; ಏಕೆಂದರೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜೀವನಮಟ್ಟದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನದು ಏಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಆಯಿತು ; ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಕಳೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಚಾರ್ಲೆಸೆಯೊಡನೆ ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪ ನಡೆಸಿದನಂತರ, ಹವಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಉಳಿದ ಕಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಗಡೆಯೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇತರರು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ನ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳು ಉದ್ಯಾನವನದ ಮತ್ತೊಂದಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ತೋಪಿನ ನೆರಳೋಣಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಮನೋಹರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅವಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳ ಭೇಟಿಯ ಮೊದಲ ದಿನಗಳು ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಜಾರಿಹೋದವು. ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ವಾರ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯೊಬ್ಬ ಬರುವುದಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಡಾರಿಯ ಆಗಮನದ ಸುದ್ದಿ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವನ ಆಗಮನದಿಂದ ರೋಸಿಂಗ್ ಭವನದ ಸಂತೋಷಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹುರುಪನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದೂ, ಕುವಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ತಳತಂತ್ರ ಅವನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದೆಂದೂ, ತನ್ನ ನೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ;

ಆದ್ದರಿಂದ ಕುಳಿತಾಗ ನಿಂತಾಗ ಅವನ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದಳು ; ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನನ್ನಾಗಲೆ ನೋಡಿದ್ದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ ತುಸು ಬೇಸರಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡಳು.

ಅವನು ಬರುವ ದಿನವೂ ಸಾರಿ ಬಂತು. ಆ ಸುದ್ದಿ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತಾನೇ ಮೊದಲು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಟ್ ಓಣಿಯ ಕಡೆಯ ಬಾಗಿಲ ಗುಡಾರದ ಬಳಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ; ಗಾಡಿ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಮಣಿದು, ಮನೆಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲು ಓಡಿದನು. ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಗೆ ಸರಸರೆ ಹೋದನು. ಡಾರ್ರಿ ತನ್ನೊಡನೆ ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವನ ಕಿರಿಯ ಮಗ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನನ್ನು ಕರೆತಂದಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಒಳಗೋಡಿ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಸಂದ ಗೌರವವನ್ನು ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ ತಿಳಿಸಿದಳು ; “ಎಲಿಸ, ಈ ಸೌಜನ್ಯದ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಡಾರ್ರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ” ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೆನಪು ಹರ್ಷಿಸಿದಳು.

ತಾನೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯಳಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಿಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟಲ್ಲ ಬಾಗಿಲ ಗಂಟೆ ಅವರ ಆಗಮನವನ್ನು ಸಾರಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಮೂವರೂ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂದಿದ್ದ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತರ ಪ್ರಾಯದವನು. ಅಷ್ಟು ಸುಂದರನಲ್ಲ ; ಆದರೆ ನಡೆ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸಭ್ಯ ಡಾರ್ರಿ ಹರ್ನ್‌ಫೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದಾಗ ಹೇಗಿದ್ದನೋ ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದನು ; ರೂಢಿಯ ಬಿಗುಮಾನದಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು ; ನಿರ್ಮಿತಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವಳ ಗೆಳತಿಗೆ ವಂದಿಸಿದನು ; ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೌನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಮರ್ಯಾದೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಕುಲೀನನಿಗೊಪ್ಪುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ತೊಡಗಿ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಹಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾತಾಡಿದನು. ತೋಟ ಮತ್ತು ಮನೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಡಾರ್ರಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನ ತಾಳಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಶಿಷ್ಟಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಕುಟುಂಬ ಕ್ಷೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವಳು ರೂಢಿಯಂತೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು “ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಪುಟ್ಟಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವವಳನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ; ಆದರೆ

ಬಿಂಗ್ಲಿ ಕುಮಾರಿಯರಿಗೂ ಜೇನಳಿಗೂ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ; ಕುಮಾರಿ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡನು. ಆ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು; ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಗರಿ

ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಭವನದ ಸಂತೋಷಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಉತ್ಸಾಹದ ಚಿಲುಮೆಯನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೆಂಗಸರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಹೋಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯಿತು. ಅವರು ಈಸ್ಟರ್ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಚಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಸಂಜೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಕಡೆಯವರು ಕರೆದರು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳನ್ನಾಗಲೀ ಅವಳ ಮಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಅವರು ನೋಡಿ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ನಡುವೆ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು ; ಆದರೆ ಅವರು ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿಯೆ.

ಅವರು ಆಹ್ವಾನವನ್ನಗೀಳಿಸಿ, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳ ದಿವಾನಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠಿಗೂಡಿದರು. ರಾಣಿ ಅವರನ್ನು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದರೂ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಾಗ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರ्याದೆ ಈಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ನೆಂಟರೊಡನೆ-ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಡಾರ್ಲಿಯೊಡನೆ-ಮಾತಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಚಿತ್ತಸಮಸ್ತವೂ ಸಮರ್ಪಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದತುಂದಿಲನಾದನು ; ರೋಸಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹುದುಪನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ಗಳ ಗೆಳತಿಯಲ್ಲಂತೂ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಖಿಯಾಲು. ಅವನು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಕೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಹರ್ಬರ್ಡ್‌ವೈರ್‌ಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ವಿಹಾರಯಾತ್ರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಸಂಗ ಸಂಗೀತಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿತಕರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಅಷ್ಟು ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಭ್ರಮೋತ್ಸಾಹದ ಮಾತುಕತೆಗಳು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಡಾರ್ಲಿಯರ ಗಮನವನ್ನು ಕೂಡ ಸೆಳೆದುವು. ಡಾರ್ಲಿ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಶ್ರೀಮಂತೆ ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವರ ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನು, ಫಿಟ್ ವಿಲಿಯಂ ? ವಿಷಯವೇನು ? ನೀನೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ, ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್ ? ನಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸಿ.”

“ಸಂಗೀತದ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ತಾಯಿ” ಎಂದವನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

“ಸಂಗೀತದ ವಿಷಯವೆ! ಹಾಗಾದರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ. ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗಿಂತ ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ. ನಾನೂ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸುವ ಅಥವಾ ನನಗಿರುವಂತೆ ಸಹಜಾಭಿರುಚಿ ಇರುವ ಜನ ಕಡಿಮೆ. ನಾನೇನಾದರೂ ಅದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರೆ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಪೀಠವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ ; ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅನ್ನಿಯೂ ಮಹಾಪ್ರವೀಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜಾರ್ಡಿಯಾನಳ ಕಲಿಕೆ ಹೇಗಿದೆ, ಡಾರ್ಲಿ ?”

ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಡಾರ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದನು.

“ಅವಳ ವ್ಯಾಸಂಗದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೈಪುಣ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸು.”

“ಅವಳಿಗೆ ಯಾರ ಸಲಹೆಯೂ ಬೇಡ. ಅವಳು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ.”

“ಮತ್ತೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ನಾನವಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಕೂಡದೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸತತಾಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್‌ನಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ನ ಹತ್ತಿರ ವಾದ್ಯೋಪಕರಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಭವನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದೆಂದೂ, ಶ್ರೀಮತಿ ಜಂಕಿನ್‌ಸನ್ನಳ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಿಯಾನೋವನ್ನು ನುಡಿಸಬಹುದೆಂದೂ ನಾನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆಯ ಆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯ ಗಯ್ಯಾಳತನಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಮಾರ್ಪಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಫಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್‌ನಿಲಿಯಂ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವುದಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಮಾಡಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿದನು. ಅವಳು ತಕ್ಷಣವೆ ವಾದ್ಯದ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು. ಅವನು ಕುರ್ಚಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತನು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅರ್ಧ ಹಾಡು ಕೇಳಿ, ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ತಿರುಗಾಡುತ್ತ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತ ಸಂಗೀತಗಾತಿಯ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರ ಕಾಣುವಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ವಿರಾಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಕುನಗೆ ನಕ್ಕು “ಡಾರ್ಲಿ, ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಟವಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು

ಹೆದರಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿರಾ ? ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಬಹುದು. ಅವಳಷ್ಟು ನನಗೆ ಬರದಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ನಾನು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರರ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಜಗ್ಗದ ಮೊಂಡುತನ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಗುಣ. ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಂತೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಉಕ್ಕುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ನೀನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ; ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ನೀನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಂಬಿರಲಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಬಲ್ಲೆ. ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವುದು ನಿನಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.”

ಸ್ವಸ್ವರೂಪದರ್ಶನದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೈತ್ಸೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಕ್ಕು ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ನಿನ್ನ ದಾಯಾದಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ. ನಾನೇನು ಹೇಳಿದರೂ ನಂಬಬೇಡೆಂದು ನಿನಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲೆಗೆ ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುವ ಮಿತ್ರ ಭೇಟಿಯಾದುದು ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಡಾರ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಕಾರಮಾಡುವುದು ಅನೌದಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೂ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಕೇಳಿದರೆ ಬೆಚ್ಚುವಂಥ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಾನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದೀತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನೇನು ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದವನು ನಗುತ್ತ ನುಡಿದನು.

“ಅವನು ಮೇಲಿರುವ ದೂರುಗಳೇನು ? ಹೇಳು. ಅವನು ಅಪರಿಚಯಸ್ತರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್ ಕೇಳಿದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಆಲಿಸುವಿರಂತೆ-ಭೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ. ಇವರನ್ನು ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನೋಡಿದುದು ಹರ್ಟ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ ಇವರೇನು ಮಾಡಿದರು ಗೊತ್ತೆ ? ನಾಲ್ಕೇ ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ನರ್ತನಮಾಡಿದರು ! ನಿಮ್ಮ ಮನ ಸೋಯಿಸಲು ನನಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ನಿಜ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಗಂಡಸರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಹಡಗಿಯರು ಚೊತೆಗಾರರಲ್ಲದೆ ತೆಪ್ಪೆ ಮಂಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಡಾರ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜವಷ್ಟೆ ?”

“ಆ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನವರುಳಿದು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ನಿಜ, ಆದರೆ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಸರಿ, ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಮುಂದೇನು ನುಡಿಸಲಿ ? ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಗಾಗಿ ಕಾದಿವೆ.”

“ಬಹಶೇ ನಾನೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ನಾನಾಗಿಯೆ ಪರಕೀಯರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಡಿಕೆ ನನಗೆ ಒಗ್ಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ”

“ವಿವೇಕ ವಿದ್ಯೆಗಳಿದ್ದು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಇಂಥ ಸತ್ತಂತ್ರದಾಂಕಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಾದನೆಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾಯಾದಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯೋಣವೆ ?” ಎಂದು ಅವಳು ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡೇ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅವನನ್ನು ಕೇಳದೆಯೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅಂಥ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಂ ಹೇಳಿದನು.

“ಪೂರ್ವಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಜನರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅದು ಕೆಲವರಲ್ಲಿದೆ ನಿಜ. ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಜಾಡೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಹುಟ್ಟುವಂತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

“ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರ ಕೈಬೆರಳುಗಳಂತೆ ನನ್ನ ಕೈಬೆರಳು ಈ ವಾದ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟು ತಿವ್ರತೆಯಾಗಲಿ ಸ್ವುಟಿತ್ತಾಗಲಿ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾನೇ ಹೊಣೆಗಾರತಿಯೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಕ್ಷಮವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರ ಹೆಂಗಸರ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

“ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಸರಿ. ನೀನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದಿಲ್ಲ. ಜನ ತಾಳ ಹಾಕಿದಂತೆಲ್ಲ ನೀನು ಕ್ಷೇಮಿಯುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಕೀಯರ ಮುಂದೆ ನೀನಾಗಲಿ ನಾನಾಗಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ನಗುನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದನು.

ಅಷ್ಟಲ್ಲ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರ ಮಾತಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಡನೆಯೆ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಲನುವಾದಳು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ, ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಲಂಡನ್ನಿನ ಗಾಯಕೋಬ್ಬನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದು ಸತತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರೆ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಎಂದೂ ತಪ್ಪು ನುಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬೆರಳು ತುಂಬ ಚುರುಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಭಿರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಆನ್ನಿಗೆ ಸಮನಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಆನ್ನಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಗೀತಗಾರತಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು” ಎಂದು ಹೊಗಳಿದಳು.

ಆ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಆನ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಎಂದೂ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಚೇನ್ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದಿತ್ತೆಂದು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಉಸಿರೇಕಿದಳು.

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಚಮತ್ಕಾರಾಭಿರುಚಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತ ಎಲಿಸಬೆತ್

ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕುರಿತು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ಸೌಜನ್ಯ ಸಹಜವಾದ ಸಹನೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಗಾಡಿ ಅಣಿಯಾಗುವತನಕ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಂಡಸರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸಿದಳು.

ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಗರಿ

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮೇರಿಯಾ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಬ್ಬಳೇ ಕುಳಿತು, ಜೇನಳಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಗಾಡಿ ಬಂದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಬಂದವರು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇರಬಹುದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಸಲವಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅರೆಮುಗಿದ ಕಾಗದವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಎತ್ತಿಟ್ಟಳು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ—ಅಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ ! ಅವಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವಳು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಒಳಗಿರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾನು ಬಂದುದಾಗಿಯೂ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ರೋಸಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತಾಯಿತು. ಬಾಯಿ ಬಿಗಿದು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಹರ್ಷಭರ್ತೃಷ್ಯರಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದಾಗ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವಳ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋದುವು. ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ಮಾತು ತೆಗೆದಳು :

“ಕಳೆದ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಅವಸರವಾಗಿ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಡಾರ್ಲಿ ! ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ನೀವೆಲ್ಲ ಹೋದುದರಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಹರ್ಷಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನು ನಿಮಗಿಂತ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಹೋದಂತೆ ನನ್ನ ನೆನಪು. ನೀವು ಲಂಡನ್ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವರೂ ಅವರ ತಂಗಿಯರೂ ಕ್ಷಮವಾಗಿದ್ದರೆ ?”

“ಹೌದು.”

ಅವನಿಂದ ಉತ್ತರವೇನೂ ದೊರೆಯಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು—

“ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲವೆ ?”

“ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಂತಿಲ್ಲ ; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾರನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಗೆಳೆಯರಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರೂ ಗೊತ್ತುಪಾಡುಗಳೂ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವಲ್ಲವೆ ?”

“ಅವರು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಎಂದೋ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾರಿಬಿಡುವುದೇ ಕ್ಷೇಮವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಯಾರಾದರೂ ನೆಲೆಯೂರಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡದ್ದು ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಲ್ಲ ; ಈಗಲೂ ಅದೇ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದು.”

“ಸರಿಯಾದ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನವನು ಮಾರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮರುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಹರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆನೂ ತೋಚದೆ ಅವನೇ ಮಾತಾಡಲೆಂದು ತೆಪ್ಪಾದಳು.

ಅವನು ಅವಳ ಇಂಗಿತನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, “ಈ ಮನೆ ತುಂಬ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡಿಗೆ ಬಂದ ತುಣದಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು” ಎಂದನು.

“ಮಾಡಿರಬೇಕು—ಇಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಗೌರವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಹೆಂಡತಿಯ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ನಿಜ. ಅಂಥ ವಿವೇಕೀಲೆಯೂ ಸುಖದಾಯಿಯೂ ಆದ ಹೆಣ್ಣು ದೊರೆತುದರಿಂದ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸಬಹುದು. ಗುಣಗ್ರಹಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ನೈಜಗುಣ—ಆದರೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಂತು ತುಂಬ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿದ್ದಾಳೆ.”

“ಬಂಧುಮಿತ್ರ ಸಾಮೀಪ್ಯದಿಂದ ಅವಳು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿರಬೇಕು.”

“ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ಸುಲಭದ ದಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರಾ ?”

“ರಸ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಐವತ್ತು ಮೈಲಿ ಯಾವ ದೂರ ? ಒಮ್ಮೊತ್ತಿನ ಪ್ರಯಾಣ.”

“ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ದೂರ ಗಣನೀಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ತವರೂರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು.”

“ಇದರಿಂದ ಹೌರ್ನ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಮೇಲಣ ನಿನ್ನ ಮಮತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಆಚಿಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ಬಹುಶಃ ನಿನಗೆ ದುರ್ಗಮವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

ಜೇನ್ ಮತ್ತು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್-ಈ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಅವನು ಭಾವಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಳು ನಸುನಕ್ಕಳು. ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತು : “ತವರೂರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಹೆಣ್ಣು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೂರ ಸಾಮೀಪ್ಯಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಲಂಬಿಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಸನ್ನಿವೇಶಾವಲಂಬಿಗಳೂ ಅಹವು. ದುಡ್ಡಿದ್ದರೆ ದೂರ ಗಣನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ನಿಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಆದಾಯವಿದೆ ; ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಯೋಗದ ಮೇಚ್ಚೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳತಿ ತವರೂರಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು.”

ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಅವಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡು, “ತೀವ್ರವಾದ ಸ್ಥಳಾಭಿಮಾನ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ; ನೀನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತೆಯಾದಳು. ಡಾರ್ಲಿಯ ಧಮನಿಧಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವ ಸಂಚಾರವಾಯಿತು. ಅವನು ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ, ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಾ, ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ “ನಿನಗೆ ಕೆಂಟ್ ಹಿಡಿಸುತ್ತರೆಯೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಗಿತು ; ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಮಾತು ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು, ನೀರವತೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಚಾರ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವಳ ತಂಗಿಯ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಮಾತು ನಿಂತಿತು. ರಹಸ್ಯಸಲ್ಲಾಪ ಆಗತಾನೆ ಬಂದವರನ್ನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಳಿಸಿತು. ಡಾರ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಳು ಏಕಾಂತತೆ ಭಗ್ನವಾದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ತುಸು ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿಿದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅವನು ಹೋದಕೂಡಲೆ “ಇದರ ರಹಸ್ಯವೇನು ? ಎಲಿಸ. ಅವನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಾಸಕ್ಕಾಗಿರಬಹುದು ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಚಾರ್ಲೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನ ಮೌನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ತನ್ನ ಊಹೆ ನಿರಾಧಾರವಾದುದೆಂದು ಚಾರ್ಲೆಗೆ ಭಾವಿಸಿದಳು. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾದುದರಿಂದ ಅವನು ಅಡ್ಡಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು, ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ವಿನಿಮಯವಾದ ನಂತರ ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಕ್ಷೇತ್ರೇಡೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದ್ದವು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇದ್ದಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳಿದ್ದವು, ಬಿಲಿಯರ್ಡ್ ಮೇಜು ಸಹ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಗಂಡಸರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಆರ್ಹಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಇಬ್ಬರು ದಾಯಾದಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಜೊತೆಗೂಡಿಯೂ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯೊಡನೆಯೂ

ಅವರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಸಹವಾಸ ಉಲ್ಲಾಸಕರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಫಿಟ್ ವಿಲಿಯಮ್ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪದೇಪದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಮಿತ್ರನಾದ ಜಾರ್ಡ್ ವಿಕ್ಟೋರಿಯನ್ನೂ ಅವನು ತುಂಬ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ಸಂತೃಪ್ತಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ಡಾರ್ಲಿ ವಾದಿಯ ಮನೆಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸಹವಾಸದಂತೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ-ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ತುಟಿಯಲುಗಿಸದೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದನು ; ಮಾತಾಡಿದರೂ ಸಂಘಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಬಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆ ಹೊರತು ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ನಿಗೂ ಅವನ ಮರ್ಜಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ಅವನು ವಿಚಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು ; ಈಗ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನೇಕೆ ಪ್ರೀತಿಸಬಾರದೆಂದು ಎಣಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅವನು ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಾಗ, ಅವನನ್ನೇ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೃಢನಿಷ್ಠೆಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಹೊರತು ಅನುರಾಗ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವನು ಅವಳ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದಳು. ತನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿರಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಗಬಹುದೆಂದು ಭೀತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ ; ಅವನು ತನಗೆ ದಕ್ಕುವನೆಂದು ಮನದಟ್ಟಾದರೆ ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ ತನ್ನ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನಿಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು ; ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು; ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದುವು ; ಆದರೆ ಮಠ ಮಾನ್ಯಗಳ ಮೇಲಣ ಅಧಿಕಾರ ಡಾರ್ಲಿಯದಾಗಿತ್ತು ; ಆ ಅಧಿಕಾರ ಅವನ ದಾಯಾದಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೂವತ್ತಮೂರನೆಯ ಗರಿ

ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುವಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹಲವು ಸಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿದ್ದಳು. ಅಂಥ ಅಹಿತವಾದ ಘಟನೆಗಳು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗಬಾರದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅದು ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸಂಚಾರಸ್ಥಳವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಆ ಘಟನೆ ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ನಡೆಯಿತು : ಮೂರನೆಯ ಸಾರಿಯೂ ನಡೆಯಿತು. ದುಸ್ವಭಾವ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ಹಠಮಾರಿತನವೂ ಅಥವಾ ಸ್ವಸಂತೋಷಾರ್ಥವಾದ ದೇಹ ದಂಡನೆಯೂ ಅದರ ಗುರಿಯಿರಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿತು ; ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಔಪಚಾರಿಕವಾದ ಕುಶಲ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಅವನು ಅವಳೊಡನೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಾಗಲಿ ಅವಳಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಸಾರಿ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ಕೆಲವು ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು ; ಹ್ಯಾ ಫ಼ರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಪಡೆದ ಸುಖಸಂತೋಷ ಏಕಾಂತ ಸಂಚಾರದ ಉದ್ದೇಶ, ಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸು ಸಂಸಾರಸುಖ, - ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಕೆಂಟಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ದಿನ ತಂಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಮಾತಿನ ಅಂತಾರ್ಥವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಸಿಕ್ಕಿದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅವಳು ಜೇನಳ ಕೊನೆಯ ಕಾಗದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಓದುತ್ತ ಅವಳ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಡಾರ್ನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಅವಳು ಕೂಡಲೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ, ನಗುವನ್ನು ಹೇಗೋ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತಂದುಕೊಂಡು “ನೀವು ಈ ಕಡೆ ಎಂದೂ ಬಂದಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

“ಪ್ರತಿ ಮರ್ಷವೂ ಈ ಕಡೆ ಬಂದಾಗ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಪಾದ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುವ ರೂಠಿಯುಂಟು. ನೀನು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ, ಈಗಲೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅವಳು ವಾಪಸಾದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು.

“ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶನಿವಾರ ಕೆಂಟಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತೀರೋ ?” ಎಂದು ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೌದು—ಡಾರ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ತಂಗಣೆಯ ಅವಧಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದಿದ್ದರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವನ ಕೈಲಿದ್ದೇನೆ. ತನಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.”

“ತಮಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಡಾರ್ಲಿಯೊಬ್ಬರಿಗೇ ಸಾಧ್ಯ ; ಅಂಥ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಾಣೆ.”

“ತನ್ನ ದಾರಿಯ ತನಗೆ ಮೆಚ್ಚು ನಾವೂ ಹಾಗೆಯೆ. ಆದರೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತ ; ಇತರರು ಬಡವರು. ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಂಕುಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಕಿರಿಯ ಮಗ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಪರಾವಲಂಬನಕ್ಕೂ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.”

“ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದವರಿಗೆ ಇವೆರಡೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆತ್ಮತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಪರಾವಲಂಬನೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು ? ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದ ಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಹೋಗಲಾರದ, ಇಷ್ಟವಾದುದನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರದ ಸಂದರ್ಭ ಯಾವಾಗ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು ?”

“ಇವೆಲ್ಲ ಗೃಹಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು—ಆ ತರಹದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಗುರುತರವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಣದ ಅಭಾವದಿಂದ ತೊಂದರೆಪಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಮದುವೆಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ಭಾರಿ ಗಂಟಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅದಂತು ಈಗಿನ ನಿತ್ಯರೂಢಿಯಾಗಿದೆ.”

“ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಚಾಳಿಯಿಂದ ನಾವು ಪರಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ದರ್ಜೆಯ ಜನ ಹಣವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಮದುವೆಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ಇದು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿದ ಮಾತಿರಬಹುದೆ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು ; ಆ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಂಡು ಉತ್ಸಾಹದ್ಧನಿಯಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀಮಂತನ ಕಿರಿಯ ಮಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಏನು ? ಹಿರಿಯ ಮಗ ರೋಗಿಷ್ಠನಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್‌ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ—ಅಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು ಅದೇ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು ; ಮಾತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿತು. ಆ ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಲಕಿತೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಾರದೆಂದು ಅವಳೇ ಮೌನವನ್ನು ಮುರಿದಳು. “ಯಾರಾದರೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೆಂಬ ಪ್ರಧಾನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದಾಯಾದಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತಂದಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ಸುದೀರ್ಘ ಸಂಗಸುಖವನ್ನು

ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಜಾಗ್ರತೆ ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ಆದರೆ ಅವರ ತಂಗಿ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ಸುಫರ್ದಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳೇ ಅವನ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿರಬಹುದು.”

“ಹಾಗಲ್ಲ, ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದು.”

“ನೀವೂ ಸಹ ? ನೀವೆಂಥ ಪೋಷಕರೋ ? ಕಾಣೆ. ಈ ನಿಯೋಜನೆಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆ ? ಆ ವಯಸ್ಸಿನ ಭಾಮೆಯರನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಅವಳದೂ ಡಾರ್ನಿಯ ಸ್ವಭಾವವೇ ಆದರೆ ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿಯಬಹುದು.”

ಹೀಗೆ ಮಾತು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನವಳು ಗಮನಿಸಿದಳು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿ ತಮಗೆ ಕಷ್ಟಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬ ಊಹೆಗೆ ಆಧಾರವೇನೆಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದ ರೀತಿಯಿಂದ, ಅವಳು ಸತ್ಯ ಬಯಲಾಗುವ ಕಾಲ ಬಂತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮುಚ್ಚುಮರೆಂಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ನಡಿದಳು :

“ನೀವು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತುಂಬ ಸಾಧುವಾದ ಪುಣ್ಯಿಯೆಂದು ದೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಳಿಗೆ ಅವಳು ಬಹಳ ಬೇಕಾದವಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಸೆಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

“ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಅವರಣ್ಣ ತುಂಬ ಸಭ್ಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ, ಡಾರ್ನಿಯ ಆಪ್ತಮಿತ್ರ”

“ನಿಜ. ಬಿಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಕರುಣೆ ; ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನೀರಸವಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೆ ? ಅದಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸ್ತಾವದಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸದಾ ಖುಣಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನು ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದನೋ ಅದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ; ಬಿಂಗ್ಲೆಯೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ಊಹೆ.”

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಗುಣಾರ್ಥವೇನು ?”

“ಅದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂಬುದು ಡಾರ್ನಿಯ ಇಚ್ಛೆ. ಆ ವಿಷಯ ಗತಾನುಗತಿಕವಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ—ತಾಯಿಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡುತ್ತದೆ.”

“ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಬಹುದು—ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ”

“ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯೇ ಇರಬಹುದೆಂದೂಹಿಸಲು ನನಗೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳಿದುದಿಷ್ಟೆ : ವಿವೇಕರಹಿತವಾದ ವಿವಾಹದಿಂದೊದಗುವ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಗೆಲೆಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಾರುಮಾಡಿದುದಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿಕೊಂಡ.

ಆದರೆ ಅವನ ಹೆಸರನ್ನಾಗಲೀ ಉಳಿದ ವಿವರಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಳೆದ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಇಂಥ ಇಕ್ಕಟ್ಟು ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಪೇಚಾಡುವಂಥ ತುಣುಕು ಬಿಂಗ್ಲೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ ನಾನು ಹಾಗೆ ಊಹಿಸಿದೆ”

“ಈ ರೀತಿ ಮಧ್ಯೆ ಘೋಷಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಡಾರ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಕಾರಣಗಳೇನು ?”

“ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ದೂರುಗಳಿದ್ದುವೆಂದು ಕೇಳಿದೆ.”

“ಅವರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಅವರು ಹೂಡಿದ ತಂತ್ರಗಳೇನು?”

“ಅವನು ತಂತ್ರ ಗಿಂತ್ರಗಳ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಹೇಳಿದನೋ ಅಷ್ಟೇ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು” ಎಂದು ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಮುಗುಳುನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಟಿ ಪಿಟಕ್ಕನ್ನದೆ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು ; ರೋಷದಿಂದ ಹೃದಯದ ರಕ್ತ ಉಕ್ಕಿತ್ತು. ತುಸು ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು, ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನತೆಗೆ ಕಾರಣವೆನಿಸಿದ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ದಾಯಾದಿಯ ನಡತೆ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇಕೆ ತೀರ್ಪುಗಾರನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ?”

“ಅವನು ನಡುವೆ ತಲೆಹಾಕಿದುದು ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ?”

“ತನ್ನ ಮಿತ್ರನು ಘಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸರಿಯೊ ತಪ್ಪೊ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೋ ಕಾಣೆ. ಸುಖದ ದಾರಿ ಇಂಥದೇ ಎಂದು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತೀರ್ಪನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಾದರೂ ಸರಿಯೆ ?” ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡು ಅವಳು “ನಮಗೆ ವಿವರಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗದು” ಎಂದಳು.

“ಈ ಊಹೆ ಅಸ್ವಭಾವವಿಹವಾದುದೇನಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನ ದಾಯಾದಿಯ ಆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಕ್ಷೀಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಂಬುದೇ ಸಂಕಟ.”

ಇದೆಲ್ಲ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಆಡಿದ ಮಾತು ; ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಡಾರ್ಲಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಅವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾದಂತಾಯಿತು ; ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಹಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಆದುದರಿಂದ ತಟಕ್ಕನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಗತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಪಾದ್ರಿಗೃಹವನ್ನು ತಲುಪುವತನಕ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬಳೆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಯಾರ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ತಾನು ಕೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆಲುಕುಹಾಕಿಕೊಡಗಿದಳು. ಅವರ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಯೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದಳು. ಡಾರ್ಲಿಯ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿರಲಾರರು. ಜೇನ್

ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲಿಯರನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ತಳತಂತ್ರವೇ ಕಾರಣವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಜೇನಳ ದುಃಖಸಂಕ್ಷೇಪಗಳಿಗಲ್ಲ ಅವನೇ ಕಾರಣ, ಅವನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಚಂಚಲಸ್ವಭಾವಗಳೇ ಕಾರಣ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಾದಾರ್ಯಗಳ ನಿಧಿಯಾದ ಆ ಜೀವನ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ಅವನು ಬಿಸಿನೀರೆರೆದನು. ಆ ಶನಿಕಾಟ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಪೀಡಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಖಾರವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿದ್ದವು : ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹಳ್ಳಿಯ ವಕೀಲನಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದೇ ದೊಡ್ಡ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ” ಎಂದು ಕರ್ನಲ್ ಫಿಕ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಹೇಳಿದನು.

“ಜೇನಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ : ಅವಳು ಪ್ರೇಮಾದಾರ್ಯಗಳ ಜೀವಂತ ಮೂರ್ತಿ ! ಅವಳ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುದು, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಪಕ್ವವಾದುದು, ನಡವಳಿ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದುದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರ ಗುಣಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಲಾರರು ; ಡಾರ್ಲಿ, ಅವರ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರುವಂತಿಲ್ಲ” ಹೀಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಯೋಚನಾಲಹರಿ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವಳ ಧೈರ್ಯ ಕುಗ್ಗಿತು ; ಆದರೆ ಅಂಥ ಆಕ್ಷೇಪಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಗೆಳೆಯನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಗಣ್ಯರಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂಗಿಗಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ, ಮತ್ತೂ ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯವಾದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ-ಇವೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾರಣವೆಂದು ಅವಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಚಿತ್ತೋದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದಲೂ, ಅತ್ತು ಅತ್ತು ಕಣ್ಣೀರ್ಗರೆದುದರಿಂದಲೂ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆನೋವು ಪುರುವಾಯಿತು. ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ಅತೀವವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ರೋಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾರದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ ಅವಳ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು, ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸದಂತೆ ಗಂಡನನ್ನೂ ತಡೆದಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಆಗ್ರಹಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಕೊಲಿನ್ ಹೆದರಿದನು.

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಗರಿ

ಅವರೆಲ್ಲ ಹೋದಮೇಲೆ ಎಲಿಸಬೆತ್, ಡಾರ್ನಿಯ ಮೇಲಣ ಕೋಪ ಪ್ರಕೋಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಲೆಂಬಂತೆ, ಕೆಂಟ್ ಸೇರಿದಾಗಿನಿಂದ ಜೇನ್ ಬರೆದ ಕಾಗದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ತಿರುವಿಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾದಳು. ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದೂರುಗಳಾಗಲಿ, ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾತನಾನುಭವದ ನಿವೇದನೆಯಾಗಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಶೈಲಿಯ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣಗಳಾದ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಪ್ರಾಂತತೆಗಳ ಅಭಾವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸದ ಚಿತ್ತಾನ್ವಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡಳು. ತನ್ನ ಕ್ಷಮನ್ನು ದುಃಖಕೂಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ತಳ್ಳಿದನೊಂದು ಡಾರ್ನಿ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಜಂಭವನ್ನು ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಅವಳ ಹೃದಯ ಹಿಂಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಡುವ ಸುದ್ದಿಯೂ, ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಜೇನುಕೊಳಗೂಡಿ, ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸುರಿದು ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರಿಸುವ ಆಶೆಯೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುವು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ತೊರಿದು ಬಾಗಿಲ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದ ಅವಳನ್ನೆಚ್ಚರಿಸಿತು. ಬಂದವನು ಕ್ಸೆಲ್ ಫಿಕ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಂ ಇರುಹದೊಂದು ಅವಳ ಪ್ರಾಣ ತತ್ತರಿಸಿತು. ಅವನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸಂಜೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದ ; ಈಗ ತನ್ನ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಬಂದಿರುಹದೊಂದು ಊಹಿಸಿದಳು. ಡಾರ್ನಿ ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತೆಯಾದಳು ; ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಭಾವವಿಚಿತ್ರಗಳ ತಾಡನದಿಂದ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧಗೊಂಡಿತು. ಅವಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವಳು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಅವನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಕುಳಿತಿದ್ದನು ; ಮೇಲೆದ್ದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಶತಪಥ ತಿರುಗಲನುವಾದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಅವನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ; ಆದರೂ ಅವಳು ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ನಿಮಿಷಗಳ ಮೌನಸ್ಥಿತಿಯನಂತರ ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಸರಿದು ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದನು.

“ನನ್ನ ಹೋರಾಟ ವೃಥಾವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಾಲದು. ಭಾವಾವೇಶವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಾರೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತೇ ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಮೂಕಳಾದಳು ; ದುರದುರನೆ ನೋಡಿದಳು, ಕೆಂಪೇರಿದಳು, ಸಂದೇಹಗೊಂಡಳು, ಮತ್ತೆ ಮೌನ ತಾಳಿದಳು. ಅವಳ ಮೌನವನ್ನೇ ಮೋಠಾಹವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮಡುಗೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರೇಮಾನುರಾಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ಹರಿಸಿದನು.

ಅವನು ಹಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು ; ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ವಾಗ್ವಿವಿಧ ಪ್ರೇಮಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪಡೆದಿದ್ದ ಕನಿಷ್ಠಜ್ಞಾನದ ಪರಿಚ್ಛಾನ್ನ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿವಾಗುತ್ತಿಬಿಡುವುದನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದನು. ರೂಢಿಮೂಲವಾದ ಧ್ವೇಷವಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಮತೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬಹುದಾದ ವೇದನೆಗಾಗಿ ಅವಳು ಮೊದಮೊದಲು ವ್ಯಥೆಗೊಂಡಳು. ಅನಂತರ ಅವನು ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆಯಿಂದ ರೋಷಗೊಂಡು, ಮರುಕವನ್ನು ಮರೆತಳು. ಅವನಂತೆ ತಾನೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಸಂಯಮ ತಾಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಪ್ರೇಮೋನ್ಮಾದವನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದನು. ಅನುಕೂಲವಾದ ಉತ್ತರ ಬಂದೇ ತೀರುತ್ತಿರುವ ದೈರ್ಯ ಅವನ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಯಾಗಿದ್ದುದಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಕುತೂಹಲಗಳೂ, ಮುಖಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯವೂ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದುವು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿಸುವುದುಂಟು. ಅವನು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ಕೆಂಪೇರಿತು, ಮಾತು ಬಳಬಳನೆ ಸುರಿದುವು :

“ಪರರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಸತ್ತೂಪ್ತವಾಯಿತು. ಅದು ಹೃದಯದಿಂದ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸಬಹುದು. ನಾನೆಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿಲ್ಲ ; ನೀವೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇತರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಲು ನನಗೂ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆಯ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಸಂಗವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಅವಧಿ ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ವಿಕಾಸವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದಿರುವ ಭಾವನೆಗಳೇ ಅದರ ದಮನಕ್ಕೂ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ.”

ಅವಳ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ, ಬೆಂಕಿಗೂಡಿನ ಬಡುವನ್ನೊರಗಿ ನಿಂತು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಮುಖ ಕೋಪದಿಂದ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು. ಅವನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಾದ ಕ್ಷೋಭೆ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕೋಪಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಿಸಮಾಧಾನ ಚೇತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವತನಕ ಅವನು ತುಟಿ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಮೌನವಿರಾಮ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟನ್ನು ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಬಲವಂತದ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಅವನು “ನಿನ್ನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದ ಉತ್ತರ ಇಷ್ಟುತಾನೆ ! ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು

ಹುದ್ದವಿಷಯ.”

“ನಿಮ್ಮ ಗುಣಶೀಲ ಬುದ್ಧಿಭಾವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿ ಮುಖಭಂಗಮಾಡುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದು ಕೇಳಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನದು ಅವಿನಯವಾದರೆ ಇದೂ ಅವಿನಯವಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಳಗಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳೇ ಬೇರೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಕಾಣಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೆಚ್ಚಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯತಮಳಾದ ಸಹೋದರಿಯ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ರಾಹುವಾದೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ಯಾವ ಪ್ರಲೋಭನೆ ತಾನೆ ಪ್ರಕೋದಿಸಿತು ?” ಎಂದವಳು ಮಾರುಡಿದಳು.

ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಧುಮುಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಡಾರಿಯ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರುತ್ತಿತ್ತು ಹೇಗೋ ಭಾವೋದ್ವೇಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕದೆ, ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳ ಮಾತು ನಿರ್ಗಳಕವಾಗಿ ಹರಿದಿತ್ತು:

“ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷಭಾವನೆ ತಾಳಲು ನನಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಅನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತು ಅನೌದಾರ್ಯದ ವರ್ತನೆ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದುದು. ಅವರ ಬೇರ್ಪಾಡಿಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಕೈವಾಡ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ನೀವು ಅವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಚ್ಚಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಯೆಂಬ ಲೋಕನಿಂದೆಗೂ, ವತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಭಗ್ನ ಪ್ರಣಯಿಯೆಂಬ ಲೋಕನಿಹಾಸಕ್ಕೂ ಗುರಿಮಾಡಿ, ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖಸಾಗರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ್ದೀರಿ.”

ಅವಳು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವನ ಕಡೆ ದೋಷಾವೇಶಕಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಸೋಂಕು ಇಲ್ಲದೆ ಅವನ ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾದ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

“ನೀವು ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕಾರಣರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾ ?” ಎಂದು ಅವಳು ತುಸು ಕೆಳಗೆ ಕೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ಗೆಲೆಯನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಲಿ, ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾದಾಗ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಲಿ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಆತ್ಮಕ್ಷೇಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವನು ಕ್ಷೇಮದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆ” ಎಂದು ಅವನ ನಿರ್ವಿಕಾರ ವನೋಭಾವದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

“ನನ್ನ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಿರ್ಧರವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೆ ನಿಮ್ಮ ಗುಣಶೀಲ ವಿಷಯದಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಏನೇನು ಕುಚ್ಚುಕೆಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ? ಯಾವ ತಳತಂತ್ರದಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಮಂಕುಬೂದಿ ಎರಚುತ್ತೀರಿ ?”

“ಆ ಮನುಷ್ಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ವಿಶೇಷಾಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತಿದೆ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸಿ ನುಡಿದನು.

“ಅವನ ದುರ್ದೈವವನ್ನು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲ ಅವನಲ್ಲಿ ಮರುಕವನ್ನು ತೋರಿಸದಿರಲಾರರು.”

“ಅವನ ದುರ್ದೈವ ಭಯಾನಕವಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾರದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ಅವನ ಇಂದಿನ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಕಾರಣ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಲಪಟಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸುಖಸಂತೋಷದ ಅದ್ಭುತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಅವನ ಬದುಕನ್ನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ನೀವು ಮಣ್ಣಾಗೂಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತುತವನ್ನುತ್ತಿದಾಗ ತಿರಸ್ಕಾರ ಜುಗುಪ್ಸೆಗಳಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಬಹಳ ಜೋರಿನಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.

ಡಾರ್ಲಿ ಕೊಟಿಯ ಆ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಈ ಮೂಲೆಗೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತ “ಇದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಾನೆ! ಇಷ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಎಣಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳು ಗುರುತರವಾದುವು!” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ನಡಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಬಹುಶಃ” ಎಂದು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು : “ಧಾರ್ಮಿಕಶ್ರದ್ಧೆ ಸದಾ ಎಚ್ಚತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾದುವು. ಸ್ವರ್ಗಾರ್ಹ ಪ್ರಕಟಣೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ಈ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೇವಲ ಕಾರ್ಯನೀತಿಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಮುಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ನಿಷ್ಕಪಟವೂ ಆದ ಪ್ರೇಮವಿದೆಯೆಂದು ನಟಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳಿ ನಂಬಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಂ ಆಪಾದನೆಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇಂಥ ನಟನೆ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದುವು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತ ಬಹಳ ಕೆಳಗಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುವ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ತುಂಬ ಹರ್ಷದಾಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ನೀನು ನಂಬುವೆಯಾ ?”

ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಪಜ್ವಾಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್ನ ದೇಹವನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಆದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನುಂಗಿಕೊಂಡು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು : “ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಯಾವ ನಿಲುವು ತಾಳಿದ್ದೆನೋ ಅದೇ ಈಗಲೂ ಇದೆ ; ಇತ್ತೀಚಿನ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಂದ ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪು ನಿಮ್ಮದು.”

ಅವನು ಮೌನವಾಗಿ ಹೊರಡಲನುವಾದನು. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು : “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನುಂತು ಎಂಥದೇ ಲಾಗಹೊಡೆದರೂ ತಿರುಗಿಸಲಾರಿ.”

ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ, ಸಂಶಯಾನುಮಾನಗಳ ಸಂಮಿಶ್ರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವಳು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ : “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯವಾದಾಗಲೆ ನೀವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತರೆಂದೂ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದೂ, ಪರಾವಹೇಳನಶೀಲರೆಂದೂ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆ ಅಲ್ಲದಲೇ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಂದೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಆ ಅಸಹನೆ ಧ್ವೇಷವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ, ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡೆ.”

“ನೀವು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ತಾಯಿ. ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಹರಣಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಿಮಗೆ ದೇವರು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಲಿ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಅವನು ಕೊಟಡಿಯಿಂದಾಚೆ ಬಿರುಸಾಗಿ ನಡೆದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ಅವನು ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿ ಮನೆಯಿಂದಾಚೆ ಹೋದುದು ಕಾಲಸಪ್ತಳದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಮುಲ ಭಯಾನಕವಾಗಿ, ಶಾರೀರಕ ಬಲ ಕುಸಿಯಿತು. ಬಲಹೀನತೆಯಿಂದ ಅವಳು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಕೆಳಗೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಳು; ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯತನಕ ಅತ್ತು ಕರೆದಳು. ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹಲವು ಮಡಿಯಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಡಾರ್ಲಿ ಕ್ರೈ ಚಾಚಿದ್ದಾನೆಯೆ ! ಅವನು ಅಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೆ ! ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮತ್ತು ಅವನ ಗೆಳೆಯನ ಮದುವೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದ ಆಕ್ಷೇಪಗಳು ಅಷ್ಟೇಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಾಗ, ಅವನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರೇಮೋನ್ಮಾದವೆ ! ತನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೆ ಅಂಥ ಪ್ರೇಮಪ್ರೇರಣೆಗೆ ತಾನು ನಿಮಿತ್ತವಾದದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅವನ ಅಸಹ್ಯವಾದ ಸ್ವಲ್ಪವಿಮಾನ ತನ್ನೊಳಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಹಿಂಸಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬಹಿರಂಗ ಪ್ರದರ್ಶನ, ವಿಕಾರವನಿಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅನ್ಯಾಯ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅವನ ದಾಷ್ಟ್ಯಮನೋಭಾವ-ಇವು ಅವಳ ಕ್ಷೇತಿಕ ಪ್ರಣಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿಬಿಟ್ಟವು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಗಾಡಿಯು ಶಬ್ದ ಕಿವಿದರೆಯನ್ನು ಮೀಟುವ ತನಕ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಆಲೋಚನೆಗಳ ತುಮುಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ; ತನ್ನ ವಿಷಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬೀಳದಿರಲೆಂದು ಅವಳು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಓಡಿಹೋದಳು.

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಗರಿ

ಚಿಂತೆ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವುಗಳ ಕಾಟದಿಂದಲೆ ಬೆಕ್ಕಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಳು. ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಅವಳ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಿಮಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಉಪಾಹಾರವಾದ ಕೂಡಲೆ ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನಿತ್ಯಸಂಚಾರದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಡಾರ್ನಿಯ ಹಿಂದಿನ ಭೇಟಿಗಳ ನೆನಪಾಗಿ ಅವಳು ಹಠಾತ್ತನೆ ನಿಂತಳು. ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಬದಲು ದಸಿಬೇಲಿಯ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಓಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಳು. ಉದ್ಯಾನದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿದ್ದ ದಸಿಬೇಲಿಯ ಕುಳಕಲೊಂದನ್ನು ದಾಟಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಆ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದ ನಂತರ ಬೆಳಗಿನ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯುವ ತವಕದಿಂದ, ಕಡಕಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉದ್ಯಾನದ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡುವ ಆಶೆಯಾಯಿತು. ಅವಳು ಕೊಳೆಗೆ ಬಂದ ಆ ನಾಲ್ಕೈದು ವಾರಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಬಹಳವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎಳೆಯ ಗಿಡಮರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನದ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ತೋಪಿನ ನಡುವೆ ಯಾರೊ ಸುಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಡಾರ್ನಿಯಿರಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದಳು. ಅವನು ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಕಾಲು ಹಾಕಿ, ಆದಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಅವಳ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗಿದನು. ಧ್ವನಿಪರಿಚಯದಿಂದ ಕೂಗಿದವರು ಡಾರ್ನಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೂ, ಅವಳು ಕುಳಲಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದಳು. ಅವನೂ ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು; ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಬಿಂಕ ಬೆರೆತ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದುವ ಕೃಪೆವಾಡಿದರೆ ಅನುಗ್ರಹೀತನಾಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನುಡಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿಯೂ ಎಂಬಂತೆ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅನಂತರ ಅವನು ತಲೆಬಾಗಿ ಮಣಿದು, ತೋಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖವಾಗಿ, ಬೇಗನೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು.

ಯಾವ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕೇವಲ ಕುತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಲಕ್ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ ಒತ್ತಾಗಿ ಬರೆದ ಎರಡು ಹಾಳೆಗಳಿದ್ದುವು. ಲಕ್ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಬರೆವಣಿಗೆ ತುಂಬಿತ್ತು. ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುತ್ತ ಅದನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದಳು. ರೋಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಕ್ಕಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಅದರ ತಲೆಯೊಕ್ಕಣಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು.

“ತಾಯಿ, ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯುಂಟುಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕ್ಷೇಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮರೆಯಬಾರದಂಥ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಸ್ವಗೌರವ ನಿಂದೆಯಾಗಲಿ ಈ ಪತ್ರದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗುಣಶೀಲಗಳು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಸಂಭವಿಸದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಬರೆಯುವ ಅಥವಾ ಓದುವ ಶ್ರಮ ತಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಓದುವ ತೊಂದರೆಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಿನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಲ್ಲೆ ; ಆದರೆ ನ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಓದಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

“ಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪದ, ಆದರೆ ಸಮಾನಗುರುತ್ವದ ಎರಡು ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದೆ. ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸದೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದನೆಂಬುದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಆಪಾದನೆ; ಮಾನವೋಚಿತವಾದ ಧರ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ವಿಕೃತವಾದ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಅವನ ಅಭ್ಯುದಯದ ಬೇರಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ಹೊಯ್ದು ಅವನ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನುಚ್ಚುನುರಿ ಮಾಡಿದನೆಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಆಪಾದನೆ. ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು, ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಪ್ತೇಷನನ್ನು, ಅನ್ಯಾಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತರುಣನನ್ನು ಹೀಗೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಾಟಕ್ಕಾಗಿ ನೂಕುವುದು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟತೆಯೆಂದು ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಓದಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ನಿನ್ನ ಆಪಾದನೆಗಳ ಕಠೋರತ್ವ ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಕಡಮೆಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವಂಥ ಭಾವನೆಗಳ ವಿವರಣೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದರೆ ನಾನು ವಿಷಾದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದೆ ಹೊರತು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆವಶ್ಯಕವಾದುದನ್ನು ಹೇಳಿಯೆ ತೀರಬೇಕು ; ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಅಸಂಗತ.

“ಹರ್ಷಾಘೋಷಕ್ಕೆ ಬಂದ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೆ, ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕಡೆ ವಾಲಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಇತರರಂತೆಯೆ ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಶ್ರದ್ಧಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ನೆರವೇರಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿ ನಡೆಯುವವರೆಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಚಿಂತೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ-ಜೀನರ ಪ್ರಾಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರಸಲ್ಲಾಪಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಜನ ಅವರ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರ ಸರ್ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ನಡವಳಿಯನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದೆ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅಪಾರ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೇ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಕ್ಷಮೆ

ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟವೂ ಉತ್ಸಾಹೋಲ್ಲಾಸಗಳೂ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು ; ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ಅವಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಕಾವು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆ ತಪ್ಪೆಂದು ತೋರುವುದಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಕೋಪ ಸಕಾರಣವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸೌಜನ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭಾವಗಳಿಂದ ಹೃದಯ ಮಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅವಳ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಗಳಿಂದಲೇ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಲು ನಾನು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುದು ನಿಜ. ನನ್ನ ತನಿಖೆ ನಿರ್ಣಯಗಳು ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನಿಷ್ಕಳಾತವಾಗಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿ, ತರ್ಕಿಸಿ, ಸಕಾರಣವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾದ ಮೇಲೆ, ಅವಳ ಔದಾಸೀನ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಸರಿಯಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈಗ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿಯಾದರೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಪರೂಪವಾಗಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮೂವರು ತಂಗಿಯರೂ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕಳಂಕವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮನನೋಯಿಸಲು ನನಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮೀಪ ಬಂಧುಗಳ ಲೋಪದೋಷಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗಿರುವ ಕಾತರತೆ, ಲೋಕಾಪಹಾದದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೀವಿಬ್ಬರು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗೌರವ ತರುವಂಥವು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಊರ್ಜಿತಗೊಂಡು, ಈ ಅಹಿತವಾದ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಿತು. ಜಾಗ್ರತೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೆ ಅವನು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋದನು.

“ನಾನಾಡಿದ ಪಾತ್ರವನ್ನೀಗ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನಂತೆ ಅವನ ತಂಗಿಯರೂ ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಬಹಳ ನೊಂದರು. ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಸಾಮ್ಯ ಪರಸ್ಪರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದೆ ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾವೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಹೋದೆವು. ಅಂಥ ಸಂಬಂಧದಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಿಷ್ಠುರ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನಡುಗಿಸಿದರೂ, ಮದುವೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಿದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಜಯ ಲಭಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಅಕ್ಷಣ ಉದಾಸೀನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ

ಅವನನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಅವಳಿಂದ ದೊರಕುವುದೆಂದು ಅವನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸ್ವಂತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಂಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸ. ಅವನು ಮೋಸಹೋದ ಬಗೆಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ದೃಢನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹರ್ಷೋದ್ವೇಗದ ಹಿಂದಿರುಗದಂತೆ ಒಡಂಬಡಿಸುವುದು ಕೇವಲ ಕ್ಷೇಮದ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೂ ನಾನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಡವಳಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೇ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಬಚ್ಚಿಡಲು ಕೃತ್ರಿಮ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇದು ಹಿಮಾಲಯ ಬಿಂಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು; ಅವರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅದರ ವಾಸನೆ ಸಹ ಈಗಲೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಅಂಥ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬತ್ತಿಹೋದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವಳನ್ನು ನೋಡುವುದು ತರವಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಈ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದು ನಡೆದುಹೋಯಿತು-ಸದುದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿನ್ನಿಲ್ಲ; ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಸಹ ಸಲವಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಕಾರಣೋದ್ದೇಶಗಳು ನಿನಗೆ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ರುಜುವಾತು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ಹುಟ್ಟುಬೆಳಕು ಅವನಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಂದು ಆಪಾದನೆ ಅಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುವ ಆರೋಪಣೆಯ ವಿವರ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ನಂಬಿಕಸ್ಥರಾದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕರೆಯಿಸಬಲ್ಲೆ.

“ವಿಶ್ವಾಸ ತಂದೆ ತುಂಬು ಗೌರವಸ್ಥ. ಅವನು ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಪೆಂಬೆರ್ಟ್ ಜಮೀನುಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ತಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಾಕುಮಗನಂತಿದ್ದ ಜಾರ್ಜ್ ವಿಶ್ವಾಸನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಕುಣಿಯಿತ್ತು. ಅವನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ತನಕ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹೆಂಡತಿಯ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಬಡವನಂತಿದ್ದ ಅವನ ತಂದೆಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯಜನೋಚಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಅವನ ಸಹವಾಸ ಸದಾ ಇಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು; ಅವನ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ತುಂಬ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದುವು; ಪ್ರರೋಹಿತವೃತ್ತಿಗನುಗುಣವಾದ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನಂತು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವನ ತಳುಬಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆಪ್ತೇಷ್ಟರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅಜಾಗರೂಕಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ನೋಡಲವಕಾಶವುಳ್ಳ ಸಮವಯಸ್ಸಿನ ತರುಣರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅವು ಬಾರದಂತೆ ಬಚ್ಚಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಡಾರಿಯ ಗಮನಕ್ಕಂತು ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ನೋವುಂಟಾಗಬಹುದು. ವಿಕ್ರಾಮ್ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿರುವಂತಿದೆ. ಆದರೂ ಅವನ ನಿಜ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ದೈವಾಧೀನನಾದರು. ಕೊನೆಯ ತನಕ ಅವರು ವಿಕ್ರಾಮ್‌ನನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅಪಲಂಬಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಅವನ ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಧನೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಅವನು ಪುರೋಹಿತವೃತ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸುವುದಾದರೆ ಖಾಲಿಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಧರ್ಮಾದಾಯದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ಉಯಿಲು ಬರೆದಿಟ್ಟರು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೆ ಅವನ ತಂದೆಯೂ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ತನಗೆ ಪುರೋಹಿತವೃತ್ತಿ ಖಂಡಿತ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ಬರಬಹುದಾದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಈ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದ ಐದಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೆ ವಿಕ್ರಾಮ್ ನನಗೆ ಕಾಗದದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದನು. ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಸಂಗ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದೆ. ಅವನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಹ ಸಿದ್ಧನಾದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇಗನೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಧರ್ಮಾದಾಯದ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ. ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡಿದುಹೋಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬೆಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಯುವುದಾಗಲಿ, ಅವನ ಸಹವಾಸ ಸೇರುವುದಾಗಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂತನು. ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಸಂಗ ಬರಿಯ ನುಸುನಿಯಾಯಿತು. ಅಂಕಿತಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಅವನ ಬಾಳು ಸೋಮಾರಿತನದ ಮತ್ತು ದುರ್ವ್ಯಾಸನಗಳ ಬೀಡಾಯಿತು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳತನಕ ಅವನ ಸುದ್ದಿಯ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಠದ ಸ್ಥಾನಿಕ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಆ ದತ್ತಿ ತನಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿದ. ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ, ವಕೀಲವೃತ್ತಿ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದುದಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮಾದಾಯ ತನಗೆ ಸೇರುವುದಾದರೆ ಪುರೋಹಿತವೃತ್ತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಅವನು ತಿಳಿಸಿದನು. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಾನು ಮರೆತಿರಲಾರದೆಂದೂ, ಆ ಸ್ಥಾನಿಕವೃತ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ

ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರೆಂದೂ ತಿಳಿದುದರಿಂದ ಆ ದತ್ತಿ ತನಗೇ ಸಿಗಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ. ಅವನ ಕ್ಷಣ್ಣಿತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವನ ಕೋಪ ಉಲ್ಟಾವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇತರರ ಮುಂದೆ ಅವಮಾನಕರವಾಗಿ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. ಅವನ ಬದುಕು ಹೇಗೆ ಸಾಗಿತೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಯಿತು.

“ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನೇ ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ರಟ್ಟು ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ಇದನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಡುವೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನನಗಿಂತಲೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕವಳಾದ ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನೂ ನಾನೂ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿದ್ದೆವು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಅವಳ ಶಾಲಾವ್ಯಾಸಂಗ ಮುಗಿದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲೊಂದು ಸಂಸಾರ ಹೂಡಿದೆವು. ತನ್ನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸಿನೊಡನೆ ಅವಳು ಕಳೆದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರ್ಯಾವ್‌ಗೇಟಿಗೆ ಹೋದಳು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿರತ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಯೂಂಗಳಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಪೂರ್ವಪರಿಚಯವಿತ್ತೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಳ ಗುಣಶೀಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅವಳ ಸಂಚು ಸಹಾಯಗಳಿಂದ ಅವನು ಜಾರ್ಜಿಯಾನನಲ್ಲಿ ಸಲಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳು ಜಾರ್ಜಿಯಾನನ ಮುಗ್ಧ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಚಿತ್ರಾಂಶದಿಂದ ತಾನವನ ಪ್ರೇಮಿಯೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಅವನೊಡನೆ ಪಲಾಯನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದಳು. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ; ಅವಳಿಗಿನ್ನೂ ವಿವೇಕೋದಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ; ಅವಳ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನೂ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಲಾಯನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಮುಂಚೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನಾನವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ತನಗೆ ತಂದೆಯಂದಿದ್ದ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ದುಃಖ ಕೊಡಾರದೆಂಬ ಮದುಕಿಂದ ನಡೆದ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ನನ್ನ ಆಗಿನ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ನೀನೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತಂಗಿಯ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬೀದಿಗಳೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು; ಅವನು ತಕ್ಷಣವೇ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ; ಶ್ರೀಮತಿ ಯೂಂಗಳನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು ; ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯದು ದಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹಠ ಸಾಧನೆ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇಷ್ಟು ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ. ಇದನ್ನು ನೀನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ವಿಕ್ರಾಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ಸುಳ್ಳು ತುಟಿಗಳಿಂದ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದಾನೆಯೋ ನಾನಂತು ಕಾಣೆ. ಅವನು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಈಗ ವಿವರಿಸಿದವ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂತು ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕೆಲಸ ನಿನ್ನ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲವೋ ಅಂತೆಯೇ ಅನುಮಾನ ನಿನ್ನ ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲ.

“ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು; ಆದರೆ ಏನು ಹೇಳಬಹುದೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಆಗ ಹೊಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದ ನೆಂಟನಾಗಿ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ, ತಂದೆಯ ಮರಣಶಾಸನದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿವರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫಿಕ್ಸ್‌ವಿಲಿಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಯಥಾರ್ಥತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಫಿಕ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮನ ಮಾತನ್ನಾದರೂ ನಂಬಬಹುದು. ನೀನು ಅವನೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಸೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಸದಾ ಶುಭವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ, ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಫಿಕ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್ ಡಾರ್ರಿ.”

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಗರಿ

ಡಾರ್ರಿ ಕಾಗದವನ್ನು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿರಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಒಳಪಿಡಿಯೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ ಭಾವವೀಚಿಗಳಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕಲಕಿತು. ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧಾಂತಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಓದಿದಳು. ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಓದಿದಳು; ಭಾವವಿವಾಕ್ಯವನ್ನರಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕುಣ್ಡುಂದಿನ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮರೆತಳು. ತನ್ನಕ್ಕನ ಅವಿವೇಕವನ್ನು ಕುರಿತ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸುಳ್ಳೆಂದು ತಕ್ಷಣವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು; ಆ ಸಂಬಂಧದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಂದ ಅವಳು ಕೋಪೋದ್ದೀಪಿತಳಾದಳು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಅಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ವ್ಯಕ್ತರಾದಿರಲಿಲ್ಲ; ವಿನಯಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅವಿನಯವೇ ಆ ಶೈಲಿಯ ಜೀವಾಳವಾಗಿತ್ತು; ಬಿಂಕ ಬಿಗುಮಾನಗಳು ಉಬ್ಬು ಹೆಬ್ಬುಗಳ ಸರ್ವತ್ರ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಅವಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಅವಳಿಗೂ ಅವನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತ್ಮಕಥೆಗೂ ಕೋರ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅವಳ ಹೃದಯ ಹಿಂಡಿದಂತಾಯಿತು; ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಕಳವಳಗಳು ಅವಳನ್ನು ನರಕಯಾತನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದವು. “ಇದು ಮಿಥ್ಯೆ! ಅಸಾಧ್ಯ! ಅಶ್ಲೀಲ ಮಿಥ್ಯಾಪವಾದವೆ ಸರಿ” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದು ನಂಬತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಓದಿದ ಮೇಲೆ, ಕೊನೆಯ ಒಂದೆರಡು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತೆಂಬುದರ ಅರಿವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿ, ಮುದುರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

ಇಂಥ ಪಕ್ಷಾಭಿಮಾನ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಸುಂಟರಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಪೇಶಾಡುತ್ತ ಅವಳು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು; ಅರೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಾಂತಿ ಸಹನೆಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೂಗಿ ತೂಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಪೆಂಬೆರ್ಟ್ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವನ ವಿವರಣೆಯನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದವು. ದಿವಂಗತ ಡಾರ್ನಿಯ ಔದಾರ್ಯದ ನಿಡಿ ನಿಟ್ಟುಗಳ ಪರಿಚಯ ಅವಳಿಗೆ ಮೊದಲಿರದಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ನಿಜವೆಂದು ತೋರಿದವು. ಆದರೆ ಉಯಿಲಿನ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು. ದತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತಿನ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಹಸುರಾಗಿತ್ತು; ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಮೋಸವಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ ತನ್ನ ಭಾವನೆ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಮೂರು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳ ಗಂಟಿಗೆ ದತ್ತಿಯ ಮೇಲಣ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಚಾಟಿಹಾಕಿದ ನಂತರ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿದಾಗ, ಶಂಕೆ ಅವಳನ್ನು ಕುರಿಯಿತು. ಕಾಗದವನ್ನು ಬಗಲಿಗಿಟ್ಟು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ತೂಗಿದಳು. ಆತ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಓದಿದಳು. ಈ ವ್ಯವಹಾರ ತಾನು ಮೊದಲೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದಂತೆ ಡಾರ್ನಿಯ ಅವಗುಣವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವುದರ ಬದಲು ಅವನ ನಿರಪರಾಧಿತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪತ್ರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವನು ಹಿಂಜರಿಯದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯ ಮತ್ತು ವಿಷಯಲಂಪಟತನದ ಆಪಾದನೆ ಅವಳನ್ನು ನಡುಗಿಸಿತು. ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿದರ್ಶನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪ್ರಜಾಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಅವಳು ಅವನ ಹೆಸರನ್ನೇ

ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹರ್ಷಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವನ ಪೂರ್ವಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ಕೆಲವಾರು ಕಡೆಯಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಖಚರ್ಯೆ, ಧ್ವನಿಭಂಗಿ ಮತ್ತು ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಂದಲೇ ಅವನು ಸಕಲ ಗುಣಸಂಪನ್ನನೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವನ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸ್ವಭಾವ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳಿದ್ದರೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಆಪಾದನೆಗಳು ನಿರಾಧಾರವೆಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅವು ಅಲಸ್ಯಜೀವನದ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳೆಂದಾಗಲೀ ನಿರ್ಣಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ನೆನಪಿನ ಮೂಡಿಗೆಗೆ ಕೈಚಾಚಿ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ನೆನಪುಗಳು ಅವಳ ನೆರವಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಗತ್ತೂರಿವಿಗಳ ನೀಟುಗಾರನ ಚಿತ್ರ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಕಣ್ಮಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು; ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನರ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾದ ಮೆಚ್ಚುಗೆ, ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರ ಭೋಜನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹವರ್ತನೆಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳು ಅವಳ ಸ್ಮೃತಿಪಥಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅದೇ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು, ಮತ್ತೆ ಕಾಗದ ಬಿಚ್ಚಿ ಓದಿಕೊಂಡಳು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಚುಹೊಂಚಿನ ಕತೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತನಗೂ ಕ್ಷಮ್ ಫಿಟ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪುಷ್ಟಿ ದೊರೆಯಿತು. ಫಿಟ್ ವಿಲಿಯಮ್‌ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅನಿಶ್ಚಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಗದವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಅವಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಯ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಅವನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೋರಿರಲಾರನೆಂದು ಬಗೆದು ಆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಳು.

ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದ ಸಂಜೆ ತನಗೂ ವಿಕ್ಟಾರಿಯನಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅವಳು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳ ನೆನಪಂತೂ ಇನ್ನೂ ಹಚ್ಚುಕುಸುರಾಗಿತ್ತು. ಅಪರಿಚಿತೆಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂದು ಸೋಜಿಗಾಗೊಂಡಳು; ಆ ಅನೌಚಿತ್ಯದ ಅರಿವು ತನಗೆ ಮೊದಲೇ ಏಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಡಬಡಿಸಿದಳು. ಅವನ ನಡೆನುಡಿಗಳ ಏರುಪೇರುಗಳು ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಡಾರ್ಲಿಯ ಬಿಡುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ, ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಂಬಕೊಚ್ಚಿದುದನ್ನೂ, ಅವನು ನಿಂತುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮುಂದಿನವಾರ ನೆರವೇರಿಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಡೆದ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುದನ್ನೂ, ಅವಳು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನೆರವೇರಿಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವತನಕ ಅವನು ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಉಸುರದಿದ್ದರೂ, ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೆ ಆ ಕತೆ ಮನೆ ಮನೆಯ ಮಾತಾದುದೂ, ತಂದೆಯ ಮೇಲಣ ಗೌರವದಿಂದ ಅವನ ಮಗನನ್ನು ಬೀದಿಗಳೆಂಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಅವನು ಡಾರ್ಲಿಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯಲು ಹೇಸದಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದುವು.

ಈಗ ಅವನ ರೀತಿನೀತಿಗಳೆಲ್ಲ ತೀರ ಹೊಸದಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡವು ! ಕುಮಾರಿ ಕಿಂಗಳ ಮೇಲಣ ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನೋದ್ಧಮ ಪ್ರಭಾಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು ಅವಳ ಗಂಟು ಕಿರಿದಾದರೂ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದಿವಾಳಿತನವಿತ್ತೇ ಹೊರತು, ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವ ಗುಣ ಅವನ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್ತಲಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳೂ ಅಕಳಂಕವಾದವಲ್ಲ; ಅವನು ಅವಳ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೋಸಹೋಗಿದ್ದನು, ಇಲ್ಲವೆ ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ಗೌರವಗಳ ನೈವೇದ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಬಳಸು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೇಲಣ ಪಕ್ಷಪಾತ ಕ್ರಮೇಣ ಮಸಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು; ಡಾರ್ನಿಯ ಮೇಲಣ ದ್ವೇಷ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಅಕಳಂಕ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊದಲೇ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಜೇನಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನು. ಡಾರ್ನಿಯ ಪರಿಚಯವಾದಾಗಿನಿಂದ (ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಬಹಳ ಸಮೀಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು) - ಅವಳು ಅವನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾದು ಸ್ವಲ್ಪಮಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಳೇ ವಿನಾ ನೀತಿಬಾಹಿರನಂದಾಗಲಿ ಧರ್ಮತೃಪ್ತನಂದಾಗಲಿ ನಾಸ್ತಿಕನಂದಾಗಲಿ ಕೆರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಚಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದನು; ವಿಕ್ರಾಮ್ ಸಹ ಅವನ ಸೋದರೀವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಸ್ನೇಹಸೌಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಧುರೋಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಅವಳೇ ಕಂಡಿದ್ದಳು; ಅವನ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪಣೆ ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಅನ್ಯಾಯವರ್ತನೆ ಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವನ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲೆಯರ ಸ್ನೇಹ ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಹಿಡಿದಂತಿತ್ತು.

ಅವಳು ತನ್ನ ವರ್ತನೆಗೆ ತಾನೆ ನಾಚಿಕೊಂಡಳು. ಡಾರ್ನಿಯ ಅಥವಾ ವಿಕ್ರಾಮನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯೇಚಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ತಾನೊಬ್ಬಳು ಕಣ್ಣುರಡಿ, ತಿಳಿಗೇಡಿ, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಪಾತಿ, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹವಶಕಾದ ಅಲ್ಪಿಯೆಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಗೋಣಗಿಕೊಂಡಳು :

“ತಾನೆಷ್ಟು ತುಚ್ಛವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ ! ಸೂಕ್ತಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಿವೇಚನಾಪರೆಯೆಂದು ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ! ಸ್ವಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ನಾನು ! ನನ್ನಕ್ಷು ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದ ನಿಷ್ಕಪಟ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹಳಿದು, ಕೇವಲ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಸಂಶಯಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಾನವನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ! - ಅದೆಂಥ ಅವಮಾನಕರವಾದ ಆತ್ಮಂತೋಧನೆ ! ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರೇಮದ ಮರ್ಜಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಾನಿಂತ ಕುಡಿಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪಮಾನದಿಂದ ಹುಚ್ಚಿಯಾದೆನೆ ಹೊರತು ಪ್ರೇಮದಿಂದಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನ ಪಕ್ಷಪಾತಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಅನಾದುದಿಂದ ಚುಡಿಯಾಗಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ

ಬುದ್ಧಿಗೂ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೂ ಆರತಿಯೆತ್ತಿದೆ, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಪರಿಚ್ಛಾನವನ್ನು ಹೊರದೂಡಿದೆ. ಈ ಗಳಿಗೆಯತನಕ ನನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಆಲೋಚನಾಸೂತ್ರ ತನ್ನಿಂದ ಜೇನಳವರೆಗೆ, ಜೇನಳಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ತನಕ ಕುಡಿವುದು, ಡಾರ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಅಸಮರ್ಪಕವೆಂದು ನೆನಪಾಗಿ, ಅವಳು ವಾತ್ಸೆ ಕಾಗದ ಓದಿದಳು. ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಓದಿದಾಗ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವಾದರೆ, ಎತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಲಾರದೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ತನ್ನಕ್ಕನ ಪ್ರೇಮಾನುರಕ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ; ಚಾಡ್ಲೆಕೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಜೇನಳನ್ನು ಕುರಿತ ಅವನ ವರ್ಣನೆಯ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಅವಳು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೇನಳ ಪ್ರೇಮಾನುರಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವಿದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅವಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟಮನೋಭಾವ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ವಿವೇಕದೊಡನೆ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವಳು ಅರಿತಳು.

ತನ್ನ ಮನೆತನವನ್ನು ಉಚಾಯಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದ ನಿಂದೆಯಿಂದ, ಅವಳು ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕ್ಷಿ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡಲಿಲ್ಲ ನಡೆದವೆಂದು ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳ ನಿರರ್ಥಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ತೋರಿಸಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನಕ್ಕನ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ವಿಶ್ವಾಸ ಅವಳ ಹೃತ್ತಾಪವನ್ನು ತುಸು ಶಮನಗೊಳಿಸಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಜನರಿಂದೊದಗಿದ ಅವಮಾನದ ದುಃಖವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಮೀಪ ಬಂಧುಗಳ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಜೇನಳ ನಿರಾಶೆಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನೆನಪಾಗಿ ಅವರ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ನಡತೆಯಿಂದ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಯಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವಳ ಹೃದಯ ಹಿಂಡಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮುಂದಿನ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತ, ನೂತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತ ಅವಳು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದಳು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ಸುತ್ತಾಟದಿಂದ ಆಯಾಸವಾಗಿ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಗಮನ ಹೋಯಿತು. ಮಾತುಕತೆಗಿಡ್ಡ ಬರಬಾರದೆಂದು ನೋವನ್ನೆಲ್ಲ ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಹೊರಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ ಅವಳು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.

ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ರೋಸಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಡಾರ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವನ ದಾಯಾದಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ, ಡಾರ್ಲಿ

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷವಿದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದುದಾಗಿಯೂ, ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಂ ಒಂದು ಗಂಟೆಕಾಲ ಕಾದಿದ್ದು, ತನ್ನನ್ನು ಹಡಕಿಕೊಂಡಾದರೂ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದುದಾಗಿಯೂ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. ಈಗವಳ ಚಿಂತನಾ ವಿಷಯ ಆ ಪತ್ರವೆ ಹೊರತು ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯ ಗರಿ

ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರೂ ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅವರು ಉಲ್ಲಾಸ ಉತ್ಸಾಹಗಳಿಂದಿದ್ದುದಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದನು; ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ನ ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಮಗಳ ಬೇಸರವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಮನೆಗೆ ಓಡಿದನು ; ನೆಂಟರ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದಂಟಾದ ಬೇಸರವನ್ನು ನೀಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತಮಗೆಲ್ಲ ಭೋಜನಕೂಟ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದುದಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಹೊತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ತಾನು ಇಷ್ಟುಒಪ್ಪಿದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭಾವೀ ಬಂಧವಾಗಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ನನ್ನು ನೋಡಬಹುದಿತ್ತೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು. ಆ ಸಂಬಂಧ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅವಳ ಕೋಪ ಹೇಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು “ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ? ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪರಿಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಭೋಜನಕೂಟದ ಇಳಿತಾಯ ಮಾತಿನ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು “ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಂಕು ಕವಿದಿದೆ. ಗೆಳೆಯರ ಅಗಲಿಕೆಯಿಂದ ನನ್ನಂತೆ ಕೊರಗುವ ಜನರಿಲ್ಲ. ಈ ತುಣುಕು ತುಣುಕು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ; ಅವರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ! ಹೊರಡುವಾಗ ಅವರೂ ತುಂಬ ಸಂಕಟಪಟ್ಟರು. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ. ಕರ್ನಲ್ ಹೇಗೋ ಚಿಂತಿಸಿಕೊಂಡು ಆದರೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕೊರಗು ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಅತೀಮವಾಗಿತ್ತು ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಮತೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟ ನಿರರ್ಥನದಿಂದ ತಾಯಿ ಮಗಳು ಹಸನ್ಮುಖಿಗಳಾದರು.

ಭೋಜನಾನಂತರ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು; ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಾರದ ವೃಥೆಯಿಂದ ಹಾಗಿರುವಳೆಂದು ತಾನೇ ಕಾರಣ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಮಾತು ಜೋಡಿಸಿದಳು: “ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು

ದಿನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಾಗಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ”

“ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯೆ. ಆದರೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಶನಿವಾರ ನಾನು ಪೆಟ್ಟೋದಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.”

“ನೀನಿಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆರು ವಾರ ಇದ್ದಂತಾಯಿತು. ಎರಡು ತಿಂಗಳಾದರೂ ತಂಗಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನೀನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್‌ಗೆ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ನೀನು ಮತ್ತೆ ಬೇಗನೆ ಬರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹದಿನೈದು ದಿನದ ತಂಗಣೆಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಳ ಆಕ್ಷೇಪವಿರಲಾರದಲ್ಲವೆ ?”

“ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಒಪ್ಪಲಾರದು. ಜಾಗ್ರತೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ವಾರ ಬರೆದಿದ್ದೆ.”

“ಓ, ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಒಪ್ಪಿದರೆ, ತಂದೆ ತೆಪ್ಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಾದವನು ಹೇಳುವುದು ಕಳೆದ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟು ಅಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯತನಕ ನೀವು ತಂಗುವುದಾದರೆ, ಒಬ್ಬಳನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ನಾನಿಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹವಾ ತಂಪಾಗಿರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀವಷ್ಟು ದಪ್ಪಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಬರಬಹುದು.”

“ನೀವು ದಯಾಮೂರ್ತಿಗಳು, ತಾಯಿ; ಆದರೆ ಗೊತ್ತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.”

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್, ಆಳು ಜೊತೆಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡು. ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಒದರಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗಿಯರು ಯಾರೂ ಜೊತೆಗಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ತರವಲ್ಲ. ನೀನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟಬೇಕು. ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯುವತಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿವಾರ ಸಾಗಬೇಕು. ಕಳೆದ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರ್ಜಿಯಾನ ರ್ಯಾನ್ಸೋಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಾಳನ್ನಟ್ಟಿದೆ. ಪೆಂಬರಿಂ ಶ್ರೀಮಂತ ಪುತ್ರಿ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಲೇಡಿ ಆನ್ನಿಯಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್, ಜಾನ್ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಲಿ. ಸದ್ಯ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋದರೆ ನಿನಗೆ ಅವಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನಮ್ಮ ಸೋದರಮಾವ ಆಳು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.”

“ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಲೆಗಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅದೇ ನನಗೆ

ಸಂತೋಷ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ ? ಬೋಮ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ? ಸರಿ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.”

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯಾಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ತಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂಬ ಪರಿಚ್ಛಾನ ಲುಪ್ತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಿಂತನೆ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನದ ಏಕಾಂತವುಯದ ಮಧುರ ಹವ್ಯಾಸ; ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದೇ ಅವಳ ಮನರಂಜನೆಯ ಕರ್ಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂಟಿ ತಿರುಗಾಟವಿಲ್ಲದ ದಿನವಿರಲಿಲ್ಲ; ಅಹಿತ ವಿಷಯಗಳ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನವಾಗದ ತಿರುಗಾಟವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಡಾರ್ನಿಯ ಕಾಗದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೃದ್ಯತವಾಗಿ ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಲೇಖಕನ ಮೇಲಣ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಂತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಕ್ಕಣೆಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು; ತಾನವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ಕೋಪ ಆತ್ಮನಿಂದೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಅವನ ನಿರಾಶಾಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ಕರುಣೆಯ ಕರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಸಕ್ರಮಿಯಾದಳು; ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳಿಗೆ ಅವಳ ದೇಹಮನಸ್ಸುಗಳು ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಗಿರುವು; ಆದರೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಅವನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗದು; ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡದು; ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಲು ಬಯಸದು. ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೆನೆನೆದು ಅವಳು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಕಳವಳಗಳಿಂದ ಕರಗಿ, ತನ್ನ ಮನೆತನದ ಕಳಂಕವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ದುಃಖದ ಮಡುವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಂದೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯರ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯನ್ನು ಭಂಗಿಸುವ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೆ ಮನಗೊಡದೆ, ಅವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಭೂತವಾಗಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದನು; ಅವಳ ತಾಯಿಗಂತು ಹಿತಾಹಿತಗಳ ಅಥವಾ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳ ಪರಿವೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾಳರ ತಿಳಿಗೇಡಿಕವನ್ನು ತಡೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಜೇನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಾಯಿಯ ತಲೆಹಾಕುತನ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಲಾವಣೆಯಿಂದ ತಂಗಿಯರು ಉಬ್ಬಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕನುವಿಲ್ಲದ ಸಿಡುಕಿನ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ತಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು; ಅಂಕೆಸಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಹಠಮಾರಿತನದ ಲಿಡಿಯಾ ಸದಾ ಆ ಕಡೆ ಕಿವುಡುಗಿವಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರು ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು, ಮೈಗಳೆಯರು, ಸೊಕ್ಕಿಯರು. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಗೆ ಮೆರಿಟನ್ ತುಂಬ

ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಲಲ್ಲೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜೇನಳನ್ನು ಕುರಿತ ಆಲೋಚನೆಯಂತೆ ಅವಳ ಉದ್ದೇಗವನ್ನು ಕೊಂಕಿ, ಕೆಂಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಡಾರಿಯ ಪತ್ರದಿಂದ ತನ್ನಕ್ಷನ ಮೇಲಿದ್ದ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರೇಮದ ತೀವ್ರತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ವರ್ತನೆ ತನಗೆ ಅರಿವಾದಾಗ, ಅವಳ ಉದ್ದೇಗ ಕಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು; ಅಕ್ಷನ ಹತ್ಯಾಗ್ರವನ್ನು ನೆನದಾಗ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಬಟ್ಟಿ ಒದ್ದೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ತನ್ನ ಮನೆಯವರ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಂದ ತನ್ನಕ್ಷನ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಡುಪಾಲಾಯಿತೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವಳ ಚೈತನ್ಯ ಉಡುಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಕ್ರಾಮನ ನಡವಳಿಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಹೃದಯ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡು ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರೋಸಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತು ಪಾಡುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದವು. ಕೊನೆಯ ಸಂಚಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಾಣದ ವಿವರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರು; ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು; ಲಂಗ ಮೇಲುಡುಪುಗಳನ್ನು ಮಡಿಸಿಡುವ ಅಂದ ಚಂದಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಮೇರಿಯಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದರಿ, ಹೊಸದಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿದಳು.

ಅವರು ಬೀಳ್ಕೊಂಡಾಗ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸುಖಪ್ರಯಾಣ ಕೋರಿ, ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದರು; ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ವರ್ಮಾದ್ಯಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕೈ ಕುಲುಕಿದಳು.

ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಗರಿ

ಶನಿವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೊಲಿನ್ಸರು ಇತರರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು; ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆಯ ಮರ್ಮಾದೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ಮಾತು ತೆಗೆದು: "ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್, ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಹವಾಸಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ನಿನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರಬೇಕು; ಅವಳ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ನೀನಿಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಗ ತುಂಬ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಬಡಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಆರ್ಹಣೆಯ ವಸ್ತು ವಿಶೇಷಗಳೆಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ನಮ್ಮ ಸರಳ ಜೀವನ, ಇಲ್ಲಿಯ ಸಣ್ಣ ಕೋಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೇವಕರ ಅಭಾವ ಜೊತೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ನಿರ್ಜನತೆ-ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಡ್ ಜೀವನ ನಿನ್ನಂಥ ತುಡುಗಿ

ಸಪ್ತೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದೆಂದೂ, ನಿನಗೆ ಬೇಸರವಾಗದಂತೆ ಶಕ್ತಿಯಿರಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದೂ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ.”

ಈ ಆರು ವಾರಗಳಿಂದ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯೊಡನೆ ಆನಂದದಿಂದಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರ ಸನ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ತಾನು ಸದಾ ಖುಷಿಯಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹರ್ಪೋತ್ನಾದಿಂದ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿದಳು. ಕೊಲಿನ್ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರುತ್ತ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು:

“ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ನಾವು ಶಕ್ತಿಯಿರಿ ಉಪಚರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ಸಮಾಜದ ಪರಿಚಯದಿಂದ, ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಿನಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರಬಹುದು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ನಾವೆಷ್ಟು ಸಲುಗೆಯಿಂದಿದ್ದೇವೆ ನೋಡು.”

ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಮಾತುಗಳು ಸಾಲುತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಿದನು. ಆಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸತ್ಯ ಸೌಜನ್ಯಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಭಂಗ ಬರದಂತೆ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

“ಪ್ರಿಯ ಎಲಿಸ, ಹರ್ಪೋರ್ಡ್ ಪೈರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವರದಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೀಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿಯಾದರೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಲಾರಳು. ನಿನ್ನ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಇಷ್ಟೇ ಸುಖ ಒದಗಲೆಂದು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಮನಸ್ಸೂ ಒಂದೇ, ಮನಃಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಒಂದೆ. ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾದೃಶ್ಯವಿದೆ, ಸಾನುರೂಪ್ಯವಿದೆ, ಮೇಲಾಗಿ ಹಾಳತವಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಂತಿದೆ.”

ಸಮರಸವೆ ಸಂಸಾರ ಸುಖದ ಜೀವಾಳವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವನ ಮನೆಯ ಸೌಕರ್ಯಾನುಕೂಲಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲೆಟೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಮಾತು ನಿಂತಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಬಡವಾಯಿ ಚಾರ್ಲೆಟೆ! ಅವಳಿಗಿಂಥ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಹವಾಸ ಲಭಿಸಿತು! ಇದಳು ಕಂಡ ಕೂಪಕ್ಕೆ ಹಗಲು ಹಾರಿದ್ದಳು! ಆಪ್ತೇಷ್ಟ ವಿಯೋಗದುಃಖ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರ ಅನುಕಂಪೆಗೂ ಅವಳು ಹಾತೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗೃಹ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಕೃತ್ಯ ತನ್ನ ಮಠ ಮತ್ತು ಕುಕ್ಕುಟವರ್ಗ ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸೊವಡನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಗಾಡಿ ಬಂತು; ಒಳಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟರು. ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರು.

ಗೆಳತಿಯರ ಪರಸ್ಪರಾಲಿಂಗನಗಳಾದ ನಂತರ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಗಾಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದನು. ತೋಟವನ್ನು ದಾಟುವಾಗ ಕಳೆದ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಸ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮನೆಯವರಿಗಿಲ್ಲ ತನ್ನ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು ; ತನಗೆ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಮೂಲಕ ಮದನಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನು ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಗಾಡಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿದನು; ಮೇರಿಯಾ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಇನ್ನೇನು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೋಸಿಂಗ್ ಮನೆಯ ಒಡತಿಯರಿಗೆ ಸಂದೇಶ ಕಳಿಸುವುದು ಮರೆತುಹೋಯಿತೆ ? ಎಂದು ಭಯಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು.

“ನೀವಿಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ಅವರು ನಿಮಗೆ ತೋರಿದ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾದ ಗೌರವ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೆ ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು ; ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತು ; ಗಾಡಿ ಸಾಗಿತು.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಮೌನವನ್ನು ಸೀಳಿ ಮೇರಿಯಾ “ಅಯ್ಯವ್ಯ, ಅದೆಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ! ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾವು ಬಂದಂತಿದೆಯಲ್ಲ ! - ಆದರೂ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆದುಹೋದುವು” ಎಂದು ಬಡಬಡನೆ ನುಡಿದಳು.

“ನಿಜಕ್ಕೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು” ಎಂದು ಗೆಳತಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಳು.

“ನಾವು ರೋಸಿಂಗ್ ಭವನದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಸಾರಿ ಊಟ ಮಾಡಿದೆವು, ಎರಡು ಸಾರಿ ಟೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು ! ಅದೆಷ್ಟೆಂದು ನಾನು ವಿವರಿಸಲಿ !”

“ಅದರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡಬೇಕಾದ್ದೆಷ್ಟೋ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡಳು.

ಹೆಚ್ಚು ಮಾತುಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿತು. ಹನ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಅವರು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮನೆ ಸೇರಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ತಂಗುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿತ್ತು.

ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಜೇನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನತ್ತೆ ತನಗಾಗಿ ಚೋಡಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಡುವೆ ಅವಳು ಹುರುಪು ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಗಳನ್ನರಿಯಲು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ ; ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಡಾರ್ನಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

ಮೂವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಮೇ ತಿಂಗಳ ಎರಡನೆಯ ವಾರದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ತರುಣಿಯರೂ ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ಬೀದಿಯಿಂದ ಹರ್ಷ್‌ಪರ್ಡ್‌ಪೈರಿನ ಕಡೆಗೆ ತೆರಳಿದರು. ದಾರಿಯ ಭೋಜನಶಾಲೆಯೊಂದರ ಬಳಿ ಬೆನೆಟ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಗಾಡಿ ತಮಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವುದೆಂದು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಗಾಡಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಇಬ್ಬರೂ ಮೊದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ, ತುಸು ಹೊತ್ತು ಎದುರುಗಡೆಯ ಟೋಪಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಾಲ ಕಳೆದರು ; ಆಮೇಲೆ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಹರೆಯವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಕೊನೆಗೆ ತರಕಾರಿ ಅಣಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು.

ಅವರು ಅಕ್ಕಂದಿರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಡಿಸಿ “ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆ ? ಇದೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ದೊರಕುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹರಟಿದರು.

“ನೀವೆಲ್ಲ ಉಂಡು ತಣಿಯಿರಿ. ಆದರೆ ಹಣ ನೀವೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದೇತಾನೆ ನಮ್ಮ ಹಣ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಯಿತು” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ತಾನು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ “ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ - ಈ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೆ. ಅದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಂಡೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು.

ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಕ್ಕಂದಿರು ಬಯ್ಯಾಗ, ಅವಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ “ಸರಿ ಸರಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದುವೆಲ್ಲ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಯಾಟಿನ್ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಆಮೇಲೆ ಅದು ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಅಂದ ಕುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಏನಾಗಬೇಕು ? ಸೈನಿಕರಲ್ಲ ಮೆರಿಟನ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಂದ ಚಿಂದಗಳೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಿಗೆ. ಆಮೇಲೆ ಏನುಟ್ಟರೇನು ? ಅವರು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

“ಹೌದೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಂಡವಳಂತೆ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅವರು ಬ್ರೈಟನ್ ಬಳಿ ಪಾಳೆಯ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪ್ಪ ನಮ್ಮನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದರೆ ಮೇಲು. ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಸೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ ! ಇಲ್ಲಿ ಬೇಸಗೆ ಕಳೆಯುವುದೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಗೊತ್ತೆ ?”

“ನಿಜ. ಅದು ಎಂಥ ಯೋಜನೆ ! ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ! ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದಳವಿದ್ದೇ

ಮೆರಿಟನ್ ರೋಸಿಹೋಗಿರುವಾಗ, ಸೈನಿಕರಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿರುವ ಬೈಟನ್ ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬದುಕಿ ಬರುವುದಂತೆ ?”

ಅವರಲ್ಲಿ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ಲಿಡಿಯಾ “ಈಗೊಂದು ಸೊಗಸಾದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೆಂಥ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತೆ ? ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಮಾಚಾರ !” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು; ದೂರ ಸರಿಯುವಂತೆ ಪರಿಚಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಲಿಡಿಯಾ ನಷ್ಟು “ಇಷ್ಟು ಕುಷ್ಟನಿಟ್ಟಾಗಿರುವುದು ಬೇಡ. ಪರಿಚಾರಕ ನಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದಲ್ಲವೆ ? ನಿನ್ನ ಯೋಚನೆ. ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಯಿ ಕಾದಿದ್ದನು ? ನಾನೇನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವೆನೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೀನವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಅವನೊಬ್ಬ ಅಷ್ಟಾವಕ್ತ! ಹೋದದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಈಗ ಆ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲವೆ ? ಅದು ವಿದ್ಯಾವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ವಿದ್ಯಾವ್ ಮತ್ತು ಮೇರಿ ಕಿಂಗ್‌ರ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಲಿವರ್‌ಪೂಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಸೋದರಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ; ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾವ್ ಕ್ಷೇಮ” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಮೇರಿ ಕಿಂಗ್ ಬದುಕಿದಳು ! ಅನಿಷ್ಟದ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿತು !” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅವಳು ಪೆದ್ದೆ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪು.”

“ಆದರೆ ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಜೇನ್ ನುಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿದಳು.

“ಅವನಲ್ಲಂತು ಪ್ರೀತಿಯಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಿಕಾಸಿಗೂ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಮಚ್ಚಿ ತುಂಬಿದ ಕುರೂಪಿಯನ್ನು ಯಾರು ತಾನೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಅಂಥ ಬರಹವಿಡಿದಾಗ ಅಂತರ ಬಹುದೂರ; ಔದಾರ್ಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಹೃದಯ ಅಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಭಯಚಕಿತೆಯಾದಳು.

ಊಟ ಮುಗಿಯಿತು; ಅಕ್ಕಂದಿರು ದುಡ್ಡು ತೆತ್ತರು ; ಗಾಡಿ ಅಳಿಯಾಯಿತು; ಗಂಟುಮೂಟೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಿಟ್ಟಿ ಲಿಡಿಯಾರು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೇಕುಬೇಡವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತುರುಕಿಕೊಂಡು, ಇಡೀ ಗುಂಪು ಹೇಗೋ ಗಾಡಿಯೊಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು.

ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಲಿಡಿಯಾಳ ಮಾತಿನ ಬಂಡಿಯೂ ಸಾಗಿತು : “ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾವು ಗಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ? ನಾನು ಟಿಪೋಪಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು.

ಇದೂ ಒಂದು ತಮಾಷೆಯೆ. ಈಗ ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ; ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಟಿಕೊಚ್ಚಿ ನಕ್ಕು ನಲಿಯೋಣ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನೀವು ಹೋದಾಗಿನಿಂದ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ. ಹಿತವಾದ ಜನರ ಸಹವಾಸವೇನಾದರೂ ಲಭಿಸಿತ್ತೆ ? ಅವರೊಡನೆ ಲಲೆಯಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆ ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬಳಾದರೂ ಗಂಡನನ್ನು ಕಷ್ಟಕೊಂಡು ಬರಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೆ. ಜೇನಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು— ಇಷ್ಟತ್ತು ಮೇಲೆ ಮೂರು ! ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ? ನಿಮಗೆ ಗಂಡಂದಿದ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ತವಕಪಡುತ್ತಾರೆ. ಲಿಸ್ಸಿ ಕೊಲಿನ್ಸನ ಕೈ ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದೇನು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ? ನಿಮಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿದ್ದರೆ—ಅದೆಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ? ಆಗ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉಸ್ತುವಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅಕ್ಕ ಆ ದಿನ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆದವು, ಗೊತ್ತೆ ? ನಾನೂ ಕಿಟ್ಟಿಯೂ ಆ ದಿನವೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ನೃತ್ಯ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಭಾರಿ ಗೆಳತಿಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ ! ಹ್ಯಾರಿಂಗ್‌ಟನ್‌ನ ಇಬ್ಬರು ಗೆಳತಿಯರಿಗೂ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು; ಹ್ಯಾರಿಯಟ್ ಹುಷಾರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಪೆನ್‌ಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬರಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಏನಾಯಿತು, ಗೊತ್ತೆ ? ಚೆಂಬರ್‌ಲೇನನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಡಿಸಿದೆವು. ಆ ತಮಾಷೆ ಏನಂತೀರಿ ? ಫಾರ್ಲೆಟ್ ದಂಪತಿಗಳು, ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಾನು— ಇಷ್ಟು ಜನರನ್ನುಳಿದು ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನ ಉಡುಪನ್ನು ಎರವಲಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಬಲ್ಲರಾ ? ಡೆನ್ನಿ, ವಿಕಾರ್ಮ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಟ್ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಮೂವರು ಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಗುರುತು ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇವರೆ ! ನಾನಂತು ನಕ್ಕೆ ನಕ್ಕೆ - ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಚೊತೆಯಲ್ಲಿ. ಇಬ್ಬರೂ ಅಳ್ಳಿ ಸೇರುವತನಕ ನಕ್ಕೆವು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಗುಟ್ಟು ರಹಸ್ಯವಾಯಿತು.”

ಇಂಥ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಅಣಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದ ಲಿಡಿಯಾ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವರನ್ನು ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದಳು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಕಿಟ್ಟಿಯೂ ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಕಾರ್ಮ್‌ನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಕಿವಿದರೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯಿತು. ಜೇನಳ ಚೆಲುವು ಅಚ್ಚೆಯದಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಹರ್ಷಗೊಂಡಳು. “ನೀನು ಹಿಂದಿರುಗಿ

ಬಂದೆಯಲ್ಲ ತಾಯಿ. ಅದೇ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ” ಎಂದು ಬೆನೇಟ್ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕು ಸಾರಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು.

ಭೋಜನಗೋಷ್ಠಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಮೇರಿಯಾಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದರು. ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ತನಗೆದುರುಬದುರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೇರಿಯಾಳನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ಕುಶಲ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ, ಅವಳ ಕೋಳಿ ಸಾಕಣೆಯ ರೀತಿಯನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜೇನಳಿಂದ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯ ವೇಷಭೂಷಣಗಳ, ರುಚಿಅಭಿರುಚಿಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಕುಮಾರಿಯರಿಗೆ ವರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಲಿಡಿಯಾ ಆ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನನುಭವಿಸಿದ್ದ ಆನಂದಾತಿಶಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕೇಳಬುತ್ತಿದ್ದ ಧ್ವನಿಯೆಂದರೆ ಅವಳದೇ ಆಗಿತ್ತು.

“ಓ ಮೇರಿ, ನೀನೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೊಡನೆ ಸುತ್ತಲೂ ತೆರೆಯೆಳೆದುಕೊಂಡೆವು. ಆ ಫಷಂಚದಲ್ಲಿದ್ದವರು ನಾವಿಬ್ಬರೇ— ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಾನು. ಜಾರ್ಜ್ ವಸತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮೂವರಿಗೂ ನಾವು ಸುಖಭೋಜನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ನೀನೂ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆ ಸತ್ಕಾರ ನಿನ್ನಗೂ ಸಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗಲಂತು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಗುವೆ! ಸಾಯುವಷ್ಟರ ವಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕೆವು. ನಮ್ಮ ಮಾತು ಮತ್ತು ನಗು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ದೂರ ಕೇಳಿಸಿರಬೇಕು !”

ಇದಕ್ಕೆ ಮೇರಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ಪ್ರಿಯ ತಂಗಿ, ಇಂಥ ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳು ನನ್ನಿಂದ ದೂರವಿರಲಿ! ಅವು ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಗ್ಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಆಹ್ಲಾದ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಪುಸ್ತಕವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು.”

ಲಿಡಿಯಾ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯ ಮಾತುಗಳಂತು ಅವಳ ಕಿವಿಯನ್ನು ತಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಎಡಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಲಿಡಿಯಾ ಇತರ ಹಡುಗಿಯರೊಡನೆ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಇಂಥ ಸಹವೇಳೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ವಿರೋಧಿಸಿದಳು. ಬೆನೇಟ್ ಕುಮಾರಿಯರು ಸೈನಿಕರ ಹಿಂದೆ ಅಲೆದಾಡದ ದಿನವಿಲ್ಲ. ದಿನಕ್ಕರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಂತಿಲ್ಲ — ಎಂಬ ಆಪಾದನೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ಅವಳ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಮತ್ತೆ ವಿಕ್ರಾಮನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಬುತ್ತಿದ್ದಳು; ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ದಿನ ಅವನಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೆ ಮೇಲೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸೈನಿಕ ಪಡೆಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟುಮಾಡಿತು. ಇನ್ನೊಂದು

ಪಕ್ಕಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಒಮ್ಮೆ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಕಾಟ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿದಳು.

ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು; ಅಷ್ಟಲ್ಲಿಯೆ ಲಿಡಿಯಾ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ ಬ್ರೈಟನ್ ಯೋಜನೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಚರ್ಚಾವಿಷಯವಾಯಿತು. ತಂದೆಗೆ ಅದು ಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿಶ್ಚಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವಳ ತಾಯಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅಧೈರ್ಯಗೊಂಡರೂ, ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಮನೋರಥ ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ನಲವತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ನಡೆದಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೇನಳಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಬಯಕೆ ಅದಮ್ಮವಾಗಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಡಾರ್ನಿಯ ನಡುವೆ ನಡೆದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಳು. ಡಾರ್ನಿ ತನ್ನ ಪ್ರಣಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ರೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಚೇನ್ ತುಸು ಖೇದಗೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ನಿರಾಕರಣೆ ಅವನ ಸಂಕುಟ ನಿರಾಶೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂದು ಮರುಗಿದಳು.

“ತನಗೆ ಜಯ ಲಭಿಸಿಯೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅವನ ದಾಷ್ಟರ್ಯ ಮನೋಭಾವ ತಪ್ಪು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ, ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು.”

“ನಿಜ. ಅವನಿಗಾಗಿ ನಾನೂ ದುಃಖಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಸಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ಅವು ಹೊರದೂಡುತ್ತವೆ. ನಾನವನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ”

“ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದೆ! ಅದಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯ?”

“ಮೊದಮೊದಲು ವಿಕೃತವನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಬಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲವೆ?”

“ಅದೇಕೆ? ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪು?”

“ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಏನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ನಿನಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.”

ಅನಂತರ ಅವಳು ಕಾಗದದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿ, ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ವಿಕೃತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಷ್ಟು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಈ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಂಡಿರುವಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರನ ಇಡೀ ಮಾನವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಲಾಗದೆಂದು ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಚೇನ್ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಳು. ಮನುಷ್ಯ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು

ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.

“ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತೃಪ್ತಳಾಗುವುದು ಮೇಲು. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಚ ಕೊಂಚ ಒಳ್ಳೆಯತನವಿದೆ. ಅಷ್ಟೂ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ಸದ್ಗುಣಿಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಈಚೀಚಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲ ಡಾರ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಮಾಡು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನೆಂದೂ ಇಷ್ಟು ಕ್ಷಾಮವಿಕ್ಕಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಕಾರ್ಯ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೇ? ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟ! ಪಾಪ ಬಡಹಾಯಿ ಡಾರ್ನಿಯೋ? ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ ಅವನಿಗೆಷ್ಟು ಬೇಗುದಿಯಾಗಿರಬೇಕು, ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀಯ? ಎಂಥ ನಿರಾಶೆ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನಗೂ ಅದೇ ಅನುಭವವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?”

“ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ದುಃಖಸಂಕುಟಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತವೆ. ನೀನೆ ಅವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನಿಗಾಗಿ ನೀನೆ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಕೆರೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಗರಿಯಂತೆ ಹಗುರವಾಗಿದೆ.”

“ಬಡಹಾಯಿ ವಿಕಾರ್ಯ! ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಕಳಕಳಿ! ಅವನ ನಡವಳಿಯೆಲ್ಲೆಂಥ ನಿಷ್ಣಾಪಟ್ಟು ಸೌಜನ್ಯಗಳು!”

“ಆ ಇಬ್ಬರು ತುರಣರ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಏರುಪೇರುಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯತನವೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಅದರ ತೋರಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ಡಾರ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸದಾ ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ.”

“ಆದರೂ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ನಿರಪೇಕ್ಷೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಲಾರೆ. ಬಯ್ಯುಳ್ಳಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಕಾರಣ ಕಾಣದಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ನಗೆಗಳಿಯ ನಾಲಗೆಗೆ ಸರಸೋಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಸಬಹುದು.”

“ಲಿಸ್ಸಿ ಮೊದಲು ಕಾಗದ ಓದಿದಾಗ ನೀನಿಷ್ಟು ಲಘುವಾಗಿದ್ದಿರಲಾರೆ.”

“ನಿಜ, ಮನಸ್ಸು ಭಾರವಾಗಿತ್ತು, ವೇದನೆ ಅತೀವವಾಗಿತ್ತು. ದುಃಖ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದರೆ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿರಲಿಲ್ಲ; ನಾನು ಕೆಟ್ಟಲ್ಲ, ತೀರ ಅವಿವೇಕಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲು ಜೇನ್ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ, ಆಗ ನನ್ನನ್ನೆಷ್ಟು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೆನೋ! ಈಗ ನನ್ನದೊಂದು ಸಲಹೆ ಬೇಕು. ವಿಕಾರ್ಯನ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದೇ? ಹೇಳು.”

ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್ ತುಸು ಹೊತ್ತು ತಪ್ಪಗಿದ್ದು “ಅವನನ್ನು ಬೀದಿಗೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ,

ಇಂಥದೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಿಗಲಾರದು. ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದು ಖಂಡಿತ ಕೂಡದು. ಪತ್ರ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಡಾರ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ತಂಗಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳು ನನ್ನಿಂದಾಚೆ ಹೋಗಕೂಡದೆಂದು ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಿಗಿದ್ದ ಭ್ರಾಂತಿ ತೊಲಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಬಚ್ಚಿಡಬೇಕು. ಒಂದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದರೆ ಯಾರು ತಾನೆ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ? ಮೆರಿಟನ್ನಿನ ಅರ್ಧ ಜನರಿಗೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ; ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನು ಸಭ್ಯಸ್ತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸದಿರಬಹುದು. ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಬೇಗ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಅವನು ಎಂತಿದ್ದರೂ ಒಂದೆ. ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಹೊರಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಜನರ ಮೌಢ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿ ನಗೋಣ. ಈಗ ಅದು ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆ ಬೇಡ.”

“ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸರಿ. ಅವನನ್ನು ಬೀದಿಗಳೆದುರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಭವಿಷ್ಯ ಮಣ್ಣುಗೂಡುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಅವನು ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ನಡತೆಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾತರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನಿರಾಶೆಯ ಕಗ್ಗವಿಗೆ ನೂಕುವುದು.”

ಈ ಸಂವಾದದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಶಮನವಾಯಿತು. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಹಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆಡಹಿದ್ದಳು; ಜೇನಕಂಠ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಶೋಕ ಸದಾ ತನ್ನ ಕಣ್ಮಂದಿರುವಾಗ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಗುಹಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭೀಕರ ರಹಸ್ಯ ಅವಿತಿತ್ತು. ಡಾರ್ಲಿಯ ಪ್ರಕೃತ ಮತ್ತೊಂದರ್ಥ ಭಾಗವನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯ ಕುದುರಿದ ಹೊರತು ಆ ಭಾರವನ್ನೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. “ಅಂಥ ಅಸಂಭವನೀಯವಾದ ಘಟನೆ ಎಂದಾದರೂ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ನನಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಅದರ ಬೆಲೆ ಇಳಿದುಹೋಗುವಂತನಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಂತು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಈಗವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕವುಂಡದರಿಂದ ತನ್ನ ಕ್ಷಣ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿರಾಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಜೇನ್ ಸುಖಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಾರಾಧನೆಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇದೇ ಅವಳ ಪ್ರಥಮ ಪೂಜೆಯ ಸಾಹಸವಾದರೂ, ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ನಿಷ್ಠೆಗಳೆರಡೂ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು—ಅದರಲ್ಲಿ

ಕುಟುಂಬವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಿನಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಂಗ್ಲಿಯೊಡನೆ ಕಳೆದ ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಚಿತ್ರ ಸದಾ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ನಲಿಯುವಾಗ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆ ಕೆಡೆಗೆ ಹರಿಯಲಾರದು.

“ಲಿಪ್ಪಿ ಚೇನಳ ದುರದೃಷ್ಟ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ತಂಗಿ ಫಿಲಿಪ್ಸಳ ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೆ ಹೇಳಿದೆ. ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಚೇನಳಿಗೆ ಅವನ ವಿಷಯವೇನೂ ತಿಳಿದಂತೆ ಕಾಣೆ. ಅವನೊಬ್ಬ ಅಯೋಗ್ಯ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರಳೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಅವನು ಈ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಬರುವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಪರಿಚಯಸ್ಥರನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದೆ” ಎಂದು ಒಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ನುಡಿದಳು.

“ಅವನು ಇನ್ನೆಂದೂ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತಳವೂರುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ಸರಿ, ಮತ್ತೆ ! ಅವನಿಷ್ಟ ಅವನು ಬರಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮರೆಯಲಾಗದ ಸಂಗತಿ. ನಾನೇ ಅವಳಾಗಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚೇನ್ ಎಂದಾದರೂ ಭಗ್ನಹೃದಯಿಯಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ; ಅವನು ತನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅಂಥ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಒಡನೆಯೆ ತಾಯಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು:

“ಲಿಪ್ಪಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳು ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ಸರಿ, ಸರಿ, ಅವರ ಬದುಕು ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಗಲಿ. ಅವರೆಂಥ ಮೇಜು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ? ಚಾಡ್ಲೆಕಿ ಉತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಾಯಿ ತುಂಬ ಚುರುಕು; ಅದರಲ್ಲೂ ಮಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅವಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಹುತ್ತಾಳೆ. ಅವರ ಗೃಹಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯೆ ಇಲ್ಲ.”

“ಇಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ”

“ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿದೆ, ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತವಿದೆ. ಆದಾಯ ಮೀರಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ! ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ತಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ತಮ್ಮದೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲವೆ ?”

“ಅದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ”

“ಅಲ್ಲ ಸರಿ; ಮಾತಾಡಿದ್ದರೆ ಅನುಚಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ತಾವು ತಾವೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ರೀತಿ ಅವರದಾಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಪಟಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ. ಯಾರಾದರೂ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರೆದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದೆಂದರೆ ನನಗೆ ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಷ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.”

ನಲವತ್ತೊಂದನೆಯ ಗರಿ

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವಾರ ಸಂದಿತು. ಎರಡನೆಯ ವಾರ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. ಮೆರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅದೇ ಕೊನೆಯ ವಾರವಾಗಿತ್ತು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹುಡುಗಿಯರು ಬಹು ಬೇಗನೆ ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರುತ್ಸಾಹ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಬೆನೆಟ್ ಕುಮಾರಿಯರು ಮಾತ್ರ ತಿಂದು ಕುಡಿದು ಮಲಗಿ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರಮತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಔದಾಸೀನಕ್ಕಾಗಿ ಲಿಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟಿಯರು ಅವರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮೂದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಿಡಿಯಾ ಕೆಟ್ಟಿಯರ ಸಂಕಟವಂತು ಹೇಳತೀರದು; ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕೆಲವರ ಕಾರ್ಣ್ಯ ಮನೋಭಾವ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ, ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಪಾಡೇನು ? ನಮ್ಮ ಗತಿಯೇನು ?” ಎಂದು ದುಃಖ ಮಿತಿಮೀರಿದಾಗ ಅವರು ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ಲಿಸ್ಸಿ ನಿನಗೆ ನಗಲು ಹೇಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆ ? ”

ತಮ್ಮ ಮೋಹದ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಅವರ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರಳಾದಳು; ಇಷ್ಟತ್ತೆದು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಂಥದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿದ್ದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅವಳು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಳು: “ಕೂಲ್ ಮಿಲ್ಲರಾನ ಪಡೆ ಹೊರಟುಹೋದಾಗ ನಾನು ಎರಡು ದಿನ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಗೋಳಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಎದೆ ಒಡೆದುಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನೆದೆಯೂ ಬಿರಿದುಹೋಗುವುದು ನಿಜ” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಕರೆದಳು.

“ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ !”

“ಆಹ ! ಅದು ಸಾಧ್ಯವೆ ! ಅಷ್ಟನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.”

“ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನದಿಂದ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಕುಡುರುತ್ತದೆ.”

“ಅದರಿಂದ ನನಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಕೆಟ್ಟಿ ದನಿಗೊಡಿಸಿದಳು.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ರೋದನ ದಿನದಿನವೂ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಟ್ ಮನೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಚಿಂತೆಯ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು; ಡಾರ್ಲಿಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಈಚೀಚಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪ್ರಾಯವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ತಲೆಹಾಕಿದುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ತಲೆದೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಲಿಡಿಯಾಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಮುಸುಕಿದ್ದ ಮೋಡಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಆಶಾಕಿರಣ ಮೂಡಿತು. ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಮಡದಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್‌ಳಿಂದ ಹೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಈ ಗೆಳತಿ ಈಚೀಚಿಗೆ ತಾನೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದ ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ತರುಣಿ. ಇಬ್ಬರೂ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯರು, ಉತ್ತಾಹವಂತೆಯರು; ಈ ಸಮಾನ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಪ್ತಸ್ನೇಹಿತೆಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಿಡಿಯಾಳ ಪರಮಾನಂದವೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ಮೇಲಣ ಗೌರವವೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ಸಂತೋಷವೂ, ಕಿಟ್ಟಿಯ ಮನೋವೇದನೆಯೂ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾಗಿದ್ದುವು. ಸೋದರಿಯ ಸಂಕುಟವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ, ಲಿಡಿಯ ಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯೇ ಹಾರಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ನಗುತ್ತ ಭಾವಾವೇಶದಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲೆ ಓಡಾಡಿದಳು; ಕಿಟ್ಟಿ ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು:

“ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ? ನಾನು ಅವಳ ಆಪ್ತಮಿತ್ರೆಯಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕು ನನಗೂ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಎರಡು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯವಳು.”

ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರುವಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಜೇನ್ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಲಿ ವಿಫಲವಾದುವು. ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್‌ಳ ಆಹ್ವಾನವಾಗಲಿ, ಲಿಡಿಯಾಳ ಪರಮಾನಂದವಾಗಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಅನಾಹುತ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ನೆನೆದು, ಅವಳನ್ನು ಹೋಗಗೊಡಾರದೆಂದು ತಂದೆಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಮರ್ಯಾದೆ ಮೀರಿದ ವಕ್ರನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್‌ಳಂಥ ಹೆಂಗಸಿನ ಸ್ನೇಹದಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಘಟಾಘಟನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವೀಣವಾಗಿ ಆಗರವಾದ ಬೈಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥವಳು ಸಹವಾಸ ಸಂಪರ್ಕದ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅವಳು ತಂದೆಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ “ಜನಜಂಗುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗೋಷ್ಠಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರೆದಾಡದಿದ್ದರೆ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ತಲೆಕೆಡುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಕೊಡದೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಅವಳ ಅವಿವೇಕ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ನಮಗಾಗಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಆಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಕೂಲಾವಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತೀರಿಲ್ಲ”

“ಈಗಾಗಲೆ ಆಗಿಹೋಯಿತೆ ? ನಿನ್ನ ಮೆಚ್ಚುಗಾರರನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಅಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿಳೆ ? ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ ! ಅಂಜಬೇಡ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ತರುಣರಿಗಾಗಿ ಶೋಕಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾಳ ಅವಿವೇಕದಿಂದಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗಿರುವ ಬಡಪಾಯಿಗಳಾರು ? ಹೇಳು, ನೋಡೋಣ.”

“ನೀವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೇನೂ ನಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲಾಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳ ಅಸಂಯಮ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಚಂಚಲ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗೌರವ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅಪ್ಪ ನೀವೀಗಲೆ ಅವಳ ವಿಪರೀತ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಈಗಿನ ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಜೀವನದ ಗುರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಬೋಧಿಸದಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆ ಅವಳು ಕೈಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ದುಷ್ಟವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಹದಿನಾರರ ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಅವೇ ಅವಳ ಸ್ಥಾಯಿ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ. ಅವಳ ಚಿಲ್ಲಾಟದಿಂದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ನಗೇಗೀಡಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯೌವನದ ಮದ ಹುಸಿದ ಆರ್ಕೃತ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿದಾಗ ಅವಳು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡದ ಅವಸ್ಥವಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಅವಳ ಬಾಳು ಬರಿದಾಗುತ್ತದೆ, ಲೋಕದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿಟ್ಟಿಮೂ ಅಪಾಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ, ಲಿಡಿಯಾಳ ಬೆನ್ನಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ಜಾರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸಂಯಮವಿಲ್ಲದೆ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೆಳೆದ ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ! ಅಪ್ಪ ಅವರು ಬಲ್ಲವರ ಕುಟು ತಿರಸ್ಕಾರ ನಿಂದೆಗಳಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿ, ಉಳಿದ ಸೋದರಿಯರನ್ನು ಅಪಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿರಾ ?”

ಅನನ್ಯ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮಗಳ ಸಂಕಟವನ್ನು ಕಂಡ ಬೆನೆಟ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲನುವಾದನು: “ನನ್ನ ಚಿನ್ನ, ವೃಥಾವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನನ್ನೂ ಚೇನಳನ್ನೂ ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ತಿಳಿಗೇಡಿ ತಂಗಿಯರಿಂದ ನಿಮಗಂಥ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾ ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸೈಟ್ ವಿವೇಕಿ. ಅವಳು ಚಿಲ್ಲಾಟವಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಧಿವಶಾತ್ ರಿಕ್ತತೆಯ ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಸಹ ನೋಡಲಾರರು. ಇಲ್ಲಿಗಿಂತ ಬೈಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು

ಹೂವಂತೆಯರು ಯಾರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ತನಗೆ ತಾನಾಗಿಯೆ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅವಳು ಕೆಡುವುದಾದರೆ, ಅವಳ ಗತಿ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ.”

ಈ ಉತ್ತರದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತೆಪ್ಪಾಗಬೇಕಾಯಿತು; ನಿರಾಶೆಯ ದುಃಖದಿಂದ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದೆದ್ದು ಹೋದಳು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೆ ಮಗ್ಗುಲಾಗಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲ. ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿದಿತ್ತು; ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ವಿಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು, ಚಿತ್ತಕ್ಷೇಶವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಳ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೂ ಅವಳ ತಾಯಿಗೂ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಾರಾಂಶ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಬಾಯಿಗಬಳಿಯೂ ಸಿಡುಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರೈಟನ್ ಭೂರ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ನಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವಳ ಕಲ್ಪನಾ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾದರು. ತಾನು ಹತ್ತಿದ ಮಂದಿ ಹೊಸಬರ ದೃಷ್ಟಿ ಕೇಂದ್ರವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮನೋಹರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ಕೊಂಡ ಹಬ್ಬಿದ್ದ ಗೂಡಾರಗಳೂ, ಆ ಗೂಡಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೊಂಡು ಕೇಸರಿ ಬಣ್ಣದ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಶೋಭಾಯಮಾನರಾಗಿದ್ದ ತುಣುರು—ಆ ಪಾಳೆಯದ ಸರ್ವ ವೈಭವಗಳೂ ಅವಳ ಮನೋನೇತ್ರದ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು; ತಾನೊಂದು ಗೂಡಾರದಡಿ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲೆಗೈಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸುಖಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ತನ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಉನ್ಮಾದ್ಗಸ್ತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ವೇದನೆ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಾಯಿಯೂ ಅವಳ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗಿ ಯಾಗಿದ್ದಳು. ಲಿಡಿಯಾ ಬ್ರೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳಿಗೆ ತುಸು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸುವಾದದ ವಾಸನೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾ ಊರು ಬಿಡುವ ದಿನ ಸಮೀಪಿಸುವತನಕ ಅವರ ಆನಂದ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ವಿಕಾರಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗಿನಿಂದ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿಂದಿನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಈಗ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು; ಇತ್ತೀಚಿನ ಉದ್ದೇಗ ನಸು ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ನಡವಳಿಗಳಾಗಲಿ ಸಭ್ಯತೆಯಾಗಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವಳಿಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಲಸಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷುದ್ರ ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟತ್ವಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಭೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ತೊರೆದಳು. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳು ಮತ್ತೆ

ಸುಮುಖವಾಗುವುದಾದರೆ ಅವಳ ಒಲವು ತಾನಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆಂದು ಅವನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಇದು ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆದ ಅವಹೇಳನವೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿದಳು.

ಕೊನೆಯ ದಿನ ಅವನು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಸ್ ಮನೆಯ ಭೋಜನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಲಿ, ಸಡಗರವಾಗಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹನ್ಸ್‌ಫರ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೂ ಅವನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವಳು ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್ ವಿಲಿಯಂ ಮತ್ತು ಡಾರ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮೂರು ವಾರ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಮೊದಲನೆಯವನ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಅವನು ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ನಿರ್ವಿಣ್ಣತೆಯಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಮದ್ದುಕೊಡಲಿಯ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ ನಗುಮುಖನಾಗಿ, ತಾನವನನ್ನು ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನೋಡಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ, ಅವನು ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಉದಾಸೀನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ “ಅವನು ರೋಸಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೀನಷ್ಟು ದಿನವಿದ್ದೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಸುಮಾರು ಮೂರು ವಾರ”

“ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆಯೇನು ?”

“ಹೌದು ದಿನಾಲೂ.”

“ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಗೂ ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯಲ್ಲವೆ ?”

“ನಿಜ. ಆದರೆ ಡಾರ್ಲಿ — ಗಾಢಪರಿಚಯದಿಂದ ಪ್ರಿಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.”

ವಿಕ್ಟಾರ್ ಅಸಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ “ಅಹದಹದ ? ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಿ ?” ಎಂದವನು ಮತ್ತೆ ಹೇಗೂ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹರ್ಷವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ “ಪ್ರಣಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾನೆಂತಲೆ ? ರೂಢಿಯ ನಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ವಿನಯ ತೋರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೆ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮತ್ತೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಆದರೆ ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ “ಅವನು ಮೂಲತಃ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿ ದ್ದಾನೆಯೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ; ಮೂಲಸ್ವಭಾವ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿಲ್ಲ”

ಅವಳ ಮಾತಿನ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲಾರದೆ ವಿಕ್ರಾಮನ ಮನಸ್ಸು ಹರ್ಷಸಂಶಯಗಳ ನಡುವೆ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಾಯಿತು. ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಮುಖಭಾವ ಭುಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷತೆಯಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು

ಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದನು. “ಗಾಢ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಅವನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದೆಂದೆನೆ ಹೊರತು ಅವನ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಮೇಲಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.”

ಗಾಬರಿಯಿಂದ ವಿಕ್ಯಾಮನ ಮುಖ ರಂಗೇರಿತು, ದೃಷ್ಟಿ ವಿಕಾರವಾಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, ಕಳವಳವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಮೆದು ದನಿಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದನು: “ಡಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮನೋಗತವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ಅವನ ನೇರ್ನಡೆಯ ತೋರ್ಕೆಯನ್ನು ತಾಳಿದರೂ ನನಗೆ ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇತರರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ; ಅವನ ಆಸುರೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಲಯಹೊಂದುತ್ತದೆ. ತನ್ನತ್ತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಾನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಭಂಗ ಬಂದೀತೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ, ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಆರಾಧನಾರತಿಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಅವಳ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಹೋದೀತೆಂಬ ಶಂಕೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.”

ಅವಳು ನಗುವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಾರದೆ ತಲೆಯೊಲೆತದಿಂದಲೆ ಉತ್ತರ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಲನುವಾದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದಳು. ಅವನು ಮನಃಕ್ಷೇಶವನ್ನು ಮರೆಸಿ, ರೂಢಿಯ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ ಉಳಿದ ಸಂಜೆಯನ್ನು ಕಳೆದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪುನಃ ಸಂಧಿಸುವ ವಾಂಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಅಗಲಿದರು.

ಗೋಷ್ಠಿ ಹರಿದ ಮೇಲೆ ಲಿಡಿಯಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ಳೊಡನೆ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ಅವರು ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆಯೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಅಗಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಕರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಟ್ಟಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುರಿಸಿದವಳು; ಆದರೆ ಅವಳು ಅತ್ತಿದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದಾಗಿ. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಹರಸಿದಳು; ಅನುಭೋಗವಕಾಶವೇನಿದ್ದರೂ ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದೂ ಅದೇಯೆ, ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅದೇಯೆ. ಲಿಡಿಯಾಳ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳ ಸಡಗರದಲ್ಲಿ, ಅವಳ ಬೊಬ್ಬಿಯಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಸಹೋದರಿಯರ ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿಸದೆ ಕರಗಿಹೋಯಿತು.

ನಲವತ್ತೆರಡನೆಯ ಗರಿ

ತನ್ನ ಸ್ವತಃ ಕುಟುಂಬದ ಅನುಭವವೇ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳು ದಾಂಪತ್ಯಸುಖದ ಅಥವಾ ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮನೋಹರವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನವಯೌವನದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ ಅದರ ಹಾವಭಾವ ವಿಲಾಸಗಳಿಗೂ ಮರುಳಾಗಿ ಅವಳ ತಂದೆ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದ ಗ್ರಾಮ್ಯಸ್ವಭಾವದ ಕೋರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದನು. ವಿವಾಹ ಜೀವನದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ ಮಡದಿಯ ಮೇಲಣ ಮಮತೆ ಬತ್ತಿಹೋಗಿತ್ತು. ಗೌರವಾದ ವಿಶ್ವಾಸಗಳೆಲ್ಲ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಸಂಸಾರಸುಖ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅವನ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದವು. ಕೆಲವರು ನತದ್ರಷ್ಟರು ತಮ್ಮ ಅವಿವೇಕಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಆಮೋದ ಪ್ರಮೋದಗಳ ಮೂಲಕ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ನಿರಾಶೆಗೆ ತನ್ನ ಅವಿವೇಕವೇ ಕಾರಣವಾದರೂ ಅಂಥ ಪ್ರಮೋದಗಳು ಬೆನೇಕೆನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕವ್ಯಾಸಂಗ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ ಸಂಚಾರ — ಇವು ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹವ್ಯಾಸಗಳು, ಇವೇ ಅವನಿಗೆ ಆನಂದದಾಯಿಗಳು. ತನ್ನ ಅವಿವೇಕ ಮೌಢ್ಯಗಳಿಂದ ಮಡದಿ ಅವನಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವಿನೋದದ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅವಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಂಡನಾದವನು ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸುಖಸೌಕರ್ಯಗಳು ಅದೆಷ್ಟೋ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿ ದೊರೆತಷ್ಟರಿಂದಲೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಪತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಸಭ್ಯತೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಗಿತ್ತು. ದಾಂಪತ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆದುರಿಗೆ ಮಡದಿಯನ್ನು ಬೀದಿರಂಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವಳಿಗೆ ಅಸಹನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕೆ ಋಣಿಯಾಗಿ, ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಿಷಮ ವಿವಾಹದ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುದೂ, ಮಕ್ಕಳ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಸ್ಮಾರ್ಗಮುಖಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆಂಬುದೂ ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು.

ವಿಶ್ವಾಸನ ನಿರ್ಗಮನದಿಂದ ಹರ್ಷವಾದಂತೆ ಸೈನ್ಯದ ನಿರ್ಗಮನದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಹರ್ಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ವೈವಿಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ನೀರಸ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ತಾಯಿ ತಂಗಿಯರು ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸದಾ ಮಂಕು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿತ್ತವಿಕ್ಷೋಭಕಾರಿಗಳಾದ ಶಕ್ತಿಗಳು ತೊಲಗಿ ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಿಚ್ಚಿರುವ ವಿವೇಕ ಮರುಕೊಳಿಸಬಹುದೆಂದು ನಂಬಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಪಾಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ತಂಗಿಯಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ವಿಪಶ್ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವಳ ಹೃದಯ ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಘಟನೆಯಿಂದ ಶಾಂತಿಸಮಾಧಾನಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದಳೋ ಆ ಘಟನೆ ನಡೆದ ಮೇಲೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಖೋದಯದ ದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬೆಂಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಆನಂದದಲ್ಲಿಯೇ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ಮತ್ತೊಂದು ನಿರಾಶೆಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಂಬರುವ ಪ್ರವಾಸವೇ ಈಗ ಅವಳ ಸುಖಚಿಂತನೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಾಯಿತಂಗಿಯರ ಕೊರಗು ಸಂಕುಗಳಿಂದ ಕಾಲಯಾಪನೆ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಅದರ ನೆನಪೇ ಅವಳಿಗೆ ತುಸು ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಜೀನಕೂ ಭಾಗಿಯಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರವಾಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಇರುವುದೊಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲ ವಿರ್ಪಾಡೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಕವಾದರೆ ನಿರಾಶೆ ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆಯೆ ಕಾದಿರುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಕನ ದುಃಖಸಂಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರವಾಸ ಸುಖದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೆಲ್ಲ ಕೈಗೊಡಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಪಸಮರ್ಪಕವಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ಪಾನಂದಕರವಾದ ಯೋಜನೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಯ ಲಭಿಸದು. ಸೌಂದರ್ಯ ದಿಟ್ಟಿಪೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಆನಂದಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ತುಸು ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೆ ಮೇಲು. ಹಾಗೆಯೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ದೋಷದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶೆಯ ಸಂಭವ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ” ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಗೋಣಿಗೊಂಡಳು.

ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸವಿವರವಾದ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದಾಗಿ ಲಿಡಿಯಾ ಊರು ಬಿಟ್ಟಾಗ ತಾಯಿ ಕಿಟ್ಟಿಯರಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಎಂದೂ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು, ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದುದು, ಮೇಲಂಗಿ ಭತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸ್ಟ್ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದುದು-ತಾಯಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಇವಿಷ್ಟು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದಗಳು ದೀರ್ಘವಾಗಿದ್ದವು; ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಗಳನಂತರ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹ ಉಲ್ಲಾಸಗಳು ತಲೆದೋರಿದುವು. ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೆಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಿಂದಿರುಗಿದುವು. ಬೇಸಗೆಯ ಉಡುಗೆತೊಡುಗೆಗಳ ಕೂಟ ಮೇಳಗಳು ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಾದುವು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಚ್ಚು ಸಿಡುಕು ಬಿಗುಮಾನಗಳು ಎಂದಿನಂತಿದ್ದುವು. ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ನಡುಗಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಿಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿರಲಿದೆ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಚಿತ್ತಾಸ್ಪದವನ್ನು

ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಯುದ್ಧ ಕುತೀರಿಯ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರಿತವಾದ ವರ್ತನೆ ಲುಪ್ತವಾಗಿ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪಡೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರವಾಸ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಎರಡು ವಾರಗಳವೆಯೆನ್ನುವಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳಿಂದ ಬಂದ ಪತ್ರದಿಂದ ಪ್ರವಾಸದ ದಿನ ಮುಂದೆ ಹೋದುದಾಗಿಯೂ ಅದರ ಅವಧಿ ಕಡಮೆಯಾದುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಯಿತು. ವ್ಯವಹಾರ ಗೌರವದಿಂದ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಜುಲೈ ಎರಡನೆಯ ವಾರ ಕಳೆಯುವ ತನಕ ನಗರ ಬಿಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಸಾಂತ್ರದೊಳಗಾಗಿ ಅವನು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಆ ಪರಿಮಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವಿರಾಮವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗದುದರಿಂದ ಸರೋವರ ಪ್ರದೇಶದ ಭೇಟಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು ; ದೂರವನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿ ಡಬ್ಲಿಂನನ್ನು ಕೊನೆಯ ಗಡಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಡಬ್ಲಿಂನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಲು ಮೂರು ವಾರ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳಿಗಂತು ಆ ಪ್ರದೇಶ ತುಂಬ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಮ್ಯಾಟಲಾಕ್, ಚಾಲ್ಸ್‌ವರ್ತ್, ಡೋವ್‌ಡೇಲ್ ಅಥವಾ ಪೀಕ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳಂತೆಯೆ ತಾನು ಬಾಲ್ಯಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದ ಪಟ್ಟಣವೂ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಂದರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ತುಂಬ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು; ಸರೋವರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೋಡುವ ಬಯಕೆ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಧಿ ಮೊಟಕಾಗಿದ್ದರೂ ಇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೆ ಹೋಗಿಬರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೆ ತೇವಿಡು ತೆಪ್ಪಿರಬೇಕಾಯಿತು; ನೂತನ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೂ ಆಯಿತು.

ಡಬ್ಲಿಂನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅನೇಕ ಭಾವನೆಗಳು ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಲೆಮೋರಿದವು. ಪೆಂಬರಿಯನ್ನೂ ಅದರ ಯಜಮಾನನನ್ನೂ ನೆನೆಯದೆ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರುವುದಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. “ನಿರುಪಾಯಳಾಗಿ ಅವನ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಘನೀಶಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಒಂದೆರಡು ಅಮೂಲ್ಯ ಖನಿಜಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದರಾಯಿತು” ಎಂದೆಂದುಕೊಂಡಳು.

ಈಗ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಅವಧಿ ದ್ವಿಗುಣವಾಯಿತು. ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರ ಬರವಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳು ಕಾಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಉದಳಿ ಹೋದವು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಆರು ಮತ್ತು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹುಡುಗಿಯರಿಬ್ಬರು; ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗರು ಅವರಿಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರು. ಅವರು ಜೇನುನೋಡನೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು; ಅವಳ ಹಿತಸ್ಥವಾಚನ, ನಯವಾದ ಮಾತು, ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನವಾದ ಚಿತ್ತಗಳಿಂದ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಯರು ಹಿಂದಿರುಗುವತನಕ ಅವರು ಜೇನುಕೊಡನಿದ್ದು ಆಟಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಆ ರಾತ್ರಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನಿನಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳೊಡನೆ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟರು. ಅವರ ಜೊತೆ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು; ಅವರ ದೇಹಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಲವಲವಿಕೆಯಿತ್ತು; ಉತ್ಸಾಹವಿತ್ತು. ಏನು ನಿರಾಶೆ ಒದಗಿದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಏನು ಅನಾನುಕೂಲವಾದರೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರವ್ಯವಿವೇಕಗಳು ಅವರಲ್ಲಿದ್ದವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಆನಂದಕರವಾಗಿತ್ತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಡಬ್ಲ್ಯುಪೈರಿನ ವರ್ಣನೆಯಾಗಲಿ, ಅವರು ಹೋದ ಮಾರ್ಗದ ಪರಿಚಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅನಗತ್ಯ. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್, ಬ್ಲೆನಹೆಮ್, ವಾರ್‌ವಿಕ್, ಕೆನಿಲ್‌ವರ್ತ್, ಬರ್ಮಿಂಗ್‌ಹ್ಯಾಮ್ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಡಬ್ಲ್ಯುಪೈರಿನ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರದೇಶ. ಮಾರ್ಗದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳು ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಳೆದಿದ್ದ ಪರಿಚಯದ ಲಾಂಬ್‌ಟನ್ ಪಟ್ಟಣದ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟರು. ಲ್ಯಾಂಬ್‌ಟನ್‌ನಿಗೆ ಈಚೆ ಐದು ಮೈಲಿಯೊಳಗೆ ಪೆಂಬೆರ್ಟ್ಲಿ ಇದ್ದುದಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನತ್ತೆಯಿಂದಿರತಳು. ಅದು ರಾಜಮಾರ್ಗದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು, ಆ ವಸತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆಯಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಸಹ ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಎಲಿಸಬೆತ್ಗೆ ಸಮ್ಮತಿಗಾಗಿ ಕಾದನು.

“ನನ್ನ ಮುದ್ದುಮಣಿ, ನೀನೆಷ್ಟೊ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನೋಡಲು ನಿನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆ? ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಬಂಧವಿದೆ, ಗೊತ್ತೆ? ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?” ಎಂದು ಅತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ತನಗೇನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಔದಾಸೀನ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿದಳು. ಅನೇಕಾನೇಕ ಮಹಾಸೌಧಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತನಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ರತ್ನಗುಂಬಳಗಳೂ ರೇಷ್ಮೆವಸ್ತ್ರಗಳೂ ತನಗೆ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವಳ ಅವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಬಯ್ಯಳು: “ಶ್ರೀಮಂತ ಪೀಠೋಪಸ್ಥರಗಳಿಂದ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿದ್ದ ಮಹಾಸೌಧ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನದಕ್ಕೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ದೃಶ್ಯ ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತ ವಿಶೇಷಗಳು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೆ ವಿರಳ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಟಿಯಲುಗಿಸಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುವಾಗ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಅವಳಿಗೆ ತುಟಿ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದಂಥ ಭೀಕರ ಪ್ರಸಂಗ ! ಆ ಭಾವನೆ ಹೊಳೆದೊಡನೆ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಅಪಾಯವನ್ನೆದುರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ತನ್ನತ್ತೆಯೊಡನೆ ಎದೆಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡುವುದೆ ಮೇಲೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅದೂ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿದೋರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕುಟುಂಬದ ಗೊತ್ತುಗುರಿಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಾದರೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರವೇ ಮೇಲೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ರಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ಪೆಂಬರ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಸ್ಥಳವಲ್ಲವೆ ? ಅದರ ಯಜಮಾನನ ಹೆಸರೇನು ? ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ವಸಂತಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೆ ?" ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಕೊನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವಾಗಲೆ ಅವಳ ಎದೆ ಜಗ್ಗೊಂದಿತು. ಆದರೆ ಅವಳಿಗೆ ದೊರೆತ ನೇತೃತ್ವಕ ಉತ್ತರ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿತ್ತು. ಎದೆಯಿಂದ ಹೆದರಿಕೆ ತೊಲಗಿತು; ತಾನೂ ಆ ಸೌಧವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನೆತ್ತಿದಾಗ, ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಔದಾಸೀನ್ಯದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ಪೆಂಬರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿತು.

ನಲವತ್ತಮೂರನೆಯ ಗರಿ

ಗಾಡಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪೆಂಬರ್ಲಿ ವನಗಳ ಪ್ರಭಾವದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಾದಳು; ಕಾವಲು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಾಡಿ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವಳ ಹೃದಯ ಡುಡುಬನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಉದ್ಯಾನವನ ತುಂಬ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದು ಭೂಪ್ರದೇಶ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ಉಬ್ಬುತ್ತಿಗ್ಗಲಿಂದ ರಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅತಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಡಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆ ಸಾಗಿದರು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಗಮನ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಮಣೀಯ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ದೃಶ್ಯವನ್ನೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ದೂರ ಏರುದಿಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತಿಟ್ಟಿನ ತುತ್ತ ತುದಿ ಸೇರಿದರು. ಕಾಡು ಹಿಂದಕ್ಕೊಯಿತು ; ಒಡನೆಯೆ ಪೆಂಬರ್ಲಿ ಸೌಧ ಎದುರುಗಡೆ ಕಣಿವೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ದಾರಿ ತಿಟ್ಟಿನ ತುದಿಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಣಿವೆಗಳಿಗಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಪ್ರಶಸ್ತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಸುಂದರ ವಹಾಸೌಧ ಅದರ ಹಿಂದುಗಡೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಪರ್ವತ

ಶ್ರೇಣಿ; ಮುಂದುಗಡೆ ಮಂಜುಳ ನಿನಾದದ ರಮಣೀಯ ತರಂಗಿಣಿ; ಅದರ ದಡದಲ್ಲಿ ಗಗನೋನ್ನತವಾಗಿ ಸದಾ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷಸಂಕ್ಷಿ ಈ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಮನಸ್ಸು ಮಿಂದು ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು. ಅಂಥ ಪ್ರಕೃತಿ ದೃಶ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ, ಮಾನವನ ಕುರುಚಿ ಕುಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಮಲಿನವಾಗದ ನಿಸರ್ಗ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಾಗಲೀ ಅವಳೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದರು. ಪೆಂಬರಿಯ ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ನುಸುಳಿ ಜಾರಿಹೋಯಿತು.

ಅವರು ಪರ್ವತಾರಣ್ಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ಸೇತುವೆ ದಾಟಿದರು, ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಸಂಧಿಸಬೇಕಾದೀತೆಂಬ ಭಯ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮರುಕೊಳಿಸಿತು. ಪರಿಚಾರಿಕೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿರಲಾರದೆಂದು ಹೆದರಿದಳು. ಒಳಾಂಗಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮನೆವಾರ್ತೆಯವಳಿಗಾಗಿ ಕಾದರು. ಅತಿ ಸುಂದರಳಲ್ಲದ ನಯ ವಿನಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ವಯೋವೃದ್ಧಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಂದಳು. ಅವರು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಊಟದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದರು. ಅದು ಪ್ರಮಾಣೋಚಿತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡು ಸೊಗಸಾಗಿ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡಿದ್ದ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೋಣೆ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿ, ಬಾಹ್ಯದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಹೋದಳು. ತಾವು ಇಳಿದು ಬಂದಿದ್ದ ಗುಡ್ಡದ ಮುಡಿ ಹಸುರಿಡಿದ ಮರಗಳಿಂದಲಂಕಿತವಾಗಿ ಭುವನಮೋಹಕವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ದಿಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟು ತನಕ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಳು; ಕುಲಕಲರವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನದಿ, ಅದರ ದಡಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯ್ದೊಂಡ ವೃಕ್ಷಾಜಿ, ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆ ಮರೆಯಾದ ಕಣಿವೆ— ಇವುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹೀರಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೋಣೆಗಳು ಭವ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಯಜಮಾನನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಂತೆ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದುವು. ಈ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಲಾಲಿತ್ಯವಿತ್ತೆ ಹೊರತು ರೋಸಿಂಗ್ ಭವನದ ವೈಭವಾಚ್ಚಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ; ಆಡಂಬರ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಡತಿಯಾಗಬಹುದಿತ್ತು ! ಈ ಎಲ್ಲ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಓಡಾಡಬಹುದಿತ್ತು ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪರಿಚಯಸ್ಥಿಯಂತೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಅಧಿಕಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಬಹುದಿತ್ತು” ಎಂದವಳು ಯೋಚಿಸಿ, ಏನನ್ನೂ ನೆನೆದುಕೊಂಡವಳಂತೆ “ಆದರೆ ಹಾಗಾಗದು. ಬಹುಶಃ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರು ದೂರವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ; ಅವರನ್ನು ಆದರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ” ಎಂದು ಗೋಣಿಗೊಂಡಳು.

ಯಜಮಾನರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಪಾಡುಪಟ್ಟಗಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು

ಅವಳು ಕಾತರಳಾದಳು, ಆದರೆ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮಾವನೇ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಅವಳು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದಳು. “ಅವರು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ; ಆದರೆ ನಾಳೆ ಗೆಳೆಯರೊಡಗೂಡಿ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಸದ್ಯ ತಾವು ತುಡುಕಾಗಿ ಬರದಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು.

ಅವಳತ್ತೆ ಚಿತ್ರವೊಂದರ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಳು. ಅವಳು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬೆಂಕಿಗೂಡಿನ ಬಡುವಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳ ನಡುವೆ ನೇತುಹಾಕಿದ್ದ ವಿಕ್ರಾಮನ ಹೋಲುವೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಂಡಳು. ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅತ್ತೆ ನಗುನಗುತ್ತ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಪಾರುಪತ್ಯಗಾತಿ ಮುಂದೆಬಂದು ಅದು ಮನೆವಾರ್ತೆಗಾರನ ಮಗನ ಚಿತ್ರವೆಂದೂ, ಅವನನ್ನು ತೀರಿಕೊಂಡ ಯಜಮಾನರೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರೆಂದೂ ಹೇಳಿ “ಈಗವನು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹದ್ದುಮೀರಿದ ಪ್ರಜಾಪತನಾದ್ದಾನಂತೆ” ಎಂದು ಮಾತು ಕೂಡಿಸಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಸೊಸೆಯ ಕಡೆಗೆ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ನಕ್ಕು ನೋಡಿದಳು; ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ನಗು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಮತ್ತೊಂದು ತಸ್ವೀರಿನ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸುತ್ತ “ಅಗೋ, ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು-ನೋಡಿ, ಈಗಲೂ ಅದೇ ಹೋಲಿಕೆ. ಇದನ್ನೂ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದದ್ದು ” ಎಂದಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಒಡೆಯರ ದೊಡ್ಡತನದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸುಂದರವದನ ! ಆದರೆ, ಲಿಸ್ಸಿ, ಆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅವರನ್ನೆ ಹೋಲುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲವೋ ನೋಡು ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಚಿತ್ರದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ ಕೇಳಿದಳು.

ತನ್ನ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಬಲ್ಲವಳಾದ್ದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಳ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

“ಈ ತುರಣಿಗೆ ಡಾರಿಯ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೆ ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮುಖ ರಂಗೇರಿತು; “ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ” ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

“ಅವರು ಅಂದ ಚಂದದ ತುರಣರಲ್ಲವೆ, ತಾಯಿ ?”

“ಹೌದು, ಬಹಳ ಅಂದವಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

“ಅಂಥ ಬೇರೊಬ್ಬ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣೆ. ಉಪ್ಪಿಗೆಯ ಕೈಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾದ ದೊಡ್ಡ ಪಟವಿದೆ. ಇದು ತೀರಿಕೊಂಡ ಯಜಮಾನರ ಪ್ರೀತಿಯ ಕೋಣೆ. ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇವೆ. ಇವು ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದುವು.”

ವಿಕ್ರಾಮನ ಚಿತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ್ದುದರ ಔಚಿತ್ಯ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಎಂಟು ವರ್ಷದವಳಾಗಿದ್ದಾಗ ತೆಗೆದಿದ್ದ ಚಿತ್ರದ ಕುರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಳು.

“ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳಣ್ಣನಷ್ಟೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆಯೇ ?” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಓಹೋ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ! ಅಂಥ ಬೇರೊಬ್ಬಳು ಸುಂದರಿಯನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದೆಂಥ ಸುಸಂಸ್ಕೃತೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತೆ ! ಅವಳು ದಿನವೆಲ್ಲ ಹಾಡುಬಲ್ಲಳು, ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಬಲ್ಲಳು. ಇದೆ ತಾನು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಅವಳಿಗೊಂದು ಹೊಸ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರೊಡನೆ ತಂಗಿಯೂ ನಾಳೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ.”

ಹಿತವಾದ ನಡವಡಿಯ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪರಿಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವಳ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕತನಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟನು. ಪ್ರೇಮಾಭಿಮಾನಗಳ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ತನ್ನ ಯಜಮಾನರ ಮತ್ತು ಅವರ ತಂಗಿಯ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಆನಂದಪರವಶೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಪೆಂಬರ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿನ ಇರುತ್ತಾರೆಯೆ ?”

“ಅಷ್ಟೇನೂ ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಯರೆ; ವರ್ಷದಲ್ಲರ್ಧ ದಿನ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.”

“ಬಹುಶಃ ರ್ಯಾವ್ಸ್‌ಗೇಟಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದಾಗ ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ, ನೀನು ಅವರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ ?”

“ನಿಜ, ಸ್ವಾಮಿ; ಆದರೆ ಅಂಥ ಸುದಿನ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಕಾಣೆ. ಅವರಿಗೆ ಅನುರೂಪಕಾದ ಪ್ರಣಯಿತಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ? ಕಾಣೆ.”

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ನಕ್ಕರು. “ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರ ದೊಡ್ಡತನ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ. ಅವರನ್ನು ಬಲ್ಲ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೇಯೆ ” ಎಂದು ಪಾರುಪತ್ಯಗಾತಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಅವಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತೇಜಕ ಇದ್ದಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ತೋರಿತು; ವಿಸ್ಮಯಾನ್ವಿತೆಯಾಗಿ ಅವಳು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸಿದಳು. “ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಅಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನಾನವರನ್ನು ಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

ಈ ಶ್ಲಾಘನೆ ಅವಳಿಗೆ ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು; ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು ಅವನದು ಸೌಮ್ಯಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ದರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮೈಯೆಲ್ಲ ಶ್ರುಣೇಂದ್ರಿಯವಾಗಿ ಅವಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆದಳು. “ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡತನದ ಜನ ಅತಿ ವಿರಳ. ಅಂಥ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಪಡೆದ ನೀನೇ ಧನ್ಯ” ಎಂದು ಮಾವ ಮಾತು ತೆಗೆದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

“ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾನು ಧನ್ಯ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆ ಸುತ್ತಿ ಬಂದರೂ ಅವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮರಾದ ಜನ ಸಿಗಲಾರರು. ಬೆಳೆಯ ಸಿರಿ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಇವರ ಜೀವನದಿಂದ ಮನಗಂಡೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಸೌಮ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಾಲಕನನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. “ಇವಳ ವರ್ಣನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಡಾರ್ನಿಯಿರಬಹುದೇ” ಎಂದವಳು ಸಂತಯಗೊಂಡಳು.

“ಅವರ ತಂದೆಯೂ ಮಹೋನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ನುಡಿದಳು.

“ನಿಜ, ತಾಯಿ, ನಿಜ. ತಂದೆಯಂತೆಯೆ ಮಗ; ಬಡಬಗ್ಗರ ಬಂಧು.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದಳು, ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು. ಸಂದೇಹ ತಾಳಿದಳು. ಅವಳ ಸಹನೆ ಮಿತಿಮೀರಿತು. ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿಷಯ ವಿನಾ ಅನ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಚಿತ್ರಟಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ವಿವರಿಸಿದಳು, ಕೋಣೆಗಳ ಉದ್ದಗಲಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದಳು, ಸಾಮಾನುಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಆ ವಿವರಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕುಲಾಭಿಮಾನವೆ ಅತಿ ಶ್ಲಾಘನೆಗೆ ಕಾರಣವೆಂದಿರತ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಅವರು ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ತನ್ನ ಯಜಮಾನರ ನಾನಾ ಗುಣಶಿಲಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದಳು.

“ಇವರಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲಿ ಯಜಮಾನರಾಗಲಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದ ತರುಣರು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ; ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನಶಿಷ್ಟೆಯ ಚಿಂತನೆ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಅಂಥವರಲ್ಲ. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಾಗಲಿ ಆಳುಕಾಳುಗಳಾಗಲಿ ಅವರ ಉದಾರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸದಾ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ಬಿಂಕೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೆಂದೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದೋಷವನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಇತರ ಪಡ್ಡೆಗಳಂತೆ ಅವರು ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕರಲ್ಲದುದೇ ಜನರ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.”

“ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಅವರಂಥ ಸ್ನೇಹಪರ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಚಿಂತಿಸಿದಳು.

“ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ನಡೆವಕೊಂಡ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಗೂ ಈ ವಧುರ ವರ್ಣನೆಗೂ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳತ್ತೆ ಸೊಸೆಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

“ಬಹುಶಃ ನಾವು ಮೋಸಹೋಗಬಹುದು.”

“ಅದು ಅಸಂಭವ.”

ಉಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನೇರಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೊಗಸಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಒಂದು ನಾಚೋಕಾದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಡಬ್ಬಿಲ್ಲದೆ ಲಾಲಿತ್ಯ ಸೊಗಸುವಂತೆ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಅದು ಸಜ್ಜುಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಪೆಂಬರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಗೆ ಆ ಕೋಣೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಕಂಡುದರಿಂದ ಅವಳ ಸಂತೋಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಲಂಕಾರ ನಡೆದಿತ್ತೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು.

‘ಅವನ ಸಹೋದರೀ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹವಾದ್ದು’ ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ಕೋಣೆಯ ಕಿಟಕಿಯೊಂದರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ಗೋಣಿಗೊಡಳು.

ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿ ಆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ ಆಗಬಹುದಾದ ಆನಂದಪರವಶತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. “ಇದೇ ಅವರು ನಡೆಯುವ ದಾರಿ. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಧನ ಸೌಕರ್ಯ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಗೆ ಸುಖದಾಯಿಯೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು ಅದು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡದ ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲ”

ಅವರಿನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಾಕಿಯೆಂದರೆ ಚಿತ್ರಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಮೂರು ಶಯನ ಮಂದಿರಗಳು. ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಂದರ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳಿದ್ದುವು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಕಲೆಯ ವಿಷಯ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದಷ್ಟೆಂದಲೇ ತೃಪ್ತಳಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯ ರೇಖಾ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಳು. ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿದವು.

ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಾನಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಅವು ಯಾವ ಅತಿಥಿಗೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಸುಪರಿಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಮುಖಚರ್ಯೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಪೋಷೋವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು. ಕೊನೆಗೊಂದು ಕಡೆ ಅವಳು ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತಳು. ತನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಬ್ಬು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಹಸನ್ಮುಖದ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡಳು. ಅವಳು ಅದರ ಮುಂದೆ ಅಂತಮ್ಮಖಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಳು; ಚಿತ್ರಾಲೆ ಬಿಡುವ ಮುನ್ನ ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ತುಸು ಹೊತ್ತು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿ

ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ಅದು ಅವರ ತಂದೆ ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ತಂದೆ ಚಿತ್ರವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಡಾರ್ಲಿಯ ಪರಿಚಯವಾದಾಗಿನಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮನಸ್ಸು ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಿನಷ್ಟು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್‌ಳ ಪ್ರಶಂಸೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿವೇಕಿಯಾದ ಪರಿಚಾಕೆಯ ಪ್ರಶಂಸೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ ಪ್ರಶಂಸೆ ಯಾವುದಿದೆ ? ಅವನು ಭ್ರಾತೃವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನನಾಗಿ ಬಹು ಜನರ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಮರೆೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸುಖವೋ ದುಃಖವೋ, ಪಾಪವೋ ಪುಣ್ಯವೋ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ನಿಗ್ರಹಾನುಗ್ರಹ ಶಕ್ತಿ ಅವನಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿತ್ತು ! ಪಾರುಪತ್ಯಗಾತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮಸ್ತವೂ ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕೆಳಗೆ ಕಣ್ಣಾಗಿದ್ದ ತೈಲಚಿತ್ರದ ಮುಂದೆ ಅವಳು ನಿಂತಾಗ, ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಭವನವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದರು. ಪಾರುಪತ್ಯಗಾತಿಯಿಂದ ಬೀಳಿಬಿಟ್ಟ ಮೊಗ್ಗಲೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ತೋಟಗಾರ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದನು.

ಅವರು ನದೀ ಮುಖವಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭವನವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕಣ್ಣುಹಾಯಿಸಿದಳು. ಅವಳತ್ತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ನಿಂತು. ಆ ಸೌಧನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಯಜಮಾನನೇ ಹಠಾತ್ತನೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಕಡೆಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅವರ ಅಂತರ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತು ಗಜವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣವೇ ಇಬ್ಬರ ನೇತ್ರಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿದುವು; ಇಬ್ಬರ ಕೆನ್ನೆಗಳು ಕೆಂಪಾದುವು. ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿರಗಾಗಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಚಲನೆಯಿಡುಗಿ ನಿಂತಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂತನು. ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಮರಳಿ ಅವನು ಗುಂಪಿನ ಕಡೆ ಮುಂದುವರಿದನು; ಹೇಗೋ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಂಡು ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದನು.

ಅವಳು ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆಂಬಂತೆ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಸಮೀಪಸ್ಥನಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅವನ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಳು. ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚಯ ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದರೂ, ತಾವು ನೋಡಿದ್ದ ತೈಲಚಿತ್ರದ ಹೋಲಿಕೆಯಿಂದ ಅವನಾರೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ತೋಟಗಾರನ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ನಡವಳಿಗಳು ಅವನು ಡಾರ್ಲಿಯೆಂಬುದಾಗಿ

ಸಾರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವನು ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕಳವಳದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಣ್ಣತ್ತಿ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಲಸಮರ್ಥಳಾದಳು. ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹೊಳೆಯದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾದಳು. ಅವನ ರೀತಿನೀತಿಗಳಲ್ಲುಂಟಾಗಿದ್ದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅವಳನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿತು; ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಜಗುಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವೂ ಅವಳನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ತಾನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದರ ಅನೌಚಿತ್ಯ ನೆನಪಾದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಯುಗವಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ಮುಜುಗರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನೂ ಸರಾಗವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಅವನ ಮಾತಿನ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಿನ ಉದ್ದೇಗರಾಹಿತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವಾಗ ಊರು ಬಿಟ್ಟರೆಂದೂ, ಡಬ್ಲಿವ್ವೆರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ತಂಗಬಹುದೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವನ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನಾಭಾವಗಳ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಮಾತೇ ತೋರದೆ ತುಸು ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದನು.

ಆನಂತರ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರು ಅವಳ ಬಳಿ ಬಂದು, ಅವನ ಗಂಭೀರಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಒಂದು ಮಾತೂ ಅವಳ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನಿಯಾಗಿ ಮೂಗಿಯಂತೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಲಜ್ಜಾಕ್ಷೇಪಗಳು ಅವಳನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡುವು. ತಾನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದೇ ಅನಿಷ್ಟಕರವಾದ ದೂರಾಲೋಚನೆ ಯಿಲ್ಲದ ಸಂಗತಿ ! ಅವನಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿರಬಹುದು ! ಅವನಂಥ ಸ್ವಲ್ಪಮಾನಿಗೆ ಅದೆಂಥ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಘಂಟವಾಗಿ ಕಂಡಿರಬಹುದು ! ತಾನೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಂದುದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತೋರಬಹುದಲ್ಲವೆ. ಅಯ್ಯೋ ತಾನೇಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ಅಥವಾ ಅವನಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಏಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ? ತಾವು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೆ ? ಅವನು ಅದೇತಾನೆ ಗಾಡಿಯಿಂದಲೋ ಕುದುರೆಯಿಂದಲೋ ಇಳಿದು ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಭೇಟಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಉದ್ದೇಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಪರಿವರ್ತಿತ ವರ್ತನೆಯ ಅರ್ಥವೇನಿರಬಹುದು ? ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿ, ಮನೆಯವರ ಕುಶಲಸಮಾಚಾರ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು ! ಅವನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ರೋಸಿಂಗ್ಸ್ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟಾಗಿನ ರೀತಿನೀತಿಗೂ ಈಗಿನ ರೀತಿನೀತಿಗೂ ಅದೆಷ್ಟು ಅಂತರ ! ಅದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೋ ಅವಳು ಊಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ನೀರಿನ ತಡಿಯ ಕಾಲದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರು; ಅಡಿ ಕಿತ್ತು ಅಡಿ ಮುಂದಿಷ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಹೊಸಹೊಸ ದೃಶ್ಯ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಪಥಕ್ಕೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ

ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರ ಮಾತಿಗೆ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹೂಗುಡುತ್ತಾ ಅವರು ಬೆರಳು ಚಾಚಿದೆಡೆ ತಾನೂ ಕಣ್ಣುಚಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಯಾವ ದೃಶ್ಯವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಆಲೋಚನಾಪ್ರವಾಹ ಡಾರ್ನಿಯಿದ್ದ ಪೆಂಬರ್ಲೆಂಡ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂತಿರಬಹುದು, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಗುಡುಗಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು ? ತಾನಿನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದೇನೆಯೆ ? ಎಂಬೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಿದವು. ನಿಶ್ಚಿಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ವರ್ತನೆ ಸ್ನೇಹಯುತವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅವನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೂ ಅಹಿತವೂ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಅಸಮಾಧಾನ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಗಡಿಗರ ಚುಚ್ಚುನುಡಿಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಎಚ್ಚುಗೊಂಡಿತು.

ಅವರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನದೀತಟದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು, ಏರುದಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಓಣಿಯ ನಡುವೆ ಕಣಿವೆಯ ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯಗಳೂ, ಎದುರು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಅರಣ್ಯಪಂಕ್ತಿಯೂ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ನದೀತಟವೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಡೀ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಒಂದು ಬಳಸು ಬರಬೇಕೆಂದು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಬಯಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು; ಆದರೆ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಹಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಲುಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಬಳಸು ಹತ್ತು ಮೈಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅದರ ಯೋಚನೆ ಬಿಟ್ಟು ದೂರದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು. ಆ ದಾರಿ ಅವರನ್ನು ತುಂಬ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ನೀರ್ತಡಿಯ ನಿಮ್ಮಾರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ನದಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದ ಸಾರದ ಮೂಲಕ ದಾಟಿ, ಅತ್ಯಂತ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನದೀಪಾತ್ರೆಯ ಮತ್ತು ಕುರುಚಲು ಕಾಡಿನ ನಡುವಣ ಕಾಲು ದಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗವಿತ್ತು. ನದಿಯ ಸುತ್ತ ಬಳಸುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಮನೆಯ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದಾಗ, ದೂರದ ಅರಿವಾಯಿತು. ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ ಎಂದರೆ ಆಗದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ನಿಗೆ ಒಡನೆಯೆ ಗಾಡಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿಯಿಂದ ಅವರು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು; ಸೊಸೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಗೆ ಮೀನು ಬೇಟೆಯೆಂದರೆ ಹುಚ್ಚು ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದುಮೀನುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವರ್ಷಿಸುತ್ತ ನಿದಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ದಾರಿ ಬಹು ನಿದಾನವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಡಾರ್ನಿ ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೆ ಈಗಲೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು; ಆದರೆ ಅವನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಧಿಸುವುದಾದರೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಮಾತಾಡುವುದಾಗಿ ಅವಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಒಂದೆಡೆ ಕ್ಷಣ ಅವಳು

ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲೊಂದು ತಿರುಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮರೆಯಾದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಭಾವನೆ ನಿಜವೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿದಳು. ಆದರೆ ತಿರುಗಣೆ ಕಳೆದು ತಡ ಅವನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸೌಜನ್ಯ ಸುಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕ್ಷಣಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನ ನುಡಿಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸಲೆಂಬಂತೆ ಅವಳು ಆ ಉದ್ಯಾನದ ಸೌಂದರ್ಯಭಿವರ್ಣನೆಗೆ ತೊಡಗಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ವರ್ಣನೆಯೆಲ್ಲ 'ಅಹ್ಲಾದಕರ', 'ಮನೋಹರ' ಎಂಬೆರಡು ಬಿಡಿ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಕುಂಸೆಪು ಗುದ್ದರಿಸಿದಂತಾಗಿ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಶಂಸೆ ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಪಾಯ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ಕೆಂಪೇರಿತು; ಮಾತು ಮರೆಯಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ತುಸು ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದನು. ಇದು ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾದ ಮರ್ಯಾದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಮಾರ್ಮಲೆದಿತ್ತೋ ಅಂಥವರ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆದು ಮುಂದೆ ಬಂದವರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನಗು ಬಂದಿತು. 'ಅವರು ಯಾರೋ ಸೊಗಸುಗಾರರರೇಕೆಂದು ಈಗವರ ಊಹೆಯಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿರಬಹುದು ?' ಎಂದವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು.

ಪರಿಚಯದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡಲೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಅವರು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕದ್ದು ನೋಡಿದಳು. ಅಂಥ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದವರ ಸಂಗದಿಂದ ಅವನು ಓಡಿಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಆ ಸಂಬಂಧದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತ, ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಸಂಗಡ ಮಾತುಕತೆ ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಂದಾಗಿ ತಾನು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾದುದರಿಂದ ಅವಳು ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಳು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನವಳು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿದಳು. ವಿವೇಕಾಭಿಮುಖಿ ಸೌಜನ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂಬಂತಿದ್ದ ಅವನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಅವಳು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹರ್ಷಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸಂಭಾಷಣೆ ಮೀನು ಬೇಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ನೆರೆಯಲ್ಲಿರುವವನಕ ಬೇಕಾದಾಗ ಮೀನು ಬೇಟೆಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದೂ, ಅವಶ್ಯವಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಾಳಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಸಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಹಕ್ಕೆಯ

ಜಾಗಗಳನ್ನು ಡಾರ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ತೋಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ; ಹೃದಯ ಮಾತ್ರ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತುಳುಕಾಡಿತು; ಆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೆಲ್ಲ ತಾನೆ ಕಾರಣವೆಂದರಿತಳು. 'ಅವರೆಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು ? ನನಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವರ ವರ್ತನೆ ಇಷ್ಟು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿದೆಯೆ ? ಹನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದೆ ? ಅವರು ನನ್ನನ್ನಿನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ?' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಣಕಿಸುತ್ತ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡಳು.

ಹೆಂಗಸರು ಮುಂದೆ, ಗಂಡಸರು ಹಿಂದೆ — ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತುಸು ಹೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತ ಯಾವುದೋ ವಿಚಿತ್ರ ಜಲಸಸ್ಯವನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಹೊಳೆಯಂಚಿಗಳಿದರು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ತಿರುಗಿ ಸುಸ್ತಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್, ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ತೋಳಾಸರೆ ಸಾಲದೆ ಗಂಡನ ಊರೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಡಾರ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸರಿದನು. ಕ್ಷಣಕಾಲದ ಮೌನವನ್ನು ಮುರಿದು ಅವಳೇ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳು : "ನಾಳೆಯತನಕ ನೀವಿಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆವಾರ್ತೆಗಾತಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈಗ ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಬೆಕೆವೆಲ್ ಬಿಡುವ ಮುನ್ನ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ." ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದೂ, ಪಾಠಪಠ್ಯಗಾರನೊಡನೆ ಜರೂರು ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಂಗಡಿಗರಿಗಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತೆಂದೂ ಅವನು ತಿಳಿಸಿದನು. "ಅವರು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯಸ್ಥರೂ ಕೆಲವಿದ್ದಾರೆ — ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಂಗಿಯರು" ಎಂದು ಅವನು ಮಾತು ಪೋಣಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಲೆಯ ತೊನೆತದಿಂದಲೆ ಉತ್ತರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮಾತುಕತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಗಮನ ಹರಿಯಿತು; ಅವನಿಗೂ ಅದೇ ನೆನಪಾಯಿತು.

"ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಿದೆ. ನೀನು ಲ್ಯಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವಳನ್ನು ನಿನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?" ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಅಭಿಲಾಷೆಗೆ ಅವಳೊಣನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಳು; ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಾರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಳು.

ಇಬ್ಬರೂ ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನರಾಗಿ ಮೌನಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದರು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ

ಅವಳ ಗೌರವ ಉನ್ನತಿಗೇರಿತ್ತು. ಅವರು ಬೇಗ ಬೇಗ ನಡೆದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ಹಿಂದಳಿದರು.

ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುವಂತೆ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಕರೆದನು ; ತನಗೆ ಬಳಲಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಹುಲ್ಲು ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡರು. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೌನ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಹವಣಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರವಾಸದ ವಿಷಯವೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮ್ಯಾಟ್‌ಲಾಕ್ ಮತ್ತು ಡೋವ್‌ಡೇಲ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದರು. ಅವಳತ್ತಮ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಲವೂ ಹೆಳವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮತಿ ಮುಗ್ಧರಿಸಿ ತಾಳ್ಮೆ ತತ್ತರಿಸಿ ಸಲ್ಲಾಪ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಉಪಾಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಉಪಾಹಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು. ಡಾರ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಗಾಡಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿದನು. ಗಾಡಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಕಡೆ ಡಾರ್ಲಿ ಗೃಹಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕಾಲೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈಗ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರ ಟೀಕೆಪಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಅವನು ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟನೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನುಡಿದರು. ಅವನ ನಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಯವಿನಯಗಳಿದ್ದುವೆ ವಿನಾ ದರ್ಪಾಡಂಬರಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾವ ಹೇಳಿದನು.

“ಅವನಲ್ಲಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಿದೆ; ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿದೆ; ಅದರಲ್ಲೇನೂ ಅನೌಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವರಾದರೂ, ಅವನಲ್ಲಿ ಅಂಥದೇನೂ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನವಾರ್ತೆಗಾತಿಯೊಡನೆ ದನಿಗೂಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅವಳತ್ತೆ ನುಡಿದಳು.

“ಅವನ ವರ್ತನೆಗೆ ನಾನು ಬೆರಗಾಗಿಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಸಲಿಗೆಯಿದೆ.”

“ನಿಜಕ್ಕೂ ಲಿಸ್ಸಿ ಅವನು ವಿಕೃಮನಷ್ಟು ಸುಂದರನಲ್ಲ; ವಿಕೃಮನ ಮುಖಲಕ್ಷಣ ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು?” ಎಂದು ಅತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು.

ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು; ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನು ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿ ಕುಡಂತೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿಸಿದಳು.

“ಅವನು ವಿಚಿತ್ರವಾದವನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಸೌಜನ್ಯ ನಾಳೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಭಾವವೇ ಹೀಗೆ, ಆದುದರಿಂದ ಮೀನು, ಬೇತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಹೊಳೆಯ ಕರೆಗೆ ಬರಕೂಡದೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಬಹುದು” ಎಂದು ಅವಳ ಮಾವ ಹೇಳಿದನು.

ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ಅವರ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದಿರುವುದಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಳು; ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಬಡಪಾಯಿ ವಿಕಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದನೆ ಎಂದು ಸಂಶಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟತನ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾತಾಡಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆದರೆ ಸಾಕು, ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲೊಂದು ಸೊಗಸು ಮಿಂಚುತ್ತದೆ; ಮುಖ ಭಂಗಿಯಲ್ಲೊಂದು ಉದಾತ್ತತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ಹೃದಯ ಕಲ್ಮಷಯುತವಾದುದೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಅನಿಸದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಯ ಸುತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ದು ಆ ಹೆಂಗಸು ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಮಾಡಿ ವರ್ತಿಸಿದಳು. ನನಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಗು ಒತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಉದಾರ ಹೃದಯದ ಯಜಮಾನನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೆ ನೌಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣಿಸದು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಹೇಳಿದಳು.

ವಿಕಾರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ವರ್ತನೆ ದೋಷದೂರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಕೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅವನ ವರ್ತನೆ ಹರ್ಷಭಂಗವಿಲ್ಲದಂತಿತ್ತು ತಿಳಿದಿದ್ದಷ್ಟು ದೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ವಿಕಾರಿಯ ಅಂಥ ಸಜ್ಜನನಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವಳು ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವಿಶದಪಡಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಹೆಸರಿಸದೆ, ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಆ ಸಮಾಚಾರ ಬಂತೆಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅಶ್ಚರ್ಯ ಉದ್ದೇಗಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಾದಳು; ಆದರೆ ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯದ ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯಗಳು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಲೆ, ಅವಳು ತನ್ನ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾದಳು; ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತೋರಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಪೂರ್ವಪರಿಚಯದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತ, ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತ ಸಂಜೆಯತನಕ ಸುತ್ತಾಡಿದರು.

ಆ ದಿನದ ಘಟನೆಗಳು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ಬಿಡುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ನಿಯ ಸೌಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಳು ಸದಾ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು.

ನಲವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಗರಿ

ತನ್ನ ತಂಗಿ ಪೆಂಬೆರಿಗೆ ಬಂದ ದಿನವೆ ಡಾರ್ಲಿ ಅವಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿ ಕರೆತರಬಹುದೆಂದೂ, ಆದುದರಿಂದ ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಾನು ಭೋಜನಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಚಲಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ನಿರ್ಣಯ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಲ್ಯಾಂಬ್‌ಟನ್ ತಲುಪಿದಾಗಲೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಯವರೂ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೊಸ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಸ್ಥಳಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಭೋಜನ ಸಮಯದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಅವಳತ್ತ ಮಾವಂದಿರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಾಡಿಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಲು ಅವರು ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ಸರಿದು ಹೊರಗೆ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದರು. ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡರು. ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದ ವಿಶಿಷ್ಟವಸ್ತ್ರಗಳ ಗುರುತಿನಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವರಾರಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿ, ತನಗೆ ದೊರೆತ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಗಳೊಡನೆ ಸೋಜಿಗ ವ್ಯಕ್ತವಡಿಸಿದಳು. ಅವಳತ್ತ ಮಾವಂದಿರು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ಈಗಿನ ಅವಳ ಬೆದರು ಗಾಬರಿಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಎರಡನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯಾತೋಚಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೊಂದು ಹೊಸ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು. ಅಂಥವರ ಆದರೋಪಚಾರಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಯ ಮೇಲಣ ಪ್ರಕೃತವೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಅವರು ಊಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂಥ ಎಣಿಕೆಗಳು ಅವರ ತಲೆಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವ-ತುಮುಲ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮೇಲಣ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಅವನು ಅವಳ ಬಗೆಗೆ ಏನೇನೂ ಹೇಳಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದವಳು ಹೆದರಿದಳು.

ತಾನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದವಳು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಳು. ಅವಳು ಆ ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತ ಭಾವಸಂಗೋಪನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ತನ್ನತ್ತ ಮಾವಂದಿರು ಅನ್ವೇಷಣಾರ್ಥಕವಾದ ವಿಸ್ಮಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಾಬರಿಗೊಂಡಳು.

ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಅಣ್ಣನೊಡಗೂಡಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು; ಪರಿಚಯದ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಹೊಸಬಿ ತನ್ನಂತೆಯೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಬಿಂಕಗಾತಿಯೆಂದು ಲ್ಯಾಂಬ್‌ಟನ್ನಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಅವಳು ಕೇಳಿದ್ದಳು; ಆದರೆ ಕೆಲವಾರು ನಿಮಿಷಗಳ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅವಳು ತುಂಬ ನಾಚಿಕೆಯ ಹೆಣ್ಣೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಊಹೆ

ಗಳಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಸಹ ಅವಳು ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗಿಂತ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದಳು; ಷೋಡಶ ಪ್ರಾಯದ ಕನ್ಯೆಯಾದರೂ, ಅವಳು ಮೈದುಂಬಿಕೊಂಡು ನವಯೌವನ ಪ್ರಮದೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂಗಿ ಅಣ್ಣನಷ್ಟು ಚೆಲುವೆಯಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆಯೂ, ರೀತಿನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಸರಳತೆಗಳೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸರ್ವನಾಶದಲ್ಲಿಯೂ ತಾಳ್ಮೆಗಡದ ಸ್ವಭಾವ ಡಾರ್ಲಿಯದು: ತಂಗಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರೆಳೆದಳು.

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಸಹ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಡಾರ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಅತಿಥಿಯನ್ನೆದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಮಹಡಿಯನ್ನೇರುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಪದಾಘಾತ ಕೇಳಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವನ ಮೇಲಣ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಕೋಪವೆಲ್ಲ ಆರಿಹೋಗಿತ್ತು; ಅದು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಳಿಸಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅವನು ಸ್ನೇಹಯುತವಾಗಿ ಅವಳ ಕುಟುಂಬದ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವನ ನೋಟ ನಡೆನುಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿದ್ದುವು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಸೊಸೆ ಮತ್ತು ಡಾರ್ಲಿಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಲೆ ಸಂಶಯ ಮೂಡಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೆ ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ ಅವರ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು; ತಾವು ನಡೆಸಿದ ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ಅವರಲ್ಲೆಲ್ಲರೂದೂ ಪ್ರಾಯಾಸ್ಪಕ್ತಗಾರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡರು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಲವು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಗಂಡಿನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶವೂ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸ ಹುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಅತಿಥಿಗಳ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದೂ, ತಾನವರಿಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಅವಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಳು. ಆದರೆ ಕೊನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವಂಥದಲ್ಲ. ತಾನೆಲ್ಲಿ ಎಡಹುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಳೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ವಿಜಯಿಯಾದಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಂದಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಅವಳ ಉಪಚಾರದ ಬಗೆಗೆ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೆ ಅವಳ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಗರಿ ಮೂಡಿ ಅಕ್ಕನ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿದುವು. ತನ್ನಂತೆಯೇ ಅವನೂ ತನ್ನಕ್ಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಕುತೂಹಲಗೊಂಡಳು. ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿಗಿಂತ ಅವನ ಮಾತು ತುಂಬ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದುದಾಗಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳಿಗೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ, ಯಾವುದೋ ಸಾದೃಶ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಮೃತಿಕೋಶವನ್ನರಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಇದು ಬರಿಯ ಊಹಾಪೋಹವಾದರೂ, ಜೀನಳಿಗೆ ಪ್ರತಿರ್ವರ್ಧಿಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಬಗೆಗೆ ಅವನ ವರ್ತನೆಯೇನಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವಳಿಗೆ ತೊಡಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಕ್ಕನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂಥ ಸೂಚನೆ ಅವರ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಂದ ಹೊರಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಗಲಿಕೆಗೆ ಮುಂಚೆ ನಡೆದ ಎರಡು ಮೂರು ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಅವನು ಜೀನಳನ್ನು ಕನಿಕರದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡುದಾಗಿಯೂ, ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅವಳ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ ಅವಳು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಇತರರು ದೂರ ನಿಂತು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ “ನಾನವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದವು. ಬಹಳಶಃ ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಮೇಲಾಗಿರಬೇಕು. ನಮೆಂಬರ್ ಇಪ್ಪತ್ತಾರನೆಯ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸರಿ, ಮತ್ತೆ ನಾವು ಭೇಟಿಯಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳೊಡನೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅವನ ಸ್ಮೃತಿಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ನಿಖರತೆಗಳನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೆಚ್ಚಿದಳು. ಜೊತೆಯವರು ಅನ್ಯಾಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವಳಕ್ಕ ತಂಗಿಯರೆಲ್ಲ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿರುವರೆ ಎಂದವನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವ ವಿಶೇಷಾರ್ಥವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಢಾರ್ಥವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಕಣ್ಣು ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ; ಆದರೆ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಕುಡಿನೋಟ ಬೀರಿದಾಗ ಅವನ ಭಾವಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಯಾದರಗಳನ್ನೂ ಮಾತುಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಕಿರಿಸ್ವಾರಗಳ ಅಭಾವವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದಳು. ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಅವನ ನಡವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು. ಈ ಮಾರ್ಪಾಟು ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೆನ್ನಬಹುದಾದರೂ, ಒಂದು ದಿವಸದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರ ಸಂಘಸಹವಾಸ ಅವಮಾನಕರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದನೋ ಅಂಥ ಜನರ ಪರಿಚಯ ಪ್ರಶಂಸೆಗಾಗಿ ಈಗ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಯಾರನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿದ್ದನೋ ಅಂಥ ಸಂಬಂಧಿಗಳೊಡನೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ

ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ನಡೆದ ಕೊಟ್ಟ ಕೊನೆಯ ಉತ್ಸಾಹಪೂರ್ಣವಾದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದಾಗ-ಅವನ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮನದೊಪ್ಪಿ ಅವಳು ವಿಸ್ಮಯ ಚಕಿತೆಯಾದಳು. ನೆರವೇರಿಲ್ಲದ ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ರೋಸಿಂಗ್ಲಿನ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಅವನು ಈಗಿನಂತೆ ಬಿಂಕಿಬಿಗುಮಾನಗಳನ್ನು ತೋರದು ಇತರರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅವಳೆಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭೇಟಿಕಾರರು ಅವರೊಡನಿದ್ದು ಹೊರಡಲು ಮೇಲೆದ್ದರು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳನ್ನೂ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ಟನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ದನಿಯೊಡನೆ ಅವಳೂ ದನಿಗೂಡಿಸಲೆಂದು ಡಾರ್ಲಿಂಗಿಯನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದನು. ಆಹ್ವಾನ ನೀಡುವ ಪರಿಪಾಠದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಂಗಿಯನ್ನೂ ಅಣ್ಣನ ಮಾತು ಮೀರದೆ ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಆ ಆಹ್ವಾನದ ಗೌರವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳು ಸೊಸೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕ್ಷಣಿಕ ಕಳವಳವೇ ಹೊರತು ಅಸಮಾಧಾನವಲ್ಲವೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಗೋಷ್ಠಿಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿದಳು. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಗೋಷ್ಠಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಬಹುದೆಂದೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಾಯಿತು.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಲವಕಾಶವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಅವಳೊಡನೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದೂ ಹರ್ಷಪೂರ್ವಕವೂ ಗೆಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದ್ದೂ ಬಹಳವಿತ್ತೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ತನ್ನಕ್ಕನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇದ್ದೆಲ್ಲ ನೆಪವೆಂದು ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹರ್ಷಗೊಂಡಳು. ಭೇಟಿಕಾರರು ಹೊರಬಿಡುವ ನಂತರ ಅವಳು ಆಗತಾನೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಆಲೋಚನಾ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರು ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸದಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಮುಂದೆ ಕೇಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ, ಏಕಾಂತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಅವಳು ಉಡುಪು ಬದಲಾಯಿಸುವ ನೆಪವೆತ್ತಿ ಓಡಿಹೋದಳು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳ ಕುತೂಹಲಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಪರಿಚಯ ಇಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅವರು ಮೊದಲು ಅರಿತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳಲ್ಲಿ ಡಾರ್ರಿ ಫೂಯಮಗ್ಗನಾಗಿದ್ದುದಂತು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವರು ನೋಡಿ ತ್ರಪ್ಪಿಪ್ಪದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತಮಗಾದ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಡಾರ್ರಿಯಲ್ಲೇನೂ ದೋಷ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನತೆಯಿಂದ ಅವರು ಸುಪ್ಪೀತರಾದರು. ತಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ, ಆಳಿನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಡಾರ್ರಿಯ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನು ಹರ್ಷೋಪ್ಪೊರೆನ ಜನರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತ ನಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗುವುತನದಿಂದ ಬಲ್ಲ ಆಳಿನ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಲಿ, ಅವಳ ಗೌರವಸೂಚಕವಾದ ರೀತಿನೀತಿಗಳಾಗಲಿ ತಿರಸ್ಕರಣೀಯವಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದರು. ಅವನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ತರುವ ದುವ್ಯಾಪಾರವಾಗಲಿ ದುವ್ಯಾಸನವಾಗಲಿ ಲ್ಯಾಂಬ್‌ಟನ್ ಗೆಳೆಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ವಿನಾ ಬೇರಾವ ಆಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಿದ್ದಿರಬಹುದು; ಸಣ್ಣ ಪೇಟೆಗೆ ಅವನ ಮನೆಯವರು ಎಂದೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯೆಂದು ಕರೆದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ಅವನು ಉದಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮತ್ತು ದೀನುಂಧವೆಂಬ ಮಾತು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾಗಿತ್ತು.

ವಿಕ್ಟಾರ್ ಅಂಥ ಸಂಭಾವಿತನಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯಲು ಫ್ರಾಸಿಗರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮತ್ತು ಡಾರ್ರಿಯ ನಡುವಣ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದೂ ಅವನು ಡರ್ಬಿಷ್ಪರ್ ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಸಾಲಮಾಡಿದ್ದನೆಂಬ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಡಾರ್ರಿ ತೀರಿಸಿದನೆಂಬ ವಿಚಾರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ದಿನ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲ ಪೆಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದುವು. ಆ ಸಂಜೆ ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷ ಒಂದೊಂದು ಯುಗದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಮಹಾಸೌಧದಲ್ಲಿದ್ದೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನಳಿಯುವಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಾಹಸ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎರಡು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿತ ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೋ ದ್ವೇಷ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳು ನಾಚಿಕೆಯ ಭಾರದಿಂದ ಬಾಗಿಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವನ ಗುಣ ಮಹಿಮೆಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಗೌರವ ಮೊದಮೊದಲು ಅಪ್ಪಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಬರಬರುತ್ತ ಅವಳ ಮನಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಅವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ಗೌರವ ಗಣ್ಯತೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ಕದಗಿಹೋಗಿದ್ದಳು: ಅವನೊಮ್ಮೆ ತನ್ನನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದನೆಂದಲ್ಲ, ಅವನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಆಪಾದನೆಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ ಮುಂಗೋಪವನ್ನೂ ಮರೆತು ಮತ್ತೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಎಂದು. ಯಾರು ತನ್ನನ್ನು ಶತ್ರುವೆಂದು ತಿಳಿದು ದೂರ ಸರಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವನೇ ಗತ್ತುಗಮ್ಮತ್ತುಗಳ ಸೋಂಕೇ ಇಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಸ್ನೇಹವನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲದೆ, ಅವಳ ಆಪ್ತೇಷ್ಟ ಸದಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದನು; ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅವಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವಷ್ಟು ವಿನಯಶೀಲನಾಗಿದ್ದನು. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಸ್ವಭಾವದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಸ್ಮರಣೀಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವನ ಉಜ್ವಲ ಪ್ರೇಮವೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಮೇಲಾದ ಆ ಪ್ರೇಮದ ಫಲವೆಂದೆಂದೆ ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅವನನ್ನು ವನದಲ್ಲಿಯೆ ಗೌರವಿಸಿದಳು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿದಳು, ಅವನ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದಳು. ಆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೂ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನೆಷ್ಟವಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಯೆಂದು, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕ್ಷೇಮಸಾಧನೆ ಎಷ್ಟವಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಅವಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.

ಪೆಂಬರ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿದುದೆ ತಡ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಅದ್ವಿತೀಯ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆಯರು ಸಂಜೆ ಕಲೆತಾಗ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ವಿನಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಿನಯ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಸಭ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವೆಂದೂ, ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೆ ಪೆಂಬರ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದುಚಿತವೆಂದೂ ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಿಗೆ ಹರ್ಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿದುದೆ ತಡ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮಿನುಬೇಟಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳಗೆ ಪೆಂಬರ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು.

ನಲವತ್ತೈದನೆಯ ಗರಿ

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ಮಾತ್ಸರ್ಯವೆ ಮೂಲವೆಂಬುದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಪೆಂಬಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೆ ಶೋಚನೀಯವಾದುದೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಆ ಹೇಣ್ಣು ತನ್ನನ್ನೆಂತು ವಿನಯ ಸೌಜನ್ಯಗಳಿಂದ ಕಾಣುವಳೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅವಳು ಕಾತರಳಾದಳು.

ಮನೆಯ ಬಳಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಪರಿಚಾರಕರು ಅವರನ್ನು ಹಚಾರದ ಮೂಲಕ ಮಹಾಶಾಲೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಆ ಶಾಲೆಯ ಉತ್ತರಮುಖ ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದು ಹೊರಡೆಗೆ ತೆರೆದಿದ್ದ ಕಿಟಕಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮನೆಯ ಹಿಂಡುಗಡೆ ವ್ಯಕ್ತೋಭಿತವಾದ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಗಳ ಮನೋಹರ ದೃಶ್ಯವೂ, ಸಮೀಪದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಓಕ್ ಮತ್ತು ಚೆಸ್ಪಾನಟ್ ಮರಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪತ್ತೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಲ್ಟ್, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು—ಇವರೊಡನೆ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಅವಳೇ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಆ ಸ್ವಾಗತದಲ್ಲಿ ನಯವಿನಯಗಳಿದ್ದುವು; ಜೊತೆಗೆ ಗಾಬರಿಯೂ ಬೆರೆತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಭೀತಿಲಜ್ಜೆಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಜನ ಅದಕ್ಕೆ ಅಹಂಭಾವವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆಯರಂತು ಜಾರ್ಡಿಯಾನಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕನಿಕರಗೊಂಡರು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಹರ್ಲ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯರು ಕೇವಲ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಭೀಕರ ಮೌನ ಆ ಮಹಾಶಾಲೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ವಿನಯಶೀಲೆಯೂ ರೂಪವತಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆನಿಸ್ಲೆ ಆ ಮೌನವನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಅವಳು ಉಳಿದಿಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಕುಲೀನೆಯೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. ನಡುನಡುವೆ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳೂ ಬಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯೂ ಸಂಭಾಷಣಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಳು. ಮಾತಿನ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸಲಾರದೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಂದೆರಡು ಮೋಟು ನುಡಿ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ನಡೆ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು; ಮತ್ತು ಅವಳಿಗರಿಯದಂತೆ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ

ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾತಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಮಾತಾಡದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೇನೂ ವ್ಯಥೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಪುರುಷರು ಕೊಟಡಿಗೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನೂ ಬರಬಹುದೆಂದು ಭಯಗೊಂಡಳು. ಭಯವೂ ಬಯಕೆಯೂ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಸದ್ದೇ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳೇ ಎಲಿಸಬೆತ್ನಳ ಮನೆಯವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರದ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗುಮಾನದಿಂದಲೆ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪೂರೈಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತಣ್ಣಗಾದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೇವಕರು ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಂದಿರಿಸಿದರು; ಆ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲನ್ನು ರಾಶಿ ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಆನ್ನಿಸ್ಲೆ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾದ ನಗನೋಟಗಳಿಂದ ಅವಳ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೂ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ಆ ತಿಂಡಿತಿರ್ಥಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು; ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೂ ತಿನ್ನುಬಹುದಿತ್ತು. ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ನೇತ್ರನದಕವಾಗಿ ಗೋಪುರಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಶಿಗೊಂಡಿದ್ದ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸೆಫೋನ್ ಮತ್ತು ಪೀಚ್ ಹಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಕುಳಿತರು.

ಎಲ್ಲರ ಕೈಬಾಯಿಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾದಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ನಳ ಮನಸ್ಸು ಡಾರ್ನಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಈಗ ಡಾರ್ನಿಯ ಆಗಮನ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವೂ ಅಲ್ಲವೂ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಭಯ ಬಯಕೆಗಳ ನಡುವೆ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಾಯಿತು. ಬಂದರೆ ಬರಲಿ, ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಅವಳು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಂದೇ ಬಂದನು; ಬಂದಮೇಲೆ ಬರಬಾರದಿತ್ತೆಂದು ಚಕಿತರಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಮೂವರು ಜನರೊಡನೆ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಹೊಳೆಯ ಬಳಿ ಮೀನು ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ಡಾರ್ನಿ ಸಹ ತುಸು ಹೊತ್ತು ಅವರೊಡನಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಚಾರ್ಲಿಯಾನಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೆ ಪೆಂಬೆರ್ಟಿಗೆ ತೆರಳಿದರೆಂಬ ಸಮಾಚಾರ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ನಿಂದ ತಿಳಿದೊಡನೆಯೆ ಡಾರ್ನಿ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೆ, ತಾನು ಉದ್ರಿಕ್ತನಾಗದೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವನು ಒಳಗೆ ಬಂದೊಡನೆಯೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಣ್ಣೂ ಅವನ ನಡೆನುಡಿ ನೋಟಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ

ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಅವಳು ಕಂಡಳು. ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ನಗೆಯರಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲೋಕ್ತೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗೊಳಗೆ ಮಾತೃತ್ಯಾನ್ನಿ ದಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಶೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬತ್ತಿಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿಯ ಮೇಲಣ ಅನುರಾಗವೂ ಕರಗಿಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಸಲಿಗೆ ಬಳಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಡಾರ್ಲಿಯ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುವಂತಾಗಲು ಅವನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಇದಲ್ಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೋಪವಶಳಾಗಿ ವಿವೇಕವನ್ನು ಮರೆತಳು; ಪ್ರಥಮಾವಕಾಶ ದೂರತೆ ಕೂಡಲೆ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ—

“ಕುಮಾರಿ ಎಲಿಸ ಮೆರಿಟನ್ನಿನಿಂದ ಸೈನ್ಯ ನಿರ್ಗಮಿಸಿತ್ತಲ್ಲವೆ ? ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತುಂಬ ನಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಡಾರ್ಲಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಾಮನ ಹೆಸರನ್ನೆತ್ತಲು ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ಅವನೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಕ್ಷಣವೇ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಳು; ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ನೆನಪುಗಳು ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡಿದುವು. ದುರುದ್ದೇಶಪೂರಿತವಾದ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಆದಷ್ಟು ಸಂಯಮದಿಂದಲೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದಳು. ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳೊಮ್ಮೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಿಗ್ಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಅವನ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತ್ತು; ದೃಷ್ಟಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಅವನ ತಂಗಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ನೆಲವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತೆಗೆ ವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಬೇಕಾದವನೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವುದು, ಅವಳ ಬಾಯಿಂದ ಅವನ ಚಲನಮಲನಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಡಾರ್ಲಿ ಅಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಅವಳ ತಂಗಿಯರ ಲಜ್ಜಾಹೀನರಾಗಿ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವನ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವುದು—ಇವು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳು. ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಪಲಾಯನ ಯೋಜನೆ ಅವಳ ಕಿವಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಿನಾ ಬೇರಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಆ ರಹಸ್ಯ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಡಾರ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಶಾಂತವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವನ ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕುಮಾರಿ

ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ವಿಕ್ರಾಮನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಷುರುವಿನಲ್ಲೇ ಮುರುಟಿಹೋದುದರಿಂದ ಜಾರ್ವಿಯಾನಳಿಗೆ ಉಸಿರು ಬಂತು; ಆದರೂ ಅವಳು ಮಾತಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವಂಥ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಮೇಲಣ ಅವನ ಆಸಕ್ತಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಲೆಂದು ಹೂಡಿದ ಉಪಾಯವೆ ಅದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೇರೂರಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಮೇಲಣ ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಭೇಟಿಕಾರರು ಹೊರಡಲನುವಾದರು. ಡಾರ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಗಾಡಿಗೆ ಹತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಗಾತ್ರಗತಿಗಮನ ವಸನಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಜಾರ್ವಿಯಾನ ಅವಳ ಚೊತೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣನ ಮಾತು ಅವಳಿಗೆ ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಸೂತ್ರಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು; ಅವನ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯವೆಂದರೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದೋಷದೂರವೆಂದೇ ಅವಳ ಭಾವನೆ. ಅವನು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು; ಆದುದರಿಂದ ಅವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ತಂಗಿಗೆ ಲವಲೇಶವೂ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಫ್ರೇಮ್ ಸೌಹಾರ್ದ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನ ತಂಗಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿವರಗಳನ್ನೇ ಅವನ ಮುಂದೆಯೂ ಮತ್ತೆ ಒದರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಾತು ಪ್ರೋತಿಸಿದಳು.

“ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅದೆಷ್ಟು ಕುರೂಪಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ನೋಡಿದಿರಾ, ಡಾರ್ಲಿ ! ಚಳಿಗಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ಅವಳಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವವರನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ಅವಳು ಒಡ್ಡೊಡ್ಡಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಸುಟ್ಟ ಮೋರೆಯವಳನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನೆಂದು ನಾನೂ ಮತ್ತು ಲೂಯಿಸಾ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.”

ಆ ಮಾತು ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮೈ ತುಸು ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿರುವುದು ವಿನಾ ಬೇರೇನೂ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

“ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವಳು ರೂಪವತಿಯೆಂದು ನಾನೆಂದೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಅವಳ ಮುಖ ತುಂಬ ಬಡಕಲಾಗಿ ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗಿದೆ. ಮುಖದ ಕೆಪ್ಪು ಅಂದವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂಗಿನ ಮಾಟ ಹಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹಲ್ಲು ಸುಮಾರಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತೆಯೇನೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ನೇತ್ರಗಳು ಮನೋಹರವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ನಾನಂತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಸಾಧಾರಣತೆಯನ್ನೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖರತೆ ಮತ್ತು ಕ್ರೂರತೆಗಳು ಮುಕ್ಕುಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅವಳ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ಬಿಂಕುಬಿಗುಮಾನಗಳಿವೆ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಡಾರ್ನಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದುದನ್ನರಿತರೂ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿದುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅದರಿಂದವನು ಅವಳ ವಶವರ್ತಿಯಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿವಳು ಸದಾ ವಿವೇಕಿಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೋಷವುಳ್ಳದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಯಿತು. ಅವನು ಬಾಯಿ ಬಿಗಿ ಹಾಕಿದಂತೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ದೃಢಹೃದಿಂದ ಅವಳು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು:

“ನಾವು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಹರ್ಷಭರ್ಷಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾದುದು ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಅವರು ನೆರ್ದೋಲಿನ ಭೋಜನಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಹೋದನಂತರ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವಕಂಠ ರತಿ, ಅವಳ ತಾಯಿಯೆಂಥ ಸರಸಿಯೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.”

“ಹೌದು. ನಾನವಳನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ನೋಡಿದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದು ; ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳಾದವು” ಎಂದು ಡಾರ್ನಿ ತುಸು ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಮಾರ್ಚುಡಿದನು.

ಅನಂತರ ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ತನಗೆ ನೋವಾಗುವಂಥ ವಿಷಯವಾದರೂ, ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಹೊರಹಿಡಿಸಿದದಕ್ಕಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು—ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳಿದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೋಟ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಅವನ ತಂಗಿ, ಅವನ ಗೆಳೆಯರು, ಅವನ ಮನೆ, ಅವನ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳು—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದರು; ಆದರೆ ಅವನ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲ. ಬಹುಶಃ ಸೊಸೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಲವತ್ತಾರನೆಯ ಗರಿ

ಲ್ಯಾಂಚ್‌ಟನ್ನಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜೇನಳಿಂದ ಒಂದು ಪತ್ರವೂ ಬರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ತೆಗಳಿಗೆ ಬಹು ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು; ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರಾಶೆಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಕ್ಕನ ಎರಡು ಕಾಗದಗಳು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕೈಸೇರಿದುದರಿಂದ ಅವಳ ಸಿಡಿಮಿಡಿತ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ವಿಳಾಸ ತಪ್ಪಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಪತ್ರಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರು ಗಾಳಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು; ಒಬ್ಬಳೇ ಆ ಪತ್ರಗಳನ್ನೋದಿ ಸವಿಯಲೆಂದು ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟರು.

ತಪ್ಪು ವಿಳಾಸವಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲು ಓದಬೇಕು; ಏಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಐದು ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು. ಆಟ ಕೂಟ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಒಂದು ದಿನ ತಡವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬರೆದಂತಿದ್ದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ಅವಳ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಅದು ಹೀಗಿತ್ತು:

“ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ಮೇಲಿನದನ್ನು ಬರೆದ ನಂತರ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೂ ವ್ಯಸನಕಾರಿಯೂ ಆದ ಸಂಗತಿಯೊಂದು ನಡೆದಿದೆ. ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡೀಯೆಂದು ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲಾನ್‌ನಿಂದೊಂದು ತಂತಿ ಬಂತು. ಅವಳು ವಿಕೃತವನೊಡನೆ ಸ್ವಾಘಾತಿಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋದ ಸುದ್ದಿ ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು. ನಮಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ? ಕಿಟ್ಟಿಗೇನೂ ಆ ಸುದ್ದಿ ಹೊಸದಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದೆಂಥ ಅವಿವೇಕ! ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯವಾಗಬೇಡೆಂದೂ, ಕೆಲವರು ಅವನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಆಲೋಚನಾಪರನಲ್ಲ, ವಿವೇಕಿಯಲ್ಲ, ನಿಜ; ಆದರೆ ಅವನ ಈ ವರ್ತನೆ ದುರುದ್ದೇಶಪೂರಿತವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಅವನ ಈ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಭ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಇರಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಮಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಗಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ತಾಯಿಗಂತು ತುಂಬ ದುಃಖವಾಗಿದೆ. ತಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಅವನ ಸಂಬಂಧವಾದ ಆಡಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೂ ಳೆಯೆಂದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತುಬಿಡೋಣ. ಅವರು ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯತನಕ ಅವರು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಹತ್ತು

ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿಯೆ ಅವರು ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಅವನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದೆಂದು ಕರ್ನಾಟ ಫಾರ್ಸೆಟ್ ಸಕಾರಣವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಿಡಿಯಾ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೊಂದೆರಡು ಸಾಲು ಗೀಚಿ, ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳಂತೆ. ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಕಾಗದ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾಗದ ನಿನಗಿಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೋ ಕಾಣಿ. ಆದರೆ ನಾನೇನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆಯೋ ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸದೆಯೆ, ಅವಳ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸದೆಯೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಸರಸರನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಚ್ಚಿ ಓದಿದಳು: ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಒಂದು ದಿನವಾದ ಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಬರೆದಿತ್ತು.

“ಪ್ರಿಯ ತಂಗಿ, ನನ್ನ ಅವಸರದ ಪತ್ರ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೈಸೇರಿರಬೇಕು. ಅದು ಸುಲಭಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮಯ ಸಾಕಷ್ಟಿತ್ತು. ಬುದ್ಧಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದುದರಿಂದ ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಗತ್ಯ ತಪ್ಪಿತು. ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ನಾನೇನು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆಯೋ ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವುದು ಕ್ಷುಬ್ಧಿ, ವಿಕ್ರಾಮ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾರ ಮದುವೆಯಿಂದ ತುಂಬ ಅವಿವೇಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮದುವೆ ನಡೆದಹೋಯಿತೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವಾಕ್ಷೇಪಿಣಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಾರರೆಂದು ಊಹಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣವಿದೆ. ಕರ್ನಾಟ ಫಾರ್ಸೆಟ್ ಮೊನ್ನೆ ಬ್ರೈಟನ್ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಗ್ರೆಟ್ಟೀನ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಸೆಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಲಿಡಿಯಾ ಬರೆದಿದ್ದ ಚೀಟಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಲಿ, ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲಿ ವಿಕ್ರಾಮನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಡೆನ್ನಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕ್ಷಣ ಕರ್ನಾಟ ಫಾರ್ಸೆಟ್ ಅವರು ಹೋದ ಜಾಡನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಕ್ವಾಫ್‌ಹಾಮ್ ತನಕ ಅವರ ಗಾಡಿಯ ಜಾಡು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಗಾಡಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಕಚೆಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಫಾರ್ಸೆಟ್‌ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹೋಟಲು, ಉಕ್ಕಡ ಮನೆ, ಚಾವಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅವರು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಯಾರೂ ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕಂಡೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಫಾರ್ಸೆಟ್ ನಿರಾತರಾಗಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನಿಗೆ ಬಂದು ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಪಾಪ! ಫಾರ್ಸೆಟ್ ದಂಪತಿಗಳು ತುಂಬ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಮರುಗುತ್ತೇನೆ. ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ದೂರುವಂತಿಲ್ಲ. ಲಿಸ್ಸಿ, ನಮ್ಮ ಗೋಳಂತು ಹೇಳತೀರದು. ತಂದೆತಾಯಿಯರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ನೀಚತನವನ್ನು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನಂಥ ಕೇಡಿಯೆಂದು ನಾನು ಊಹಿಸಲಾರೆ. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಬಹುಶಃ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಗುಟ್ಟಾಗಿ

ಮದುವೆಯಾಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಲಿಡಿಯಾಳಂಥ ತರುಣಿಗೆ ಅಪಯಶಸ್ಸು ತರುವುದೇ ಅವನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಾರದು. ಅವನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದುರುದ್ದೇಶವಿರುವುದಾದರೆ, ಲಿಡಿಯಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವನ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆಯೆ ? ಅಸಾಧ್ಯ ! ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್‌ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು. ವಿಕ್ಟಾರ್ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಾಯಿ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಠಡಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ತಲೆಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಈಗಿನಂತೆ ಸಂಕುಚಿತರಾಗಿದ್ದು ನಾನೆಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಾಯಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರಕ್ಕಾಗಿ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಕೋಪ. ಇದಲ್ಲ ರಟ್ಟು ಮಾಡುವಂಥ ವಿಷಯವೆ ? ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ಇಂಥ ಸಂಕಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನೀನು ದೂರವಿದ್ದುದೊಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಈಗ ಪ್ರಥಮಾಘಾತದ ಬಿಸಿ ಆರಿದೆ. ನೀನು ಬೇಗ ಬಂದುಬಿಡಬಾರದೆ ? ನಿನಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾದರೆ ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಲ್ಲ. ದೇವರ ದಯೆಯಿರಲಿ ! ಮುದ್ದು ತಂಗಿ, ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ನಿನ್ನ ಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆನೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ? ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ; ಸಂದರ್ಭ ಹಾಗಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ದಯಾಳುಗಳೆಂದು ಬಲ್ಲೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಂದೆ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೂಡಲೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಯಾತನೆ ಮಿತಿಮೀರಿ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮಂಗಳದ ಕಡೆ ವಾಲುತ್ತದೆಂದು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ನಾಳೆ ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ಬೈಟನ್ನಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಜರೂರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾವನವರ ಸಲಹೆ ಸಹಾಯಗಳೇ ನಮಗೆ ಗತಿಗಾಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಎದೆಯ ತುಡಿತ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ”

ಕಾಗದ ಮುಗಿಸಿದೊಡನೆಯೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ತಡಮಾಡದೆ ಸರಕ್ಕನೆ ಪೀಠದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು “ಅಯ್ಯೋ, ಎಲ್ಲಿ ಮಾವ ಎಲ್ಲಿ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೆ ಆಳು ಕದ ತೆಗೆದನು, ಡಾರ್ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವಳ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೋರೆಯನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿಗಾದನು; ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಡಿಯಾಳು ಚಿಂತೆ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ “ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಾನೀಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಷಣವೆ ಗಾರ್ಡಿನರನ್ನು

ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಡಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಸಮಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ! ಏನಂಥ ಜರೂರು ?” ಎಂದವನು ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ನುಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಶಾಂತಚಿತ್ತನಾಗಿ “ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಆಳು ಕರೆತರಲಿ. ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ಹೋಗಕೂಡದು” ಎಂದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಕೂಕಾಲು ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ತಾನೇ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಆಳನ್ನು ಕೂಗಿ, ಉಸಿರೆಳೆಯದೆಯೆ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಅವನು ಆ ಕಡೆ ಹೋದನಂತರ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿಲ್ಲಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಕನಿಕರ ಕೂಡಿದ ಮೆಲ್ಲನಿಯಲ್ಲಿ “ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕರೆಯಲೆ ? ದಾಖಲಾಕರಿಸುವ ಪಾನೀಯವೇನು ಇಲ್ಲವೆ ? ಒಂದು ಶೀಸೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ತರಲೆ ? ನಿನಗೆ ತುಂಬ ಆಯಾಸವಾಗಿದೆ” ಎಂದವನು ನೊಂದು ನುಡಿದನು.

“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ಅಂಥದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಮಿನಿಂದ ಬಂದ ಭಯಂಕರ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಕುಸಿದುಹೋಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದವಳು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಣೀರು ಕೋಡಿವರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ಮಾತು ಬಿಗಿಯಿತು. ಡಾರ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೋಚನೀಯವಾಯಿತು; ಏನು ಹೇಳಲೂ ತೋಚದೆ ಮೌನವಶನಾಗಿ ಕುಳಿತದಿಂದ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳೇ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು. “ಇದೇ ತಾನೆ ಚೇನಳಂದೊಂದು ಕಾಗದ ಬಂತು. ಅದರಿಂದ ಭಯಂಕರ ಸಮಾಚಾರವೊಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲಾರೆ. ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ತಂಗಿ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ತೊರೆದು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ; ವಿದ್ಯಾವನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬ್ರೈಟನ್ನಿನಿಂದ ಪಲಾಯನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಳಿದುದನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಬಲ್ಲಿರಿ. ಅವಳಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಹಣವಂತರಾದ ನೆಂಟರೂ ಅವಳಿಗಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡುವಂಥದೇನೂ ಅವಳಿಲ್ಲ. ಅವಳಂತು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲವಾದಳು.”

ಡಾರ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ಅವಳು ಕಂಪಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. “ನಾನದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಿತ್ತೆಂದು ನೆನೆದಾಗ ನನ್ನೆದೆ ನಡುಗುತ್ತದೆ ! ಅವನೆಂಥವನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ

ಅಲ್ಪಾಶವಾದರೂ ನನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ! ಅವನ ಗುಣಶೀಲ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲ ಮೀರಿದೆ”

“ನನಗೆ ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದುತಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ನಿಜವೆ ?”

“ನಿಜ ! ಭಾನುವಾರ ರಾತ್ರಿ ಅವರು ಬೈಟನ್ ಬಿಟ್ಟರು. ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕಂಡವರಿಂದ ಸುದ್ದಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾಟ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಖಚಿತ”

“ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದೆಯೆ ?”

“ತಂದೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿ ಚೀನ್ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಜಾಗ ಬಿಡಲಾದೀತೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಏನು ತಾನೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ? ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವುದೆಂತು ? ನನಗೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ ಈಗ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ !”

ಡಾರ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದನು.

“ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಾಗಲೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ! ಅತಿಯಾದೀತೆಂದು ನಾನೆಂದು ಹೆದರಿದುದೆ ಮಹಾಪರಾಧವಾಯಿತು !”

ಡಾರ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿಯಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಂತೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿತ್ತು; ಮುಖ ಮ್ಲಾನವಾಗಿತ್ತು; ಅನನ್ಯ ಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವಳ ಶಕ್ತಿ ಅಸ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಕಠೋರಾವಮಾನದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಘೋರಾಪವಾದದ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಜಜ್ಜಿರತವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗಿನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಅವಳು ಅಚ್ಚರಿಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಖಂಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಸುಪ್ತನನಾಗಬಹುದೆಂಬ ಆಶಾಭಾವನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಭಾವನೆ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ; ದುಃಖವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೊಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿದ್ದುವು. ತಾನವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿತ್ತು. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿತ್ತು.

ಆತ್ಮವಿಚಾರ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಶರಣಾಗಲಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾಳಿಂದೊದಗಿದ ದುಃಖಾವಮಾನಗಳು ಸ್ವಂತ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೈಚಾಕಿದಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತಳು. ಹಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ವಿರಾಮಾನಂತರ, ಸಂಗಡಗಿನ

ಸಂಯಮಾನುಕಂಪೆಯ ಧ್ವನಿಗೆ ಅವಳು ಎಚ್ಚಿಟ್ಟಳು. “ನಾನು ಇಲ್ಲಿರಬಾರದೆಂಬುದೆ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿರಲು ನನಗೆ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ದುಃಖ ಶುಷ್ಕನಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನಿಲ್ಲಿರಬಹುದಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಉಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಡಲಿಷ್ಟುಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಪೆಂಬೆರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಈ ದುರ್ಘಟನೆಯಿಂದೆಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೋ, ನನ್ನ ತಂಗಿಗಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಭಯ” ಎಂದವಳು ಹೇಳಿದಳು.

“ಅಹುದಹುದು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ತಿಳಿಸಿ, ಜರೂರು ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಮನೆಗೆ ನಾವು ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಿ. ಆದಷ್ಟು ದಿನ ಈ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಿ-ಬಹಳ ದಿನ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.”

ರಹಸ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಶೋಚನೀಯಾವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಕನಿಕರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು; ಈ ಘಟನೆ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಹರ್ಷವಯವಾಗಿ ಪಠ್ಯವಸಾನಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದನು; ಅವಳ ನೆಂಟರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಿ, ಅವಳ ಕುಚೆಗೆ ಗಂಭೀರ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಡಬ್ಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಭೇಟಿಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಸೌಹಾರ್ದಮಯವಾಗಿದ್ದುವು, ಅಷ್ಟೇ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ವೈವಿಧ್ಯ ವೈರೋಧಮಯವಾದ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರಾನುಭವವರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಕ್ರಮದಿಂದ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು; ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧ ಗಾಢವಾಗಿ ಬೇರೂರಲೆಂಬ ಈಗಿನ ಭಾವನೆಗೂ ಮತ್ತು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅದು ಕಡಿಡುಹೋದರೆ ಮೇಲಾದೀತೆಂಬ ಆಗಿನ ಭಾವನೆಗೂ ಇದ್ದ ವಿರೋಧ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು; ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರೆಳೆದಳು.

ಗೌರವ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರೇಮದ ನೆಲೆಗಟ್ಟು ಒಳಗುಟ್ಟುಗಳಾದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳ ಭಾವಪರಿವರ್ತನೆ ಅಸಂಭವವೂ ಅಲ್ಲ, ದೂಷ್ಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದಿಂದೊಡಗಿದ ಪ್ರೇಮವಾಗಲಿ, ಅರೆಕ್ಷಣದ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಾಯಾನುರಾಗವಾಗಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನ್ನುವುದಾದರೆ ದೀರ್ಘ ಪರಿಚಯ ಪರಿಕ್ಷೇಪ ಪರಿಣಾಮ ರೂಪದ ಪ್ರೇಮ ಅಸಹಜವೆಂದೂ ಅವಿವೇಕಯುತವಾದ್ದೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಜವಾದರೆ ಅವಳ ಇತ್ತೀಚಿನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕ್ಯಾರ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ರ ಪ್ರಣಯ ಸಂಬಂಧ ಎರಡನೆಯ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವನ್ನವಲಂಬಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಮೊದಲೇ ಮುರಿದುಬಿತ್ತು. ಅಂದಿನ

ನೀಚವ್ಯವಹಾರದೊಡನೆ ಇಂದಿನ ಅವಮಾನ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಗರಗದಿಂದ ಕೊಯ್ದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜೇನಳ ಎರಡನೆಯ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಿದಾಗಿನಿಂದ, ಅವನು ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವನೆಂಬ ಆಶೆಯನ್ನವಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊರೆದಿದ್ದಳು. ಜೇನಳಲ್ಲದೆ ಎತ್ತಾರೂ ಹಾಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಕಾಗದದ ವಿವರಗಳು ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ, ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು—ಆ ಧನಬೋಧಿ ವಿಕ್ರಮ್ ದುಡ್ಡಿಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವನೆಂದು; ಲಿಡಿಯಾ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದೂ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವಳ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೆಯಿದ್ದಿರಬಹುದು. ವಿವಾಹೋದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಲಿಡಿಯಾ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಿರಲಾರಳೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಿದಳು; ಅವನ ಬಲೆಯಿಂದ ಪಾದಮಾಡುಬಲ್ಲ ಗುಣಶೀಲವಾಗಲಿ ವಿವೇಚನೆಯಾಗಲಿ ಅವಳಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಸೈನ್ಯ ಹರ್ಷಭೃಷ್ಟರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಲಿಡಿಯಾ ಅವನ ಕಡೆ ವಾಲಿದ್ದಳೆಂಬುದು ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ; ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬುದಂತು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ, ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ—ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾತ ಅವಳ ಮೆಚ್ಚಿನ ಗೆಣೆಯನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಂಥ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪಾರಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದರ ಫಲ ಇದೆಲ್ಲ !

ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅವಳ ಹಂಬಲ ಉಲ್ಬಣವಾಯಿತು. ತಂದೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಾಯಿ ದುರವಸ್ಥೆಗೀಡಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರುವ ಸಂಸಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಜೇನಳೊಡನೆ ತಾನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಾನೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬೇಕು, ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಬೇಕು, ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಬೇಕು—ಎಂಬ ಕಾತರ ಅವಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿ ಆಗದಿರಲಿ ಇಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾವನ ಸಹಾಯ ಅತ್ಯವಶ್ಯವೆಂದು ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುವತನಕ ಅಸಹನೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸೇವಕನ ವರದಿಯಿಂದ ಸೊಸೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ರೋಗಗ್ರಸ್ತೆಯಾಗಿರುವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ದಂಪತಿಗಳು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ತನಗೇನೂ ಖಾಯಿಲೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ಜರೂರು ಕರೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಎರಡು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿದಳು. ಎರಡನೆಯ ಕಾಗದದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಂಪಿತ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ವಾಚಿಸಿದಳು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಗಾರ್ಡಿಯನ್ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂಕುಟವಾಯಿತು. ಈಗ ಅದು ಲಿಡಿಯಾ ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ

ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಫಲವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೃತಜ್ಞತಾಶ್ರುಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಮೂವರ ಮನಸ್ಸೂ ಒಂದೆಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೂಡಲೆ ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. “ಪೆಂಬೆರ್ಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಗತಿಯೇನು ? ನೀನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲಿದ್ದುದಾಗಿ ಜಾನ್ ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಅದು ನಿಜವೆ ?” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೌದು; ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಲ್ಲ ಸರಿಷೋಧನೆ.”

“ಹೌದೆ ?” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಅಣಿಗೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೋಡಿದಳು. “ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯದಿರುವುದೇ ? ಪೆಂಬೆರ್ಟಿಯ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.”

ಆದರೆ ಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲ ವೃಥಾ; ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಅವುಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಆ ಕೊನೆಯ ಗಂಟೆಯ ಗೊಂದಲ ಗಡಿಬಿಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ, ಅತ್ತೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಲ್ಯಾಂಬಾಟನ್ನಿನ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತಮ್ಮ ಅವಸರದ ಅಗಲಿಕೆಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ನೆಪಗಳನ್ನೊಡ್ಡಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯ ಲೆಕ್ಕ ತೀರಿಸಿದನು. ಹೊರಡುವುದೊಂದೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಗೋಳನ್ನುಂಡಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು; ಗಾಡಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಕುಚೆಗೆ ಸಾಗಿತು.

ನಲವತ್ತೇಳನೆಯ ಗರಿ

“ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಲಿಸಬೆತ್” ಎಂದವಳ ಮಾವ ಪುಟ್ಟಂದ ಗಡಿ ದಾಟಿದಾಗ ಹೇಳಿದನು. “ಆದರೆ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೆ ಸರಿಯೇನೋ ಎಂದನಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹಾಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ತರುಣಿಗೆ ಅವನಂಥ ಯುವಕ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವಳ ಗೆಳೆಯರು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಲ್ಲವೆ ? ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ನಿಗೆ ಅವಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ ? ಅವನ ಪ್ರಲೋಭನೆ ಮುಂದೊದಗುವ

ಗಂಡಾಂತರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ”

“ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವಿರಾ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನಾಣೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನಂಥ ಅಪರಾಧಿಯಾಗುವುದಾದರೆ ಮಾನವೀಯ ಘನತೆ ಗೌರವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕಾರ್ಮ ಅಂಥ ದುಷ್ಟನೆಂದು ಯೋಚಿಸಲಾರೆ. ಲಿಸ್ಸಿ, ಅವನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ನೀನು ಸಹ ಹಾಗೆ ದೂರುಹದೆ ?” ಎಂದು ತ್ರಿವತಿ ಗಾರ್ಡೆನ್ ನುಡಿದಳು.

ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅವನೇನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದಿದ್ದಾನು ? ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೇ ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತು ?”

“ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ವೇನಿದೆ ?” ಎಂದು ಗಾರ್ಡೆನ್ ಕೇಳಿದನು.

“ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಬಂಡಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರಂತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಬಾರ್ಚೆಟ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೋದ ಕುದುರೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಂತೆ.”

“ಒಳ್ಳೆಯದು—ಅವರು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದೇ ಭಾವಿಸೋಣ. ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ವಿಶೇಷೋದ್ದೇಶವಿರಲಾರದು. ಇಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರವೂ ಹಣ ದಂಡೆಯಾಗಿರುವಂತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಖರ್ಚು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು.”

“ಆದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗುಟ್ಟುಕೆ ? ಹೆದರಿ ಅವಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇಕೆ ? ಮದುವೆ ರಹಸ್ಯವಾಗೇಕೆ ನಡೆಯಬೇಕು ? ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ; ಏನೂ ಅನ್ಯೋದ್ದೇಶವಿರಬೇಕು. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನೇ ತನ್ನ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಜೇನ್ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಕಾರ್ಮ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಾರ. ಅವನಿಗಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾಳಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಕರ್ಷಣೆಯಾದರೂ ಏನು ? ಅವಳಲ್ಲಿ ಯಾವನವಿದೆ ಆರೋಗ್ಯವಿದೆ ಹಾಸ್ಯಸಂಪನ್ನತೆಯಿದೆ ನಿಜ. ಅದರಿಂದ ಭಾಗ್ಯ ಬಂದಂತಾಯಿತೆ ? ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಹಣವಂತೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗುವುದರಿಂದೊದಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ? ಈ ಅಗೌರವವಾದ ಪಲಾಯನ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಸೈನಿಕರ ಪಾಳೆಯದಲ್ಲಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನಾನು ಊಹಿಸಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಆಕ್ಷೇಪವೂ ಆದರೇನೀಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸಹೋದರರಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು, ಅವರ

ಜಡಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸಾರದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗೆಗಿರುವ ಅವರ ಉಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವೆಷ್ಟು ತ್ರವವಹಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಎಷ್ಟರವಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಂತಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಲಿಡಿಯಾ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ವರೆತು, ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಅವನೊಡನೆ ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾಳೆನ್ನುವುದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ ?”

“ಸಹೋದರಿಯಾಗಿದ್ದೂ ಪ್ರೇಮವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಳ್ಳು ನೀರೆರೆದು ಸಂಶಯಕ್ಕೆಸೆಗೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಗಣಿತಾತ್ರಲೋಚನೆಯಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು: “ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಬಹುಶಃ ನಾನವಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನೂ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿ. ಹುಡುಗಾಟಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಅವಳು ಏನೋದ ವಿಲಾಸಗಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಲಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಮನುಬಂದಂತೆ ಹುಡುಗಾಟಕಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಮೆರಿಟಿನಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಪೂಯವಿಲಾಸವೆ ಅವಳ ದೈನಂದಿನ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆ ಅವಳ ಧ್ಯಾನಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪೂಯ ಚೇಷ್ಟೆಯೆ ಅವಳ ನಿತ್ಯಾಲೋಚನೆಯ ಮತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬ ವಿಕಾರಗೊಂಡಿದೆ. ಹೆಂಗಸನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡುವ ಆಕರ್ಷಕ ಶಕ್ತಿ ವಿಕ್ರಾಮನಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ.”

“ಆದರೆ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಅಂಥ ಕೆಟ್ಟವನೆಂದು ಜೇನ್ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅತ್ತೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು.

“ಜೇನ್ ಎಂದಾದರೂ ಯಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದುಂಟೆ ? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿಂದಿನ ನಡತೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಳಂಕಯುಕ್ತವಾಗಿರಲಿ, ನಿದರ್ಶನ ದೊರೆಯುವವರೆಗೆ ಈಗಿನ ನಡತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸಂಶಯ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಕ್ರಾಮನ ನಿಜಸ್ವರೂಪ ಜೇನಳಿಗೂ ಗೊತ್ತು, ನನಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಮಾನವ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಲಂಘನ, ಘನತೆ ಗೌರವಗಳಿಲ್ಲದ ವಕ್ರ ನೀತಿನಿಯಮವಿಲ್ಲದ ವಂಚಕನೆಂದು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು ?” ಎಂದು ತ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ತಿಳಿದ ರೀತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲ ತಾಳಿದಳು.

“ನನಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುವಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತು. “ಡಾರ್ಲಿಗ್ ಅವನಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಅವಮಾನಕರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಆ ಹೊತ್ತೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಹನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದುದನ್ನು ಕಳೆದ

ಸಾರಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ದಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೀವೇ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಗೊತ್ತು. ಅವುಗಳನ್ನು ರುಪ್ಪಿ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ; ಆದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಪೆಂಬೆರ್ರಿ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲ ಬರಿಯ ಸುಳ್ಳಿನ ಕಂತೆ. ಅವನ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ರಿ ಗರ್ವಿಷೆಯಾದ ಮಾನಿನಿಯೆಂದು, ಹಿಂಡು ಸೇರದ ಹೆಣ್ಣೆಂದು, ಅನಿಷ್ಟೆಯಾದ ಪೋರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಅದು ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳೆಂಥ ಸ್ನೇಹಮಯಿ, ನಿಷ್ಕಳಟೆಯೆಂಬುದು ನಮಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ.”

“ಆದರೆ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ ? ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆ ?”

“ಹೌದ್ದೊಂದು-ಅದನ್ನೇ ದುರದೃಷ್ಟವೆನ್ನುವುದು. ನಾನು ಕೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಡಾರ್ರಿ ಮತ್ತು ಅವನ ನೆಂಟ ಕರ್ನಲ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ವಿಲಿಯಮ್‌ರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡುವತನಕ ನನಗೂ ನಿಜಾಂಶ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೈನ್ಯ ಮುಂದಿನ ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟನ್ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೊದಲೇ ಜೇನಳಿಗೆ ಆ ಕತೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಜ್ಜನನೆಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯವರೆಲ್ಲ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಸದ್ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಏನು ತಾನೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು ? ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್‌ಟರ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಡಿಯಾ ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾದಾಗಲೂ ಅವನ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳನ್ನೆಚ್ಚರಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮೋಸಹೋಗಿ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆಂಬ ಯೋಚನೆಯೇ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪರಿಣಾಮ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಅವರ ಪೂಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾರಿಗೂ ಸಂಶಯವಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಎಳುಪ್ಪೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರೇಮದ ಕುರುಹಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗಲೇ ಅವಳು ಅವನ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ತೊಡಗಿದಳು. ನಾವೂ ಅವಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದೆವು. ಮೆರಿಟನ್ನಿನ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತೂ ಹಡಗಿಯರು ಮೊದಲೆರಡು ತಿಂಗಳು ಅವನಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಮೇ ಇಲ್ಲದೆ ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪಕ್ಷಪಾತವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳೂ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹುಚ್ಚುಬಟ್ಟಿ ಹೊಗಳಿದಳು. ಅದೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಅರಿವಾದಾಗ, ಅವಳ ಖಿಯಾಲೂ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ಕಂಡ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾದರು.

ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದೇ ವಿಷಯ ಸಾಗಿತು; ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣವಾದರೂ ಅದೇ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಅದೇ ಭೀತಿ, ಅದೇ ಆಶೋತ್ತರ, ಅದೇ ಊಹಾಪೋಹ—ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಹಿಗ್ಗು ಕುಗ್ಗುಗಳೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ತಲೆಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಕೂಡಲೆ ಮೊಟಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಅವಳು ಮನೋವೇದನೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಿಂದೆಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ವಿರಾಮಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅವರು ದಾರಿಯಲ್ಲೊಂದಿದಳು ತಂಗಿದ್ದು, ವರುದಿನ ನಡುಹಗಲ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ತಲುಪಿದರು. ಜೇನ್ ದೀರ್ಘನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾಗುವ ಮುನ್ನ ತಾನು ಬರಲವಕಾಶವಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹರ್ಷಗೊಂಡಳು.

ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ಘೋಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಗಾಡಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರ ಹರ್ಷವಿಸ್ಮಯಗಳು ಮುಖವನ್ನರಳಿಸಿ ಮೈಕೈ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಕುಣಿತ ನೆಗೆತ ಕುಪ್ಪಳಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ, ಬಂದವರಿಗಾನಂದವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದವು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಾಡಿಯಿಂದ ನೆಗೆದು, ಸರಕ್ಕನೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಧಾವಿಸಿದಳು; ತಾಯಿಯ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಸರಸನೆ ಮೆಟ್ಟಲಿಳಿದು ಓಡಿಬಂದ ಜೇನ್ ತಂಗಿಯನ್ನು ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನ್ನು ಅಕ್ಕೆಯಿಂದ ಬಿಗಿಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೋಡಿವರಿಯಿತು; ಪಲಾಯನಮಾರಿಗಳ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿತೆ ಎಂದು ತಂಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು.

“ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾವ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯದಾದೀತೆಂದು ಎಣಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

“ತಂದೆ ಪುಟ್ಟೂರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೆ ?”

“ಹೌದು; ಅವರು ಮಂಗಳವಾರ—ನಾನು ನಿನಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದ ದಿನವೆ ಹೋದರು.”

“ಅವರಿಂದ ದಿನವೂ ಸುದ್ದಿ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

“ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ತಲುಪಿದುದಕ್ಕೂ ವಿಳಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೂ ಬುಧವಾರ ಒಂದೆರಡು ಪಂಕ್ತಿ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಖಚಿತವಾದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯುವತನಕ ಮತ್ತೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು.”

“ತಾಯಿ ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ ? ನೀವೆಲ್ಲ ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ ?”

“ತಾಯಿ ಸುಮಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಉತ್ಸಾಹ ಉಪ್ಪವಾಗಿದೆ. ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಸುಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕದಲುವುದೆ ಇಲ್ಲ. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಮೇರಿ ಕಿಟ್ಟಿಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

“ಆದರೆ ನೀನೋ—ನೀನು ಹೇಗಿದ್ದಿ ? ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಕಟಪಟ್ಟಿಯೊ !” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗೋಳಗರೆದಳು.

ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಜೇನ್ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬರುವತನಕ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಮಾತುಕತೆ ಹರಿದಿತ್ತು. ಜೇನ್ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ, ನಗು ಅಳುವುಗಳ ನಡುವೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ವಂದಿಸಿದಳು.

ಎಲ್ಲರೂ ದಿವಾನಖಾನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರೂ ಕೇಳಿ, ಜೇನಳಿಂದ ಅದೇ ಉತ್ತರ ಪಡೆದರು. ಅವಳ ಪವಿತ್ರಾಂತಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಆಶಾಭಾವನೆ ಇನ್ನೂ ಅವಳನ್ನು ತೊರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆಲ್ಲವೂ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದೆಂದೂ, ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಂದೆಯಿಂದಾಗಲಿ ತಂಗಿಯಿಂದಾಗಲಿ ವಿವಾಹ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಕಾಗದ ಬರುವುದೆಂದೂ ಅವಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ತುಸು ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ಕೊಟಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಮೊದಲೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಅವರಿಗಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯಿತು. ಅವಿರತವಾದ ಅಶ್ರುಧಾರೆ, ದುಃಖ ರೋದನದ ಬರಸಿಡಿಲು, ವಿಕ್ರಾಮನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿದ ಬಯ್ಯುಳ ಮಳೆ, ಆಘೋಷ ಅನಾದರೋಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗಿ ತಾನನುಭವಿಸಿದ ನೋವು ನರಳುಗಳ ದೂರು— ಇವುಗಳ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯಿತು:

“ನನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಬ್ರೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಡಪಾಯಿ ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ನೋಡಿಹೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕಣ್ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಫಾರ್ಲೆಬರ್ ದಂಪತಿಗಳೇಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು ? ಅವರ ಉಪೇಕ್ಷೆಯೇ ಈ ರಾದ್ದಾಂತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ. ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಲಿಡಿಯಾ ದಾರಿ ತಪ್ಪುವ ಮಗುವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವರು ಅನರ್ಹರೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಉಡಾಫಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದ ! ಇಗೋ ಈಗ ಬೆನೆಟ್ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಕ್ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ; ಕೈಕೈ ಸಂಧಿಸಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ? ಅವರನ್ನು

ಸಮಾಧಿಗೊಯ್ಯುವ ಮುನ್ನವೆ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಯಿಂದೋಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ನೀನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ತೋರದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತೋಚದು.”

ಅಂಥ ಘೋರ ಕಲ್ಪನೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಅವರೆಲ್ಲ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ತುಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು ; ತಾನು ಮರುದಿನವೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿಯೂ, ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬೆನೆಟ್ಟರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ “ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳಬೇಡ. ಏನು ಬಂದರೂ ಎದುರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂಥ ಅನಾಹುತವೇನೂ ಆಗಿರಲಾರದು. ಅವರು ಬ್ರೈಟನ್ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ವಾರವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅವರ ಮದುವೆ ಮುಗಿದೆಯೆಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲೀ ಗೊತ್ತಾಗುವತನಕ ನಾವು ಎದೆಗೆಡಬಾರದು. ನಾನು ಪಟ್ಟಣ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು, ಗ್ರೇಸ್‌ಚರ್ಚ್ ರಸ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ; ಅನಂತರ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಯೋಚಿಸಬಹುದು” ಎಂದನು.

“ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರ, ಅದೇ ನನ್ನ ಇಷ್ಟ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ಅವರಾಗಲೆ ಮದುವೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡು. ವಿವಾಹ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿವಾಹಾನಂತರ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ತಿಳಿಸು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಬೆನೆಟ್ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊ. ನನ್ನ ಘೋರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸು—ನನ್ನ ದೇಹ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ, ಕೈಕಾಲು ನಡುಗುತ್ತಿವೆ, ನರಗಳು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ, ತಲೆ ಗಿರನೆ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ, ಎದೆಯೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ಅಹೋರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ ವಿತರಹವಿಡಿಸು. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಡಿಯಾ ಮದುವೆಯುಡುಪನ್ನು ಹೊಲಿಸದಿರಲಿ ; ಏಕೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಓ ತಮ್ಮ, ನೀನಷ್ಟು ದಯಾಮಯಿ ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತೀಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

ಶ್ರದ್ಧಾನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅವಳಿಗೆ ಪುನಃ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು. ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿದ್ದು ತಾಳೆ ಹಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಭೋಜನ ಮೇಜಿಗೆ ಬರುವತನಕ ಅವರೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ಬಳಿ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಕೋಪತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಯಜಮಾನಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾರಲನುವಾದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ವಿವಿಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೇನೂ

ತಮ್ಮನಿಗಾಗಲಿ ನಾದಿನಿಗಾಗಲಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಏಕಾಂತ ವಾಸವನ್ನವರು ವಿರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ ; ಏಕೆಂದರೆ ಸೇವಕರ ಮುಂದೆ ಸಂಯಮವಿಲ್ಲದೆ ಹುಚ್ಚಾಬಟ್ಟೆ ರೇಗಾಡುಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅವಳ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಆತಂಕ ಕಳವಳಗಳ ಕಾರಣವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಪರಿಹಾರೋಪಾಯ ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಾಗ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇರಿ ಕಿಟ್ಟಿಯರು ಅವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರು. ಅವರು ತಂತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬಂದಳು; ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಪ್ರಸಾದನ ಮೇಜಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದಳು. ಇಬ್ಬರ ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಶಾಂತಿಯಿತ್ತು. ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ತಂಗಿಯ ವಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಉದ್ವೇಗದಿಂದಾಗಿ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ವೇಗ ವಿನಾ ಬೇರೇನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಯಾದರೂ ಗಾಢತೋಷನೆಯ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಲಾರಂಭಿಸಿದಳು:

“ಇದೆಂಥ ದುರದೃಷ್ಟದ ಸಂಗತಿ. ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಗುಲ್ಲೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಾವೀಗ ದ್ವೇಷಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು; ಕ್ಷತ ವಿಕೃತವಾದ ಪರಸ್ಪರ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಸೋದರೀ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಲೇಪನವನ್ನು ಹಚ್ಚಬೇಕು.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರವೀಯದೆ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು : “ಈ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ನಾವೀಗ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲಹಾನಿ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದುದು, ಒಂದೊಂದು ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ಅವಳನ್ನು ವಿನಾಶದ ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ನೂಕುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಯಶಸ್ಸೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಮರುಮರೀಚಿಕೆ. ಅಯೋಗ್ಯರಾದ ಪುರುಷರೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚುಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಳು; ದುಃಖಾತಿಶಯದಿಂದ ಏನೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ನಾನಾ ನೀತಿಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇರಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಳು.

ಎಡ್ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಿಂಗಿಯರು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಏಕಾಂತವಾಗಿದ್ದರು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಘಟನೆಯ ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬ ಆತಂಕಗೊಂಡರು, ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತರಾದರು. ಆ ಘಟನೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಈಗಾಗಲೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಿರುವ ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸು. ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ರವರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ? ಅವರು ಓಡಿಹೋಗುವ ಸುದ್ದಿಯ

ವಾಸನೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ ? ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಒಟ್ಟಿಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನಾದರೂ ಅವರು ನೋಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಲಿಡಿಯಾಳ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನವಿತ್ತೆಂದೂ ಆದರೆ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ಹೇಳಿದರು. ಛೇ, ಪಾಪ, ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಜಾಗರೂಕರಾಗಿಯೂ ದಯಾವಂತರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು ; ಅವರಿನ್ನೂ ಸ್ವಾಲ್ಪಕ್ಷಿಂಠಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂದೇಹವಿದ್ದಾಗಲೇ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ತಮ್ಮ ಆತಂಕವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರಿದ್ದರು. ಆ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿದೊಡನೆ ಅವರು ಈ ಕಡೆ ಓಡಿಬಂದರು.”

“ವಿಕ್ಯಾರ್ವ್ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಚಾರ ಡೆನ್ನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತೆ ? ಅವರು ಓಡಿಹೋಗುವ ಸುಳುಹೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತೆ ? ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ಡೆನ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ?”

“ಹೌದು; ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ ತನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಡೆನ್ನಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನಂತೆ. ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಆದರೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಅವರು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದೆ.”

“ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಸ್ಟರ್ ಬರುವತನಕ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವರ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಂಶಯ ತಾಳಿದ್ದಿರಾ ?”

“ಅಂಥ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ? ನನಗೆ ತುಸು ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ತಂಗಿಗೆ ಸುಖವಿರಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೆದರಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ನಡವಳಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅವಿವೇಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆ ವಿಷಯ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತನಗೆ ಗೊತ್ತೆಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ಗಮ್ಮತ್ತಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಲಿಡಿಯಾ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವರ ಪ್ರಾಯ ಚರಿತ್ರೆ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ಆದರೆ ಅವರು ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತೆ ?”

“ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ.”

“ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ಗೆ ವಿಕ್ರಾಮನ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷೇಪಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಾದರೂ ಇತ್ತೆ ? ಅವನ ನಿಜಸ್ವಭಾವ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ ?”

“ಹಿಂದಿನಂತೆ ಈಚೀಚೆಗೆ ವಿಕ್ರಾಮನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ವಿಚಾರಹೀನ ಮತ್ತು ದುಂದುಗಾರನೆಂಬುದು ಅವರ ಭಾವನೆ. ಈ ದುರ್ಘಟನೆ ನಡೆದ ಮೇಲಂತು ಅವನು ಮೆರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾ ಬಟ್ಟೆ ಸಾಲಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದು ವದಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದು ಸುಳ್ಳಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು.”

“ಓ ಜೇನ್, ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡದೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ !”

“ಬಹುಶಃ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಂದಿನ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಯಲು ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದೆವು.”

“ಲಿಡಿಯಾ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಕಾಗದದ ವಿವರವನ್ನು ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ತಿಳಿಸಿದರೆ ?”

“ನಮಗೆ ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರು.”

ಜೇನ್ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಹೊತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅದರ ವಿವರಗಳಿವು—

“ಪ್ರಿಯ ಹ್ಯಾರಿಯಟ್,

ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ನೀವು ನಗುತ್ತೀರಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ನಾಪತ್ತೆಯಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನೀವು ಆತಂಕಪಡುತ್ತೀರಿ; ಆಗ ನಾನು ನಿಮಗಾಗುವ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಗ್ರೆಟ್ಟುಗ್ರೀನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಊಹಿಸಲಾರದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹಾಕಿಯೆಂದು ಕೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ. ಅವನೊಬ್ಬ ದಿವ್ಯಪುರುಷ. ಅವನುಗಳಿದರೆ ನನಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ತೊಂದರೆ ಸಂಭವಿಸದು. ನಿಮಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ‘ಲಿಡಿಯಾ ವಿಕ್ರಾಮ್’ ಎಂದು ರುಜು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಅದೆಂಥ ತಮಾಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಗೊತ್ತೆ! ಈ ರಾತ್ರಿ ಮೊದಲ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿಂತೆ ಪ್ರಾಚೀನರೊಡನೆ ನರ್ಕನ ಮಾಡದಿದ್ದರಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕ್ಷಮಾಪನೆಯನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಸಲ್ಲಿಸಿ. ಮುಂದಿನ ಸಾರಿ ಸೇರಿದಾಗ ಅವರೊಡನೆ ಖಂಡಿತ ಕುಣಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿಬಿಡಿ. ನಾನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ

ತರಲು ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬಟ್ಟೆ ಗಂಟು ಕಟ್ಟುವ ಮೊದಲೆ ನನ್ನ ಮಸ್ಲಿನ್ ಮೇಲಂಗಿಯ ಸೀಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಸ್ಯಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿ. ನಮಸ್ಕಾರ. ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನಮಗೆ ಸುಖ ಪ್ರಯಾಣ ಹಾರೈಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇತಿ ನಿಮ್ಮೆಲವಿನ ಗೆಳತಿ,
ಲಿಡಿಯಾ ಬೆನೆಟ್”

“ಅಯ್ಯೋ ಅವಿವೇಕಿ ಲಿಡಿಯಾ, ವಿಚಾರಹೀನಿ, ಏನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿವೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ಕಾಗದ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು. ಅಂಥ ಗಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಂಥ ಕಾಗದ! ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣೋದ್ದೇಶವಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದು ಈ ಕಾಗದದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವನೇನಾದರೂ ಚಿತಾವಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದು ಅವಳ ದೋಷವಾಗಲಾರದು. ಹಾ ತಂದೆ! ಅವರೆಷ್ಟು ಸಂಕುಟಪಟ್ಟಿರಬೇಕು!

“ಅವರಂತೆ ನೊಂದು ಸುಸ್ತಾದವರನ್ನು ನಾನೆಂದು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ನಿಷ್ಟಾದಾಗಿ ಗುರು ಹೊಡೆದವರಂತೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ತಾಯಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಳು; ಮನೆ ಕತ್ತಲಾಯಿತು.”

“ಈ ಚರಿತ್ರೆ ಆಳುಗಳಿಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿತ್ತೆ?”

“ತಿಳಿದಿರಲಾರದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳ ರಹಸ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ತಾಯಿ ಉನ್ನತವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ನಾನು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಉಪಚರಿಸಿದರೂ ಸಾಲದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೈತನ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೇನಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭೀತಿಯೇ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ತೋಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.”

“ಅವರ ಶುಶ್ರೂಷೆಯ ನಿನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿದೆ. ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಾದರೂ ಇದ್ದೆನೆ! — ಮಾತ್ರ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ಘಟನೆಯ ಸರ್ವಭಾರವನ್ನು ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಹೊರುವಂತಾಯಿತು.”

“ಮೇರಿ ಕಿಟ್ಟಿಯರೂ ತುಂಬ ಮರುಕಗೊಂಡರು; ನನ್ನ ಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನೇ ಬೇಡವೆಂದೆ. ಕಿಟ್ಟಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಬಹುಸೂಕ್ಷ್ಮ. ಮೇರಿ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಓಡುತ್ತಾಳೆ; ಅವಳ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಭಂಗವಾಗಲಾರದು. ತಂದೆ ಹೋದನಂತರ ಮಂಗಳವಾರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು; ಗುರುವಾರದವರೆಗೆ ನನ್ನೊಡನಿದ್ದಳು. ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು, ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಸಹ ದಯಾಳುವಾಗಿದ್ದಾರೆ; ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಸೇವೆಗೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಿರುವುದಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸ ನೀಡಿದ್ದಳು.”

“ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬೇರೆ. ಇಂಥ ವಿಪತ್ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯವರು ಬಹಳ ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದುಂಟು. ಸೇವೆ

ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳು ಮೊಲದ ಕೋಡಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರು ದೂರದಿಂದಲೆ ಮೆರೆದು ತಣಿಯಬಹುದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನೆಂದು ಅನಂತರ ಅವಳು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು.

“ಮೊದಲು ಎಪ್ಸಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಅವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವರು ಕುದುರೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಸ್ಥಳ. ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕುರುಹು ದೊರೆತೇತೆನ್ನುವುದು ಅವರ ಆಶಯ. ಅವರು ಕ್ಲಾಫಾಮಿನಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಗಾಡಿಯ ನಂಬರನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಾಡಿಗೆಗಾಗಿ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು. ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಗಾಡಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವಾಗ ಬಹು ಜನರು ಕಣ್ಣು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಕ್ಲಾಫಾಮಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಗಾಡಿಯವನು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮನೆ ಪತ್ತೆ ಆದರೆ, ಆ ಮೂಲಕ ಗಾಡಿ ನಿಲ್ದಾಣ ಮತ್ತು ಗಾಡಿಯ ನಂಬರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತಾವ ಯೋಜನೆಗಳು ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದವೋ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ಜರೂರಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದಾಗ ಇಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು”

ನಲವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಗರಿ

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆನೇಟ್‌ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಪತ್ರ ಬಂದೀತೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂಚೆಯವನೇನೂ ಬಂದು ಆದರೆ ಕಾಗದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಪತ್ರವಹಾರಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ತಾಮಸ ಮನೋಭಾವ ಅವನ ರಕ್ತಗತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೇನಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಗದ ಯಾವಾಗ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೇನೂ ಇದ್ದಿರಲಾರದೆಂದು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟನ್ನೆ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಸಹ ಕಾಗದ ನೋಡಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಕಾದಿದ್ದನು.

ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲಾದರೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಬೆನೇಟ್‌ನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿ ಅವನು ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ದ್ವಂದ್ವ ಯುದ್ಧ ತಪ್ಪಿ, ಗಂಡ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾಗುವನೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದಳು.

ತನ್ನ ತಂಗಳೆಯಿಂದ ಸೊಸೆಯರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಹರ್ವರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು. ತಾನು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತ ಬಿಡುವು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೊಸೆಯರ ಬೇಸರ ನೀಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಅವರನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸಿ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ವಿಕ್ಯಾಮನ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ಅವನ ಅನೀತಿಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಏನಾದರೂ ವರದಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದರಿಂದ ಅವಳು ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಮನೆಯವರು ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ನಿರುತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೇವಲ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ದಿವ್ಯಚ್ಯೋತಿಯೆಂದು ಗಣ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೋರೆಗೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯಲು ಇಡೀ ಮೆರಿಟನ್ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಬಳಿ ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದುದಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಡಂಗುರವಾಯಿತು. ಗುಪ್ತ ಪೂರಾಯಸಂಧಾನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಮನೆಯನೆಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅವನಂಥ ದುರುಳ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣ ಲವಲೇಶವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಅಪಮಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು ಸುಳ್ಳೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೇನಳಿಗೂ ಸಹ ಆ ದುರ್ಘಟನೆಗೆ ಯಾರೂ ಕಾರಣವೆಂಬುದು ಖಾತರಿಯಾಯಿತು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಭಾನುವಾರ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಕ್ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಬರೆದ ಕಾಗದ ಮಂಗಳವಾರ ಮಡದಿಯ ಕೈ ಸೇರಿತು. ಆ ಕಾಗದದ ಸಾರಾಂಶವಿಷ್ಟು: ಅವನು ಲಂಡನ್ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ಬೀದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆನೆಟ್ ಎಪ್ಸಮ್ ಮತ್ತು ಕ್ಲಾಫಾಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ ಏನೂ ದಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳ ಸಿಗದೆ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿರಬಹುದೆಂದು ಬೆನೆಟ್ ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಚಾರಿಸುವುದಾಗಿ ಅವನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾತರನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನು ನೆರವು ನೀಡುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಬೆನೆಟ್‌ಗೆ ಆ ಕೂಡಲೆ ಲಂಡನ್ ಬಿಡುವ ಮನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಬೇಗನೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು. ಕಾಗದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಷರಾ ಸೇರಿಸಿತ್ತು :

“ವಿಕ್ರಾವ್ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು; ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗಾದರೂ ವಿವರ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು; ಆ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಳುಹು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಸಾಕು, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೀಗ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದು. ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೈಲಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಆಲೋಚಿಸಿದಾಗ ಅವನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ವಿಚಾರ ಇತರರಿಗಿಂತ ಲಿಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೊಳೆಯಿತು.”

ಆ ಮಾತಿನ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಮರ್ಜಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಸಮಾಚಾರ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿತಂದೆಯರು ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಬಂಧುಗಳೂ ಅವನಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಸೈನ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಾದು ನೋಡಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಕುತೂಹಲ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಚೆ ಬರುವ ವೇಳೆಯಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೃದಯವೂ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹಗಲಿರುಳೆಲ್ಲ ಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾಗದವನ್ನೇ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶುಭವೋ ಅಶುಭವೋ ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಗದ ಹೊಸ ಸುದ್ದಿ ತರುತ್ತದೆಂದು ಕಾದಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ನಿಂದ ಕಾಗದ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ, ಅವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೊಲಿನ್‌ನ ವಿಳಾಸವಿತ್ತು. ತಾನಿಲ್ಲದ ವೇಳೆ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡುವಂತೆ ಜೇನಳಿಗೆ ತಂದೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನ ಕಾಗದದ ಭಂಗಿ ಭಾಷಿತಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅಕ್ಕನ ಬಳಿ ನಿಂತು ಅವಳೊಡನೆ ತಾನೂ ಓದತೊಡಗಿದಳು :

“ಪ್ರಿಯ ಮಹಾಶಯರೆ,

ನಿನ್ನೆ ತಾನೆ ಹರ್ಲ್ಸ್‌ಫೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಕಾಗದದಿಂದ ನೀವನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ದುಃಖಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಧರ್ಮದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಸಹಜವಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಅನುತಾಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಕುಟ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ನೂ ನಾನೂ ದುಃಖದಗ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಲರಾಯನಿಂದ ಸಹ ಈ ಘೋರಾಪವಾದ ನಿರ್ಮೂಲನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ದುಃಖತೀವ್ರತೆ ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನರಿಯಬಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ವಾಕ್ಯವರ್ಧ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂರೆಗೊಂಡರೂ, ನಿಮ್ಮ ದುಃಖಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸಲಾರೆ.

ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಈ ದುರಂತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವಳ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಸ್ವೈರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಚಾರ್ಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ರಂಡೆತನವೆ ಹುಟ್ಟುಗುಣವಾದ ಅವಳು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೆ ತುಂಟಿಯಾದದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ! ಇದರಿಂದ ಅವಳ ದುರ್ನಡತೆಗೆ ನೀವಷ್ಟು ಹೊಣೆಗಾರರಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದೇನೆ ಇರಲಿ, ನಿಮಗೀಗ ಸರ್ವ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಆವಶ್ಯಕ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗಳು ಸಹ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಂತಾಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ನಾನೇ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಗಳ ದುರ್ನಡತೆಯಿಂದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಭಾಗ್ಯ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನನ್ನಂತೆಯೆ ಅವರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿದಂತೆ, ಅಂಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಲು ಯಾರು ತಾನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಾರು ? ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಘಟನೆಯೊಂದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆ ಘಟನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನು ದುಃಖಾವಮಾನಗಳ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಿಯ ಮಹಾಶಯರೆ, ಆ ಅಯೋಗ್ಯೆಯನ್ನು ಪುತ್ರಿಯೆಂಬಭಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸದೆ, ಸ್ವಯಂಕೃತಾಪರಾಧದ ಫಲವನ್ನನುಭವಿಸಲೆಂದು ತೊರೆದು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ನಾನೀಗ ನಿಮಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತು ನಿಮ್ಮವು.”

ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್‌ನಿಂದ ಉತ್ತರ ಬರುವತನಕ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಮತ್ತೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲಾದರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಸಮಾಚಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಕ್ಟೋರ್ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದಾಗಲೀ, ಅವನಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಮೀಪ ಬಂಧುಗಳು ಇದ್ದರೆಂದಾಗಲೀ, ವರ್ತಮಾನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಮೊದಲು ಅವನಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಆಪ್ತರಿದ್ದರು; ಆದರೆ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗಿನಿಂದ ಅವರ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ಸುಳುವು ತಿಳಿಸುವ ಜನ ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ದುಸ್ಥಿತಿಯೂ, ಜತೆಗೆ ಲಿಡಿಯಾಳ ನೆಂಟರು ಕಂಡಾರೆಂಬ ಭೀತಿಯೂ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಜೂಜಾಡಿ ಅಪಾರ ಹಣ ಕಳೆದು ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದ್ದನೆಂಬ ಗುಲ್ಲು ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬೈಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಆದರೂ ಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ್ದನು. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಗೌರವಯುಕ್ತ ಮಾತೃಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯವರಿಗೆ

ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಜೇನ್ ತಲ್ಲಾಗೊಂಡಳು. “ಜೂಜುಕೋರ!” ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದಳು. “ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ. ಅದರ ಭಾವನೆಯೇ ನನಗೆ ಹೊಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ”

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಗಾರ್ಡಿನರ್ ತನ್ನ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದನು. ಅಂದು ಶನಿವಾರವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವಿಫಲ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನಿರುತ್ಸಾಹನಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾವಮೈದುನನ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಆ ಕಾರ್ಯಭಾರದ ಸರ್ವಯಾಜಮಾನ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬೆನೆಟ್ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲೊಪ್ಪಿದ್ದನು. ಪತ್ನಿಕ್ಷೇಮಕಾತರೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ಹರ್ಷವಾಗಬಹುದೆಂದು ಬಗೆದು ಮಕ್ಕಳು ಆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತೃಪ್ತಿ ಚಿಹ್ನೆಯೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಏನು ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೆ—ಬಡಪಾಯಿ ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ಕರೆತರದೆಯೆ?” ಎಂದವಳು ಒದರಿದಳು. “ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವತನಕ ನನ್ನ ಪತಿ ಖಂಡಿತ ಲಂಡನ್ ಬಿಡಲಾರದು. ಅವರು ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ವಿಕೃತವನೊಡನೆ ಕಾದಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಗೊಪ್ಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತಾಗಿದೆ?”

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಡೆ ದಿಗಿಲು ಹತ್ತಿತು. ಬೆನೆಟ್ ಲಂಡನ್ ಬಿಡುವ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಗಾಡಿಯೇ ಮರಳಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನಿಗೆ ಬರುವಾಗ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಕರೆತಂದಿತು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಗೆಳೆಯರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಸಂಶಯ ಮೂಡಿ, ಬಗೆಹರಿಯದೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಡಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆಂದೂ ಅಪ್ರೇರಿತಳಾಗಿ ಅವನ ಹೆಸರೆತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ಅವನಿಂದ ಕಾಗದಗಳು ಬರಬಹುದೆಂಬ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳ ನಿರೀಕ್ಷೆ ನಿಜವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪೆಂಬೆರಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬೆನೆಟ್ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ಅವನ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗದ್ವೇಷರಹಿತವಾದ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ರೂಢಿಯಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಅಲೆದಾಡಿದ್ದನೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ತುಟಿಪಿಟಿಕ್ಕಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತುವ ದೈರ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಎಡೆಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುವತನಕ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ದೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪಟ್ಟಿಬಿಡುವುದಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗಾಗಿ ಅವಳು

ವೃಥೆ ಸೂಚಿಸಿದಾಗ “ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡ. ನಾನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ? ಅದು ನನ್ನ ಕರ್ಮ; ನಾನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು” ಎಂದವನು ಮಾರುಡಿದನು.

“ಆತ್ಮಾವಹೇಳನ ತರವಲ್ಲ ತಂದೆ.”

“ಅದು ಕೆಟ್ಟದಂದು ನೀನು ಎಚ್ಚರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಾನವ ಪ್ರಭುತ್ವಿ ಹಾಗೆ ವಾಲುವುದು ಸಹಜ. ನಾನೆಂಥ ನಿಂದನೀಯನೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲೆಷ್ಟೆಯಾದರೂ ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಲಿಸ್ಸಿ ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಾಗುವ ತೀವ್ರ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ತಾನಾಗಿಯೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಅವರು ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ ?”

“ಹೌದು ; ಅವರಿಷ್ಟು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ?”

“ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೂ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವ ಆಸೆಯಿತ್ತು” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ಮಾತು ಪೋಡಿಸಿದಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವಳು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಕೆಲವಾರು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ತಂದೆ ಕುಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ತುಸು ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು—

“ಲಿಸ್ಸಿ ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಬುದ್ಧಿವಾದ ನನಗರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಘಟನಾವಳಿಗಳನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

ತಾಯಿಗೆ ಟೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಧ್ಯೆ ಘೋಷಿಸಿದುದರಿಂದ ಮಾತಿನ ಹರಿವು ನಿಂತಿತು.

“ಇಂಥ ಆಡಂಬರ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು. ದುಃಖವೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಬಹುದು; ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯುಡುಪು ಧರಿಸಿ ಕುಳಿತು ವೃಥೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಕಿಟ್ಟಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವತನಕ ಈ ಸಂಕಟ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳದು” ಎಂದು ತಂದೆ ಮತ್ತೆ ಒದರಾಡಿದನು.

“ಅಪ್ಪ, ನಾನು ಓಡಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೆಂದಾದರೂ ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ಲಿಡಿಯಾಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ಕಿಟ್ಟಿ ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಕೊನೆಗಾದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಫಲವನ್ನು ನೀನೇ ನೋಡುವೆಯಂತೆ. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮನೆಯ ಹೊಸಲನ್ನು ತುಳಿಯಲಾರ; ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಕಾಲಿಡಲಾರ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೃತ್ಯ

ಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಗೊಡಲಾರೆ. ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದರೆ ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರ ಜೊತೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಈ ಹೊಸಲನ್ನು ದಾಟಲಾರೆ.”

ಈ ಬೆದರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದ ಕಿಟ್ಟಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

“ನೋಡು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಬಹುದು.”

ನಲವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಬೆನೇಟ್ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಎರಡು ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನೆಯ ಹಿಂದಣ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ತಾಯಿಯಿಂದ ಕೆಲ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು. ಅವಳು ಹತ್ತಿರ ಬಂದೊಡನೆಯೇ, ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳನ್ನು ದ್ವೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು: “ನಾನು ನಿಮಗಡ್ಡೆ ಬಂದೆ, ಕ್ಷಮಿಸಿ, ತಾಯಿ. ಪಟ್ಟಣದಿಂದೇನಾದರೂ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿಯೆ ಬಂದೆ.”

“ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ, ಹಿಲ್ ? ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಸಮಾಚಾರವೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆ ?”

“ಗಾರ್ಡಿನರಿಂದ ಯಜಮಾನರಿಗೊಂದು ಜರೂರು ಪತ್ರ ಬಂದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ, ತಾಯಿ ?” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಹಿಲ್ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಉಸುರಿದಳು.

ಮಾತಾಡಿದರೆ ತಡವಾದೀತೆಂಬ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಓಡಿದರು. ಅವರು ಮೊಗಸಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಉಪಾಹಾರ ಶಾಲೆಗೂ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಂಡಾರದ ಕಡೆಗೂ ಓಡಿದರು. ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ತಂದೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ ಇರಬಹುದೆಂದು ಆ ಕಡೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬಂದ ಪಾಠಪತ್ರಗಾರ “ಯಜಮಾನರು ಬೇಕಾದರೆ ಕುರುಚಲು ಗಿಡದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ; ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದನು.

ಅವರು ತಕ್ಷಣವೆ ಮಹಾಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಮನೆಯ ಮುಂದಣ ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಓಡಿದರು. ತಂದೆ ಹುಲ್ಲಾವಲು ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರುಚಲು ಗಿಡದ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಂಗಿಯಂತೆ ಮೈಹಗುರವಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಅವಳಂತೆ ಓಡುವ ರೂಢಿಯಿಲ್ಲದ

ಚೇನ್ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಏದುಸಿರೆಳೆಯುತ್ತ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸೋತಕ್ಕಿಂತಲಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು: “ಓ ಅಪ್ಪ ಏನು ವಿಷಯ-ಏನು ವಿಷಯ ? ಮಾವನಿಂದೇನಾದರೂ ಸುದ್ದಿ ಬಂತೆ ?”

“ಹೌದು, ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ.”

“ಸರಿ, ಸರಿ, ಸುದ್ದಿ ಒಳ್ಳೆಯದೋ, ಕೆಟ್ಟದ್ದೋ ?”

“ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ? ನೀನೇ ಓದಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು” ಎಂದವನು ಚೇಬಿಬಿಂದ ಕಾಗದ ಹಿರಿದನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಡನೆಯೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕಾಗದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಳು. ಅಷ್ಟಲ್ಲ ಚೇನ್ ಬಂದಳು.

“ಗೊಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದು. ಅದರಲ್ಲೇನಿದಿಯೋ, ನನಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತಂದೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ರಸ್ತೆ ಸೋಮವಾರ,
೨, ಆಗಸ್ಟ್,

“ಪ್ರಿಯ ಭಾವ,

“ಇಷ್ಟು ದಿನದ ಮೇಲಾದರೂ ಸೊಸೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸಲಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ತುಸು ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು. ಶನಿವಾರ ನೀವು ಆ ಕಡೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ, ಅವರು ಲಂಡನ್ನಿನ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದೆ. ಮುಖತಃ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ—”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಂತೆಯೆ ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಚೇನ್ ನುಡಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಓದು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

“ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನಾನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಸೂಚನೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಗೊತ್ತುಪಾಡುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಬಹು ಬೇಗನೆ ಅವರ ಮದುವೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ನೀವು ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಿಷ್ಟೆ ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮರಣಾನಂತರ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದಷ್ಟೆ ; ನಿಮ್ಮ ಜೀವಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗ ಎಂದರೆ ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ನೂರು ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಕರಾರಾಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಈ ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ದೊರೆಯುತ್ತೆಂದು

ಭಾವಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಉತ್ತರ ತಡವಾಗಬಾರದೆಂದು ಜರೂರು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನ ನಂಬಿರುವಂತೆ ವಿಕೃತವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಕುಲಗಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ವಿವರಗಳಿಂದಲೇ ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಚಿ ಮೋಸಹೋಗಿದೆ. ಋಣ ತೀರಿದ ನಂತರವೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಿತ್ತಾರ್ಜಿತ ಧ್ರುವ ಸೇರಿದರೆ ಸೊಸೆಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಂದುವರಿಸಲು ನನಗೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುವುದಾದರೆ, ಉಚಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ಈ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಹ್ಯಾಗರ್ಸ್‌ನನ್ನಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಪುನಃ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಭವ ಒದಗಲಾರದು. ನನ್ನ ಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ಚಾತುರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ನೀವು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಿರಿ; ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲಿ. ನನ್ನ ಸೊಸೆ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಮೇಲೆಂದು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೂ ಇದು ಸಮ್ಮತವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳು ಈ ದಿನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೇನಾದರೂ ವಿಶೇಷವಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಇಂತು ನಿಮ್ಮವ,
ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಗಾರ್ಡಿನರ್.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಓದು ಮುಗಿಸಿ “ಅದು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವನೆ ?” ಎಂದು ಒರಲಿದಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ ವಿಕೃತವಾದ ನಾವು ಯೋಚಿಸಿದಷ್ಟು ಅಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು” ಎಂದು ಜೇನ್ ಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು.

“ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರೆದಿರಾ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ ; ಕೂಡಲೆ ಬರೆಯಬೇಕು.”

ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಡಮಾಡದೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ಅಷ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ; ಬೇಗ ಕಾಗದ ಬರೆಯಿರಿ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬೆಲೆಯಿದೆ.”

“ನಿಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಾದರೆ, ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ನನಗೇನೂ ಇದು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವಳು ಅವರೊಡನೆ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾದಳು.

“ಆದರೆ ಪರತ್ವಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಒಪ್ಪಿಗೆಯೆ ! ಈ ಅಲ್ಪ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೈನೀಡಿದನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಮದುವೆಯಂತು ನಡೆಯಬೇಕು ! ಅವನಂಥ ಮನುಷ್ಯ !”

“ಹೌದ್ದಾದ್ದು. ಮದುವೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎರಡು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ನಾನೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಈ ವ್ಯವಹಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಒಂದು; ಮತ್ತೊಂದು ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದೆಂಬುದು.”

“ಹಣ ! ನನ್ನ ಮಾವನಿಗೆ ! ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?” ಎಂದು ಜೇನ್ ಒರಲಿದಳು.

“ನಾನಿದ್ದಾಗ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನೂರಂತೆ, ನನ್ನ ಮರಣಾನಂತರ ಐವತ್ತಂತೆ ! ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದವನು ಈ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನೆ ?”

“ಅದು ನಿಜ. ಮೊದಲೇ ನನಗೆ ಹೊಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಾಲ ತೀರಿ, ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿಯುತ್ತದಂತೆ ! ಓಹೋ, ಇದೆಲ್ಲ ಮಾವನ ಕೃತ್ಯವೇ ಇರಬೇಕು ! ಎಂಥ ಉದಾರಿ, ಸದ್ಗುಣಿ ! ಅವನು ತುಂಬ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದಿಂದ ಅದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ಹಾಗಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳಿಗೆ ಬಿಡಿಕಾಸು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ವಿಕಾರ್ಮ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟುದಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ.”

“ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡುಗಳೆ ! ದೇವರು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿ ! ಅದರಲ್ಲರ್ಧವಾದರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ?”

ಬೆಸೆಟ್ ಮರುಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಲೋಚನಾಮಗ್ನರಾಗಿ, ಮನೆ ತಲುಪುವತನಕ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಗದ ಬರೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಂದೆ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರು; ಹುಡುಗಿಯರು ಉಪಾಹಾರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ನಡೆದರು.

“ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಇಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾಗ ಗೊಣಗಿದಳು. “ಇದೆಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ! ಆದರೂ ಅಭಿನಂದನೀಯ. ಅವನ ವರ್ತನೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೇಯವಾದರೂ, ಅವರ ಭವಿಷ್ಯ—ಸುಖ ಅತಿ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾದರೂ ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಲಿಡಿಯಾ !”

“ಅವಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮವಿರದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾವ ಅವನ ಋಣಮುಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಆಗಬಹುದು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಲ್ಲರ್ಧವಾದರೂ ಕೊಡುವುದು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆ?” ಎಂದು ಜೇನ್ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತವೆಷ್ಟೆಂಬುದಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಪಾಲಿಗೆಷ್ಟು ಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ, ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಬಹುದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಕ್ಯಾಮನ ಬಳಿ ಬಿಡಿಕಾಸೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರ ಈ ಉಪಕಾರ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸುವುದೇ ಅವರ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಉಪಕಾರ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದು. ಅವರ ದಯಾಪರತೆಯಿಂದ ಅವಳ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವಳಿಗಂದಿಗೂ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು. ಯಾವ ಮುಖ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅವಳು ಅತ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ!”

“ಈಗ ಎರಡು ಕಡೆಯ ತಪ್ಪು ನೆಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಮುಂದೆ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಈಗ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿದುದೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪರಸ್ಪರ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಅವರ ಹೃದಯಗಳನ್ನೊಂದು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸದ್ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆ ನಿಂತು, ವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಅವಿವೇಕ ದುರಾಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.”

“ನಾನಾಗಲಿ, ನೀನಾಗಲಿ, ಮತ್ತಾರೇ ಆಗಲಿ ಮರೆಯುವಂಥ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲ ಅವರದು. ಆ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡುವುದೆ ವ್ಯರ್ಥ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

ಈ ನಡವಳಿ ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಾರದೆಂದು ಹುಡುಗಿಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಕಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ತಾಯಿಗೆ ಕಾಗದದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿಕೊಡದೆ ಎಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವನು ಬರೆಹ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ತಲೆಯನ್ನೆತ್ತದೆ, ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದನು— “ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ” ಎಂದು.

“ಅಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ಓದುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾವನ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆ?”

“ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗು.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋದರು. ಮೇರಿ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಬಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆ ಕಾಗದ ಓದಿ ತಿಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿದ್ಧತೆಯಾದನಂತರ, ಜೇನ್ ಕಾಗದವನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿದಳು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಮದುವೆ ಜಾಗ್ರತೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಓದಿದಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಂಟ್ಲೆಳ ಸಂತೋಷ ಹಿಡಿಸಲಾರದಾಯಿತು; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವೂ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿತು. ಅವಳು ಮೊದಲು ದುಃಖ ಕಳವಳಗಳಿಂದ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆಯೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಈಗ ಸಂತೋಷಾತಿಶಯದಿಂದ ಉದ್ದೇಕಗೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಮಗಳು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಷ್ಟೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಮಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಸುಖದ ಶಂಕೆ ಅವಳ ಬಗೆಯನ್ನು ಕದಡಲಿಲ್ಲ; ಅವಳ ದುರ್ವರ್ತನೆಯ ನೆನಪು ಅವಳ ಮುಖ ಮುರಿಯಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ಲಿಡಿಯಾ, ಮುದ್ದು ಲಿಡಿಯಾ !” ಎಂದವಳು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು. “ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿ ! — ಅವಳು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ !— ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ !— ಹದಿನಾರು ತುಂಬುವುದರೊಳಗೆಯೆ ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆ ! ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಎಂಥ ದಯಾಮಯಿ, ಅದೆಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನು ! ಅದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನವನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಎಂದಿಗೆ ಅವಳನ್ನೂ ಮುದ್ದು ವಿದ್ಯಾಮನನ್ನೂ ನೋಡೇನು ! ಆದರೆ ವಿವಾಹ ವಸ್ತ್ರಾಳೊ ! ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾದಿನಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಅವಳಿಗೆಷ್ಟು ಹಣಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಾ. ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು, ನಾನೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಕಿಟ್ಟಿ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸು, ಹಿಲ್ ಬರಲಿ. ಈಗಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಚಿನ್ನ, ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಡಿಯಾ ! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪುನರ್ಮಿಲನ ಅದೆಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿರುತ್ತದೆ !”

ಅವಳ ಉದ್ದೇಕದ ಭರಾಟೆಯನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಗಾರ್ಡಿನರ್ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. “ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಅವರೇ ವಿದ್ಯಾಮನಿಗೆ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ, ಮಗು; ಮಾವ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನಾರೂ ಮಾಡಿಯಾರು ? ಅವನಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಹಣವೆಲ್ಲ ನನಗೂ ನನ್ನ ವಕ್ಕಳಿಗೂ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಒಂದೆರಡು ಉಡುಗೊರೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಬೇರೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂತು ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೇನು, ನನ್ನೊಬ್ಬಳು ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿದ್ಯಾಮ !—ಅದೆಷ್ಟು ಕರ್ತನಂದಕರವಾಗಿದೆ ! ಇದೆ ತಾನೆ—ಎಂದರೆ ಕಳೆದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹದಿನಾರಾಯಿತು. ಮುದ್ದು ಜೇನ್,

ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದೆ; ಲೇಖಣಿ ಹಿಡಿಯಲಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ನನಗಾಗಿ ನೀನು ಬರೆ. ದುಡ್ಡಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಅನಂತರ ಮಾತಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಕೊಳ್ಳುವ ವಿರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು.”

ಅನಂತರ ಅವಳು ಕ್ಯಾಲಿಕೊ, ಮಸ್ಸಿನ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಂಬ್ರಿಕ್ ಮೊದಲಾದ ಹತ್ತಿಯ ಮತ್ತು ನಾರಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗುಣಿಸಿ, ಇನ್ನೇನು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಕೋರಿಕೆ ಕಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೇನ್ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದೊಳ್ಳೆಯದೆಂದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯಾಸವಾದರೂ, ತಾಯಿಯನ್ನೊದಂಬಡಿಸಿದಳು; ಒಂದು ದಿನ ತಡವಾದರೆ ಗಗನ ಕಳಚಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ತಾಯಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಮೊಂಡು ಹಿಡಿಯದೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಇತರ ಹಂಚಿಕೆಗಳೂ ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕುವು.

“ನಾನೀಗ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ! ನನ್ನ ತಂಗಿ ಫಿಲಿಷ್ಠಿಗೆ ಈ ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಲೇಡಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್‌ರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ಕಿಟ್ಟಿ, ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಗಾಡಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಾ. ಹೊರಗಡೆ ಅಡ್ಡಾಡಿ ವಾಯುಸೇವನೆ ಮಾಡಿಬಂದರೆ ಹರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳೆ, ಮೆರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೆಲಸವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೆ ? ಅಗೋ, ಹಿಲ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಿಲ್, ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೆ, ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಿತೆ ? ಕುಮಾರಿ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿದೆ; ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀನೊಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮದ್ಯ ಕುಡಿದು ಸಂತೋಷಪಡುವಿಯಂತೆ” ಎಂದವಳು ನುಡಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಹಿಲ್ ಒಡನೆಯೆ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು; ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಯ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ, ಏಕಾಂತವನ್ನು ಬಯಸಿ, ತನ್ನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳು.

ಐವತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಬೆಂಚ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಆಸೆಯೊಂದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ತನ್ನ ಆದಾಯದಲ್ಲೊಂದು ಭಾಗವುಳಿಸಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಮುಂದೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಒಂದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೂಡಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದನು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಲಿಡಿಯಾ ತನ್ನ ಮಾವನಿಗೇಗ ಋಣಿಯಾಗಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ; ದುಡ್ಡಿದ್ದರೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆಗ ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೆ

ಅತ್ಯಂತ ನೀಚನಾದೊಬ್ಬ ತರುಣನನ್ನು ಗಂಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮಾದ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಈ ವ್ಯವಹಾರದ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ಭಾವಮೈದುನ ಸರ್ಜ್ ಖರ್ಚಿನ ಹೊಣೆ ಹೊರುವುದು ಸರಿಯೆ ಎಂದು ಅವನು ಗಾಢವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದನು; ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯದ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನರಿತು ಆ ಋಣ ಪರಿಹರಿಸುವುದಾಗಿ ವನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಬೆನೆಟ್ ಮದುವೆಯಾದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ತಮಗೊಬ್ಬ ಮಗನಾಗುವೆಂದೂ, ಆ ಮಗನಿಂದ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಪರಭಾರೆಯಾಗುವುದು ತಪ್ಪಿ ಪ್ರಾಚ್ಛದಯಸ್ಥನಾದ ಕೊಡಲೆ ಅವನೇ ಹಕ್ಕುದಾರನಾಗುವೆಂದೂ, ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ವಿಧವೆಗೂ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಜೀವನಾಂಶ ದೊರಕಬಹುದೆಂದೂ, ಅವನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬಳಾಗಿ, ಐವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಧರ್ಮಿಗಳಾದ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಗ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಮಗ ಬಂದೇ ಬರುವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಈ ಘಟನೆ ಕೊನೆಗೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು; ಕಾಲ ಮಿಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ನ ಮನಸ್ಸು ಮಿತವ್ಯಯದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಲಿಲ್ಲ; ಅವಳ ಪತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಖರ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ಮೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ಕೊಡುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂಬುದು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. ಲಿಡಿಯಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ ಅದನ್ನೀಗಲೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದ ಸೂಚನೆಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಲು ಬೆನೆಟ್ ಅನುಮಾನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಭಾವಮೈದುನನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಿರಿಯಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು; ಅವನು ಆತನಕ ಮಾಡಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆಲ್ಲ ಅಸ್ತು ಎಂದನು; ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಗೊತ್ತುಪಾಡುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅಂಗೀಕಾರ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತಿದನು. ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಮನನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವನೆಂದೂ ಹಿಂದೆ ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನೂರು ಪೌಂಡು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವನಿಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ಊಟದ ಮತ್ತು ಚಿಲ್ಲರೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ ಮತ್ತು ಬಹುಮಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂತತವಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ-ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಗೊಡಿಸಿದಾಗ ತುಡೆಯಿಂದ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ ಸ್ವಲ್ಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲವೂ ಚಿಟಕಿ ಚುಕ್ಕರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೋಜಿಗವಾಗಿತ್ತು. ಆದಷ್ಟು ಅಲ್ಪಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವುದೇ ಅವನ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದ್ದ ಅವನ ಕೋಪೋದ್ರೇಕ ಈಗ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಎಂದಿನ ಆಲಸ್ಯ ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವನ ಕಾಗದ ಬೇಗನೆ ರವಾನೆಯಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಾರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿಲಂಬಶೀಲನಾದರೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲವನು ಶೀಘ್ರಶೀಲ. ಭಾವಮೃದುನನಿಗೆ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಾಲದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು; ಆದರೆ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಶವನ್ನೂ ಕಳಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು.

ಆ ಶುಭಸಮಾಚಾರ ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು, ಬೇಗನೆ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನ ಅದನ್ನು ತುಸು ವೈರಾಗ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಲಿಡಿಯಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತುಕತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ದೂರದ ಹೊಲವನೆಯಲ್ಲುಳಿದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಸಂಚದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು ಏಕಾಂತ ಜೀವನದ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಅಸೂಯಾಪರರಾದ ಮೆರಿಟನ್ನಿನ ಮುದುಕಿಯರು ಅವಳಿಗೆ ಶುಭ ಹಾರೈಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಆಶೆ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಪತಿಯಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ದುಃಖ ತಪ್ಪದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ವಿಚಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಹಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹದಿನೈದು ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸುಖದಿನದಂದು ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಮೇಜಿನೆದುರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹ ಅದಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಅವಮಾನವೂ ಅವಳ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ನಂದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಜೇನ್ ಹದಿನಾರರ ಹರೆಯ ದಾಟಿದಾಗಲೆ, ಮಗಳ ಮದುವೆ ಅವಳ ಬಯಕೆಯ ಗುರಿಯಾಯಿತು. ಆ ಬಯಕೆ ಈಗ ಕೈಗೊಡುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ವಿವಾಹ ಸಂಭ್ರಮ, ಮದುವೆಯುಡುಪು, ಹೊಸ ಗಾಡಿ ಕುದುರೆ, ಮತ್ತು ಆಳುಕಾಳುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವಳ ಮಾತುಕತೆ ಎಣಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಹರಡಿದ್ದವು. ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಮಗಳಿಗೊಂದು ವಸತಿ ಹುಡುಕುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಆಲೋಚನೆಯೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಆದಾಯವೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆಯೇ, ಅನೇಕ ವಸತಿಗಳನ್ನು ತುಂಬ ಚಿಕ್ಕಮಂದೊ ಅಥವಾ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಶಸ್ತವಲ್ಲವೆಂದೊ ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು.

“ಗೌಲ್ಡಿಂಗ್ ಮನೆಯವರು ಬಿಡುವುದಾದರೆ ಹಾಯ್ ಪಾರ್ಟ್ ಸಾಕಾಗಬಹುದು; ದಿವಾನಖಾನೆ ಸ್ವಲ್ಪದೊಡ್ಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ನಿವೇಶನದ ಸೌಧವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಶ್‌ವರ್ತ್ ಬಹಳ ದೂರ; ಹತ್ತು ಮೈಲಿ! ಅವಳನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಕಳುಹಿಸಲಾರೆ. ಪರ್ಟಿಸ್ ಲಾಡ್ಸ್ ಮಹಲಿನ ಮೇಲಟ್ಟದ ಕೋಣೆಗಳಂತು ಅಸಾಧ್ಯ ಭಯಂಕರವಾಗಿವೆ” ಎಂದವಳು ನುಡಿದಳು.

ಸೇವಕರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಗಂಡ ಅವಳ ಮಾತಿನ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸದಿವ ನಂತರ “ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್, ಅಳಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ನೀನು ಒಂದೂ, ಎರಡೂ ಇಲ್ಲವೆ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಅವರು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಸೀಮೆಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಅವಿವೇಕಾದೀತು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾರೆ” ಎಂದು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಗಂಡನ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಬೆನೆಟ್ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿಷಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ತನ್ನ ಗಂಡ ಮಗಳ ಬಟ್ಟೆಬಿರಗಳಿಗಾಗಿ ಬಡಿಗಾಸೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ವಿಹ್ವಲಳಾದಳು. ತನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ವಾಸನೆಯ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಸುಳಿಯಲಾರದೆಂದು ಅವನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ಇದಾವುದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೋಪ ಮಗಳ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾದ ರಕ್ಷಣೆ, ಸಹ ನಿರಾಕರಿಸುವಷ್ಟು ಊಹಾತೀತವಾದ ರೌದ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಅಂಥ ನಿರಾಕರಣೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮದುವೆ ಊರ್ಜಿತವಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನ ರೋಷಾವೇಶ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೂ ಕಲ್ಪನಾತೀತವಾಗಿತ್ತು. ಮದುವೆಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಮುಂಚೆಯೇ ವಿಕಾರ್ಮನೋಡನೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಬಟ್ಟೆಬಿರಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳದಿರುವುದರಿಂದಾಗುವ ಅವಮಾನ ಗುರುತರವಾದ್ದೆಂದು ಅವಳು ಕಿರಿಕಿರಿಯಾದಳು.

ದುಃಖೋದ್ವೇಗದ ಭರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಭಯಂಕರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಡಾರ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಂಬ ಖೇದಗೊಂಡಳು. ಅವರ ಮದುವೆ ಬಹುಬೇಗನೆ ನಡೆದು, ಹಿಂದಿನ ಕುಂಘ್ರಾಂಗಗಳೆಲ್ಲ ವರೆಯಾಗಲಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಿಗೆ ಅವು ಹಬ್ಬದಂತೆ ತಡೆಯಬಹುದಿತ್ತು.

ಅವು ಅವನ ಮೂಲಕ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಡುವಂಥ ಜನ ತುಂಬ ವಿರಳ. ತಂಗಿಯ ಮನೋದೋರ್ಬಲ್ಯದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯಾರೂ ಅವಳ ತೇಜೋವಧೆ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರತಿಕೂಲದ ಭಯವೂ ಅವಳಿಗಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ನಡುವೆ ಅಗಾಧವಾದ ಕಮರಿಯೊಂದಿತ್ತು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಮದುವೆ ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಡಾರ್ಲಿ ಆ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೊದಲೇ ಆ ಮನೆತನದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅನೇಕ ಆಕ್ಷೇಪಗಳಿದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಪನೆಂದು ಕಡೆಗಣಿಸಿದ್ದನೋ ಅಂಥವನೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮದುವೆ ಅಸಂಭವವಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ತುಂಬಲವಾಗಿದ್ದುದಾಗಿ

ಡರ್ಟಿಯೆರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನ ನಡೆನುಡಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚಿನ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಆ ಬಯಕೆ ನುಚ್ಚುನೂರಾಗದಿರದೆಂದು ಯಾವ ವಿವೇಕಮತಿಗಾದರೂ ಹೊಳೆಯದಿರದು. ಅವಳು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಸಂಕುಟಗಳಿಂದ ಕೊರಗಿ ಕುಸಿದಳು. ಏಕೆಂಬುದೇ ಅವಳಿಗರಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಅವಳು ಸುಖ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಲಭಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದಳು; ಆದರೆ ಆ ಬಯಕೆ ಈಡೇರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ತಾನು ಸುಖಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು; ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸುವ ಸುಯೋಗವೆ ಬದಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನಿಗೆಂಥ ವಿಜಯ ! ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ್ದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ತಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ಅವನೆಷ್ಟು ವಿಜಯೋನ್ಮತ್ತನಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಳು. ಅವನ ಔದಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಮಾನವನಾದುದರಿಂದ, ವಿಜಯೋನ್ಮತ್ತನಾಗಿ ಮೆರೆಯಬಹುದಿತ್ತು.

ಮನೋಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನು ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನುರೂಪನಾದ ವರನೆಂಬುದಾಗಿ ಅವಳು ಈಗೀಗ ಗ್ರಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಸ್ವರೂಪಗಳು ತನ್ನವಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಗನುಗುಣವಾಗಿದ್ದವು. ಅವರ ಸಮ್ಮಿಲನದಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮೃದುವಾಗಿ, ನಡೆನುಡಿಗಳು ಆರ್ಹಣೀಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು; ಅವನ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಯೋಚನಾಚಕ್ರಗಳಿಂದ ಅವಳ ಧೀಶಕ್ತಿ ನಿಶಿತವಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನ ಲಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ದಾಂಪತ್ಯ ಸುಖವೇ ಆದರ್ಶ ವಿವಾಹದ ಪರಮೋದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಆ ಸುಖವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ದಾಂಪತ್ಯಸುಖದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸುವಂಥ ಭಿನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮದ ಹೇಣ್ಣ ಗಂಡುಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನ ಅವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹುಬೇಗ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು.

ವಿಕ್ಟಾರಿಯಾ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬದುಕು ನಡೆಸಬಲ್ಲರೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಊಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೊಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ್ದು ಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರೋದ್ರೇಹವೇ ಹೊರತು, ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಗುಣಶೀಲಗಳಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂದೇಹವಿತ್ತು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ತನ್ನ ಭಾವಮೃದುನನಿಗೆ ಬಹುಬೇಗನೆ ಕಾಗದ ಬರೆದನು. ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನಗಾಗಿ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿ ಅವನು ಬೆನ್ನೆಚ್ಚಿಗೆ ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದನು; ಅವನು ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾದ

ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಗದ ಬರೆದನು. ಫೌಜಾಸೈನ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ವಿಕ್ಯಾಮನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಆ ಪತ್ರದ ಪ್ರಧಾನೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

“ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸೊಸೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನು ಆ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಸಲಹೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಸಕ್ರಮ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದೇ ವಿಕ್ಯಾಮನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ; ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ನೆಲಸಿರುವ ಸೈನಿಕರಲ್ಲದೆ ಬಾವುಟದ ಸಿಪಾಯಿಯಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಳ್ಳುವ ನಂಬಿಕೆ ಅವನಿಗಿದೆ. ಅವನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮುಂದೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರೀತಿ ಶೀಲಗುಣಗಳ ಜನರ ನಡುವೆ ಅವರು ತಂತಮ್ಮ ಶೀಲ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಅಧಿಕ ವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಕರ್ನಲ್ ಫಾರ್ಲೆಟರಿನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು, ಸದ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ಬ್ರೈಟನ್ನಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ವಿಕ್ಯಾಮನ ಸಾಲಗಾರರ ಸಾಲವನ್ನು ಜಾಗೃತ ತೀರಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾನು ಹೊಣೆ ನಿಲ್ಲುವುದಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೆರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಲಗಾರರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅವನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆಯೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಸಾಲ ತೀರೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ವಾಗ್ದಾನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಲದ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನವನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹ್ಯಾಗರ್ಲೆನ್ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ನಿಂದ ಕರೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕೂಡಲೆ ದಂಡು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೊಸೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಕೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತೆವಲು ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಚಿನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ; ನಿಮಗೂ ತಾಯಿಗೂ ಭಕ್ತಪೂರ್ವಕವಾದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂತು ನಿಮ್ಮವು.

— ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಗಾರ್ಡಿನರ್”

ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಫೌಜಾಸೈನ್ಯದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಬೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಣ್ಣುಕುಳು ಸರ್ವಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಮೆರೆದಾಡಬಹುದೆಂದು ತನ್ನ ಮಗಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೆ, ದೂರಾಂತರದ ದೇಶಕ್ಕೆ

ಅವಳು ಹೋಗುವ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ತಾಯಿಗೆ ಅತೀವ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ತುಂಬ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಗೆಳೆಯರಿದ್ದ ಪಡೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಗಳು ಬೇರ್ಪಡೆ ಹೊಂದುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಹು ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. “ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಎಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾರ್ಲೆಟ್ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತೆ ತಳವಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ತರುಣರಿಗೂ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಬಹಳ ನಿರಾಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದವಳು ಮಾತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದಳು.

ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಂತೆ ಮಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕೂಡಲೆ ನಕಾರಪ್ರಯೋಗವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ತರು ಊಹಿಸಿ, ವಿವಾಹಾನಂತರ ನವದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕಾದ್ದು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಂದೆಗೆ ಸಕಾರಣವಾಗಿ, ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಮನೋರಥಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ತಂದೆಯನ್ನವರು ಒಡಂಬಡಿಸಿದರು. ದೇಶಭ್ರಷ್ಟಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮಗಳನ್ನು ನೆರಹೊರೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ತೋರಿಸಬಹುದೆಂದು ತಾಯಿ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಬೆನೇಟ್ ಭಾವನೆಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಾಗ ವಧೂವರರು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ತನ್ನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಮದುವೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಡುವುದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಅಂಥ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಮಣಿದಿರಬಹುದೆ ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಳು; ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಆ ಭೇಟಿ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದು ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಐವತ್ತೊಂದನೆಯ ಗರಿ

ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಯ ದಿನ ಸಾರಿ ಬಂದಿತು. ತಂಗಿಯ ನೆನಪರಳಿದಾಗ ಜೇನ್ ಎಲಿಸಬೆತ್ತರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವದ ಬುಗ್ಗೆ ಚಿಮ್ಮಿತು. ಅವರನ್ನು ನಡಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿ ಕರೆತರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಗಾಡಿ ಹೋಯಿತು. ಊಟದ ವೇಳೆಗೆ ಅವರು ಬರುವುದೆಂದು ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದ ಹಿರಿಯ ಬೆನೇಟ್ ಕುಮಾರಿಯರು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಜೇನ್, ತುಂಬ ಹೆದರಿದರು. ತಾನೇ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಭಾವನೆಗಳು ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದುವೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಆರೋಪಿಸಿದಳು.

ತನ್ನ ತಂಗಿ ಅವುಗಳನ್ನೆಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರು ಬರುವ ಸಮಯವಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಉಪಾಹಾರ ವಂದಿರದಲ್ಲಿ ನೆರೆದರು. ಗಾಡಿ ಬಾಗಿಲಗಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಮೂಡಿತು; ಗಂಡನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿತ್ತು; ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕಳವಳ ಕುತೂಹಲಗಳಿಂದ ಸಿಡಿಮಿಡಿಸಿಗೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಡಿಯಾಳ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಅವಳು ಕೋಣೆಯ ಕುಳಿಗೆ ಓಡಿದಳು. ತಾಯಿ ಮುನ್ನಡೆದು, ಅವಳನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು; ಮಗಳ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ಬಂದ ಅಳಿಯ ವಿಕ್ರಾಮನಿಗೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ವಂದನಾಸದಿಂದ ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನಿತ್ತು; ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯಜೀವನದ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳುಪ್ಪು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದ ದೃಢಕಾರಣಿಯಿಂದ ವಧೂವರರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಳು.

ಅನಂತರ ಅವರು ಬೆನೇಟ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದರು. ಅವನ ಸ್ವಾಗತದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಸೌಹಾರ್ದಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮುಖಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ ತಲೆದೋರಿತು. ಅವನು ತುಟಿಪಿಟುಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ತದೂರ್ಥ ದಂಪತಿಗಳ ದಾಷ್ಟ್ಯ ಅವನನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡಳು. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಲಿಡಿಯಾ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೆ ಪಳಗದ ಹರಕು ಬಾಯಿಯ ಕಾಡಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಡುಬೀರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಅಕ್ಕದಿರ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೊಬ್ಬರ ಕುಳಿಗೆ ತಿರುಗಿದಳು. ಕೊನೆಗೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕೋಣೆಯ ಸುತ್ತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ತಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವೆಂದು ಹುಸಿನಗೆ ನಗುತ್ತ ನುಡಿದಳು.

ಲಿಡಿಯಾಳಂತೆಯೆ ವಿಕ್ರಾಮನೂ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಇರುಕುಮುರುಕಿಲ್ಲದೆ ವರ್ತಿಸಿದನು. ಅವನ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಮದುವೆ ಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಅವನ ನೆಂಟಸ್ತಿಕೆಯ ಸಲಿಗೆ ಮತ್ತು ನಗನೋಟಗಳು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವನಷ್ಟು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವನೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಜ್ಜೆಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನ ದಾಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಗಡಿಗೆರೆ ಎಳೆಯಲಾಗದೆಂದು ಅವಳು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡು ತೆಪ್ಪಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತು; ಚೇನಳ ಮುಖವೂ ರಂಗೇರಿತು; ಆದರೆ ಅವರ ಗಾಬರಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೆನ್ನೆಯ ಬಣ್ಣ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಮಾತುಕೆಗೆ ಬಡತನವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ

ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪರಿಚಯಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ಲಘು ವಿನೋದದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಅದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿ ತುಂಬ ಸವಿಯಾಗಿದ್ದುದಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಗತಕಾಲದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದರು. ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಲಿಡಿಯಾ ಆತ್ಮಸಂತೋಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಳು.

“ನಾನು ಹೋಗಿ ಆಗಲೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು ! ಆದರೆ ನನ್ನೆಮ್ಮೋನ್ನೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಂತಿದೆ ! ಆದರೂ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆದುಹೋಗಿವೆ ! ದೇವರು ದಯಾಮಯಿ, ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವತನಕ ಮದುವೆಯಾಗಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಹೋಗುವಾಗ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ! ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಅದೂ ಒಂದು ತಮಾಷೆ ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಆಮೇಲೆ ಯೋಚಿಸಿದೆ !” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ಬಳಬಳನೆ ನುಡಿದಳು.

ತಂದೆ ಕಣ್ಣು ಮೇಲೆತ್ತಿದನು; ಚೀನ್ ಬೇಗುದಿಗೊಂಡಳು. ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ ಲಿಡಿಯಾಳ ಕಡೆಗೆ ಅರ್ಧಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದಳು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೂ, ಸನ್ನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೂ ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಲಿಡಿಯಾ ಹರ್ಷದಿಂದ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು : “ಓ ಅಮ್ಮ, ನಾನು ಈ ದಿನ ಮದುವೆಯಾದ ಸಮಾಚಾರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ ? ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಾರದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ವಿಲಿಯಂ ಗೌಲ್ಡಿಂಗನ ಗಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಅವನ ಗಾಡಿಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿದೆ. ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಕೈಗವಸವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅವನಿಗೆ ಉಂಗುರ ಕಾಣಿಸಲೆಂದು ಕಿಟಕಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ತೋಳೂರಿದೆ. ಅನಂತರ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕೆ.”

ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟ ಸಹನೆ ಮಿತಿಮೀರಿತು. ಅವಳು ಮೇಲೆದ್ದು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಹೋದಳು. ಅವರು ಮಹಾಶಾಲೆಯಿಂದ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಬರುವತನಕ ಅವಳು ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ, ಲಿಡಿಯಾ ಅಟ್ಟಹಾಸದಿಂದ ತಾಯಿಯ ಬಲಗಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು, ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಳು : “ಇಗೊ ಜೇನ್, ನಾನೀಗ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಳವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ನೀನಿನ್ನೂ ಕೈಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ಕೆಳಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು.”

ಲಿಡಿಯಾ ಮೊದಮೊದಲು ಇಷ್ಟು ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದುಬದುಕುತ್ತ ಅವಳು ಹೀಗಾಗುವಳೆಂದು ಯಾರೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹುರುಪು ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾದುವು. ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್, ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ದಂಪತಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ

ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅವರು ತನ್ನನ್ನು “ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಕ್ರಾಮ್” ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದೂ ಅವಳು ಅಶಿಸಿದ್ಧಳು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಊಟವಾದ ಕೂಡಲೆ, ಉಂಗುರ ತೋರಿಸಿ, ತನಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತೆಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಹಿಲ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಾಹಾರಾಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನಂತೆ ಅವಳು ತಾಯನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ “ಎಲ್ಲ ಸರಿ, ಅಮ್ಮ, ನನ್ನ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಅವರು ಚಿತ್ತಾರ್ಹ್ಷಕೂಹಿಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಾಯಿ ಪಡಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಾಂಶವಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಅವರಲ್ಲರೂ ಬೈಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಗಂಡಂದಿರು ಬೇಕಾದರೆ ಅದು ತನಿಯಾದ ಜಾಗ. ಅಮ್ಮ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೇ ದುರ್ದೈವ” ಎಂದಳು.

“ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿಜ, ಮಗು. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಡೆಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮುದ್ದು ಲಿಡಿಯಾ, ನೀವಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲೇಬೇಕೇನು ?”

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವೆ! ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ? ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅದೇ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ ನೀನು, ಅಪ್ಪ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಂದಿರಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬನ್ನಿ. ಚಳಿಗಾಲ ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ನಾವು ನ್ಯೂಕಾಸಲ್‌ನಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚೋಡಿಗಳನ್ನು ಹಡುಕಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.”

“ಅದು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ ?”

“ಮತ್ತೆ ನೀನು ಹೊರಟುಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದಿರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡಬಹುದು. ಮಾಗಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿದೆ.”

“ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಮದನೆಗಳು. ಆದರೆ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಹಾಕಿರುವ ಸಡ್ಡೆಕಾಲು ನನಗೆ ಹಿಡಿಸದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

ಅತಿಥಿಗಳು ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಡನ್ ಬಿಡುವ ಮುನ್ನವೆ ವಿಕ್ರಾಮನಿಗೆ ನಿರೂಪ ಬಂದಿತ್ತು; ಅವನು ಪಕ್ಷಾಂತದೊಳಗೆ ಸೈನ್ಯ ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಅವರ ತಂಗಣೆ ತುಂಬ ಮೊಟಕಾಯಿತೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್‌ಜೆಮಿನ್‌ನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಚಿಂತಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಗಳೊಡನೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಡುತ್ತ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಭೋಜನಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವು ಬೇಸರಗಳಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಸರ್ವರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು.

ವಿಕ್ರಾಮನಿಗೆ ಲಿಡಿಯಾಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹುಪಾಲು

ಪ್ರೇಮ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಅವನ ಮೇಲಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಳು. ಅವರು ಓಡಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಂಗಿಯ ಪ್ರೇಮಾಶಿತಯವೇ ಹೊರತು ಅವನ ಪ್ರೇಮವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಲು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದನೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಆರ್ಥಿಕ ದುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅವರ ಪಲಾಯನ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗಂಡನೆಂದರೆ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಳು ಅವನನ್ನು 'ಪ್ರಿಯ ವಿಕ್ರಾಮ್' ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೊಯ್‌ಕಯ್ಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೇ ! ನುಡಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಪ್ರಿಯವಾದುದೇ. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೊಲ್ಲಲಾರದಷ್ಟು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಅವನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆಂದು ಅವಳು ಭರವಸೆ ಹೊಂದಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದಿರೊಡನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಲಿಡಿಯಾ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ "ಲಿಸ್ಸಿ....., ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ವಿವರವನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಹೇಳಿದಾಗ ನೀನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಇಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ."

"ಅಲ್ಲೆ ನೀನೊಬ್ಬಳು ವಿಚಿತ್ರ ಹೆಂಗಸು ! ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸೆಂಟ್ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ಜರುಗಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಕ್ರಾಮ್‌ನ ಬಿಡಾರವಿದ್ದುದು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಠದಲ್ಲಿ. ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ತೆ, ಮಾವ ಮತ್ತು ನಾನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದೂ, ಇತರರು ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೊಡುವುದೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಸೋಮವಾರವೂ ಸಾರಿ ಬಂತು. ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಕಳವಳ ಕೇಳಬೇಕೆ ! ಯಾವುದೋ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿ ಮದುವೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಗತಿಯೇನೆಂದು ಹೆದರಿದೆ. ಆಗ ನಾನು ಹುಚ್ಚಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅತ್ತೆ ನೀತಿ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನಂತು ಹತ್ತಲೆಂದೂ ಪದವನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲ ಪ್ರಿಯ ವಿಕ್ರಾಮನಲ್ಲಿ ನಾಟಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮದುವೆಗೆ ನೀಲಿ ಕೋಟು ತೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೊ ಏನೊ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

"ಎಂದಿನಂತೆ ನಾವು ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿದೆವು. ಉಪಾಹಾರ ಸಹ

ಎಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೋ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ತುಂಬ ಕಠಿಣ. ನಾನವರೊಡನೆದ್ದಾಗ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರು. ನೀನು ನಂಬುತ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ನೋಡು : ನಾನವರೊಡನೆ ಹದಿನೈದು ದಿನವಿದ್ದೆ ; ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ಬಾಗಿಲಿಂದಾಚೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಗೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗಂತು ಲಂಡನ್ ಬರಿದಾಗಿ ಬಿಕ್ಕೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆಯಂತು ಲಿಟ್ಲೆ ಥಿಯೇಟರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದಂಟು — ಅದಿರಲಿ, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಗಾಡಿ ಬಂದ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಕೂಳ ವನುಷ್ಯ ಸ್ವೋನ್ ಬಂದು ಯಾವುದೋ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದ. ಅವರ ಚೊತೆ ಸೇರಿದರಾಯಿತು, ಹೊತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗಂತು ತುಂಬ ಭಯವಾಯಿತು, ನೋಡು. ಏನು ಮಾಡುವುದೋ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಕನ್ಯಾದಾನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾವನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೊತ್ತುಮಿರಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆ ದಿನ ಮದುವೆಯೇ ಆಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟು. ಅವರು ಬರಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಮದುವೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಡಾರ್ಲಿಯೆ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು.”

“ಡಾರ್ಲಿ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದಳು.

“ಅಹದಹದು ! — ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಮನೋಡನೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ! ನಾನದನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೆ ! ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಚೂರೂ ಹೇಳಿಕೊಡದಿತ್ತು. ನಾನವರಿಗೆ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ! ವಿದ್ಯಾಮ್ ಏನನ್ನುತ್ತಾದೋ ಕಾಣೆ ? ಆ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡಬಾರದಿತ್ತು !”

“ಅದು ಗುಟ್ಟಾದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಬಿಡಬಹುದು. ನಾನಂತು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೆದಕುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಜೇನ್ ನುಡಿದಳು.

ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲಾಗಿ ದಹದಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ “ನಿಜ, ನಿಜ, ನಾವು ಬೆದಕುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಡಿದಳು.

“ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ವಂದನೆ. ನೀವು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದೀತು. ಅದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಮ್ ಕೋಪಗೊಂಡಾರೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಭಯ” ಎಂದು ಲಿಡಿಯಾ ಹೇಳಿದಳು.

ಆ ವಿಷಯ ಘೋಷಿಸಬಹುದೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಲಿಡಿಯಾಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸು ಬಿಗಿಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋದಳು. ಆ ವಿಷಯ ಮರೆತಿರುವುದಾಗಲಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸದಿರುವುದಾಗಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಗೆ ಡಾರ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ, ಅಥವಾ ಯಾವ ಆರ್ಹಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಜನಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದನೆಂಬುದೇ ವಿಚಿತ್ರವು ಸಂಗತಿ.

ಅದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಹುಚ್ಚಾಬುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅವಳ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಓಡಾಡಿದವು. ಆದರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಉದಾತ್ತವರ್ತನೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವಂಥ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಹಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಮರುಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಅಸಂಭವವಾಗಿ ತೋರಿದವು. ಅಂಥ ಅನಿಶ್ಚಯತೆಯ ಮುಜುಗುರವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಅವಸರವಾಗಿ ಒಂದು ಹಾಳೆ ಕಾಗದವನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಅತ್ತೆಗೊಂದು ಅದೀರ್ಘ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಳು. ಲಿಡಿಯಾ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ನಿಜವೆ, ಅದನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡುವುದರ ಸಾಮಂಜಸ್ಯವೇನು - ಎಂಬೀ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುವಂತೆ ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು :

“ಈ ಕಾಗದ ಓದಿದ ಕೂಡಲೆ ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ನಮಗಾರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಯಲ್ಲದ, ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಅಪರಿಚಯಸ್ತನಾದ ಮನುಷ್ಯ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ವಿಷಯ. ಲಿಡಿಯಾ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡಲು ಪ್ರಬಲ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಈ ಕೂಡಲೆ ಬರೆದು ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ನಾನು ತಪ್ಪಿರಲಾರೆ, ಆದರೂ” ಎಂದವಳು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ಗೋಳಿಗಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಮುಗಿಸಿದಳು : “ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯ ಅತ್ತೆ ನೀವು ಗೌರವದಿಂದ ಇರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಕುಟುಂಬೋಪಾಯ ಕುತಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ನೀಚಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಿಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಗೌರವ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿದ್ದ ಜೇನ್ ಲಿಡಿಯಾ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟೋಡನ್ ಏಕಾಂತವಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟೋಗೆ ಅದರಿಂದ ಹರ್ಷವೂ ಆಯಿತು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರ ಬರುವತನಕ, ಆಪ್ತಸ್ನೇಹಿತೆಯರ ಸಹವಾಸವೂ ಅವಳಿಗೆ ಬೇಡಾಯಿತು.

ಐವತ್ತೆರಡನೆಯ ಗರಿ

ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟು ಪತ್ನಿ ಪತ್ತುತು ಅತಿ ಜಾಗರತೆಯಾಗಿಯೆ ಬಂದಿತು. ಅದು ಕೈಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಮಧ್ಯೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದೆಂದು ಕುರುಚಲು ತೋಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಚೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದಳು. ಆ ಪತ್ರದ ದೀರ್ಘತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರದೆಂದು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ಗ್ರೇಸ್ ಚರ್ಚ್ ರಸ್ತೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ೬

ನನ್ನೊಲುಮೆಯ ಸೊಸೆ,

“ಇದೇ ತಾನೆ ನಿನ್ನ ಕಾಗದ ಕೈಸೇರಿದೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾರೋಲೆ ಬರೆಯಲು ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬರೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಡಕ ಮಾಡಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕಾಗದದಿಂದ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತೆಂದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಂಥ ತನಿಖೆ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಾನೆಂದೂ ಊಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು. ನನ್ನಂತೆಯೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನವರೂ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಮುಗ್ಧೆಯಾದರೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

“ನಾನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ದಿನವೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರನ್ನು ನೋಡಲು ಭೇಟಿಕಾರನೊಬ್ಬ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೆಸರು ಡಾರ್ಲಿ. ಅನೇಕ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಮನೆ ತಲುಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾತು ಮುಗಿದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ ನಿನಗಾಗಿರುವಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ಯಾತನೆಯನ್ನಂಟುಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನೋಡನೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ, ಲಿಡಿಯಾಳೊಡನೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ತಿಳಿದದ್ದರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಪೂ ತೊಟ್ಟು ನಾವು ಹೊರಟ ಮರುದಿನವೆ ಡಬ್ಲಿವ್ಹೆರ್ ಬಿಟ್ಟು ಪುಟ್ಟಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದರಂತೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನ ಅಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಶೀಲವತಿಯಾದ ತರುಣಿಯೆ ಆಗಲಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದರು. ಅದಲ್ಲ ತನ್ನ ಬಿಗುಮಾನದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದೂ, ಸ್ವಂತ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ತನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕಡವೆಯೆಂದು ಆ ಮುಂಚೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಉದಾರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಕೇಡನ್ನು ತಾನೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಅವಮಾನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಪುಟ್ಟಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನಗಳಿದ್ದರು. ಈ ಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದ ಹುನ್ನಾರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಒಂದು ಪರಿಚ್ಛೇದವೇ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

“ಶ್ರೀಮತಿ ಯೂಂಗ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ

ಉಪನ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿದ್ದಕಂತೆ ಅವಳ ವರ್ತನೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಲಾಯಿತಂತೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಅವಳು ಎಡ್ವರ್ಡ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕೊಟಡಿಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳಂತೆ. ಈ ಯೋಗಗಳಿಗೂ ವಿದ್ಯಾವನಿಗೂ ಗಾಢಪರಿಚಯವಿದ್ದುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೇರವಾಗಿ ಅವಳ ಬಳಿ ಹೋದರು. ಆದರೆ ತಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಹಿಡಿಯಿತಂತೆ. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಎಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಲಂಚ ರುಪುವತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಕೈಬಿಸಿಯಾಗದೆ, ಅವಳು ನಿಜ ಹೇಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದೊಡನೆಯೆ ವಿದ್ಯಾವನು ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೆ ತಳವೂರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೂ ಇಂತು ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು. ಅವರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿದ್ಯಾವನನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ, ಲಿಡಿಯಾಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದರು. ಅವಳು ಸದ್ಯದ ಅವಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ, ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸುವುದೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಆ ಗೆಳತಿಯರು ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಾಗಲು ತಾನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟರು. ತಾನಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಲಿಡಿಯಾ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿ ಹಿಡಿದಳು. ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳು ತಾತ್ಪರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಅವರು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ವಿದ್ಯಾವನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಸುವ ಮಾತೆ ತನ್ನ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಾರದೆಂದಳು. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ತಾವು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು. ಅದು ಯಾವಾಗ ಎನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನೋಗತವನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದರು. ತಾನೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿದ್ಯಾವನು ಪ್ರಥಮ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೆ ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ಸಾಲದ ಬಾಧೆಯಿಂದಾಗಿ ತಾನು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ, ಲಿಡಿಯಾಳ ಪಲಾಯನಕ್ಕೆ ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಜವಾಬ್ದಾರ್ಗಳಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಸದ್ಯದ ವೃತ್ತಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಭವಿಷ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನೇನೂ ಊಹಿಸಿ ಹೇಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಅವನು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೆಂಬುದು ಅವನಿಗೇ ಹೊಳೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯಲ್ಲೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

“ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನೇಕೆ ಮದುವೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನಂತೆ.

ಬೆನೆಟ್ ಶ್ರೀಮಂತನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ಆ ಮದುವೆಯಿಂದ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಬೇರೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಿಪುಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನೆಮ್ಮಿಹೊಂಡಿದ್ದುದಾಗಿ ವಿಕಾರ್ವ್ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದನು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಶೀಘ್ರ ಪರಿಹಾರದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಒಲಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಅವರು ಹಲವು ಸಾರಿ ಸಂಧಿಸಿ, ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಆದಷ್ಟು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ವಿಕಾರ್ವನ ಆಶೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗಿಡನು.

“ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾವನವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಡಾರ್ನಿಯ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅವರು ಗ್ರೇಸ್‌ಚರ್ಚ್ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಇನ್ನೂ ಅವರೊಡನೆದ್ದಂತೆಯೂ, ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಊರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ ಡಾರ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಾಧನೆಯಾಗದೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಊರು ಬಿಡುವತನಕ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನವರನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆಂದು ತಡೆಹಾಡಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ತಿಳಿಸಿ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯ ದಿನದತನಕ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದನೆಂದಷ್ಟೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.”

“ಶನಿವಾರ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬಂದರು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಅವರು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಬಹಳ ಮಾತಾಡಿದರು.

“ಅವರು ಭಾನುವಾರ ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಸೋಮವಾರದ ತನಕ ಏನೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಕೂಡಲೆ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಶೀಘ್ರ ಪತ್ರ ಬರೆಯಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭೇಟಿಕಾರ ತುಂಬ ಹಠಮಾರಿ. ಲಿಸ್ಸಿ ಅವರ ಹಠಮಾರಿತನವೆ ಅವರ ನಡವಳಿಯ ಕುಂದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದದ್ದು. ತಾನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಕೂಡದು. ಇಡೀ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾವನವರೇ (ಆ ಗೌರವ ನಮಗೆ ಸಿಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಬೇಡ) ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

“ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಬಹು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಶ್ರಮಪಟ್ಟರು. ಆ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರು ಆ ಶ್ರಮಕರ್ತೃರಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನವರೇ ಅವರಿಗೆ ಸೋತರು. ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಗೇನಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದರು. ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯ

ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ, ಮಾನ ಉಳಿಯಿತೆಂದು ಅವರು ತೆಪ್ಪಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾಗದ ನೋಡಿದೊಡನೆಯೆ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು : ನಿನಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಎರವಲು ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ, ಅರ್ಹರಾದವರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಸಲ್ಲಿಸುವಂತಾಯಿತೆಂದು. ಆದರೆ ಲಿಸ್ಸಿ ಈ ವಿಷಯ ಮತ್ತಾರ ಕಿವಿಗೂ ಬೀಳಬಾರದು; ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಜೀನಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು, ಜೋಕೆ.”

“ಈ ಹುಡುಗಿಗೋಸ್ಕರ ಏನು ಮಾಡಿತೆಂದು ನಿನಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದವ ಅವನ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅವಳ ಹಕ್ಕಿನ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅವರೊಬ್ಬರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾವನ ನುಹಿಯನ್ನು ಜನ ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವನ ನೆರಳು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಬೆದರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಕಾರಣ; ಅವನ ಸಂಕೋಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನಾ ರಾಹಿತ್ಯಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಿ ತುಸುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ಸಂಕೋಚಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರರ ಸಂಕೋಚಪ್ರವೃತ್ತಿಯೆ ಆಗಲಿ ಇಂಥ ಘಟನೆಗೆ ಹೊಣೆಯಾದೀತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸವಿ ಮಾತಾಡಿದರೂ, ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಆಸಕ್ತಿಗೆ ನಾವು ಬೆಲೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಾವಂದಿರು ಖಂಡಿತ ಸೋಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡು.

“ಇದೆಲ್ಲ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಪೆಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಮದುವೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಆಗ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಒಪ್ಪಿದವಾಯಿತು.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಸಂತೋಷವಂತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಲಿಡಿಯಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು; ವಿದ್ಯಾವ್ ಸಹ ಮನೆಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಹರ್ಬರ್ಟ್‌ನೊಂದಿಗಾಗ ಹೇಗಿದ್ದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮೊಡನೆ ತಂಗಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ನಡತೆಯಿಂದ ನನಗೆಷ್ಟು ಬೇಸರವಾಯಿತು ತಿಳಿಯಿತೆ ? ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಅವಳು ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸಿದಳೆಂಬ ವಿಷಯ ಬುಧವಾರ ಬಂದ ಜೇನಳ ಕಾಗದದಿಂದ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನಾನಿದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇನೂ ನಿನಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ; ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನೂ ತುಂಬ ಕಠಿಣವಾಗಿಯೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವಳು ಎಸಗಿದ ನೀಚಕೃತ್ಯವನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಸಂಸಾರಕ್ಕೊದಗಿದ ಸಂಕುಟವನ್ನೂ ಎವರಿಸಿದೆ. ಅವಳದನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸುದೈವವೆನ್ನಬೇಕು. ಅವಳದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿಕೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ನನಗೂ ರೇಗಿ

ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ; ಆದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತು ಜೇನಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾಗಿ ಅವಳು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

“ಡಾರ್ಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು; ಲಿಡಿಯಾ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಮದುವೆಗೂ ಬಂದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರು. ಬುಧವಾರ ಅಥವಾ ಗುರುವಾರ ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟಣ ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ, ಅವರನ್ನು ನಾನೆಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ (ಈ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ) ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೇನೋ ? ನಾವು ಡಬ್ಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರ ನಡತೆ ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿತ್ತೋ ಈಗ ನಮ್ಮೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಹಿತವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಆಲೋಚನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗ ವಿವೇಕವಿದ್ದರೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮಡದಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಮಾರ್ಮಿಕತನವೆ ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

“ನಾನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪೆಂಗೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆಯುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಡ. ಉದ್ಯಾನದ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಾಡುವತನಕ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಚೊತೆ ಸೊಗಸಾದ ಥಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ಗಾಡಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ನನಗದೇ ಭಾಗ್ಯ.

“ಆದರೆ ನಾನಿನ್ನು ಲೇಖಣಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ನನಗಾಗಿ ಹಲವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂತು ನಿನೊಲುಮೆಯ

ಎಂ. ಗಾರ್ಡಿನರ್.”

ಪತ್ರವನ್ನೋದಿ ಮುಗಿಸಿದಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಮನಸ್ಸು ಗಡಿಬಿಡಿಗೆ ಸೆರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಮೂರ್ತಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುಡುರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಹೊರಹೊಣೆ ಏನಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಯವಾದ ಸಂದೇಹಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ, ಅವು ನಿಜವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದವು. ಅದೆಲ್ಲ ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಪರಿಣಾಮವೆಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂಜರಿದರೂ, ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆಯ ಭಾರದಿಂದ ಅವನತೆಯಾದಳು. ಅವನು ಅವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದನು. ಅಂಥ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಿಂದ ತನಗೊದಗಲಿದ್ದ ಕಾಯುಕ್ಲೇಶ ಶ್ರಮಗಳನ್ನು

ಮಾತ್ರಲ್ಲ, ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹ ಸಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದನು. ಯಾವ ಹೇಣ್ಣನ್ನು ಜುಗುಪ್ಸೆ ತಾತ್ಸಾರಗಳಿಂದ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅವಳನ್ನೀಗ ದೈವ್ಯದಿಂದ ಆದರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ನಾವೋಚ್ಚರಣೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ಅವನಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಸದಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನೋ ಅವನನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಂಧಿಸಿ, ಅವನೊಡನೆ ವಾದಮಾಡಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನೊಡಂಬಡಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಲಂಚವನ್ನಾದರೂ ಸುರಿದು ಮನವೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವನು ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ಗೌರವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವಳಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಂಕುಂಪನವನ್ನವಳಿಬೇಕಾಯಿತು. ತನಗಾಗಿಯೆ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಹೃದಯ ಪಿಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಆ ಆಸೆ ಕೂಡಲೆ ಕುಂಠಿತವಾಯಿತು. ಯಾವಾಕೆ ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಳೋ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತೋರುವುದಾಗಲಿ, ಯಾವಾತನ ಹೆಸರಿತ್ತಿದಾಗ ಓಕರಿಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಂಥವನು ತನ್ನ ಪಕ್ಷಣಾಗುವುದಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಬಿಂಕ ಬಿಗುಮಾನವೆಲ್ಲ ಹೆಡೆಯೆತ್ತುವಂತಿತ್ತು ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತುಂಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದನು — ಅದರ ಅಪಾರತೆಯನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ನಡುವೆ ತಲೆಹಾಕಿದುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನಂಬುವುದಂತು ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನೆಂಬ ಅವನ ಭಾವನೆ ಸಕಾರಣವಾಗಿರ್ದಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದು ಕಾರ್ಯತಕ್ಷರನಾಗಲು ಅವನು ಔದಾರ್ಯವೂ ನೆರವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಾನು ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಅವನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ತನಗೆ ಮನಶ್ಚಾಂತಿಯುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ಮನೋರಥ ತುಸುಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅವನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಿದಳು. ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೆಂದೂ ಬಯಸದ ಮನುಷ್ಯನ ಹಂಗಿಗೊಳಗಾಗಬೇಕಾದ ಆ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಪಾರ ನೋವುಂಟಾಯಿತು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಪುನಸ್ಸಾಧೀನವಾಗಲಿ ಅವಳ ಶೀಲೋದ್ಧಾರವಾಗಲಿ— ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅವನೇ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದ ದ್ವೇಷಭಾವನೆಗಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದ ರೇಂಕಾರದ ಮಾತುಗಳಿಗಾಗಿ ಅವಳ ಹೃದಯ ಸಂಕುಟದಿಂದ ಲಿವಿಲಿವಿ ಒದ್ದಾಡಿತು. ಅವಳು ದುಃಖದಿಂದ ಕುಸಿದುಹೋದರೂ ಅವನ ಮೇಲಣ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತಲೆಯೆತ್ತಿದಳು. ಅವನ ಭೂತದಯಾ ಮತ್ತು ಕನಿಕರ ಮನೋಭಾವಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಗೊಂಡಳು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಪರವಾದ ತನ್ನತ್ತೆಯ ಸ್ತುತಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಿದಳು. ಆ ಸ್ತುತಿ ಅತ್ಯಲ್ಪವೆನಿಸಿತು; ಆದರೂ ಅದು ಅವಳಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷವಾದರೂ, ದುಃಖ ಬೆರಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಯಾರೊ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿದಂತಾಗಿ ಅವಳು ಧ್ಯಾನದಿಂದೆಚ್ಚಿತ್ತು, ಪೀಲದಿಂದೆದ್ದಳು.

ಬೇರೋಂದು ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೆ ಅವಳನ್ನು ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು.

“ಅತ್ತಿಗೆ, ನಾನು ಬಂದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಏಕಾಂತವಿಹಾರಕೃಡ್ಡಿಯಾಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದವನು ಅವಳ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

“ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ, ಬನ್ನಿ. ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಬರಬಾರದೆ ?” ಎಂದವಳು ನಗುನಗುತ್ತ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

“ನನ್ನ ಸಂಗ ನಿಮಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂಕುಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ : ಈಗ ಅದು ಮತ್ತೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆ.”

“ನಿಜ. ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ?”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಲಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಪೆಂಬರ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೂ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನೂ ಹೇಳಿದರು, ನಿಜವೆ ?”

“ಹೌದು.”

“ನೀವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಕರುಬುತ್ತೇನೆ. ನೀವಲ್ಲಿ ಮುದುಕಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ? ಪಾಪ, ಆ ರೇನಾಲ್ಡ್ಸ್‌ನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿತ್ತಿರಲಾರಳು.”

“ಎತ್ತಿದಳು.”

“ಹಾಗಾದರೆ ಏನು ಹೇಳಿದಳು ?”

“ನೀವು ಸೈನ್ಯ ಸೇರಿದರೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವರು ಅಧೈರ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನೀವು ಅಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರ್ಯಾರೂ ಏನೇನೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.”

“ನಿಜ” ಎಂದವನು ತುಟಿ ಕಡಿಯುತ್ತ ಉತ್ತರಿಸಿದನು.

ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದುದಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನುಂಬಿದಳು; ಆದರೆ ಅವನು ಕೂಡಲೆ “ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆನೇಕ ಬಾರಿ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೋ, ಕಾಣೆ ?” ಎಂದನು.

“ಬಹುಶಃ ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರ್ ಅನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು. ವರ್ಷದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಏನೂ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.”

“ನಿನ್ನೊಂದುಮಾತಿಗೆ. ಲ್ಯಾಂಬ್‌ಟನ್ನಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೀವವನನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ ? ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ನೆನಪು.”

“ಹೌದು; ಅವರು ತಮ್ಮ ತಂಗಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.”

“ಅವಳು ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸಿದಳೆ ?”

“ತುಂಬ.”

“ಒಂದೆರಡು ಮರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಅವಳು ತುಂಬ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದವಂತೆ ಕೇಳಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾನವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಭರವಸೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ನೀವು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷ. ಅವಳು ಮುಂದೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಾಳೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

“ಖಂಡಿತ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಾಳೆಂದು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಮನಸ್ಸೂ ಮಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನೀವು ಕಿಂಪ್‌ಟನ್ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾ ?”

“ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ.”

“ಆ ಮಠ ನನಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎಂಥ ಮನೋಹರವಾದ ಸ್ಥಳ ! ಸರ್ವವಿಧದಿಂದಲೂ ಅದು ನನಗೆ ಸರಿಹೋಂದುತ್ತಿತ್ತು.”

“ಧರ್ಮಬೋಧನೆ ನಿಮಗೆ ಸರಿಹೋಂದುತ್ತಿತ್ತು.”

“ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರಮವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಒಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬುದು ನಿಜ. ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಏಕಾಂತವಾಸದ ಪ್ರಾಂತತೆಯಿಂದ ಕೈಗೊಂಡುತ್ಪನ್ನವು. ಆದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಡಾರ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿದ್ದನೇ ?”

“ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಯಜಮಾನರ ಅನುಮತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ನಾನು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ತಿಳಿದೆ.”

“ಹೌದೆ !—ಒಂದು ಷರತ್ತಿತ್ತು ನಿಜ; ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ನಿಮಗೂ ನೆನಪಿರಬಹುದು.”

“ಈಗಿನಂತೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸದಿದ್ದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತೆಂದೂ, ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೆಂದೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರೆಂದೂ, ಅದೇ ರೀತಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡಿರೆಂದೂ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ.”

“ಹೌದೆ !— ನೀವು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬುಡವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದುದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು.”

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ತಂಗಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಕಲಿಚ್ಚಿಸದೆ, ವಿನೋದಾತ್ಮಕವಾದ ನಗೆಯಿಂದ ಅವಳು ಮಾಡುತ್ತಿ ನುಡಿದಳು: “ಬನ್ನಿ, ವಿಕ್ರಾಮ್, ನಾವೀಗ ಅತ್ತಿಗೆ ಮೈದುನರು. ಕಳೆದುಹೋದುದನ್ನು ನೆನೆದು

ಜಗಳವಾಡಬಾರದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸು ಒಂದೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ”

ಅವಳು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದಳು ; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಅವನದನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಐವತ್ತಮೂರನೆಯ ಗರಿ

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ವಿಕಾರ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತನಾದನು; ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವ್ಯಾಕುಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳನ್ನು ಕೇಕಲೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆತ್ತದಂತೆ ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೂ ಹರ್ಷವಾಯಿತು.

ವಿಕಾರ್ಮ ಮತ್ತು ಲಿಡಿಯಾ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವ ದಿನ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಸಾರಿ ಬಂತು. ಅವರೊಡನೆ ನ್ಯೂಕಾಸಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೆಂಡತಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯೋಜನೆಗೆ ಗಂಡ ಸಹಿ ಹಾಕಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಕುಷ್ಠಾಕ್ಷಯವನ್ನು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ವಿಯೋಗಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಬೇಕಾಯಿತು.

“ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಕಂದ ಲಿಡಿಯಾ, ನಾವು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಕೂಡುತ್ತೇವೆ.”

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವೆ, ನಾನು ಕಾಣೆ ಬಹಳ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

“ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರು, ಚಿನ್ನ.”

“ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ವಡುವೆಯಾದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಬರೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಸೂತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುಹುದು. ಅವರಿಗೇನೂ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ.”

ಬೀಳ್ಕೊಡಿಗೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ್ಮ ಎಲ್ಲರನ್ನು ತುಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಮಾತಾಡಿದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಬೀರಿದನು, ಗೆಲುವಾಗಿ ಕಂಡನು, ಅಂದವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದನು.

ಅವರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ “ಅವನೊಳ್ಳೆಯ ಸೊಸಗುಗಾರ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹುಸಿನಗೆ ನಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿದೆ. ಅವನಂಥ ಅಳಿಯ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್‌ನಿಗೆ ದೊರೆಯಲಾರವೆಂದು ಘೋಷಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಬೆನೇಟ್ ಹೇಳಿದನು.

ಮಗಳು ಅಗಲಿದ ನಂತರ ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ತನಕ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಂಕಾಗಿದ್ದಳು. “ಒಲಿದವರ ಅಗಲಿಕೆಗಿಂತ ಬೇರೊಂದು ಸಂಕಟವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಲ್ಲದ ಬಾಳು ಮರುಧರೆಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದವಳು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದಳು.

“ನೋಡಮ್ಮ, ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರ ಫಲವಿದು. ಉಳಿದ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳು ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರಬಹುದು” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ನುಡಿದಳು.

“ಹಾಗಲ್ಲ ಮಗು. ಲಿಡಿಯಾ ಮದುವೆಯಾದ ಮಾತ್ಸ್ಯೆ ನನ್ನಿಂದಗಲಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಗಂಡನ ಸೈನ್ಯ ದೂರವಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆ ಸೈನ್ಯ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅವಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

ಅವಳ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹರಿದು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯೊಂದರಿಂದ ಬಾಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಆಶೆ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರಿತು. ನೆದರ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಮನೆಯ ಪರಿಚಾರಕೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬರಲಿದ್ದ ಯಜಮಾನನನ್ನೆದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ಕಾರು ವಾರ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ಬರಲಿದ್ದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಚಡಪಡಿಕೆಯಿಂದ ಜೀನಳ ಕಡೆಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರುತ್ತ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಒಳ್ಳೆದು, ತಂಗಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ ?” (ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆ ಸುದ್ದಿ ತಂದವಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್) “ಸರಿ, ಒಳ್ಳೆಯದೆ ನನಗೇನು ಅಂಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ! ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಾರದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗಿಷ್ಟಾದರೆ, ನೆದರ್ ಫೀಲ್ಡ್ ಗೆ ಬರಲಿ. ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ? ಆ ಗೋಜಿ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ ವಿಷಯ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಾರದೆಂದು ನಾವು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೆವಲ್ಲವೆ, ತಂಗಿ ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದು ನಿಜವೆ ?”

“ನಿಜ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಿಕೋಲಾಸ್ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಮೆರಿಟನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿಜಾಂಶ ತಿಳಿಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನೇ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ಕೇಳಿದೆ. ಸುದ್ದಿ ನಿಜವೆಂದು ಅವಳೇ ಹೇಳಿದಳು. ಬುಧವಾರ, ತಪ್ಪಿದರೆ ಗುರುವಾರ ಖಂಡಿತ ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಬುಧವಾರ ಮಾಂಸ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಂಸದಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬಳಿ ಅಡಿಗೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮೂರು ಚೊತೆ ಬಾತುಗಳಿವೆಯಂತೆ” ಎಂದು ಬಂದಿದ್ದವಳು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಮುಖ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳೊಡನೆ ಅವನ ವಿಷಯವತ್ತಿ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದಾಗ ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು.

“ಲಿಸ್ಸಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೋ ಹೃದ್ರಕಾರಣದಿಂದ ಹಾಗಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ನಾನವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವೂದಾಗಬಹುದೆಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಗಾಬರಿಗೊಂಡೆ. ಆ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಸುಖದುಃಖ ಯಾವುದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗೊಂದೇ ಸಮಾಧಾನ : ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಎಂದೂ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಬಹುದು. ನನಗೇನೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತರ ಜನರ ಟೀಕೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೆಂದರೆ ಹೆದರಿಕೆ.”

ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಡಬ್ಲಿವ್ಯೆರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಆಗಮನ ಕಾರಣವನ್ನು ಅವಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಊಹಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಜೀನಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಾಂತವಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಬರುತ್ತಿರಬಹುದೆ ಅಥವಾ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಬಹುದೆ ಎಂದವಳ ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಯಿತು.

“ಅವರು ತಮ್ಮ ಈ ಗುತ್ತಿಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅನೇಕ ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಏಳಬಹುದು. ಏನಾದಾಗಲಿ, ಸದ್ವಕ್ತೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ವರೆತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದವಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು.

ತನ್ನಕ್ಕ ಏನೇ ಹೇಳಿರಲಿ, ಅವನ ಆಗಮನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅವಳ ಹೃದಯ ತಳವುಗಳೊಂಡಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಮನಿಸಿದಳು ; ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾರಣ ಮನಃಕ್ಷೋಭೆ ಈಗ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಿತ್ತಿದಂತಿತ್ತು.

ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆಯೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದ ವಿಷಯ ಮತ್ತೆ ತಲೆಹಾಕಿತು : “ಪ್ರಿಯ ಬೆನೆಟ್, ಬಿಂಗ್ಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಕೆದ ಸಾರಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಅವನ ಬಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದೆ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೊಬ್ಬಳನ್ನು ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಾನೇನೂ ಮಡೆಯನಲ್ಲ.”

“ಅವರು ಮತ್ತೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನ ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದು ಸಭ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲವೆ ?”

“ಸಂಪ್ರದಾಯ ! ಅದೇ ನನಗಾಗದು. ನಮ್ಮ ಸಂಘ ಸಹವಾಸ ಬೇಕಾದರೆ

ಅವನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಾವಿರುವ ಜಾಗ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೆಹೊರೆಯವರು ಹೋಗಿ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಓಡಾಡಲು ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ.”

“ನೀವು ನೋಡಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತೋರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನಂತು ಅವರನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದುಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಮತ್ತು ಗೌಲ್ಡಿಂಗ್ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕು. ನಾವೂ ಸೇರಿ ಹದಿಮೂರು ಮಂದಿಯಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾಗ ಎಟಕುತ್ತದೆ.”

ಈ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ, ಅವಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಅಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ತಮಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ನೆಹೊರೆಯವರು ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದುದಾದರೆ ತಮಗೆಷ್ಟು ಅವಮಾನವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತಕಾದಳು. ಅವನು ಬರುವ ದಿನವೂ ಸಾರಿ ಬಂತು.

“ಅವರು ಕೊನೆಗೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಯೋಚನೆ. ಅದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ತಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯಿಂದ ನಾನವರನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾತನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳಲಾರೆ. ತಾಯಿಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆಷ್ಟು ನೋವಾಗುತ್ತೆಂದು ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿಲ್ಲ - ಬಹುಶಃ ಯಾರಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟೂ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ !” ಎಂದು ಜೇನ್ ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಿನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾತು ಹೊರಡದು. ನೀನದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಪ್ತರಾದವರು ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತರಾದವರಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನುಪದೇಶಿಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಆ ಅವಕಾಶವೂ ನನಗಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನೇ ತಾಳ್ಮೆಯ ನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದೀಯೆ.”

ಬಿಂಗ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದನು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಸುದ್ದಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಅವಳ ಚುಚ್ಚುಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಗಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹರ್ಷಭ್ರಷ್ಟೆಯಿಗಿ ಬಂದ ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ದಾಟಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನುವಳು ತನ್ನ ಪ್ರಸಾದನ ಕೋಣೆಯಿಂದಲೇ ನೋಡಿದಳು.

ಅವಳು ಹರ್ಷಭ್ರಷ್ಟೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದಳು. ಜೇನ್ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತನ್ನ ಮೇಜು ಬಿಟ್ಟುಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಿಟಕಿಟು ಬಳಿ ಹೋಗಿ, ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದಳು; ಅವನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಸಹ ಕಂಡು, ಮತ್ತೆ ಅಕ್ಕನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

“ಅಮ್ಮ, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಜ್ಜುರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿರುಬಹುದು ?” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಾರೂ ಗೆಳೆಯಿರಬಹುದು, ಮಗು. ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ಓಹೋ, ಮುಂಚೆ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ತೇಟ್ ಅವನಂತೆಯೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಸರೇನು ? ಆ ಉದ್ದನೆಯ ಬಿಂಕುಳಿ” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ! ಆ ಡಾರ್ಲಿಯೆ ! ಅವನೇ ಇರಬೇಕು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಯಾರಾದರಾಗಲಿ, ಅವನಿಗಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತವುಂಟು. ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ನೆರಳು ಬಿದ್ದರೆ ನನಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಚೆ ಜೇನ್ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕವಳಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಡಬ್ಲಿವ್ಲೆರಿನಲ್ಲಾದ ಅವರ ಭೇಟಿಯ ವಿಚಾರವೇನೂ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾದ ಪತ್ರ ಬಂದನಂತರ ಸುಮಾರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂಕಟವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು. ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯಿರಬ್ಬರೂ ವ್ಯಾಕುಲಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದರು; ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕನಿಕರಗೊಂಡರು. ಅವರ ತಾಯಿಯಂತು ಡಾರ್ಲಿಯ ಮೇಲಣ ದ್ವೇಷವನ್ನೂ, ಅವನು ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಗೆಳೆಯನಾದುದರಿಂದ ಅವನೊಡನೆ ವಿನಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮನೋನಿಶ್ಚಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಮಾತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಿರಿಕಿರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಜೇನ್ ಊಹಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರಳ ಪತ್ರವನ್ನವಳಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಅಥವಾ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಹೃದಯಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಭಾವಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದೈರ್ಯ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗಿನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೇನಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ತಂಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪದ ಅಷ್ಟೇನೂ ಉದಾತ್ತಗುಣಶೀಲಗಳಿಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ, ಅವನು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ಕೃತ್ಯತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾದ, ಜೇನಳಿಗೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮಾದರಗಳಿದ್ದವೋ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಬೇಕಾದ ಗುಣಗಂಭೀರನಾಗಿದ್ದನು. ಡಬ್ಲಿವ್ಲೆರಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅವನ ಪರಿವರ್ತಿತ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತೋ, ಅವನಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಕ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಬಾಡಿಕೋಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಉಲ್ಲಾಸ ತಾಂಡುಮಾಡಿತು. ಅವನ ಅಜಿತವಾದ ಆಶಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಂತೋಷದ ಮುಗುಳ್ಳಿಗೆ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ, ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವಳ

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಮೊದಲು ಅವನ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು' ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ಅವಳು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವ ದೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಸಿಸುತ್ತ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತಳಾದಳು. ಆಳು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅವಳ ಕುತೂಹಲದೃಷ್ಟಿ ಅಕ್ಷನ ಮುಖದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತು. ಜೇನ್ ಎಂದಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಶಾಂತಿ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅತಿಥಿಗಳು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾದಂತೆ ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಆದರೂ ಅವಳು ಅವನ್ನು ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಅವಳ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಲಿ ಉದ್ವೇಗಪೂರ್ಣವಾದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿನಯೋಚಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಕಾರ್ಯಾಸಕ್ತಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಾರಿ ಡಾರ್ನಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕುಡಿಸೋಟ ಹರಿಸಲು ದೈರ್ಯಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಅಚ್ಚಿತ್ತಿದಂತಿತ್ತು. ಪೆಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಡಾರ್ನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಲ್ಪವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕಂಡಂತಾಯಿತು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಅವಳತ್ತ ಮಾವಂದಿರ ಮುಂದೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಊಹಿಸುವುದು ತುಸು ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಅದು ಅಸಂಭವವಾದುದಲ್ಲ.

ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಕಡೆಗೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಕಳವಳಗಳ ಸಮಿಶ್ರಣವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ಸನ್ ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಅವನ ಗೆಲೆಯನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ನುಡಿಸೋಟಗಳಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹವೂ ಕೇವಲ ಔಪಚಾರಿಕವಾದ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಸತ್ಕಾರಭೇದದಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾದ ಅವಮಾನದಿಂದ ದೂರಿಸಿದ ಮಹೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ತಾಯಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅವನಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಅಗೌರವವಾದ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಅವಳ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ಭೇದಭಾವನೆಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಯಿತು.

ಡಾರ್ನಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವಳು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡುವುದೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವನು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವನ

ಮೌನಕ್ಕೆ ಅದೂ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಡಬ್ಲಿವ್ಹೈರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡದಿದ್ದಾಗ, ಅವಳ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ನಿಮಿಷಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಮಿಷಗಳುಳಿದುವು; ಆದರೆ ಅವನ ಧ್ವನಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುತೂಹಲದ ಆವೇಗವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅವಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನಂತೋ ಜೇನಳನ್ನೂ ಅಂತೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧೋಮುಖವಾಗಿದ್ದಂತೆಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ಕಂಡ ಕುತೂಹಲೋದ್ದೇಗ ಇಳಿಮುಖವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಧ್ಯಾನಮಗ್ನವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವಳಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಕೋಪಗೊಂಡಳು.

‘ಅವರ ಅಭಿಲಾಷೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರಬಹುದೆ! ಹಾಗಾದರೆ ಅವರೇತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು?’ ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ಗೊಣಗಿಕೊಂಡಳು.

ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಅವನ ತಂಗಿಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

“ನೀವು ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು, ಬಿಂಗ್ಲೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು. ಅವನು ಕೂಡಲೆ ಹೂಗುಟ್ಟಿದನು. “ನೀವು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಿಕ್‌ಲ್‌ಸ್ ಹಬ್ಬದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಊರನ್ನು ನೀವು ಪೂರ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಾಗಿ ಜನ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸುದ್ದಿ ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ ನೀವು ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಕುಮಾರಿ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಗೆತನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಂತೆಯೆ ನನ್ನೊಬ್ಬಳು ಮಗಳೂ ಗೊತ್ತು ಸೇರಿದಳು. ನಿಮಗದು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಾಚಾರ ಓದಿರಬಹುದು. ‘ಟೈಮ್ಸ್’ ಮತ್ತು ‘ಕೋರಿಯರ್’ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾರ್ಜ್ ವಿಕ್ರಾಮ್ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಲಿಡಿಯಾ ಬೆನೆಟ್‌ರ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಲಿದೆ” ಎಂದಿಷ್ಟೆ ಅಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣಿನ ತಂದೆಯ ಅಥವಾ ಊರುಕೇರಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದಕ್ಷರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ನ ಏರ್ಪಾಡು. ಏಕೆ ಈ ಎಡಹುಚ್ಚಾಯಿತೋ ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಅದನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದಿರೇನು?”

“ಹೌದು, ನೋಡಿದೆ” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಉತ್ತರಿಸಿ, ಅಭಿನಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡಲು ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಮನೋಭಾವವೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಮಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದೊಂದು ಆನಂದ” ಎಂದು ತಾಯಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು. “ಆದರೆ ವಿಯೋಗದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸುವುದೂ ಕಷ್ಟವೆ. ಉತ್ತರದ ತುತ್ತದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನ್ಯೂಕಾಸಲ್‌ಗೆ ಅವರು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಇರಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು. ಅವರ ಸೈನ್ಯ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಪುನಃಸೈನ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಮೂಲ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸ್ನೇಹಿತರು ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.”

ಇದೆಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ದೋಷಾರೋಪಣೆಯೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತದಷ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ, ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವುದೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಯಿತು. ಆ ನೋವಿನ ಆವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ, “ಈ ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ತಂಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಒಂದೆರಡು ವಾರ ಇರಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಉತ್ತರ ನೀಡಿದನು.

“ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಬೆಂಟೆಚ್ಚು ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವ ತನಕ ಷಿಕಾರಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೊಡೆಯಬಹುದು” ಎಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು.

ತಾಯಿಯ ಅಧಿಕ್ಷಾಸಂಗತನದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳು ಸಂಕು ಅಧಿಕ್ಷಾಯಿತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದಾದರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಕ್ಲೇಶಕಾರಿಯಾದ ಪರಿಣಾಮವೊದಗುತ್ತದೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಿದಳು. ತನ್ನಕ್ಷಮಾ ತಾನೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಒಂದೆರಡು ಗಳಿಗೆಗಳ ದುಃಖಕ್ಷೇಶಗಳಿಗೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳು ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು.

‘ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇವರ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡ. ಇವರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಮಗೆ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ. ಆನಂದವಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಸಂಕುಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ನೋಡಲಾರೆ’ ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ಗುಣಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ತನ್ನಕ್ಷಮ ಸೌಂದರ್ಯ ಅವಳ ಮೊದಲ ಮೆಚ್ಚುಗಾರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಭಾವವೀಚಿಗನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ, ಅವನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಕ್ರಮೇಣ ಅರಿವಾದಾಗ ಅವಳ ಸಂಕುಟ ಉಪಶಮನವಾಯಿತು. ಅವನು ಬಂದಾಗ ಅವಳೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳು ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಕರ್ಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡವು. ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಾಗಲೀ ಎಳೆನಿತ್ಯೂ ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ಅವನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಿಷ್ಕಪಟಲೀಲ ಈಗಲೂ ಪರಿವಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸಲಿಗೆ ಈಗ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣಬಾರದೆಂದು ಜೇನ್

ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯಾಸಕ್ತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಮೌನಸ್ಥಿತಿಯ ಪರಿವೆಯೂ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅತಿಥಿಗಳು ಹೊರಟನುವಾದಾಗ, ಶ್ರೀಮತಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾದ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಿದಳು. “ಬಿಂಗ್ಲೆಯವರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಳೆಯ ಬಾಕಿಯಿದೆ. ಕಳೆದ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟುಬಂದ ಭೋಜನ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ನಾನದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಪಾಲಿಸದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಾನು ತುಂಬ ನಿರಾಶನಾಗಿದೆ.”

ಕಾರ್ಯಗೌರವದಿಂದ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅಸಹಾಯಕತೆ ಮತ್ತು ಕಳವಳಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಆ ದಿನವೇ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಊಟೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೊಗಸಾದ ಮೇಚೋಪಕರಣಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಆಶೆಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೆ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿದ್ದ ಆಫ್ತಮಿತ್ರನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಆದಾಯವುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮಂತ ತರುಣನ ಬಿಂಕಬಿಗುಮಾನಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ವರಿಸೆ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಸಾಲವೆಂದೇಣಿಸಿ ಅವಳು ಸದ್ಭಕ್ತೆ ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ಐವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಗರಿ

ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ನಡೆದಳು. ಆದರೆ ಅವಳನ್ನು ನಿಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ನುಗ್ಗಿ ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಿದುವು. ಡಾರ್ಲಿಯ ನಡತೆ ಅವಳನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿತು.

‘ಅವರು ಮೌನಗಂಭೀರವಾಗಿ ಔದಾಸೀನ್ಯದಿಂದ ಕುಳಿತಿರಲು ಏಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು?’ ಎಂದು ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. “ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಸ್ನೇಹರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದು ನಿಜವಾದರೆ, ನನ್ನ ಚೊತೆಯಲ್ಲೇಕೆ ಹಾಗಿರಬಾರದು ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯವಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದೇಕೆ ? ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಲ್ಲವಾದರೆ ಮೌನವೇಕೆ ? — ಈ ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟು ಕಾಡುತ್ತಾನೆ! ಮುಂದೆದೂ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

ತನ್ನಕ್ಷನ ಆಗಮನದಿಂದ ಅವಳ ಸಂಕಲ್ಪ ಅನೈಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಾಗೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಳಿದಿತ್ತು. ಜೇನಳ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅತಿಥಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ತಂಗಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅಕ್ಕ ತೃಪ್ತಿಯೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

“ಈ ಘಟವ ಸಂದರ್ಶನದ ನಂತರ ನಾನು ತುಂಬ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನನಗೆ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಬಂದರೆ ನಾನು ದಿಗಿಲುಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಂಗಳವಾರ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಪರಿಚಯಸ್ತರಂತೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರುವುದನ್ನು ಆಗ ಸರ್ವರೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ನುಡಿದಳು.

“ಹೌದಹುದು, ಜೇನ್ ! ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು. ಅಷ್ಟು ಉದಾಸೀನವಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ನೋಡೋಣ.”

“ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ನಾನಂಥ ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗುವಷ್ಟು ದುರ್ಬಲಕೆಂದು ನೀನೀಗ ತಿಳಿಯಬೇಡ.”

“ಬಹುಶಃ ನೀನವರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯವೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.”

ಅವರು ಮಂಗಳವಾರದತನಕ ಆ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಘಂಟೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ವಿನೋದ ಸೌಜನ್ಯಗಳಿಂದ ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಂಡಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಸುಖಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತ ಆನಂದದಿಂದಿದ್ದಳು.

ಮಂಗಳವಾರ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗುಪ್ತೋದ ನೆರೆಯಿತು. ಆ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಮುಖ ಅತಿಥಿಗಳು ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಾಗಿ ಸಮಯನಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರತಿಭೆಯಿದ್ದವರಾದ್ದರಿಂದ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಅವರು ಭೋಜನಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹಿಂದಿನಂತೆ ತನ್ನಕ್ಷನ ಪಕ್ಕದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನೊ ಇಲ್ಲವೊ ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ತಾಯಿಯೂ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಹಿಂಜರಿದಳು. ಅವನು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡನು. ಆದರೆ ಜೇನ್ ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿ ಮುಗುಳುನಗೆ ಬೀರಿದಳು. ಆ ಮುಗುಳುನಗೆಯೇ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಯಿತು. ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿ ಪೀಠಸ್ಥನಾದನು.

ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಅವನ ಗೆಳೆಯನ ಕಡೆಗೆ ವಿಜಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದಳು. ಅವನನ್ನು ಗಾಂಭಿರ್ಯದಿಂದ ಜಿದಾಸೀನದಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿದುದನ್ನೂ ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಚಿಕೆ ಸೇರಿದ ಅರೆನಗು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದುದನ್ನೂ ಅವಳು ಗಮನಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಸುಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ಡಾರ್ನಿಯ ಅನುಮತಿ ದೊರಕಿತ್ತೆಂದು ಅವಳು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಭೋಜನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತನ್ನಕ್ಷನ ಬಗೆಗೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು

ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡನು. ಆತ್ಮೇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವನಿಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸುಖವೂ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ಕೈಸಾರವುದೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಮುಂದಿನ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗೆಗೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಮೂಡಿದರೂ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು; ಅವಳ ಉಪಾಹ ಗರಿಗಟ್ಟಿತು. ಅವಳ ಮತ್ತು ಡಾರ್ನಿಯರ ನಡುವೆ ಮೇಜಿನ ಅಗಲದಷ್ಟು ಅಂತರವಿತ್ತು.

ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸುಖವಾಗಲೀ, ಅನುಕೂಲವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಮಾತುಕತೆ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ, ಆ ಮಾತಿನ ಸೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಔಪಚಾರಿಕತೆ, ನಿರುತ್ಸಾಹಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಋಣಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ತಾಯಿಯ ಅನಾದರಣೆ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಿಂಡಿತು. ಪರಿಣಾಮವೇನೆ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ಅವನ ಉಪಕಾರ ತನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂದೂ, ಮಾತುಕತೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗದೆಂದೂ ಅವಳು ಆಶಿಸಿದ್ದಳು. ಅವರು ದಿವಾನಿಯಾನೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬೇಸರಕಾತರತೆಗಳಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಬಿಹೋ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಆಗಮನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳು ಕಾದು ಕುಳಿತಳು; ಅವಳ ಸುಖಸಂತೋಷವೆಲ್ಲ ಅವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನುವಲಂಬಿಸಿತ್ತು.

‘ಈಗೇನಾದರೂ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅವರನ್ನು ಮರ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ಕುರುಕಿಹೊಂಡಳು.

ಭೇಟಿಕಾರರು ಬಂದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಯ್ಯೋ ಹೆಗಸರೆಲ್ಲ ಮೇಜಿನ ಸುತ್ತ ಗುಂಪುಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯೆ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಟೀ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಾಫಿ ಹೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಸಹ ಸ್ಥಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಅವಳ ಒತ್ತಿಗೆ ಸರಿದು, “ಗಂಡಸರು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಕೂಡದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರೂ ನಮಗೆ ಬೇಡ. ಬೇಕೇನು ?” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾರ್ನಿ ಕೋಣೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸರಿದನು. ಅವಳ ನೋಟ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಅವನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ ಜನ ಅವಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ಬಂದವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ನೀಡುವ ಸಹನೆ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ತನ್ನ ಮಂಕುತನಕ್ಕೆ ತಾನೇ ರೋಷಗೊಂಡಳು !

“ನಾನೇ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಿರಾಕರಿಸಿರುವ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮತ್ತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ನಾನು ದಡ್ಡಿಯಲ್ಲವೆ ? ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡುವಾದ ಹೆಣ್ಣೇ ಮತ್ತೆ ಬೇಕೆಂದು ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಪುರುಷತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೇಯವಾದ ಅವಮಾನ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ !”

ತನ್ನ ಕಾಫಿ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತಾನೇ ಅವಳ ಬಳಿ ತಂದುದರಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಸ್ವದೀನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅವಳು ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ “ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯಿನ್ನೂ ಪೆಂಬರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಯೇ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

“ಹೌದು, ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್‌ತನಕ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ.”

“ಒಬ್ಬಳೊಬ್ಬಳೆ ? ಅವನ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋದರೆ ?”

“ಶ್ರೀಮತಿ ಆನ್ಸ್ಟ್ರಿ ಅವಳ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಉಳಿದವರು ಮೂರು ವಾರಗಳಿಂದ ಸ್ಕಾರ್‌ಬರೋನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.”

ಅವಳಿಗೆ ಮುಂದೇನೂ ತೋಚದಾಯಿತು. ಅವನು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅವಳಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಹುಡುಗಿಯರು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಏಸುಗುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ, ಅವನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ನಡೆದನು.

ಓಟಿ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ಆಟದ ಮೇಜುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಮೇಲೆದ್ದರು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಘಾತಕತನಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅವನು ವಿಸ್ತೃ ಆಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಅವನು ಇತರರೊಡನೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅವಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಶಾಗೋಪುರ ಮುರಿದುಬಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸಂತೋಷವೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಾಗಾಡಿತು. ಇಡೀ ಸಂಜೆಯಿಲ್ಲ ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೇಜುಗಳ ಬಳಿ ಸೆರೆಯಾದರು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಾಗಲೀ ಅವಳಾಗಲೀ ಆಟದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.

ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಅತಿಥಿಗಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸಂಜೆಯೊಂಟಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಕ್ ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡುದರಿಂದ, ಅವರನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಅವಳು “ನೋಡಿರಿರಾ ಮಕ್ಕಳೆ, ಈ ದಿನ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯಿತು ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಅಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಇಷ್ಟು ಪ್ರೊಗದಸ್ತಾದ ಭೋಜನವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ

ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಿಂಕೆಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುರಿದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಕೊಬ್ಬಿದ್ದ ತೊಡೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಾವೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ನಾಲಗೆ ಚುಪ್ಪಿಸಿದರು. ಮಾಂಸದ ಸಾಧ, ಕಳೆದ ವಾರ ಲ್ಯೂಕಾಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾಂಸದ ಸಾರಿಗಿಂತ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಮೇಲಾಗಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಾಂಸ ತುಂಬ ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಬಳಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರಾದರೂ ಫ್ರೆಂಚ್ ಅಡುಗೆಯವರಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಜೇನ್, ಈ ದಿನ ನೀನೆಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಅನುಪಮ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗೊತ್ತೆ? ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಮತ್ತೆನು ಹೇಳಿದಳು ಗೊತ್ತೆ? 'ಆಹ ! ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್, ಕಡೆಗಾದರೂ ಅವಳು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿನ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗುವಂತಾಯಿತೆ' ಎಂದು ನನ್ನಾಣೆ ಹೇಳಿದಳು. ಪಾಪ, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಂಗ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಾಣಿ. ಅವಳ ಸೋದರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ನಡತೆ ತುಂಬ ಹಸನಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಅವರು ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ."

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದಿದ್ದಳು. ಜೇನ್‌ಕೊಡೆನ್ ಬಿಂಗ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಅವಳು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು, ಎಂದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ವಶವಾಗತಕ್ಕವನೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೊದಗಬಹುದಾದ ಸೌಲಭ್ಯಾನುಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ನಿಲುಕುವಂತಹ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೆತ್ತದಿದ್ದರಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು.

"ಈ ದಿನ ತುಂಬ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾಪಾಣಿಯ ಜನರಿದ್ದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ವನ್ನೋಧರ್ಮ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಹೀಗೆಯೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸೇರಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಬೀರಿದಳು.

"ಲಿಸ್ಸಿ, ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಪಡಕೂಡದು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಪ್ರಿಯನೂ ವಿವೇಕಶಾಲಿಯೂ ಆದ ತರುಣನೆಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಅವನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯಾನುಭವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕ್ಷುಣ್ಣೆಂದಿಲ್ಲ. ಫ್ರಾಯ್ಡನು ಸಂಧಾನದ ಹಂಚಿಕೆ ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ನಡವಳಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿದೆ. ಇತರರಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮಾತಿನ ಮೋಡಿ ಮತ್ತು ನಡವಡಿಯ ನವಿರು ಸೊಗಸುಗಳು ಅವನಿಗೆ ವಶವಾಗಿವೆ."

"ಅಕ್ಕ ನನ್ನದ ಕಲ್ಲಿದೆ. ನಾನು ನಕ್ಕರೆ ನಿನಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನುಡಿಯೂ ನಗುವನ್ನು ಕೆರಳಿಸುತ್ತಿದೆ."

“ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೆ ಕಷ್ಟ!”

“ಹೇಗೆ ?”

“ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೂ ಸರಿಯೆ ?”

“ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಾರೆ. ಬೇಡವಾದುದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಸುವುದಾದರೂ, ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಸೆ. ಕ್ಷಮಿಸು. ನಿನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.”

ಐವತ್ತೈದನೆಯ ಗರಿ

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದನು. ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಾನೆ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಅವರೊಡನೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರಸಣ್ಣಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು. ತಮ್ಮೊಡನೆ ಊಟಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಳು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸವಿನಯವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದನು.

“ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವು ಬರುವ ಕೃಪೆಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದವಳು ಹೇಳಿದಳು.

“ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ದೊರೆತರೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.”

“ನಾಳೆ ಬರುತ್ತೀರಾ ?”

“ಆಗಲಿ. ನಾಳೆ ಬೇರೇನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವನು ತಡಮಾಡದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಅವನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದನು. ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬನು ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾದಾ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅರೆಬಾಚಿದ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಗಳ ಕೋಣೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ “ಮಗು ಜೇನ್, ಏಳು, ಏಳು, ಬೇಗೇಳು. ಅವರು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ — ಬಿಂಗ್ಲೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ — ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರಸರನೆ ನಡೆ. ತಡಮಾಡಬೇಡ. ಸರಾ, ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ಬೇಗ ಬಾ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್‌ಳ ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸು. ಲಿಸ್ಸಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಚುಹುದು” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು.

“ಕೂಡಲೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಕಿಟ್ಟಿಯ ಅಲಂಕಾರ ಮುಗಿದಿರುವುದು; ಏಕೆಂದರೆ

ಅವಳು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದಳು” ಎಂದು ಜೇನ್ ನುಡಿದಳು.

“ಅಯ್ಯೋ, ಕಿಟ್ಟಿ ಹಾಳಾಗಲಿ ! ಅವಳಿಗೇನು ಜರೂರಿಂದೆ ? ಏಳು ಬೇಗ, ಏಳು. ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ?”

ಆದರೆ ತಾಯಿ ಹೋದನಂತರ ತಂಗಿಯರ ನೆರವಿಲ್ಲದೆ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಲು ಜೇನ್ ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ತಂತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಡುವ ಕಾತರತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಟೀ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಬೆನೇಟ್ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸರಿದನು. ಮೇರಿ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಲು ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಐದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಡುಕೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾದ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಭಾವವನ್ನವರು ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಳು. ಕಿಟ್ಟಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯದವಳಂತೆ “ಅಮ್ಮ, ಏನು ವಿಷಯ ? ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುತ್ತಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು ? ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಮಗು, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಲಿಲ್ಲ”

ಅನಂತರ ಅವಳು ಐದು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅಂಥ ಅಮೂಲ್ಯವಕಾಶವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡಲಾರದೆ ಅವಳು ಮೇಲೆದ್ದು “ಬಾ ಚಿನ್ನ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಕಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಜೇನ್ ಒಡನೆಯೆ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು. ಆ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅಪರಿಪಕ್ವ ನಿರ್ಣಯದಿಂದೊದಗಿದ ದುಃಖವೂ, ಅವಳದನ್ನು ನಂಬಬಾರದೆಂಬ ದೈನ್ಯವೂ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದ್ದುವು.

ತುಸು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಕದವನ್ನು ಅರ್ಧ ತೆರೆದು “ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬಾ ಇಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಕರೆದಳು.

ಎಲಿಸಬೆಟ್ ವಿಧಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. “ಅವರನ್ನು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಡುವುದೊಳ್ಳಿಯದು” ಎಂದು ಅವಳ ತಾಯಿ ಮಹಾಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಉಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರಸಾಧನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇವೆ.”

ಎಲಿಸಬೆಟ್ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ವಾದಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಿಯದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವತನಕ ಅವಳು ಮಹಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಅನಂತರ ದಿವಾನಖಾನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ಟಳ ಈ ದಿನದ ಯೋಜನೆಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ

ಪೂಯೋದ್ದೇಶ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದೊಂದು ಚಿಂತೆಯನ್ನುಳಿದರೆ, ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸರ್ವಲಾವಣ್ಯವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಉಲ್ಲಾಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಿತ ವನೋಭಾವಳಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಗೋಷ್ಠಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತಕಾರಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಗಳ ವೇಲಣ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತಾಯಿಯ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವನ್ನೂ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯ ಹರಟೆಯನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು; ಅವನ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಹನೆ ಲವಲೇಶವೂ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ರಾತ್ರಿಯೂಟಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆ ಬಿಡುವ ಮುನ್ನ, ತನ್ನ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಳ ಗಂಡನೊಡನೆ ಷಿಕಾರಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಆ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಜೇನ್ ತನ್ನ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಚಾಚು ಎನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗದಿದ್ದರೆ, ಆ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಸಂತ್ರಪ್ತಳಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೊರಗಿದಳು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅವನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದಲೆ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು.

ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಬಂದನು. ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಅವನೂ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟನೂ ಪ್ರಾತಃಸಮಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆದರು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನ ಜೊತೆಗಾರ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಅಣಕವನ್ನು ಕೆಳಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಸಹ್ಯವೆಂಬುದಾದಿ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸುವ ಅವಿವೇಕ ದಾಷ್ಟ್ಯಗಳ ಬಿಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ವಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೆನ್ನೆಟ್ಟನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಸಂಜೆ ಅವನೂ ತನ್ನ ಮಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವಂತೆ, ಅವರ ಬಳಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನ್ನೆಟ್ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಟೀ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉಪಾಹಾರಶಾಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಜಾರಿದಳು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟೇಟು ಆಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳು ನಿಷ್ಠುಗೊಳಿಸಲಿಷ್ಟರಡಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿ ದಿವಾನಖಾನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೆನೆದು ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತೆಯಾದಳು. ಕದ ತೆರೆದಾಗ, ತನ್ನಕ್ಕ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲೆಯರು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಡಗರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದವರಂತೆ ಬೆಂಕಿಗೂಡಿನ ಬಳಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವಳು ಅವಲೋಕಿಸಿದಳು. ಅವರು ಸರಕ್ಕನೆ ತಿರುಗಿ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರು ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತರು. ಅವರ ಮುಖಭಾವ ಭಂಗಿಗಳೆ ಅವರ ವರ್ತನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಎಡವಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಲಸಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಾಯಿಂದಲೂ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಇನ್ನೇನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ

ಕದಲಬೇಕು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲಿ ಮೇಲೆದ್ದು, ಅವಳಕ್ಕನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹಾಕಿ, ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಹೋದನು.

ಜೇನ್ ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಯಾವ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತರೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಬರಸೆಳೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತನ್ನಂಥ ಸಖಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹರ್ಷೋರ್ವ್ವಗದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

“ತುಂಬ ಅತಿಯಾಯಿತು. ನಾನಷ್ಟು ಆಹ್ವಾಳಲ್ಲ. ಇತರರೂ ನನ್ನಂತೆ ಏಕೆ ಸುಖವಾಗಿರಲಾರದು ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೈತ್ವರ್ನ್ ಕೂಗಿ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಹರ್ಷಾತಿಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಳ ಶಬ್ದಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಾಲದಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾಕ್ಯವೂ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಜೇನ್‌ಗೆ ರೋಮಾಂಚವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುವಷ್ಟು ಸಹನೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನೀಗಲೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತಂಕ ಕಳವಳಗಳಿಂದ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೆಂಟಿರಬಹುದಾದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಿಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಇತರರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅವರಾಗಲೆ ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹರ್ಷೋರ್ವ್ವಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ !” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜೇನ್ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿದಳು. ಅವಳು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇಷ್ಟೀತಾಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಉಪ್ಪಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕಿಟ್ಟಿಯೊಡನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ಅನೇಕ ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಳವಳ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದ ವ್ಯವಹಾರ ಅಷ್ಟು ಶೀಘ್ರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಲಾರದಿದ್ದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಒಬ್ಬಳೇ ಕುಳಿತು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಅವನ ತಂಗಿಯ ಕುಟಿಲತಂತ್ರದಿಂದ ಏನುಪೇರಾಗಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವನ ಗೆಳೆಯನ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಸರಿಹೋಯಿತು. ಅಂತು ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಇಷ್ಟು ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಿವೇಕಯುತವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ’ ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿ, ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ, ಬಿಂಗ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಬಳಿ ಬಂದನು. ಕದ ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ “ಅಕ್ಕ ಎಲ್ಲಿ ?” ಎಂದವಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಉಪ್ಪಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಬಳಿ - ಕೂಡಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ.”

ಅನಂತರ ಅವನು ಕದ ಮುಚ್ಚಿ, ಅವಳ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಶುಭ ಕೋರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ಭಾವೀ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೈತ್ವರ್ನ್ ಕೂಗಿದ

ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಕೈಕುಲುಕಿದರು. ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವವನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದೋಷ ಎವಲೇಶನವಿಲ್ಲದ ಚೇನಳ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಜೀವನದ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಅವನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಅದು ಪ್ರೇಮದ ಭರದಲ್ಲಿ ಆಡಿದ ಮಾತಾದರೂ ಆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಾಧಾರವಾದುದೆಂದೂ, ವಾಸ್ತವವಾದುದೆಂದೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ತೆಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಚೇನಳ ಅನ್ಯಸಾಧಾರಣವಾದ ಸರಳ ಮೃದುಸ್ವಭಾವವೂ ಭಾವೀ ದಂಪತಿಗಳ ಸಮಾನಾಭಿರುಚಿ, ಸಮಾನ ಮನೋಧರ್ಮಗಳೂ ಅವಳ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದವು.

ಆ ಸಂಜೆ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಅಪೂರ್ವ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಆತ್ಮಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದೊದಗಿದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ವದನಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ ಅನುಪಮ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಕೊಂಡಳು. ಕಿಟ್ಟಿ ಹುಸಿನಗೆ ನಕ್ಕು, ತನ್ನ ಸರದಿಯೂ ಜಾಗ್ರತೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುವುದೆಂದು ಆಶಿಸಿದಳು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬಿಂಗ್ಲಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದಳು; ಹಾರ್ಮೋನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದಳೋ ಏನು ಬಿಟ್ಟಳೋ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹಾರ್ಮೋನಿಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಮಾತು ಸಾಲದೆ ಅವಳು ಆ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಬೆನೆಟ್ನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವರ ಅತಿಥಿ ಅವರಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನು ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವನು ತುಟಿ ಪಿಟಕೆನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ತಂದೆ ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಚೇನ್, ಇಗೊ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ನೀನು ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ” ಎಂದನು.

ಚೇನ್ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಬಳಿಸಾರಿ, ಚುಂಬಿಸಿ, ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು.

“ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ. ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಜೀವನ ಭದ್ರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೆನಿದಾಗ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದಾಂಪತ್ಯಜೀವನ ಸುಖವಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮನೋಧರ್ಮ ಅಭಿನ್ನವಾದುದು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ವಿನಯಶಾಲಿಗಳಾದುದರಿಂದ, ಪೆಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವ ಚಾಳಿ ನಿಮಗೆ ಹೊರಗಾಗುತ್ತದೆ; ಮೃದು ಸ್ವಭಾವವರಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೇವಕನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಂಚಿಸಬಹುದು; ಉದಾರಿಗಳಾದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆದಾಯ ಸಾಲದಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಹಾಗಾಗದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವಿವೇಕವಾಗಲಿ, ಅವಿಚಾರವಾಗಲಿ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಪ್ರಿಯ ಬೆನೆಟ್, ಆದಾಯ ಸಾಲದಾಗುತ್ತದೆವೆ ! ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಅವರಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವಿದೆ” ಎಂದವನ ಹೆಂಡತಿ ರಭಸವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಮಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಿರುಗಿ “ಮುದ್ದು ಜೇನ್, ನನಗಿಂದು ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ನಾನು ರೆಪೆ ಮುಚ್ಚುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಲಾರದೆಂದು ನನಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಹೌರ್ನ್‌ಫೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಬಂದ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ನಾನವರನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜೋಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಅಹ! ನಾನು ನೋಡಿದವ ತುಣುಕು ಅಮದು ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವಂತರು” ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

ಲಿಡಿಯಾ ಮತ್ತು ವಿಕಾರ್ಮ್ ಇಬ್ಬರೂ ಮರೆತುಹೋದರು. ಜೇನ್ ಅವಳ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಮಗಳಾಗಿ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಮುಂದು ಅವಳಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಸುಖಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿನ ಪ್ರಸಕ್ತ ಭಂಡಾರ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿಗಾಗಿ ಮೇರಿ ಅರ್ಜಿ ಗುಜರಾಯಿಸಿಕೊಂಡಳು; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನರ್ಕನೋಪ್ಪಿಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುವಂತೆ ಕಿಟ್ಟಿ ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ಟ್‌ಗೆ ಉಪಾಹಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಜೆಯೂಟ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಬೇಕಾದ ನೆರೆಯೊಂದು ಜನರಿಂದ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆ ಬಂದರೆ ಈ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ತನ್ನ ತಂಗಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಜೇನ್‌ಗೆ ಈಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಡುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆಯವರ ಕಡೆ ಅವಳ ಲಕ್ಷ್ಯಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಅಗಲಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿದಾಗ, ಅವನು ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನಿನಿಯಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಪರಮ ಸಂತೋಷ. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಇಲ್ಲದಾಗ ಬೇಸರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜೇನ್ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

“ಕಳೆದ ವಸಂತಿಯವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮೊದಲು ನಂಬಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದವಳು ಒಂದು ಸಂಜೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಊಹಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಡುವ ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದೆಲ್ಲ ಅವನ ತಂಗಿಯರ ಮಾಟವಿರಬಹುದು. ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ನನ್ನೊಡನೆ ಸಲುಗೆಯಿಂದಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೇಣ್ಣ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು

ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ತಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಬಾಂಧವ್ಯ ಕುಡುರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ”

“ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ದಯೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ಅಯ್ಯೋ ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿ ! ನೀನು ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮರುಳಾಗಿ ಮೋಸಹೋದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಕಳೆದ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪೆಚ್ಚಾಣಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ, ಅವರು ಪುನಃ ಬರೆದಿರಲು ನನ್ನ ಬೆದಾಸೀನೆಯೇ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ನೀನು ನಂಬುವೆಯಾ ?”

“ಅವರು ಕಿಂಚಿತ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.”

ಅವನ ಸಂಕೋಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ನಿರಾಡಂಬರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಜೇನ್ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದಳು.

ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ತಲೆಹಾಕುತನವನ್ನು ರಟ್ಟುಮಾಡದಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹರ್ಷಗೊಂಡಳು. ಜೇನಕಂಠ ಉದಾರಿಯಾಗಲೀ ಅವಕಂಠ ಕ್ಷಮಾಶೀಲಿಯಾಗಲೀ ತನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅವನನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದಿತ್ತು.

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ! ಓ ಲಿಸ್ಸಿ ! ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೆ ! ದೇವರ ಕೃಪೆ ನನ್ನೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮೀಸಲೆ ! ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಸುಖಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಾಗ ನನಗೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ, ಗೊತ್ತೆ ! ನನ್ನಂತೆ ನೀನೂ ಇನಿಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಭಾಗ್ಯವುಂಟೆ ?” ಎಂದು ಜೇನ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅಂಥ ನಲವತ್ತು ಜನರನ್ನು ನೀನು ನನಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದರೂ, ನಾನು ನಿನ್ನಂತೆ ಸುಖಿಯಾಗಿರಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಬೇರೆ, ನನ್ನ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಬೇರೆ. ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯತನ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸುಖ ನನಗೆ ಬರಲಾರದು. ನನಗೂ ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದು.”

ಲಾಂಗ್ ಬರ್ನ್ಸ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಬಹಳ ಕಾಲ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸನಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಮೆರಿಟನ್ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿದಳು.

ಕೇವಲ ಕೆಲವು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಲಿಡಿಯಾ ಯಾರನ್ನೂ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದ

ಸಂಗತಿಯ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಹಚ್ಚುಹಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬದಂಥ ದುರದೃಷ್ಟ ಕುಟುಂಬವೊಂದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಜರುಗಿದ ನಂತರ ಬೆನೇಟ್ ಕುಟುಂಬದಂಥ ಪುಣ್ಯಭಾಜನವಾದ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಐವತ್ತಾರನೆಯ ಗರಿ

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಜೇನರ ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನು ಮನೆಯ ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಭೋಜನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂಡಿ ಬಂದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಅವರ ಗಮನ ಕಿಟಕಿಯ ಕಡೆ ಹೊರಳಿತು. ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ನಡುವೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗಾಡಿಯೊಂದು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಯಾರೂ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಪರಿವಾರ ಸಜ್ಜಿತವಾದ ಗಾಡಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವರದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಗೆ ಟಪ್ಪಾಲು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಗಾಡಿಯಾಗಲಿ ಸೇವಕರ ಸಮವಸ್ತ್ರವಾಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಭಾವಿಸಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ತೋಪಿನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು, ಆಗಂತುಕರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ತನಕ ಉಳಿದ ಮೂವರು ಊಹಾಪೋಹಗಳು ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದವು. ಬಂದವರು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥಿರೀನ್ ಡಿ ಬೋರ್. ಹೊಸಬರ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಿಯರಿಗೆ ಅವರು ತೀರ ಹೊಸಬರಾಗಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳಿಗಿಂತ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇರುಸುಮುರುಸಾಯಿತು.

ವಿನಯರಹಿತವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ಒಳಗೆ ಘೋಷಿಸಿದರು; ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳ ನಮಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ತುಸು ತಲೆಯೊಲೆದರೆ ಹೊರತಾಗಿ ತುಟಿ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ; ಮಾತುಕತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಒಳಗೆ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೆ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಊದಿದ್ದಳು.

ಅಂಥ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದ ಅತಿಥಿಯ ಆಗಮನದಿಂದ ತಾನು ಧನ್ಯನಾದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್ ಅವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಎಲಿಸಬೆಟ್ಟಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, “ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್, ನೀವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇಮವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಹೆಂಗಸು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಬಿಗುಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬಳಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

“ಅಹುದಮ್ಮ, ಅವಳು ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಮಗಳ ಮುಂದಿನವಳು. ಕೊನೆಯವಳಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನದ ಹಿಂದೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ಹೊರಗೆ ಬಯಲಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ತರುಣನೊಡನೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆತ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲೊಂದು ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಾನವಿದೆ ? ” ಎಂದು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತುಸುಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ನುಡಿದಳು.

“ರೋಸಿಂಗ್ ಉದ್ಯಾನವನದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇದು ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮದು ಸರ್ ವಿಲಿಯಂ ಲ್ಯೂಕಾಸರ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬ ದೊಡ್ಡವೆಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ”

“ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಹುಳಿತಿರಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಿಟಕಿಗಳೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತೆರೆದಿವೆ.”

ಭೋಜನಾನಂತರ ತಾವೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಹುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ, ಕೊಲಿನ್ ದಂಪತಿಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಲು ರಾಣಿಯವರ ಅನುವತಿಯಿದೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅಹುದು, ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ತಾನೆ ನಾನವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ.”

ಚಾಡುಕೆಯಿಂದ ತನಗೊಂದು ಕಾಗದ ತಂದಿರುಹದೆಂದೂ, ಅದೇ ಬಹುತೇ ಅವರ ಭೇಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವಿರುಹದೆಂದೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಯಾವ ಕಾಗದವೂ ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದಳು.

ಉಪಾಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢವನೋಭಾವದಿಂದ ಅವಿನಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಮೇಲೇಳುತ್ತ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಹುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ಹಸುರು ತೆಂಡಾರಿಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಸಣ್ಣ ಕಾಡೊಂದಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ” ಎಂದು ಕರೆದಳು.

“ಹೋಗು, ಮಗು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಡೆಹಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬಾ. ಈ ಕುಟೀರ ಅವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ತಾಯಿ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಮೀರದೆ, ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಕೊಡೆ

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ರಾಣಿಯೊಡನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದಳು. ಮಹಾ ಶಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಭೋಜನಶಾಲೆ ಮತ್ತು ದಿವಾನಖಾನೆಗಳ ಕಡೆ ತೆರಳಿದಳು, ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ, ಅವು ತುಂಬ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು.

ಅವಳ ಗಾಡಿ ದ್ವಾರಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನೋಡಿದಳು. ಕುರುಚಲು ಕಾಡಿಗೆಯೊಡನೆ ಗರಸು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮೌನವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದಳು. ಅವಳ ಕೋಪ, ದುರಹಂಕಾರಗಳು ಎಂದಿಗಿಂತ ಅತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಆದುದರಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವಳನ್ನು ಮಾತಿಗೆಳೆಯಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. 'ತಮ್ಮ ಸೋದರಳಿಯನನ್ನು ಅವಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು?' ಎಂದವಳು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಅವಳು ಕುರುಚಲು ಕಾಡನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ವಿಚಿತ್ರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು : "ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣೋದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನೀನು ಕಣ್ಣುಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಾಗಲಾರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದೇನೆ. ನಾನೇತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದು ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿರಬೇಕು."

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸೋಗಿಲ್ಲದ ಬೆರಗಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. "ನೀವು ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅಮ್ಮ. ತಮ್ಮ ಬರುವಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯದು."

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಕೋಪಸ್ವರದಲ್ಲಿ "ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ನನ್ನೊಡನೆ ಹಡಗುಗಾಟಕಿ ಸಲ್ಲದೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ನೀನು ಕುಟುಂಬೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ನಿಷ್ಠಾಪುಷ್ಕಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಗುಣಶೀಲಗಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿವೆ; ಎಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಋಜುಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಭಯಂಕರವಾದೊಂದು ಸುದ್ದಿ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ನಿನ್ನ ಕ್ಷಣ ಮದುವೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ - ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯ ಡಾರ್ನಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗನೆ ನಡೆಯಬಹುದೆಂದೂ ಕೇಳಿದೆ. ಅದು ಬರಿಯ ಮಿಥ್ಯಾರೋಪವಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ; ಅದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಲಾರೆ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಮನೋಗತವನ್ನು ನಿನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

"ಅದು ಸತ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂದು ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀವೇಕೆ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಳಲಿದಿರಿ ! ಅಂದಮೇಲೆ ರಾಣಿಯವರ ಉದ್ದೇಶವೇನಿರಬಹುದು?" ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ವಿವರಣೆಮುಖಿಯಾದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದಳು.

"ಆ ವರದಿ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಈ ಕೂಡಲೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡಿಸುವ

ಸಲುವಾಗಿ.”

“ಅಂಥ ವರದಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರನ್ನೂ ನೋಡಲು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರೀಕರಣ ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಆದರೆ ! ಆ ವಿಷಯ ನಿನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಾ ? ಅದನ್ನು ನೀನೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪ್ರಕಾರಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆ ? ಆ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿರುವ ಸಂಗತಿ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ?”

“ಆ ಸುದ್ದಿಯೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ.”

“ಅದು ನಿರಾಧಾರವಾದುದೆಂದು ನೀನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳುವೆಯಾ ?”

“ರಾಣಿಯವರಲ್ಲಿರುವಷ್ಟೇ ನಿಷ್ಕಪಟ ಮನೋಭಾವ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನೀವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ನನಗೇಗ ನೀನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಅವನು - ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಎತ್ತಿದ್ದನೇ ?”

“ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ರಾಣಿಯವರು ಆಗಲೆ ಅಷ್ಟಾಕೊಡಿಸಿದರಲ್ಲವೆ ?”

“ಅದು ಖಂಡಿತ ನಿಜ; ಅವನಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಕ ಉಳಿದಿರುವತನಕ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆ ನಿಜ. ನಿನ್ನ ಹಾವಳಿಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬವಾಚಾರಗಳಿಂದ ಮತಿಚ್ಛೇದನಾಗಿ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನೀನವನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ.”

“ಹಾಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಾನದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ.”

“ಕುಮಾರಿ ಬೆನೆಟ್, ನಾನಾರೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೆಯೆ ? ನಾನೆಂದೂ ಇಂಥ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಸಂಬಂಧಗಳೆಲ್ಲ ನೀನೇ ತೀರ ಹತ್ತಿರದವಳು; ಅವನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ.”

“ಆದರೆ ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಹಕ್ಕು ನಿಮಗಿಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಈ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲ ಹೊರಪಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ.”

“ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮೇಲು. ನೀನು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಬಂಧವೆಂದೆಂದಿಗೂ ಕೈಗೂಡದು. ಇಲ್ಲ - ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಡಾರಿಯ ವಿವಾಹ ಎಂದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀನೇನು ಹೇಳುತ್ತೀಯೆ ?”

“ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ! ಮದುವೆ ಈಗಾಗಲೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವವೆತ್ತುವುದು ದಿಟವೆ ? ನಿಮ್ಮ ಊಹೆಗೆ ತಾಳು ಬುಡಗಳಿಲ್ಲ.”

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾರೀನ್ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅನುಮಾನಿಸಿ, ಅನಂತರ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು : “ಅವರಿಬ್ಬರ ಮದುವೆಯ ಒಪ್ಪಂದ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯದು. ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಎಳೆಕಟ್ಟಿ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ಆತನ ತಾಯಿಯ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹಂಬಲವೂ ಅದೇಯೆ. ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರಿಯರ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ತಮ್ಮಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯ ಮೂಲಕ ಈಡೇರಬೇಕಾದ ಸುರ್ವಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೀನಜನ್ಮದ ಅಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆನುವಂಶಿಕ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ತರುಣಿಯೊಬ್ಬಳಿಂದ ನಿಂತುಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ನಿರಾಶೆಯಾದೀತು ! ಅವನ ಗೆಳೆಯರ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ, ಕುಮಾರಿ ಡಿ ಬೋರಳ ಅಪ್ಪಕುತ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥಕ್ಕೆ ನೀನೇನೂ ಗೌರವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಸೌಜನ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆಯಾ ? ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಅವನು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ನೀನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೆ ?”

“ಹೌದು, ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದರಿಂದ ನನಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ? ಅವರ ತಾಯಿಯ ಮತ್ತು ಸೋದರತ್ತೆಯ ಬಯಕೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯನನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬೇರಾವ ಆಕ್ಷೇಪವೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಾನು ವಿಮುಖಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ವಿವಾಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವ ಹೊಣೆ ಬೇರೆಯವರದಾಗಿತ್ತು. ಘನತೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗಲೀ ಡಾರ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅವರಿಗಿಲ್ಲವೆ ? ನನ್ನನ್ನವರು ಮೆಚ್ಚುವುದಾದರೆ, ನಾನವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ?”

“ಕುಲದ ಗೌರವ, ಸಭ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ಪರಿಚ್ಛಾನ್ - ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆತ್ಮಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ಸಂಭವಿಸದಿರಲಿ ! ಹೌದು, ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್, ಆತ್ಮಹಿತ ಮುಖ್ಯ. ಅವನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನೀನು ಮೊಂಡುಬಿದ್ದು ವರ್ತಿಸುವೆಯಾದರೆ, ಅವರು ನಿನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ, ಅವಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕಂಕ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಕನಸುಮನಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಅವಾಚ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಅದೆಂಥ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ! ಆದರೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗುವವಳು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕ್ಷುಣ್ಣವಾಗಿ ಅತ್ತಂತ ಸುಖಸಂತೋಷ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಕೊರಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವೇ ಒದಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

“ಮೊಂಡು ಹುಡುಗಿ ! ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಗಿದೆ ! ಕಳೆದ ವಸಂತ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ ಆದರೋಪಚಾರಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಪ್ರತಿಫಲವೆ ? ಆ ಸಾಲವನ್ನಾದರೂ ನೀನು ತೀರಿಸಬೇಡವೆ ? ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತಾಡೋಣ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್, ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಢನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ನಾನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂಬ

ವಿಷಯ ನಿನಗಿನ್ನೂ ಅರಿವಾಗಿಲ್ಲವೆ? ನಾನಂತೆ ಅದರಿಂದ ವಿಷುಖಿವಾಗಲಾರೆ ಅವರಿವರ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಕ್ಕೆ ನಾನೆಂದೂ ಮಣಿಯುವವಳಲ್ಲ. ಅಪಜಯ ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವವಳೂ ಅಲ್ಲ.”

“ರಾಣಿಯವರ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಪರಿಣಾಮವಾಗದು.”

“ಮಧ್ಯೆ ತಲೆ ಹಾಕಬೇಡ! ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳು. ನನ್ನ ಮಗಳ ಮತ್ತು ಸೋದರಳಿಯನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧ ಎಂದೋ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಲೀನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು; ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯದಿದ್ದರೂ ಅವರ ವಂಶ ಪುರಾತನವಾದುದು, ಗೌರವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಎರಡು ಕಡೆಯ ಭಾಗ್ಯವೂ ವೈಭವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಗಂಡಹೆಂಡಿರೆಂದು ಎರಡು ಮನೆತನದವರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಂಬಂಧವನ್ನೇಗೆ ಭೇದಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ತಾನೆ ಯಾವುದು? ಕುಲಗೌರವವಿಲ್ಲದ, ಭಾಗ್ಯವೈಭವವಿಲ್ಲದ, ಬಾಂಧವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಿಲ್ಲದ ಈ ತರಳೆ - ನಿನ್ನೆ ಬೀದಿಯ ಭಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವಂತಾಯಿತೆ? ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಬಹುದೆ? ಅದು ಕೂಡದು, ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು! ಆತ್ಮಹಿತಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಆಸೆಯಿದ್ದರೆ ನೀನು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬ ವಲಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಅಡಿಯಿಡುವುದು ತರವಲ್ಲ.”

“ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಳಿಯನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ನಾನು ಆ ವಲಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆಂದ ಭಾವಿಸಲಾರೆ. ಅವರು ದೊಡ್ಡಬಾರೀಕರು; ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಬಾರೀಕರು. ಅಷ್ಟರವಟ್ಟಿಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನ ಸ್ಕಂಧರು.”

“ನಿಜ, ನಿಜ! ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯೋ? ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರೋ? ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮರೋ? ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ.”

“ನನ್ನ ಬಳಗವೇನೇ ಇರಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಳಿಯ ಆಕ್ಷೇಪವಿತ್ತಿದ್ದರಾಯಿತು, ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ?”

“ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡು, ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆಯೆ?”

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಆಲೋಚಿಸಿ, ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ, “ಇಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಛಾಯೆ ಸುಳಿಯಿತು. “ಅಂಥ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನೆಂದೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡುವೆಯಾ?”

“ಅಂಥ ವಾಗ್ಧಾನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ”

“ಹುಮಾರಿ ಬೆನೇಕ, ನಿನ್ನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿದೆ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ಹುಡುಗಿಯೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇನೆಂದು ನೀನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ಮೋಸಹೋಗಬೇಡ. ನೀನು ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಭರವಸೆ ನೀಡುವತನಕ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕುಡುವುದಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯಿತೆ ?”

“ಅದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತು. ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಅವಿವೇಕವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ರಾಣಿಯವರ ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ವಾಗ್ಧಾನದಿಂದ ಅವರ ಮದುವೆ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆಗುತ್ತೆಂಬ ಖಾತರಿಯಿದೆಯೇನು ? ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿದ್ದು, ನಾನವರ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಅನುರಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರೆ, ನಿಮ್ಮ ನಿಲವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೂಡಿದ ವಾದವಿವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರೇರಣೆಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬಹುದೆಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೇ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಹಾಕುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಳಿಯ ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ; ಆದರೆ ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಲು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಪೀಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

“ಅಷ್ಟು ಅವಸರ ಬೇಡ. ನಾನಿನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿದೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೆ ಎತ್ತಿದ ಆಕ್ಷೇಪಗಳ ಮಾಲೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕೊನೆಯ ತಂಗಿಯ ಅಮಮಾನಕರವಾದ ಪಲಾಯನ ಪ್ರಸಂಗದ ವಿವರಗಳು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆಯಬೇಡ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮಾನಾಮಾನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಮಾವಂದಿರು ತಲೆಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದೂ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತೇಪೆ ಹಾಕಿ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸೋದರಳಿಯನ ನಾದಿನಿಯಾಗಬೇಕೆ ? ಅವಳ ಗಂಡ, ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರನ ಮಗ, ಅವನ ಪಡ್ಡೆನಾಗಬೇಕೆ ? ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ! ನೀನು ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ ? ಪೆಂಬೆರಿಯ ಮನೆತನವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯಾ ?”

“ದಯವಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಾತು ಸಾಕುಮಾಡಿ. ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವೂ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿರೆಂದು ನಾನೀಗ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದವಳು ಕೋಪದಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಬಾಯಿಂದ ನುಡಿಗಿಡಿ ಕಾರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಮೇಲೆದ್ದಳು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಸಹ ಮೇಲೆದ್ದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಯ ಕುಳಿಗೆ ಮುಖವಾದರು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನ ಮಾನಮಾರ್ಯದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲವೆ ? ಸ್ವಾರ್ಥ್ಯಕ ದೃಷ್ಟಿಯ ನಿಷ್ಕರುಣಿ ಹೆಣ್ಣೆ ! ನನ್ನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕಂಡಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತೆಯಾ ?” ಎಂದವಳು ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದ ನುಡಿದಳು.

“ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರೆ, ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲ ಮುಗಿದಿದೆ. ಈಗಾಗಲೆ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವನೆಗಳು ನಿಮಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು.”

“ಹಾಗಾದರೆ, ಅವನು ನಿನ್ನವನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯ ?”

“ನಾನೇನೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಗೋಚಿಗೆ ಬಾರದೆ, ನನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಇತರ ಜನರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮಸಾಧನೆಗನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೆ ನನ್ನ ಧರ್ಮವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕರ್ತವ್ಯ ಗೌರವ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಲೋಕದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೆಳೆಯರ ಅವಮೇಳನಕ್ಕೂ ಅವನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡಿ, ಹಾಳು ಮಾಡಲು ನೀನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತತ್ವಕ್ಕೂ ಭಂಗ ವೊದಗುವುದಿಲ್ಲ; ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ, ಗೌರವ ಬುದ್ಧಿ, ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅದರಿಂದ ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವರ ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆತಂಕಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಲೋಕ ಮುನಿದೆದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳು ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಅವಿವೇಕಿಗಳಾದರೆ ಲೋಕದ ಜನರೆಲ್ಲ ಅವಿವೇಕಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾರೆ.”

“ಇದು ನಿನ್ನ ನಿಜವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆ ! ಇದೇ ನಿನ್ನ ಕೊನೆಯ ತೀರ್ಮಾನವೆ ! ಒಳ್ಳೆಯದು ! ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್, ನಿನ್ನ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಕೈಗೂಡುತ್ತದೆಂದು ಖಂಡಿತ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಡ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲೆಂದು ಬಂದೆ. ನೀನು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹಠವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯದಿರು.”

ಗಾಡಿಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬದವತನಕ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಇದೇ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಾಡಿ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳು ಹಠಾತ್ತನೆ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ “ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್, ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಸಹ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ನೀವು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ನನಗೆ ತುಂಬ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ನುಡಿದಳು.

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಾದ್ದುಡಿಯಲಿಲ್ಲ; ವನೆಗೆ ಬದುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ;

ತಾನೊಬ್ಬಳೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಾಡಿ ಹೊರಟ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಪ್ರಸಾಧನ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದ ತಾಯಿ “ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತವಕದಿಂದ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅವರಿಗಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಹೊರಟುಹೋದರು” ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಮಗಳು ನುಡಿದಳು.

“ಅವರು ನಯನ ವನೋಹರೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು ! ಅವರಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದುದೇ ಅವರ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಕೊಲಿನ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೆರಿಟನ್ನಿನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಲಿಸ್ಸಿ, ಅವೇನಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಸಿದರೆ ?”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು; ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಾರಾಂಶ ತಿಳಿಸುವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಐವತ್ತೇಳನೆಯ ಗರಿ

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರ ಭೇಟಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ಲಾಟ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಕೂಡಲೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಲಿಸಬೆತ್ಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಅವಳು ಚಿಂತೆಗೆ ಸೆರೆಯಾದಳು. ಡಾರ್ಲಿ - ಎಲಿಸಬೆತ್ ಭಾವೀ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮುರಿಯುವುದೇ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರ ಪ್ರಯಾಣೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಹಂಚಿಕೆ ! ಈ ಮದುವೆಯ ಸುದ್ದಿ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿತೆಂಬುದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಊಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನೆಂಬುದೂ, ತಾನು ಚೀನಳ ಸೋದರಿಯೆಂಬುದೂ ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆ ನೆನಪಿನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೆ ಜನ ಒಂದು ವಿವಾಹನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ನಿವಾಹನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ನುಟು ಗಂಟುಹಾಕಿರುವುದೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಕ್ಷಣ ಮದುವೆಯಿಂದ ತಾನು ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಂಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಲಾಡ್ಡ್ ಮನೆಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಅದು ಕೊಲಿನ್ಸ್ ದಂಪತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಆ ಸುದ್ದಿ ನಿಜವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅವಳು ಊಹಿಸಿದಳು.

ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಚುಡಿತನಿಂದೊದಗಬಹುದಾದಂಥ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂಹಿಸಿ ಅವಳು ಕಳವಳಗೊಂಡಳು. ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ನೇರವಾಗಿ ಡಾರ್ಲಿಯೊಂದಿಗೆ

ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ನೆಂಟ್ರಿಸ್ತಿಯಿಂದೊದಗಬಹುದಾದ ಕೆಲಕೆಗಳ ವಿವರಣೆಗೆ ಅವನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನಾಗಬಹುದೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿಯಲಶಕ್ತಕಾದಳು. ಅವನು ತನ್ನತೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮಟ್ಟವಾಗಲೀ, ಅವಳ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದಾಗಲೀ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನು ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವವಿಟ್ಟಿದ್ದುದು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದರಿಂದಂಟಾಗುವ ದುಷ್ಟೋಪಾಯಗಳನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ ಅವಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷುದ್ರವೂ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದವೂ ಆಗಿದ್ದ ವಾದವಿವಾದಗಳು, ಗೌರವ ಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರಾಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ ಡಾರ್ವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಸಹಾರೂವಾಗಿ ತೋರಿಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅವಳು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮೊದಲೇ ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಆಪ್ತಬಂಧುವಿನ ಬೋಧನೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದ ಅವನ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಕಳಂಕವಾದ ಗೌರವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳನುಗುಣವಾಗಿ ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತೆ ಅವನು ದೃಢನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಮುಖ ಸಹ ತೋರಿಸಲಾರನು. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮಾರ್ಗದ ಮಧ್ಯೆ ಇಳಿದು, ಅವನನ್ನು ಕಾಣಬಹುದೆಂದೂ, ಬಿಂಗ್ಲಿಯೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗೊತ್ತುಪಾಡಿನಂತೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡಿಗೆ ಬರಲಾರನೆಂದೂ ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದಳು.

‘ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಏನಾದರೂ ನೆಪವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಅನಂತರ ಅವರ ಪ್ರೇಮನಿಷ್ಠೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಹೃದಯ ಮೊದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಲ್ಲ ಅವರಿಗಾಗಿ ಹಾರೈಸಿ ಕಾದಿರುವಾಗ, ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ದುಃಖವನ್ನು ಸಂಯಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.’

ಬಂದಿದ್ದ ಅತಿಥಿ ಯಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಪಾರ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳು ಊಹಾಪೋಹವಿಚಾರಗಳೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳಿದು ಅವರ ಕುತೂಹಲ ತೃಣ್ಣಾಯಿತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಳು ಮಹಡಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದೇತಾನು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ ತಂದೆಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಳು. ತಂದೆ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ಲಿಸ್ಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಬಾ” ಎಂದನು.

ಅವಳು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಅವನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಆ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳ ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿತು. ಅದು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ರಿಂದ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಒಡನೆಯೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಭಯಚಕಿತೆಯಾಗಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು.

ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅಗ್ನಿಷಿಕ್ತೆಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತರು. “ಬೆಳಗ್ಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಕೈಸೇರಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಾದ್ದರಿಂದ, ನೀನದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಕೂಡಲೆ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯೋತ್ಪತ್ತಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಅತ್ತೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಅಳಿಯನಿಂದ ಬಂದ ಕಾಗದವೆಂದು ಮನೋಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಕೆನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ರಂಗೇರಿತು. ತಂದೆಯ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಆ ಕಾಗದ ತನ್ನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಅವಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ “ನೀನು ತುಂಬ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತುಣಿಯಿರ ಬುದ್ದಿ ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಅನುರಾಗಿಯ ನಾಮಧೇಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ನಿನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ದಿಯನ್ನು ಸಹ ಸೋಲಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿದೆ. ಈ ಕಾಗದ ಕೊಲಿನ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿದೆ.”

“ಕೊಲಿನ್‌ನಿಂದಲೆ! ಅವನೇನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ ? ”

“ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ದೊಡ್ಡ ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮನೆಯ ಸತ್ಯವಾದ ಹರಟೆಮಲ್ಲಿಯರಿಂದ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಿತಂತೆ. ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವನು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು ಓದಿ ನಿನ್ನ ಅಸಹನೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ ಹೀಗಿದೆ : ‘ಇಂಥ ಶುಭ ಘಟನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಕೊಲಿನ್‌ನ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಶುಭಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸುದ್ದಿಯ ಉಗಮಸ್ಥಾನ ಮತ್ತೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮನೆಯೆ. ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಬೆನೆಟ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಸಹ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ದಿನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವಳ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮಾಭಾಗಿಯಾಗುವಂಥ ಮರ ಈ ನಾಡಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರವಿದೆ.’

“ಅವನು ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆನೋ, ಲಿಸ್ಸಿ ? - ‘ಮರ್ತ್ಯ ಹೃದಯದ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಗೆ ನಿಲುಕುವಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ, ಶ್ರೀಮಂತ ಬಂಧುರ್ವರ್ಗ, ಅಪಾರ ದಾನಾಧಿಕಾರ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಜನ್ಮತಃ ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಯಾರಾದರೂ ಈ ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗುವುದು ಸಹಜವೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ

ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಹಲವಾರು ಕೇಡುಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ಈಗಲೆ ನಿಮಗೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ಈ ಮನುಷ್ಯ ಯಾರಿರುಹುದೆಂದು ನಿನಗೇನಾದರೂ ಹೊಳೆದಿದೆಯೆ, ಲಿಸ್ಸಿ ? - ಆದರೆ ಅದೀಗ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆ.

“ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿಷ್ಟೆ; ಈ ಸಂಬಂಧ ಅವರತ್ತೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಡಿ ಬೋರಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದೂಹಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿದರ್ಶನವಿದೆ”

“ಡಾರ್ಲಿಯೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ! ಲಿಸ್ಸಿ, ನಿನಗೀಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನಾಗಲಿ, ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಮನೆಯವರಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವಲಯದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಗುರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಕತೆ ಕಟ್ಟಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆ ? ಎಂಥ ರೂಪವತಿಯನ್ನು ತೋರಿದರೂ ಏನಾದರೂ ಸೊಡ್ಡು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಿ ನೋಡಿರಲಾರದೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ !”

ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಕ್ರಂದದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು ; ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಗುಳುನಗೆ ನಕ್ಕಳು. ಅವನೆಂದೂ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಹಿತವಾಗುವಂತೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಇದು ನಿನಗೆ ಹಿತವಿಲ್ಲವೆ ?”

“ಹಿತವಿಲ್ಲದೆ ಏನು ? ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಓಡಿ.”

“ಈಕೆ ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅವರು ಎಂದಿನಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸುದ್ದಿ ನಿಜವೆಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ, ನನ್ನ ನೆಂಟತಿಯ ಮನೆತನದ ಮೇಲಿದ್ದ ಆಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅಂಥ ಅವಮಾನಕರವಾದ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಅರಿವಾಗಲೆಂದೂ, ಅಧಿಕಾರಮುಧ್ರೆಯಿಲ್ಲದ ಮದುವೆಯನ್ನು ಅವಸರಿಬಾರದೆಂದೂ ನನ್ನ ನೆಂಡತಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ - 'ಲಿಡಿಯಾಳ ಅವಮಾನ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹೇಗೂ ಅದರ ಸುಳಿವೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಚೊತೆಗಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹರಡಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬ ಖೇದವಾಯಿತು. ನಾನಂತು ನನ್ನ ಸ್ಥಾನೋಚಿತವಾದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಾರೆ; ಹಾಗೂ ವಿವಾಹಾನಂತರ ನವವಧೂವರರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲೂ ಹಿಂಜರಿಯಲಾರೆ. ಅದರಿಂದ ದುರಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ನಾನೇನಾದರೂ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ರಿನ ಮಠಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು

ಉಗ್ರಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತವತದವರಾಗಿ ನೀವು ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಾದುದೂ ಸರಿ. ಆದರೆ ನೀವವರನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಬಾರದಿತ್ತು; ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದಿತ್ತು. ಇದು ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರೈಸ್ತವತಾನುಯಾಯಿಯ ಕ್ಷಮಾಧರ್ಮದ ಕಲ್ಪನೆ! ಕಾಗದದ ಉಳಿದ ಭಾಗ ಚಾರ್ಲೆಟೆಯ ಗುಣಗಾನಕ್ಕೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಲಿಸ್ಸಿ ಈ ಕಾಗದ ನಿನಗೆ ಹಿಡಿಸಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೇವಲ ಭಾವಜೀವಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇಂಥ ಅಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ನಷ್ಟ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ನಗಿಸದಿರುವ ಬಾಳಿನಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ?”

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ನನಗೆ ತುಂಬ ಹಿಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ !”

“ಹೌದು - ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿನೋದವೇ ಅದು. ಅವರು ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಔದಾಸೀನ್ಯ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದ ಉಪೇಕ್ಷೆ - ಇವೆರಡೂ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿವೆ ! ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವೆಂದರೆ ನನಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊಲಿನ್ಸ್ ಕೂಡ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಲಜ್ಜೆಗೀಡಿತನ ಬೂಟಾಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ನನ್ನ ಅಳಿಯ ವಿಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲಿಂದೇ ಅವನ ಕಾಗದ ಓದಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಸ್ಸಿ ಈ ವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಏನು ಹೇಳಿದರು ? ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದರೇನು ?”

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಬರಿಯ ನಗು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಗುಮಾನಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕುಚವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವನ್ನಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾವವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬೇರೊಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ನಟಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಅಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಂದೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಮೇಲೆ ಔದಾಸೀನ್ಯದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಗರ್ವಭಂಗವಾದಂತಾಗಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಂದೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ತಾನು ಚಿತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನಾಭ್ರಾಂತಿಯೋ ಎಂದು ಅವಳು ಶಂಕಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಐವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಗರಿ

ಡಾರ್ಲಿ ತಾನು ಬರಲಾಗದುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನೆಪವೆತ್ತಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಬಂದು

ಹೋದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವನನ್ನು ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಜಾನೆಯೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿ ಡಾರ್ನಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಹುದೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಹೆದರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳು ಆ ವಿಷಯ ಎತ್ತವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಜೇನುಳೊಡನೆ ಏಕಾಂತವನ್ನು ಬಯಸಿದ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಹೊರಗೆ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ವಾಯುಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೇರಿಗಂತು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಡುವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಐವರೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿ ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಜೇನರು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಸರಸ ಸಲ್ಲಾಪವೇನಿದ್ದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್, ಕಿಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಡಾರ್ನಿ - ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿಯೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ; ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಹೆದರಿಕೆ; ಎಲಿಸಬೆತ್ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು; ಬಹುಶಃ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು.

ಕಿಟ್ಟಿ ಮೇರಿಯಾಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದುದರಿಂದ ಅವರು ಲ್ಯೂಕಾಸರ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು. ಕಿಟ್ಟಿ ಅವರಿಂದ ಅಗಲಿದ ನಂತರ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾನೊಬ್ಬಳೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ಹೊರಟಳು. ಧೈರ್ಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಸಮಯ ಈಗವಳಿಗೊದಗಿತು. ಧೈರ್ಯತರಂಗ ಮೇಲೇರಿದೊಡನೆಯೆ ಅವಳು ಮಾತು ತೆಗೆದಳು: “ನಾನು ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಗುರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಲು ಸಹ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ತಂಗಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾದೃಶ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸದಿರಲಾರೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಾಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಹೃತ್ತೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮಹದುಪಕಾರ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ನಿಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.”

“ತಪ್ಪಾಯಿತು; ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯುಂಟುಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬಾರದಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್ ಅಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರಳಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಡಾರ್ನಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿ ಭಾವೋದ್ರೇಕದಿಂದ ನುಡಿದನು.

“ನೀವು ನನ್ನತ್ತೆಯನ್ನು ದೂಷಿಸಬಾರದು. ನೀವು ಈ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿದ ವಿಚಾರ ಲಿಡಿಯಾಳ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮೊದಲು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನರಿಯುವ ತನಕ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಪರರ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ

ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಶೋಕಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ; ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಸಹ ತೊರೆದಿರಿ - ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆತನದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.”

“ನಿನ್ನೊಬ್ಬಳ ವಂದನೆಯೇ ನನಗೆ ಸಾಕು. ಅನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೂ ಸೇರಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡುದು ನಿಜ. ನಾನದನ್ನು ಅಲ್ಲಗೈಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆತನ ನನಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗೌರವವಿದ್ದರೂ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ನನ್ನ ಏಕಮಾತ್ರ ಗುರಿಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ಅವನಿಗೆ ಪೇಚಾಟವಾಗಿ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ತುಸುಹೊತ್ತು ತಡೆದು ಅವನು ಮತ್ತೆ “ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಕಾಣುವಂಥ ಅನುದಾರಿಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಳೆದ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಇರುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ತಿಳಿಸಿಬಿಡು. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳು, ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ನುಡಿ ಸಾಕು, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮೌನ ತಾಳುತ್ತೇನೆ.”

ಎಂದಿನಂತಲ್ಲದ ಅವನ ವಿಕಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಕುತೂಹಲೋದ್ದೇಗವನ್ನೂ ಮನಗಂಡ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು ; ಆದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳುಂಟಾಗಿದ್ದುವೆಂದೂ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ತಾನು ಪ್ರಾಯಶಃಕೆ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ತಡವರಿಸಿದರೂ, ಒಡನೆಯೇ ಮಾರುತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಆ ಉತ್ತರದಿಂದಾದ ಅತ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ಹಿಂದೆ ಅನುಭವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮೋನ್ನತಾದ ಯುವಕ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿವೇಕವಾಗಿ, ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವಾಗಿ ತನ್ನ ಅನುರಾಗಾತಿಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅನುರಾಗವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆತ್ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಅವನ ನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಹೃತ್ಪೂಜನೆಯಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದ ಆನಂದಲಹರಿ ಅವನ ವದನಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿ, ನೇತ್ರದ್ವಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ಕೋಡಿವೆಯುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸುವ ಕೆಚ್ಚು ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯವಾಗಿ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಆಲಿಸಿದುವು. ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯೆಂದೂ, ತನ್ನ ಜೀವನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವೈಭವ ಅವಳ ಮನವುಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಣನಂದಕರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಗೊತ್ತುಗುರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟರು. ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ

ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಆಲೋಚನೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ, ಹೃದಯ ಬಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮಾತು ಹೊರಳಲಿಲ್ಲ. ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನತ್ತೆ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದುದಾಗಿಯೂ, ಲಾಂಗ್‌ಬರಿಗೆ ಅವರು ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಕೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿದುದಾಗಿಯೂ, ತನ್ನತ್ತೆಯ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೃದಯೈಕ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮನದನ್ನೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಕ ವಕ್ಷಭಾವವನ್ನೂ ದಾರ್ಷ್ಟ್ಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವಂಥ ಸಂವಾದಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ರಾಣಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಸೋದರಳಿಯನ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸಿ, ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಅವನಿಂದ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಣಿಯ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಅವಳಿಗೇ ವಿಫಲವಾಗಿತ್ತು.

“ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳಿಯುವ ಮುನ್ನ ನಾನು ಆಶಾಗೋಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದೃಢವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನರೊಡನೆ ಮುಚ್ಚುವರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎದೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತು ಅವರ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ನನ್ನ ಆಸೆ ಚಿಗುರಿತು” ಎಂದವನು ನುಡಿದನು.

“ಹೌದು, ನನ್ನ ಋಜುಸ್ವಭಾವ ನಿಮಗೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಯ್ಯನಂತರವೂ ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೆದುರಿಗೆ ಛೇಮಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಾನು ನೀತಿಗೋಚ್ಛಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಕ ಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿ, ನಗು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಿತು.

“ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಗದ ವಿಷಯ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ? ನಿನ್ನ ಆಪಾದನೆಗಳು ನಿರಾಧಾರವಾಗಿದ್ದು, ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದ ನನ್ನ ವರ್ತನೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಖಂಡನೀಯವಾಗಿಯೂ ಆಕ್ಷೇಪಕರವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ಅದು ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆನೆದರೆ ನನಗೆ ಹೇವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.”

“ನಂದೆಯನ್ನು ಹಿನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜಗಳವಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಿಸಿತ್ತಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವರ್ತನೆಯೂ ನಿರ್ದೋಷವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಅಂದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ವಿನಯಸೌಜನ್ಯಗಳ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

“ನಾನಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಅಂದು ನಾನಾಡಿದ ಮಾತುಕತೆಗಳ ನೆನಪು - ನನ್ನ ನಡವಳಿಯ, ರೀತಿನೀತಿಗಳ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳ ನೆನಪು ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕೊರೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ : “ನೀವು ಸಭ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರೆ” - ಇವು ಆಗ ನೀನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು. ಅವು ನನಗಿಷ್ಟು ಚಿತ್ತಬಿಂಬಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟದನ್ನು ನೀನು ಊಹಿಸಲಾರೆ. ಆ

ಮಾತುಗಳು ನ್ಯಾಯವಾದುವೆಂದೂ ಸಮರ್ಥನೀಯವಾದುವೆಂದೂ ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕೆಲವು ದಿನ ಹಿಡಿದವು.”

“ಅವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಘೋರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವೆಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವಭಾವದವರೆಂಬ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಹೊಳೆದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿಜ. ನಾನು ರಾಗಭಾವರಹಿತನಾದ ನೀರಸನೆಂದು ನೀನಾಗ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು. ನೀನು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದುದು ನಿಜ. ‘ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನಂಗೀಕರಿಸುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೇರಾವ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲಾರಿರಿ’ ಎಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮುಖಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಾದ ಭಂಗಿಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ.”

“ಓ ! ನಾನಂದು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಡಬೇಡಿ. ನಾನದನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ನಾನೆ ಹಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.”

ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾಗದದ ವಿಷಯವೆತ್ತಿಕೊಂಡು “ಅದನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿತೆ ? ಅದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿತೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನೂ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ಷುಣ್ಣ ಹೇಗೆ ಕರಗಿಹೋದುವೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವಳಿ ವಿವರಿಸಿದಳು.

“ನನ್ನ ಕಾಗದದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಹರಿದು ಬಿಸಾಡಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಪತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಗವನ್ನಂತು ಮತ್ತೆ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಎದಗಾರಿಕೆ ಬೇಕು. ಕೆಲವು ಪದವ್ಯಂದಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲಂತು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮೂಡಬಹುದು.”

“ಸೌಹಾರ್ದ ಸಾಮರಸ್ಯಭಾವಗಳು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರೂರಲು ಅದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಅದನ್ನೇಗಲೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಃಪರಿವರ್ತನೆ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು; ಆದರೆ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅಂಥ ಪರಿವರ್ತನೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.”

“ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತಿಸಮಾಧಾನಗಳಿಂದ ಆ ಪತ್ರ ಬರೆದನೆಂದು ನಾನಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಭೀಕರ ಮನಃಕಷಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬರೆದುದಾಗಿ ನನಗಿಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಡಾರ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿದನು.

“ಬಹುಶಃ ಮನಸ್ಸು ಕಲುಷಿತವಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಚರಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯ ಎದ್ದು

ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಆ ಕಾಗದದ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ. ಅಂದು ಬರೆದವರ ಮತ್ತು ಓದಿದವರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ ಅವರ ಇಂದಿನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವವಾದ ಕಹಿಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಜೀವನ ತತ್ವವನ್ನಷ್ಟು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾಳೆಂದು - ಗತಕಾಲದ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖದಾಯಕವಾದವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೆನೆಯಿರಿ.”

“ಅಂಥ ಜೀವನತತ್ವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನಕೃಮದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಕರವಾದುದೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಹೋಗಬೇಕು. ಆಗ ಮನಸ್ತಪ್ತಿ ಪೂರ್ವಾನುಭವ ವಿಸ್ಮರಣೆಯಿಂದೊದಗುತ್ತದೆಯೆ ಹೊರತು ಜೀವನತತ್ವ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ನನಗೆ ಅನ್ಯಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಪಳೆಯ ಕುಂಸೆನುಪುಗಳು ಹಿಂಡುಗೂಡಿ ನುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನ್ನು ತಡೆಯುವುದೆ ಕಷ್ಟ ತಡೆಯಬೇಕು, ನಿಜ. ತಾತ್ಪ್ರಿಯವಾಗಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನದಡಕ್ಕೂ ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸದ್ಬೋಧೆ ದೊರಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೃದಯ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ಪಾಠ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರ್ಶ ತತ್ವ ಪರಂಪರೆಯ ನನ್ನ ಮುಂದಿತ್ತು ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವ ಹೊಣೆ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು ; ನನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆ ಹೆಬ್ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳತನಕ ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಯರಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಮಗನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತ್ಯಾಸೋಹ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಯರು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ತಂದೆ ಸೌಹಾರ್ದಕಾರ್ಯಗಳ ಜೀವಂತಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಉಪದೇಶ ಉತ್ತೇಜನಗಳಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದೆ, ಉದ್ಧತನಾದೆ, ದರ್ಶಿತ್ವನಾದೆ ; ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವಲಯದ ಆಚಿರವ ಜನರಲ್ಲ ಕನಿಷ್ಠವೆಂದು ಬಗೆದು ಮೆರೆದೆ ; ಲೋಕದ ಜನಸೋಮವ ನನಗಿಂತ ಕೀಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ; ಧನಬಲ, ಬುದ್ಧಿಬಲ, ವಿದ್ಯಾಬಲ, ಸ್ಥಾನಮಾನಬಲ - ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಹೊಯ್ಕೆಯಾಗುವ ಜನರಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಗರ್ವಾಂಧನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಎಂಟರ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರತನಕ ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದೆ. ಪ್ರಿಯತಮಾ, ಸುಂದರತಮಾ ಎಲಿಸಬೆತ್, ನೀನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸರ್ವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ಋಣಿ ! ನೀನು ನನಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಅದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿಯಿತು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಸ್ಸಂದೇಹಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಯೋಗ್ಯಯುವತಿಯ ಮುಂದು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಹೇಗೆ ವೃಥವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ”

“ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಅಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಾ?”

“ನಿಜ. ನನ್ನ ಒಣ ಬಡಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ನಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಪೂಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ ನೀನು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾದಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನಾಗ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ”

“ನನ್ನ ರೀತಿನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದ್ದಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು, ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಕಳಂಕದಹಿತವಾಗಿತ್ತು ನಾನೆಂದೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪದಾರಿಗಳೆಂದುಂಟು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ನಂತರ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಯ್ಯುಕೊಂಡಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?”

“ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯುವುದೆ ! ಬಹುಶಃ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕೋಪ ಬಹು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸರ್ನ್ಯಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು.”

“ನಾವು ಪೆಂಬರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ನೀವು ನನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ, ಕಾಣೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಹ ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬಾರದಿತ್ತೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದಿರಾ ?”

“ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆಶ್ಚರ್ಯವಿವಾ ಬೇರೆ ಭಾವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ.”

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನನಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಾರದು. ನಾನಂಥ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಅರ್ಹಳಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಸಹ ನಾನಾಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ.”

“ಹಿಂದಿನ ಕಹಿಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೆನೆಯುವಂಥ ನೀಚನಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸೌಜನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಅಂದಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ನೀನತ್ತಿದ್ದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ನಿನಗೆ ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ನಿನ್ನ ಮನಃಕಷಾಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಕ್ಷಮಾಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಗಿನ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯೊಳಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳು ರೂಪ ತಾಳಿದುವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಮರ್ಚಿಸಲಾರೆ.”

ಅವಳ ಸ್ನೇಹಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಜಾರ್ಜಿಯಾನಳಿಗಾದ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನೂ, ಶೀಘ್ರವಿಯೋಗದಿಂದಾದ ನಿರಾಶೆಯನ್ನೂ ಅವನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಅವನು ಭೋಜನಶಾಲೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಡಬ್ಲಿವೈರಿಂದ ಹೊರಡುವುದಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದದ್ದಾಗಿಯೂ, ಅವನ ವಿಚಾರಪರವಾದ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೇರಾವ ಭಾವತುಮುಲವೂ ಕಾರಣವಾಗಿರದೆ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೇ ಪರಮ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದದ್ದಾಗಿಯೂ ಅವಳು ಅರಿತಳು.

ಅವಳು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ಯಾತನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ವಿರಾಮವಾಗಿ, ತಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೆ ಅನೇಕ ಮೈಲಿ ನಡೆದನಂತರ ತಮ್ಮ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಯಾಯಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು.

“ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಬಿಂಗ್ಲಿಯರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಬಹುದು !” ಎಂದವರು ಸೋಜಿಗಾಗೊಂಡರು. ಆ ಸೋಜಿಗದ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೆ ಅವರ ಪ್ರಾಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಚುಕ್ಕೆಗೆ ಅಂಕುರಾರ್ಪಣೆಯಾಯಿತು. ಅವರ ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯಾರ್ಥದಿಂದ ಡಾರ್ಲಿ ಬಹಳ ಹರ್ಷಗೊಂಡಿದ್ದನು; ಅವನ ಗೆಲೆಯ ಮೊದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು.

“ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೇಳಿದಳು.

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೋಗುವಾಗಲೆ ಆಶಿಸಿದ್ದೆ”

“ನೀವರಿಗೆ ಅನುವತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ ನಾನೂ ಹಾಗೆಯೆ ಊಹಿಸಿದ್ದೆ”

ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಒದರಿದರೂ, ಅದು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ಈ ಅಪರಾಧ ನಿವೇದನೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅವನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಲೆಹಾಕಿದುದು ಅಸಂಗತವೆಂದೂ ಅಸಂಬದ್ಧವೆಂದೂ ವಿಶದಪಡಿಸಿದೆ. ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನೆಂದೂ ಸಂತಯ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿದ್ದುಕೆಂದು ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಅನುರಾಗ ಎಳೆನಿತೂ ಕರಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯಸುಖದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುಮಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದವನು ಹೇಳಿದನು.

ಅದೆಷ್ಟು ಸರಾಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಗೆಲೆಯನ್ನವನು ತಿರುಗಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನರಿತಾಗ ಎಲಿಸಬೆತ್ ನಗುವನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತೋ ಅಥವಾ ನನ್ನ ವಿವರಣೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಮಾತೋ ?”

“ಅದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ಅವಳ ಪ್ರೇಮನಿಷ್ಠೆ ಆಗಲೆ ನನಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿತ್ತು”

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡುತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

“ಹೌದು, ಬಿಂಗ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠಾಟಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಭೀ. ಅಂಥ ಜಟಿಲತರಂಗವೊಂದಿಗಾಗಿ ಅವನ ಅಧ್ಯಯನ ಸ್ವಂತ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಸೂಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ತಪ್ಪನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಣಿಕ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಕಳೆದ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದುಕೆಂದೂ, ಅದು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ

ಗೊತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೆಂದೂ ನಾನವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ತುಸು ಕೆರಳಿದ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಮೆ ಪ್ರೇಮನಿಷ್ಠೆಯ ಬಗೆಗಿದ್ದ ಸಂಶಯ ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹರಿದುಹೋಯಿತೋ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಗನೆ ಅವನ ಕೋಪವೂ ಆರಿಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.”

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರನಾದ ಮಿತ್ರನೆಂದೂ, ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತುಚ್ಛಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಆ ತುಚ್ಛವನ್ನು ಅದುಮಿಕೊಂಡಳು. ಅವನಿಗಿನ್ನೂ ವಿನೋದ ತುಮಾಷೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕಿನ್ನೂ ಕಾಲ ಒದಗಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ವನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದು ತನ್ನ ಭೋಗವೈಭವಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತ, ಮನೆ ತಲುಪುವವರೆಗೆ ಅವರು ಸಂವಾದ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಮಹಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾದರು.

ಐವತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಗರಿ

“ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ, ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ?” ಎಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜೇನಳೂ, ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಾಗ ಉಳಿದವರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ತಾನು ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಂದುದಾಗಿ ಅವಳು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಮಾತು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಮುಖ ರಂಗಾಯಿತು. ಅವಳ ಮುಖರಾಗದಿಂದಾಗಲೀ, ಬೇರಾವ ಭಾವ ಭಂಗಿಯಿಂದಾಗಲೀ, ನಿಜದ ಸುಳಿವು ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ವಿಶೇಷವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಜೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕಳೆಯಿತು. ಅಂಗೀಕಾರ ಮುದ್ರೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ಫ್ರಾಯಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟೆ ಹರಟಿದರು, ಬಾಯಿತುಂಬ ನಕ್ಕರು; ಉಳಿದಿಬ್ಬರು ಫ್ರಾಯಿಗಳು ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಕಾಣುವ ಸ್ವಭಾವದವನಲ್ಲ ಡಾರ್ಲಿ ಬಗೆ ಕುಡಿದಂತಿದ್ದ ಎಲಿಸಬೆತ್ ತಾನು ಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದುದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪೇಶಾಟದ ಜೊತೆಗೆ ಅವಳು ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಘಟನವಾದಾಗ, ಅದನ್ನು ವನೆಯವರು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜೇನ್ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವರಾರಿಗೂ ಅವನು ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇತರಿಗೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷ ಬೆಳೆದಿತ್ತೆಂದೂ, ಅವನ ಸರ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳು ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಾರವೆಂದೂ ಅವಳು ಅಳುಕಿದಳು.

ಅವಳು ರಾತ್ರಿ ಜೇನಕೊಡನೆ ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅಪನಂಬಿಕೆ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್ ನೈಜಸ್ಥಾವಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲ್ಲವಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು : “ಲಿಸ್ಸಿ, ನೀನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು ! ಡಾರ್ಲಿಯೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆಯೆ ! — ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಬೇಡ. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ”

“ಎಂಥ ಅನಿಷ್ಟ ನುಡಿದೆ ! ನೀನೇ ನನ್ನ ಊರೆಗೋಲೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನೀನೇ ನಂಬದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಂಬರು. ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ”

ಜೇನ್ ಅವಳ ಕುರಿತು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡಿದಳು. “ಓ ಲಿಸ್ಸಿ! ಅದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ನೀನವರನ್ನೆಷ್ಟು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ”

“ನನಗೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆಯಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ನಾನೀಗ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ಪ್ರೀತಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ ಅಕ್ಕಮ್ಯವಾದುದು. ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಸಾರಿ; ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ”

ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ಮಯಮೂಕಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಓ ದೇವೆ! ಇದು ನಿಜವೆ ? ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಜೇನ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನುಡಿದಳು. “ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ ಇಗೊ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆ — ಆದರೆ — ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕ್ಷಮಿಸು — ಆದರೆ ಅವರೊಡನೆ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ ?”

“ಅನುಮಾನ ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಮಯವಾದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ದರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಜೇನ್, ಇದು ನಿನಗೊಪ್ಪಿದೆಯೆ ? ಅಂಥ ಮೃದುನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿನಗಿಷ್ಟವಿದೆಯೆ ?”

“ತುಂಬ ಇಷ್ಟವಿದೆ. ಬಿಂಗ್ಲಿಗಾಗಲೀ ನನಗಾಗಲೀ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ಬೇರೊಂದು ವಿಷಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಯೋಚಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುವೆಯಾ ? ಓ ಲಿಸ್ಸಿ! ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡು, ಪ್ರೇಮತೂನ್ಯವಾದ ವಿವಾಹ ಮಾತ್ರ ಖಂಡಿತ ಬೇಡ. ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾನಿಷ್ಠೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀನರಿತಿದೆಯಾ ?”

“ಓಹೋ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ! ಅದನ್ನರಿತೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”

“ಹಾಗೆಂದೇನು ?”

“ನೀನು ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾನವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಕೋಪ ಬರಬಹುದು ?”

“ನನ್ನ ಮುದ್ದು ತಂಗಿ, ಈಗ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಬೇಡ. ನಾನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಡವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸು. ಎಂದಿನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವೆಯಾ ?”

“ಅದು ಕ್ರಮಕ್ರಮೇಣ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಂದು ಅಂಕುರಿಸಿತೋ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೆಂಬರ್ಲಿಯಲ್ಲಿನ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನೋಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.”

ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅವಳ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅಭಿಷಿತ್ತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರೇಮನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಅವಳು ಜೇನಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದಳು. ಆ ವಿಷಯ ಮನದಟ್ಟಾದ ನಂತರ ಕುಮಾರಿ ಬೆನೇಟ್‌ಗೆ ಬೇರಾವ ಕೊರತೆಯೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

“ಈಗ ನನ್ನ ಮಸನ್ನು ನಿರಾಳವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನೂ ನನ್ನಂತೆ ಮುಂದೆ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸದಾ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಅವರು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ನಾನವರನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬಿಂಗ್ಲಿಯ ಮಿತ್ರರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನನ್ನೂ ಬಿಂಗ್ಲಿಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದವರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವರೇ ಅವರು. ಆದರೆ ಲಿಸ್ಸಿ, ನೀನು ಕೊರಮಿ; ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ. ಲ್ಯಾಂಬ್‌ಟನ್ ಮತ್ತು ಪೆಂಬರ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ! ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಬೇರೆಂಥವೆಂದೆ ತಿಳಿಯಿತೆ ಹೊರತು, ನಿನ್ನಿಂದಲ್ಲ.”

ಎಲಿಸಬೆತ್ ರಹಸ್ಯೋದ್ದೇಶದ ವಿವರಗಳನ್ನವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಬಿಂಗ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮೊದಮೊದಲು ತನ್ನಕ್ಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಷ್ಟಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವನ ಗೆಲೆಯನ ಹೆಸರನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾಳ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಮರೆೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವನ ಉಪಕಾರವನ್ನೆಲ್ಲದೂ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಿತು.

“ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ! ಈ ಅನಿಷ್ಟವ ಡಾರ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಿಂಗ್ಲಿಯೊಡನೇಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೋ, ಕಾಣೆ ! ಯಾವಾಗಲೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಬೇಸರವಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದರ

ಉದ್ದೇಶವೇನಿರಬಹುದು ? ಅವನು ಬಂದದೂ ಬೇಟೆಗೂ ಬೇರಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತಾನೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡೋಣ ? ಲಿಸ್ಸಿ, ಬಿಂಗ್ಲೆಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಅವನನ್ನು ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಮೇಲು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿ ನಿಂತು ಒದರಿದಳು.

ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದೂ ಅದೇ, ವೈದ್ಯ ಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಅದೇ ಎಂಬಂತಾಯಿತು ಎಲಿಸಬೆಟ್‌ಗೆ; ಆದರೂ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಸದಾ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು.

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಡಾರ್ಲಿಯರು ಬಂದೊಡನೆಯೆ, ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಅರ್ಧ-ಗರ್ಜಿತವಾಗಿ ನೋಡಿದನು ; ಏನುಮಾಡುವೆಂದು ಒಪ್ಪದ ಖಚಿತವಾಯಿತೆನ್ನುವಂತೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವಳ ಕೈ ಕುಲುಕಿದನು. ಅನಂತರ ಅವನು “ಬೆನೆಟ್ ಅವರೆ, ಈ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಲಿಸ್ಸಿ ಗುರಿತಪ್ಪುವಂಥ ಸೀಳುದಾರಿಗಳ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.

“ಈ ಹೊತ್ತು ಡಾರ್ಲಿ ಲಿಸ್ಸಿ ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟಿಯರು ಓಖಾರ್ಮ್ ಗುಡ್ಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ಚೆನ್ನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ತಿರುಗಾಟ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಡಾರ್ಲಿ ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿರಲಾರದು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಳು.

“ಅವರಿಗೇನೂ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಪ್ರಯಾಸಕರವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೌದಲ್ಲವೆ, ಕಿಟ್ಟಿ ?” ಎಂದು ಬಿಂಗ್ಲೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದೆ ತನಗಿಷ್ಟವೆಂದು ಕಿಟ್ಟಿ ನುಡಿದಳು. ಗುಡ್ಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಕಾತರತೆಯನ್ನು ಡಾರ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಮೌನವಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಅಣಿಯಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ “ಲಿಸ್ಸಿ ಆ ಅನಿಷ್ಟವು ಮನುಷ್ಯ ಸದಾ ನಿಸ್ಸೊಡನಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವೊದಗಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿದೆ. ಜೇನಳ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೀನು ಲಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಬಹುದು. ನೀನಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು.

ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ವಾಯುವಿಹಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ತಾನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದಾಗಿ ಎಲಿಸಬೆಟ್ ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದಾಗ ತಾಯಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೇನಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಊಹಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ ಭೋಗ ವೈಭವಗಳು ಅವಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದ್ದ ಜುಗುಪ್ಸೆ ದ್ವೇಷಗಳನ್ನು ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿದಳು. ಈ ವಿವಾಹ

ಸಂಬಂಧವನ್ನುವಳು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಲಿ ಅಥವಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಲಿ, ಅವಳ ನಡತೆ ಮಾತ್ರ ಅವಳ ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಗೌರವತರುವಂಥದಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಅಸಮಾಧಾನದ ಉತ್ಕಟತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಆನಂದಾತಿತಯ ಡಾರ್ಲಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಾದರೆ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಸಹಿಸಲಾರಳೆಂದವಳು ಭಾವಿಸಿದಳು.

ಸಂಜೆ ಬೆಂಚ್ ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಡಾರ್ಲಿ, ತಂದೆ ಮೇಲೆದೊಡನೆಯೆ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅವಳು ಗಮನಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಎದೆ ಡಬುಡಬನೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ತಂದೆಯ ವಿರೋಧಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ವನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಮಗುವಾದ ತನ್ನಿಂದ, ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಒದಗಬಹುದಾದ ಸಂಕುಟವನ್ನೂ, ತನ್ನ ಸ್ವಯಂವರದಿಂದಾಗುವ ಅಪಾರ ಯಾತನೆಯನ್ನೂ, ತನ್ನ ವಿರೋಧದಿಂದಂಟಾಗುವ ಭೀತಿ ವ್ಯಥೆ ಸಂತಾಪಗಳನ್ನೂ ನೆನೆದು ದುಃಖಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಲಿವಿಲಿವಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಡಾರ್ಲಿಯ ನೆರಳು ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಪ್ರಸನ್ನವದನವನ್ನು ನೋಡಿ ತುಸು ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಳು. ಅವಳೂ ಕಿಟ್ಟಿಯೂ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ಅವನು ಬಂದು, ಅವಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ "ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕಂತೆ" ಎಂದು ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ನೇರವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದಳು.

ಅವಳ ತಂದೆ ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಉಗ್ರಗಾಂಭೀರ್ಯ ಕುತೂಹಲಗಳು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿದ್ದುವು. "ಲಿಸ್ಸಿ, ಏನಿದು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ? ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ವರಿಸುವೆಯಾ ? ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯವಾಯಿತೆ ? ನೀನವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಮರೆತುಹೋಯಿತೆ ?"

ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ಣಯವೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ನಡವಳಿಕೆ ಹಾಳತಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು ! ಅದನ್ನೇ ಪಟ್ಟಿಹಿಡಿದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈಗ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಡುವ ಪೇಚಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು. ತುಸು ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ. ಅವನು ತ್ರೀವಂತ. ಜೇನಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಬಟ್ಟುರೆಗಳೂ ನಾಚೋಕಾದ ಗಾಡಗಳೂ ನಿನಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ನಿನಗೆ ಸುಖ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೆ ?"

"ನಾನು ಹಿಂದೆ ಉದಾಸೀನಳಾಗಿದ್ದೆನೆಂಬೊಂದು ಕಾರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನಾದರೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿದೆಯೆ ?" ಎಂದು ಮಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

"ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನಷ್ಟು ಹಿತವಲ್ಲದ ಜಂಭಗಾರನೆಂದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ"

“ನಾನವರನ್ನು ಖಂಡಿತ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದವಳು ಅಶ್ರುಲೋಚನೆಯಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. “ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಣಜಂಭವಿಲ್ಲ ಅವರು ಸ್ನೇಹಪರರು. ಅವರ ನಿಜಸ್ವಭಾವ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಹಿತವಚನಗಳನ್ನಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ನೋಯಿಸಬೇಡಿ.”

“ಲಿಸ್ಸಿ, ನಾನಾಗಲೆ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ಏನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ತನ್ನ ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದಿಳಿದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವೇ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ. ಆದರೆ ಆಕವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಅನಂತರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಲಿಸ್ಸಿ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಗೌರವಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ನಿನಗಿಂತ ಮೇಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆದರಿಸದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಸುಖಿಯಾಗಿರಲಾರೆ, ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಲಾರೆ. ವಿಷಮ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪಾಯಕ್ಕೀಡುಮಾಡುವ ಸಂಭವವುಂಟು. ದುಃಖಾಪಮಾನಗಳಿಂದ ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನನ್ನ ಮಗುವೆ, ಜೀವನಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ಪತಿಯನ್ನು ನೀನು ಗೌರವಿಸಲಸಮರ್ಥೆಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಗತಿಗಮನಗಳು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ತಂದೆಯ ಮಾತು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಕವಾಗಿ ನಾಟಿತು. ಅವಳ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರುಣ್ವನಿಷ್ಠಾಂಭೀರ್ಯಗಳು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದವು. ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಹೇಗೆ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಧಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ, ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳು ಕೇವಲ ಒಂದು ದಿನದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲದೆ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಅಗ್ನಿ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ, ಅವನ ಗುಣಶೀಲಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿಮಾರಿ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಡಾರ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಜಿಹ್ವಮೆಚ್ಚಿನ ವರನಾದನೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ, ತಂದೆಯ ಅಪನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಆ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೊಪ್ಪುವಂತೆ ಅವಳು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಅವಳು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನು “ಒಳ್ಳೆಯದು, ನನ್ನ ಚಿನ್ನ, ನಾನಿನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲ ನಿಜವಾದರೆ ಅವನು ನಿನಗೆ ಅನುರೂಪನಾಗುತ್ತಾನೆ; ನೀನವನಿಗೆ ತಕ್ಕವಳಾಗುತ್ತೀಯೆ. ನನ್ನ ಲಿಸ್ಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅನರ್ಹನಿಗೊಪ್ಪಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ.” ತಂದೆಯ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ರೂಢಮೂಲವಾಗಿ ನೆರೆಗೊಳ್ಳಲೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ, ಡಾರ್ಲಿ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಉಪಕಾರವನ್ನವಳು ವಿಶದವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಳು. ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿರಲಾಗಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದನು.

“ನಿಜಕ್ಕೂ ಎಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಂಜೆಯಿದು ! ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದು ಡಾರ್ಲಿಯೆ - ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ, ಹಣವನ್ನು ತೆತ್ತ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ, ಜೊತೆಗೆ

ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ! ಅದೆಷ್ಟೋ ಮೇಲಾಯಿತು ! ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಲೆಗಳಿಂದ ನಾನು ಪಾರಾದೆ; ವ್ಯಯವೂ ಮಿತವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ದುಡ್ಡು ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಎಂತಾದರೂ ತೀರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರೇಮೋನ್ಮತ್ತ ಪೂಯಿಗಳು ಯಾರ ಮಾತಿಗೂ ಸಗ್ಗದೆ ತಮಗಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಳೆ ನಾನವನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಹುಶಃ ನಿನ್ನ ಮೇಲಣ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೆಪಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಕೋಲಾಹಲವೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕರಣ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.” ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಲಿನ್‌ನ ಪತ್ರನನ್ನೋದಿದಾಗ ಅವಳು ಪಟ್ಟ ಪೇಶಾಟವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡಿದನು. ಕೊನೆಗೆ “ಮೇರಿಯನ್ನೂ ಕಿಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ತುಣುಕು ಹಾಡುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡು; ನಾನು ವಿರಾಮವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವಳನ್ನವನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಎಲಿಸಬೆತ್‌ನ ತಲೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆ ಇಳುಕಿದಂತಾಯಿತು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ತನ್ನ ಕೊಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತಿ ಬಂದನಂತರ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದಾದುದರಿಂದ ವಿನೋದಕೇಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ; ಸಂಜೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕಳೆಯಿತು. ಭಯಪಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ ಅನಾಯಾಸಗಳ ಸುಖ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಪ್ರಾಧಾನ ವಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮಗಳು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಕ್ರಿಮಿತಿ ಬೆಂಚ್ ತುಟಿಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಮೂಗಿಯಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ಹಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡು ಅದೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಒದ್ದಾಡಿದಳು, ಚಹಾಪಡಿಸಿದಳು, ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತಳು, ಮತ್ತೆ ಕುಕ್ಕಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು, ಬೆಚ್ಚಿರಗಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದಳು, ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು.

“ದೇವರು ಎಂಥ ದಯಾಮಯಿ ! ನಾನು ಕೃತಕೃತೃಳಾದೆ ! ನನ್ನಂಥ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ! ನನ್ನ ಡಾರ್ಲಿ ! ಇದಾಗುತ್ತದೆಂದೆಂದು ಯಾರುತಾನೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರು ? ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿಜವೆ ? ಓ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ ! ನೀನೆಂಥ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿ ! ನೀನೆಂಥ ಸಂಭಾವಿತೆಯಾಗುತ್ತೀಯೆ ! ನಿನಗೆಷ್ಟು ಹಣ, ಎಷ್ಟು ಒಡವೆಗಳು, ಎಷ್ಟು ಗಾಡಿಗಳು ! ಆ ಭಾಗ್ಯಕೃತಿ ! ಓ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ ! ಈತನಕ ಅವನನ್ನು ನಾನು ಅನಾದರಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನವನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮುದ್ದು ಲಿಸ್ಸಿ ! ಪುಚ್ಚಾದಲ್ಲಿದ್ದು ಮನೆ ! ಓ ಏನು ಸೊಗಸು ! ಮೂವರು

ಹೊಕ್ಕುಳ ಮದುವೆ ! ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದಶಹಸ್ಸ ! ಓ ದೇವರೆ, ನನಗೇನಾಗುತ್ತರೋ ಕಾಣೆ ? ನಾನು ಹುಚ್ಚಿಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.”

ತಾಯಿಯ ಸಮ್ಮತಿಯ ವಿಷಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತನಗೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಹರ್ಷದಿಂದ ಉಬ್ಬುತ್ತ, ಕೋಣೆಯಿಂದ ಸರಿದಳು. ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂರು ನಿಮಿಷ ಸಹ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

“ನನ್ನ ಮುದ್ದು ವರಿ, ಬೇರೇನೂ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಹೊಳೆಯದು ! ವರ್ಷಕ್ಕೆ ದಶಹಸ್ಸ ಬಹುಶಃ ಇನ್ನಷ್ಟು ! ಲಾರ್ಡ್ ಪದವಿಗೆ ಸಮಾನ ! ನನ್ನ ಮದುವೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಪದಕವೆ, ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಯಾವ ಭಕ್ತ್ಯ ಇಷ್ಟ ಹೇಳು, ನಾಳೆ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದವಳು ನಾಲಗೆಗಂಟಿ ಬಾರಿಸಿದಳು.

ಡಾರ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಎಂತು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದರ ಮುನ್ನೂಕನೆ ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಅರಿವಾಗಿ, ಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ತಾನಪನ ಹೃದಯೇಶ್ವರಿಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಹಿರಿಯರ ಅನುಮತಿ ದೊರೆತಿದ್ದರೂ, ಎಲಿಸಬೆತ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೊರತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಿತವಾಗಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೂ ಕಳೆಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ ಅದೃಷ್ಟಶಾಸ್ತ್ರ ತನ್ನ ಭಾವೀ ಅಳಿಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಮಂಕುಬಡಿದಂತಿದ್ದಳು; ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ ; ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಯಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ, ಸತ್ಕರಿಸಿ, ತನಗೆ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ತಂದೆ ಅವನೊಡನೆ ಸೌಹಾರ್ದ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗಳಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲಿಸಬೆತ್ನಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು ; ಗಂಟಿಗಂಟಿಗೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಬೆನೆಟ್ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. “ನನ್ನ ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಬಹುಶಃ ವಿಕಾರ್ಯ ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು ; ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನೆಂತೂ ಅಂತೆಯೇ ಜೀನಳ ಗಂಡನನ್ನೂ ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ”

ಅರವತ್ತನೆಯ ಗರಿ

ಎಲಿಸಬೆತ್ನಳ ಹುಡುಕು ಹುಡುಗುಗಳು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ, ತನ್ನಲ್ಲವನು ಅನುರಕ್ತನಾದುದರ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. “ಅದು ಹೇಗೆ ಮೊದಲಾಯಿತು ? ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಸೊಗಸಾಗಿ

ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲೆರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದ ಶಕ್ತಿ ಯಾವುದು ?”

“ಅದರ ಉಗಮ ಎಂದಾಯಿತು ? ಎಲ್ಲಾಯಿತು ? ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕವಾದ ನೋಟ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಯಾವುದು ? ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದು. ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗರಿವಾದಾಗ ನಾನಾಗಲೆ ಬಹುದೂರ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೆ”

“ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಬೆರಗಾದವರಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಡವಳಿಯೋ - ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸೌಜನ್ಯದ ಗಡಿಯೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೆಲೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇನೆಯುಂಟುಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲದೆ ನಾನೆಂದೂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದವಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ನಿಜ ಹೇಳಿ - ನೀವು ನನ್ನ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದಿರಾ ?”

“ನಿನ್ನ ಚುರುಕುಬುದ್ಧಿಗೆ ಮರುಳಾದ್ದುಂಟು.”

“ನೀವದನ್ನು ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನವೆಂದೇ ಕರೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ಬಣ್ಣ ಕಡಮೆಯಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ವಿಪರೀತ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ಮೂರು ಹೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗಾಗಿಯೆ ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬಿಡುತ್ತ, ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ನಿಮಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿರಬೇಕು. ನಾನು ಅವರಂತಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸ್ವಭಾವತಃ ಸ್ನೇಹಪರರಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನೀವು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಿರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಉದಾತ್ತತೆ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠೆಗಳು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೋತ್ಸಾಹಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಹಿಸಲೆಳೆಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಎಡಗೊಡದೆ ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಾಂಕುರ ವಿಕಾಸಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸಹಜವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇನನ್ನೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯುವಕಯುವತಿಯರು ಪ್ರಣಯಾಸಕ್ತರಾದಾಗ ಅದರ ಪರಿವೆಯೇ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ”

“ನೆರಳಿಲ್ಲದ್ದೆಲ್ಲ ಚೀನ್ ಕಾಯಿಲೆಯಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಅದೆಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವಕನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದೆ ? ಅದು ಒಳ್ಳೆಯತನವಲ್ಲವೆ ? ”

“ಆ ನನ್ನ ಅಕ್ಕರೆಯ ಅಕ್ಕ ! ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಡಮೆಯೆ ? ಆದರೆ ನೀವದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುಣಶೀಲಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತ, ಸುಭದ್ರ ; ಅವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಉತ್ತೇಕ್ಷಿಸಿ ಹೊಗಳಬಹುದು. ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಕಾಡಿ

ಪೀಡಿಸುವ, ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡುವ ಸರದಿ ನನಗೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಸಿ ನೀವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವುದೇಕೆಂದು ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವಿಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಬಂದು, ಊಟ ಮಾಡಿದನಂತರವೂ ನನ್ನೊಡನೆಕೆ ನಾಚಿಕೊಂಡಿರಿ ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದಂತೇಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಿ ?”

“ಏಕೆಂದರೆ ನೀನೂ ಗಂಭೀರ ಮೌನವನ್ನು ತಾಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನವೇ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ”

“ಆದರೆ ನಾನು ಪೇಚಾಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ”

“ನಾನೂ ಅಂತೆಯೆ.”

“ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲಾದರೂ ನೀವು ನನ್ನೊಡನೆ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡಬಹುದಿತ್ತು”

“ಭಾವೋದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿರದ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಬಹುದಿತ್ತು”

“ನಿಮಗೂ ಉಚಿತವಾದ ಉತ್ತರ ಭಕ್ತನೇ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು; ನಾನೂ ಅದು ಸರಿಯೆಂದು ಭಕ್ತನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ : ಎರಡಕ್ಕೂ ತಾಳೆಯಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಗೋಚಿಗೆ ಬರದೆ ತೆಪ್ಪಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಾಗೆಯೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ನಾನು ಬೇರೆ ಕಾಣೆ. ನಾನೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಾತಾಡಿಸದಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ನೀವಾಗಿ ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ನನಗೆ ಸೋಜಿಗಾಗುತ್ತಿದೆ ಲಿಡಿಯಾಳಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮದಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೆ ಆ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆದುಹೋಯಿತು — ಅಂತು ಏನೇನೋ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ನನಗೊಂದು ಭೀತಿಯೂ ಇದೆ : ವಾಗ್ಧಾನ ಭಂಗದಿಂದಲೆ ಸುಖದ ಬುಗ್ಗೆ ಚಿಮ್ಮುವುದಾದರೆ ನೀತಿಯ ಗತಿಯೇನು ? ನಾನು ಆ ವಿಷಯವನ್ನೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಾರದಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ಭಾರಿ ತಪ್ಪು.”

“ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಾರಿಂದ ಅಪಾರ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಪರಹಿತ ಸಾಧನೆಯೆ ಅವರ ಮನೋಸಂಕಲ್ಪವಾದುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು. ನೀವು ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ಹೇಳುವಿರಾ ? ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್‌ಗೆ ಬಂದು ಪೇಚಾಡಬೇಕೆಂದೆ ? ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಮಹತ್ವದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರಾ ?”

“ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಹಾಗೆಯೇ ಅವಕಾಶವಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇದೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬಿಂಗ್ಲೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವಳೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಅದು ಅಹುದಾದರೆ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಾನು ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು — ಇದು ನನ್ನ ಕಲ್ಪಿತೋದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು”

“ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರಿತು ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆಯೆ ?”

“ನಾನು ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೆ ಹೊರತು, ಧೈರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಎಲಿಸಬೆತ್. ಅದನ್ನಂತು ಖಂಡಿತ ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು. ನೀನೊಂದು ಹಾಳೆ ಕಾಗದ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಈ ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ.”

“ನಾನೂ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೂವೆ ಬೇರೊಬ್ಬಳು ತರುಣಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಕುಳಿತು, ನಿಮ್ಮ ಬರೆವಣಿಗೆಯ ಒಪ್ಪ ಓರಣಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೂ ಒಬ್ಬರು ಅತ್ತೆಯಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾರೆ.”

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾರ್ಡಿನರ್‌ಳ ದೀರ್ಘ ಪಠ್ಯ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ತನಗೂ ಡಾರ್ಗಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತನ್ನತ್ತೆ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಬರೆದಿದ್ದರಿಂದ, ಅದನ್ನವಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ತನ್ನತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರು ಹರ್ಷಗೊಳ್ಳುವರೆಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ದಿನ ತಡವಾದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಳು:—

“ಸರ್ವ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ದೀರ್ಘಪತ್ರ ನನ್ನ ಕೈಸೇರಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದುವು. ಪ್ರಿಯ ಅತ್ತೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಹಿಂಗೂಡಲೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಜ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ಷೇಶ ಸಂಕಟಗಳ ರಣರಂಗವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ನಿಮಗೆ ತೋಚಿದಷ್ಟು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯ ಹಕ್ಕಿ ರೆಕ್ಕೆದರಿ ಹಾರಲಿ; ಅದು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕಾದರೂ ಹಾರಲಿ. ನಾನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ನಂಬದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಲಾರಿರಿ. ನೀವು ಜಾಗೃತೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಬೇಕು; ಹಿಂದಿನ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಹೊಗಳಬೇಕು. ಸರೋವರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ವಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಉದ್ಯಾನದ ಸುತ್ತ ಬಳಸು ಹಾಕೋಣ. ಈ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥ ಸುಖಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅನೇಕ ಜನ ಹಿಂದೆ ಹೇಗೆಯೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವರು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಸುಖಿ ಅನುಭವಿಸಿರಲಾರದು. ನಾನು ಜೇನಿನಿಗಿಂತ ಸುಖಿವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳದು ಮುಗುಳುನಗೆಯಾದರೆ ನನ್ನದು ಅರಳುನಗೆ. ಡಾರ್ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕ್ರಿಸ್ತಮಸ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಪೆಂಬರ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ— ಇಂತು ನಿಮ್ಮವಳು...”

ಡಾರ್ಲಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ ಬೇರೊಂದು ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿತ್ತು; ಕೊಲಿನ್‌ನ ಹಿಂದಿನ ಪತ್ನಿ ಉತ್ತರದೂಪವಾಗಿ ಬೆನೆಟ್ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು.

“ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವೊಂದಿದೆ. ಎಲಿಸಬೆತ್ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಡಾರ್ಲಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲಿದ್ದಾಳೆ. ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸಂತ್ರೈಸಿ. ಆದರೆ ನಾನೇ ನೀವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸೋದರಳಿಯನ ಪಕ್ಷ ಮಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ; ಅವನಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳವಿದೆ—

ಇಂತು ನಿಮ್ಮವು”

ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ತನ್ನಣ್ಣನ ವಿವಾಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು; ಆದರೆ ಆ ಆದರ ಕೃತ್ರಿಮದಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೇನಳಿಗೂ ಸಹ ಕಾಗದ ಬರೆದು ತನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಳು. ಈ ಸಾರಿ ಜೇನ್ ಮೋಸಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತುಸು ಕದಡಿತು. ಅವಳಲ್ಲಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜೇನ್ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಅವಳ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಬರೆದಳು.

ಅಣ್ಣನ ಮದುವೆಯ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಕುಮಾರಿ ಡಾರ್ಲಿಯ ಹರ್ಷ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತು; ತನ್ನಣ್ಣನ ಹರ್ಷದಷ್ಟೆ ಅವಳ ಹರ್ಷ ನಿಷ್ಕಪಟವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪುಟ ಸಾಲರಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನತ್ತಿಗೆಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾಗುವ ಸುಯೋಗ ಬೇಗನೆ ಒದಗಿ ಬರಲೆಂಬ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಳು.

ಕೊಲಿನ್‌ನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಲೀ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಗೆ ಅಭಿನಂದನಾ ಪತ್ರವಾಗಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಲಾಡ್ಜಿಗೆ ಕೊಲಿನ್ ದಂಪತಿಗಳೇ ಬಂದಿದ್ದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಲಾಂಗ್‌ಬರ್ನ್ ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅವರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನ ಕಾಗದ ಓದಿ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಕೋಪೋಗ್ರಸ್ತಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಮದುವೆಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹರ್ಷಚಿತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದ ಚಾಡ್ಲೆ ಝಂಡ್ರಾವಾತ ಕುಗ್ಗುವತನಕ ಅಲ್ಲಿರಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಆಗಮನದಿಂದ ಎಲಿಸಬೆತ್‌ಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಡಾರ್ಲಿಯೆದುರಿಗೆ ಕೊಲಿನ್ ಆಡಂಬರವನ್ನು ಮೆರೆದು, ದಾಸಾನುದಾಸನಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾರ್ಲಿಯಂತು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ರತ್ನವನ್ನಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಲ್ಯೂಕಾಸ್ ಅವನನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಸೇಂಟ್ ಜೇಮ್ಸ್ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಾವು ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಡಾರ್ಲಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವತನಕ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಂಗಭಂಗಿಯಿಂದಲೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಅವಳ ಅಸಭ್ಯತೆಗಾಗಿ ಅವನು ತಾಳ್ಮೆಯ ಸುಂಕವನ್ನು ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೆರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಅಕ್ಕನಂತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಫಿಲಿಪ್ಸ್‌ಗೂ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬ ಭಯ. ಬಿಂಗ್ಲೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಅವನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಂದಾದರೂ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಅವಳ ಗ್ರಾಮ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾತುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯಗೌರವಗಳು ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದುವೆ ಹೊರತು, ಅವಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಯ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನೊಡನಿರುವಂತೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುವ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮಂದಿಯೊಡನಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಣಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಭೋಗವೈಭವಗಳಿಗೆ ಅಡುಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಭವಿಷ್ಯ ಸುಖದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಅಧಿಹವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಮಗೆ ಹಿತವಲ್ಲದ ಸಮಾಜದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಹೊಂದಿ, ಸರ್ವಸುಖಿ ಸೌಕರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಆಕರವಾಗಿದ್ದ ಪೆಂಬೆರಿಯ ಮಡಿಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನೇ ಹರ್ಷೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಆರವತ್ತೊಂದನೆಯ ಗರಿ

ತನ್ನಿಬ್ಬರು ಹೇಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ದಿನದಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೆಟ್ಟಳ ಮಾತೃಹೃದಯ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನಲಿಯಿತು. ಅದೆಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆನಲೆಗಳಿಂದ ಅನಂತರ ಅವಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಡಾರ್ಲಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದಳೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತನ್ನ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅವರವರ ಗೊಂಟಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಬಾಳಿನ ಹೆಚ್ಚುಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಹೊಂಡಳು. ಇದರಿಂದ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಣಾಂವವಾಯಿತು; ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ನೆಲಸಲನುಕೂಲವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಜೀವನದಂತೆ ಅವಳು ವಿವೇಕಯುತವಾಗಿ ಸೌಹಾರ್ದ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಳು. ಅಂಥ

ಅಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸುಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಕಂಡರಿಯದ ಗಂಡನಿಗೆ ಅವಳು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಉದ್ದೇಕದಿಂದ, ಹಲವು ವೇಳೆ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ದ್ವಿತೀಯ ಪುತ್ರಿಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಬೆನೇಟ್ ಅತೀವ ಯಾತನೆಯನ್ನನುಭವಿಸಿದನು. ಮಗಳ ಮೇಲಣ ಪ್ರೇಮ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದು ಅವನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಎಳೆದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪೆಂಬರ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಿಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಜೇನುದ ನೆದರ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ತಂಗಿದ್ದರು. ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮತ್ತು ಮೆರಿಟನ್‌ನ ನಂಟರಿಷ್ಠರ ಸಾಮೀಪ್ಯಸಾನ್ನಿಧ್ಯಗಳು ಅವಳ ಸೌಜನ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಗಾಗಲಿ, ಅವನ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವಕ್ಕಾಗಲಿ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಹೋದರಿಯರ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಬಯಕೆ ಈಡೇರಿತು: ಡರ್ಬಿಸ್ಟೆರ್ ಬಳಿಯ ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಅವನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಜೇನ್ ಮತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ತರು ಇತರ ಸುಖಸೌಕರ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಕೇವಲ ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದರು.

ಕಿಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬಹುಭಾಗ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಉಚ್ಚ ತರಗತಿಯ ಸಮಾಜದೊಡನೆ ಅವಳು ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವೊದಗಿದುದರಿಂದ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವಾಭಿರುಚಿಗಳು ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವಳು ಲಿಡಿಯಾಳಷ್ಟು ಅದಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದವಳಲ್ಲ. ಲಿಡಿಯಾಳ ಪ್ರಭಾವ ವಲಯದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಹಿರಿಯರ ಅಂಕೆ ಶಂಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುದರಿಂದ ಅವಳ ಹಾರಾಟ ನೆಗೆದಾಟಗಳೆಲ್ಲ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಸಪ್ತೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಲಿಡಿಯಾಳ ಸಹವಾಸ ದೋಷ ತಪ್ಪಿದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಯಲಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಕ್ಟೋರ್ ಅವಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಕುಣಿತ ಮೆರೆತ ಮತ್ತು ಪಡೆ ಹುಡುಗರ ಜೋಡಿಯನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪುಸಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ತಂದೆ ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲುಳಿದ ಮಗಳೆಂದರೆ ಮೇರಿಯೊಬ್ಬಳೇ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆನೇಟ್‌ಳ ಒಂಟಿತನದ ಬೇಸರವನ್ನು ನೀಗುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವಳು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮತ್ತು ಕಲಾಭ್ಯಾಸಗಳ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ತೊರೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾರು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಸರಿಯೆ, ನೀತಿವಿಚಾರ ಕುರಿತು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ರೂಪ ತಾರತಮ್ಯತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಒಬ್ಬಳೇ ಇರುವಾಗ ರೂಪ ವೈದೃಶ್ಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ನೈಚ್ಯಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅವಳು

ಕೊರಗಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ಷೇತೆವಿಲ್ಲದೆ ಅವಳು ಒಗ್ಗಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ತಂದೆ ಊಹಿಸಿದರು.

ತನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರ ಮದುವೆಯಿಂದ ಲಿಡಿಯಾಳ ಅಥವಾ ಅವಳ ಗಂಡನ ಶೀಲ ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲಿಸಬೆತ್ತೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಗೊತ್ತಿರದಿದ್ದ ತನ್ನ ಕೃತಘ್ನತೆಯ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾಚಾರದ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಹೊರಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಗುಟ್ಟೆಲ್ಲ ಬಯಲಾಗಬಹುದೆಂದು ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಶಂಕಿಸಿದನು. ಆದರೂ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ವೈರಾಗ್ಯಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಹಣಕಾಸು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಆಶೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಂಥ ಆಶೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಈಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳೆಂಬುದನ್ನು ಎಲಿಸಬೆತ್ತೆಗೆ ಅವಳಿಂದ ಬಂದ ಅಭಿನಂದನಾ ಪತ್ರ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ಪ್ರಿಯ ಲಿಸ್ಸಿ,

ನಿನಗೆ ಸುಖವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ವಿಕ್ಯಾಮನನ್ನೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೋ, ನೀನು ಅದರಲ್ಲರ್ಧದಷ್ಟಾದರೂ ಡಾರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ನೀನು ಸದಾ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನಂಥ ಶ್ರೀಮಂತಿಯನ್ನು ಬಂಧುವಾಗಿ ಪಡೆದ ನಾವೇ ಧನ್ಯರು. ನಿನಗೆ ಅವಕಾಶವಾದಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಡುವಳಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ತಾಕು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ವಿಕ್ಯಾಮ್ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ನೆರವು ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಬಾಳುವಂತಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ನಾನೂರು ಪೌಂಡ್ ವರಮಾನ ಬರುವಂಥ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು. ಇದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಬೀಳದಿದ್ದರೆ ಡಾರ್ನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಡ—ಇಂತು ನಿನ್ನವಳೇ ಆದ...”

ಎಲಿಸಬೆತ್ತೆಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದು ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲೆಂದು ತನ್ನ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಿತವ್ಯಯಮಾಡಿ, ಸ್ವಂತ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮಿಗಿಸಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಆದಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾಳೆಯ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಆಸೆಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ಬಂದಂತೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ದುಂದುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಎಷ್ಟಿದ್ದರೆ ತಾನೆ ಏನು ? ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಲ್ಪವರಮಾನ ಏತಕ್ಕೂ ಸಾಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಊರಿಂದೂರಿಗೆ ವರ್ಗವಾದಾಗ ಸಾಲ ತೀರಿಸದೆ ಹೋಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹಣ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಜೇನಳಿಗಾಗಲೀ ಎಲಿಸಬೆತ್ತೆಗಳಾಗಲೀ ತಂಗಿಯಿಂದ ಕಾಗದ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು ಶಾಂತಿ ನೆಲಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯೇ ಗತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತವಾಗಲಿ ನಿರಿಗೆಯಾಗಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಗ್ಗದ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ

ಗಂಟುಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಖರ್ಚಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹಾಸಗೆಯಿಂದಾಚೆ ಕಾಲು ಚಾಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲಣ ಗಂಡನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಬಹುಬೇಗ ಔದಾಸೀನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಗಂಡನ ಮೇಲಣ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರೇಮ ಎತ್ತರವಾದ ದಿನ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅವಳು ಹರಿಯದ ಹೆಣ್ಣಾದರೂ ಚಾಳಿ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣಿಗಿರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಡಾರ್ಲಿ ಅವನನ್ನೆಂದೂ ಪೆಂಬರ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನೂ ನೆರವಾದನು. ತನ್ನ ಗಂಡ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಾತ್‌ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮಜಾ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ಲಿಡಿಯಾ ಎಂದಾದರೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಂಗ್ಲೆ ದಂಪತಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಹಲವಾರು ದಿನಗಳ ತನಕ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲೆಯ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸು ಸಹ ಚಳಿತುಹೋಗಿ, ಅವರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲೆಂದು ಕ್ರೈಸನ್ನೆ ಬಾಯ್ಸನ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಡಾರ್ಲಿಯ ಮದುವೆಯಿಂದ ಕುಮಾರಿ ಬಿಂಗ್ಲೆ ಅವಮಾನದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ನೊಂದಳು. ಆದರೆ ಪೆಂಬರ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೇಡುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದೂ ಯೋಚಿಸಿ ಅವಳು ಕೋಪತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೊರೆದಳು; ಜಾರ್ವಿಯಾನಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಅಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು; ಡಾರ್ಲಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಗೌರವಿಸಿದಳು ; ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಗೆ ನಯವಿನಯಗಳ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಬಡ್ಡಿಸಹಿತ ತೀರಿಸಿದಳು. ಅತ್ತಿಗೆ ನಾದಿನಿಯರು ಮಮತೆಯ ಅವಳಿಜವಳಿಗಳಂತಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಡಾರ್ಲಿಯ ಹೆಚ್ಚುಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಡಲೆರಡು ಜೀವವೊಂದೆಂಬಂತೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರಪಂಚ ಜಾರ್ವಿಯಾನಳಿಗೆ ತುಂಬ ಬರಡಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಮೊದಲು ತನ್ನಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆಯರ ಸರಸಲ್ತಾಪಗಳನ್ನವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಿಂದೆ ಅಣ್ಣನದುರಿಗೆ ನಿಂತಾಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಭಾವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌರವಭಾವ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗವಳು ಅವನೊಡನೆ ಸರಸ ಸಲುಗೆಗಳಿಂದ ಚಕ್ಕಂದವಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಅರಿಯದ ವಿಷಯವೆಂದು ಅವಳ ತಿಳಿವಳಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ತನಗಿಂತ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಿರಿಯವಳಾಗಿದ್ದ ತಂಗಿಗೆ ಅಣ್ಣ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಲಿಗೆ ಕೊಡಲಾರನೆಂಬುದನ್ನೂ, ಹೆಂಡತಿಯಾದವಳು ಅದನ್ನು ಗಂಡನಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವಳು ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳಿಂದ ಕಲಿತಳು.

ತನ್ನ ಸೋದರಳಿಯನ ಮದುವೆಯಿಂದ ಲೇಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನಳ ಕೋಪ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾತಾಳಿ; ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಗದ ಮೂಲಕ ಮದುವೆ ಏರ್ಪಾಡಿನ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದಾಗ ಬಯ್ಯುಳದ

ಮಳೆ ಕರೆದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಬರೆದಳು; ಎಲಿಸಬೆತ್ತಳನ್ನಂತು ಮುಖಮೋರೆ ನೋಡದೆ ಜಾಲಿಸಿದಳು. ಅವರ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮರೆತು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಎಲಿಸಬೆತ್ ಗಂಡನನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅತ್ತೆ ಅವರ ಬಿನ್ನಹಕ್ಕೆ ಮಣಿಯದೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಬಿಗಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಅಳಿಯನ ಮೇಲಣ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಲೂ, ಅಥವಾ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೂ ಅವರ ಕೋಪ ಕ್ರಮೇಣ ಹಿಂಗಿಹೋಯಿತು. ಅಂಥ ಯಜಮಾನಿಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಹಾಗೂ ಪೇಟೆಯ ಅವಳ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಲ್ಲ ಅಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಪೆಂಬರಿಯ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಗಾರ್ಡಿನರ್ ದಂಪತಿಗಳೊಡನೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧ ಗಾಢವಾಗಿತ್ತು ಎಲಿಸಬೆತ್ ಡಾರ್ಲಿಯರಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದ ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಡರ್ಟಿಯೆರಿಗೆ ಎಳೆತಂದು, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಕಾರಣರಾದ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಮಹದುಪಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

